

Syntaxis. *Suspiciere caelum: & in caelum. Virtutem suspicere & admirari.*

SUSPICIO, coniectura, scrupulus, metus, scientia, incerta opinio. 8. At. 15. Cum ad te literas misissem, suspitionem nullam habebam, te republicae causa mare transiturum. 16. 4. Haec nauigatio habet quidam suspitionem periculi. 2. de Orat. 278. Salsa sunt etiam, quae habent suspitionem ridiculi absconditam. ibid. Quae suspitionem & crimen efficiunt. 13. Fa. 24. Deponere suspitionem, quam de aliquo habeas. 3. 12. Ne cui suspitionem fictè reconciliatae gratiae darem. de Ar. 37. Multi sunt, in quos huius maleficij suspicio cadat. 13. At. 10. In quem ne si infidiis quidem ille interfectus esset, caderet vlla suspicio. 2. de Or. 333. Vitanda est ingenij ostentationisq; suspicio. 7. At. 8. Suspitionem mihi tua taciturnitas attulerat. 4. ad Her. 38. Occulte facere suspitionem. pro Cael. 9. Quoad M. Caelij, dare potuit suspitioni locum. 6. V. 30. & 1. A. 15. Quos doleo in suspitionem populo Romano venire. in Varin. 2. Etiam si falso venisses in suspitionem. pro Cael. 23. Qui non modò a facto, sed etiam a conscientiae suspitione abest. Ibid. 53. Possum omnes latebras suspitionum peragere dicendo. 1. contra Rull. 23. Ciuitas sollicita suspitione, suspensa metu. Brut. 6. Audiuimus eum venisse in suspitionem Torquato de morte Panfae. pro Flac. Decianus qui tibi in suspitionem nullo suo delicto venit. ibidem. Nunc facis suspitionem. pro Clu. 180. Omnis suspicio in eos seruos commouebatur. 2. Fa. 16. Mouere suspitionem alicui. 7. V. 10. Leonida cuiusdam familia in suspitionem est vocata coniurationis. pro Cl. 127. Non omnes in culpa sunt ac suspitione ponendi. Ibidem 182. Noui quidam homines in suspitionem vocati sunt. Ibid. 106. Cum tam atrocis rei suspicio esset iniecta. 2. con. Rull. 79. Tenuissima suspitione hostium iniecta. pro Clu. 174. Ea res factis firmam veneni suspitionem non habet, etsi esset suspiciosum, tamen ad me non pertineret. 2. A. 1. 4. Incidere in suspitionem regni appetendi. 1. Qu. Fr. 1. 11. Qui tibi nunquam in suspitionem auaritiae venerit. 7. V. 64. Index bonus esse nemo potest, qui suspitione certa non mouetur. Antequam 2. 1. Expurgare, suspitionem dimouere. pro Cl. 73. Canurius, qui quodam odore suspitionis Stalenum corruptum esse sensisset. pro Qu. 66. & pro S. R. 28. In qua re nulla subest suspicio. pro Plan. 6. Sed etiam largitionis recipienda suspicio. 2. de Or. 156. Opinionem istorum studiorum & suspitionem artificij apud iudices oratori aduersariam esse arbitror. pro Planc. 53. Quamquam ne id quidem suspitionem factionis habuerit. 2. de Orat. 122. Dicam enim non reuerens assentandi suspitionem. 8. Att. 16. Fugere suspitionem perfidiae. 1. contra Rull. 17. Haec a me suspitionibus & coniectura coarguuntur. de Clar. 43. Suspicio est, illum veneno sibi conieciisse mortem. 1. Qu. Fr. 1. 22. In quibus non potest residere inertia vlla suspicio. 1. A. 33. Atque vitiam ut culpam, sic suspitionem vitare potuisses. 11. P. 2. 1. At suspitioni crimen, aut inuidiae materiam dedisse videbimur. Ibid. 24. In eandem suspitionem cadere collega tuus non potest. 5. V. 136. Qui illam suspitionem leuare, atque ab se remouere cuperet. Ibid. 140. Ab sese omnem suspitionem propulsare. pro C. Corneli. In quo suspitionem omnem tollit. C. Curionis virtus ac dignitas. pro M. Scau. Cum propinquitas & celebritas loci suspitionem desidia tollat aut cupiditatis.

Opinio, cogitatio. 1. de Nat. 62. Elle gentes immanitate sic efferatas, ut apud eas nulla suspicio deorum, sit. 3. 64. Hoc non modo comprehendere animo, sed ne suspitione quidem possunt attingere. 8. At. 15. Suspitione assequi aliquid non posse.

ADIVNC. Abscondita, aduersaria, 2. de Orat. Atrocissima, tanta, pro Mil. Cæca. 6. Fam. Certa, 2. ad Qu. Fr. Domestica, honesta, similis, 1. de Inuent. Falsa, ficta, factis firma veneni, nimia quadam belli, pertentis, repentina, tenuis periculi, tenuissima, turpis, pro Cluent. Indigna, pro S. R. Magna, subita belli, turpissima, 7. Ver. Magna, 1. Attic. Maior, odiosa, 7. Attic. Minima, 1. Tusc. Multa, 6. Ver. Propria, pro Sest. Ridicula, & abscondita, 1. de Orat. Sollicita, 2. cont. Rull. Vacua atque pura, de Arusp.

Syntaxis. *Suspitionem habere magnam. Hac res, ut nauigatio, suspitionem habet. Salsa habent ridiculi suspitionem. Id efficit suspitionem. Suspitionem asferre, dare, facere, deponere. In Cas. non cadit suspicio crudelitate. Dare locum suspitioni. Ille venit bonis in suspitionem. A conscientia suspitione abesse. Magna in re vnum suspicio commouetur. Poni in suspitione, vocari. Suspitionem iniicere. In suspitionem regni incidere, cadere. Suspitione certa moueri. Suspitionem diracuere, expurgare. Odorem suspitionis sentire. Opinio & suspicio artificij apud sapientes iudices aduersaria est oratori. Suspitionibus & coniectura coarguere. Neque vlla apud impium est Dei suspicio. Suspitione assequi, attingere.*

SUSPICIOSUS, credibilis, criminose. pro S. R. 55. Criminose & suspitiosus dicere & arguere. pro Deiot. 16. Suspiciosus dicere. de Cl. 13. 1. Qui suspiciosus aut criminosis diceret audiri neminem.

SUSPICIOSUS, suspitionem praebens & suspiciens. 7. V. 73. Te conscientia timidum suspiciosumque faciebat. 1. Qu. Fr. 1. 11. Esse nimis durum & suspiciosum in suos. 1. Fa. 7. Etiam ipso suspi-

ciosissimo tempore Caniniano. pro S. R. 18. Quod adhuc est suspiciosum, res ipsa perspicua faciet. id est, dubium & obscurum. Part. 114. Suspiciosum crimen. 2. ad Heren. 11. Rem perspicuam, non suspiciosam videri oportere. pro Flacc. 68. Suspiciosa & maledica ciuitas. Ibid. 7. Suspiciosissima ciuitas. pro Clu. 174. Eaciosum, tamen ad alios potius quam ad Habitum pertineret. de Am. 67. Esse suspiciosum, & semper aliquid existimantem ab amico esse violatum.

Syntaxis. *Conscientia facit timidum & suspiciosum. Durus & suspiciosus in suos. Tempora suspiciosa. Id suspiciosum est. Hoc suspicionem habet.*

SUSPICANDVM. de Clar. 56. Tantummodò coniectura ducor ad suspicandum.

SUSPICANS. Ibid. 294. Iis tu comparas hominem Tusculan. nondum suspicantem, quale esset copiose & ornate dicere.

SUSPICOR, suspitione assequor, suspitione attingo, suspitionem habeo. 7. At. 12. Scribe non modò si quid scies, aut audieris, sed etiã si quid suspicabere. 12. 41. Suspicebar, vel potius intelligebam nihil esse, &c. de Cl. 55. Ex monumentis suspicari de aliquo. pro Syll. 48. Defendit eum de quo nihil est suspicatus. 1. de Orat. 78. Nos in amicorum negotiis res ipsa ante confecit, quam possemus aliquid de tantis rebus suspicari. pro Cl. 27. Suspiciari aliquid mali. 8. At. 5. Autoritate tua permotus, ut suspicer: quid enim aliud putem? ad Br. 15. Suspicor illud tibi non probari, quod, &c. Ibid. 13. Quod velim temerè de illo suspicari sint homines. 15. At. 2. 1. Nihil eram suspicatus de tabulis. pro S. R. 117. Qui de eius scelere suspicari nihil potuerunt. pro Mil. 64. Ciues de rep. optimè meriti, in quibus homines non modò res praclarissimas obliuiscuntur, sed etiam nefarias suspicantur.

Cogito, reputo. 1. de Natur. 28. Deus, in quo neque figuram diuinam, neque sensum quicquam suspicari potest. Ibid. 29. Nec Protagoras quicquam videtur de natura deorum suspicari. 1. Fa. 9. 2. & 3. de Fin. 14. Certi homines, quos iam suspicari debet. Orat. 133. Verum hæc vis, quam quaerimus, quanta sit, suspicemur, quoniam exempla non habemus. 3. de Orat. 15. Ut maius quiddam de L. Crasso, quam quantum à nobis exprimitur, suspiceretur.

Spero. 1. Fam. 6. Valde suspicor fore, ut infringatur hominum improbitas.

ADIVNC. Difficillimè, 1. ad Qu. Fr. Inuirosè, temerè, ep. 13. ad Brut. Leuissimè, 9. Fam. Nihil dum, 3. Cat. Obscurius, 4. Acad. Planè, 3. Fam. Scelestè, 6. At. Valde fore, 1. Fam.

SUSPIRIVM, gemitus, etiam si sic aliquid discriminis, verumque tamen doloris est indicium. 1. At. 15. Quem nemo aspicere sine suspirio posset. 4. Tusc. 72. Sine cura, sine suspirio.

SUSPIRO. 1. At. 15. Neminem habeo quo cum aut iocari libere, aut suspirare familiariter possim. 1. de Diu. 42. Suspirantibus curis.

ADVERB. Familiariter, 1. Att. Occulte, 2. Attic.

SUSQUE, deque: id est, non laboro, non sum sollicitus. 14. At. 6. Nam de Octatio susque deque.

SUSTENTANDVS. 4. C. 6. Id malum opprimi sustentando & prolutando nullo pacto potest: quacunque ratione placeat, celeriter vobis iudicandum est.

SUSTENTATIO, dilatio. 2. de Inuent. 146. Deinde vtrum statim fieri necesse sit, vtrum habeat aliquam moram, & sustentationem.

SUSTENTATVS. pro Muran. 3. Is cui respub. à me vna traditur sustinenda, magnis meis laboribus sustentata. 1. de Orat. 239. Cum is iurifconsultus fuerit superior discessurus, qui esset non iuris ciuilibus scientia, sed eloquentia sustentatus.

SUSTENTO, sustineo, ntor. de Pro. 12. Qui se etiam nunc subsidiis patrimoniij aut amicorum liberalitate sustentat. Postquam in Sen. 10. Qui egestatem domestico latrocinio sustentauit. pro Cael. 38. Egestatem alicuius suis sumptibus sustentare. 4. Fa. 13. Quorum opibus casus meos sustentabam. pro R. P. 4. Fide sustentare amicos. 6. Fa. 4. Tu velim te tua virtute sustentare. 7. 1. Sustentare ac tueri imbecillitatem valetudinis. pro Fl. 3. Spes, quae hominū mentes cogitationesq; sustentat. 9. At. 11. Te adhuc ue litera sustentantur. pro Mil. 101. Nunc me vna consolatio sustentat, &c. 3. At. 6. Me vix misere sustento, &c. pro Fl. 12. Non ster autem testis ut se ipse sustentat, ut omnia verba moderatur. 6. Fa. 1. Sustentare se conscientia optimorum consiliorum. I. P. 89. Cum sustentare vix possis merorem tuum doloremque decessionis. 16. Famil. 2. 1. Ex meis angustiis illius sustento tenuitatem.

ADVERB. Maximè aliquem, 6. Fam. Priuatim suis copiis, Postq. in Sen. Vix, misereque se, 3. Att.

SUSTENTOR, confirmor. 2. Qu. Fr. 6. Edificationem arcani ad tuum aduentum sustentari placebat. 1. Tusc. 56. Per animum ipsum tam natura hominis vitam sustentari, quam vitis, quam arboris. Ibid. 43. In quo animus nulla re regens, aletur & sustentatur ipsidem rebus, quibus astra sustentantur & aluntur. 1. de Diu.

Syllabae vixit, *proscripturis*. 19. 12. Syllabae animus eius, & proscriptur.

SYLVA. 12. 16. Manè me in sylvum abstrudo densam atque asperam. 1. de Ora. 36. Genus humanum in montibus ac syluis dilipatum. 1. de Diu. 114. Multos memora & sylva commouent. 3. de Ora. 18. Locus in media sylva maxime opacus & frigidus. 3. Qu. Fr. 1. Palastra & sylva viridicata. 1. cont. Rull. 3. Veneat sylva Scantia. Ibid. Sylvum verò tu Scantiam vendas. de Clar. 85. Nam cum in sylva Scantia facta cardes esset.

Veritas, materia, copia. 3. de Ora. 101. Sylva rerum ac sententiarum comparanda est. Ora. 139. Hoc in genere (nam quasi sylvum vides) omnis eluceat oportet eloquentiae magnitudo. Ibid. 1. Omnis veritas, & quasi sylva dicendi, ducta ab Academicis est. 3. de Ora. 116. Cui loco est omnis virtutum & virtutum sylva subiecta.

† **ADIVNC**. Densa & aspera, 12. Att. Infinita. 2. de Ora. Magna, media, 3. de Ora. Nobilis, 11. Att. Publica, pro Mil. Vindicata, 3. ad Qu. Fr.

† **Syntaxis**. Sylva densa, aspera. Sylva vindicata. Opacus & frigidus in sylva locus. Veritas ac sylva.

SYLVANVS, deus. 2. de Nat. 89. Accij. in silvis in montibus

SYLVECO, quasi in sylvam cresco. de Sen. 52. Vitis putanda est, ne sylvescat sarmentis, & in omnes partes nimia fundatur.

SYLVESTER, vel **SYLVESTRIS**. 1. de Nat. 120. Locus sylvestribus sepibus densa. 2. 132. Montes vestiti ac sylvestres. Ibi. 99. Vita sylvestrium. 1. de Leg. 115. In spatiis sylvestribus. 1. de Inu. 2. In sylvestribus tectis. de Am. 70. Locis delectamur montuosis & sylvestribus. 5. Tus. 79. Non montiuagos & sylvestres curfus patiuntur. pro Cael. 26. Luperci, quorum coitio illa sylvestri, &c. de Clar. 259. Quota alia quadam multa & sylvestris via ad eandem laudem pervenerat.

† **Syntaxis**. Locus sylvestris, montes, spes, spatia, tecta, curfus, coitio. Inculta & sylvestris via.

SYMBOLON. Lege, Nota.

SYMPATHIA, conuenientia & coniunctio natura. 2. de Diu. 124. & 3. de Nat. 28. Video sympathian. Ibid. Continuatio coniunctioque naturae, quam, vt dixi, συμπαθειαν vocant, eiusmodi, vt thesaurus ex ovo intelligi debeat. 2. de Diu. 34. Cognatio naturae, & quasi concentus atque consensus, quam συμπαθειαν Graeci vocant.

† **Syntaxis**. Sympathia, continuatio, coniunctio, cognatio, concentus, consensus, synonyma.

SYMPHONIA, concentus, cithara. 5. V. 105. Cum in eis conuiuiis symphonia caneret, maximisque poculis ministraretur. pro 31. & 56. Reduci e conuiuium cum cantu & symphonia. 7. Cael. 35. Accusatores cantus & symphonias iactant. 16. Fam. 9. Symphoniam Lisonis vellem vitasses, ne in quartam hebdomadam incideres.

SYMPHONIACVS, citharædus, vel fidicen, seu tibicen. 1. V. 55. Symphoniacus seruus. 7. 63. Symphoniaci homines sex. pro Milon. 56. Milo tū casu pueros symphoniacos vxoris ducebat.

SYMPHREATIDES, curiales, tribules. 2. de Leg. 5.

SYMPOSA. Lege, CONVIVIUM.

ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΙΣ. Lege, ASSENSIO, & APPROBATIO.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ. Lege, COLLECTIO.

SYNCERE, candidè, verè, ingenuè. 3. At. 15. Crassi libertum mihi puto syncerè locutum. 9. 12.

SYNCERVS, purus, verus, integer. 2. Qu. Fr. 7. & eidem. 13. Fam. 50. Hoc mihi da, vt M. Curium syncerum integrumque conferes. de Clar. 286. Thucydides pronunciator syncerus & grandis etiam fuit. Ora. 25. Prudens syncerumque iudicium. 2. Offic. 18. Perspicere quid in quaque re verum syncerumque sit. de Clar. 102. Nihil erat in eius oratione nisi syncerum, nihil nisi sicum atque sanum. pro Qu. 5. Nihil est iam sanctum atq; syncerum in ciuitate. 2. de Diu. 118. Quo licet existimare, in aliis quoque oraculis Delphicis aliquid non synceri fuisse. de Am. 95. Syncerus, verus. (Simulatus, fucatus. 10. At. 6. Nihil simplex, nihil syncerum.

† **Syntaxis**. Amicum syncerum integrumq; conserua. Syncerus pronunciator. Prudens syncerumq; iudicium. Quid in quaque re verum syncerumq; sit. Syncera, sicca, sana oratio, syncerumq; ciuius.

SYNECOCHE. Lege, INTELECTIO.

SYNEPHOEBI, Cæcily comædia. de Senect. 18. de Opt. 18. & 1. de Finib.

SYNGRAPHA, chirographum, cautio. de Ar. 29. Alterum putabo regem, si habuerit, vnde tibi soluat, quod ei per syngrapham credidisti. 7. Famil. 17. Tanquam enim syngrapham ad imperatorem attulisses, non epistolam, sic pecunia ablata domum redire properabas. pro Mur. 35. Perguine vos tanquam ex syngrapha agere cum populo? vt quem locum semel honoris cupiam dederit, eundem reliquis honoribus debeat. 2. A. 95. Syngrapha festertij centies pro legatos facta est in gynæceo. 6. V. 30. Iste Cybiram cum inanibus syngraphis venerat. pro Dom. 129. & de Arusp. 34. Facere syngraphas cum aliquibus. 5. At. 21. Multa de syngrapha dixerunt aut conquesti sunt. Ibid. Ille ex syngrapha postulabat quaternas. vsuras, centesimas. Ibid.

Ius ex illa syngrapha diceret. Ibid. Reperio duo S.C. de eadem syngrapha. Ibid. Ex syngrapha ius dicitur lex Gabinia veteret.

† **ADIVNC**. Inanes, 6. Ver. Siciana, 8. Fam.

† **Syntaxis**. Credere alicui per syngrapham. Ex syngrapha agere cum tanquam ex syngrapha. Cum inanibus syngraphis redire.

SYNNADA, vel **SYNNADÆ**, oppidum in Asia. 5. At. 16.

SYNNADENSIS. Ibid. 21.

SYNODIA, conuentus, comitatus, colloquium. 10. 6. Si vis esse vobis, præclara synodia: sin autem, erimus nos qui solemus.

† **ADIVNC**. Præclara, 10. Attic.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ. Lege, LIBER.

ΣΥΝΤΑΞΙΣ. Lege, COMPOSITIO.

† **ADIVNC**. Non ignota, 13. Att. Summa, 10. Att.

SYRACCA. 2. ad Qu. Fr.

SYRACVSÆ, urbs Sicilia, cuius descriptio extat. 6. V. 115. Ab illo qui cepit, conditas: ab hoc qui constitutas accepit, captas dicitur Syraculas.

SYRACVSANVS. 5. sapissime.

SYRACVSIVS, Phyllisus historicus. 2. de Or. 57. & 1. de Diu. 39.

SYRIA. pro Dom. 23. Illa opima fertilisque Syria. 11. A. 35. Tanti eius nomen in Syria atque Phœnicia est.

SYRIACVS. 1. Qu. Fr. 2. Syriacus & Ciliciensis prætor. 2. 12. Syriaci publicani.

SYRIVS. 3. de N. 39. Piscem Syrii venerantur. al. Syri.

SYRTIS, salebra in mari, loca, periculosa, ubi fluctus trahente, modo arena debiscunt, modo in agerem cumulatur. 3. de Orat. 161. Syrtim patrimoniij, scopulum libentius dixerim.

SYRVS. de Prou. 10. Iudæi, & Syri, nationes natae feruituti. Syri venales. Lege, VENALIS. 5. V. 76. Solere aiunt barbaros reges Syrorum ac Syrorum, plures vxores habere.

SYTYBÆ. Lege, SITTYBÆ.

ΣΥΖΥΓΙΑ. Topic. 38. Locus ex coniugatione, quam Graeci συζυγιαν vocant.



† **Litera Latini consonans ac muta**. Vide Cael. Rhod. lib. 10. cap. 8.

† **Appellatur à Cic. litera insuauissima**. Or. 163. Nisi forte hoc loco R, intelligat Cicero.

TABELLA, litera, codicilli. de Cl. 106. Tabella data, quam legem L. Cassius tulit. de Amic. 41. Videis in tabella, quanta iam antea facta sit labes, primò Gabinia leges, biennio autem post Cassia. pro Fl. 99. Cum tabella vobis dabitur, iudices, non de Flacco dabitur solum, dabitur de bonis omnibus. pro Planc. 16. Populo grata est tabella, quæ frontes aperit, hominum mentes tegit, datque eam libertatem, vt quod velint, faciant. I. P. 96. An ego expectem, dum de re quinque & septuaginta tabellæ diripiuntur. 1. V. 24. Tabella cerata cera legitima, non illa infami ac nefaria. 3. de Leg. 35. Non fuit latebra danda populo, in qua bonis ignorantibus quid quisque sentiret, tabella vitiosum occultaret suffragium. I. P. 3. Me vniuersa ciuitas non prius tabella, quam voce priorem consulem declaurit. 2. contra Rull. 4. Meis conuiciis non tabellam indicem tacite libertatis, sed vocem vnam præ vobis indicem vestrarum erga me voluntatum ac studiorum tulistis. 3. C. 10. Introductus Statilius, cognouit manum & signum suum, recitatae sunt tabellæ. 5. Tus. 33. Tu quidem tabellis obfignatis agis mecum, & testificaris, quid dixerim aliquando, aut scripserim. 1. V. 24. Quibus ostendi tabellas veliti. 4. 79. Huic iudicialis tabella committeretur? quam iste non modò cera, verum etiam sanguine notabit. pro C. Cor. 1. Dum tabellæ diribentur.

† **Sumitur pro voti tabula, in qua pictum erat, ex quo quis pericula euasisset**. 3. de Nat. 89. Nonne animaduertis ex tot tabellis pietis, quam multi votis vim tempestatatis effugerint, in portum saluque peruenerint.

† **ADIVNC**. Cerata, 1. de Diu. Grata alicui, pro Planc. Index, tacite libertatis, 2. cont. Rul. Iudicialis, 4. Ver. Vindex libertatis, 3. de Leg.

† **Syntaxis**. Obfignare, recitare tabellas.

TABELLARIVS, tabellaria lex, de suffragiis liberè ferendus, non voce & apertè, sed tabella. de Clar. 106. Lex tabellaria à Gabinio primùm, deinde à L. Cassio lata. de Amic. 41. Lege, LEGES MARIÆ.

TABELLARIVS, nuncius, qui literas fert. 12. Fa. 11. Scripti ad te, tabellarios complures Romam misi. de Prou. 15. Alterum, si tabellarij non cessarint, necesse est, &c. 2. A. 77. Ianitor, quis tu? à Marco, tabellarius. 1. At. 10. Non inuenio fidelem tabellarium. 8. 22. Sed si dedita opera, cum causa nulla esset, tabellarios ad te cum inanibus epistolis mitterem, facerem ineptè. 9. Fam. 11. Duabus tuis epistolis respondebo: vni, quam triduo ante acceperam à Leto: alteri, quam attulerat Phileros tabellarius. 15. 18. Tabell

Tabellarius sagittat. *sub literas*. 11. Att. 2. 5. Tabellarius diligenter fasciculum reddidit. 3. Qu. Fr. 9. Tabellarius locuples. 1. Att. 10. Tabellarium fidelem non inuenio. 1. 1. 2. Tabellarium tardius ad te remisit. 15. Fa. 17. Tabellarij praeposteri. 12. Att. 38. Tabellarij quotidie respondebant temporis. 12. Fam. 12. Non dubito, quin Dolabella, &c. tabellarios meos deprehenderit, literasque interceperit. 14. 2. 2. Nos quotidie tabellarios nostros expectamus. ad Br. 14. Statim extrusi tabellarios, literasque ad Cicero-
nem. ad Br. 14. Fam. 18. Tabellarios instituire. 10. 31. Tabellarios seruari, & excutere: *pro eodem*.

† ADIVNCT. Alieni, 11. Att. Certi, 13. Fam. Domestici, 2. Fam. Fidelis, 1. Att. Ignotus, 1. ad Qu. Fr. Locuples, 3. ad Qu. Fr. Praeposteri, 15. Fam.

† SYNTAXIS. *Tabellarius fidelis, locuples, respondens temporis. Tabellarius instituire, seruari, excutere.*

TABERNA, *caupona*. pro Cl. 163. *Lege*, CA Y P O. 2. de Inu. 14. Cum ambo in quandam tabernam diuertissent, simul conare voluerunt. 14. Ar. 9. Taberna mihi duae corraerunt, reliquae rimas agunt. pro Dom. 54. Cum edictis tuis tabernas claudi iubebas. 4. Ac. 144. Occludi tabernas iubes. pro Cl. 178. Tabernam illi instructam & ornata Larini medicina exercenda causa dedit. 4. C. 17. Leno quidam lenzuli concursat circum tabernas, pretio sperans sollicitare posse animos egentium. ibid. Occlusis tabernis quaestus minui solet. 2. A. 2. 1. Taberna libraria. 3. Q. Fr. 7. Crassipedis ambulatio ablata, horti, taberna.

† ADIVNCT. Instructa & ornata, pro Clu. Libraria, 2. Phil. Plurima, 3. ad Qu. Fr.

† SYNTAXIS. *Rimas agens taberna, instructa, ornata.*

TABERNACULUM, *castrense rectum, quod fegi & reuelli, alioque transferri potest*. 7. V. 30. In ipso ore portus tabernacula carbais intenta velis collocabat. ibid. 87. Ponere tabernaculum in litore. 5. Attic. 16. Multis locis ne tectum quidem accipio, & in tabernaculo maneo plerumque. de Cl. 37. Processit enim non ut a militari tabernaculo, sed ut à Theophrasti umbraculis. 2. cont. Rull. 32. Deinde ornat multis tabernaculis, centuriis, supellectili. 3. de Or. 74. Quin in vna philosophia quasi tabernaculum vitae suae collocarunt. 1. de Diu. 3. Cum tabernaculum vitio cepisset imprudens. 2. 7. 5. Tabernaculum recte captum. I. P. 6. 1. Si domus vacua non fuisset, in Campo Martio mihi tabernaculum collocassem. 4. Fa. 12. Quod dominus eorum ante tabernaculum interfectus esset.

† ADIVNCT. Intenta velis carbais, 1. Ver. Militare, de Cl.

TABERNARIUS, *caupo*. pro Fl. 18. Opifices & tabernarios, atque illam omnem faciem ciuitatum, quid est negotij concitare pro Dom. 13. Clodius concitator tabernariorum. 8. Famil. 6. Nisi ego cum tabernariis & aquariis pugnarem, veteris ciuitatem occupasset.

TABES, *maeres*. 3. Tusc. 2. 7. Sed ægritudo maiora quædam, tabem, cruciatum, afflictionem, &c.

TABESCENDVM. 3. Att. 2. 5. Nobis in hac calamitate tabescendum est.

TABESCO, *liquefco*. 2. de Nat. 2. 6. Frigoribus durefcit humor, & idem vicifim mollitur tepefactus, & tabescit calore.

† *Contabesco, languo, extabesco*. 4. Tusc. 3. 7. Qui neque tabescat molestiis, neque frangatur timore. 2. Att. 2. 1. Pompeius tabescit dolore. 2. C. 6. Ne patiantur desiderio sui Catilinam miserum tabescere. 2. Att. 14. Orium quo nunc tabescimus.

TABIFICVS, qui *tabem inducit*. 4. Tul. 3. 6. Vt hæc tabifica mentis perturbationes sunt, sic, &c.

TABULA, *asser*. 3. Off. 89. Si tabulam de naufragio stultus arripuerit. 4. Att. 17. Hæc vna me ex hoc naufragio tabula delectat.

† *Pictura*. de Cl. 2. 61. Tabulas bene pictas collocare in bono lumine. 1. de Or. 16. 1. Tabulas ac signa propalam collocare. 5. de Fi. 3. Imago Epicuri in tabulis, & poculis, & annulis. Par. 5. Actæonis tabula te stupidum tenet, aut aliquod signum Polycleti.

† *Æra*. 1. A. 3. Ne qua tabula illius decreti Cæsarum figeretur. 13. Famil. 36. Tabulam, in qua nomina eorum incisa erant, reuelli iussit. 11. A. 19. Quod si comitia placet in Senatu habere, petamus, ambiamus: tabula modo noua detur nobis, sicut populo data est. 1. de Or. 5. 8. Decemviri, qui XII. tabulas perscriperunt. ibid. 193. Bibliothecas omnium philosophorum vnus mihi videtur XII. tabularum libellus, & autoritatis pondere, & utilitatis vbertate superare. pro S. R. 2. 6. Ille affirmabat, sese nomen S. R. de tabulis exempturum. 2. Offic. 83. Tabulae nouæ quid habent argumeti? nisi ut emas mea pecunia fundum, & eum tu habeas, ego non habeam pecuniam. 6. A. 11. Trebellius sine tabulis nouus saluus esse non potest. 1. 24. Vindices tabularum nouarum, nouam tabulam vidimus. 5. Att. 2. 1. Periculum est, ne res ad tabulas nouas perueniat. 7. 11. *Xpéiv à πρὸς τὸν αἰῶνα*. pro Qu. 2. 5. Tum Næuius amicos corrogat, ut ad tabulam Sestiam sibi assint horafecunda postridie. Qu. de Pet. 6. Amico Sabidio & Panthera, quod ad tabulam quos poneret, non habebat. 14. Att. 2. 3. Maximè aut expecto, eequid Dolabella tinniat, an in meo nomine tabulas nouas fecerit. 2. Q. Fr. 5. Racilius tabulam perscripsit. 2. A. 92. Inspectantibus nobis, toto Capitolio tabulae hæbebantur.

† *Codex, expensæ datique liber*. Top. 16. In nominibus esse, & in tabulis deberi. pro Fon. 2. Vnæ tabulae proferantur. 3. V. 60. & pro Cæl. 17. Facere tabulas, conficere tabulas. 3. V. 149. Tabulae & codex. ibid. 6. 1. Tabulae accepti. pro Fl. 20. In tabulas quodcunque commodum est, referre. ibid. Inferre rationes falsas. pro Syl. 4. 1. Aut me aliter ac dictum in tabulas retulisse. 3. V. 57. Tabulae publicæ, & literæ publicæ. pro Flac. 40. Qui de tabulis publicis recitat his quæ in accusatoris potestate fuerunt. ibidem. Cum tabulae illæ ipsæ cuiusquæmodi sunt proferuntur.

† *Geographica descriptio*. 6. At. 2. Tabulae Dicæarchi, id est, de geographia.

† ADIVNCT. Aenea, pro Planc. Aeterna, pro Q. R. Antiqua, 3. de Or. Auctionaria, 2. Catil. Censoria, Orat. Non commendaticia, sed tributaria, præclara, 6. Verr. Complures, 1. de Inuent. Falsæ, pro Cec. Innumerabiles, plurimæ, priuata, publicæ, 3. Verr. Nocturna, 14. Attic. Noua, 1. Att. & 2. Off. Pictæ, pro S. R. Præclara, 2. Phil. Publicæ, pro Cor. Balbo. Summæ & religiosæ, 3. de Leg.

TABVLARIVM, *locus in quo tabula publica ciuitatis asseruantur*. 3. de Nat. 74. Qui tabularium incenderit, at se Qu. Sotius eques Rom. fecisse confessus est: qui transcriperit tabulas publicas, id quoque L. Alenus fecit. pro Rab. 7. De perculato factò, de tabulario incenso. pro Cæl. 78. Sex. Clodius, qui ædes sacras, qui census populi Rom. qui memoriam publicam suis manibus incendit. pro Arch. 80. Tabulae publicæ Heraclienfium, quas Italico bello incenso tabulario interisse scimus omnes.

TABVM, *faries*. 1. Tusc. 107. Saxa spargens tabo. I. P. 43. Ennij.

TACENDO. 1. de Or. 119. Enunciabo apud vos quod semper tacui, & tacendum putavi. pro Sest. 40. Illi hominibus omnia timentibus tacendo loqui, non inficiando confiteri videbantur.

TACENS. Antequàm 15. Quorum improbitas me tacente coarguitur improbitate vitæ. 4. Att. 15. Hic Abdera non tacente me. *proverbium*. *Lege*, AB DERITICVS.

TACEO, *silio, reticeo, tacitum relinquo, silentio prætereo, conticeo, supprimo*. 2. V. 27. An me taciturnum tantis de rebus existimastis? 1. Att. 16. Qui de rebus nostris diu tacerat.

† ADVERB. Arroganter, insulse, 5. Att. In perpetuum, perpetuo, plane, 4. Fam. Nimum diu, 1. Att. Picæ, 9. Famil. Rectè, 3. Offic. Sapienter, 2. de Orat.

TACE TVR. 3. con. Rul. 4. Vt doceam Rullum posthac, in his saltem tacere rebus, in quibus de se faceri velit.

TACITE, *silentio*. pro Quint. 50. Huic ne perire quidem tacite obscurèque conceditur. pro Pomp. 13. Hi vos, quoniam liberè loqui non licet, tacite rogant.

TACITVRNITAS, *silentium*. 1. de Inu. 54. Taciturnitas imitatur confessionem. 7. Att. 8. Suspicionem mihi maiorem tua taciturnitas attulerat. de Cl. or. 231. & 1. Famil. 5. Te arbitror malle ipsum tacere, quàm taciturnitatem nostram experiri. pro Q. R. 14. Pecuniam stipularam non esse, taciturnitas testium concedit. 1. C. 16. Vocis contumeliam expectas, cum sis grauissimo iudicio taciturnitatis oppressus? I. P. 32. Curia taciturnitas annua.

† ADIVNCT. Annua, in Pis. Perpetua, 3. Ver.

TACITVRNVS. pro Sest. 21.

TACITVS, *silens, agendi significatione obscurus, latens, abditus, interior, prætermisus, compressus, sub silentio, non expressus*. 1. C. 20. Quid expectas autoritatem loquentium? quorum voluntatem taciturnum perspicis? pro Cæl. 3. De dignitate Cælius notis tacitus facile ipse respondet. 3. C. 26. Nihil me mutum delectat, nihil tacitum. 1. Attic. 1. Quasi verò clarorum virorum tacitos congressus esse oporteat. pro Mar. 13. 1. Hoc tacitus nullo modo præterire possum. pro Cl. 63. Tamen vocat me aliò iam dudum tacita vestra expectatio. de Prou. 40. Quo minus sæpe aut interpellare nonnullis, aut tacita existimatione reprehendat. 3. Fa. 8. Sed hæc tacita mihi quodammodo relinquenda sunt. pro Qu. 78. Tacito ipso studio, quod habebat erga propinquum suum, quemuis commouere. 3. de Orat. 193. Omnes tacito quodam sensu, sine vlla arte, aut ratione, quæ sunt recta ac praua, diiudicant. Orat. 203. Sed aures tacito cum sensu sine arte definiunt. pro Qu. R. 20. Tacita corporis figura coniecturam afferit hominibus. 2. de Inu. 140. Quædam tacitis exceptionibus cauentur. pro Dom. 63. Omnis improborum vis diu collecta & inueterata compresso odio atque tacito erumpebat in actum. 2. Att. 3. Cætera si reprehenderis, non feres tacitum. pro Mil. 12. Tacitis & occultis occasionibus. 4. V. 180. Cum id quoque constabit, vos iam te tacito intelligetis.

† *Patiendi vi*. 3. de Or. 61. Illud etiam si est verissimum, tacitum tamen nunquam mysterium teneant. pro Cec. 53. Si voluntas tacitis verbis intelligi posset, verbis non uteremur.

† SYNTAXIS. *Nihil mutum, nihil tacitum. Congressus taciti. Tacitum præterire aliquid. Tacita hac relinquenda. Tacito sensu iudicare. Compressum, tacitumque odium. Si id agas, non feres tacitum. Tenere tacita mysteria. Tacitis verbis latet voluntas.*

TACTIO, *tactus*. 4. Tusc. 20. Voluptates oculorum, tactionum, odoratum & saporum.

TACTVS. 2. de Nat. 141. Tactus toto corpore æquabiliter fufus est, vt omnes ictus, omnesque nimios & frigoris & caloris appulfus sentire possimus. 4. Acad. 20. Quid de tactu? & eo quidem, quem Philosophi interiorum vocant, aut doloris, aut voluptatis. Ibid. 76. Tactus intus 3. de Orat. 97. In tactu modus & mollitudinis & lenitatis. pro Cæl. 42. Qui non odore villo, non tactu, non sapore capiat. 3. de Orat. 214. Voces vt chordæ sunt intentæ, quæ ad quemque tactum respondeant. de Vniu. 13. Quæ ex coniunctione cælum ita actum est, vt sub aspectum & tactum cadat. 2. de Nat. 40. Et is solis tactus est, vt non tepesciat solum, sed etiam comburat. 2. de Diu. 96. Plus terrarum frigus, quam lunæ tactus ad nascendum valere. aliter, tractus.

† **ADIVNC.** Interior doloris. 1. Acad. Intimus, 4. Acad.

TACTVS, exploratus, tractatus, indicatus. Postq. in Sen. 6. Tribuni sanctissimum corpus non solum tactum ac violatum manu, sed etiam vulneratum ferro, confectumque vidistis. 2. de Ora. 43. Genus illud tertium, quod à Crasso tactum est. pro Cecin. 37. Verum ita est, vti dicis, te deiectum debeo intelligere, etiam si tactus non sis.

* **TADIANVS.** 1. Attic. 4. Tadiana res. Ibidem 6. Tadianum negotium.

TÆDA, fax. 6. V. 106. Ceres dicitur inflammasse tædas ex ignibus Ætnæ. I. P. 46. Furiarum tædis ardentibus. 4. Acad. 89. Circumstant cum ardentibus tædis. pro S. R. 67. Agitari & perterri furiarum tædis ardentibus. 4. ad Her. 60. Qui tædas candentes accipit. *Leg. PALÆSTRA.*

† **ADIVNC.** Ardentes, pro S. R. Candentes, 4. ad Her.

TÆDET, piget. 2. V. 35. Sunt homines, quos infamiae suæ neque pudeat, neque tædeat. 7. Fam. 1. Nam me cum antea tædebat, tum verò, &c. 5. A. 16. Quid quæris: tædet omnium nos vitæ. pro Fl. 105. Quod si talium civium vos iudices tædet, ostendite. 2. At. 22. Tædet ipsum, vehementerque pœnitet. 1. Qu. Fr. 2. Pertædum est enim leuitatis Græcorum.

† **ADVERB.** Prorsus vitæ, 2. Att.

† **Syntaxis.** *Exiguè inflammata tæda. Agitari & perterri tædis furiarum. Tæda ardens, candens. Omnium nos vitæ tædet.*

TAGES, autor aruspicine. 2. de Diu. 50. Tages quidam dicitur in agro Tarquinienis cum terra araretur, & fulcus altius esset impressus, exitisse repente, & eum affatus esse qui arabat, & ibidem reliqua.

TALARIA, calcei aligeri, seu pennati, quales Mercurio tribuunt poeta. 3. de Nat. 59. Minerua, cui pinnarum talaria affigunt. 14. At. 23. Quare talaria induamus. in Arat.

Diuersosque pedes victos talaribus aptis.

† **ADIVNC.** Apta, Arat.

TALARIS, ad talos vsque demissus. 7. Ver. 31. Tunica talaris. & 2. C. 22.

TALARIVS. 1. Offi. 150. Adde his saltatores, totumque ludum talarium. 1. Att. 13. Non enim turpior vnquam in ludo talario confessus fuit.

TALENTVM, multa genera fuerunt: sed hic Atticum intelligimus, quod aureis nummis seu coronatis sexcentis valebat. I. P. 86. cc. talenta tibi Apolloniæ dederunt, ne pecunias creditas soluerent. pro Fl. 90. Quinquaginta talenta Flacco dicit se dedisse. pro R. P. 21. Decem milia talenta Gabinio esse promissa. 5. Tuf. 91. Legati ab Alexandro quinquaginta Xenocrati talenta attulerunt: quæ erat pecunia, temporibus illis, Athenis præsertim, maxima. 5. At. 21. Cyprij talenta Attica cc. dabant.

TALIO. de Leg. Octo pœnarum genera in legibus continentur, damnum, vincula, verbera, talio, ignominia, exilium, mors, seruitus.

TALIS, huiusmodi, eiusmodi, eiusdem modi, eius generis, id genus, huius exempli, perinde vt, ita, sic. 2. Off. 44. Vt quales simus, tales esse videamur. 1. de Orat. 97. Vt ipse talis, qualem se ipse optaret, videretur. pro Mur. 32. Cum esset talis, qualem te esse video. 2. de Inu. 176. Vt non tales, quales antè habitæ sint, habeantur. 2. At. 16. Et talis, qualem esse cum scripseras. pro Clu. 147. Vir tali dignitate præditus. 2. de Or. 316. Non audeo dicere de talibus viris, sed tamen, &c. 4. Academ. 5. Ac vercor ne talium personarum imminuam gloriam. Ibid. 2. Tali ingenio præditus Lucullus. 1. Fam. 6. Talem te esse oportet, qui primum te se iungas, &c. deinde, &c. pro Qu. 42. & I. P. 7. Tot talesque viri, &c. 15. Fa. 4. Tale ac tantum iusurandum. I. V. 10. Honor talis populi Romani voluntate paucis est delatus, ac mihi. 2. de Leg. 11. Omnem legem esse laudabilem, talibus quibusdam argumentis docent. de Vniu. 19. Idque molitus est tali quodam modo. 2. A. 71. Quibus rebus tantis, talibus gestis, cur, &c. 16. At. 8. Non quidem hoc diuina vi, sed aliquid tale putauit fore. ad Br. 1. Cuius talis, qualis & prudentissimus, & fortuna optima esse debet. 1. Off. 91. Tales enim nos esse putamus, vt iure laudemur.

† **Syntaxis.** *Talis, qualis. Quid putas de tali viro. Talis sis, qui prestes, vt. Tales, tantæ res gesta. Aliquid tale puto.*

TALPA. 4. Acad. 81. Quid talpam? num desiderare lumen putas?

neque tam quereretur cum Deo, quod parum longè, quam quod falsum videret.

TALVS, os est prope calcaneum, quod extat quasi rotundum in extremo pede, hinc os quatuor laterum, quo ludunt, talus appellatur: hinc quoque ludus talarius. pro Clu. 111. Illa vsque ad talos demissa efficiunt. 3. de Fin. 54. Ita iacere talum, vt rectè afflisset. Ibidem. Qui talus ita erit iactus, vt cadat rectus, vt rectè afflisset. Ibidem. lusionib. nobis relinquunt talos, tesseras. de Sen. 58. Ex multis tesseras, tali. Ibid. Brulla talis præclare ludens, Tiritius pila.

† **ADIVNC.** Rectus, 3. de Fin.

TAM, aequè, adeò, tam valdè, tam maximè. 7. Att. 8. Quid opus est de Dionysio tam valdè affirmare. 1. de Orat. 234. Tam vehementer. 2. de Diu. 81. Nihil est tam valdè vulgare, quam nihil sapere. Orat. 108. Nemo tam multa, ne in Græco quidem otio scripsit, quam multa sunt nostra. 8. At. 4. Nunquam reo cuiquam tam humili, tam fordido, tam nocenti, tam alieno, tam præcinsè negaui, quam hic mihi. 3. de N. 69. Melius erat non dari omnino, quam tam munificè ac tam largè dari. pro Cæl. 67. Hic tam imbecillus, quam videtis. de Cl. 126. Vtinam Gracchus non tam fratri pietatem, quam patriæ præstitisset. 1. de Di. 10. Quorum neutrum tam facile, quam tu arbitraris, conceditur. Qu. Fr. Ego hæc tam esse, quam audio, non puto. 1. de Nat. 72. Quod tibi tam facile credam, sicut alteri nemini. de Am. 87. Vituperanda est rei tam maximè necessaria tanta iniuria.

† **Syntaxis.** *Ista tam sunt, quam audio. Tam tibi credo, sicut alteri nemini.*

TAMEN, attamen, veruntamen, nihilominus, cerrè. pro S. R. 55. Innocens est quispiam, veruntamen quam abest à culpa, suspicione tamen non caret: tamen miserum est, tamen ei qui hunc accuset, possum aliquo modo ignoscere. Orat. 76. Itaque eum qui audiuit, quamuis ipsi infantes sint, tamen illo modo confidunt se posse dicere. Part. 92. Nemo enim est, quem non si ipsa minus honestas, contumelia tamen & dedecus moueat. pro S. R. 153. Illam priorem proscriptionem, quæ facta est in eos qui arma capere potuerunt, tamen Senatus suscipere noluit, ne, &c. 1. Fa. 2. Cui cum Cato intercessisset, tamen est perscripta. pro Dom. 50. Quid si pluribus de rebus vno sortitu retulisti, tamenne arbitraris, id te posse obtinere? de Ar. 17. Quamquam si me tantis laboribus perfunctum, efferret aliquando ad gloriam, in refutandis male dictis improborum hominum animi quidam dolor, quis non ignosceret? de Ar. 45. Ego pro patria solus exarsi, sic tamen, vt, &c. Ibidem. Vt modo vendat illis, nec tamen ita, vt, &c. 13. Fa. 15. Et tamen nihilominus aiebat. pro Cl. 76. Tamen nihilominus putabam, &c. 4. Fa. 15. Tamen & si, &c. tamen, &c. 1. de Orat. 253. Sed tamen non fugisset hoc Græcos homines, &c. 2. Qu. Fr. 10. Lucretij poemata ita sunt multis luminibus ingenij, multæ tamen artis. 9. Famil. 19. Tamen à malitia non difcedis, &c. pro Cec. 9. Tamen, pro certè, vel profecto, vel saltem. de Sen. 28. Quod equidem non amisi adhuc, & tamen videtis annos meos.

† **Syntaxis.** *Tamen nihilominus. Neque minus hoc tamen.*

TAMETS I, etsi, quamquam, cum tamen. pro S. R. 73. Tametsi vicisse debeo, tamen de meo iure decedam. 4. V. 23. Quid ego nunc hic Sex. Pompeij Chlorig testimonium recitem? qui causam egit Dionis: qui omnibus rebus interfuit, hominis honestissimi, tametsi cuius Ro. virtutis causa iamdiu est, tamen omnium Siculorum primi ac nobilissimi. Quid, &c. 1. Fam. 5. Tametsi mihi nihil optatius, quam, &c. tamen afficior summo dolore, eiusmodi tempora post tuam perfectionem confecta esse: vt, &c. hic, Tametsi, principium est epistolæ: quod est notandum. 3. 4. Meum studium erga te, & officium, tametsi multis iam rebus spero tibi esse cognitum tamen in iis maximè declarabo, quibus, &c. 5. V. 62. Non mehercule quæ loquor credere, iudices, tametsi vulgo audirem. pro Qu. 13. Verum his de rebus non necesse habeo dicere ea quæ me P. Quintius cupit commemorare, tametsi causa postulat. 6. V. 19. Verum fac te impetrasse, &c. tametsi, quæ est ista laudatio? &c. 3. Fa. 7. Quid enim dabis iis literas, &c. non eos ad me venturos arbitrabare? Tametsi id quidem fecerunt ridiculè. Quas enim literas afferrebant, vt opus ætate facere possent, eas mihi post brumam reddiderunt. *Leg. SED TAMETS I.*

TANAGRÆ, oppidum. pro Dom. 111.

* **TANAGRÆVS.** Ibidem. Tanagræa quædam meretrix fuisse dicitur.

TANDEM, demum, aliquando, ad extremum. 2. cont. Rul. 101. Perficiam, vt iam tandem illi fateantur, &c. pro R. P. 38. Quod genus tandem est illud ostentationis. 2. C. 2. Quanto tandem illum more afflicto esse putatis? pro Cec. 48. Cecinna vtrum voluit tandem, aut non potuit accedere. 1. de Nat. 106. Hoc per ipsos deos, quale tandem est. 2. de Fin. 60. Quomodo cum tandem laturum fuisse existimas? pro Flac. 24. Vtrum hic tandem cognitione veritatis fore putas? an, &c. 1. de Leg. 1. & 2. Par. 12. Quorsum tandem, aut cur ista quæris? 3. Tuf. 8. Quoniam tandem

tandem modo: 1. Fam. 28. Tandem aliquando Romæ esse cepimus. pro Qu. 94. Tandem aliquando posse consistere, &c. 14. Fa. 5. Literæ tam tandem mihi redditæ sunt à Cæsare. 2. de Ora. 13. Quid tandem, inquit Crassus.

TANDIU, *vsque eod.* 2. Fam. 1. Ego te abfuisse tandiu à nobis doleo. 1. At. 1. Abs te tandiu nihil literæ. 9. Fam. 12. Tibi assentantur tandiu, dum ades. 5. Tusc. 96. Corpus gaudet tandiu, dum sentit voluptatem. 9. Att. 4. Tandiu dum lego. pro Flac. 41. Qui valuit tandiu, dum huc prodiret. 2. Offic. 43. Is tandiu laudabitur, dum memoria rerum Rom. manebit. de Cl. 4. Vixitque tandiu, quam licuit bene vivere. Ibid. 236. Feram tandiu quam ferre poterō. 1. de Or. 47. Verbi enim controuersia tandiu torquet Græculos homines, &c. 9. Att. 3. Ego tandiu requiesco, quandiu ad te scribo.

Syntaxis. *Tandiu quàm: Et tandiu quandiu.*

TANGO, *contingo, attingo.* 2. Tusc. 57. Genu terram tangere. 2. Fa. 17. De præda mea teruntium nec attingit, nec tacturus est quisquam. 2. contra Rull. 66. Idcirco apros nominare non possum, quia tangam nullum ab inuito. 3. V. 27. & 6. Att. 1. Verres simul ac tetigit prouinciam, Staius, &c. pro Mil. 52. Villa quæ viam tangit.

Indico, leuiter tracto. pro S. R. 83. Non omnia dicam, & leuiter vnumquodque tangam. 4. Aca. 136. Vbi Aristoteles ista tetigit: *Comptio, moneo, perturgo.* 2. At. 19. Minæ quæ mihi proponuntur, modicè me tangunt.

Viola. pro Dom. 50. Lex cuius quam quisque partem tetigit, voce, suffragio, &c. repudiatus est.

TANGOR, 8. A. 26. Et ne tangantur rationes ad Opis.

ADVERB. *Leuiter vnumquodque, pro S. R. Modicè, 2. Att.*

Syntaxis. *Viam tangit villa, Hoc tangam leuiter. Hoc me vix tangit. Simul ac tangam Italiam, ad te scribam.*

TANQUAM, *quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, vt, loco quemadmodum.* de Cl. 258. Etatis illius, ista fuit laus, tanquam innocentiæ, sic Latine loquendi. Ora. 44. Hæc magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. 1. de Ora. 46. Oratorem in iudicia & conciuiculas, tanquam in aliquod pistrinum detrudi videbam. 2. A. 106. Vt istum tanquam si esset consul, salutarent. 6. Attic. 1. Quod video tibi etiam nouum accidisse, tanquam mihi. 8. 2. 2. Ego tecum tanquam mecum loquor. 1. Tusc. 109. Gloria virtutem tanquam vmbra sequitur. 2. Fam. 1. Nam, illò si veneris, tanquam Vlysses cognosces tuorum neminem. I. V. 4. Repente enim te tanquam serpens è latibulis intulisti. 2. de Orat. 154. Tanquam ad scopulum aliquem libidinis mentem appellere. de Cl. 71. Nam Odyssea Latina est, sic tanquam opus aliquod Dædali. pro Cec. 61. Neminem reperies, qui tanquam arma militis inspicienda sint, ita probet armatum. pro S. R. 91. Qui tanquam si offusa reip. sempiterna nox esset, ita ruebant, &c. 2. Fa. 16. Tanquam si res tua agatur. 2. de Diu. 131. Similes sunt dii, si obiciunt, &c. tanquam si Pœni, &c. 1. de Or. 102. Quid mihi nunc vos, inquit Crassus, tanquam alicui Græculo quæstiuicula ponitis? 13. Fa. 69. Apud eum sic fui, tanquam domi meæ.

TANQUAM SI, vt si. Lege, TANQUAM. 2. Fam. 16. Tanquam si res tua agatur.

Syntaxis. *Tanquam si esses consul. Id mihi placet, tanquam tibi. Hoc est si tanquam miraculum.*

TANTALIDÆ. 3. de N. 90.

TANTALVS. 1. Tusc. 10. Mento summam aquam attingens, sicut enectus Tantalus. 4. 35. Poeta impendere apud inferos saxum Tantalò faciunt, ob scelera animique impotentiam, &c.

TANTI. 6. V. 28. Fuit tanti, mihi crede. 5. At. 20. Fuit tanti. in Sal. 10. Tanti me fugacem hæc æstimauerunt. 2. V. 15. Est mihi tanti, ô Quiritès, huius inuidiæ falsæ atq; iniquæ tempestatem subire, dummodò, &c. 3. Offic. 82. Est ergo vlla res tanti, aut commodum vllum tam expectendum, vt viri boni & splendorem & nomen amittas. 2. Att. 13. Iuratus tibi possum dicere, nihil esse tanti. pro Mil. 59. Id quidem non tanti est, quam quod, &c. pro Cæl. 36. Is non putat tua dona esse tanti. pro Qu. R. 22. Tibi certe tanti non fuisset, vt socium fraudares. Ibid. Roscio cur tanti fuerit, quæro. 1. C. 22. Sed non est mihi tanti.

TANTIDEM. in Sal. 21. Tu C. Sallusti tantidem putas esse, bis senatorem fieri, quanti bis consularem. pro S. R. 115. Is voluntatem municipium tantidem, quanti fidem suam fecit. 5. V. 83. Coegit Segestanenses à Decimo tantidem publicè accipere. id est, conducere tantidem. Ibid. 192. Tantidem frumentum emere, quanti, &c.

Syntaxis. *Tanti sum, & vimor. Tantidem est, quanti, &c.*

TANTILLVS. de Sen. 52. Omitto ipsam vim omnium quæ generantur è terra, quæ ex fici tantillo grano, &c. tantos truncos ramosque procreat. al. tantulo.

TANTISPER. *interim.* pro Cec. 30. Sed tantisper de aliquo reo cogitasse. 9. Fam. 2. Tantisper dum effectuscat hæc gratulatio. 2. de Inu. 149. Sed video quid efficiat, tantisper hoc ipsum magni æstimabo.

TANTO. 7. V. 88. Quod si Cleomenes non tanto antè fugisset, aliqua tamen ad resistendum ratio fuisset. 5. 226. Reperietis

quinquies tantò iudices, amplius istum, quam, &c. Ibidem 106. Tantone minoris decumæ venierunt.

TANTOPERE. 1. de Orat. 164. Neque enim tantoperè hanc à Crasso disputationem desiderabam, quantoperè eius in causis oratione delector. 4. Ac. 132. Non potest igitur vterque sapiens esse, quoniam tantoperè dissentiant. pro Mur. 23. Illud nefcio quid, quod tantoperè didicisti. 1. de Fin. 10. Nec cum istis tantoperè pugnare, qui Græca legere malint. pro Qu. 1. Neque hoc tantoperè quærendum videtur, hæc summa in illis esse. si in nobis essent saltem mediocria. 5. Fa. 12. Tantoperè & tam multis verbis à te petamus.

Syntaxis. *Expecta tantisper. Tantisper dum. Quinquies tantò amplius. Tantò, & tantum obscurior hæc res.*

TANTVLVM, aduerb. 7. V. 175. Si quis tantulum de recta regione deflexerit. Ibid. 180. Si tantulum oculis deiecerimus, præstò infidias. *Lege, DESPICERE.*

TANTVLVS, tam paruus, minimus. 1. Att. 11. Vt vix huic tantula epistolæ tempus habuerim. de Sen. 52. Ex tantulo fici grano. pro S. R. 114. Si ex eo tantulum in rem suam conuerteret. 4. V. 124. Quorum oratione ne tantulum quidem commotus est. pro S. R. 118. Is discipulus magistro tantulum de arte non concedit. 1. de Leg. 34. Si interesse cupiam tantulum modò potuerit. 2. Tusc. 66. Tantulum tamen est, vt, &c. Ibid. Tantulum, ne minima quidem re, partem aliquam, ex parte aliqua.

Syntaxis. *Vix huic tantule epistolæ tempus habui. Si ex eo tantulum in rem tuam conuerteris.*

TANTVM, tantummodò, solum. Parad. 1. Nomen tantum virtutis vsurpas; quid ipsa valeat, ignoras. pro Mur. 78. Nihil dicam arrogantius, tantum dicam, totos dies, &c. pro Flac. 34. Dixit tantum, nihil ostendit. Qu. de Pet. 25. Homines rustici nomine tantum noti. 1. Famil. 9. Non dicam quid acciderit (multorum enim, &c.) tantum dicam, &c. 4. V. 234. Verrem tantum semper auaritia hiant, atque imminenti fuisse ingenio, & cogitatione nulla. 1. de Orat. 227. Non tantum parum commode, sed etiam turpiter. *aliàs, non modò.* 3. V. 116. Tantum quod hominem non nominat. 5. 124. Tantum quod aratoribus obfides non dedit.

Vix. 7. Fa. 23. Tantum ex Arpinati veneram, cum, &c.

Tam, ita, adè. 1. At. 14. Nec tantum proficiebam, quantum volebam. 6. 2. Tantum abest, vt ego ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid velim. 12. 19. De sano illo, de quo tantum, quantum me amas velim cogites. Ibid. 249. Nec quicquam posthac non modò tantum, sed ne tantulum quidem præterieris. de Sen. 48. Tantum, quantum fat est. Ibid. Tantum abest. Orat. 229. Tantum abest, ne eneructur oratio compositione verborum, vt aliter in ea nec impetus vllus, nec vis esse possit. 1. Offic. 43. Id autem tantum abest ab officio, vt nihil officio magis possit esse contrarium.

TANTVMMODO, modò, dumtaxat. 2. de Nat. 81. Arbores tantummodò per stirpes aluntur suas. 3. de Orat. 49. Neque cum oratorem tantummodò, sed hominem non putant. pro Syl. 30. Quæ omnia suppressa voce dixit, tantummodò, vt vos, qui ea probatis, possitis exaudire. * Incer. His tantummodò poetis percurrendis.

TANTVNDÈM. 2. de Leg. 48. Qui tantundem capiat, quantum, &c. 12. At. 34. Tantundem populo dandum est. 1. Qu. Fr. 3.

TANTVS, tam multus, tam magnus, & id genus alia. 2. de Diu. 10. Sol maiorne quam terra sit, an verò tantus, quantum videatur. 1. de Finib. 1. Sed tantum studium, tamque multam operam ponendam in eo non arbitrantur. pro Pom. 34. Quis vnquam tam breui tempore tot loca adire, tantos cursus conficere potuit? 1. At. 15. Ex iis quæ scripsimus, tanta etiam à me non scripta perspicis. pro Cor. 47. Si tanta bella legisses, quanta & gessit & confecit. I. P. 49. Cum fines prouinciæ tantos haberet, quantos optauerat. 6. A. 18. Multas habui conciones, nullam vnquam vidi tantam, quanta nunc vestra est. 2. de Nat. 92. Hi tanti ignes, tamque multi. Ibid. 15. Tam multæ res, atque tantæ. 2. de Orat. 84. In tanta re, tamque immensa. 1. de Or. 44. Ista tanta, tamque multa. 3. 31. Tot tantæque res. 2. V. 47. Tot tantaque vitia. 3. de Nat. 92. Vrbs tanta atque talis. 13. Fa. 66. In hominem tantum atque talem. 5. Tusc. 29. In his tot ac tantis malis. 12. Famil. 7. Dixit tanta contentione, quantum forum est. 5. 8. Tanta contentione decertauit, quanta nunquam antè. pro Cæl. 75. Nequaquam enim tantum erat, quantum homines loquebantur. 7. Attic. 8. Quid enim est tantum in vno aut altero die? pro S. R. 125. Si enim hæc liberè dicentur, non fuit tantus homo Sextus Roscius in ciuitate, vt de eo potissimum conqueramur. 8. At. 19. Tanta multitudo. 7. 3. Tantum, & plus etiam. 13. Fam. 17. Si intellexero has literas tantum, quantum scribens confidebam apud te pondus habuisse. 2. Attic. 20. Si me amas tantum, quantum profectò amas. 5. Fa. 14. Tecumque ero tantum quantum patietur vtriusque ætas. pro Mar. 23. Cum in animis hominum tantæ latebræ sint, tanti recessus. 7. At. 7. Equitatus tantus, quantum volet. 1. de Or. 27. Tantus in iocando lepos. pro Qu. R. 24. Qui tantas & tam infinitas pecunias repudiavit.

Syntaxis. Tantum studium, tamq. multa opera. Tanta res, amq. immensa. Homotantus: ac talis. Tanta & tam infinita pecunia.

TARDE, *sero.* (*oxyūs.* 5. Att. 15. Tardè tibi reddituro dabam, sed amico homini. 11. 20. Tardè iter facere. 2. Fam. 9. Quò propter longinquitatem tardissimè omnia perferuntur. 4. Att. 13. Te Roma profectum esse tardiùs quàm dixerat. 1. Tul. 75. Qui in compedibus corporis fuerunt, etiam cum soluti sunt, tardius ingrediuntur. 2. de Nat. 52. Tardiùs moueri.) (*celerius moueri.* pro Qu. R. 31. Tardè percipere.) (*celerius arripere.* pro Sest. 26. Consules qui temp. nimis tardè concipere mœrent. 10. Att. 1. Sed ne tardiùs quàm vellem, reip. gratularer. pro Mil. 55. Egre ditur à villa subitò, cur vesperi? quid necesse est tardè. 14. Fa. 5. Tardè & incommodè nauigauit. de Prou. 35. Et malit tamen tardiùs ad suorum laborum fructus peruenire. 3. At. 6. Aut accedemus in Epeirum, aut tardè per Candauiam ibimus. pro Cec. 7. At ea res de qua, &c. tardissimè iudicatur. 4. Tul. 32. In morbum incidunt tardiùs.

TARDIGRADVS. 2. de Diu. 133. Quadrupes tardigrada.
TARDITAS, *cunctatio, mora, stupor.* (*celeritas.* de Vni. 28. Top. 47. Celeritati tarditas contraria est. 2. Qu. Fr. 14. Cursu corrigere tarditatem. 10. Fa. 22. Propter tarditatem sententiarum, moramque rerum. pro Rab. 21. Qui cum ingredi vix posset, non ad insequendum sibi tarditatem pedum, sed ad fugiendum impediendum fore putabat. pro Sest. 100. Ita vt nonnquam cunctatione & tarditate vtrunque amittant. 1. Fa. 5. Sed nostri hominis tarditatem. I. P. 1. & Orat. 229. Tarditas ingenij, stupor debilitaque linguæ. 1. de Nat. 11. Quod non Academia vitio, sed tarditate hominum arbitror contrigisse. 1. de Orat. 125. Aut æterna in te, aut certè diuturna valebit opinio tarditatis. 3. C. 20. Sed tanta fuit operis tarditas, vt, &c. de Clar. 154. Considerata tarditas. 2. A. 118. Certatim posthac, mihi crede, ad hoc opus curretur, nec occasionis tarditas expectabitur. 1. Off. 131. Cauendum est, ne tarditatibus vtamur in gressu mollioribus. 5. A. 25. Ista legatio moram, & tarditatem afferet bello. 6. P. 7. Ple- risque in rebus agendis tarditas & procrastinatio odiosa est. 11. A. 25. Ista sententia affert tarditatem ad Dolabellam persequendum. * de suis consil. Tarditate modorum & grauitate cantus, illorum furentem perulantiam resedisse.

† **ADIVNC**. Abiecta, 1. de Leg. Considerata, de Cl. Molliores ingressu, 1. Off. Odiosa, 6. Phil.

Syntaxis. Tarditatem cursu corrigere. Cunctatio & tarditas. Pedum tarditas, ingenij, hominis, operis. Considerata tarditas. Tarditates, gressus molliores. Mora & tarditas. Tarditas, procrastinatio. Ad persequendum allata tarditas.

TARDANDVM. 6. At. 7. Scribe, quæso, nunquid putes reip. causa tardandum esse nobis.

TARDATVS. ad Brut. pr. in. 1. Si ea quæ ex tempore suscepta sunt, vt agerentur, non tardata & procrastinata essent. 1. de Diuinat. 21.

Nec tardata diu species, multumq. morata, Consule te tandem celsa est in sede locata.

TARDO, *tardum facio, moram & tarditatem affero, moram interpono, moror, cunctor, indormio, differo.* 6. Att. 8. Nos Etesia vehemētissimè tardarunt. 7. 12. Nec Senatus eum tardabit. pro Cec. 77. Et me similis ratio pudoris à præsentis laude tardaret. Orat. 3. Vereor ne tardem studia multorum, qui desperatione debilitati, nollent, &c. de Clar. 239. Nam M. Glabronem focors ipsius natura negligensque tardauerat. 5. V. 130. Cum eius animum negligentia tardaret, sed conscientia frenaret. 4. 167. Vt omnium inimicorum animos accusatorumque tardares. 7. Fa. 5. Impedire professionem meam videbatur, aut certè tardare.

† *Moram traho, commoror.* ad Brut. 18. Tardare & commorari te melius est.

† **ADVERB**. Vehementissimè, 6. Att.

TARDORI. Tulc. 75. Minus tardabitur cursus animorum. 11. A. 24. Vereor ne exercitus nostri tardentur animis.

Syntaxis. Nihilum hæc tardata & procrastinata sunt. Tardatum, & multum moratum. Hoc me à studiis tardat. & mea studia tardat. Animos accusatorum tardare. Exercitus animis tardantur aliquando. Tardo & commoror hic.

TARDVS, *longus, cunctator, serus, callipes.* (*citus, celer, incitatus, expeditus, velox.* 1. de Inu. 35. Velox, an tardus. 9. At. 15. Sed eò tardior ad discedendum fui, quòd, &c. 7. 3. In decedendo Bibulus erit, vt audio, tardior. Anteq. 6. Non conuenit enim, cum ego ad promerendum beneficium tam fuerim expeditus, vos ad referendam gratiam esse tardiores. 1. de Orat. 254. Tardiores tibi cinis modos, & cantus remissiores facere. 2. 213. Principia orationis tarda.) (*excius spissi ac producti.* 2. Orat. 216. Spondæus, quòd est è longis duabus, hebetior videtur & tardior. 1. Academ. 31. Sensus hebetes, tardi, & pingues. 2. de Finib. 39. Vt tardam & languidam pecudem. 10. Attic. 20. Omnia adhuc tarda & spissa. de Clar. 247. C. Lentulus non tardus sententiis, non inops verbis fuit. pro Cecin. 9. Iuris dubitatio tardior me facit ad iudicandum. 1. Offic. 34. Vt cæteri sint ad iniuriam

tardiores. pro Cecin. 7. Quò delictum maius est, eò poena est tardior. Postquam ad Quir. 23. Qui in vlciscendo remissior Et redemptor non inopia aut inertia tardior fuit. 2. de Diu. 47. da & sera nimis, &c.

† *Hebes, remissus, parum efficax, obtusus.* 4. Aca. 97. Epicurus, quem isti tardum putant. 3. contra Rull. 6. Quem vestrum tam tardo ingenio fore putauit, qui, &c. 1. de Ora. 127. Tradere aliquid vel etiam inculcare, si quis fortè sit tardior. de Cl. 16. Tardus sunt. 2. de Orat. 117. Tardum ingenium. de Sen. 21. Aut etiam si

Syntaxis. Tardus & hebes, spondæus. Omnia in bello sunt tarda, & spissa. Homo tardus sententiis. Inertia tardus. Ingenium tardum. Natura tardus.

TARENTVM, *vrbs.* de Sen. 10. 7. Fam. 12.

TARENTINVS. 5. At. 19.

TARICHEA, *castra, à Taricheis insulis.* 12. Famil. 11. Vale. Data nonis Martiis, ex castris Taricheis.

TARPEIVS. 4. ad Her. 44. Vt si quis de Tarpeio loquens, eum Capitolinum nominet.

* **TARQUINIENSIS**. pro Cec. 10. Municipium Tarquiniese. 2. de Diu. 50. Ager Tarquiniesis.

TARVINI, *opp. pop.* 5. Tulc. 109. Demaratus fugit Tarquinios Corintho.

TARVINIVS. pro Rab. 13. Tarquinius superbissimus atque crudelissimus rex.

TARRACINA, *oppidum.* 7. At. 5. & 7. Fam. 23.

TARRACINENSIS. pro S. R. 32.

TARRACO, *oppidum Hispania.* pro Cor. 28.

TARVS, *vrbs in Sicilia.* 4. ad Heren. 69. 3. Fa. 5. At. 16. I. P. 89.

TARSENSIS. 5. At. 21. 12. Fam. 13.

TARTAREVS. 2. Tulc. 22. Tartarea plaga.

TARTESIUS, & **TARTESII**, *pop. Hispania.* 7. Attic. 3. & 3.

TAVRIPYLÆ. 5. Att. 20.

TAVROMINIUM. 16. II.

TAVROMITANI. 4. V. 160.

TAVRVS, *mons.* pro Sest. 58. pro Deiot. 36.

† *Non castratus bos.* 6. V. 73. Ille nobilis taurus, quem Phalaris habuisse dicitur. 2. de Diu. 37. Si paulò antè fuerit cor in tauro opimo. Ibid. An quòd aspexit vestitu purpureo exordem Cæsarem, ipse corde priuatus est?

† **ADIVNC**. Corniger, 2. de Nat. Poëta. Ingens, truculentus. Arat. Nobilis, 6. Ver. Opimus, 2. de Diu.

TÆIAPXHΣ, *centurio, qui ordines ducit, princeps.* 16. At. 11. Anagnini sunt Mustella *ταξίαρχος*, & Laco qui plurimū bibit.

TAXILLVS, *calus.* Orat. 153. Literam X, è maxillis, è taxillis, consuetudo elegans Latini sermonis euellit.

TAYGETVS, *mons.* 1. de Diu. 112.

TE. 12. At. 19. Tutefcis (si modò meministi) me tibi dixisse, &c.

TECTE, *obscure.* (*aperte.* Ora. 228. Tectè declinare impetum aduersarij. 9. Fam. 22. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille tectiùs penem. 1. Att. 11.

TECTORIUM, *calx sine crusta inducta parietis aut muro, qua tanquam pavimento lapides teguntur, quòd opus sit pulchrius.* 3. V. 145. Columna ex qua tectorium vetus deletum sit, & nouum inductum. 3. Qu. Fr. 1. Mihi erit curæ tectorium, vt concinnum sit. 2. de Diu. 58. Et humor allapsus extrinsecus, vt in tectoriis videmus austro, sudorem imitari potest. 1. At. 8. Prætereà typos tibi mando, quos in tectorio atrioli possim includere.

† **ADIVNC**. Concinnum, 3. ad Qu. Fr. Nouum, tantum, vetus, 3. Ver.

TECTORIOLVM, *tectorium.* 9. Fa. 12. Bella tectoriola dicis: dic ergo etiam pauimenta isto modo: non potes.

† **ADIVNC**. Bella, 9. Fam.

TECTORIVS. 2. de Leg. 65. Exornare sepulcrū opere tectorio.

Syntaxis. Tectorium nouum inductum, concinnum.

TECTVM, *pars domus summa, qua tegitur.* 5. At. 16. Multis locis ne tectum quidem accipio, & in tabernaculo maneo plerumque. pro Qu. R. 33. Tum erat ager inculus sine tecto, nunc est cultissimus cum optima villa. Par. 1. Marmorea tecta, eborè & auro fulgentia. 1. Tulc. 85. Tecta cælata, laqueata. de Cla. 217. Firma tecta in domiciliis habere. 2. cont. Rul. 89. Tecto ac sedibus suis aliquem recipere. 3. Qu. Fr. 1. Vaporarium quòd est sub tecto cubiculi. Postquam ad Quir. 8. Illi magnam partem tectis ac tenebris continebantur. 4. At. 3. Disturbata porticus Catuli, quæ resciebat, & ad tectum iam penè peruenerat. 3. Qu. Fr. 1. Absolutum offendi in ædibus tuis tectum, quòd super conclauia non placuerat tibi esse multorum fastigiorum, id nunc honestè vergit in tecta superioris porticus. Par. 6. Aurata tecta in villis & sola marmorea facere. * Oecon. 1. Cum victus & cultus humanus domi sub tecto ac curandus esset. Ibid. Qui tectis reconderet atque custodiret victū. Ibid. Cum verò parata res sub tectū essent congestæ. Ibi. Fruges & alimenta indigebant tecto.

† *Demus.*

Domus. 3. C. 19. Vos in vestra tecta discedite. 7. V. 2. 6. Non modo extra tectum: sed ne extra lectum quidem.

ADIVNCT. Caelata. 3. Tusc. Firma, de Clar. Inaurata, magnifica, marmorea, ebore & auro fulgentia, Par. Laqueata, 2. de Leg. Militari. Phil. Sartum integrumque. 3. Ver. Syluestrii, de Invent.

Syntaxis. Accipere tectum, id est, subire. Tectum marmoreum, aureo fulgens, celatum, laqueatum, firmum.

TACTVS, obscurus, occultus. Apertus. 9. Fa. 2. 2. Itaque tectis verbis ea ad te scripsi, quae apertissimis agunt Stoici. 2. de Orat. 296. Aliquem in dicendo esse tectissimum. 5. Tul. 3. 8. Bectae abditae, tectae. 2. de Finib. 5. 4. Qui occultus & tectus dicitur, tantum abest ut te indicet, perficiet etiam, &c.

*Prognost. Stinguuntur radij caeca caligine tecti.

Tacturnus, fidelis. pro Deiot. Quis consideratio illo: quis tectior: quis prudentior?

Defensus. 1. de Or. 2. 5. 3. Maiores nostri, clarissimorum hominum autoritate, leges ac iura tecta esse voluerunt.

ADVVERB. Vndique templum. 3. Ver.

TEGEAT. AE, pop. 1. de Diu. 3. 7. aliter, Taygetae, sed veritas est, Tegeatae.

TEGENDVM. pro Cecin. 60. Arma alia ad tegendum alia ad nocendum.

TEGMEN, tegumentum. 2. de Nat. 1. 12. — Lato sub tegmine caeli. Ibid. 1. 4. 2. Palpebrae sunt tegumenta oculorum. 2. de Diu. 6. 3. Qui platani in ramo foliorum tegmine septos Corripuit pullos. — 5. Tusc. 90. Scythicum tegmen.

ADIVNCT. Durum. 2. de Diu. Latum. 2. de Nat.

TEGO, obduco, obnubo, obendo, contego, velo, operio, vestio, conuestio, occulto. 2. de Diu. 1. 4. 3. Is cum esset proiectus inhumatus, amica corpus eius texit suo pallio. I. P. 56. Triumphi nomine tegere ac velare cupiditatem suam. 3. de Leg. 3. 8. Leges quae tegunt omniratione suffragium. de Clar. 5. 3. Qui summam prudentiam simulatione stultitiae texit. pro Rab. 2. 1. Ignauiam suam tenebrarum ac parietum custodiis tegere. pro Q. 8. 1. Id te amississe dicis, quod ne mendacio quidem possis tegere. 5. Tul. 1. 1. Ut nostram ipsi sententiam tegeremus.

Excuso, defendo. pro Cec. 8. 3. Maiores vim armatam nulla iuris defensione tixerunt. pro Pl. 1. Is meam salutem atque vitam sua benevolentia praesidioque texit. pro Sest. 1. 4. 5. Patria, quam (vt leuissimè dicam) certe tixeram. 1. 3. Fa. 66. Tegere & tueri aliquem. 3. 10. Cum me armis texit suis.

TEGORI. Q. Fr. 1. 1. 1. Vniuersumque natura tegitur, & quasi velis quibusdam obtenditur. pro Sest. 2. 2. Etenim animus eius vultu, flagitia parietibus tegebantur.

ADVVERB. Nimum diu quid sentiamus. 3. Phil. Perficit defensionem, 1. de Inu.

TEGULA, sunt quibus tecta consternuntur ad arcendas pluias, & alia incommoda. pro Dom. 6. 1. Nec illi camentis ac regulis meorum tectorum se famem suam expleturos putabant. 5. V. 1. 19. Excisis arboribus, demptis tegulis. I. A. Cum tu tamen nocte socia per regulas admittere. *Frag. ep. In singulas tegulas impositis sexcentis. Hortens. Solertiam eam, quae posset vel in regulis profeminare ostreas.

TEGUMENTVM, tegmen. 2. de Natur. 1. 50. Tegumenta corporum vel tecta, vel futa. Ibid. 1. 4. 1. Palpebrae sunt tegumenta oculorum. 5. de Fin. 3. 2. Pennarumque contextu corporis tegumenta faciebat.

Casa, diuerticula. pro Cael. 47. Flagitiorum tegumenta quaterere.

TELA. 4. Acad. 9. 5. Dialectica quasi Penelope telam retexens, 6. V. 9. Domus plena telarum. 3. de Orat. 2. 2. 4. Quamquam ea tela textitur, vt, &c.

TELEPHVS, pro Flac. 7. 2.

TEAIKA. Lege, EFFICIENS.

TELLVS. 3. de N. 5. 2. Terra ipsa dea est, quae est enim alia tellus? de Somn. 10. Tellus neque mouetur, & infima est. in Ar. Quorum stirpes tellus amplexa comprehendit.

10. Al. 13. In Telluris, id est, in aere Telluris. 3. Q. Fr. 1. Ad Telluris quidem tuam statuum locui.

TELMESSVS, urbs. Caria. 1. de Diu. 9. 1.

TELMESSES, populi. 1. de Diu. 9. 4.

TELOS, 1. de Fin. Id est, vel summum bonum, vel vltimum vel extremum, quod Graeci τελος nominat. Lege, FINIS.

TELVN, iaculum, hasta, hastula, ferrum, gladius. 3. de Or. 1. 56. Telum manu figit. pro Q. 5. 2. Conicere omnia tela in aliquem. Ibid. 8. Cum etiam telum aduersarius nullum iecerit. pro Dom. 39. Tela quae ex illius actionibus in meum corpus immissa sunt. de Prou. 2. 3. Tela omnia vndique in patriam intenta. 1. ad Her. 18. E corpore cruentum telum educit. de Arusp. 2. Non dubito, quin ea tela quae conicerit inimicus, quam ea quae colleget patris emisit, leuiora atque hebetiora sint. 3. C. 8. Qui ex adi-

bus Cethegi, si quid telorum esset, efferret. pro Arc. 2. 3. Cupere debemus, quo minus manum nostrarum tela perucinerint, eodem gloriam famamque penetrare. I. C. 1. 5. Omnes sciunt tectisse in comitio cum telo. 7. V. 7. Edictum, vt ne quis cum telo seruus esset. 2. At. 2. 4. & in Vat. 2. 4. Veltius confessus est se cum telo fuisse. 1. de Or. 20. 1. Oratorem inter hostium tela incolum me versari. 7. Fa. 16. Itaque te commouere non curas: vsquequaque sapere oportet: id erit telum accerrimum. pro Mil. 1. 1. Esse cum telo. ibid. Habere telum. *pro S. R. 3. 3. Quod non totum telum corpore receperisset. pro P. Opp. Telum ei è manibus ereptum est. Oecon. 1. Scorsum arma ac tela seponebantur.

Ansa, facultas, stimulus. de Am. 6. 2. Nec mediocre telum ad res gerendas existimare oportet, benevolentiam ciuium.

ADIVNCT. Accerrimum, 7. Fam. Intermedia hostium, 14. Fam. Letiora, atque hebetiora, de Arusp. Non mediocre, de Amic. Nec multa, & occulta, 5. Phil. Nefaria, pro Dom. Torum, pro S. R. Venenatum, pro Quint.

Syntaxis. Vigere telum, conicere in, immittere, intendere. Telum lenae ac hebes. Cum telo stare. Telum acre. Optimum est telum ad res gerendas, benevolentiam.

TEMERARIVS, nullius consilij, inconsideratus, praecipit. pro Cec. 3. 4. Ea sunt & turbulenta, & temeraria, & periculosa. 1. de Inu. 2. Cæca & temeraria cupiditas. 10. Fa. 2. 1. Indicabo temerarium meum consilium tibi.

TEMERE, inconsulte, inconsiderate, nulla ratione, sine iudicio & modo, temeritate quadam, fortuito, fortuito. 2. de Or. 3. 2. Plerique temere & nulla ratione causas in foro dictitant. pro S. R. 3. 1. Fortitan in suscipienda causa temere impulsus adolescentia fecerim. Ibid. 7. 9. Roscius de praedijs suis nunquam temere discessit. pro Font. 1. Audaacter hoc dico, non temere confirmo. 2. de Diu. 1. 1. 3. Aliquid effutitum temere. 1. de N. 4. 3. Inconsulte ac temere dicere aliquid. pro S. R. 19. Temere dicto concedi non oportet. 10. Ar. 9. Temere & imprudenter facere aliquid. 1. de Inu. 5. 8. Temere & nullo consilio regi. 4. Fa. 1. 3. Non scribo hoc temere. 1. de D. 2. 3. Aspersa temere pigmenta in tabula oris lineamenta effingere possunt. 2. de Nat. 6. Idque euenit non temere, nec casu. Ibid. 1. 1. 5. Corpora huc & illuc casu & temere concurrant. Orat. 186. Superior aetas numero caruit, nisi si quando temere ac fortuito. 2. ad Heren. 12. Non temere fama nasci solet. 1. Tusc. 1. 18. Non temere nec fortuito fati & creati sumus. 1. Offic. 1. 9. Appetitus omnes contrahendi sedandique sunt, ne quid temere, ac fortuito, inconsiderate, negligenterque agamus. 8. A. 16. Omnino irasci amicis non temere soleo.

Syntaxis. Turbulentum, temerarium periculosum. Cæca & temeraria cupiditas. Temere, & nulla ratione. Inconsulte ac temere. Temere ac imprudenter. Temere & nullo consilio regi. Temere aspersa pigmenta. Non temere, nec casu. Casu ac temere. Temere ac fortuito. Temere, fortuito, inconsiderate, negligenter.

TEMERITAS, inconsiderantia. (s. sapientia. de Arusp. 5. 5. Plenus inconsiderantissimae ac dementissimae temeritatis. 3. de Nat. 6. 1. Fortuna ab incostantia & temeritate seiungi non potest. pro Planc. 9. Populus non delectu aliquo aut sapientia ducitur ad iudicandum, sed impetu plerumque, & quadam temeritate. 1. de Diu. 7. Omnibus in rebus temeritas non assentiendo, extorque turpis est. 2. 8. 5. Quibus in rebus temeritas & casus, non ratio & consilium valet. 1. Offic. 4. 9. Multi multa faciunt temeritate quadam, sine iudicio vel modo. 2. 8. Temeritas, quae à sapientia diffidet plurimum. 3. C. 16. Cethegi furiosa temeritas. 1. de Inu. 5. 8. Exercitus, qui stultitia & temeritate alicuius administratur. 2. ad Heren. 3. 6. Temeritate omnia regi. 2. Offic. 6. 2. Temeritate remota, grauissima est liberalitas. *pro C. Corn. 1. Ante vestros annos propter illius tribuni plebis temeritatem posse adduci, vt. 3. Acad. Facilius esset emendatio temeritatis.

ADIVNCT. Admirabilis, 3. Phil. Furiosa, 3. Catil. Inconsideratissima, ac dementissima, de Arusp. Insignis. 1. Acad. Materna, pro Dom. Summa, turbulenta, 1. de Fin. Tribunitia, Antequ. Turpis, 1. de Diu. Vitiosa, 3. de Finib.

Syntaxis. Inconsideratissima ac dementissima temeritas. Non delectu aut sapientia, sed impetu ac temeritate. Temeritas & casus, non ratio & consilium. Temeritate facere, non iudicio, vel modo. Stultitia & temeritas.

TEMETVM, vinum quod mentem tentet. 3. de Rep. Careant temet omnes mulieres.

TEMO, lignum protensum in curru vel plauistro, quo iugum continetur. 2. de Nat. 10. 9. Poeta.

TEMPERAMENTVM, temperatio, ratio. 3. de Leg. 2. 4. Inuentum est temperamentum, quo tenuiores cum principibus aequari se putarent.

TEMPERANS, continens, qui in omni libidine se continet, moderatus. 1. 5. At. 1. Cum hominem temperantem tantum improbus moribus opprimeret. pro Font. 30. Vir frugi, & in omnibus vitae partibus moderatus ac temperans, plenus pudoris, plenus officij, plenus religionis. Par. 3. An temperantem eum dices, qui in aliqua libidine se contineret, in aliqua se effuderit? Lege, TEMPERANTIA.

TEMPERANTI VS. 9. At. 2. Si hic temperantius egerit, consideratius consilium dabo.

Syntaxis. *Vir frugi, moderatus ac temperans (simul).*
TEMPERANTIA, *modestia, moderatio, frugalitas, conformatio & moderatio continentiae & temperantia.* 3. Offic. 96. (*Luxuria libidinem & in alios non rectos impetus animi firma & moderata dominatio.* Par. 81. *Temperantiam immanitas in voluptatibus imitatur.* 3. de Nat. 38. *Temperantia constat ex pratermittendis voluptatibus.* 5. de Finib. 67. *Temperantia in pratermittendis voluptatibus cernitur.* 1. Offic. 96. *Ut in eo moderatio & temperantia appareat, cum specie quadam liberali.* 5. Tusc. 42. *Temperantia est moderatrix omnium commotionum.* 1. Offic. 15. *Omnium quae fiunt, quaeque dicuntur, ordo & modus, in quo inest modestia & temperantia.* 2. de Fin. 60. *Modestia vel temperantia, quae est moderatio cupiditatum, rationi obediens.* 2. de Or. 247. *Dicacitatis moderatio & temperantia.* 1. Fa. 9. *Novi enim temperantiam & moderationem naturae tuae.* 3. Tusc. 16. *Verisimile etiam illud est, qui sit temperans, quem Graeci σωφροσύνη appellat, eamque virtutem σωφροσύνη vocant: quam solco equidem tum temperantiam, tum moderationem appellare, nonnunquam etiam modestiam. Sed haud scio, an recte ea virtus frugalitas appellari possit.* 1. de Finib. 47. *Ne temperantiam quidem propter se expetendam esse dicemus, sed quia pacem animis afferat, & eos quasi concordia quadam placet ac leniat. Temperantia est enim, quae in rebus aut expetendis, aut fugiendis, rationem, ut sequamur, monet, & 2. Difficilem quadam temperantiam postulant in eo, quod.* Par. 76. *Quae vero moderandis cupiditatibus, regendisque animi motibus laudatur, eius est munus in agendo, cui temperantiae nomen est.* 5. Tusc. 57. *Summa fuit eius in victu temperantia.* 3. Offic. 116. *Restat quarta pars, quae decore: moderatio, modestia, continentia, temperantia continetur.* 6. Att. 9. *Quae tua prudentia & temperantia est.* 1. Offic. 93. *Sequitur ut de vna reliqua parte honestatis dicendum sit, in qua verecundia, & quasi quidam ornatus vitae temperantia, & modestia, omnisque sedatio perturbationum animi, & rerum modus cernitur.* 3. Offic. 96. *Alter in conformatione & moderatione continentiae & temperantiae cernitur.* 1. de Fin. 48. *Temperantia est expetenda, non quia voluptates fugiat, sed quia maiores consequatur.*

† **ADIVNCT.** *Difficilis, 1. de Fin. Inimica libidinis, 3. Offic. Moderatrix omnium commotionum, summa, 5. Tusc.*

Syntaxis. *Temperantia constat ex pratermittendis voluptatibus. Moderatio ac temperantia. Modestia, vel temperantia. Conformatio & moderatio continentiae ac temperantia.*

TEMPERATE, *temperanter.* 12. Att. 31. *Agere temperate.*

TEMPERATIO, *temperamentum, moderatio, modestia.* 1. Tusc. 21. *Animus temperatione naturae viget & sentit.* 4. 30. *Corporis temperatio, cum ea congruunt inter se e quibus constamus, sanitas.* 2. de Nat. 13. *Caeli temperatio, fecunditas terrarum.* 2. de Diu. 95. *Hoc temperatio lunae, caelique moderatio efficit.* ibid. *Quae a luna, caeterisque sideribus caeli, temperatio fiat.* 2. de Nat. 26. *Semina temperatione caloris oriri & auferescere.* 6. V. 98. *Tu illius aeris temperationem, tu operum lineamenta solus perspicias.* 4. Ac. 85. *Eodem aere, & eadem temperatione facere signum.* 1. Tusc. 68. *Commutationes temporum quadripartitae ad temperationem corporis aptae.* 2. de L. 16. *Mensium temperatio, &c.* 3. 12. *Temperatio reip.* ibid. 28. *Temperatio iuris.* 4. Tusc. 1. *Temperatio civitatis.* 3. de Leg. 27. *Sed praestitum est huius vitij temperatio.* de Vn. 37. *Deinde ad temperationem superiorem reuertit, in qua omnem omnium vniuersae naturae temperans permiscebat.*

† **Moderator.** de Somn. 10. *Sol mens mundi & temperatio.*

† **ADIVNCT.** *Modica, & sapiens, 3. de Leg. Superior, de Vniuers.*

Syntaxis. *Nature temperatione vigens animus. Corporis, calis temperatio, lunae, caloris ac frigoris. Aeris temperatio, mensium, Resp. iuris. Sol, mens mundi, ac temperatio.*

TEMPERATOR. Or. 70. *Moderator ille, & quasi temporator huius varietatis.*

TEMPERATVS, *temperans, moderatus, modicus.* 3. de Nat. 87. *Vir iustus temperatus, sapiens.* 12. Fa. 27. *Temperati moderatique mores.* 11. Att. 24. *Moderatione paulo minus temperatus.* 1. de Diu. 115. *Si modo temperatus escis, modicisque potationibus est affectus.* 2. 89. *Perinde vtcunque temperatus sitaer, ita pueros orientes formari.* 1. Offic. 3. *Aequabile & temperatum orationis genus.* 2. de Or. 12. *Nec est vlla temperatior oratio, quam illa, in qua asperitas contentiois, oratoris ipsius humanitate conditur.* Orat. 196. *Oratio permixta & temperata numeris.* ibid. 95. *Orator medius, modicus, temperatus mediocri, &c.* ibid. 191. *Nimis incitatus.* (*temperatus.*) (*nimis tardus.*)

TEMPERIVS, *temperantius.* 9. Fa. 16. *Memini te mihi Phainae cenam narrare: temperius fiat, caetera eodem modo. Alij, temporius, legunt.*

Syntaxis. *Temperatus ac moderatus. Pauld minus moderatione temperatus. Vti est temperatus aer, ita, &c. Aequabile ac temperatum. Numerus temperata oratio. Orator medius, modicus, temperatus, mediocri.*

TEMPERANDVS. Orat. 103. *At haec interdum temperanda & varianda sunt.* ibid. 197. *In perperga oratione hi sunt inter se perandisque civitatibus.*

TEMPERANS, de Somn. 11. *Sonus, qui acuta cum grauibz temperans, & quabiliter concentus efficit.*

TEMPERATVS. 2. de Leg. 21. *Caeli fulgura regionibus ratis temperant.* de Am. 64. *Ut vramur quasi equis temperatis, sic amicitias, aliqua ex parte periclitatis moribus amicorum, alij, aquis tentatis, legunt.* 1. Att. 16. *Sed ita temperata tota ratio est, ut reip. constantiam praestem.* 4. 6. *Hominem in summa animi magnitudine multa humanitate temperatum perdidimus.* 1. Tusc. 63. *Auribus magna oblectatio parata est, inuenta & temperata varietate & natura sonorum.*

† **ADVERB.** *Vtcunque, 2. de Dil.*

TEMPERO, *madoror, temperationem facio, misceo.* 1. de Diu. 96. *Lycurgus qui Lacedaemoniorum temp. temperavit.* de Vni. 19. *Ea cum tria sumisset, vnam in speciem temperavit.* Orat. 99. *Si fiam copiam cum illis duobus generibus non temperavit.* pro Mar. 8. *Temperare victoriam.* 1. Tusc. 2. *Temperare temp. optimis institutis & legibus.* Orat. 176. *Hoc genus Iocrates moderatius temperavit.* ibid. 60. *Oculorum & hilaritatis, & vicissim tristitiae modum, res ipsae de quib. ageretur, temperabunt.* 2. de Nat. 50. *Solis tum accessus modici, tum recessus, & frigoris & caloris modum temperant.*

† **Abstineo,** pro Corn. 60. *Nostras inimicitias ipsi inter nos geramus, amicis nostrorum inimicorum temperemus.* 4. V. 17. *Verrem nemini vlla in re temperasse.* 3. 154. *Te putet quisquam, cum ab Italia frecto disunctus esses, locis temperasse?* 10. Fa. 7. *Temperare sibi in aliqua re.* 2. ad Her. 29. *Cui mirum videbitur istum a maleficio non temperasse?* 4. 26. *Eum sibi in concionibus credis a mendacio temperaturum?*

† **ADVERB.** *Moderatius festiuitates, Orat.*

TEMPEROR. 12. A. 26. *Cuius immanitas naturae, ne vino quidem permixta temperari solet.* 2. de Diu. 93. *Ortus & occasus syderum, quorum vi caelum modo hoc, modo illo modo temperatur.* 2. Famil. 15. *Nam ea quae speras Tulliae meae prudentia temperari posse, scio, &c.* 1. Offic. 119. *Quod simplex esse debet, ex dissimilibus rebus miseri & temperari non potest.* 2. de Nat. 131. *Etesiarum statu nimij temperantur calores.*

† **ADVERB.** *Mirabiliter, 5. Tusc.*

Syntaxis. *Constituere ac temperare civitates. Temperare ac variare colores. Sonus acuta cum grauibz temperans, id est, ex acuto & graui temperatus. Homo multa humanitate temperatus. Legib. Temp. temperare. Temperare nulli vlla in re, a maleficio. Temperant calores etesia.*

TEMPESTAS, *tempus.* 3. de Or. 151. *Qua tempestate Poenus in Italiam venit.* Ora. 164. *Qua tempestate Paris Helenam, &c.*

† **Naturalis turbo, procella.** 2. Offic. 19. *Procellae, tempestates, naufragia, ruinae, incendia.* 7. A. 28. *Summi gubernatores in magnis tempestatibus nonnunquam a vectoribus admoneri solent.* 1. de Nat. 4. *Tempestates ac temporum varietates, caelique mutationes.* 1. de Inu. 4. *Turbida tempestas.* pro Mur. 36. *Tempestates saepe certo aliquo caeli signo commouentur, saepe obscura aliqua ex causa concitantur.* 2. de Nat. 167. *Si letigibus aut vineris cuiuspiam tempestas nocuerit.* 2. de Inuent. 95. *Nautas aduersa tempestate in alto iactari.* 5. Tusc. 5. *Iactatus magna tempestate.* 2. Att. 6. *Ad lacerras captandas tempestates non sunt idoneae.* 2. de Diu. 94. *Alia Romae, alia Tusculani euenit saepe tempestas.* pro Seft. 101. *Tempestas periculi: id est, metus.* ibid. 140. *Quos repentina aliqua vis & tempestas periculi popularis, &c.* 3. de Nat. 51. *Imbres, nimbi, procellae, turbines, caeteraque tempestates.* pro S. R. 131. *Ventus vehemens, immoderata tempestas.* 6. V. 86. *Erant hycms summa, tempestas perfrigida, imber maximus.* pro Seft. 46. *Nautis reipub. fluitans in alto, tempestatibus seditionum & discordiarum.* 7. V. 26. *Nullus dies tam magna ac turbulenta tempestate fuit, quin, &c.* 2. de Inu. 96. *Fluuius commotus magnis tempestatibus.* 16. Fa. 9. *Ibi propter tempestatem ad vi. Id. morati sumus.* pro Cec. 88. *Vt si qui ex alto tempestate subito reiectus optaret, &c.* 2. de Inu. 98. *Cum magna in alto tempestas esset.* Parad. 6. *Virtus nec tempestatum nec temporum permutatione mutatur.* 3. de Orat. 55. *Cum homines tempestatum causa opere prohibentur.* pro Ligar. 35. *Tempestate abreptus est vnus.*

† **Æreuma, calamitas, tempus miserum.** 5. A. 15. *Hæc causa, cur lex tam egregia maximo imbri, tempestate, ventis, procellis, turbibus, inter fulmina & tonitrua feratur.* 7. P. 7. *Huius magnitudini animi tempestas est oblata formidolosissimi temporis.* 9. Fa. 6. *His tempestatibus est propè solus in portu.* 10. Att. 4. *Eaq. ipsa tempestate euerla est resp. quam ego xiiii. annis ante prospexi.* 1. de Orat. 2. *Nam qui locus quietis & tranquillitatis plenissimus fore videbatur, in eo maxima molestiarum & turbulentissimae tempestates extiterunt.* pro Clu. 96. *Non fuit illud iudicium, &c. sed vis (vt saepe dixi) ruina atque tempestas.* pro Dom. 108. *Nemo fuit, qui non me pro suis opibus in illa*

in illa tempestate defenderit Ibid. 137. Tu procella patria, turbo & tempestat pacis. pro Pl. 11. Qui ac populi tempestate iactamur & fluctibus. 2. de Inu. 154. Sedatis fluctibus, & tempestate iam commutata. 1. C. 2. 2. Quanta tempestat inuidia nobis impendat.

¶ *Aeris ac temporis constitutio, statusque.* pro Flac. 31. Defendenti facilis est cautio, non solum latibus occultorum locorum, sed etiam tempestatum moderatione & conuersione. 2. Q. Fr. 2. Tu velim quam primum bona & certa tempestate conscendas. Ibid. 5. Dummodo idonea tempestat sit, ne omiseris. 14. Fa. 4. Nautae tempestatem praetermittere noluerunt. 2. de Diuin. 82.

Cum tonuit lauum bene tempestate serena. 89. Tempestat coeli. *id est, serena vel turbida.* 9. At. 15. Pridie Quinquatrus fuit egregia tempestat. *Frag. ep. Cum iter facerem Claternam tempestate spurcissima.

¶ **ADIVNCT.** Aduersa, laeta, serena, 1. de Di. Bona & certa, 2. ad Quint. Frat. Calamitosa, communis, horribilis, maxima, 3. Ver. Ciuilis, Postquam ad Quir. Egregia, 9. At. Idonea, 3. ad Q. Frat. Non idonea, 2. Attic. Immoderata, saeva, pro S. R. Magna, turbida, 1. de Inuent. Magna, turbulentaque, 7. Verr. Maxima, popularis, pro Mur. Maxima molestiarum, & turbulentiſſima, 1. de Orat. Perfrigida, 6. Ver. Reliqua, 3. de Natur. Repentina, pro Dom. Subita, pro Cornel. Balbo. Tetræ, 13. Attic. Turbulentiſſima, pro Syll. Violentiſſima, pro Cluent.

TEMPESTATIVE, opportune, in tempore. 2. de Nat. 156. Tempestat demetere percipereque fructus.

TEMPESTATIVITAS, opportunitas. de Sen. 33. Sua cuique parti ætatis tempestativitas est data.

TEMPESTATIVVS, opportunus. 1. Tusc. 109. Multa mihi ad mortem tempestativa fuerunt, quæ vti nam potuiffem obire. pro Pomp. 34. Pompeius Sardiniam cum classe venit, nondum tempestativo ad nauigandum mari. 2. de Nat. 131. Natura quam tempestativus dedit, quam salutare omnibus animantibus ac stirpibus ventos etestas? 2. Offi. 14. Nec ex his tempestativus fructus capere possemus. de Sen. 5. Maturitas tempestativa.

¶ *Tempestativa conuiuia dicebantur, quæ statis temporibus ac diebus solacitates agitabant, in quibus multa erat licentia, multus sermo, sed festiuus: nam ad omnem hilaritatem comparata huiusmodi conuiuia fuisse videntur.* pro Arch. 13. Quantum temporis alij tribuunt tempestativis conuiujs. 9. At. 1. Multa à me conuiujs tempestativis disputatur. 5. V. 62. Statuitur Lollius in illo tempestativo gladiatorum conuiuio. de Sen. 46. Ego propter sermonis delectationem tempestativis conuiujs delector. pro Mur. 13. Tempestativum conuiuium, amœni loci, multarum deliciarum comes est extrema saltatio. Epif. Quis enim cœnas & facere, & obire, scripsit ad me Sestius? quam lautas? quam tempestativas.

¶ *Syntaxis. Tempestativum ad nauigandum mare. Etesia venti tempestativi ac saluatares. Fructus maturitas tempestativa.*

TEMPLVM, fanum, ades, ades sacra, sacer locus, cella, domus. 6. V. 94. Hercules templum sanè sanctum apud Agrigentinos, & religiosum. 10. Fa. 12. Venit Seruilius Ioui ipsi iniquus, cuius in templo res agebatur. 1. de Diu. 94. Cùm in Herculis fano arma sonuerunt. libid. In templo Hercules. 2. de Leg. 2. 1. Tempora liberata & effata habento. Ibid. Effari templum. Lege, EFFARI. 2. de Inu. 1. Templum & fanum idem, & ades sacra. 5. A. 18. In cella Concordia collocari armatos, è templo carcerem fieri. 14. At. 10. In Telluris, *id est,* in templo Telluris. de Somn. 6. Deus is cuius hoc templum est omne quod conspicias. 1. Tusc. 38. Acherontia templa alta, Orci pallida. 1. de Diu. 41. Ad cœli cœrula templa. pro Dom. 131. Curia est sedes ac templum publici consilij. in Vat. 24. In rostris, in illo inquam augurato templo ac loco. pro Mil. 91. Curia, templum sanctitatis, amplitudinis, mentis, consilij publici, caput vrbs, ara sociorum, portus omnium gentium. 1. de Diu. 4. Templum Iunonis Sospitæ. L. Iulius de Senatus sententia refecit. ibid. 99. Templum à Senatu Iunoni Sospitæ restitutum. pro M. Scau. Sanctissimos deos illo constituisse in templo videtur in vestro conspectu. de Consolat. Eorum in vrbsibus atque agris augustissima templa veneremur.

¶ **ADIVNCT.** Amplissimum, antiquum, sanctum & religiosum, 3. Ver. Auguratum, in Vat. Augustissimum, & religiosissimum, clarissima, & religiosissima, egregia, 7. Ver. Cœrula, de vniuer. Clarissimum, egregium, pulcherrimum & magnificentissimum, sanctum, & religiosum, 6. Ver. Noua, 2. Offi. Pallida, alta, 1. Tusc. Sanctissima, 1. de Nat. & pro Sest.

* **TEMPORALIS.** de Nat.

TEMPORIVS, maturus. 9. Fa. 16. Temporivus fiat cœna. Alj Temperivus, legunt.

TEMPVS, iure natura tempus in motu cursuue, siderum mensura. 1. de Inu. 39. Tempus autem est, id quo nunc vtimur (nam ipsum quidem generaliter definire difficile est) pars quædam æternitatis, cum alicuius annui, menstrui, diurni, nocturniue spatij certa significatione. de Vn. 29. Siderum errores id ipsum esse quod ritè dicitur tempus. 1. de Nat. 21. Tempus sine mundi conuersione effici non potest. pro Mur. 71. Quod enim tempus fuit aut nostra aut patrum nostrorum memoria, quo hæc ambitio non fuerit? 9. At. 18. Consilia differre in tempus aliquod. 2. con-

tra Rull. 3. Vester honos ad mei temporis diem petitus. 6. Fam. Temporum nostrorum magna varietate. 1. 9. Temporibus assentiendum. 13. 29. Paruit & temporibus & fortunæ meæ. 12. At. 50. Temporibus parere præcipiunt omnes politici. 10. Fam. 3. Temporibus nimis seruire. 1. 7. Tempora adipisci. Orat. 120. Conseruare & notare tempora. 7. Fam. 1. Matutina tempora lectiunculis consumere. 4. 5. Hoc tempore, & vno tempore. 7. 18. Diuersis temp. 4. 5. Hisce temporibus. Ibid. 3. A primis temporibus. 1. 6. Temporibus illi s. lb. 9. Primis temp. illis. Ibid. Meis temp. accidit, &c. 5. de Fin. 4. Quodam tempore Meropontum veni tecum. 1. de Inu. 4. Verissimum mihi videtur, quodam tempore neque in publicis reb. infantes & insipientes homines solitos esse versari. pro Clu. 139. & 5. A. 30. In illo tempore. pro Clu. 95. Optimis herclè temporibus, tum cùm, &c. pro Font. Illis optimis temporibus, cùm, &c. 10. Fa. 10. Cuius rei non modò non præterit tempus, sed ne maturum quidem etiam nunc fuit. 1. 2. Nactusque tempus hoc magis idoneum, quam antea, &c. 3. 6. Tempus anni idoneum. 2. Offi. 4. Cùm Philosophia multum adolescens temporis tribuiffem. 10. At. 20. Ipse confiteor venisse tempus, quum iam nec fortiter, nec prudenter quicquam facere possum. post Redit. ad Quirit. 23. Tempore & die memoriam beneficij definire. 5. Fa. 15. Sed casu nescio quo in ea tempora nostra ætas incidit, vt, &c. 13. 75. De tempore alicui commodare. Offi. 2. 33. Ex tempore consilium capere. pro Arch. 18. Ex tempore dicere. 10. At. 1. Ex tempore futura. Ibid. Quæ iam parantur & cogitantur: contraria. 2. de Leg. Agra. 55. Sequitur omnes agros extra Italiam infinito ex tempore. 3. Fa. 4. Nam cùm te ipsum, ex quo tempore tu me diligere cœpisti, quotidie pluris feci, &c. 5. 8. Quo quidem ex tempore memoria teneo, neque meam tibi obseruantiam, neque mihi tuam summam benevolentiam ac liberalitatem defuisse. 2. de Inu. 40. In tempore quid considerandum. 1. de Ora. 2. Tempora communia. 7. V. 1. Dubia formidolosaque tempora. pro Font. 32. Dubia Reip. tempora. 12. At. 19. Tempora erudita. 1. Diu. 1. Tempora Heroica. 5. Fam. 17. Tempora priora in ruinis Reip. iacuerunt. 1. ad Herenn. 9. Tempora tria, quibus principio vti non possumus. 2. Fa. 17. Tempora autem Reip. qualia futura sint, quis scit? mihi quidem turbulenta videntur fore. Parti. 89. Tempora vim maximam habent. 1. de Leg. 9. Tempora quædam subcisiua incurrunt, quæ ego perire non patior. 12. Fam. 1. Tempora valent in Reip. plurimum. 1. de Or. 2. Temporum casus. 1. de N. 21. Nulla temporum circumscriptio metitur spatio æternitatem. pro Corn. Balb. 38. Fuit hoc siue meum, siue Reipublicæ fatum, vt in me omnis illa inclinatio communium temporum incumberet. *id est,* vt omnis illa Reipub. fortuna. 3. Q. Fr. 8. Motus temporum venientis anni. 5. V. 36. Ex tempore admoneri. *id est,* vt res fert. 1. C. 15. Nihil moliris, quod mihi latere valeat in tempore. 2. de Orato. 169. Nostra consilia in sempiternum tempus spectare debent. 6. V. 107. Flores omni tempore anni. 2. de Or. 181. Tempus est iam de ordine argumentorum dicere. 7. At. 17. Sed stomachari definamus, tempori pareamus. 1. de Or. 1. Fuit tempus illud, cùm putarem, &c. 11. Fa. 28. Veniet tempus, cùm, &c. pro Pom. 1. Omne meum tempus amicorum temporibus transmittendum putavi. *id est,* periculis vel casibus. 3. Q. Fr. 5. Hoc nostrum tempus ætatis forensi labore iactatur. pro Q. 4. Diligentia quanta sit, nisi tempus spatium datum sit, intelligi non potest. ad Br. 10. Datum Lepido tempus est, in quo leuitatem eius experiremur. pro Cec. Si tempus feret. 1. Q. Fr. 1. 23. Cuiquam in doctæna percipienda multum studij fuisse, & temporis. pro Q. 54. Post tempus in aliena re facere, quod ille in sua re cùm tempus erat, non fecit. pro Ceci. 19. Quadriennium hoc est, ex quo tempore fundus venit: quoad vixit, possedit. 4. Fa. 9. Tempori cedere, *id est,* necessitati parere sapientis semper est habitum. 1. 5. Eiusmodi tempora post tuam profecionem consecuta sunt, vt, &c. 5. 15. Nisi id verbum in omne tempus perdidissem. 5. Tusc. 70. Aeterno tempore. 1. de Finib. 63. Ex infinito tempore Ibidem. 17. Ex aeterno tempore. 5. Famil. 20. Vt ij accipiunt, quibus epistolæ per hæc, tempora molestæ sunt. Ibidem 15. Consumere omne tempus in literis. 15. 2. Ponere tempus in aliquo magno officio. 4. 5. Traducere tempus. 5. 8. In eadem Reip. tempora incidimus. 3. 4. Ex quo tempore tu me diligere cœpisti. 5. 17. Omne tempus vna fuissemus. 1. 5. A me nullum tempus præmittitur de tuis reb. & agendi, & cogitandi. 1. de Inuen. 86. Difficilia factu longi temporis indigent. 5. Fa. 8. Exitit tempus optatum mihi magis, quam speratum. 6. 10. In temporum paruis inclinationibus. 7. 17. Neque ætatis magis idoneum tempus: hoc si amiseris, nullum vnquam es reperiturus. Orat. 194. Tempus, interuallum, spatium in pede oratorio. 2. ad Her. 7. Tempus instans, præteritum, consequens. 1. de Fin. 72. Tempus futurum, posterum, consequens. 15. Fa. 17. Tempora priora & prima. (. posteriora & proxima. 3. V. 103. Iste nullum temporis punctum vacuum peccato præterire passus est. Ora. 120. Conseruare & notare tempora. 1. Off. 31. Sed incidunt sæpe tempora, cum ea quæ, &c. 6. V. 74. Illo tempore Segestanis hæc ipsa Diana redditur. 4. C. 13. Atque illo tempore

Centulus, &c. de Clar. 50. Quis Thebanum oratorem scit fuisse temporibus illis? 7. V. 75. Pirata à quo tempore capti sunt, domi tua fuerunt. 3. de Orato. 144. Aut si non potuerim tempus non perdere, cum tamen, &c. Brut. 17. Vereor ne in breue tempus dilata sit abs te pernicietas. 1. Qu. Fr. 1. 12. Si quem forte tui cognouisti amantiorem, quam temporibus potius parere, quam moribus. *Lege, Ex TEMPORE*. Cat. Breue tempus ætatis satis est longum ad bene honesteque viuendum. 3. P. 2. Tempus breue imparatis longum. 4. Acad. 2. Tempus diuturnum in aliqua re consumere. 6. Att. Tempus emeritum. 1. 1. Tempus ereptum è summis occupationibus. 14. 12. Tempus graue. 1. de Diu. 32. Tempus hyemale. 1. Offic. 142. Tempus idoneum ad agendum. 2. de Fin. 88. Infinitum tempus ætatis. 1. 33. Tempus liberum, quum soluta nobis est, eligendi optio, quumque nihil impedit, quo minus id, quòd maximè placeat, facere possimus. 2. Fam. 19. Opportunum tempus. 3. Tusc. 7. Tempus postmeridianum. 2. Diu. 44. Tempus ratum. pro Dom. 29. Repentinum tempus. pro Clu. 94. Suspiciosissimum tempus. Cat. 70. Tempus verum. 2. de Fin. 88. Vltimum tempus ætatis. 10. Fam. 33. Anni autem tempus liberat maiorem mihi dat. 5. P. 38. Tempus ciuitatis. 16. Att. 6. Tempusque discessus absurdum. Læl. 6. Ferendam id Scipio potius, quam inimicitiarum tempus cogitandum putabit. pro Mur. 7. Abiit illud tempus, mutata ratio est. 9. Fam. 20. Tempus omne corpori datur. 1. Diu. 127. Tempus nihil noui efficit, & primum quidque replicat. 1. Off. 142. Tempus est actionis opportunum, iuxta Stoicos. 3. Fam. 10. De qua alienum tempus est mihi tecum exoptulandi, purgandi autem mei necessarium. 1. Offic. 64. Nullum tempus est, quod iustitia vacare debeat. pro Mur. 72. Quod enim tempus fuit aut nostra, aut patrum nostrorum memoria, quo hæc ambitio non fuerit? pro Mil. 70. Erit, erit illud profectò tempus, & illucescet aliquando ille dies, &c. 9. Attic. 3. Si commodius anni tempus esset. 3. Qu. Fr. 1. Hoc nostrum tempus ætatis forensi labore iactatur. 2. ad Heren. 7. Tempus quomodo inspicitur. 2. de Leg. 29. Tempus, vt sacrificiorum libamenta feruentur, factusque pecorum, diligenter habenda ratio intercalandi est. 12. Att. 19. Tempus illud longum, cum non ero, magis me mouet, quam hoc exiguum. ad Qu. fr. Quod mihi tempus, Romæ præsertim, vt iste me rogat, manenti vacuum ostenditur. 1. Offic. 81. Quum tempus necessitasque postulat. 7. Att. 9. Præterit tempus legitimum non legis, sed libidinis tuæ. 2. Famil. 7. Tibi quum omnia mea commendatissima esse cupio, tum nihil magis, quam ne tempus nobis prouincia prorogetur. 4. 6. Antè commentemur inter nos, qua ratione nobis tradendum sit hoc tempus. 1. Tusc. 49. Quum tempus mortis venisset. 9. Attic. 13. Temporis aliquid impertias huic quoque cogitationi. 3. de Orat. 226. Elidi quæ potui, non vt volui, sed vt me temporis angustia coegerunt. pro Sest. 11. Temporis atrocitas. 6. Famil. 6. Temporis beneficium aliquando potius, quam iam suum. 4. Acad. 53. Temporis breuitate ab aliquid faciendo excludi. 1. Attic. 6. Eo factum est, vt epistolæ tuæ referberem aliquid, cum breuitate temporis tam pauca cogerer scribere. pro Dom. 75. Sed si mihi ante hæc durissima tempora Reipub. nihil aliud vnquam obiectum est, nisi crudelitas illius temporis, quum à patria perniciem depuli, &c. 3. Famil. 2. Temporis decursus. pro Dom. sua. 69. Temporis flamma. pro Milo. 28. Deinde profectus est id temporis, quum iam Clodius, &c. redire potuisset. 1. C. 10. Quos ego iam multis ac summis viris ad me temporis venturos esse prædixeram. 16. Famil. 8. A temporis iniuria abesse. 6. 4. Temporis longinquitas me mitigauit. 5. 16. Temporis medicina. 2. 6. Ne patiære quicquam mihi ad hanc prouincialem molestiam temporis progari. de Vniuers. 26. Temporis motus consignandus è cursu siderum. 4. Academ. 12. Multum temporis in ista vna disputatione consumpsimus. 2. Attic. 23. Nam cum vacui temporis nihil haberem, &c. hæc dictaui ambulans. 1. Qu. Fr. 1. Cui temporis plurimum fuit in virtute percipienda. 2. Ver. 8. Temporis procella. 5. Fa. 15. Propagatio miserissimi temporis. 1. de Nat. 52. Nullo puncto temporis intermisso. 3. Fa. 10. Illud pugna & enitere, ne quid nobis temporis prorogetur. Cat. 69. Quod cuique temporis ad viuendum datur, eo debet contentus esse. 8. Att. 4. Affert enim & temporis reliqui recuperandi rationem, & præsentis tuendi. de Vn. 39. ad temporis spatiorum significationem mundi partes notæ constitutæ. 7. P. 7. Temporis tempestas. 2. de Nat. 161. Longinqui temporis vsu & perichitatione aliquid percipere. 10. Fa. 25. Nunc nihil prætermittere videbere vsitati, & quasi legitimum temporis ad petendum. 3. 1. Temporis vsuram sarcire. 1. de Inu. 86. Difficilia factu longi temporis indigent. 12. Att. 39. Sunt huius temporis, id est, apta huic tempore. Br. 242. Tempore obedire. 7. At. 17. Sed stomachari desinamus, tempore pareamus. 4. Fa. 6. Officiis quæ illi tempore tribui potuerunt. 1. P. 9. Non quo me ad tempus occurrurum putarem, sed ne tardius quam cuperem, Reip. gratularer. Cat. 60. Vique ad vltimum tempus senectutis. 1. Att. In aliud tempus, sub disse-

renda. 35. Fa. 14. Considera ne in alienissimum tempus cadat aduentus tuus. 2. 6. Quòd in id Rei. tempus non incidis, sed venientis. 2. de In. 78. Si tibi illa res, atque ea faciendi causa per idem tempus accidisset. de Cla. 285. Duo fuerunt per idem tempus dissimiles inter se. 16. Fam. 1. Quum per anni tempus nauigare poteris, ad nos veni. 12. 24. Tempus minimum non amitti si amiseris, vllum vnquam es reperiturus. i. occasione. 15. 12. Causam illam totam & tempus arripere. 11. 16. Tempus satis scire & commodè cepit ad te adeundi, id est, temporis opportunitatem. 7. At. 11. Tempus omne consumo, considerans. pro, in considerando. 5. Fa. Consumere omne tempus in literis. Ibid. 15. Liberum mihi tempus ad eos deferendos existimabam dari, &c. 8. P. 23. Tempus differre. 15. Fa. 9. Tempus cuiquam legere. i. præscribere. 7. P. 28. Tempus habes tale, quale nemo habuit vnquam. id est, occasionem habes talem. 1. At. 11. Vix tempus habuerim huic tantulæ epistolæ. id est, tempus. 3. Qu. Fr. 2. Notstrumque hoc tempus ætatis, quod in illa autoritate Senatoria florere debet, aut forensi labore iactari, aut domesticis literis sustentari. 11. Fa. 10. Obseruare tempus faciendi aliquid. 2. Diu. 93. Tempus nascendi nihil ad agendam vitam pertinere, sed vim & naturam gignentium. Top. 1. Breui tempore. id est, breui temporis spatio. 2. cont. Rull. 14. Concurrunt plures vno tempore librarij. 4. C. 7. Eos puncto temporis viuere non oportere puto. 6. Fa. 5. Ne punctum quidem temporis. 9. 11. Breui tempore sum visurus. pro Mur. 62. Temporis causa irasci licet. 4. Aca. 113. Nec dico temporis causa, sed ita planè probo. pro Flac. 36. Aliquid temporis causa facere, vel dicere. pro Q. R. 50. Eos improbos temporis causa esse singo. de Amic. 26. Qui simulatione amicitia coluntur temporis causa. pro Planc. 72. Aliquem ea quæ de aliquo dicat, mentiri & temporis causa fingere. pro Clu. 28. Vno tempore duas res audire. 3. V. 141. Alienissimo tempore locare incipit. de Cl. 2. Hortensius alienissimo Reip. tempore extinctus est, & cessit è vita, suo magis quam ciuium suorum tempore. 2. Famil. 19. Tempus opportunum. 11. 16. Obseruare tempus faciendi aliquid. 16. At. 1. Sæpe ij qui debent, non respondent ad tempus. 13. 43. Ad tempus redire. 3. V. 141. Accurrunt tamen ad tempus tutores. pro Cæl. 17. Ad tempus accommodare se alicui. 1. Off. 27. Perturbatio animi, quæ plerumque breuis est, & ad tempus. 10. Fa. 9. Capere consilium ad tempus. 2. de Inu. 78. Per idem tempus. id est, eodem tempore. 8. At. 19. Castra per anni tempus facere non possum. 1. ad Her. 21. Qui per id temporis quæstor vrbanus erat. 4. At. 14. Heratini me ad sua tæpora duxerunt, vt agerem causam. pro Arch. 12. A nullius me vnquam tempore aut commodum, aut otium meum abstraxit. 3. Offic. 93. Nisi forte eam pecuniam in Reip. magnum aliquod tempus contulerit. 1. de Leg. 6. Sumere tempus ad aliquam rem. 2. Qu. Fr. 9. Tantum sumam à vobis tempus ad scribendum, quantum dabitur. 1. At. 11. Vix huic tantulæ epistolæ tempus habuerim. 1. V. 41. Omne tempus, quod mihi ab amicorum negotiis datur, in his studiis consumo. 1. At. 10. Ponere tempus in aliquo loco. de Amic. 53. Coluntur autem simulatione amicitia duntaxat ad tempus. 11. Fa. 16. Scire & commodè capere tempus ad eundem ad aliquem. Part. 30. Dicere aliquid ad tempus. 2. At. 14. Eiusmodi sunt ij versus, vt ab amico Pompeij in tempus scripti esse videantur. 15. Fam. 15. Temporibus amissis, quæ plurimum valent, præsertim in bellis ciuilib. 11. 16. Temporibus Clodianis. 10. 12. Et si Reip. causa maxime gaudere debeo, tantum ei te præsidij, tantum opis attulisse extremis penè temporibus. 2. de Na. 126. Vespertinis temporibus delitescere. 6. Fam. 10. Temporibus regentur quæ sunt in fortuna. 1. Tusc. 1. Remissa temporibus, longo intervallo intermissa renouaui. scilicet Reip. intelligit enim tempora turbulenta bellorum ciuiliu. Part. 32. In temporibus quæ cernenda. pro Clu. 146. Et illa oratio potius temporis mei, quam iudicij & autoritatis fuit. Ibid. Omnes illæ orationes causarum & temporum sunt, non hominum ipsorum ac patronorum. de Am. 5. Temporibus illis. 1. de Nat. 63. Sophistes temporibus, illis vel maximus. de Cl. 107. Fuit (vt temporibus. illis) iuris valde peritus. Ibid. Erat cum literis Latinis, tum etiam Græcis (vt temporibus. illis) satis eruditus. ad Art. Multas vno tempore accepi epistolas tuas. 1. V. 73. Si tantulum offensum, titubatumque sit, vt ea quæ singulatim ac diu collecta sunt, vno tempore diuersa perdamus. 3. Qu. Fr. 1. Quod me de verbis faciendis rogas, incredibile est, mi frater, quam egeam tempore. 1. de Finibus 33. Libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio. 13. A. 24. In lustris, popinis, alea, vino, tempus ætatis omne consumpsisses. pro C. Cor. 1. Iudicium æquiore tempore fieri oportere. * Hortens. Omnesque ad id tempus, quod erat dictum, postero die venissemus. Timæ. Ad originem temporis inuentum est curriculum Solis & Lunæ. Incert. Et eorum morbus eodem tempore ingrauesceret, eodem leuaretur.

¶ *Tempestas, & status anni, diei, anni, tempus, ac pars.* 4. V. 95. Hic qui Romam venisset, satisque feliciter anni iam aduerso tempore

tempore nauigasset, &c. rem ad amicos detulit. 4. V. 35. Satis t
 liciter animam aduerso tempore nauigauit. 5. V. 35. Satis t
 Calamitate. pro Q. 20. Tempore deteriore aliquid facere.
 in Cag. 27. Extremo tempore. pro Leg. Manil. 35. Quid tam
 nouum quam adolescentulum priuatum exercitum difficili
 Reip. tempore conficere? id. Diu. 12. Obseruata sunt hæc tem-
 pore immenso. 4. Fa. 14. Ego tam misero tempore nihil noui
 consilij cepissem. 5. V. 136. Scandilium rem se totam relicturnm
 dici, & suo tempore esse redditurum. Anteq. 21. Statutum, in
 his temporibus ciuitatis omnia perpeti. pro Pomp. 6. Exercitum
 difficili Reip. tempore conficere. pro Cec. 11. Temporibus illis
 difficillimis solutione. pro Sest. 5. In grauissimis temporibus ci-
 uitatis. 4. Fa. 15. Tristissimo meo tempore. pro Do. sua. 6. Quam-
 diu tempus turbulenti fuit. 1. Fa. 16. Tempora Rei. turbulen-
 ta. pro Corn. 22. In periculis & asperis temporibus. &c. Ibid. 34.
 Duris, quondam temporibus. &c. 5. A. 46. Summo & difficillimo
 Reip. tempore. 2. V. 1. Summo Reip. tempore. 3. de Leg. 33. Est au-
 tem boni auguris, maximis Reip. temporibus. præto esse debere.
 1. At. 1. Temporibus. his miseris & extremis. 4. Ac. 1. Quibus
 temporibus? pro, quando? 15. Fa. 8. Vel defensus tristibus. temporibus,
 vel ornatus secundis. pro Sest. 4. Et quoniam in grauissimis
 temporibus. ciuitatis, atque. &c. 5. Fa. 16. Hæc perturbatio tem-
 porum perditorum. 7. V. 176. Temporum ratio atque inclinatio
 permagni momenti in Rep. 8. At. 16. Temporum tristitiam
 subire. 3. de Leg. 24. Neque nobis cum illa tum peste certamen
 fuit, sed cum grauissimo Rei. tempore, &c. 4. Fa. 13. Tuorumque
 tristissimo meo tempore meritorum erga me memoriam con-
 seruabo. 3. 10. Quæretur tecum, atque expositarem, ni, vt su-
 præ scripsi, purgare me tibi hocce tempore, quam aculare te
 mallem. * pro C. Cor. 1. Extremi ac difficillimi temporis vox
 illa. ibid. Institui exemplum temporibus suis accommodatissi-
 mum cupierunt.
 ¶ Paris capitis ad utrumque latius. 4. ad Heren. 69. At iste Græcho
 percutit tempus.
 ¶ Tempore, id est, oportune, vel in tempore, vel ad tempus. 7. Fa. 18.
 Ego enim renouabo commendationem, sed tempore. 4. V. 128.
 Satis putabat se ad comitia tempore uenturum, si pridie uenif-
 set. 3. Offic. 58. Ad cænam tempore uenit Canius. 11. Fa. 1. Sa-
 tis tempore ad eos accedemus, ac ualebunt.

† ADIUNCT. Aduersum, 4. Ver. Aetna, dubia Reip. dubia formidolo-
 saque, hyberna, miserimum atque acerbum, 7. Ver. Aeternum, conse-
 quens, & posterum, finitimum, 1. de Fin. Alienum, pro Cec. Alienum, &
 minime necessarium, 2. Fam. Alienissimum, angelucanum, felicissimum,
 optima ciuitatis, secunda, tristitia, 15. Famil. Alienissimum, incerta, de Cl.
 Ampliora, difficillima, legitimum, paria, uacuum peccato, uisatum at-
 que legitimum ad petendum, uillius moriendi, 10. Fam. Annuum, gra-
 uissimum, & periculosissimum Reip. pro Flac. Annuum, hybernum,
 uerentia, Arat. Aspera, dura, extremum belli, recentia Reip. pro Corn.
 Balbo. Atrox & difficile, 6. Ver. Bellicium. (pacatum, sedatius, tran-
 quillum, pro Clu. Bona, magnum Reip. 2. Offic. Breue, longum, diurnum,
 nocturnum, 3. Philip. Breuissimum, idoneum, longum, 1. de In. Brumale,
 consequens, superius, de Fato. Cæcum seruitutis, minimum, 12. Fa. Cer-
 ta, 1. de Or. Certum, Som. Scip. Ciuilia, turbulenta Reip. 6. Fa. Commo-
 dum anni, 9. At. Communia, 3. Fam. deerior, inauditum, pro Q. Difficile
 Reip. pro Pomp. Difficillimum, 5. Phil. Dignum, tranquillissimum.)
 Turbulentissimum, I. P. Dirum, hyemale, 2. de D. Disparia, 1. de Na.
 Diurna, graui, tota, 11. Att. Diurnum, 4. Aca. Domesticum, & forense,
 inimica uirtuti, Ora. Durissima Reip. publica, repentinum, tranquil-
 lum.) (turbulentum, pro Dom. sua. Erudita, 4. Tusc. Exiguum, 3. cont.
 Rull. Exiguum, sermone, meridianum, pomeridianum, 3. de Ora. Exi-
 guum reliquæ uitæ, periculosissima, sempiternum, Postq. ad Quir. Extre-
 mum, infirmum ætatis, aliorum etiam infestum, pro Cæl. Extrema Reip.
 pro Rab. Formidolosissimum, si non optabile, ac necessarium, 7. Phi. Fu-
 turum, posterum, consequens, 3. de Fin. Gladiatorum, grauisima ciui-
 tatis, pro Sest. Grauisimum, honestius moriendi, importunum, 2. Q. Fr.
 Heroi. Heroica, præpostera, 3. de Na. Honestissimum, longinquum, opti-
 mum, minus idoneum, 3. Att. Idonea ad legendum, opportunum, sum-
 mum, 1. Offic. Immensum, 1. de Diu. Improuissimum, 12. Phi. Infinitum, vlti-
 mum ætatis, 2. de Fin. Inimicum, iniquum, simile, 15. At. Non modò iu-
 stum, sed etiam necessarium, pro Mil. Liberum, non modò misera, & lu-
 cuosa, sed etiam tranquilla & optata, perdita, posteriora, prima.) (proxi-
 ma, priuata, reliquum, superiora, tanta, 5. Fa. Longinquum, & immen-
 sum, uespertina, matutina, 2. de Nat. Maturum, supremum, uernum, de
 Senec. Maturum, 14. Att. Matutinum, miserimum, varia, 1. At. Medium,
 proximum, vltimum, de Prouin. Melius, miserum, mium, à literis, 8.
 Att. Misera, de Arusp. Misera, & extrema, uacuum, posterum, 2. At. Mife-
 ra, ac perdita, perbreue, 5. Verr. Necessarium, 5. Att. Nouissimum, 11. Fa.
 Opportunissimum, optatissimum, perexiguum, 2. Verr. Optima, pro
 Font. Præpostera, pro S. R. Præfens, 1. Car. Præteritum, pro Arch. Pro-
 prium agendi, subitum, & exiguum, & turbidum, pro Syll. Quarta, 9. Fa.
 Mil. Recens, ep. ad Brut. Successiva, uacuum ac liberum, 1. de Legib. So-
 lutum, ac liberum, 3. Ver. Subabsurdum de cæsus, 16. Attic. Summum, &
 difficillimum, Anteq. in. Suspiciosissimum, 1. Fa. Tenebrosissimum, in
 Vat. Tristissimum, 4. Fa. Verum, 5. Tusc.

¶ Syntaxis præcipua. Differre aliquid in tempus. Ad mei tēporis
 diem hoc accidit. Tempore & die metiri beneficia. De tempore alicui
 commodare. Ex tempore orare, seruire, auxiliari. Infinito ex tempore.
 Ex quo tempore inseruis? Tempora successiua incurere. Tibi multum
 est temporis in Medicina. Dari tempus & spatium. Aeterno tempore.
 Ex aeterno tempore. Tempus ponere, traducere, consumere. In illo tē-
 pore, illo tempore, & temporibus. Breui tempore. Hoc puncto tempo-
 ris. Vno tempore plura facere. Dicere causa temporis. Non possum

per anni tempus. A quo tempore nulla me causa abstrahet. In tempore
 amici conferre pecuniam, tempus igitur indicat officium, & opportu-
 nitatem bene merendi. Aduerso nauigare tempore. Aduerso anni tēpo-
 re. Temporum tristitia. Id tu agis tempore. Ad tempus uenit. In breue
 tempus differre. Rerum temporibus parere. Aetatis nostra breue tem-
 pus. Ereptum ex occupationibus tempus, uacuum, repentinum, absur-
 dum. Dare omne tempus studiis. Temporis decursus, stamma. Tempo-
 ris usuram sarcire. Alienum tempus.
 T E M P L E N T V S, uinolentus, ebriosus. pro Sest. 20. Consul tenu-
 leptus. Postq. in Sen. 12. Vox pressa & temulenta. * Acad. Libera
 turba temulentorum.
 T E N A C I T A S, de Nat. 122. Quædam animalia uiguium te-
 nacitate cibum arripiunt, partim aduncitate rostrosum.
 T E N A X, pro Cæl. 36. Pater parcus & tenax. pro Planc. 54. Restri-
 ctum & tenacem esse.
 T E N D I C V L A E, laquei, uetia. pro Cec. 65. Aucupia uerborum &
 literarum tendicula.
 T E N D O, aliquid cogito, ad aliquid aspiro. 2. de Diu. 4. Adhuc hæc
 erant, ad reliqua acri tendebamus animo.
 ¶ Extendo, porrigo. 10. A. 9. Græcia tendit dextram Italia, suum-
 que ei præsidium pollicetur. 4. C. 180. Vobis supplex manus ten-
 dit patria communis. 1. de Diuin. 4.
 Tendebamq. manus ad cæli cæculatemplam.
 pro font. 38. Tendere manus supplices ad deos, vel diis, pro ali-
 quo. de Pro. 9. Imperator dextram tendens, &c.
 ¶ Molior. pro Q. R. 46. & 1. de Leg. 47. Tendere infidias alicui.
 ¶ Ostendo. pro Font. 26. Non intelligunt se popu. Rom. non met-
 tum belli, sed spem triumphum tendere.
 ¶ Fundo. de Vn. 18. Animum autem ut in mundi medio colloca-
 uit, ita per totum tetendit. 1. de Or. 184. Propè cunctis ciuibus
 lucem ingenij & consilij sui porrigere atque tendere.
 ¶ Eo contendo. 16. At. 5. Itaque dubito, an Venusiam tendam, ibi-
 que expectem.
 T E N E, urbs in Peloponneso, quam Mela Teneam uocat. 6. At. 2. &
 3. V.
 T E N E B R A E, obscuritas, caligo, nox. pro S. R. 91. Qui tanquam si
 offusa Reip. sempiterna nox esset, ita ruebant in tenebris, omnia
 miscebant. 2. de Nat. 96. Tenebræ Aetneorum ignium, finitimas
 regiones obscurauerunt. 2. contra Rul. 43. Nunc tenebris
 & caligine Alexandriam se peruenturos putant. pro Arch. 14.
 Quæ iacerent in tenebris omnia, nisi literarum lumen accen-
 deret. Postq. in Sen. 5. Ex superioris anni caligine & tenebris
 lucem in Repu. respicere cœpistis. pro Dom. 24. Quæ tu in illis
 Reip. tenebris, cœcisque nubibus & procellis constituiti. pro
 Deiot. 30. Obscuram familiam è tenebris in lucem uocare. 4.
 Acad. 61. Offundere tenebras, vel caliginem alicui rei. Ibid. 122.
 Latent ista omnia crassis occultata & circumfusa tenebris. Ibid.
 16. Obducere tenebras rebus clarissimis. 3. de Fin. 38. Homines
 solitudinem & tenebras nocti, &c. 7. At. 11. Quæso quid agitur?
 mihi enim tenebræ sunt. * Hortens. Ut eadem tenebras efficiat,
 quas effecit in interitu Romuli. de Consul. Deprimi in tene-
 bras.
 T E N E B R I S, nocte, seu noctu, ea formul. qua & luce, & uespere di-
 xere. 2. A. 76. Primum luce, non tenebris, intelligitur rediisse.
 † ADIUNCT. Aeternæ, intima, 2. de Nat. Crassæ, 4. Acad. Diurnæ,
 pro Sest. Magnæ, in Sall. Opacæ, Ara. Tetræ, 2. cont. Rull. Tantaræ, & quasi
 perpetua, 13. Famil.
 T E N E B R I C O S V S, obscurus. 4. Acad. 73. Esse sensus nec obscu-
 ros dicit, nec tenebrosos. I. V. 11. Illud tenebrosum tempus
 ætatis tuæ patiar latere. aliter, tenebrosissimum. I. P. 18. Tu ex
 tenebricola popina extractus, &c. de Prou. 8. Latent libidines
 eius illæ tenebrosæ.
 T E N E B R I C V S, tenebrosus. 2. Tuscul. 22. Tartarea tenebrica
 plaga.
 ¶ Syntaxis. Tenebra obscurant. Tenebris & caligine ire. Ex anni
 præteriti caligine ac tenebris Reip. cæca nubes, tenebra, atque procella.
 Tenebris non eundum, sed luce.
 T E N E D I V S, 2. Q. Fr. 10. Tenedia securis. prouertium. 3. V. 49.
 Qui apud Tenedios sanctissimus Deus habetur. 3. de Nat. 39.
 T E N E D V S, insula. 3. V. 49. Tenedo Tencem iplum, cuius ex no-
 mine Tenedus nominatur, abstulit.
 T E N E O, retineo. 2. de Diu. 141. Draco eum radiculam ore tene-
 ret, locutus est. 3. Offic. 68. Leges tollunt astutias, quatenus ma-
 nu tenere res possunt: philosophi, quatenus ratione & intelli-
 gentia. 11. Famil. Tenere aliquem ad præsidium. 2. Q. Fr. Tene-
 re Senatium. pro, retinere. 4. Fam. Tenere statum & famam di-
 gnitatis suæ. de Arusp. respon. Tenere suffragia districta. Ora.
 210. Cum is, qui audit ab oratore iam obsessus est, ac tenetur.
 pro Sest. Tenere locum. id est, dignitatem. 5. P. 18. Tenere locum
 agminis. Paræ. Honestissimum locum feruitutis tenere.
 ibidem. Tenere iracundiam. 1. de Finib. 67. Iucunditatem per-
 petuam uitæ tenere. 2. de Natur. 9. Tenere ius auspicioium. 1.
 C. 28. Tenere iura ciuium. pro Cæl. 34. Tenere matrimonium
 alicuius. 1. Offic. 83. Tenere mediocritatem, quæ est inter ni-
 mium & parum. de Senect. 37. Diutius memoriam aliquorum
 tenere

teneret. *1. V. 14. Vetre prator Siculi neque suas leges, neque communia iura tenuerunt. 14. Fam. 14. Tenere aliquem secum. pro Plau. 12. Tenere eum cursum, quem à prima ætate suscepit. ibid. Tenere æquabilem rationem iuris. 3. de Orat. 199. Tenere rationem numerorum in oratione. pro Dom. 147. Qui in mea salute principum semper locum tenuistis. pro C. Balb. 13. Animis ac memoria tenere. 5. Art. 9. Tenere annum. 1. Diu. 89. Tenere auguria. 3. Offic. 99. Tenere Consulæ dignitatis gradum. pro Pla. 17. Tenere summum gradum. 4. Art. 8. Tenere *receptum* in re aliqua. 2. Diu. 2. Gubernacula recipi. tenere. 13. At. 46. Vereretur autem ne non liceat tenere hereditatem. 1. de Finib. 37. Tenere ut feruare id quod statuerunt. 2. de Nat. 8. Tenere & deponere summum imperium. de Pet. conf. 18. Tenere aliquid deuinctum. 1. de Or. 42. Interrogationum laqueis aliquem irretitum tenere. 3. P. 18. Tenere aliquem omnibus horis in oculis, in auribus, & c. 14. Fam. 4. Nescio, utrum teneas aliquid, an planè sis spoliata. 2. & 3. Tufc. & pro Cec. N. trius suum & libertatem teneant. 2. de Leg. 40. Teneant religiones, quæ essent in more maiorum. 4. Acad. 71. Quod multos annos tenuisset. I. P. 10. Me ipsa suo complexu patria tenuisset. 5. Tufc. 11. Quem morem quum Carneades acutissime copiosissimeque tenuisset, fecimus, & c. de Cla. 322. Nemo qui memoriam rerum Romanarum teneat, ex qua, & c. Qu. de Pet. 43. Hoc & tenentur homines Romæ & alliciuntur. 8. & 9. At. Ego tuis consiliis usus sum maximeque quod grauitatem in congressu nostro tenui quam debui. de Sen. 12. Multæ etiam, ut in homine Romano, litera: omnia memoria tenebat, non domestica solum, sed etiam externa bella. 1. Fam. 9. Tenebam memoria nobis consulibus ea fundamenta iacta confirmandi Senatus, ut, & c. 7. 3. Quin etiam ipsum diem memoria tenebo. pro Lig. 6. Tenere fasces. pro, tinerere. 1. Famil. 9. Neque integra te mihi ad consulendum, capesseremne temp. tenebar implicatus. 1. Qu. Fr. 1. Simul & illud Asia cogiter, nullam calamitatem abfuturam fuisse, si hoc imperio non teneretur. 2. 14. Quod Cæsaris, quod Pompeij gratiam tenemus, hæc me, vt contidam, faciunt. 12. Fa. 25. Meo iustissimo honestissimoque conuicti te tuam dignitatem summa tua virtute tenuisse, & c. * Fr. ep. Promissa tua memoria teneas. *Adstringo, obstringo.* 4. Aca. 147. Deinde ita teneri, si sciens fallat. 3. V. Manifesto teneri in reb. turpissimis. Ibid. Teneri in manifesto furto. pro Cecin. 40. Ebutius hoc interdicto non tenetur. 4. V. 139. Teneri legibus. de Arusp. 15. Teneri lege de vi. pro Clu. 145. Ciuitas, quæ legibus tenetur. ibid. Legibus aliquando non teneri. *id est*, adstringi. 2. Qu. Fr. 3. Teneri ea poena, quæ est de vi. Parad. 3. Quod non licet, id hoc vno tenetur, si arguitur non licere. 3. de Natur. 74. Dolum malum Aquilium tum teneri putat, eum aliud simulatum sit, aliud actum. I. P. 29. Quum vos quanquam federe obstricti tenebamini, tamen, & c. 3. Att. 19. Lege enim collegij sui non tenebantur. 2. Offic. Multa emptionibus, multa dotibus tenebantur. 7. V. 13. Nummum ob sepulturam datum nemini, quæ si dices, tenebere. 12. Att. 19. Sed iam quasi vtopiam quodam & promisso me teneri puto. 11. P. Alter Cæsar Vopiscus, & c. soluat legibus: quanquam leges enim non tenent. 5. Famil. 20. Transferri nomen ab aliquo non potuisse, sed teneri prædes. 6. V. Summa religione teneri. 3. Offic. 100. Iure iurando teneri. * pro C. Corn. 1. Quæ lex lata esse dicatur, ea non videri populam tenere. *Potior, occupo, guberno.* 1. Off. 36. Pompilius imperator tenebat prouinciam, in cuius exercitu Catonis filius tyro militabat. 12. Fa. 5. Præter Bononiam, Regium Lepidi, Parmam totam Galliam tenebamus, studiosissimam recipi. pro Dom. 129. Tenere ciuitatem oppressam seruitute. 4. Fam. Sed mihi crede, etiam is qui omnia tenet, fauer ingenis. 1. Qu. Fr. 1. Nunc verò ea pars tibi Reip. commissa est, in qua aut nullam, aut per exiguum partem fortuna tenet. I. V. 5. Tenere Templum armatis hominibus. de Ar. respon. Tenere terram. 10. At. Existimat qui mare teneat, eum necesse rerum potiri. 12. P. Tenere castra, regna, res bellicas. pro Cecin. Tenere causam. pro obtinere. 1. Tufc. Tenere causas & rationes rerum. pro Dom. sua & 5. Tufc. Ciuitatem oppressam seruitute tenere. Cat. Tenere clauum. 11. P. Tenere rem familiarem. pro Mur. pro Sest. 2. Philip. & 1. de Orat. Tenere Remp. 1. Fam. 7. Qui Ciliciam, Cyprumque teneas. Ibid. 9. Ab improbis & perditis ciuibus Remp. teneri. 2. Offic. 3. Quum autem dominatu vnus omnia tenerentur, & c. 1. At. 17. Tenere viam presidio, vel comitatu. *Agnosco, assequor, intelligo.* Orato. 100. Tenere aliquid animo, vel manu comprehendere. Ora. Redeoque ad illam Platonis, de qua dixeram, rei formam & speciem: quam etsi non cernimus, tamen animo tenere possumus. 2. Qu. Fr. 11. Quid multa? tenent omnia: idque ita omnes intelligere volunt. 14. At. 9. Iam tenetur venisse cum maximis copiis Pacorum Parthum. pro Syll. 32. Causam Reip. non tenes. *id est*, non intelligis. 1. de Inu. 77. Probè feneo. 6. Fa. 8. Quibus rebus capiatur Cæsar, non tenes. 3. de Finib. 44. Quod idem Peripaterici non tenent. 5. Tufc. 64. Tenebam enim quosdam senariolos. 2. Att. Tenere voluntatem alicuius.*

Habeo. 4. de Finib. 25. Hunc igitur finem illi tenuerunt, & c. 10. At. 13. Teneo facile meum. 14. Fa. 15. Tulliam adhuc mecum teneo. 11. 16. Teneo equitum centurias. 3. A. 18. Quem omnes incertam amamus omnibus horis, oculis, auribus, complexu te-
inuenimus. 1. Off. 132. Tenere animum attentum ad decori confer-
uationem. 1. de Di. 56. Vno, quod præuideat animus ipse per se-
ipso, quippe qui deorum cognatione teneatur. 1. de Fin. 4. Hanc
penam in manu iam mortiferum illud teneret poculum. & c. 1. Quum
Fr. 1. Tenere in sua potestate motum animi & dolorem. 5. P. 45.
Tenere exercitum. pro Flac. 5. Tenere fiduciam.
Prebendo. 1. de Leg. 4. & 31. P. 34. Teneo quam optabam occa-
sionem, neque comitam. 12. P. 9. Quorum epistolas spem victo-
ria declarantes, in manu teneo. de Clar. 276. Quum indicia
mortis se comperisse manifestò, & manu tenere diceret, & c.
2. At. 2. Tenere manibus. 5. V. 137. Teneo in medijs vectigali-
bus populi Romani, in ipsis fructibus prouinciarum Sicilia, furem.
Ibid. 152. Manifestò tenetur auaritia, cupiditas hominis, sce-
lus, improbitas, audacia.
Contineo me, abstineo, parco: moderatio. 2. de Leg. 61. Quo tem-
pore incipiat sepulchrum esse, & religione teneatur, pro Flacc.
pro Deior. & 5. P. Tenuit se, neque attulit in iudicium quicquid
ad lædendum. 4. Acad. 12. Nec se tenuit, quin contra suum do-
ctorem librum etiam ederet, qui Sotus incipit. 16. At. 11. Ab
ea hasta ægrè me tenui, id est, abstinui, continui. 2. 3. Teneri non
potui, quin tibi apertius illud idem his literis declararem. 3. Qu.
Fr. 1. Ego tamen teneo ab accusando vix me herculè, & c.
Contineo me: loci, custodia. 9. At. 18. Pompeius se oppido tenet:
nos ad portas castra habemus. pro Dom. sua. Tenere se domi,
post Redir. Tenere se domo. 7. At. 12. Tenere se domesticis
finibus. 11. Fam. Teneat se Appennino. *id est*, contineat. 12. Te-
neret se cæpit clauso portu.
Euincò, conuincò. pro Cec. 3. Nam si negassent vim homini-
bus armatis esse factam, facile honestissimis testibus in re per-
spicua tenerentur. 3. V. 1. Ne hoc quidem sibi reliqui fecit, ut in
rebus turpissimis, quum manifestò teneatur, si reticeat & absit,
& c. 5. V. 152. Tenetur igitur iam, Iudices, & manifestò tenetur
auaritia, cupiditas hominis, scelus, improbitas, audacia. 4. 191.
Nemo ita in manifesto peccato tenebatur, vt quum, & c. 7. 99.
Neque solum argumentis, sed etiam certis testibus istius audacia
tenebatur. pro Cl. 125. Dum hæc de Oppianico constabat,
nec vllò argumento Cluentianæ pecuniæ crimen tenebatur.
Obtineo. de Clar. 81. Et tenuit cum hoc locum quandam
etiam Ser. Fuluius, & vna Ser. Fabius Pictor, & c. 4. de Fin. 54.
*His propositis tenuit prorsus consequentia. 12. P. 27. Non te-
nuit omnino colloquium illud fidem: à vi tamen, periculo-
que abfuit. 2. de Finibus. Tenuit permagnam Sextilius here-
ditatem.
Mameo, moror loco. 3. At. 9. Me etiam nunc istorum beneficio-
rum & literarum expectatio, vt tibi placet, Thessalonice tenet.
5. 8. Me & incommoda valerudo, qua iam emerferam, & c.
tenebat duodecimum iam diem Brundisij. 16. Fam. 14. Et si ob
eam rem moraris, accipio causam: si te id non tenet, aduola. 6.
18. Tenuit me Romæ Tullie meæ partus. 5. Att. 12. Qui nos
Nonis tenuit. id est, ventus. 16. Fa. 2. Septimum iam diem Cor-
cyræ tenebamur.
Obtrundo, dictione. 11. 17. Non tenebo te pluribus.
Vexo, affricio, moneo. 1. Qu. Fr. 1. Teneat me auditas. 15. At.
*10. Me conturbatum tenuit epistolæ tuæ prior pagina. * de*
Consol. Nescio qui nos teneat error, aur miserabilis ignora-
tio veri.
Affero. in Parad. 1. Illud arctè tenent, accurateque defendunt,
voluptatem esse summum bonum; & c. 1. de Finib. 35. Inter cæ-
hoc tenebo. id est, disputabo.
Sustento. 2. de Nat. 2. 24. Quum homines & bestia: hoc calore
teneantur, & propterea moueantur & sentiant. Ibid. 134. Nam
quum tribus rebus animantium vita teneatur: cibo, potione,
spiritu, & c.
Alo, pasco, irretio. 4. Acad. 20. Adhibita verò exercitatione &
arte, vt oculi pictura teneantur, & c. de Petit. conf. 38. Vt multi
spe tui præsidij teneantur. 5. de Fin. 48. Vt pompa, ludis, atque
eiusmodi spectaculis teneantur, & c. 7. Fam. 20. A quo teneri
solent aduenæ. 3. Tufc. 16. Teneri angustiis. 1. Offic. 12. Popu-
lum concionibus tenere.
Valeo, vigeo. 12. At. 24. Sed nunc fatemur, posteaquam vnum
quo tenebamur, amissimus. 2. de Na. 83. Terra tenetur natu-
ra & viget.
Circumuenio, circumuallo. 2. Att. Tenemur vndique.
Seruo. 5. P. 35. Tenere ordinem. 3. de Ora. 175. Itaque tum gra-
ues sumus, tum subtiles, tum medium quiddam tenemus. 5. Off.
142. Modus est optimus, decus ipsum tenere. Ibid. 128. Deco-
rum tenere. 8. P. 28. & 12. Fam. Tenere dignitatem. 2. de Leg.
Disciplinam tenere. 1. de Fi. 63. Tenere stabilem scientiam re-
rum. 6. V. 47. Tenuit hoc institutum in turibulis omnibus quæ-
cunque in Sicilia fuerunt. Ora. 205. & deinceps. An numerus in
*1012**

in tota oratione tenendus sit. 1. Off. 106. Tenere modum voluptatis fruenda.

¶ *Dirigo*, 3. de N. 83. Navigare, & cursum tenere.

¶ *Fameo*, 6. Att. 1. Amici regis duo tresque perdiuites sunt; sed iustum tam diligenter tenent, quam ego aut tu.

¶ *Arceo, cobibeo, frano*, de Cl. 277. Itaque; tantum abfuit ut inflammaret nostros animos, somnum isto loco vix tenebamus. in Vat. 20. Illi autem, quibus erat in deliciis vix risum tenebant.

¶ *Subeo, intro, iam sum*, in 1. Fam. 9. Tenere portum.

¶ *Adeo*, 3. At. 2. Sine te autem non esse nobis illas partes tenendas propter Antonium. 2. 1. Tenere illas partes. pro, illac iter facere.

¶ *Fungor*, 5. Tusc. 38. Tenere suum munus.

¶ *Confirmo, consolator*, de Cl. 232. Etsi me facile omni tuo sermone tenuisti, tamen, &c.

¶ *Custodio*, pro Cl. 118. Nam miles qui locum non tenuit, qui, &c.

¶ *Impedio*, 7. Fam. 1. Teuuit te dolor, quo minus ad ludos venires. 12. Att. Nunc quidem nisi quid te tenuit, suspicor te esse in suburbano. pro Cael. 44. Nunquam hunc occupatum impediret, tumque tenuerunt.

¶ *Vinco, habeo*, 4. Aca. 98. Si recte concluderit, teneor: sin vitiose, minam Diogenes reddet.

¶ *Dominor, patendi, significatio*, 2. A. 104. O recta misera, quam dispari domino, &c. sed tamen quam a dispari domino tenebantur.

¶ *Pro certo habeo*, Or. 237. Tenere aliquid firmum. id est, pro certo habere. 4. Aca. Teneatur modo illud, non in esse in his quicquam tale, quale, &c.

¶ *Prebendo, vi, astu*, pro Qu. 63. Hic te, inquit, teneo.

¶ *Age, vexo*, 6. V. 11. Num tanta difficultas eum rei nummarie tenuit: tanta egestas, tanta vis oppressit? 9. At. 3. Italia tota armis praesidiisque tenetur.

¶ *Dirigo*, 3. de Nat. 83, & 4. Tusc. 33. Secundissimo vento cursum teneret, &c.

¶ *Vinco, expugno*, 14. Att. 9. Cum circumfunderetur a se, & iam teneretur.

¶ *Prebendo, possideo, assequor*, pro Cl. 20. Res non coniectura, sed oculis ac manibus tenetur.

¶ *Sector, sequor*, de Sen. 60. Agri colendi studia teneamus vsque ad vltimum tempus senectutis. 2. V. 20. Nos non tenebimus iudicia diuitius.

¶ *Vexo, vallo, circumuallo*, 2. At. 16. Oppressos vos, inquit, tenebo exercitu Caesaris.

¶ *Rapio*, in Vat. 37. Quae te tanta tenuit amentia, ut putares, &c.

¶ *Facio, reddo*, 7. V. 158. Ut varietate criminis vos attentos teneret.

¶ *Moror, desineo*, 3. 34. Ne diuitius teneam, pecunia, attributa numerata est.

¶ *Comprehendo, foueo, arceo, continuo*, de Vniu. 36. Teneat oportet caelum complexu suo omnia animalia.

¶ *Sustineo, gero*, 3. de Orat. 51. Neque adhuc quam personam teneant, aut quid profiteantur, intelligere potuerunt.

¶ *Orno, honesto*, 1. de Leg. 23. Homines deorum agnatione & gente teneantur.

¶ *Occupo*, pro Lig. 39. Teneri in foro.

¶ *Defendo, tueor*, 3. de Fin. 78. 4. Ac. 51. Tenere aliquid mordicus.

¶ *Praesto*, 3. Offic. 104. Quod autem affirmate quasi Deo teste promiseris, id tenendum est.

¶ *Supprimo, comprimo*, pro Do. 14. Tenere compressum frumentum. 12. At. 37. Tenere dolorem. 6. V. 39. Lacrymas interdum vix tenere. id est, continere. 12. At. 37. O hominem cauendum: quantum mihi quidem, sed tenendus dolor est.

¶ *Calleo, habeo*, 10. Fa. 12. Tenere facultatem rei alicuius agere.

¶ *Obrineo*, 2. de Leg. 58. Tenuerunt hoc eorum posterius iure.

¶ *Retineo, produco, occupo, custodio, guberno*, 9. At. 8. Caesaris, tenere diuitius victoriam. 1. Fam. 1. Teneri res aliter non potest. pro, obtineri. 1. Tusc. 19. Alii pars quaedam cerebri visa est animi principatum tenere. de Se. 64. Sententiae principatum tenere. 7. V. 144. Qui sinus quosdam obsedisse, aut aliqua promontoria tenuisse dicuntur. 6. Att. 2. Tenere aliquem inclusum in curia. 5. Fa. 21. Neque me res vlla alia Romae tenet. de Cl. 137. Tenere locum oratoris in ciuitate. 4. de Fin. 37. Quia virtus, ut omnes fatemur, altissimum locum in homine, & maxime excellentem tenet. pro Cec. 67. Et hoc loco Scauolam dixisti causam apud Centumuiros non tenuisse.

¶ *Obseruo*, 1. Qu. Fr. 1. Teneri hoc facillime potest.

¶ *Conferuo, seruo*, pro Arch. 6. Archias totam domum Hortensiorum deuinctam consuetudine tenebat. 1. Offic. 141. In omni actione suscipienda tria sunt tenenda. ibid. Tenere decus. 2. de Di. 151. Tenebimus hanc consuetudinem a Socrate traditam. 1. Qu. Fr. 1. 25. Iuris aequabile tenere rationem. de Cl. 209. Reliquas partes suam vim & dignitatem tenent. Ibid. 261. Caesar splendidas quamdam dicendi rationem tenet. 2. de Ora. 8. Cum etiam nunc viam illorum memoriam teneamus. 3. V. 97. Itaque M. Scaurus, qui C. Dolabellam accusauit, istum in sua potestate, ac ditione tenuit. Post. ad Quir. 24. Vos qui apud me vim nomen-

que deorum tenetis. de Sen. 37. Appius tenebat non modo auctoritatem, sed etiam imperium in suos. 2. Offic. 23. Nihil aptius est ad opes tuendas ac tenendas, quam diligi. Qu. de Pet. 42. Perge tenere istam viam. 1. P. 27. Si consuetudinem meam, quam semper in Rep. habui, tenuero.

¶ *Moueo, afficio, impello*, 1. Tusc. 97. Magna me, inquit, spes tenet. Iudices, bene mihi euenire, quod mittat ad mortem. pro Clu. 72.

¶ *Quamobrem magna me spes tenet*, si ea quae sunt in causa, explicare, atque omnia dicendo consequi poterero, &c. 1. Attic. 7. Summum me eorum studium tenet, sicut odium iam ceterarum rerum. de Pet. conf. 18. & 5. Fa. 13. Teneri spe. 1. de Leg. & 1. Aca. 4. Studio rei alicuius teneri. 7. Fa. 33. Studiis iisdem teneri. 2. 11. Me mirum desiderium tenet vrbis; incredibile meorum, atque in primis satietas actae prouinciae. 1. Aca. 4. Teneri studio alicuius rei. 1. de N. 125. Si Deus nulla gratia, nulla hominum charitate teneretur, valeat. 7. Attic. 2. De triumpho nulla me cupiditas vnuquam tenuit. 1. de N. 45. Neque ira, neque gratia teneri. 3. V. 23. Me tantum odium vrbis tenet, ut foras euolare cupiam. 3. Tusc. 16. Quae nisi tanta esset, & iis angustiis, quibus plerique putant teneretur, nunquam esset L. Pisonis nomen tantoperè laudatum. in Vat. 14. Teneri aliquem furor. ad Qu. postq. red. 1. Misericordia desideriumque tenet. Ibid. Ut aliquando vos memoria mei, misericordia, desideriumque teneret. 3. V. 23. Homines scitote esse quosdam, quos tantum odium vestri ordinis teneat, &c.

¶ *ADVERB.* Acutissime, copiosissime morem, 5. Tuscul. Aegre se, diligenter suum, 6. Attic. Diligenter modum voluptatis fruenda, omnino praecipua, 1. Offic. Diu, mordicus, 4. Acad. Diuitius, pro S. R. Diuitius iudicia, 2. Ver. Diuitius iudices, pro M. Coel. Diuitius memoriam, de Sen. Diutissime suspectum, 10. Famil. Diuitius victoriam, 9. Att. Facile, de Pet. Conf. Facile primas, praclare, summe duo, de Clar. Facilius apud se, optime quid, plane nihil, plane non, 1. de Or. Firmius, Or. Ita vt, 5. Ver. Late mare, pro Pomp. Maxime auditores, 3. de Or. Melius statum suum, 6. Fa. Necessario eundem cursum, 7. Ver. Postremo fixum in animis, pro Corn. Balbo. Probe, 1. de Inu.

¶ *TENEOR*, 5. V. 152. Manifesto tenetur auaritia, cupiditas hominis, scelus, improbitas, audacia. 1. de Leg. Quod si teneretur. pro C. Corn. 1. Ea lege non videri populum teneri.

¶ *ADVERB.* Aliquando in rebus manifestis, nunc demum, 5. Verr. Coram iudice, pro Cluent. Diligenter, 3. Offic. Facilius, perpetuo, posthac, de Pet. Conf. Facillime animo, 2. de Orat. Tandiu lecto, 7. Verr. Manifesto, 3. Ver. Vndique, 1. Cat.

¶ *TENER, mollis, tractabilis*, (durus, & quasi ferrus. Ora. 52. Oratio mollis & tenera, & ita flexibilis, ut sequatur quocumque torqueas. de Cla. 273. Nihil tam tenerum, nihil tam flexibile, nihil quod magis ipsius arbitrio fingeretur. 3. de Orat. 174. Tenerum, flexibile, quod facile sequatur quocumque ducas. 2. Tusc. 12. Sed est naturale in animis, tenerum quiddam atque molle. 5. Fa. 21. Verum enim dicam, teneriore animo mihi videbare. de Cla. 38. Hic primus inflexit orationem, & eam mollem teneramque reddidit. I. P. 89. Cum tuis teneris saltatoribus. 14. At. 13. Tenero animo eius persuadere, non esse tradendas posteris inimicitias. de Am. 48. Virtus in amicitia tenera est, atque tractabilis. 1. de Leg. 2. Procera & tenera palma. Ibid. 47. Qui teneros & rudes eum acceperunt, inficiunt & flectunt, ut volunt.

¶ *Iuuenis*, de Am. 69. Equis vetulis teneros anteponere solemus. & Syntaxis. Oratio mollis & tenera. In animis tenerum quid, & molle. Virtus in amicitia tenera & tractabilis. Sic hominem dicere possimus, ingeniumque.

¶ *TENERITAS, mollities*, 5. de Fin. 58. In primo ortu inest teneritas & mollities quaedam.

¶ *TENES, Deus Tenediorum*, 3. V. 49. Tenedo Tenem ipsum, qui apud Tenedios sanctissimus habetur, qui urbem illam dicitur condidisse, cuius ex nomine Tenedus nominatur, pulcherrime factum, quem quondam in comitio vidistis, abstulit. 3. de Nat. 39. Tenedij Tenem habent ex homine Deum.

¶ *TENNVM, Oppidum: unde Tennites*, pro Flac. 42.

¶ *TENNITES*, Ibidem.

¶ *TENOR, cursus, ratio*, Or. 21. Isque vno tenore (ut aiunt) in dicendo fuit. Iuris aequabilem tenere rationem. *Leges, & VALIS*.

¶ *ADIVNCT, vnus*, Orat.

¶ *TENTANDVS*, pro Pomp. 23. Nationes, quas nunquam pop. Rom. neque laceffendas bello, neque tentandas putauit. * pro C. Corn. 1. Homines foeneos in medium ad tentandum periculum proiectos.

¶ *TENTANS*, 2. de Or. 13. Tu, quem ego omni ratione tentans ad disputandum elicere nunquam potui.

¶ *TENTATIO, commotiuuncula*, 10. At. 19. Valerudinem tuam iam confirmatam esse, & a vetere morbo & a nouis tentationibus gaudeo.

¶ *TENTATVS, susceptus, de quo factum est periculum*, Or. 132. Nullus modus est, &c. qui a me non tentatus sit. 12. At. 19. Habeo nihil tentatis rebus omnibus, in quo acquiescam. pro Cl. 80. & 9. Iudicium pecunia esse tentatum non a Cluentio, sed contra Cluentium. pro Rab. 2. In his rebus euertendis vnus hominis senectus, infirmitas, solitudoque tentata est. 3. V. 105. Vtram

admonitus, an tentatus fecerit, nescio. pro Clu. 176. Cum essent animi feruorum & spe & metu tentari.

¶ *Vocatus.* de Ar. 55. Memento, P. C. verbo illo nefario tentatas aures vestras, & perniciosam viam audiendi consuetudine esse munitam. pro Cal. 55. Domus illa, quæ tentata scelere isto nefario dicitur, plena est integritatis.

TENTO, *attento, experior, peraclitor, conor.* 15. Fa. 16. Tento te, quo animo accipias. 2. contra Rull. 16. Tentare aliquem leuiter, quo animo ferat aliquid. 7. V. 137. Homines in præliis belli fortunam tentare ac periclitari solent. 1. C. 27. Vt exul potius tentare, quam consul vexare Rempub. posses. 1. de Diu. 32. Cuius cum tentaret scientiam auguratus, dixit ei, &c. Brut. 16. Experiar & tentabo omnia. 2. cont. Rull. 19. Rullus, qui tentauit (vt opinor) patientiam vestram. 1. Tusc. 98. Tentare prudentiam alicuius. 1. de Orat. 97. Cum & per me ipsum egissem, & per Drusum sæpe tentassem. 1. de L. 59. Homo cum se ipse prospexerit, totumque tentarit, intelliget, &c. * pro M. Scau. Quem purpura regalis non commouit, eum Sardorum mastruca tentauit?

¶ *Atingo, tango.* 2. de Leg. 6. Hoc flumen ita frigidum est, vt vix pede tentare id possim.

TENTOR. 2. Offic. 2. Malè enim se res habet, cum quod virtute effici debet, id tentatur pecunia. pro Cluen. 157. Video quanta quæstio tentetur ab accusatoribus. pro S. R. 13. Nihil aliud hoc iudicio tentatur, nisi vt, &c. 7. V. 4. Hæc eadem nunc ab illis defensionis vita ratioque tentatur.

¶ *Afficior, affligor.* 4. Tusc. 31. Animi valentes morbo tentari non possunt, corpora possunt.

¶ *Periculum sit.* 4. V. 26. Vtrum asseueratur in hoc, an tentatur: mihi enim res noua est.

¶ *In discrimine sum.* pro Sest. 148. Summa Reip. in huius periculo tentatur.

¶ *Teneor, tangor.* 4. ad Here. 63. Vt res propè manu tentari possit.

TENVICVLVS. 9. Fa. 19. Tenuiculus apparatus.

TENVIS, *exilis, parum locuples ad amplificandum. Tenuia enim propriè dicuntur, quorum partes distracta disunctaq; sunt: vel quorum partes non coherant, his sunt contraria crassa.* de Aruspic. 39. Corpus nostrum tenuissima sæpe de causa conficitur. 2. cont. Rull. 44. Autoritas tenuis, persona leuis. 1. de Orat. 169. Aliquem in minimis tenuissimisque rebus labi pro Cec. 34. Persequi tenuissima quæque. 4. ad Her. 51. Huic pater non tenuissimum patrimonium reliquit. pro Qu. R. 43. Inani & tenui spe te consolari. 1. de Orator. 124. In artificio & opera quam tenui & leui adhibere multam diligentiam. pro Do. 96. Vide, si vicissim, tenues reipublicæ reliquias: si victus essem, nullas futuras. 3. V. 123. Verres tenuissimum quemque contempsit. pro Muræn. 47. Commoti animi tenuium, exilium in ordinem nostrum. Ibid. 70. Tenuiorum amicorum est ista assiduitas. Part. 117. Obscurus & tenuis. 2. de Finib. 66. Tenuis L. Virginius, vnusque de multis. 3. Att. 19. Spes mea semper fuit tenuior, quam literæ tuæ. 1. de Or. 57. Tenui quodam & exiguo sermone disputare. 9. Fam. 6. Tenuis causa & inops. pro Cec. 43. Suspicio tenuis. 1. de Or. 57. Disputare sermone tenui & exiguo. in Hortens. Eundem non modo mediocri pecunia, sed etiam tenui percipere possumus. pro Rosc. Comædo. 43. Inani & tenui spe te consolari. 9. Fam. Tenuis causæ priuatæ. pro Qu. 2. P. Quint. cui tenues opes, nullæ facultates, exiguæ amicorum copiæ sunt. 3. de Leg. 30. Qui tenuioris ordinis essent. * Prognost.

¶ *At autem tenui quæ cadent lumine Phatna.*

¶ *Minimi momenti, fidei.* Part. Testis obscurus & tenuis.

¶ *Subtilis, purus.* (i. crassus, concretus. 2. de Nat. 42. Æthereus locus tenuissimus est, & semper agitur & viget. de Fato 7. Athenis tenuis cælum: ex quo etiam acutiores putantur. 4. V. Bidis oppidum est, tenue sanè, non longè à Syraculis. 2. de N. 142. Tenuissima membrana. Ibid. 42. Aer purus, tenuis. (i. crassus ac concretus. 4. Acad. 66. Ratio ad tenue climata.

¶ *Leuis, frugalis.* 3. Tusc. 45. Tenuem victum anteferre copioso. 4. V. Tenuissima dubitatio. 2. de N. 49. Tenuissimum & plenissimum lumen Lunæ. pro Plac. 22. Tenuissimo cultu viuere. 2. de Fi. 90. Negat enim tenuissimo victu, id est, contentissimis escis & potionibus minorem voluptatem percipi, quam rebus exquisitissimis ad epulandum.

¶ *Acer.* 4. Acad. 43. Tenuis & acuta distinctio.

¶ *Pauper, humilis.* 3. de Leg. 24. Inuentum est temperamentum, quo tenuiores cum principibus æquari se putant. 4. V. 138. Nam locupletissimi cuiusque census extenuarant, tenuissimi auxerant. 2. Offic. 41. Qui prohibent iniuria tenuiores æquitate constituenda.

† ADVERB. Planè & obscura, 3. Ver.

TENVITAS, *gracilitas.* de Clar. 64. Quosdam valetudo modò bona sit, tenuitas ipsa delectat.

¶ *Subtilitas, elegantia.* 1. Tusc. 50. Tanta est animi tenuitas, vt fugiat aciem. 3. de Finibus 40. Limata quædam & rerum & verborum tenuitas.

¶ *Paupertas.* 16. Fam. 21. Ex meis angustiis illius sustento tenui-

tatem. 2. de Orat. 265. Tenuitas pro paupertate.

† ADVNCL. Limata rerum & verborum, 3. Offic. Tanta, 1. Tusc.

TENVITER, *anguste, presè.* Orat. 46. Philosophorum mos tenuiter disserendi.

¶ *Acuratè.* 2. de Inu. 51. Sed illa tenuius, subtilius & acutius tractantur. 3. ad Her. 15. Sæpe ita tenuiter incidunt, vt, &c.

¶ *Ineptè.* 4. 49. Non contra tenuiter & nugatoriè responsum? nus caluerunt. in Arat.

— *Tum Cephæus conditur antè Lumborum tenuis, &c. Et loc a conuisis cauda tenuis infera piscis. Ibid. Crateraque tenuis lucet mortalibus hydra.*

pro Deiot. 36. Antiochus à Scipione deuictus, Tauro tenuis rege iustus est.

¶ *Tantum.* 3. de L. 14. Nam veteres verbo tenuis tractarunt: acute illi quidem, &c. sed, &c.

TEPEFACIO, *calfacio.* 2. de N. 40. Is solis tactus est, vt non tepefaciat solùm, sed etiam sæpe comburat.

TEPEFACTVS. de Sen. 51. Terra semen tepefactum vapore & complexu suo diffundit, &c. 2. de Nat. 26. Glacies tepefacta mollitur, tepescitque calore. 5. Tusc. 37. Alia verno tempore tepefacta frondefcunt.

TEPESCO. 2. de N. 26. Maria agitata ventis tepescunt.

TEPOR, *moderatus calor.* Ibid. Tepor ex intimis maris partibus agitatione excitatus. de Sen. 53. Vna vestita pampinis, nec modo tepore calet, & nimios solis defendit ardores.

† ADVNCL. Extremus, & aduentitius, 2. de Na. Modicus, de Sen.

TEPAΣ. *Lege, MONSTRVM.* 8. Ar. 9. Sed hoc *tepas* horribili vigilantia, celeritate, diligentia est: id est, *Caesar.*

TER. pro S. R. Amer. Vix ter in anno audire nuncium possunt. 1. de Diuin. Cædunt de cælo ter quatuor corpora sancta. 6. Att. Ter millia.

TERCENTI. 3. Ar. 10. Tercenti viri.

TERDECIES H-S. 5. V. 184.

*TERENTIANS. de Amic. 91. Terentiano verbo libenter vtimur.

TERENTINS. * pro Planc. 43. Tribus Terentia.

TERENTIVS. 7. Ar. 3. Terentius, cuius fabellæ propter elegantiam sermonis putabantur à Lælio scribi. * Lim.

Tu quoque, qui solus lecto sermone Terenti

Conuersum expressumque Latina voce Menandrum

In medio populi sedatis vocibus effers,

Quicquid come loquens, ac omnia dulcia dicens.

TERES, *acer.* de Opt. 11. Qui teretes aures habent, intelligentque iudicium. Orat. 27. Atticorum aures teretes & religioæ.

¶ *Equalis.* 3. de Orat. 197. Plena & teres oratio.

TEREVS. *Accijtragædia.* 16. Ar. 2.

TERGEMINVM. par. 11. Ar.

TERGIVERSATIO, *recusatio.* pro Mil. 55. Quid ergo erat moræ & tergiversationis? 10. Att. 6. Tergiversationem istam probo.

TERGIVERSOR, *refugio.* pro Qu. R. 37. Fannium, inuitum, & huc atque illuc tergiversantem, testimonium contra se dicere cogo. 5. Tusc. 81. Itaque cum tergiversari non sinent, secumque rapiant ad tormenta. pro Plan. 48. Quid taces? quid distimulas? quid tergiversaris. 3. Offic. 118. Atque in his tribus generibus quoquo modo possunt, non incallide tergiversantur. 7. Att. 1. Non est locus & tergiversandum contra Cæsarem. pro Fl. 47. Hunc æstantem & tergiversantem iudicio ille persequitur. 3. Tusc. 43. Quid tergiversamur Epicure? nec fatemur, &c. 7. Ar. 12. An cuncter & tergiverser, & iis me dem, qui tenent, qui potiuntur. 16. 5. Brutus non valde moratur, non tergiversans, sed expectans.

¶ *Syntaxis. Locus ad tergiversandum contra aliquem. Æsuans. & tergiversans, scilicet aduersarius.*

TERGO, *abstergo.* Par. 5. Qui tractant ista, qui tegunt, qui vngunt, qui verrunt, &c.

TERGV, *totâ posterior corporis pars.* 2. de Nat. 125. Grues in tergo præuolantium capita reponunt. Ibid. 159. Bonum terga non sunt ad onus accipiendum figurata. 1. 100. Redundans aluo, tergo, poplitibus. 2. 111.

Namque ipsum ad tergum cynosura vertitur arcti.

10. Fa. 32. Manibus ad tergum reiectis. 7. V. 97. A latere, à tergo magnam partem urbis relinquere. 3. A. 32. Antonius à tergo, à fronte, à lateribus tenetur. 1. de Diu. 49. Tum Deus illi præcepit, vt pergeret protinus: quid retrò atque à tergo fieret, ne laboraret. pro Mil. 29. & 57. A tergo adoriri aliquem. 16. Fam. 12. Clodius à tergo hostem interclusum reliquit. 4. Tusc. 94. Sanctus nos in cursu à tergo insequens nec opinantes assequitur.

¶ *Syntaxis. Tergo redundans bos. Ad tergum reuincta manu. A fronte teneri, à lateribus, à tergo. A tergo adoriri.*

TERINÆVS, à Terina Crustiorum urbe. 1. Tusc. 115.

TERMINALIA, *Termino deo consecrati dies.* 12. A. 24.

TERMI

TERMINATIO, *finis, mensura, modus*. Orat. 200. Quorum descriptus ordo aliàs alia terminatione concluditur. Ibidem 178. Versus inuentus est terminatione aurum. 5. de Fin. 17. Terminationo rerum expetendarum.

TERMINATVS, *circumscriptus, conclusus, finitus*. Ora. 20. Oratio non conclusa. (i. oratio terminata. 1. de Fin. 45. Ipsa natura diuitias, quibus contenta est, parables & terminatas habet. Orat. 198. In oratione vniuersa comprehensio clausa & terminata est. 3. Fam. 12. Annuo imperio terminato.

TERMINO, *finio, determino, concludo, claudio, definio, regionibus ali- quibus definio, regionibus circumscribo*. 1. Offic. 33. Itaque illarum fines, sicut ipsi dixerant, terminauit. 2. C. 26. Quorum alter finem vestri imperij, non terræ, sed cæli regionibus terminaret. pro Arc. 29. Si quibus regionibus vitæ spatium circumscriptum est, eisdem omnes cogitationes terminaret suas, &c. de Senect. 82. Si iisdem finibus gloriam meam, quibus vitam essem terminaturus, pro Milo. 75. Qui Ianiculo, & Alpibus, spem possessionum terminabat suarum. pro Cecin. 22. Ingrediens iatra finem eius loci, quem oleæ terminabant. 1. Tusc. 62. Terminare rem infinitam. 2. 45. Terminare modum magnitudinis. 2. de Nat. 9. An Actij Nauij lituus ille, quoad inuestigandum suam regiones vineæ terminauit, contemnendus est? 3. Offic. 117. & 1. de Finib. 38. Epicurus, qui bona voluptate terminauit: mala, dolore. 9. At. 22. Sed aliquando sententiam terminemus.

TERMINOR, 2. de Nat. 135. Stomachus ex vtraque parte ton- fillas attingens, palato extremo atque intimo terminatur. Ora. 38. Vt pariter extrema terminentur, eundemque referant in cadendo sonum. 3. de Orat. 181. Clausulam longa syllaba terminari. Orat. 199. Cadere numerosè, terminarique sententiam. pro Corn. 13. Pompeij gloriæ domicilium communis imperij finibus terminatur. Par. 6. Non estimatione census, sed cultu atque victu terminatur diuitiarum modus. pro Mar. 34. Sed vnde est orla, in eodem terminetur oratio. * Hortens. Vt aliquando terminetur oratio.

† **ADVERB.** Pariter extrema, Orat.

TERMINVS, *finis, regio*. 1. de Orat. 214. Crassus mihi visus est oratoris facultatem non illius artis terminis, sed ingenij sui finibus immentis describere. Ibidem 70. Nullis terminis circum- scribere aut finire ius suum. 4. Acad. 132. Est enim inter eos non de terminis, sed de tota possessione contentio. pro Mil. 75. Cui nulli possessionum termini erant. 4. C. 21. Pompeij res ge- stæ iisdem, quibus solis cursus regionibus ac terminis conti- nentur. pro Sest. 67. Qui imperium pop. Rom. orbis terrarum terminis definiunt. de Senect. 72. Omnium ætatum certus est terminus, senectutis autem nullus est certus terminus. pro Rab. 29. Longius quàm vitæ termini postulant, cogitare. de Vniu. 33. Que de deorum natura præfati sumus, hunc habent terminum. 1. de Leg. 56. Termini, quos Socrates pepigit. pro Rab. 8. Re- giones aliquotè latius excitare, quàm ipsius vicinatis nomen ac termini postulabant. & pro Qu. 35. Certos mihi fines termi- nosque constituam, &c.

† **ADVNCT.** Certus, de Sen. Certi, pro Quint. Modici, pro Deior.

✱ **Syntaxis.** *Terminus circumscribere & finire. Regiones ac termini. Ætatum terminus. Constituire sibi certos fines ac terminos.*

TERNVS, 3. de Orat. 196. Terna, aut bina, aut singula etiam ver- badicere. Ora. 201. Ternæ autem sunt vtriusque partes verbo- rum, &c. **LEGE**. **TERNVS**, pro Cor. 48. Vt in singulas colonias ter- nos ciues Rom. facere posset. Orat. 214. Hæc item membra ter- nis pedibus. 1. V. 114. Terna medimna, aut quaterna, aut quina, in singula iugera exigere.

TERRA, *mollio, consumo*. 4. Acad. 18. Jam enim hoc verbum satis ex- terno sermone triuimus. 3. de Fin. 14. Rerum nomina nouarum, quæ nunc consuetudo diuturna truiuit. 5. A. 30. Teretur interea tempus, belli apparatus refrigercent. 3. de Orat. 121. Terere omnem ætatem in nugis discendis.

TERRA, *globus terra, humus, tellus, globa, solum, medius mundi locus*. 2. de Nat. 98. Terra locata in media mudi sede, solida & globo- sa, & vndique in sese nutibus suis conglobata, vestita floribus. 3. de Orat. 176. Terram mediam esse, ac sua vi nutuque teneri. 1. Tusc. 68. Tum globum terræ eminentem à mari fixum in me- dio mundi vniuersi loco. 5. 69. Vnde terra, & quibus librata ponderibus, quibus cauernis mari sustineatur. 4. Acad. 112. Vi- deamus terrane penitus defixa sit; & quasi radicibus suis hæ- reat, an media pendeat. 3. de Nat. 52. Terra ipsa dea est, & habe- tur: quæ est enim alia Tellus? pro Clu. 193. Terra, quæ mater est omnium. de Som. 6. Ille globus, quem in hoc templo medium vides, quæ dicitur Terra. 2. de Nat. 102. Terra cum cælo hilara- ta videatur. ibid. Terra est infima. 7. Pa. 26. Terra nata. de Som. 10. Terra noua immobilis manès, ima sede semper hæret. ibid. Omnis terra, parua quædam insula est. 1. de Leg. 63. Terra hu- manis in ea mortuis, obducta fructibus obserebatur. 2. de Nat. 98. Terra sita in media parte mundi, circumfusa est aère. ibid. Terra vestita floribus, herbis, arboribus, frugibus. ibid. 25. Ter- ræ cauernis magna vis caloris continetur. 2. de Leg. 45. Terræ

cultum segniorem suspicor fore, si ad eam tuendam, ferroque subiciendam: superstitionis aliqui accesserit. de Vn. 11. Terræ expers solidum nihil esse potest. 2. de Nat. 83. Terræ expirationibus aër alitur, & æther, & omnia sidera. ibid. Terræ faucibus patefactis. 2. de Nat. 50. Umbra terræ soli officinis, noctem effi- cit. 2. de Leg. 56. Terræ in sepultura corpus redditur, & ita loca- tum ac situm, quasi operimento matris obducitur. 3. Tusc. 19. Reddenda est terræ terra. de Vn. 32. Terram altricem nostram, quæ traiecto axe sustinetur, voluit Deus esse diei noctisque ef- fectricem, eandemque custodem antiquissimæ deorum omnium, qui intra cælum generantur. 2. de Nat. 17. Terram crassissimam circumfundit aër. 1. de Nat. 30. Terram Deum esse, dicit Plato in Timæo, & in Legibus. ibid. 40. Terram eam esse quæ Ceres diceretur, disputat Chrylippus. 4. Acad. 118. Terram ab igni formari sentit Parmenides. 1. Tusc. 36. In terram cadere dicun- tur corpora. de Vniu. 11. Terram primum, ignemque iungebat Deus; terram efficere moliens. 4. Ac. 123. Præter terram rem vl- lam in mundo moueri negauit Strato. 1. de Nat. 34. Terram & cælum refert in deos Heraclides Ponticus. 2. 25. Terram cal- entem fumare videmus ex recenti fossione. pro Mur. 4. Quod si è portu soluentibus, &c. quo tandem animo me esse oportet, propè iam ex magna iactione terram videntem, in hanc, cui video maximas Reipublicæ tempestates esse subeundas? 1. Tusc. 41. A terra longissimè se efferre. 5. de Finibus 9. Vna pars est natura differendi, altera viuendi: tertia natura sic ab his inuesti- gata est, vt nulla pars cælo, mari, terra, vt poetice loquar, præ- termittitur. 10. Att. 4. Terra & mari bellum comparat. 5. Fam. 9. Conquirere aliquem terra marique de desperit? 2. V. 3. Quam multæ mihi à Verre insidiæ terra marique factæ sint. pro Leg. Manil. 56. Vt aliquando verè viderentur omnibus gentibus ac nationibus terra marique imperare. 9. At. 1. Cedamus igitur, & vt boni ciues sumus, bellum Italiæ terra marique inferamus. 7. 21. Quæ aut terra aut mari persequeremur, qui vbi sit nescio? 2. de Natur. 120. Ex terra succum trahunt stirpes. ibid. 84. Ex terra aqua oritur, & contra. de Amic. 13. Eorum qui in hac terra fue- runt, magnamque Græciam, &c. institutis & præceptis suis eru- dierunt. de Vniu. 39. In terra deos spargens. 1. de Diu. 79. Terræ quidem mortiferæ: vt Ampsancti in Hirpinis, & in Asia Plu- tonia. ibid. Terrarum varia genera. 1. de Nat. 39. Quæ natura fue- rent atque manarent, vt aqua & terra, &c. 5. Fam. 9. Terra mari- que conquirere aliquem. 1. At. 10. Et huic terræ filio nescio cui, &c. 2. de Leg. 45. Terra (inquit Plato) vefocus, domicilium sac- rum omnium deorum est, quocirca ne quis ideam consecrato. 1. de Nat. 24. Terra enim profecto quoniam pars mundi est, pars est etiam Dei. 1. Tusc. 40. Terra ad vniuersi cæli comple- xum, quasi puncti instar obrinet. 3. de Nat. 31. Terra in aquam se vertit. 1. Tusc. 40. Terra & aqua in medium mundi locum grauitate feruntur & pondera. de Somn. 15. Terra quibusdam quasi cingulis redimita & circumdata. 2. de Nat. 156. Terra scera frugibus. 3. 83. Terra grauidata seminibus, omnia parit & fundit ex sese. de Vn. 32. Jam verò terram altricem nostram, quæ tran- sieto axe sustinetur, diei noctisque effectricem, eandem custo- dem antiquissimam deorum esse voluit, eorum qui intra cælum gignerentur. 6. V. 107. Subito non longè à Syracusis pene- trauit sub terras. 2. de Leg. 67. Terra fruges fert, & vt mater ci- bos suppeditat. * Oecon. 3. Nullo modo facilius posse terram à Sole percoqui. Incer. Multos in terris prædiorum dominos. ibid. Meliora vnguenta sunt quæ terram sapiunt. Chorogr. Ibi quærorum rami ad terram iacent. Incer.

Iupiter auriferas lustrauit lumine terras.

ibid. Mausolus rex terræ Cariz. ibid. Quædam terræ imbribus ficiore sunt.

✱ **Orbis, vel inter homines**. 2. cont. Rull. 61. Pecunia tanta, quanta sit in terris. Brut. 9. Id amisisti, cui simile in terris nihil fuit. pro Dom. 73. Quid est enim in terris commune tantum, tantulum- que consilium? quod, &c. 4. At. In terris nemo est.

✱ **Regio**. 1. de In. 108. In terra hostili turpiter iacuit insepultus. de Ar. 24. & 1. Fa. 9. Aliquid ex vltimis terris accersitum. 1. C. 20. Si hic morari non potes, abi in aliquas terras. 2. de Nat. 42. Qui terras incolunt, in quibus aër crassus est. 7. V. 142. Vbiunque terrarum & gentium. 5. Att. 10. Nesciebam vbi terrarum esses. de Am. 13. Philosophi qui in hac terra fuerunt. 8. At. 11. Omnes terras, omnia maria mouere. de Ar. resp. 24. Accersere aliquem ex vltimis terris. 1. Qu. Fr. 125. Non ignoro, quid focis accidat in vltimis terris. pro Pom. 25. Mithridates non fuit eo conten- tus, quod ei præter spem acciderat, vt illum posteaquam pulsus erat, terram vniquam attingeret. 2. cont. Rull. 40. Mitilene, &c. quæ terræ nostræ factæ sunt. 5. V. 47. Vt hæc terræ solent, in qui- bus bellum acerbum est. de Aruf. 19. Huius gentis ac terræ do- mesticus natiuusque sensus. * Hort. In continentibus terris ve- strum nomen dilatari potest.

✱ **Terra pars, solum**. pro Cecin. 60. Qui saxa iacerent, quæ de ter- ra ipsi tollerent. de Amic. 58. Ne quid excidat aut desuat in terram.

¶ *temeris.* (in nauigio. pro Plancio) 96. Iter à Vibone Brundisium terra petere contendit.

† **A D I V N C.** Alienæ, immanis, pro Sest. Asperæ, de Prou. Altrix alicuius, cuncta, effetrix noctis, dieique, de Vniuer. Angusta verticibus, lateribus, latior parum, immobilis, lata, occulta, notaque, parua, Som. Scip. Beata, hostilis, ingrata, misera, tota, I. P. Continens de Rep. in Frag. Disiunctissima, pro Mar. Extremæ, Arat. Fecunda, de Sen. Fœta frugum, infirma, plenissima, terrestres, vniuersa, 2. de Nat. Horrida, 9. Fam. Mater omnium, pro Clu. Media, solida, & globosa, 3. de Nat. Vltimæ, 3. Ver. & 5. de Fin.

T E R R Æ M O T V S. 1. de Diu. 78. Magnos terræmotus in Liguribus totaque Italia factos esse, vt multa oppida corruerint, multis locis labes facta sit, terræque descenderint, fluminaque in contrarias partes fluxerint, atque omnes mare influxerint. Ibid. 97. Apulia maximis terræ motibus conuulsata est. 1. de Diu. 35. Cum terræ sæpe fremitus, sæpe mugitus, sæpe motus prædixerint. 2. de Nat. 14. Animos terreri vastitate, pestilentia, terræ motibus. de Ar. 62. Terræmotus horribilis eodem tempore in agro Piceno factus. Ibidem. 63. Cum ipse mundus, cum agri terræmotu quodam nouo contremiscunt. 2. Offic. 13. Si recta aut vi tempestatis, aut terræmotu, aut vetustate cecidissent. *Lege, P V T E V S.*

† **A D I V N C.** Horribilis, nouus & iniustus, de Aruf. Maximi, 1. de Di.

T E R R E N V S, *terrestis.* 1. de Nat. 104. Bestiarum terræna sunt aliæ, partim aquatiles. 2. 43. Humor marinus vel terrenus, longo interuallo extenuatus. 1. Tusc. 42. Corpora nostra terreno principiorum genere confecta. Ibid. 47. Tamen terrenis concretisque corporibus sunt intersepta. Ibid. 40. Terræna & humida suo pte nutu in terram feruntur. 1. de Diu. 58. Decoloratio quædam ex aliqua contagione terrena potest sanguini similis esse.

¶ *Syntaxis. Terrena bestia. Terrenum principiorum genus. Terrena & humida.*

T E R R E O, *terrorem assero, terrorem infero, terrorem vel timorem iniicio, metum assero, metum moris infero, timorem facio.* 1. de Leg. 40. Non pœna, neque metus, sed turpido terrore debet ab iniuriosa vita de Ar. 6. Qui omnia cæde incendisque terret. 1. de Orat. 90. Aduersarios minaciter terrore possumus. pro S. R. 67. Suae quemque conscientie animi terrent. pro Pl. 87. Terrore aliquem denunciatione periculi. 2. Fa. 16. & 3. Tusc. 52. Nec me ista terrent, quæ mihi ad timorem proponuntur. I. P. 46. Homines impulsu deorum terrore furiantur tædis ardentibus. Parad. 2. Hunc tu hominem terreto, si quem eris nactus istiusmodi, minis.

† **A D V E R B.** Minaciter aduersarios, 1. de Orat. Vehementius, 3. Tusc.

T E R R E S T R I S, *terrenus.* 7. V. 69. Apronius terrestris archipirata. Ibid. 86. Terrestre præsidium. 2. de Nat. 75. Res celestes atque terrestris. de Vniuer. 31. Terrestre animal. 6. V. 129. Domicilium terrestre. * *Oecon. 1. Alimenta terrestria.*

T E R R I B I L I S, *horribilis.* Parad. 2. Mors terribilis est iis, quorum cum vita omnia extinguuntur. 2. A. 65. Pompeius, cuius virtute terribilior erat pop. Rom. exteris gentibus. pro Sest. 19. Alter, ô dii boni, quam teret incedebat, quam truculentus, quam terribilis aspectu. Orat. 93.

Africa terribili tremuit horrida terra tumultu. ex Ennio. 4. Tusc. 63. Neque tam terribilis vlla fando oratio est. *Pœta.*

¶ *Syntaxis. Teter, truculentus, terribilis.*

T E R R I G E N A. 2. de D. 133. *Pœta. Lege, C O C H L E A.*

T E R R I P A V I V M. *Lege, T R I P V D I V M.*

T E R R I P V D I V M. *Lege, T R I P V D I V M.*

T E R R I T O, *terreo.* 4. ad Her. 29.

T E R R I T O R I V M, *terra, ager.* 2. A. 29. Vt florentis colonie territorium minueretur.

T E R R O R, *mina.* 5. de Fin. 31. Qui sibi iniecto terrore mortis horrescunt. 3. V. 80. Causam huius tanti terroris occultas. 4. Tusc. 19. Terror est metus concutiens: ex quo fit, vt terrorem pallor, & tremor, & dentium crepitus consequatur. de Pro. 43. Terror iniectus Cæsari de eius actis. de Cl. 44. Athenæ vim & terrorem Periclis timuerunt, pro Font. 24. Alicuius minis ac terrore commoueri. 3. Offic. 112. Iuravit hoc terrore coactus Pomponius. pro Cec. 33. Armis, viris, terrore periculoq; mortis repulit, fugauit, auerit, &c. pro Fon. 23. Aliquem vagari erectum passim toto foro, cum quibusdam minis & immani terrore verborum. 6. Att. 8. Batonius miros terrores ad me attulit, Cæsarianos.

† **A D I V N C.** Barbarus atque immanis, pro Font. Implacabilis, 2. Tusc. Militaris, 3. de Leg. Miri, 6. Att. Non mediocres, 2. Attic. Nocturnus, 3. Phil. Nouus, pro Pom. Sempiternus, 1. Tusc. Summus hominum, 10. Fam. Tantus, 3. Ver. Tribunitius, pro Planc.

¶ *Syntaxis. Terrorem Cæsaris timent Pompeiani. Mina ac terror agendi potestate ac vi.*

T E R T I A N V S. 3. de Na. 24. Tertianæ & quartanæ febres, quarum reuersio & motus constans est.

T E R T I O, pro Deiot. 14. Ille iterum, ille tertio auctionibus factis pecuniam dedit.

T E R T I V M, *adverb.* 2. de Diu. 121. Iterum ac tertium iacere.

T E R T I V M, *nomen, pro medio.* 1. Fa. 1. Sed si res cogit, est quidam tertium. 9. 22. Nihil esse tertium. 2. P. 31. Non igitur hominem tertium nihil potest esse.

T E R T I V S. 5. Att. 10. Mancipia veniebant Saturnalibus tertis.

T E R V N C I V S, *nummulus, quem Plinius truncem vocat, & quadrantem: quod tres uncias continet, & libella pars quarta est.* 3. de Fin. 45. In diuitiis Cæsi teruncij accessio. 2. Fa. 17. De præda mea teruncium non attigit quisquam. 5. Att. 17. Sic in prouincia nos gerimus, vt nullus teruncius infumatur in quemquam. 6. 2. Omnino nullus in imperio meo sumtus factus est, nullus inquam, ne teruncius quidem.

T E R V N C I A. 7. At. 2. Fecit palam te ex libella, me ex teruncia: id est, te omnium bonorum hæredem, me ex quarta parte.

* **T E S Q V A.** Incer. Tesqua loca aspera & difficilia.

T E S S E R A, *talus.* de Sen. 58. Nobis senibus ex lusio nibus multos talos relinquat & tesseras. 3. de Orat. 55. Pila, tessera, tali. 2. de Diu. 85. Quid enim est fors? idem propemodum quod micare, quod talos iacere, quod tesseras: quibus in rebus temeritas & casus, non ratio & consilium valet. Ibi. 48. Quadringentis talis iactis centum venereos non posse consistere.

T E S S E R V L A. Orat. 149. *Lege, E M B L E M A.*

T E S T A, *concha, & vas fictile.* 2. de Nat. 100. Belluæ ad saxa nativus testis adherentes. 4. ad Her. 10. Ipse à vicinis, cum testa carbunculos corrogaret.

T E S T A, *nauigij genus.* 16. At. 4. Et testis vtetur. *aliter, testis: vt intelligas nauibus. Sunt autem naues testæ, naues constructæ.*

† **A D I V N C T.** Natiua, 2. de Nat.

T E S T A M E N T A R I V S, *subst. subiecto testamentorum.* pro Sest. 39. Cum scurrarum locupletum scorto, cum fororis adultero, cum venefico, cum testamentario, cum sicario, cum latrone. 3. Off. 73. Neque enim de sicariis, veneficis, testamentariis, furibus, peculatoribus hoc loco differendum est.

T E S T A M E N T A R I V S, *adiect.* de testamentis. 3. V. 108. Lex testamentaria.

T E S T A M E N T V M, *suprema voluntas. Vlp. autem, Testamentum (inquit) est voluntatis nostra iusta sententia, de eo quod post mortem fieri voluerimus.* Ibid. 111. Multi testamenta eodem modo fecerunt. 1. de Orat. 128. Facere testamentum in procinctu, sine libra atque tabulis. 2. de Nat. 9. Ex quo in procinctu testamenta perierunt. de Arusp. 41. Clodius mortuorum testamenta confecit. 1. de Or. 241. Constat agnoscendo rumpi testamentum. Ibid. 173. Testamentorum ruptorum aut raptorum iura. pro Cec. 72. Cui filius agnatus sit, eius testamentum esse ruptum. pro Cl. 31. Mutare testamentum. Top. 50. Tabulæ quas is instituit, cui testamenti factio nulla esset. 7. Fa. 21. Qui factionem testamenti non habuerit. 2. de Leg. 51. Cui plus legatum est, quam sine religione capere liceat, 15 per æs & libram hæredem testamenti soluat. Parad. 6. Si testamenta amicorum expectas quidem atque ipse supponis. 1. de Leg. 43. Falsa testamenta supponere. 14. A. 7. Subiicere testamenta. Parad. 6. & 2. C. 7. Testamentorum subiecto. 1. de Leg. 50. Si in testamento deducta scripta non sint. 7. At. 2. Eius testamentum de Tortorio, Ciceronum signis obsignatum. Ibi. 8. Dolabellam video Liuiæ testamentum, cum duobus cohæredibus esse in triente. 15. 15. Ego testamentum composui, quod cum voles, obsignabis. 2. A. 109. Antonius testamentum irritum fecit. Ibid. In publicis actis nihil est lege grauius, in priuatis firmissimum est testamentum. 3. Offic. 93. Cum testamento festertium millies relinquatur. pro Milone 49. Vnâ fui, testamentum simul obsignaui cum Clodio. Ibid. Testamentum palam fecerat, & illum & me hæredem scriperat.

† **A D I V N C T.** Falsum, 3. Offic. & 2. de Legibus. Firmissimum, 1. Phil. Non improbum, non inofficium, non inhumanum, 3. Ver. Irritum, 2. Phil. Ruptum, rarum, 1. de Orat.

¶ *Syntaxis. Testamenta facere, in procinctu, sine tabulis, conscribere, rumpere, mutare. Testamenti factionem habere. Testamentum supponere, subijcere, componere, irrita facere.*

T E S T A N S, *fidem faciens.* in Sall. 3. Est quædam calumnia, quam vnusquisque vestrum, testante animo suo fert de eo, qui falsum crimen bonis obiecit.

T E S T A T V S, *ratus, indubitatus, exploratus.* pro Fla. 26. Nihil religione testatum, nihil veritate fundatum reperitur. 11. Fa. 27. Hæc quæ testata sunt, & illustrata. 2. V. 48. Huiusmodi res, ita notas, ita testatas, ita manifestas proferam, vt, &c. pro Muren. 45. Aut testatam rem obijciunt, aut, &c. 1. At. 13. Nihil dixi pro testimonio, nisi quod erat notum atque testatum. 1. Famil. 9. Vt quasi testata esset pop. Rom. nostra gratia. pro Cæl. 64. Vt res esset multorum oculis testator. 2. Fam. 3. Vt testatum apud animum tuum relinquam, quid senserim. 5. 20. Nisi ista pecunia grauissimis esset certissimisque monumentis testata.

¶ *Apertus.* 8. At. 9. Testatum esse volo de pace quid senserim.

¶ *Per testes firmatus.* Part. 32. Si testata dici videbuntur: id est, testimonijs firmata. 10. A. 7. Laus Bruti nondum auctoritate publica testata

testata est: id est, nondum de eius laude S. C. factum est.
 ¶ *Inuocatus, obtestatus.* 2. de Fin. 66. Stuprata per vim Lucretia à regis filio, testata ciues, se ipsam interemit.
 ¶ *Syntaxis. Religione testatum. Illustre atque testatum. Res nota, testata, manifesta. Testata res omnium oculis. Apud animum alicuius relinquere testatum.*

TESTES, testiculorum. 9. Fa. 2. 1.
 TESTES, verbum honestum in iudicijs: aliàs turpe. Ibid. Testes verbum honestissimum in iudicio: aliàs turpe.
 TESTICVLII, testes. 3. ad Heren. 33. Medicus testiculos arietinos tenens.

TESTIFICATIO, testimonium, formula testimonij. 6. V. 92. Si eius rei testificatio tolleretur, cautumque esset, eos testimonium non esse dicturos. 7. 101. Vt si quando opus esset, hac videlicet testificatione vteretur. de Cl. 276. Chirographa, testificationes, indicia, quaestiones rem manifestam deferre. 9. A. 15. His honoribus habitis, Ser. Sulpitio repudiatæ legationis ab Antonio manebit testificatio sempiterna.
 ¶ *Affirmatio priuata.* 1. Fa. 1. Cum summa testificatione tuorum in le meritorum.

† ADIVNCT. Sempiterna, 9. Phil. Summa officiorum, 1. Fam.

TESTIFICOR, testor, at testor, notum facio, testibus firmo, testimonium dico. 2. de Ora. 224. Brute, testificatur pater se tibi Priuernatem fundum reliquisse. 7. V. 17. Hæc cum maximè summa hominum frequentia testificaretur, in vincula coniectus est. 8. At. 1. Sed vti in vrbe retinenda tunc, sic nunc in Italia non retinenda testificabar sententiam meam. Or. 35. Testificor me recusatam hoc fecisse. 2. de Finib. 7. Quippe qui testificetur, se, &c. 1. Attic. 14. Abs te aliquando testificata tua voluntas fuit. 8. 9. Nam quod testificor me expertem belli fuisse, scripsi, &c. 3. de Orat. 185. Quod eò sæpius testificor, vt, &c. 2. Famil. 4. Et hoc quicquid attingi, non feci inflammandi tui causa, sed testificandi amoris mei. 4. Tusc. 55. Vt sæpe testificor. 2. de Finibus 51. Quasi testificarer, laudari honestatem, &c. in Vat. 32. In faciendo quod fas non fuit, testificatus est se supplicationes illas non probare. pro Qu. Testificatur isti P. Quintium non sterisse, & se sterisse. pro Cecin. 45. Vt statim testificari discederent. 6. A. 5. Testificor, de nuncio, antè prædico, nihil eum facturum, &c. 4. ad Heren. 5. Non confirmandi, neque testificandi causa, sed demonstrandi. 5. Tusc. 33. Tu quidem tabellis obsignatis agis mecum, & testificaris, quid dixerim aliquando, aut scripserim.
 ¶ *Obtestor.* 8. Fa. 16. Nam deos, homines, amicitiamque nostram testificor, me, &c.

TESTIMONIUM, iudicium, iureiurando deuincta autoritas, pro Dom. 132. Senatus mihi testimonium huius vrbis conseruata dedit. 3. de L. 1. Quandoquidem tam præclarum mihi dedisti iudicij tui testimonium. pro Q. R. 17. Dabit enim nobis iam tacite vita acta, in alterutra partem firmum & graue testimonium. 5. Fam. 12. Vt mihi non solum præconium tributum, sed etiam graue testimonium impartitum esse videatur. Ibid. 17. De tuo filio vereor, ne si nihil ad te scripserim, debitum eius virtuti videat testimonium non cepisse. pro Q. R. 9. A. C. Fannio ipso testimonium fumo, hanc pecuniam ei non deberi. 1. de Iau. 48. Testimonium, & grauior quaedam confirmatio. pro Font. 20. Iupiter ille, cuius nomine maiores nostri sanctam testimoniorum fidem esse voluerunt. pro Fla. 9. Testimoniorum religionem & fidem nunquam ista natio coluit. Ibidem. Vnde illud est: da mihi testimonium mutuum: totum illud Græcorum est. 3. Qu. Fr. 4. Testimonium secundum fidem & religionem grauius dicere. pro Syl. 83. Ego qui testimonium de cõiuratione dixi in alios. pro S. R. 103. More maiorum comparatum est, vt in minimis rebus homines amplissimi testimonium de sua re non dicerent. pro Quin. 76. Tuum testimonium quod in aliena re leue esset, id in tua, quoniam cõtra te est, grauius debet esse. pro Cecin. 94. Sunt in eam rem testimonia. Ibidem 23. In eas ipsas res quas improbius fecit, testimonia sumit. Ibid. 52. Exemplum, quod testimonio sit, non ex verbis aptum pendere ius. 8. Attic. 19. Cui rei testimonio sunt literæ, quas Brulleus ad me misit. pro Qu. R. 11. Eius rei ipsa verba formalæ testimonio sunt. Ibidem 36. Alia certiora testimonia in causa haberem. Antequam. 7. Tot præclaris testimonijs, monumentis virtutis comparatis. 2. ad Heren. 28. Cuius rei mors indigna Palamedis testimonium dat. 7. V. 157. Dare testimonium. id est, dare testes. pro Planc. 55. Dicere testimonium de ambitu. 3. V. 94. Dicere testimonium in aliquem. 3. de Nar. 83. Dicere testimonium contra aliquem. pro Cæl. 55. Religiosè dicere testimonium. 1. de Nat. 84. Petere testimonium veritatis ab aliquo. 4. Academ. 81. Dicere falsum testimonium. pro S. R. 100. & 3. V. 14. Dicere aliquid pro testimonio. 1. Attic. 13. Neque dixi quicquam pro testimonio, nisi quod erat notum atque testatum. pro Cluent. 132. Lentulus Popilium in ambitu iudicio pro testimonio diligentissimè laudauit. 4. ad Heren. 2. Ridiculus sit, si quis in iudicio domestico pugnet, & sui ipsius

testimonio abutatur: vt enim testimonium, sic exemplum rei confirmandæ causa sumitur. Ibidem. Hoc igitur interest inter exemplum & testimonium: exemplo demonstratur id quod dicimus, cuiusmodi sit: testimonio, esse illud ita, vt nos dicimus, confirmatur. 10. Fa. 17. Esse testimonio alicui. Ibid. 9. Habere testimonium alicuius rei. 5. 2. Habere testimonium vocis alicuius. de Clat. 292. Si asseueremus, vide ne religio nobis tam adhibenda sit, quam si testimonium diceremus. 5. A. 52. Tribuere testimonium virtutis alicui. 14. P. 13. Is demum est, mea quidem sententia, iustus triumphus ac verus, cum optimè de reipub. meritis testimonium à consensu ciuitatis datur. pro Mil. 47. Legite testimonium testium vestrorum; dixit C. Cæsinius, &c. Hort. Copia grauiusimorum exemplorum quasi in corruptorum testimoniorum.

† ADIVNCT. Acerrimum, improbum & falsum, inimicissimum, atque improbiusimum, publicum, 3. Verr. Certiora, & clariora, firmum, & graue, pro Q. R. Certius victoria, 7. Verr. Debitum virtuti alicuius, pro Sest. Diuina, Top. Diuinum. (.humanum, falsa, grauiora, tacita, Part. Exploratum, 1. Attic. Externum, in Vat. Firmissima, & sanctissima. Hort. Falsum, totum, pro Font. Falsum auaritiæ, sempiternum, pro Flac. Firmissimum, 2. Phil. Gratum, pro Planc. Graue, 5. Famil. Grauius, pro Syll. Grauiusimum, & maius, 2. de Finibus. Multa, permuta, priuata, vehementius, 4. Verr. Mutuum, pro Rab. Parua, 1. Phil. Præclarum, 3. de Legibus. Proprium, pro Clu. Publica, 2. Ver. Verum, 15. Fam.

¶ *Syntaxis. Testimonium alicui sapientia dare, impartire. Ab aliquo sumere testimonium. In aliquem dicere testimonium. In eam rem sunt testimonia. Testimonia sumere, accipere. Pro testimonio dicere. Testimonium habere vocis alicuius. Testium testimonia.*

TESTIS, testimonium, autor, laudator, obsecrator, conscius. 5. V. 136. Locupletissimus quisque certissimus testis est. de Cl. 322. Ab inferis locupletissimos testes excitare. 2. de Finibus 67. Excitare testes ex monumentis annalium. 1. Fam. 7. Præterea quidem de consularibus nemini possum aut studij erga te, aut officij, aut animi esse testis. 2. 2. Graui teste priuatus sum amoris summi erga te mei. 1. de Finibus 71. Testis incorruptus atque integer. pro Quint. 75. Testis grauis. (.Testis leuis. 2. de Orat. 9. Testis viuus & præfens. pro Cecin. 73. & in Vat. 1. Testis religiosus. 1. de Orato. 112. Te mearum ineptiarum testem & spectatorem fortuna constituit. Antequam 16. Apud vos loquor, quos habui innocentia & virtutis meæ testes. 2. de Orat. 86. Stultitia suæ quam plurimos testes domestico præconio colligere. pro Flac. 40. Vt qui locuples testis sanguinis sui non fuerit, idem sit grauis autor iniuriæ publicæ. Postquam ad Quir. 16. Qui rerum mearum gestarum autores, testes, laudatoresque fuerunt. de Pro. 43. Cn. Pompeius idem mihi testis de voluntate Cæsaris, & sponsor est illi de mea. 3. Offic. 44. Cum verò iurato dicenda sententia sit, meminerit Deum se habere testem. 2. de D. 27. Hoc philosophi ego non arbitror testibus vti, qui aut casu veri, aut malitia falsi fictique esse possunt. 2. A. 8. Qui si negem, &c. quo me teste conuincet? an chirographo? pro Qui. 86. Id testibus planum faciam, qui & scire debent, & causam cur mentiantur, non habent. pro Q. R. 5. Suum codicem testis loco recitare. pro Cecin. 27. Duo præterea testes, P. Cæsennius autor fundi, nō tam autoritate graui quam corpore. 6. V. 48. Cum testes ex Sicilia dabo, quæ volet eligat. Idid. 62. De qua credo satis idoneis, satis grauem testem Qui. Minutium dicere audistis. & 1. V. 13. Deinde sunt testes viri clarissimi, &c. pro Fon. 8. Testis cupidus, iratus, coniuratus, ab religione alienatus. Ibid. 6. Testis & conscius alicuius rei. pro Flac. 8. De quibus vos testes alijs esse debetis, de ijs ipsi alios testes audietis: Ibid. 9. De testibus referatis. 7. V. 185. Castor & Pollux arbitri & testes omnium rerum forensium. 2. de Orat. 216. Tu mihi testis esse potes nullam esse artem falsi. 3. V. 13. Producere testes ad iudices. 2. 55. Dare testes in singulas res. pro Qu. 75. In hanc responsonem testes dare oportet. 5. At. 17. Dare tres aures qui dicant, &c. 2. de Finibus 62. Dare testes. Ibid. Sic à me satis testium est dictum. 5. Fa. 5. Pro ijs rebus nullam mihi abs te relatam esse gratiam, tu es optimus testis. 9. 22. Testes, verbum honestissimum in iudicio: alio loco non nimis. 1. Offic. 75. Citeturque Salamis clarissimæ testis victoria. pro Fl. 32. Cuius rei cuncta testis est Asia. 12. A. 29. Quorum comoda, vt vos optimi testes estis, semper oratione firmaui. Ibid. Quorum testem non mediocre, sed haud scio an grauiusimum, Regulum, nolite quaeso contemnere. pro R. P. 47. Possunt excitare multos reductos testes liberalitatis tua. pro C. Cor. 2. Ego vobis edā duos testes. pro M. Scau. Vt M. Æmilij sordidissimæ, leuissimæ, vanissimæ genti, ac propè dicam pellitis testibus, condonetur.

† ADIVNCT. Alienigenæ, cupidus, iratus, coniuratus, à religione alienus, fictus, non satis idonei & conscij, irati, inimici, pro Font. Certi, graues, grauior apud aliquem, honestissimus, 7. Ver. Disertus, locupletissimi, de Cl. Domestici, stultus, cupidus, leuis, 1. de Orat. Egregij, nocturni, pergraues, præclari, pro Cæl. Falsi, grauis, leuis, pro Quint. Falsus, pro Q. R. Frequentissimi, grauior, plurimi, pro Clu. Grauior certioresque, idoneus, & grauis publicam, 5. Verr. Grauiusimum, 4. Verr. Grauiusimum, & religiosissimum, 4. de Finib. Honestissimus, minus idonei, improbus, misericors in re, & testimonio, religiosus, probi,

pro Cec. Ignoti, peculiaris, publicus, pro Flac. Incertus, præclarus, pro S.R. Incurrupti atque integri, 1. de Finibus. Iratus ac stultus, non leuis, pusillus, viuis, & præfens, 2. de Orat. Locuples, non mediocris, 1. de Diu. Locupletissimus & certissimus, 2. Ver. Locupletissimi, obscuro & tenuis, vani natura & leues, Part. Non mediocris, sed haud scio an grauissimus, 1. Phil. Mercenarij, 3. Fam. Multi, vrbani, & prouinciales, 3. Ver. Non necessarij, 2. Offic. Nouus, pro Rab. Optimi, pro Lig. & 5. Famil. Præfentes, 13. Attic. Religiosus, tacitus, pro Planc. Sempiterni, 3. Fam. Vehemens, 3. de Leg. Aut veri casu, aut falsi, fictique malitia, 2. de Diu. Verus, 4. Acad.

- ✠ **Syntaxis.** *Testis locuples. Excitare testes ab inferis. Ego sum illi testis erga te studij. Testis ac spectator vniuersus ac præfens. Autor, testis, laudator. Testis & sponsor. Recitare codicem testis loco. Testis & conscius. Sum tibi testis, hoc factum. Testes producere. Testis est Italia.*
- T E S T O R,** *doceo, significo, ostendo, demonstro, imploro.* 2. de Nat. 138. Venæ & arteriæ crebræ, multæque toto corpore intextæ, vim quandam incredibilem artificiosi operis diuinique testantur. pro M. Scäu. Curia illa de principatu patris testatur.
- ✠ *Inuoco, obtestor, restem voco.* pro Corn. 40. Testantur & mortuos nostros imperatores, se hoc ius esse velle, vt sibi, &c. 2. A. 28. Is me potissimum testatus est, se æmulum mearum laudum exitisse. 1. Fa. 9. Ipsum meum fratrem testatus est, se egisse, &c. pro Qu. 66. Alphenus testatur omnibus audientibus, se, &c. pro Clu. 23. 1. de Diu. 33. Nunc illud testabor, non me psychomantiam agnoscere. pro Rabir. 30. Quapropter equidem testor, me putare, &c. Ora. 227. Sæpe enim hoc testandum est. pro Syl. 35. Atque hoc vos, iudices, testor, mihi, &c. Ibid. 64. Implorarem sensus vestros, & vniuersiuique indulgentiam testarier in suos. pro Clu. 194. Preces illius & vota cognoscimus, quibus illa deos de suo scelere testatur. pro Syl. 86. Deos testor, integro me animo ac libero P. Syllæ causam defendere. Antequam 28. Testor deos deasque omnes immortales, vestrasque maximè mentes, me, &c. pro Cec. 83. Ego omnes homines deosque testor. pro Mur. 78. Ego quod facio, me omnium vestrum causa facere clamo atque testor.
- ✠ *Manifesto.* pro Syl. 41. Recenti memoria Senatus, auctoritatem huius iudicij monumentis publicis testatus sum.
- ✠ *Testamento decerno.* 2. de Inu. 62. Possitne quisquam de filij pupilli re testari.
- T E S T V D O,** *animal crusta testum, tardum.* 2. de Nat. 124. Bestiæ aquatiles, veluti crocodili, fluuiatiles testudines. 2. de Diuin. 133. Nam Pecuuianus Amphion de testudine, &c. Quadrupes tardigrada, agrestis, humilis, aspera, capite breui, ceruice anguina, aspectu truci, eniscerata, inanima cum animali sono.
- ✠ *Concameratus & fornicatus locus.* de Cl. 87. Vique illum in quadam testudine cum seruis literatis commentatum fuisse. 3. Qu. Fr. 1. Nunc hoc vel honestatem testudinis, vel valde bonum æstium locum obtinebit.
- ✠ **A D I V N C T.** Fluuiatiles, 2. de Nat.
- T E T E R,** *fadus, flagitiosus.* 6. V. 123. At videte, quanto hic tetrior tyrannus. 2. Qu. Fr. 12. Homo teter & fædus. pro Sest. 19. Teter, truculentus, terribilis aspectu. pro Cæl. 13. Quis tetrior hostis huic ciuitati de Prou. 13. Immanis & terra bellua. 4. Tusc. 44. Tetra & immanis bellua. 2. de Fin. 94. & 2. Tusc. 19. Tetri cruciatus. 1. C. 11. Hanc tam tetram, tam horribilem, tam infestam pestem effugimus. 2. de Nat. 141. & 16. At. 11. Quæ tetri aliquid essent habitura. 3. Offic. 36. Tempestates, quibus nihil tetrius. 1. Tusc. 108. Sed ita tetra sunt quædam vt ea reformidet & fugiat oratio. in Vat. 9. Quamquam sis omni diritate atque immanitate teterrimus. 4. Fa. 12. Vir clarissimus ab homine teterrimo occisus est. 1. Tusc. 96. Teterrimus in aliquem. Brut. 15. Tetrum enim spectaculum, oppressa ab impiis ciuitas, opitulandi potestate præcisa. 2. Qu. Fr. 5. Ei tres sententiæ teterrimæ in consilio defuerunt. 2. Off. 77. Nullum vitium est tetrius, quàm auaritia. || 1. 59.
- ✠ **A D V E R B.** Facilis, 1. Tusc.
- ✠ **Syntax.** *Tyrannus, cruciatus, homo, bellua, pestis, spectaculum, tetra. Tetrum & immane. Tetrum ac fædum. Omni diritate atque immanitate teter.*
- T E T R A D R A C H M V M,** *nummus quatuor drachmis æstimatus.* 12. Famil. 13. Iam ternis tetradrachmis triticum penes Dola-bellam est.
- T E T R A R C H A,** *qui quartam regni partem tenet.* pro Dom. 60. 11. Phil. 31. pro Cornel. 13. & 2. Att. 9. Qui prædia tetrarchis dederunt.
- ✠ **A D I V N C T.** Nobilis, pro Deiot.
- T E T R A R C H I A,** *quarta regni pars.* 1. de Diu. 27. Deiotarus à Cæsare tetrarchiæ regno multatus est.
- T E T R E,** *fedissimè.* 1. de Diu. 60. Facere multa impurè atque teterè, ad Brut. Teterrimè gerere se in prouincia. pro Dom. Aliquid impurissimè teterrimèque violare.
- T H E V C R I S,** *tragedia nomen.* 1. Att. 9.
- T E X E N S,** 4. Acad. 95. Quid eadem ars quasi Penelopæ tellam texens, tollis ad extremum superiora.
- T E X O,** *detexo, pratexo, contexo.* 2. de Nat. 123. Vt in araneolis

- aliæ quasi retexerunt, aliæ ex inopinato obseruant.
- ✠ *Ædifico.* 4. At. 15. Paulus basilicam texuit iisdem antiquis columnis.
- ✠ *Lucubror, compono.* 9. Fam. 21. Texere epistolas quotidianis verbis.
- ✠ *Nesto.* 4. Aca. 147. Quas plagas ipsi contra se Stoici texerunt.
- T E X O R,** 2. Fam. 16. Togam prætextam texi Appio, puto te audisse. 3. Qu. Fr. 5. Sanè terebatur opus luculenter. 3. de Orat. 224. Quamquam ea tela textitur, & ea incitatur in ciuitate ratio viuendi, vt, &c.
- ✠ **A D V E R B.** Luculenter, 3. ad Qui. Frat.
- T E X T I L I S,** *textus.* 2. de L. 45. In delubris communibus textile, nec operosius quàm mulieris opus menstruum. 5. Tusc. 61. Textile stragulum. 2. 20. Ipse illigatus peste interimor textili. 6. V. 1. Pictura textilis, aut in tabulis. 2. de Leg. 45. Color albus præcipue decorus Deo est, tum in cæteris, tum maximè in textili.
- T E X T O R,** pro Pl. 62. Si mancipium pro fabro aut pro textore emimus.
- T E X T R I N A,** *textoris officina.* 6. V. 58. Nulla domus in Sicilia locuples fuit, vbi iste textrinam non instituerit.
- T E X T R I N V M,** *textrina.* Ibidem. 103. Quod tamen oppidum isti textrinum per triennium ad muliebrem vestem faciendam fuit.
- T E X T V S,** 2. de Natur. 150. Tegumenta corporum vel texta, vel futa.
- T H A V M A N T I S,** *Iridis pater.* Lege, ARCVS.
- T H E A N V M,** *oppidum.* pro Cl. 27. & 197. & 2. contra Rull. 95.
- T H E A T R A L I S,** pro Sest. 115. Theatrales concessus.
- T H E A T R V M,** *cauea.* 3. de Orat. 194. Si in his paulum, modò offensus est, theatra tota reclamant. 1. de Diu. 59. Idque frequentissimo theatro, incredibili clamore & plausu comprobatum est. 2. At. 19. In theatro ac spectaculis. 1. 3. 20. Theatrum quidem sanè bellum habuisti. pro Clu. 93. Gradus illi Aurelij tum noui, quasi pro theatro illi iudicio ædificati videbantur, quos accusator concitatis hominibus compleret. pro R. P. 42. Multas equidem C. Cæsaris virtutes cognoui, sed sunt certè hæ maioribus quasi theatris propositæ, &c. de Clar. 6. Forum quod fuisset, quasi theatrum illius ingenij. 7. V. 35. Quæsturam meam, quasi in aliquo orbis terrarum theatro versari existimabam. 12. Fa. 29. Familiaritas, quæ mihi cum Lamia est, magno theatro spectata est: tum cum, &c. * pro Qu. Gall. Multos condiscipulos habet in theatro.
- ✠ **A D I V N C.** Bellum, 7. Att. Commune, de Fin. Frequentissimum, 1. de Diu. Magnum, 12. Fam. Maius, 2. Tusc. Maiora, pro Rab. Maximum, 6. Ver. Refertissimum celebritate, magnitudine amplissimum, iudicio eruditissimum, natura sonans, de Amic. Tota, 1. Tusc. Vacuum, 7. Ver.
- ✠ **Syntaxis.** *Theatrum reclamans. In theatro ac spectaculo. Magno theatro spectata familiaritas.*
- T H E B Æ I,** de Diu. 74. Lege, CRASSYS, & PINGVIS.
- T H E B A N I,** de Fat. 7. 2. de Inu. 69.
- ✠ **A D V E R B.** Pingues, & valentes, de Fat.
- T H E B E,** *Alexandri phærai vxor.* 2. Offic. 25.
- T H E C A,** *arcula, in qua aliquid reponitur.* 6. V. 52. Efferi sine thecis vasa. 4. At. 7. Theca nummaria.
- ✠ **A D I V N C.** Nummaria, 4. Att.
- T H E C V L A,** 9. Attic. 6.
- T H E M I S T A I P.** 63. Themista sapientior. *proverbium.*
- T H E M I S T O C L E S,** 4. Tusc. 43. Noctu ambulabat in publico Themistocles, quod somnum capere non posset: querentibusque respondebat, Miltiadis trophæis se è somno suscitari. pro Arch. 20. Themistocles laudum suarum vocem libentissimè audiuit. Læ. 93. Themistocles, quod adiutorem contra parriam inueniret neminem, mortem sibi conscituit. 3. Offic. 49. Themistocles post victoriam eius belli, quod cum Persis fuit, dixit in concione, se habere consilium Reip. salutare, sed id seiri opus non esse: postulatit vt aliquem populus daret, quicum communicaret: datus est Aristides. Ibidem. Aristides dixit, perutile esse consilium, quod Themistocles afferret, sed minimè honestum. 7. At. 11. Quale tibi consilium Pompeij videtur? Hoc quæro, quod vrbem reliquerit. Fecit idem Themistocles, fuctum enim totius Barbariæ ferre vrbis vna non poterat. Bru. 41. Themistocles fuit, regnante iam Græcia, nostra autem ciuitate non ita pridem dominatu regio liberata. Ibidem 28. Post hanc ætatem aliquot annis, vt ex Atticis monumentis potest perspicui, Themistocles fuit: quem constat, cum prudentia, tum etiam eloquentia præstitisse. 2. de Ora. 351. Apud Græcos fertur incredibile quadam magnitudine consilij atque ingenij Atheniensis ille fuisse Themistocles: ad quem quidam doctus homo atque in primis eruditus accessisse dicitur, eique artem memoriz, quæ tum primum proferebatur, pollicitum esse se traditur: quum ille quæsisset, quidnam illa ars efficere posset? dixisse illum doctorem: Vt omnia meminisset: & ei Themistoclem respondisse, gratius sibi illum esse facturum, si se obliuisci, quæ veller, quam si meminisset docuisset. 10. At. 7. Themistocles in odio adu. 1. æd. z. onio

cedamionios & apud suos ciues. 1. Off. 75. Quamuis enim Themistocles iure laudetur, & sic eius nomē, quā Solonis, illustri, ceterisque Salamis clarissimæ testis victoriæ, quæ anteponatur consilio Solonis, ei quo primū constituit Areopagitas: non consilio Solonis, ei quo primū constituit Areopagitas: non minus præclarum hoc quā illud iudicandum est. Læ. 42. Themistocles imperator bello Persico seruitute Græciam liberavit. 9. At. 12. Themistocles mori maluit, quā contra patriam armari. Læ. 42. Themistocles propter inuidiam in exiliū missus. Cato. 21. Themistocles omnium ciuium nominā perreperat. Brut. 43. Themistocles, populi ingrati pulsus iniuria, se ad hostes contulit, conatumque iracundiæ suæ morte sedauit. 2. Offic. 71. Themistocles quom consuleretur, vtrum bono viro pauperi, an minus probato diuiti filiam collocaret: Ego vero inquit, malo virum qui pecunia eget, quā pecuniam quæ viro. 1. Tusc. 4. Themistocles quum in epulis recuasset lyriam habitus est indoctior. Cat. 8. Themistocles Seriphio cuiusdam in iurgio dicenti, non eum sua, sed patriæ gloria splendorem affectum, respondit: Nec hercle, si ego Seriphus essem, nobilis, nec tu, si Atheniensis es, clarus inquam fuisses. 10. At. 7. Themistocles non vidit, quid Artaxerxi polliceretur. 5. Fa. 12. Cuius studium in legendo non erectum Themistocles fuga, redituque retinetur ad Brut. 15. In qua videtur illud esse crudeliter, quod ad liberos, qui nihil meruerunt, pœna peruenit: sed id & antiquum est, & omnium ciuitatum: si quidem etiam Themistocles libri egerunt. 10. At. 7. Themistocles prudentia ex verbis Thucydidis. pro Sest. 141. Themistoclem à defendenda Repub. non deterruit nec Milriadis calamitas, nec Aristidis fuga. 4. Acad. 2. Sed quod plus in negotiis gerendis res, quā verba profunt: hoc erat memoria illa præstantior, quā fuisse in Themistocle, quem facile Græciæ principem ponimus, singulare ferunt. Brut. 43. Omnia fuisse in Themistocle paria & Coriolano, vt Coriolanus sit planè alter Themistocles.

THEMISTOCLEVS. 10. At. 7. Themistoclem exilium, & Themistoclem consilium.

THEMPSA, oppidum. 7. V. 40.

THEMPSA MVS. ma. Ibidem.

THEMPSA, sacrum deorum vehiculum ex argenteo. Ibid. 185. Omnes dii, qui vehiculis thesaurum solennes cœtus ludorum initis. de Arusp. 23. Si puer ille terram non tenuit, si thesam aut locum omisit. 5. V. 6. Qui ex thesaurum orbitis prædatus est. 3. 154. Via thesaurum & pompæ.

THEODECTES. Orat. 172. Theodectes politus scriptor atque artifex.

THEOGONIA. 1. de Nat. 36. Hesiodi Theogonia: id est, origo deorum.

THEOLOGVS, rerum diuinarum peritus. 3. 53. Ioues tres numerant hi, qui Theologi numerantur. ibid. 54. Soles multi à Theologis proferuntur.

THEOPOMPINO, genere, aut etiam asperiore aliquid pangi. 2. Attic. 6.

THEOPOMPVVS Historicus, Isocratis discipulus. 2. de Or. 57. Lege, CALCAR.

THEOPOMPEVS. Orat. 207. Theopompeo more dicere.

THEOPHANE, scriptor rerum Pompeij. pro Arc. 24.

THEOPHRASTVS. Or. 62. Theophrastus diuinitate loquendi nomen inuenit. de Cl. 121. Theophrastus in dicendo dulcis. Ib. 172. Theophrastus hospes. 1. Ac. 33. & 5. Tusc. 25. de Theophrasto. 1. de Leg. 15. Theophrastus auror haud deterior Timæo, meliorem multi nominant. Brut. 37. Theophrastus, homo doctissimus. 3. de Leg. 14. Theophrastus institutus ab Aristotele, abundauit in eo genere rerum. 1. de Fin. 6. Quid Theophrastus? mediocriterne delectat, quum tractat locos ab Aristotele antè tractatos. 1. de Or. 49. Si item Aristoteles, si Theophrastus, si Carneades in rebus iis, de quibus disputauerunt, eloquentes, & in dicendo suaves atque ornati fuerunt. 1. Aca. 33. Theophrastus autem vir & oratione suavis, & ita moratus, vt præ se probitatem quandam & ingenuitatem ferat, vehementius etiam fregit quodammodo veteris disciplinæ autoritatem. Spoliavit enim virtutem suo decore, imbecillamque reddidit, quod negauit in ea sola positum esse beatè viuere. 5. de Finibus 10. Persecutus est Aristoteles animantium omnium ortus, victus, figuras: Theophrastus autem stirpium naturas, omniumque ferè rerum, quæ è terra gignerentur, causas atque rationes. 5. Tusc. 24. Hoc illud est, quod Theophrastus sustinere non potuit. Nam quum statuisset verbera, tormenta, cruciatus, patriæ euerfiones, exilia, orbitares, magnam vim habere ad malè misereque viuendum, nõ est ausus elatè & amplè loqui, quum humiliter demisseque sentiret, quàm bene, non quæretur: constanter quidem certè. Hic autem elegantissimus omnium philosophorum & eruditiss. non reprehenditur, quum tria genera dicit bonorum: vexatur autem ab omnibus: Primū in eo libro, quem scripsit de vita beata, in quo multa disputat, quomobrem is qui torqueatur, qui crucietur, beatus esse nõ possit. ibid. 25. Vexatur idem Theophrastus & libris & scholis omnium philosophorum, quod in Calisthene suo laudat illam sententiam: Vitam regit fortuna,

non sapientia. 3. 69. Theophrastus motiens accusasse naturam dicitur, quod ceruis & cornicibus vitam diurnam, quorum id nihil interesset: hominibus, quorum maximè interfuisset tam exigua vitam dedisset: quorum si ætas potuisset esse longior, futurum fuisse: vt omnibus perfectis artibus, omni doctrina hominum vita erudiretur. 2. Offic. 3. Theophrasti discipulus Demetrius Phalereus. 1. de Nat. 35. Nec verò Theophrasti inconstantia ferenda est. Modò enim menti diuinum tribuit principiarum, modò cœlo, tum autè signis, syderibusque; cœlestibus. 5. de Fi. 12. Quod maximè efficit Theophrasti de vita beata liber, in quo multum admodum fortunæ datur, quod ita si se habeat, non possit beatam præstare vitā sapientia. ibid. 13. Primum Theophrastus Stratophyticum se voluit: in quo etsi est magnus, tamen noua pleraque, & perpauca de moribus. 2. At. 3. Θεοφράστου περί φιλοτιμίας, offer mihi de libris Quint. fratris. alia, περί φιλομαθίας. 16. Fa. 17. Quomodo Theophrasto placeat verecūda tralatio. Br. 172. Vt ego iam nõ mirer illud Theophrasto accidisse, quod dicitur, quū percontaretur ex anicula quadā quanti aliquid venderet? & respondisset illa, atque addidisset: Hospes non pote minoris: tulisse eum molestè, se non effugere hospitis speciem, quum ætatem ageret Athenis, optimeque loqueretur. 5. de Fin. 12. Theophrastum tamen adhibeamus ad pleraque, dummodò plus in virtute teneamus, quā ille tenuit firmitatis & roboris. 1. de Nat. 94. Meretricula etiam Leontium contra Theophrastum scribere ausa. Brut. 121. Quis Aristotele neruosior? Theophrasto dulcior? de Finibus. 11. A Theophrasto leges etiam cognouimus. ibid. Sæpe ab Aristotele, à Theophrasto mirabiliter est laudata per se ipsa rerum scientia. 3. de Legibus 13. Sed huius loci de magistratibus, sunt propria quædam, à Theophrasto primū, deinde à Dione Stoico quæ sita subtilius. 2. At. 16. Quoniā tanta controuersia est Dicæarcho familiari tuo, cū Theophrasto amico meo, vt ille tuus τὸν παρακλιζὸν βίον longè omnibus anteponat, hic autem τὸν θεωρητικόν.

† ADIVNCT. Dulcis in dicendo, de Clar. Elegantissimus omnium Philosophorum & eruditissimus, 5. Tusc.

THEOREMA. de Fato II. Percepta appello, quæ dicuntur Græcè θεωρημα. Ibid. Sunt igitur astrologorum percepta huiusmodi.

THERMAE, oppidum Sicilia, ubi sunt aqua calida. 4. V. 183.

THERMANVS. Ibid. 83.

THERMOPYLAE, locus in Græcia. 1. Offic. 61.

THESAURVS, est (vt iurisconsultus definit) vetus quadam depositio cuius, cuius non extat memoria, vt iam dominum non habent. Sic enim fit eius qui inuenit, quod non alterius sit. Capitur autem præterea pro rerum omnium preciosarum copia reposita, aut pro loco, in quo res ipsa custodiuntur. 2. de Diu. 18. Qui thesaurum inuenturum, aut hæreditatem venturam dicunt, quid sequuntur? Ibid. 134. Respondit coniector, thesaurum defossium esse sub lecto. 15. At. 26. Tibi de gloria excudam aliquid, quod lateat in thesauris tuis. 13. A. 12. Seruus domini patrimonium circumplexus, quasi thesaurum draco. de Sen. 21. Obrueret thesaurum alicubi. 1. de Or. 18. Thesaurus rerum omnium, memoria. Par. 109. Qui illos locos tanquā thesauros aliquos argumentorum notatos habet. 11. Fa. 10. Non si Varronis thesauros haberem, sustinere sumtum possem. 2. de Fin. 67. Suppeditare alicui aliquid de thesauris suis.

THEVS. 3. de Nat. 76. 1. Offic. 32. & 3. 94.

THEVS, propositum. Top. 79. Quot Græci θέσις appellant, nos propositum possumus nominare. 3. de Or. 107. Omnem ciuilem orationem in alterutro genere versari, aut definita controuersia certis temporibus ac reis, hoc modo. Placeatne à Carthagenensibus captiuos nostros redditus suis recuperari? aut infinitè de vniuerso genere quærentis, quid omninò de captiuo statuendum ac sentiendum sit: atque horum superius illud genus causam aut controuersiam appellant, eamque tribus, lite, aut deliberatione, aut laudatione, definiunt: hæc autem altera quæstio infinita, & quasi proposita consultatio nominatur. 9. At. 11. Θεσις meas commentari non desino. Ibid. Sed tamen ne me totum ægritudini dedam, sumsi mihi quasdam tanquā θέσις, quæ & politica sunt, & horum temporum. Orat. 45. & 46. Orator à propriis personis & temporibus semper, si potest, auocat controuersiam, latius enim de genere, quā de parte discipulare licet: vt quod in vniuerso sit probatum, id in parte sit probari necesse. hæc igitur quæstio à propriis personis ad vniuersi generis rationem traducta appellatur Thesis. Part. 1. Cū hæc quæ vocantur in scholis θέσις, ad nostrum hoc oratorium transferro dicendi genus. 3. de Orat. 108. Θεσις oratorum esse.

† ADIVNCT. Perdifficiles, politica, 9. Attic.

THESMOTES, Apollo. 6. V. 119. Alij, Ternites.

THESPIAE, oppidum Sicilia. Ibid. 4. Cupido ille, qui est Thespiæ. 13. Fa. 12.

THESPIENSES. 6. V. 135.

THESPROTIA, Græcia ora. 6. Attic. 3.

- THESSALIA, regio. pro Flac. 63.
 THESSALI, populi. pro Cluent.
 THESSALONICA, vrbs. de Ar. 35. & 1. At. 14.
 THESSALONICENSIS, populi. de Prou. 4.
 THEVTONI, populi. pro Pomp. 60.
 THOYS, sine, ut alij, in quibus Suidas, volunt. THOYT. 3. de Nat. 56. Quintum Mercurium Ægyptij Thoyt appellant: eodemque nomine anni primus mensis apud eos vocatur is, est September.
 THRASIMENVS, lacus. pro S.R. 89. de Clar. 57.
 THRACIVS. de Pro. Castra Thracia.
 THRAX. 6. A. 13. Myrmillo Thrax. Ibidem. Vt rex Ariobarzanes consulem vestrum ad cædem faciendam tanquam aliquem Thracem conduceret. || de Prou. 9.
 THREICIVS. 2. Off. 25. Barbarus compunctus notis Theiciis.
 THUCYDIDES. 2. de Orat. 56. Post Herodotum Thucydides omnes dicendi artificio mea sententia facile vicit. de Clar. 287. Thucydides rerum gestarum pronunciator sincerus & grandis fuit, hoc forense concertatorium iudiciale tractavit genus: orationes, quas interposuit, eas ego laudare soleo: imitari neque possim, si velim: nec velim fortasse si possim. Orat. 30. Thucydides autem res gestas & bella narrat, & prælia graui- ter sanè & probè: sed nihil ab eo transferri potest ad forensem vsum & publicum: ipsæ illæ conciones ita multas habent ob- scuras aditæque sententias, vix ut intelligantur: quod est in oratione ciuili vitium vel maximum. de Opt. 15. Thucydides quidam eloquentiam admirantur, id quidem rectè: sed nihil ad eum oratorem, quem quarimus. & ibid. de Thucydide multa. 2. Qu. Fr. 12. Secutus ille capitalis, creber, acutus, breuis, penè pusillus Thucydides. Orat. 234. In Thucydide orbem modò orationis desidero, ornamenta comparent. 7. Attic. 1. Sed hæc, ut ait Thucydides, fuerit ἐκβολὴ λόγου, non inutilis, id est, egressio, orationis.
 † ADIVNCT. Capitalis, creber, acutus, breuis, i. ad Qu. Fr. Pronuncia- tor sincerus & grandis rerum gestarum, de Clar.
 THUCYDIDIVS. Orat. 30. & de Opt. 16. Ecce autem aliqui se Thucydidos esse profitentur.
 THVRIBVLVM, acerra. 6. V. 46. Num etiam de L. Papyrio thuribulum emisti? Ibid. Quem volet eligat, quem ego interrogem de patellis, pateris, thuribulis.
 THVRIL, oppidum. 9. Attic. 22.
 THVS. 3. Offic. 80. Omnibus vicis statux factæ sunt, ad eas thus & cerei. 6. V. 77. Thura & odores incendere.
 THVSCVLANVM, villa Ciceronis, & aliorum, sapissime ad Atti- cum, & alibi occurret.
 THVSCVLANVS. 2. de D. 2. Thusculanæ disputationes, & alibi sapè. alias, Tusculanus.
 THVSCVLANENSIS. 9. Fam. 6. Equidem hos tuos Thuscula- nenses dies instar esse vitæ puto.
 THVSVLVM, municipium Roma finitimum. pro Font. 2. de D. 94. & in Rull.
 THVSCVS, Hetruscus. 2. de Nat. 11. An vos Thufci & Barbari au- spiciorum populi Rom. ius tenetis. 2. de Diu. 106. Cur enim Thufcis potius quam Latinis darent. 3. de Orat. 66. Mare infer- rum Thufcum.
 THYAMIS, fluuius. 6. Attic. 2.
 THYESTEVS, viri & tragædia nomen. 3. de Nat. & in Bruto.
 THYESTEVS. I. P. 43. Thyestea ista execratio est.
 ΘΥΜΩΣΙΣ. Lege, EXCANDESCENTIA.
 THYOME, Bacchi mater. 3. de Nat. 58.
 THYREVM, oppidum. 13. Fa. 63.
 TEBAREN, populi. 15. 4.
 TIBI. 4. Ac. 121. Ecce tibi è transuerso, &c. 8. Fa. 2. Hic tibi strepi- tus. Ibid. 15. Nunc tibi milites, &c. 9. 2. At tibi repente, &c. 7. At. 18. Ecce tibi. 11. Non. Feb. manè accepi, &c. pro S. R. 133. Alter tibi descendit de palatio & adibus suis, &c. 8. Fa. 8. Eos tibi & rē de qua misi, velim curæ habeas. 3. V. 84. Mihi eodem modo, po- situm, quo tibi. 1. At. 11. Hic tibi rostra Cato aduolat. 2. 8. Ecce tibi nuncios, pueros venisse Roma. 3. Offic. 83. Ecce qui tibi rex populi Rom. esse concupierit.
 TIBIA, fistula. 2. de Or. 338. Tibicen sine tibiis canere non po- test. 3. 195. Vt epularum solemnium fides & tibiæ indicant. 2. de Nat. 22. Tibiæ modulatè canentes, & fidiculæ numerosè so- nantes. de Cl. 192. Si tibiæ inflatæ non referant sonum, tibicen eas abiciat. pro S. R. 134. Cantus vocum, neruorum, & tibiariū. 1. Tusc. 106. Cùm tam bonos septenarios fundat ad tibiā. 4. ad Her. 44. Tibiæ nuptiales. * Hortens. Ponendæ sunt fides & tibiæ. de suis consil. Tibiarum cantu instincti.

† ADIVNCT. Modulatè canentes, 2. de Nat. Inflatæ, de Clar. Tardior- res, 2. de Orat.

TIBICEN, qui tibiis canit. 2. de Or. 338. Tibicen sine tibiis ca- nere non potest. de Cl. 186. Tibicen Antigendias dixit discipu- lo sanè frigidum ad populum, Mihi canè & musis. 4. Acad. 20. Qui primo inflatu tibicinis Antioipam esse aiunt. Ibid. 86. Si-

- nihil inflauit tibicen. 2. de L. 61. Ad cantus & ad tibicinem profe- qui laudes clarorum virorum. de Ar. 22. 23. Tibicen repente cō- adhibebatur in consecratione. Orat. 198. Non sunt in oratione tanquam tibicini percussionum modi, sed vniuersa compre- henso, &c. pro Mur. 26. Transit idem iurifconsultus tibicinis Latini modo. 5. V. 78. Rhodius tibicen. 7. Fa. 24. Bellus tibicen. * || 3. de Nat. 22.
 † ADIVNCT. Bellus, 7. Fam. Latinus, pro L. Mur. Tardior, 1. Attic.
 * TIBICINA, qua tibiis canit. de suis consil. Admonuisse tibi- nam vt spondæum caneret, Pythagoras dicitur.
 TIBVRS, à Tibure opp. vt Tiburs ager. 2. de Orat. 224. In Tiburti. Ibid. 263. Villam in Tiburte habes. 8. At. 22. In Tiburti Lepidi. sic legendum est: non, Aut Lepidi.
 TIBVRTINVM, villa Sciponis, 5. P.
 TIGNARIVS. de Cl. 257. Faber tignarius: id est, qui domus ipse fabricatur: nam tigni nomine omnia materia, è qua adificia constant, continetur: & si tignum trabem significet, idcirco Plaurus materia- rium appellauit.
 TIGNIVM, oppidum. 7. Attic. 13.
 TIGVRINVS ager. pro Tullio, apud Quintilianum,
 TIMÆVS, historicus longè eruditissimus. 2. de Or. 58.
 TIMENDVS. 1. Fa. 5. Sed tamen in eiusmodi rerum perturbatio- ne quanquam omnia sunt timenda, nihil magis quam perfi- diam timemus.
 † ADVERB. Foris vehementer, 2. Catil. Præcipuè, 4. Fam. Vehementer exilium, 2. Cont. Rull.
 TIMEO, metuo, horreo, extimesco, pertimesco, reformido, vereor, hoc me commouet, in metu sum, timore afficio, metus animo obijcitur, mente vix consto. 6. Fam. 10. Quotidiè aliquid fit leuius & libe- ralius, quam timebamus. pro Syl. 58. A quo quidem genere iudices ego nunquam timui. Bru. 4. Itaque timeo de consulatu, me, &c. 7. At. 6. De rep. valdè timeo. & Timere de honore suo. Lege, PERTIMESCO. 1. Qu. Fr. 4. Familiariissimus quisque sibi pertimuit. 12. At. 24. Quid possem, timebam. 11. Fam. 10. Timeo quemadmodum hæc explicari possint. 3. Att. 8. Nunc istic quid agatur, magnoperè timeo. * de suo consula. Atque animo pendens noctis euenta timebat.
 * TIMEOR. pro Dom. 11. Vt iam planè inopia ac fames, non caritas, timeretur.
 † ADVERB. Apertè, 2. de Diu. Certè nihil, pro Sest. Inposterum, in Vat. Magnoperè, 3. Att. Maximè, 12. Fam. Planè, 8. Fa. Plenè inopiam, pro Dom. sua. Rectè, 10. At. Valdè de aliquo, 7. Fa. Valdè de Rep. 7. At. Valdè vicem suam, 11. Fa. Vehementer, ep. ad Brut.
 & Syntaxis. Id leuius fit quam timui. De meo honore timeo. Ti- meo quemadmodum res cadat. Quid fiat, ego timeo.
 TIMIDE, ignauè, timido animo, dubitanter, diffidenter. (Fidenter. pro Qu. 51. & 6. Fa. 7. Timidè ac pedentim ad aliquid agen- dum descendere. 12. A. 24. Timidè hoc dicam, &c. 2. Tusc. 55. Ne quid abiectè, ne quid timidè, ne quid ignauè faciamus, &c. pro Cec. 77. Nam ipso præsentè de eius virtute timidius dicerem. 5. de Fin. 6. Tum ille timidè, vel potius verecundè. pro Syll. 80. Quanquam à me de ea timidè modicèque dicerur. pro Planc. 24. Timidè dico, sed tamen dicendum est. 2. de Diu. 67. Timidè fortasse signifer euellebat, quod fidenter infixerat.
 & Syntaxis. Timidè ac pedentim descendere ad aliquam rem. Ab- iectè, timidè, ignauè. Timidè, imò potius verecundè. Timidè, modicèque.
 TIMIDITAS, angustus & parvus animus. Par. 81. Verecundiam timiditas imitatur. 4. de Fin. 53. & 5. Tusc. 52. Ex rebus enim timiditas, non ex vocabulis oritur. 3. Tusc. 14. Quæ qui reci- pit, recipiat idem necesse est timiditatem & ignauiam. 2. de Orat. 300. Cautio mea & timiditas in causis. pro Cluent. 129. Supplicium in bello timiditati militis propositum esse. 2. A. 71. Tu ei bello propter timiditatem defuisti. pro Cæl. 36. Qui pro- pter nescio quam credo timiditatem, & nocturnos quosdam inanes metus tecum semper cubitauit. 2. de Orat. 10. Tu pudor- e à dicendo, & timiditate ingenua quadam refugisti.
 † ADIVNCT. Ingenua, 2. de Ora. Turpis, 1. de Fin. Vilis & fracta, Par.
 & Syntaxis. Timiditas & ignauia. Cautio in causis, & timiditas. Pudor, & ingenua timiditas, pudoris finitio.
 TIMIDVS, ignauus, parum animi habens, nullius animi, circumsp- ectans omnia, quicquid increpuit pertimescens, diffidens, imbellis, vecors, omnia circumspiciens pericula. pro Mil. 96. pro Mar. 21. Si in alterutro sit peccandum, malim videri nimis timidus, quam parum prudens. pro Sest. 36. Me timidum, nullius animi, nullius consilij fuisse confiteor. 7. Fam. 17. Timidus in labore militari. 11. 18. & 4. ad Her. 49. Timidum atque ignauum iudicari. 12. A. 24. Nemo me minùs timidus, nemo cautior. I. P. 74. Timi- dus ac tremens. pro Cec. 18. Homo timidus atque imperitus. 1. Offic. 82. Ne imbelles timidique videamur. pro D. 56. Fac me timidum esse natura, quid, &c. 7. At. 20. Timidissima in oppi- dis conciones. 3. Offic. 115. Quæ timido animo, humili, demul- so, fractoque fiant, ea non esse vitia.

† ADVERB. Planè, 6. Fam.

& Synt.

omnes, si potes, iniquas, tolle iniustas, tolle contrarias. pro Quin. 70. Tollere funditus, ac delere memoriam alicuius rei. 3. Fam. 8. Tollere discordias ex amicitia. 1. 1. Ut exercitum religio tollat, te autorē Senatus retineat. 12. At. 7. Ut mihi omnem dubitationem tolleret. 6. V. 7. Idcirco nemo superiorum attigit ut iste tolleret. 5. 36. Tollere frumentum de area. 13. At. 1. Cuius festinationem mihi tollis, quoniam de æstate polliceris, vel potius recipis. pro S. R. 6. Ut deleatis ex animo suo suspensionem omnem, metumque tollatis. 2. de L. 3. 1. Augures possunt à summis imperiis comitia tollere. pro Dom. 44. Tollere aliquem è ciuitate. pro S. R. 20. Tollere aliquem de medio. Orat. 2. 09. Delere, tollere, auferre, detrahere. pro Dom. 45. Si qua res illum diem sustulit, tota causa sublata est. 2. de Leg. 3. 1. Leges non iure rogatas tollit augur, ut Titiam decreto collegij, ut Lulias consilio Philippi consulis & auguris. 3. de Nat. 81. Q. Varius Drusum ferro, Metellum veneno sustulerat. pro C. Cornel. 1. In quo suspensionem omnem tollit C. Curionis virtus ac dignitas, & Qu. Metelli adolescentia. pro M. Scau. Propinquitas & celebritas loci tollit suspensionem. de Consolat. Cedo & manum tollo.

¶ *Laudo, attollo, extollo.* pro Cec. 60. Qui saxa iaceret, quæ de terra ipsa tollerent. 5. V. 1. Tollere aliquid oneris: id est, suscipere. 2. Qu. Fr. 9. Sed mea factum est inuisa verecundia, ut te proficiscens non tollerem. 3. de Orat. 102. Augere aliquid, & tollere altius dicendo. de Ar. 33. Tollam altius tectum, non ut despiciam, sed, & c. 5. Tuf. 37. Tollere se à terra altius. 4. Ac. 63. Tollere manus ob admirationem. Hortens. Nihil esse, in quo se animus excellens tollat.

† *ADVERB.* Altius à terra, 5. Tusc. Altius dicendo, 3. de Orat. Altius tectum, de Arusp. Apertè, penitus, 1. de Nat. Apertissime veneno hominem, pro Dom. Apertissime ciues, pro S. R. Audacter, funditus, & delere monumenta, impudenter, libidinosè, 6. Verr. Clam noctu signa, 3. Verr. Funditus è vita, de Amic. Funditus Carthaginem, 1. Offic. Funditus consilium publicum, pro Sest. Funditus ex Repub. 11. Phil. Funditus nomen, 1. Phil. Funditus veritatem, Orat. Urbem, 2. Offic. Ingenue, ornatè laudes, 2. Artic. Incredibiliter, Parad. In perpetuum, 2. Phil. Mature, 5. Verr. Omnino, de Per. Conf. Omnino hominem, 3. Offic. Paululum oculos, 16. Fam. Perspicue, 2. de Diu. Publicè statuas, 4. ver. Radicitus, 2. de Fin.

¶ *TOLLOR, auferor.* 13. Att. 42. Da negotium alicui, ut id nomen ex omnibus libris tollatur. pro Sest. 55. Ut censoria notatio de Rep. tolleretur. 1. de Fin. 37. Ut tollatur error omnium imperitorum. pro Sest. 34. Gradus eius templi tollebantur. 13. Attic. 23. Menda librariorum tolluntur, de Fat. 11. Vitia naturalia extirpari, ac funditus tolli non possunt. 6. Fam. 7. Cum mendum scripturæ litura tollatur. pro Mur. 30.

Tollitur è medio sapientia vi geritur res.

¶ *Abducor.* pro Quint. 12. Tollitur ab atriis liciniis, atque à preconum concessu in Galliam Næuius, & trans alpes usque transfertur.

¶ *Extollor.* 3. Off. 94. Phaëthon optauit, ut in currum patris tolleretur: sublatus est insanus. 6. V. 94. Clamor à fani custodibus tollitur.

† *ADVERB.* Celeriter, 4. Tusc. Funditus, de Fat. Funditus ex rep. in Vat. Memoriam ex oculis, pro Dom. Funditus, obscure libertatem, 2. cont. Rull. Omnino crimen, 7. Ver. Perfacile hominem, pro S. R. Rectè, 2. de Leg.

¶ *Syntaxis.* Tollere de medio, de ciuitate. Tollere, & interficere. Tollere, ter repetitum. Augere, & tollere dicendo. Extirpare, ac funditus tollere. In currum tollere.

¶ *TOLOSA, vrbs.* I. V.

¶ *TOLOSANVS.* 3. de Nat. 74. Tolofanum aurum.

¶ *TONDEO.* 5. Tusc. 58. Ancillari fordidoque artificio regie virginis, ut tonstricula, tondebant barbam & capillum patris. ibid. Dionysius ne tonsori collum committeret, tondere filias docuit.

¶ *TONITRVS, & TONITRVM, æris, sonitus, cælestis clamor.* 2. de D. 44. Placet Stoicis, eos anhelit⁹ terræ, qui frigidi sint, cum fluere cœperint, ventos esse: cum autem se in nubem induerint, eiusque tenuissimam quamque partem cœperint diuidere atque disrumpere, idque crebrius facere, & vehementius, tum & fulgura & tonitrua existere. al. fugores, 8. Fa. 2. Hic tibi strepitus, fremitus, clamor, tonitruum. 2. de D. 42. Quod homines tonitrua iactuque fulminum extimuisent. 5. A. 8. Quæ porrò illa tonitrua: quæ tempestas: ibid. Tonante Ioue, & propè cælesti clamore prohibente. 3. de Or. 155. Cælum tonitru cõtremit.

¶ *TONO.* 2. de Diu. 149. Si fulserit, si tonuerit, si tactum aliquid erit de cælo. 2. de N. 65. Iupiter in cælo fulgens & tonans. aliter. Iouem fulgere & tonare. 2. de Diu. 43. Ioue tonante & fulgurante comitia populi habere, nefas. 5. A. 7. Ioue tonante, cum populo agi fas non est. 2. de Diu. 82.

Cum tonuit lauum. — ex Eenn.

Orat. 29. Pericles ab Aristophane poëta fulgurare, tonare, permiscere Græciam dictus est.

¶ *TONSILLÆ.* glandes ad radicem lingua, qua saliuam consciunt: quanquam tonsilla in homine, in sue glandula, teste Plin. appellantur.

2. de Nat. 131. Stomachus ex vtraque parte tonsillas attingens, palato extremo & intimo terminatur.

¶ *TONSOR.* 5. Tuf. 58. Dionysius ne tonsori collum committeret, tondere filias suas docuit.

¶ *TONSORIVS.* 2. Offic. 25. Dionysius cultros metuens tonsorios, candente carbone sibi adurebat capillum.

¶ *TONSTRICVLA.* 5. Tuf. 58. Ancillari fordidoque artificio regie virginis, ut tonstricula, tondebant barbam & capillum patris.

¶ *TONSVS.* I. P. 18. Cum illa saltatrice tonsa, & c.

¶ *TOPARIARIA.* 3. Q. Fr. 1. Topariam facere.

¶ *TOPARIARIVM, opus ex arbore aut frutice, variè inflexis ramis, & vincitis ad speciem decoremq; hortorum.* Ibid. Toparium laudauit, ita omnia conuestiuit edera.

¶ *TOPICA.* 7. Fam. 9. Institui Topica Aristotelica conscribere. Top. 1. Aristotelis Topica quædam.

¶ *TOPICE.* Ibid. 6. Inueniendi ars, quæ Topice dicitur.

¶ *TORVMA, opus torno factum.* I. P. 67. Torvma nullum, maximi calices. 4. V. 118. Torvmata sanè nota ac pretiosa auferuntur. 6. 38. De hoc Verri dicitur, habere eum per bona torvmatam in his pocula duo quædam, quæ Heraclea nominantur, Mentoris manu summo artificio facta.

† *ADIVNCT.* Nota, & preciosa, 4. Verr. Per bona, 6. Verr.

¶ *TORI, lacerti ipsi, seu lacertorum capita, in quibus est robur, pars corona eminentior.* 2. Tusc. 22. O peccora, o terga, o lacertorum tori. Ora. 21. Aut addit aliquos, ut in corona toros, id est, flexus ornamentorum grauiorum.

¶ *TORMENTVM, cruciatus, supplicium, eculeus.* Part. 50. Alij metu mortis vim tormentorum pertulerunt. 3. de Fin. 42. Ut in omnibus tormentis conseruetur vita beata. pro Clu. 176. Serui autoritate aduocatorum, & vi tormentorum adducti, in veritate manserunt. Ibid. Nulla vis tormentorum acerimorum prætermitteri. pro Mil. 58. Aliquem tormentis cogi quippiam confiteri. Ibid. Quod tormentis inuenire vis, fatemur. 11. A. 5. Tum verberibus ac tormentis quæstionem habuit publicæ pecuniæ. Ibid. 8. Nec grauiora sunt carnificum tormenta, quam interdum cruciamenta morborum. pro Syll. 78. Quæstiones nobis seuuorum & tormenta accusator minuitur. Ibidem. Tormenta gubernat dolor, & moderatur natura cuiusque. 6. Fa. 7. Calumnia timoris, & cæcæ suspicionis tormentum. 3. de Nat. 82. Accepimus Zenonem in tormentis necatum. 3. Offic. 39. Sed tanquam tormenta quædam adhibemus, ut si, & c. 11. A. 3. Mortem naturæ penam putare esse, iracundiæ tormentum atque cruciatum. 13. 21. Antonius omnibus bonis cruces ac tormenta minatur.

¶ *Machina, vel instrumentum, quo iaculamur, impellimus: ut balista, telorum & lapidum.* 2. Tuf. 57. Lege, BALISTA. 8. A. 20. Antonius ante oculos legatorum, tormentis Munitam verberauit.

† *ADIVNCT.* Acerrima, vehementissima, pro Clu. Grauiora carnificum, 11. Phil. Multa, 1. Famil. Reliqua, 2. Tusc. Varia & multa fortunæ, 5. Tusc.

¶ *TORMINA, dysenteria, id est, intestinorum grauis dolor & morbus.* 2. Tusc. 45. Quamuis Epicurus forticulum se in torminibus & stranguria sua præbeat.

¶ *TORMINOSVS.* 4. 27. Dicimus graue dinosos quosdam, quosdam torminosos: non quia iam sint, sed quia sæpe sint.

¶ *TORNO, polio, quasi torno facio.* de Vn. 15. Deus mundum ita tor nauit, ut nihil fieri possit rotundius. in Ar.

¶ *TORPEDO, genus piscis.* 2. de Nat. 127. Atramenti effusione sepiè, torpore torpedines se tutantur.

¶ *TORPEO, obtorpeo.* 1. 103. Epicurei Deum feriatum volunt cessatione torpere. 2. de Diu. 64.

Quidnam torpentes subito obstupuisistis Achini?

¶ *TORPOR, stupor.* 2. de Na. 127. * Torpore torpedines se tutantur.

¶ *TORQVATVS.* 2. de Fin. 73. 1. 23. & 3. Off. 112. Hic T. Manlius is est, qui ad Anienem Galli, quem ab eo prouocatus occiderat, torque detracto, Torquati cognomen inuenit.

¶ *TORQUEO, flecto, intorqueo.* 4. Acad. 123. Cum terra circum axem se summa celeritate conuertat & torqueat. Orat. 52. Oratio ista flexibilis, ut sequatur quocumque torqueas. 1. de L. 29. Opiniorum vanitas torquet ac flectit imbecillitatem animorum, quocumque cœpit. pro Cæl. 13. Versare suam naturam & regere ad tempus, atque huc & illuc torquere & flectere. 3. ad Heren. 25. Torquere vocem à sermone serio ad liberalem iocum. 2. de L. 39. & 1. Offic. 131. Ceruices oculoque pariter cum modorum flexionibus torqueant. 2. de Inu. 46. Quod vterque torquere ad suæ causæ commodum debet. 4. Acad. 80. Torquere oculum, & duas ex lucerna flammulas videre.

¶ *Vexo, angō.* Para. 2. Tuæ te libidines torquent. 8. Fa. 11. Acriter nos tuæ supplicationes torserunt. I. P. 90. Mitto aurum coronarium, quod te diutissime torfit, cum modo velles, modo nolles. 1. de Orator. 47. Verbi controuersia tam diu torquet Græculos homines, & c.

¶ *Iaculo.* 1. de Ora. 242. Torquere hastas amentatas.

† *ADVERB.*

† ADVERB. Acrifer, diu, 8. Fam. Diutissimè, I. P. Vehementius, 5. T. C.
 TORQUEOR, conuertor. de Vn. 17. Mundus maxima vna conuer-
 sione, atque eadem ipse circum se torquetur & vertitur.
 (Inflexor. 4. Acad. Vultus mutantur, ora torquentur.
 (Distrabor, corrumpor. pro Cecin. 77. Verbo ac litera ius omne
 torquetur.
 (Angor, ex crucior. 1. de Fin. 57. Stulti malorum memoria tor-
 quentur. 2. 14. Qui in dolore est torquetur. 1. At. 13. Apud Rho-
 dios liberi ciuesque torquentur. pro Syl. 78. Vita P. Syllæ tor-
 queatur, ex ea quærat, &c. 3. de Fin. 4. 2. Torqueri eucleo. 7. At.
 9. Equidem noctes dieque torqueor.

† ADVERB. Mirificè, 13. Attic.

TORQUEO, colli ornamentum intortum, monile. 5. V. 185. Qu. Ru-
 brium phaleris & torque donasti. 3. Off. 112. & 1. de Fin. 2. 3. T.
 Manlius, qui Galli torque detracto, cognomen inuenit.

TORRENS, fluuius imbrî crescens, qui è montibus lapsus rapide fer-
 ritur. 2. de Fi. 3. Cum fertur quasi torrens oratio, multa cuiusque
 modi rapit. ibid. Nâ quàm orationem rapidam cœrceas.

TORREOR, exuro. de Som. 15. Medium autem illum cingulum
 solis ardore torrerit. I. P. 4. 2. Sapietem etiam in Phalaridis tau-
 ro inclusus, succensis ignibus torreatur, &c.

TORRIDVS, perustus, aridus. 2. contra Ru. 93. Homo macie tor-
 ridus, contemptus, abiectus.

TORTOR, carnis ex. pro Clu. 177. Cum iam tortor, atque essent
 ipsa tormenta defessa, quidam, &c. 11. A. 7. Ponite ante oculos
 vincula, verbera, eucleum, carnificem, tortoremque Samarium.

4. de Fin. 31. Si sapiens ad tortoris eucleum ire cogatur. pro
 Mil. 58. Quid opus est tortore?

TORTIVOSVS, flexuosus, aduncus. 2. de Nat. 136. Est autem alius
 multiplex & tortuosus. Ib. 144. Soni ex tortuosis locis & inclu-
 sis referuntur ampliores. pro Cl. 180. Serrula adunca ex omni
 parte dentium, & tortuosa.

Difficilis. 1. de Diu. 129. Et cum sterrentes viderint obicere his
 quædam visa tortuosa & obscura.

Insuavis. de Amic. 66. Multiplex & tortuosum ingenium.
 Arduus, spinosus. 4. Acad. 98. Tortuosum genus disputandi.

TORTVS. 2. de Diuin. 63.
 Vidimus immani specie tortuâ, draconem
 Terribilem, &c. — 2. Tusc. 22.
 Hac interemit tortu multiplicabili draconem. Poëtæ.

† ADIVNCT. Multiplicabilis, 1. de Diuin. & 2. Tusc.

TORVS, vide, TORI.

TORVVS, horribilis. 2. de Nat. 106.

Torui draco serpit, &c. —

TOSTVS, exustus. 3. Tusc. 44. Tosti alij stant parietes.

TOT. (quot. 2. de Orat. 140. Quot homines, tot causæ. 4. At. 8.
 Qui tot annos, quot habes Def. Cos. fuit. de Ar. 16. De nullo o-
 pere publico tot Senatus exant consulta, quot de mea domo.
 pro Pomp. 48. Tot & tantas res, &c. quot & quantas, &c. 4. V. 14.
 Tot & tantæ, & tam græuas ciuitates. pro Qu. 10. Tot tantæque
 difficultates. 5. Tusc. 29. In his tot & tantis quæ accidere pos-
 sunt. pro Muræ. 60. Accessit his tot doctrina paulò asperior. Pa-
 rad. 3. Animus Reguli tot virtutum præsidio munitus, tantoque
 comitatu virtutis septus. pro Cæl. 66. An timebant, ne tot
 vnum superare possent? Lege. TANTVS.

TOTIDEM, par numerus. 2. de 90. Patroclus & Euristhenes ge-
 mini fratres fuerunt: at hi nec totidem annos vixerunt, anno
 enim vita Patrocli breuior fuit. 6. At. 2. Istum ego locum toti-
 dem verbis à Dicæarcho transtulli. pro R. P. 90. Hoc totidem
 verbis transtatur caput est. 2. de Fini. 100. Epistola quam mo-
 dò totidem verbis interpretatus sum. de Clar. 328. Totidem
 quot dixit, vt aiunt, scripta verbis oratio. 4. Ac. 40. Totidem ver-
 bis quot Stoici. Orat. 53. Quot, &c. totidem, &c. Lege. QVOT.

TOTIES. (quoties, vel TOTIENS.) (quotiens. 4. V. 146. 1.
 de Orat. 251. Toties quoties præscribitur. 7. At. 12. Velim mihi
 ignoscas, quod ad te scribo tam multa toties. pro Mar. 19. Quo-
 tiens, &c. Totiens, &c.

TOTVS, omnis, cunctus, vniuersus, omnes partes, plenus, integer soli-
 dus. pro Mil. 62. Tota resp. omnis Italix pubes, cuncta populi
 Rom. arma. de Vn. 6. Vt tota oratio sibi constet, & ex omni par-
 te secum ipsa consentiat. 2. de Finib. 112. Omnè cælum, totam-
 que cum vniuerso mari terram mente complecti. 1. Offic. 85.
 Alterum, vt totum corpus reipubl. curent: ne dum partem ali-
 quam teneant, reliquas deserant. 2. de Or. 102. Vbi plus mali
 quàm boni reperio, id totum abiudico atque reicio. 2. de Di.
 3. Erit abundè satisfactum toti huic quæstioni. 2. de Orator. 29.
 Hoc totum quicquid est siue artificium, siue, &c. Ibid. 2. 18. Leue
 est enim totum hoc risum inouere. de Ar. 10. Gæudeo mihi de
 toto hoc ostento, quòd, &c. datam esse causam dicendi. 14. At. 11.
 Octauius venit mihi totus deditus. de Clar. 306. Totum ei me
 tradidi. 16. Fa. 5. Ei te totum trade. 2. Q. Fr. 5. Plautius totus no-
 ster est. 2. A. 7. Qui se totos & animis & corporibus in salutem
 Reip. contulerunt. pro Cl. 72. Homo qui esset totus ex fraude &

mendacio factus. 3. Offi. 15. Vulgus quid absit à perfecto, non
 ferè ex toto intelligit, quatenus autem intelligit, nihil putat
 prætermisum. 12. At. 15. Totos dies scribo. pro Mur. 78. Totos
 dies atque noctes de rep. cogito. Top. 97. Totæ actiones, & per-
 petuæ actiones. (Partes orationis. 6. Fa. 7. Totum & omne. 4. de
 Fin. 2. Totum & vniuersum. 1. de Or. 2. 19. Quo in studio homi-
 num ingeniosissimorum totas artes videmus esse contritas. 16.
 At. 5. Quintus præceptis meis commutatus est totus. de Vn. 14.
 Vt vnum opus totum atque perfectum, ex omnibus totis atque
 perfectis absolueretur. 1. Acad. 19. Corporis bona alia ponebat
 esse in toto alia in partibus: valetudinem, vires, pulchritudinè,
 in toto, in partibus autem, sensus integros, & præstantiam ali-
 quam partium singularum.

† Syntaxis. Ego sum totus tuus, & animo, & corpore. Tradidi me ti-
 bitotū Venit ille mihi totus deditus. Totus ex fraude & mendacio fa-
 ctus homo. Ex toto id non intelligo. Totum & omne. Opus totum at-
 que perfectum. (hic totum est pro absoluto)

TRABALIS, robustissimus. 7. V. 52. Beneficium, vt dicitur, trabali
 clauo figere.

TRABEA, poëta Comicus. 9. Fa. 2. 1. Quare nihil tibi opus est illud à
 Trabea, sed potius à πρὸς θεῶν meum. al. ἀπὸ θεῶν, legunt. 2. de
 Fin. 13. Ille apud Trabeam voluptatem animi nimiam, lætiti-
 am dicit eandem, quam ille Cæcilianus.

TRABS. 2. ad Her. 34. Abiegnæ trabes. 3. de Nat. deor.

TRACHINIAE, Sophoclis tragædia. 2. Tusc. 20.

TRACTABILIS, lenis, mollis, facilius, flexibilis. de Amic. 48. Vir-
 tus in amicitia tenera est atque tractabilis. 10. At. 13. Nihil est
 eo tractabilius.

TRACTABILE, quod sub tactum cadit. de Vniuer. 11. Corpore-
 um & aspectabile, itemque tractabile omne necesse est esse,
 quod natum est.

TRACTANDVS. Or. 71. Nec omnis auditor eorumdem aut ver-
 borum genere tractandus est, aut sententiarum. 1. de Leg. 17.
 Explicanda est natura iuris, considerandæ leges, quibus, &c.
 tractanda iussa & iura populorum. 1. de Orat. 59. Qui in his ar-
 tibus cognoscendis atque tractandis studium suum omne po-
 fuerunt. 4. V. 181. Mihi videor eorum consuetudinem vsu tra-
 ctandoque cognouisse.

TRACTANS, in manibus habens. Para. 5. Aliquis Matellionem
 Corinthium cupidissimè tractans.

† Versans mente. 5. Tusc. 70. Hæc tractanti animo, & noctes &
 dies cogitanti, existit illa cogitatio, &c.

TRACTATIO, vsurpatio, vsus, tractatus, explicatio. 2. de Diu. 9.
 Qui tibiis vti volunt, earum tractationem accipiunt à musicis.
 3. de Or. 298. Vt hi qui in armorum tractatione versantur. 4.
 Acad. 6. Tractatio Philosophiæ optimo quoque dignissima est.
 de Clar. 15. Tractatio literarum mihi salutaris fuit. Or. 95. Tra-
 ctatio atque vsus vocis in nobis est. 1. de Or. 54. Orator tracta-
 tionem orationis sibi assumet. Ibid. 109. Quæ obseruata sunt in
 vsu & tractatione dicendi. 2. 177. Tractatio autem varia esse de-
 bet. Or. 201. Est enim in vtroque & materia & tractatio: materia
 in verbis, tractatio in collocatione verborum.

† Studium. 2. Off. 17. Quæ in vsu & tractatione belluarum fiunt,
 † ADIVNCT. Dignissima aliquo, Philosophiæ, 4. Acad. Salutaris alicui,
 de Clar. Varia, 2. de Orat.

TRACTATVS, tractatio. 3. de Or. 83. Qui ipsarum artium tracta-
 tu delectati, nihil in vita aliud agunt.

TRACTATVS, versatus. pro Arch. 3. Persona in iudiciis minimè
 tractata.

† Acceptor, exceptus. 3. Fa. 10. Qui à te tractatus est præstanti fi-
 de. pro Cæl. 3. Quòd pater parum piè tractatus à filio diceret.
 pro Pomp. 11. Mercatoris iniuriosus tractati.

† Agitatus in disciplina. Or. 118. Orator habeat omnes Philoso-
 phiæ notos & tractatos locos. 3. Off. 8. Qui locus à Posidonio
 breuiter tractatus est in quibusdam commentariis. 3. de Or. 51.
 Quæ omnia oratori tractata atque agitata esse debent.

† Actus, transactus. 4. ad Heren. 34. An ad suam reuertetur anti-
 quam vitam, alicubi honestè tractatam?

† ADVERB. Bene, diligenter locus, 2. de Inu. Breuiter, 3. Offic. Benignif-
 simè, liberaliter ex cibus, 4. Verr. Copiosè, grauius, 4. de Fin. Incisum,
 & membratim oratio, Orat. Piè parum pater à filio, pro M. Cæl. Suauiter,
 2. de Or. Variè accusatio, pro Cluent. Vberimè locus, 2. de Diuin.

TRACTO, exerceo, differo, doceo, dispero. 5. de Finib. 39. Tractare &
 tueri vites. de Fat. 3. Nec ea quæ nunc tracto, minuunt, sed au-
 gent potius illam facultatem. 1. de Leg. 5. Tractare historiam. 4.
 Academ. 22. Tractare artem. id est, exerceo. Or. 72. Grammatici
 hunc locum tractant in poëtis, eloquentes in omni genere &
 parte causarum. 3. de Or. 130. Euclides Geometriam tractauit.
 1. Offic. 16. Quocirca huic quasi materia, quam tractet, & in
 qua versetur, subiecta est veritas. 2. de Orat. 116. Tractare argu-
 menta. Ibid. Inuenire, excogitare. Ibid. 176. Nequaquam satis
 est inuenire quid dicas, nisi id inuentum tractare possis. 1. Offi.
 154. Tractare & contemplari res cognitione dignissimas. de
 Sen. 38. Ius pontificium & ciuile tracto. 1. de Or. 170. Tractare
 atque

atque agere causas amicorum, pro Cor. 3. Aliquem omnia quæ facere velit, facillimè tractare de Cl. 7. Arma quæ tractare cœperam, & quibus me affueceram, pro Sest. 20. Clauum imperij tenere, & gubernacula reipublicæ tractare. 13. Famil. 77. Qui meam bibliothecam multorum nummorum tractauit. 7. V. 59. Vt is eam pecuniam tractaret, quam ipse præfecisset. 12. At. 19. Hoc tu tractabis, vt tibi videbitur, de Amic. 66. Quæ omnia pertinent ad eam, quam iam dudum tracto, constantiam. Parad. 1. Cato cum sententiam in Senatu diceret, locos graues ex Philoſophia tractabat.

† *Accipio, excipio, cum aliquo ago.* 8. Fam. 8. Me tractat liberaliter Curio: tu si te ita tractatum docuisses, &c. *id est*, malè acceptum, 4. 17. Cæsar Quintum meum, dii boni, quemadmodum tractat honore, dignitate, gratia, non secus ac si ego essem imperator. 2. V. 23. Commemorat, quam liberaliter eos tractasset, etiam antea. 1. Qu. Fr. 3. Hortensius me sceleratissimè, insidiosissimèque tractauit. 2. A. 10. Non tractabo illum vt consullem, ne ille quidem me vt consullem. 3. Off. 106. Cum tractaretur Atreus, persona seruendum fuit. 1. Fam. 4. Omnibusque rebus eum ita tractes: vt intelligat, &c. 2. 17. Quamquam quemadmodum tractare audiebam. 8. 9. Sic tu, inquit, Hirrum tractasti. 2. Qu. Fr. 4. Tractare aliquem nimis asperè.

† *sustineo.* pro Qu. R. 20. Tractare personam alicuius in scena.
† *Afficio, verso.* Or. 97. Eloquentiæ est, tractare animos, & omni modo permoerere.
† *Tango.* 1. Tuf. 11. Vt ea quæ gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus.
† *Me gero.* 3. C. 29. Deinde ita me in republica tractabo, vt, &c. 13. Fa. 12. Quo in munere ita se tractauit, vt, &c.

† **A D V E R B.** Accuratiùs, iamdiu, nunc primùm, 1. Acad. Acutiùs argumentationem, distributiùs, grauiùs, & ornatiùs argumentationes, subtiliùs, tenuiùs, acutiùs, 2. de Inu. Asperè, sceleratissimè, 2. ad Qu. Fr. Comice res tragicas, hilarè res seueras, remissè res tragicas, 3. de Orat. Crudeliter, nefariè, sceleratè, 4. Verr. Cupidissimè, Parad. Diligenter, minutiùs, 4. de Fin. Diligentissimè, 2. de Rep. Diligentissimè, ingeniosè, 4. Acad. Disertissimè, diuiniùs, lautiùs, 2. de Orat. Facillimè quid, pro Corn. Balbo. Honestè, honorificè, liberalissimè, quam liberalissimè alicum, 13. Fam. Iam dudum constantiam, de Am. Improbissimè alicum, 16. Attic. Inuirosius mercatores, pro Pomp. Insidiosissimè, 1. ad Qu. Fr. Leuiter motus animi, Part. Liberaliter, 5. Attic. Modicè, pro Planc. Negligenter, Orat. Præclarè personam, pro Qu. R. Publicè ciuitates, 5. Ver. Scienter, elegantèrque, studiosè genus dicendi, de Clar. Temerè res publicas, 1. de Or.

† **T R A C T O R,** in præcedentibus homonymiam habes. 1. de Orat. 92. Omnia quæ tractarentur ab oratoribus, dubia esse & incerta. 7. Fa. 17. & 14. At. 14. Liberalissimè atque honorificentissimè tractari ab aliquo. 15. At. 15. Id etiam ad dignitatem meam pertinet, eum non modò per liberaliter à nobis, sed etiam ornate cumulateque tractari, pro Planc. 17. Contentio vestrum, quæ tractari sine contumeliâ non potest, de Ar. 34. Cuius arbitrio sicæ nunc omnes, atque omnia venena tractantur. 5. At. 20. Nicanor in officio est, & à me liberaliter tractatur. 4. V. 12. Liberaliter tractari ex cibariis alicuius.

† **A D V E R B.** Commodè argumentationem, Top. Communiter ac similiter argumentationes, ornate ac grauius locos, 2. de In. Cumulatè, per liberaliter, 15. Attic. Honorificentius, liberalius, 13. Famil. Honorificentissimè, 7. Famil. Indiligenter, 3. ad Quin. Frat. Liberius pecunia, 6. Attic. Malè, perpicuè artificiosè, separatim, 1. de Inu. Subcontumeliosè, 2. Att.

† **T R A C T V S,** regio, pro Planc. 22. Totus ille tractus celeberrimus Venafrenus, se huius honore ornari arbitrat.
† *Curfus, fluxus.* 2. de Or. 202. Quæ hæsitatio tractusque verborum. Ibid. 54. Tractu orationis leui & æquabili perpoliuit illud opus, 2. de Diu. 96. Lunæ tractus, alter, tactus.

† **A D I V N C T.** Celeberrimus, totus, pro Planc. Leuis & æquabilis orationis, 2. de Orat.

† **T R A C T V S,** Or. 66. In concionibus tracta quædam, & fluens petitur oratio. *Cætera vide post T R A H O R.*

† **T R A D E N D V S,** 1. de Or. 92. Cum hæc omnia audirentur ab iis quibus non scientia esset tradenda, sed exigui temporis aut falsa aut obscura opinio. 14. At. 13. Non esse tradendas posteris inimicitias. * Horrens. Siue vates, siue in sacris initiisque tradendis diuinæ mentis interpretes.

† **T R A D I T I O,** Top. 28. Abalienatio est eius rei, quæ mancipi est, aut traditio alteri nexu, aut in iure cessio.

† **T R A D O,** de, exhibeo, dico. 7. Fa. 17. Sic te Cæsari commendaui & tradidi, vt grauius diligentiùsque potui. 2. Off. 40. Lælius facillè bellum reliquis tradidit, 13. A. 40. Quem ego inuflum verissimis maledictorum notis tradam hominum memoriæ sempiternæ. 5. Tusc. 5. Tibi nos, vt antea magna ex parte, sic nunc penitus totosque tradimus. 1. de Fi. 47. Victi & debilitati obiecta specie voluptatis tradunt se libidinibus constringendos; nec quid peruenturum sit, prouident, de Clar. 306. Totum ei me tradidi, admirabili quodam ad Philoſophiam studio concitatus. 1. Qu. Fr. 2. Hominem comprehendit, & in custodiam Ephesi tradidit, de Pro. consul. 10. Iam verò publicanos miseros,

me etiam miserum, illorum ita de me meritorum miseris ac dolore, tradidit in seruitutem Iudæis & Syris, nationibus natis seruituti. 8. At. 7. Qui tradidit nostra, &c. pro S. R. 21. Prædia vana alicui tradere. 7. Fa. 5. Totum denique hominem tibi tradere, vt aiunt, in manum. 3. 2. Tradere prouinciã alicui. 1. Orat. 226. Cui populus ipse regendus sui potestatem tradidisset. Qu. Frat. 3. & 16. Famil. 5. Tradere se totum alicui. 5. Fa. 14. Lacrymis & tristitiis te tradidisti. Postquam ad Qu. 13. Tradere se autorem inimicis Reip. de Prou. 10. Tradere alicuè in seruitutem alicui, pro S. R. 61. Quos tradituros sperabas, vides iudicari. 1. Offic. 112. Qui se in Africa Cæsari tradiderunt, pro Syl. 88. Id metuit, cui honori integros fructus non sit traditurus, ne æternam memoriã dedecoris relinqueret. Læ. 88. Qui se totos tradiderunt voluptatibus. 2. P. 3. & 1. de Diu. 92. At enim te in disciplina meam tradideris. Som. Scip. 2. Ades, inquit, animo & omite timorem Scipio: & quæ dicam, trade memoriæ. 16. Fa. 1. Ei te totum trade, &c. de Pro. consul. 39. 7. Fa. 2. Per manus hanc prouinciã tradam ei, cui maximè vos velitis. 1. de Inue. 4. Quasi aliqua turbida tempestate in portum, sic ex seditiosa & tumultuosa vita, se in studium aliquod traderent quietum. 1. de Diu. 121. Qui salubri & moderato cultu atque victu quieti se tradiderit, pro Dom. 60. Alteri Syriam, Babylonem, Persas, integerrimas pacatissimasque gentes, ad diripiendum tradidisses. 3. Ver. 131. Quæ fuit, quis ædem Castoris factam tectam deberet tradere. 1. Off. 90. Tradere equum dormitori. 1. Tusc. 96. Tradere poculum alicui. * Oecon. 1. Mulieri domestica negotia curanda tradidit natura. Incer.

† *Tunc se fructifero tradit mandataque paroni.*
† *Doceo, demonstro, dico, prodo.* 1. Tusc. 5. Nam Galbam, Africannum, Lælium, doctos fuisse tradunt. 3. de Orat. 57. Socratis ingenium, variosque sermones immortalitati scriptis suis Plato tradidit. 3. de Fin. Non facile est inuenire, qui quod sciat, non tradat alteri. 2. Diu. 1. Si optimarum artium vias traderem ciuibus meis. 1. de Orator. 84. Qui dicendi præcepta traderent. Topic. 2. Tradere & ponere præcepta. 4. de Fin. 76. Tradere aliquid artificiosè & via. 4. Acad. 92. Tradere elementa loquendi. hoc est, Grammaticam. 1. de Fin. 31. Qui hæc subtiliùs velint tradere. Top. 2. Tradere topica alicui. 1. de Leg. 13. Tradere vias non tam iustitias, quam litigandi. 1. de Di. 116.

† *Commendo.* 2. de Inuen. 3. & pro Qu. R. 6. Earum nomina multo poetæ memoriæ tradiderunt.

† **A D V E R B.** Atrocitiùs nomina, 4. Verr. Bene, 3. de Nat. Egregiè, 4. de Finib. Etiam tum se totum, pro Sest. Feluè elementa loquendi, 4. Aca. Gratis agrum, 2. cont. Rull. Græcè quid, Part. Honestè, tunc se alicui, 7. Attic. Nominatim populos victos, pro Dom. Occultiùs præcepta, penitus, se alicui, 5. Tusc. Subtiliùs, 1. de Finib.

† **T R A D O R,** exhibeo, dico, pro Sest. 141. & 3. Offic. 87. Aristides, qui omnium iustissimus fuisse traditur, id est, dicitur, vel memoratur. 5. Tusc. 7. Homerus Lycurgi temporibus fuisse traditur. 1. de Or. 99. Earum rerum, quæ quasi in arte traduntur, inscitia, pro Pomp. 28. Cuius adolescentia ad scientiam rei militaris non alienis præceptis, sed suis imperiis est tradita. 1. de Orator. 247. Virtutem hominibus (si modò tradi ratione possit) instituendo & persuadendo, non minis & vi ac metu tradit, 3. de Leg. 39. Traditur gratiæ aut auctoritati reliqua populi voluntas. 1. de Diu. 71. Tum quum florebat imperium, decreuit, vt de principum filiis sex singulis Hetruriam populis in disciplinam traderentur. 3. Tusc. 2. Quum verò parentibus redditi, id est, magistris traditi sumus, tum ita variis imbuimur erroribus.

† **T R A D I T V R V S,** 4. Ac. 2. Qui quidem etiam pollicenti cuidam, se artem ei memoriæ, quæ tum primùm proferebatur, traditurum, respondisse dicitur, obliuisci se malle discere, pro Flacc. 42. Et qui se artem dicendi traditurum etiam cæteris proferebatur, ipse omnibus turpissimis iudiciis conuictus est. 4. Acad. 114. Idemque etiam disputandi & intelligendi iudicium dicas te vt artificium traditurum.

† **T R A D I T V R,** dicitur, scribitur, 1. de Leg. 3. Sic enim est traditum. 2. de Diu. 151. Tenebimus consuetudinem à Socrate traditam, pro Dom. sua 33. Hoc est nobis à maioribus traditum, de Vniu. 35. Vt traditum est ab iis, qui diis ortos se dixerunt, de Clar. 204. Iocratem dixisse traditum esse, &c. Parad. & 1. Tusc. Nam istum doctum & sapientem virum fuisse memoriæ traditum est.

† **A D V E R B.** Deinceps Resp. Magistratibus, Postq. ad Quir. Expeditiùs rationem, verè, 1. de Inu. Purrim quid alicui, 2. cont. Rull. Latine quid & perpolitè, 1. de Ora. Pulcherrimè à sapientibus, 6. Fam.

† *Syntax.* Tradere se vitio, studio, amicis. Se totum tradere alicui. Aliqua memoria tradere. Plato fuisse sapiens traditur: & Platonem fuisse sapientem, traditum est.

† **T R A D V C E N D V S,** 3. de Orato. 119. Adolescentes à minoribus concertationibus ad omnem vim dicendi traducendos puro. 4. Famil. 6. Vt antè commentemur inter nos, qua ratione nobis traducendum sit hoc tempus.

TRADUCO, *confero*. de Pro. 22. Inimicitias in viris fortibus non solum extinxit reipublicæ dignitas, sed etiam ad amicitiam consuetudinemque traduxit. 1. Fam. 2. Ut mihi viderer animum hominis ab omni alia cogitatione, ad tuam dignitatem tuendam traducere.

ADDUCO. 4. de Finib. 2. Traducere aliquem ad se. 14. At. 23. Sic homines traducere ad optimates paro. de Cl. 322. Iudices à severitate ad hilaritatem traducere. Orat. 192. Traducere eos qui audiunt, in magnam admirationem. 1. de Nat. 41. Traducere partum Iouis ad Physiologiam. pro Clu. 144. Is traduxit me ad tuam sententiam.

INFLUO, *conuerto*. 2. de Ora. 199. Tum omnem orationem traduxi & converti in increpandam Capionis fugam. 2. de Or. 293. Et animos ad nostram defensionem conor traducere. (Abducere à contraria defensione. 1. Fam. 5. Quæ animos à minore cura ad summum timorem traduceret. 4. V. 192. An ab hac eius infamia nequitia vestros animos in aliam partem fortitudinis commemoratione traducat? 5. Tusc. 8.

SUSTINEO. 5. At. 9. Summa abstinentia munus hoc extraordinarium traducemus.

AGO. de Sen. 82. Vitam otiosam & quietam sine vilo labore & contentione traducere. ad Brut. 16. Traducere vitam egregiis factis. 13. Tusc. 25.

PRODUCO. pro Cl. 143. Deinde iussit equum traducere. Protraho, duco. 4. Fam. 6. Traducere tempus.

ADVERB. Paulisper animos ad hilaritatem, de Cla. Tranquillè vitam. 3. Tusc.

TRADUCOR, *trahior*. 2. de Inu. 96. Fluvius ita magnus factus est, ut eo traduci victimæ nullo modo possent.

IMPULLOR. 1. de Leg. 9. Ego verò animi pendeo, cum quid exorsus sum, si traducor aliò.

ADVERB. Aliò, 1. de Legib.

TRADUCTVS, *actus*. pro Plan. 30. O adolescentiam traductam eleganter.

ADDUCTVS. de Clar. 118. Eadem traducti à disputando ad dicendum, inopes reperiuntur.

CONVERSUS, *adductus*. Orat. 46. Quæstio à propriis personis ad universi generis rationem traducta.

TERMINATUS. de Arusp. 23. Ludi ab lætitia ad metum traducti sunt.

ADVERB. Eleganter, pro Cn. Planc.

TRADUCTIO. pro Sest. 15. Traductio ad plebem furibundi hominis. 1. de Diu. 127. Sed est quasi rudentis explicatio, sic traductio temporis nihil novi efficientis, sed primum quidque replicantis.

EST & EXORNATIO VERBORUM, *quæ facit, ut cum idem verbum crebris ponatur, non modo non offendat animum, sed etiam concinnitatem reddat orationem, hoc pacto: Qui nihil habet in vita incundius vita, is cum virtute vitam non potest colere.* 4. ad Her. 21.

ITEM METONYMIA. 3. de Or. 165. Traductio atque immutatio in verbo.

TRADUCTOR. 2. Attic. 9. Hic Hierosolymarius traductor ad plebem.

TRADUX, *stirps arboris: vel vitis alio traducta: viuiradicem appellant rei rustica auctores* de Sen. 52. Malleoli, planta, sarmenta, vitæ, traduces, propagines. || Lamb. viuiradices.

TRAGICÆ, *sublatè, amplè*. de Cl. 43. Rhetoricè, & tragicè ornare aliquid. 3. de Orat. 27. Res comicas tragicè tractare.

TRAGICVS, *ut Tragicus poëta*. de Clar. 203. Grandis, & ut ita dicam, Tragicus orator. 2. de Or. 227. Sed hæc tragica atque diuina. I. P. 47. Tragico illo Oreste, aut Athamante dementior. *Horrenf. Dari mihi iubeas indicem Tragicorum, ut sumam, si qui fortè mihi desunt.

TRAGOEDIA, *genus poëmatum grande & magnis motibus concitatum. Hinc fit, ut tragœdia pro magnis motibus & flâmis animorum sumatur.* 1. de Or. 219. Nec verò istis tragœdiis tuis Craffe perturbor. pro Mil. 18. Nunc eiusdem Appiæ nomen quantas tragœdias excitat? 2. de Ora. 205. In parvis rebus adhibere non debemus has dicendi faces, neque tragœdias agere in nugis. 4. Tusc. 73. At quas tragœdias effecit? 3. Qu. Fr. 6. Quatuor tragœdias XVI. diebus absoluisse cum scribas, tu quicquam ab alio mutuaris, & xgros quæris, cum Electram & Troadem scripseris: ibid. Ista & Erigoniam mihi velim mittas. 11. A. 13. Quorum alter commentatus est mimos, alter egit tragœdiam. de Sen. 22. Sophocles ad summam senectutem tragœdias fecit.

ADIVNCT. Plena aliqua re, 2. Off.

TRAGOEDVS, *Tragœdia actor*. 1. de Or. 218. Vox tragœdorum, gestus penè summorum actorum. Ora. 109. Comœdum in tragœdiis, & tragœdum in comœdiis placere vidimus.

TRAHENS, *adducens*. Acad. Vtrosque audiet trahentes se ad suas partes.

TRAHO, *vi adduco, impello*. 1. de Diuin. 86. Magnes lapis est, qui ferrum ad se allicit & trahit. pro Pomp. 19. Non possunt vna

in civitate multi rem atque fortunas amittere, ut non plures secum in eandem calamitatem trahant.

AGO. Antequam 14. Nos hic rutam tranquillamque pacem trahimus.

ADDUCO. 1. ad Her. 8. Trahere aliquem in invidiam.

DUCO, *sumo*. 2. de Inu. 29. Ducere, lumere, trahere coniecturam ex aliqua re.

SUMO. pro Cor. 54. Trahere spolia de hostibus.

HABEO, *accipio*. 4. Fa. 3. Nemini concedo, qui maiorem ex pernicie Reip. molestiam traxerit.

OBTINEO. 4. A. 5. Regio Martia, quæ à Marte traxit nomen.

ADDISCO. 2. A. 20. Aliquid enim salis ab vxore mima trahere poterat.

SORTIOR. 3. 6. Qui ex contumelia cognomen traxit.

TRADUCO, *produco, tardo*. pro Mil. 24. Comitia tracta esse: id est, dilata. 10. At. 7. Si trahitur bellum, quid expectem? 16. 2. Quin etiam idcirco traherebam, ut quàm diutissimè integrum esset.

ADVERB. Consultò, 5. de Fin. Diuinitus nomen, 4. Phil.

TRAHOR, *rapior*. Antequam 18. Serui, qui ad supplicium trahuntur.

ALLICIOR. 1. Offi. 18. Omnes ducimur & trahimur ad cognitionis & scientiæ cupiditatem. pro Arch. 26. Trahimur omnes laudis studio.

EXHAURIOR. 2. de N. 25. Ex puteis iugibus aquam calidam trahi.

INDUCOR. Ora. 114. Omnis ratio, quæ ad dicendum trahi possit.

ADVERB. Ampliùs negotij, 4. Cat.

TRACTVS. 2. de Natur. 139. Nervi à corde tracti & profecti in omne corpus ducuntur. 7. V. 134. Vacuum tractum esse remum. de Cl. 21. Ab isto initio tractus est sermo.

PRODUCTVS, *dilatatus*. pro Mil. 24. Comitia tracta esse.

RAPTATUS. 10. A. 5. Corpus tractum & laceratum abiicit in mare.

DEDUCTVS. 1. de Diu. 70. Animos hominum quadam ex parte extrinsecus esse tractos atque haustos.

ADVERB. Extrinsecus, 2. de Diu. Leuiter ins à natura, 2. de Inuen. Omnino, 1. de Orat.

TRAIECTIO, *vel TRANSECTIO*. 4. ad Her. 45. 8. At. 23. Cautior certè est mansio, honestior existimatur traiectio. 1. de Diu. 2. & 2. 16. Assyrij, traiectiones motusque stellarum obseruauerunt. Ora. 230. Traiectio verborum. 3. de Ora. 201. Tum agendi minuendine causa veritatis superlatio atque traiectio.

ADIVNCT. Honestior, 8. Attic.

TRAICTIO, *transseo*. 7. At. 21. Et si terra quidem, qui possim? si mari, quò traiciam? || Lamb. legit, mari quò: tradam igitur isti me.

TRADUCO. 10. Famil. 9. Exercitum Rhodanum traieci. Ibid. 11. Rhodanum copias traiecissem. Ibid. 18. Dum Brutus copias traiceret. 11. 9. Si se Alpes Antonius traiecerit. Ibid. 13. Si quo casu Hisaram se traiecerint.

AUSERO, *colligo, cogo, transfero*. in Sall. 19. Ex Africa tantum hic exhausti, quantum potuit aut fide nominum traieci, aut in naues contrudi.

TRANSILO. 4. de Fin. 22. Murumque iaculo traiecit.

TRASFERO. Or. 229. Traicere verba. Lege, TRANSGRESSIO.

ADVERB. Apertè verba, Or. Celeriter exercitum, 11. Fa.

TRAIECTVS, *adductus*. Postqu. ad Quir. 20. Marius cum parauit nauicula traiectus est in Africam.

TRALATIO, *translatio*. 16. Fa. 17. Ut sit, quomodo Theophrasto placet, verècunda tralatio. || Orat. 94.

TRALATIVVS, *translativus, translativus*. 3. Fa. 8. Hoc verò caput, ex quo suspicio nata est, me exquisisse aliquid in quo te offenderem, tralativum est. 8. 5. Nosti enim hæc tralativia. 1. Attic. 8. Alterum caput est tralativum.

TRALLES, *oppidum*. 5. 14. & 2. cont. Rull. 39.

TRALLIANVS. pro Flac. 53. Or. 234. & 3. P. 15.

TRAMES, *femina*. 12. A. 26. Non idem in Apennini tramitibus potero facere? 13. P. 19. Egressus est non viis, sed tramitibus paludatus.

TRANO, *quasi transno, traiecio*. 2. de Nat. 25. Vis ignea, quæ tranat omnia. de Som. 16. Num cuiusquam nostrum nomen aut Caucasum transcendere, aut Gangem tranare potuit?

TRANQUILLE, *placide*. Or. 99. Tranquillè & leniter. 3. Tusc. 25. Tranquillè, placidè traducere vitam. 5. At. 21. Velim tranquillè à Parthis.

TRANQUILLITAS, *placatio, securitas, eòvpoia*. 1. de Ora. 1. Locum quietis & tranquillitatis plenissimus. pro Muræ. 55. Qui remoti à studiis ambitionis, otium ac tranquillitatem vitæ sequuti sunt. 1. Offi. 69. Ut tranquillitas animi adsit, quæ afferat dignitatem. 5. de Fi. 23. Securitas est animi tanquam tranquillitas. I. P. 9. Lex Ælia & Fufia propugnacula, murique tranquillitatis atque otij. 6. Attic. 8. Nos longis nauibus tranquillitatem aucupaturi eramus. 4. Aca. 100. Si iam ex hoc loco proficiscatur Puteolos stadia triginta, probo nauigio, bono gubernatore ac tranquillitate.

† **A D V E R B.** Honeſta, vtilis, 3. Off. Mirifica, 8. Att. Reliqua, pro Seſt. Summa, 3. ad Qu. Frat. Summa officij, 1. cont. Rull.

T R A N Q V I L L O, *placo.* 1. de Fin. 50. Tranquillare animos. Top. 98. Vt aut perturbentur animi, aut tranquilluntur.

T R A N Q V I L L V S, *ſedatus, pacatus, placatus, lenis, omni perturbatione carens.* 7. At. 7. Cætera videntur eſſe tranquilla, tranquilliffimus autem animus meus. pro Cl. 138. Mare, quod ſua natura tranquillum eſt. 1. de Fin. 71. Placata, tranquilla, quieta, beata vita. 1. de Ora. 30. Pacatæ & tranquillæ ciuitates. Orat. 176. Iſocrates in faciendis verbis tranquillus. 3. Tuſc. 31. Tranquilla & ſerena frons. 4. Fam. 5. Tranquillus animo. 1. Off. 101. Appetitus ſint tranquilli, atque omni perturbatione animi careant. de Sen. 74. Tranquillo animo eſſe, & tranquillo animo conſiſtere.

† **A D V E R B.** Planè, 2. ad Quint. Frat.

† **Syntaxis.** *Verbs tranquillitatis plena. Otium, & vita tranquillitas. Aucupari tranquillitatem. Tranquillare.* (perturbare animum alicuius. Placatum, tranquillum, quietum, beatum. In verbis faciendis tranquillus. Animo tranquillus.

T R A N S. 12. At. 20. Cogito trans Tyberim hortos aliquos parare. 2. de Diu. 22. Si ſciſſet ſibi trans Euphratem eſſe pereundum. pro Qu. 12. Næuius trans alpes vſque transferretur. pro Mil. 75. Domino trans ripam inſpectante. 2. Fa. 15. Trans montem Taurum etiam de matrimonio eſt auditum. 1. de Innu. 45. Ego eo ipſo tempore trans mare fui. 2. de Innu. 97. Vt qui trans flumen eſſent, videre poſſent.

T R A N S A C T O R. 4. V. 69. Timarchides rerum omnium tranſactor & adminiſter.

T R A N S A C T V S. 2. de Or. 15. Sed tranſactis iam meis partibus, ad Antonium audiendum veniſtis. 4. Tuſcu. 54. & 2. ad Her. 8. Rebus iam tranſactis & præteritis.

T R A N S A L P I N V S. 9. Fam. 15. Tranſalpinæ nationes. Poſtq. in Sena. 14. Cognatio materna tranſalpini ſanguinis. 2. Offic. 28. Tranſalpina bella. 4. V. 118. Ægritomanus tranſalpinus. pro Mur. 89. Tranſalpina Gallia.

T R A N S C E N D O, *tranſeo.* 4. C. 6. Hoc malum manauit non ſolum per Italiam, ſed etiam tranſcendit Alpes. de Som. 16. Num cuiuſquam nomen aut Caucaſum tranſcendere potuit, Gangen tranare?

T R A N S C R I B O, *ſcribo, deſcribo.* 3. de Nat. 74. Qu. Soſius, qui tranſcripſit tabulas publicas, pro Clu. 41. Oppianicus teſtamentum in alias tabulas tranſcriptum ſignis adulterinis obſignauit. 4. ad Here. 6. Si veſtra manu fabulas aut orationes totas tranſcripſiſſeris.

T R A N S C V R R O, *prolabor.* de Cl. 281. Alexander, & Cyrus, qui ſuum curſum tranſcurrerant. 4. ad Her. 46. Ne ſine delectu temerè videatur in rem diſſimilem tranſcurriffe.

T R A N S D V C E R E. 6. V. 90.

T R A N S E N N A, *fenestra, cancelli.* 1. de Ora. 162. Eam copiam quaſi per tranſennam prætereuntes ſtriſtim aſpeximus.

T R A N S E O, *traſcio, tranſmitto, tranſcendo, traſgredior, præterueho, trano, perueo, delabor, deſlecto, abeo, deſtuo.* 2. de Nat. 11. Cum Gracchus Pomœrium tranſiret, auſpicari eſt oblitus. I. P. 57. & Or. 147. Cum mare vaſtiſſimum hyeme tranſibas. 8. At. 16. Horum ſtudiorum cauſa mare tranſiui. Ibid. 15. Pompeius mare tranſiit. 7. 7. Cum legis dies tranſierit. 4. Acad. 119. Quædam animalis intelligentia per omnia permeat & tranſiit. 5. Tuſc. 38. Nulla animans in alterius animantis vitam tranſire poteſt. 11. Fam. 10. Quod ſi me Cæſar auდიſſet, atque Apenninum tranſiſſet. 3. V. 40. Sicut mos maiorum ferebat, repente relinquant, ad aduerſarios tranſeas. 2. At. Video iam quod inuidia tranſeat, & vbi ſit habitatura, &c. 1. de Innu. 30. Deinceps ad partitionem tranſeamus. 5. V. 220. Si vos ſemel in iudicando finem æquitatis & legis tranſieritis. 2. At. 7. Tranſire ad plebem. 3. ad Her. 21. Tranſire ad ſermonem. 2. Diu. 76. Tranſire amnes auſpicato. 9. Fam. 1. Tranſire ea quæ præmunt, & ea quæ impendent. 3. de Fin. 75. Rectius diues quàm Cræſſus: qui niſi eguiſſet, nunquam Euphratem nulla belli cauſa tranſire voluiſſet. 10. Fa. 7. Variſſidum equitem Romanum familiarem meum ad te ipſum tranſire iuſſi. Parad. 3. Si quidem eſt peccare, tanquàm tranſire lineas. 2. At. 21. Tranſire locum. Ora. 146. Tranſire maria. 9. Attic. 3. Tranſiit Formias. 15. 10. Tranſiit hic nimbus. 4. Tuſc. 40. Ægrè tuſiſſe P. Rutilium, &c. ſed tamen tranſiſſe videtur modum, quippe qui ob eam cauſam à vita receſſerit.

† **Deſlecto, vito.** 9. Fa. 1. Spero tamen, ſi te viderim & ea quæ præmant, & ea quæ impendant, me facile tranſiturum.

† **Accedo, eo.** 13. Tranſierant illuc. *id eſt*, in illam ſententiam.

† **Attingo, traſto.** pro Roſc. Amer. 91. Sed in animo eſt leuiter tranſire, ac tantummodò perſtringere vnquamque rem.

† **Omitto.** 8. Fam. 11. Tranſi multa.

† **Tego.** 2. At. 19. Equidem malueram, quod erat ſuſceptum ab illis, ſilentio tranſire.

† **A D V E R B.** Auſpicato amnes, 2. de Diu. Breuiter, deinceps, quàm breuiſſimè, ſeparatim, ſigillarim argumentationes, 1. de Innu. Facile quæ præmunt, 9. Fam. Leuiter, pro S. R. Tutò, 4. Ver.

T R A N S I T V R, *acceditur.* 2. de Fin. 47. Cuius ſimilitudine perſtatem dictorum atque factorum.

T R A N S I T V S, *omiffus.* 5. Att. 2. Iulia lege tranſita ſemel tamen in diem.

T R A N S F E R E N S, *traducens.* 1. Offic. 14. Similitudinem natura, ratioque ab oculis ad animum tranſferens.

T R A N S F E R O, *traduco, conſero.* 2. de Orat. 133. Sed ſi placet, ſermonem aliò transferamus. pro Mur. 46. Cum te de curriculo petitionis deſlexiſſes, animumque ad accuſandum tranſtuliffes. 3. de Orat. 53. Alij à regendis ciuitatibus totos ſe ad cogitationem rerum tranſtulerunt. 13. Att. 13. Totam Academiam ab hominibus nobiliſſimis abſtuli, tranſtulique ad noſtrum ſodaandum, illos ad notationes cenſorias exemplum à conſuetudine militari tranſtuliffes. 1. de In. 33. Tranſferre aliquid ex philoſophia. 5. Fam. 13. Tranſferre animum ad aliqua. pro Font. 8. Tranſferre culpam in alios. 15. At. 27. Vt omnem culpam in te tranſferas. pro Seſt. 82. Tranſferre crimen in alicquem. pro Qu. R. 8. Quin tabulas conſciunt, menſtruas penè rationes in tabulas tranſferunt. 4. V. 126. Hoc idem tranſfero in magiſtratus. 3. A. 30. Ad ſe omnia ex hortis ornamenta tranſtulit. de Cl. 48. Totumque ſe ad arietes componendos tranſtulit. de Cl. 24. Clodius reliquit annum ſuum, ſeſeque in proximum tranſtulit. 3. de Ora. 139. Quod ipſe ſuas diſputationes à cauſis forenſibus & ciuilibus ad inanem ſermonis elegantiam tranſtuliffet. 1. de Fin. 7. Si ad eorum cognitionem diuina illa ingenia tranſferrem. 2. de Fin. 45. *Qua mens ſimilitudines tranſferat.* Frag. ep. Veritus ne nos in Catonem noſtrum tranſferamus illic mali aliquid. Incer. Muſtella catulos ſuos quotidie tranſfert, mutatque ſedem.

† **Cenſeo, recenſeo.** pro Syl. 77. In hunc igitur gregem vos P. Syl. lam reiicietis? in parricidarum numerum tranſferetis?

† **Adhibeo, deriuo.** 2. de Fin. 14. Hanc iucunditatem tranſfer in animum.

† **Tranſcribo.** 3. Fam. 8. Vt de tuo edicto totidem verbis tranſferrem in meum. 6. Att. 2. Iſtum ego locum totidem verbis à Dicaercho tranſtuli.

† **A D V E R B.** Acutè argutias, tragicè parum, de Clar. Altiùs, apertius, audaciùs, crebriùs verba, Orat. Contumeliòſè rem ad alios, 8. Fam.

T R A N S F E R O, *deportor.* 4. Acad. 50. Nihil de ſuo genere tranſferri in aliud genus poteſt. 3. de Orat. 46. Non valdè productis iis, quæ ſimilitudinis cauſa ex aliis rebus tranſferuntur. 2. de Innu. 48. Argumenta, quæ tranſferri in multas cauſas poſſunt. 1. de Ora. 319. Nec in alias cauſas poſſe tranſferri. *Leges, DEFINITIO.* * pro C. Corn. 1. Qui huc & illac tranſferuntur. Frag. ep. Vt Hercules Antianus in alium locum tranſferretur.

† **Auferor, conſeror.** pro Dom. 62. Cum domus in palatio, villa in Tuſculano, altera ad alterum conſulem tranſferrebat.

† **Accommodor.** 1. Offic. 51. Quod ab Ennio poſitum in vna re, tranſferri per multas poteſt.

† **Traducor.** Orat. 92. Tranſlata ea dico, quæ per ſimilitudinem ab alio tranſferuntur. Ibidem 82. Cum verbum aliquid altiùs tranſfertur. 3. de Orat. 147. Verbum tranſferri, & quaſi in alieno loco collocari. de Fat. 16. Quid eſt, quod non poſſit ex conſeſſo tranſferri ad coniunctionem negationem.

† **Mittor.** pro Qu. 12. Tollitur à præconum conſeſſu in Galliam Næuius, & trans alpes vſque tranſfertur.

† **A D V E R B.** Commodè in cauſas, 1. de Innu. Deinceps verba, 3. de Orat. Separatim in cauſas, 2. de Inuent.

T R A N S L A T V S, *excerptus.* 2. de Leg. 59. Iam cætera tranſlata ferè ſunt de Solonis legibus. pro R. P. 9. Hoc totidem verbis tranſlatum caput eſt, quod fuit antè in lege Seruilia. 16. Att. 3. Archetypus in Macrocolla tranſlatus.

† **Delatus.** 6. V. 72. Hoc tranſlatum Carthaginiem, locum tantum mutârât.

† **Commiſſus.** pro Mur. 2. Cum omnis poteſtas deorum immortalium, aut tranſlata ſit ad vos, aut certè communicata vobis cum.

† **A D V E R B.** Indidem, 3. de Orat.

T R A N S I G E N S, *conſigens.* 1. de Diu. 106.

Ipsa feris tranſſignis vnguibus anguem.

T R A N S P I X V S, *traiectus, conſixus.* 2. de Finib. 97. Tranſfixus haſta.

T R A N S F V G A, *perſuga, qui ad hoſtes profugit.* 1. de Diu. 100. Non omnia illum tranſſugam auſum eſſe Senatui dicere. Sal. in Cic. 7. Leuiſſimè tranſſuga, neque in hac, neque in illa parte fidem habens.

T R A N S F V G I O, *perſugio, profugio.* pro Qu. 93. Ab afflictâ amicitia tranſſugere, & ad florentem aliam deuolare.

† **A D V E R B.** Leuiſſimè, 8. Fam.

T R A N S F V N D O, *transfero.* 2. A. 77. Omnem amorem abiecit illinc.

illinc, atque in hanc transfudit. 9. Famil. 14. Libentius omnes meas laudes ad te transfuderim, &c.

† ADVERB. Libentius laudes, 9. Fam.

TRANS GREDIOR, *migro*. 1. de Diu. 33. Quod inauspicato potestatem transgressus esset, 3. Fam. 8. Taurum transgressus sum. 11. 10. Transgredi alpes.

TRANS GRESSIO, *transitus*. I. P. 81. Alpium vallum contra ascensum, transgressionemque Gallorum.

† ORATORIA QUADAM EXORNATIO. 3. de Or. 205. Verborum concinna transgressio. 4. ad Her. 45. Transgressio est, quae verborum perturbat ordinem percurfione, aut transfectione, &c.

† ADIVNCT. Concinna verborum, 2. de Orat.

TRANSIECTIO. *Lege*, TRAIECTIO.

TRANSIGO, *decido*, *pactionem facio*, *conficio*, *facio*, *gero*. 4. V. 79. Qui cum reo transigit, post cum accusatore decimat. pro S. R. 114.

Transigere atque decidere cum aliquo. pro Qu. R. 55. Transigere cum aliquo de aliqua re. 3. V. 140. Quod erat vix H. S. quadringentorum millium, transigunt H. S. ducentis millibus. pro Cl. 39.

Itaque Manilius rem cum Oppianico transigit, pecuniam ab eo accipit. pro Q. R. Is se ternis nummis, in pedem tecum transigisse dicebat. pro Qu. 97. Transigere cum aliquo qualibet, dummodo tolerabili, conditione. 2. Attic. 4. Amabo te, cura ut cum Ticinio transigas. pro Qu. R. 49. Hoc tu per nuncium transigere potuisti. 5. V. 60.

† REM ABSOLVO, *perficio*. pro S. R. 112. Recede de medio, per alium transigam. 12. At. 24. Benefecit Aulus Silius, qui transegerit, &c. Or. 137. Ut cum transegerit iam aliquid, definiat. 1. de Inu. 33.

Transigere quae posita sunt in partitione. Ibid. 39. Transigere multas res vno tempore. 1. Att. 3. Nos hic incredibili ac singulari populi voluntate de C. Macro transigimus. 5. V. 60. Transigere de aliquo. 1. Att. 3. Transigere aliquam controversiam. 6. V. 35. Quod verbo transigere possum. 1. 45. Transigere, absolute, expedire vnumquodque. pro Qu. 76. Transigere susceptum negotium. 13. Fa. 14. Negotium conficiendum curas: ipse suscipias, transigas. 2. A. 20. Quidam homines putarent, si tum occisus esset, cum tu illum gladio stricto infecutus es: negotiumque transigisses, nisi se abdidisset.

TRANSIGOR. 4. Attic. 15. Cum priuatis non poterat transigi, minore pecunia. pro Quint. 20. Ut quoniam suspicaretur de aliqua re fore controversiam, videret ut quam primum tota res transigeretur: sed res conuenire nullo modo potuit. 8. Famil. 4. Profecto aut transigeretur aliquid, aut turpiter intercederet. 1. ad Her. 13. Verum hoc in exercendo transigeretur. pro S. R. 149. Quae domi gerenda sunt, ea per Caeciliam transiguntur.

TRANSIGITUR, *agitur*. 14. Famil. 4. Sin, ut ego metuo, transactum est, fac venias.

† ADVERB. Celerius, 5. Ver. Commodi, 6. Att.

TRANSACTVS, *confectus*, *absolutus*. 3. C. 15. Atque illud quod faciendum primum fuit, factum atque transactum est. 2. Qu. Fr. 3. Sed res multis querelis de Rep. interponendis, nulla transacta est. 4. V. 75. Transacto aut dilato iudicio. 2. ad Her. 8. Transacto negotio, & re transacta. 3. V. 156. Prima actio viti. diebus a nobis transacta est.

TRANSILIO, *migro*, *pratero*. 3. de Orat. 158. Transilire ante pedes posita. 4. de Fin. 39. Cum autem ad summum bonum volunt peruenire, transiliunt omnia, &c. 2. A. 84. Sed ne rem vnam pulcherrimam transiliat oratio, veniamus, &c.

TRANSITIO. 1. de Nat. 49. Imagines similitudine & transitione percipit. de Cl. 62. Transitiones ad plebem. 12. Fam. 13. Qui spem saepe transitionibus praebuit.

† ITEM SEIVNCTIO, *exornatio quadam*. 4. ad Her. 36. Transitio vocatur, quae cum ostendit breuiter quod dictum sit, proponit item breui quod consequatur. 1. 14. Rem breuiter narrare poterimus, &c. uti transitionibus nullis vtetur.

TRANSITVS. 5. Tusc. 59. Eiusque fossae transitum ponticulo ligneo coniunxit.

TRANSLATIO, *exornatio est*, cum verbum in quadam rem transfertur ex alia re, quod propter similitudinem recte videtur posse transferri. 4. ad Her. 46. & 3. de Orat. 156. Translationes quasi mutationes sunt, cum quod non habeas, aliunde sumas. 2. 261. Vnius verbi translatio, aut inuersio verborum. Or. 94. Tam cum fluxerunt continuae plures translationes alia plane fit oratio: itaque genus hoc Graeci appellant *ἀναγωγῆν*, nomine recte: genere melius ille, qui ista omnia translationes vocat. 3. de Orat. 163. Verecunda debet esse translatio.

† REMOTIO. 6. V. 91. Nomen suum alicui ad translationem criminis commodare.

† TRADUCTIO. 1. Off. 43. Et Scyllae & C. Caesaris pecuniarum translatio a iustis dominis ad alienos non debet liberalis videri. *Lege*, TRALATIO.

† ADIVNCT. Continua, mollissima, frequentissima, mollissima, multa, plures, Orat. Pauli durior, pueriles verborum, 3. de Orat. Liberalis pecuniarum, 1. Off. Verecunda, 16. Fam.

TRANSLATITIVS, *trahiturus*. 3. V. 114. Et hoc vetus editum translaticumque esse. *Lege*, TRALATITIVS.

TRANSLATIVVS. 2. de Inu. 57. Cum autem actio translationis aut commutationis indigere videretur, constitutio translaticua appellatur. 11. 14.

TRANSLATOR. 7. V. 151. Translator quaesturae.

TRANSLATVS. Or. 92. Translata verba, quasi stellae illustrent orationem.

TRANSMARINVS, *qui trans mare est*, vel inde petitur. 11. A. 26. & 3. de Orat. 133. Transmarina & aduentitia doctrina. 2. contra Rul. 79. Transmarina vectigalia. 7. V. 44. Accelerare restransmarinas.

TRANSMISSIO, *traiectio*. 1. A. 7. Quod ab vrbe ea transmissio in Graeciam laudabatur. 4. At. 16. Nauigationem mehercule valde timebam, recordans superioris tuae transmissionis.

† ADIVNCT. Superior, 4. Attic.

TRANSMITTO, *transseo*, *traicio*. 2. de Nat. 12. 5. Grues cum maria transmittunt, trianguli formam efficiunt. 8. Attic. 11. Lenticulum ante puto transmissurum, quam potuerit conueniri. 2. Qu. Fr. 5. Aiebant te prima nauigatione transmissurum. 2. de Diu. 52. Caesar in Africam transmisit. pro Pomp. 32. Cum exercitus nostri Brundisio transmiserunt.

† POSTHABEO. pro Pomp. 1. Omne meum tempus amicorum temporibus transmittendum putavi.

† TRADO. Ibid. 42. Quis dubitat, quin hoc tantum bellum Pompeio transmittendum sit?

† PRAMITTO. 16. Att. 6. Pestanum & Vibonensem, vtrumque pedibus & equis transmissimus.

† SYNTAXIS. Transmittere flumen, mare. Transmittere prima nauigatione. In Africam transmisit C. Brundisio C. transmisit.

TRANSNARE. *Lege*, TRANO.

TRANSNUMERO. 4. ad Her. 64. Si hodie vis transnumerari.

TRANSPADANVS. 2. Fa. 17. 5. At. 2. & 11. & 3. Off. 88.

TRANSPORTO, *traicio*, *transfero*. 7. Att. 16. De pueris in Graeciam transportandis tum cogitabam. 8. 17. Ut copiae naubus Dyrrhachium transportarentur. I. P. 47. Macedonia, in quam tantum exercitum transportaras.

TRANSTRVM, *remigum sedes in naui*. 7. V. 134. Nullum vacuum transtrum fuisse.

TRANSTYBERINI, *populi*. 12. At. 24.

TRANSVECTIO. 1. Tusc. 10. Num teterreret. transuectio Acherontis?

TRANSVEHOR, *traicio*, *transseo*. 5. de Fin. 49.

† NAM NEMO HAC VNGUAM EST TRANSVECTUS, *carula cursu*, *quin prius astiterit vocum dulcedine captus*.

† EX HOMERO, *de Sirenum cantu*.

TRANSVERBERO, *transfigo*. 7. Fa. 1. Cum praecleara bestia venabulo tranfuerberabatur.

TRANSVERSVS, *obliquus*. 6. V. 119. Vna via lata, perpetua, multaeque tranfuerfae Syraculis. 5. Att. 1. Nunc venio ad tranfuerfum illum epistolae tuae versiculum. de Vn. 27. Orbium motio tranfuerfa. 3. de Or. 131. M. Manlius tranfuerfo ambulans foro. 13. Att. 20. In omni vita sua queneque ad recta conscientia tranfuerfum vnguem non oportet discedere. 4. Aca. 58. Ab hac mihi non licet tranfuerfum, ut aiunt, digitum discedere. 15. At. 4. Ecce autem de tranfuerfo L. Caesar, ut veniam ad se rogat. 4. ad Her. 15. Ecce tibi est tranfuerfo, &c. de Cla. 331. Cuius in adulescentia per medias laudes quasi quadrigis vehementem tranfuerfa incurrit misera fortuna reip.

† SYNTAXIS. *Transuerfa via, epistola, versiculus, orbium motio. Transuerfo foro deambulare. Vnguem ne quidem tranfuerfum aberrare. Et digitum tranfuerfum. Ecce de tranfuerfo. C. Ecce tibi est tranfuerfo. Transuerfa ecce incurrit fortuna.*

TRANSVOLVO. 10. Fam. 31. Num etiam Alpes poteram transuolare? 4. ad Heren. 32. Oceanum Macedonum gloria transuolasset.

TRAPEZOPHOROS, *statua erat pro tripode, ad mensam sustentendam*. 7. Fam. 23. Quod tibi destinaras trapezophoron, si te delectat, habebis.

TRASYMENVS. pro S. R. 89. Multos caesos non ad Thrasymenum lacum, sed ad Seruilium vidimus. de Cl. 57. C. Flaminius apud Trasymentum interfectus.

TRBYLANVS ager. 5. Attic. 2.

TRECENTI. 2. de Fin. 97.

THRECIDICVS, *quasi Threycius dicitur. Significatur autem ea voce, quod Thracis gladiatoris est*. 7. A. 17. Cum ornasset Threycidicis comitem & familiarem suum, illum miserum fugientem iugulauit. Threycidicis, scilicet armis & vestitu. Et Auson. poeta, Threycidicum gladium dixit.

THREDECIES H. S. 5. V. *Lege*, TERDECIES.

TREMBENDVS, *tremens*. pro Dom. 134. & I. A. Is postem tremebunda manu tetigit. 3. ad Her. 25. Tremebunda vox.

TREMFACIO, *concutio*. 1. de Diu. 18.

† AUT CUM SE GRAUIDO TREMFECIT CORPORA VALLUS. Poetz.

- TREMEFACTVS**, *concuſſus*. 2. Off. 24. Quamuis enim tremefacta ſit libertas, tamen, &c.
- TREMO**, *contremiſco*. 4. Acad. 48. Qui tremunt & exalbescunt obiecta re terribili. 4. Tuſc. 48. Tremere toto pectore. 1. Qu. Fr. 1. 4. Tremo animo. 2. de Ora. 285. Sapiens ſi algebis, tremes. I. P. 74. Timidus, ac tremens. Ibid. 99. Horrens, tremens. 3. Qu. Fr. 2. Trementi voci. Orat. 93.
- Africa terribili tremit horrida terra tumultu. ex Ennio.*
- ✠ **Syntaxis**. *Animo tremere, toto pectore. Timidus & tremens, Horrens, tremens.*
- TREMOR**. 4. Tuſc. 19. & 4. Acad. 48. Terrorem pallor & tremor, & dentium crepitus confequitur. pro Flac. 10. Tamen id quod dixit, quanto cum pudore, quo tremore & pallore dixit?
- TREMVLVS**, *tremens, tremebundus*. 1. de Diu. 14.
- Haud modicos tremulo fundens è gutture cantus. Poëta.*
- ✠ **Radiatus**. 2. de Nat. 110.
- Magnus leo tremulam quatiens è corpore flammam.*
1. de Diu. 18.
- Vidiſti & claro tremulos ardore cometas.*
- ✠ **Tremorem inducens**. I. A.
- Tum fixum tremulo quatietur frigore corpus. Poëta.*
- TREPIDATIO**, *metus, commotio*. pro Deiot. 20. Num quæ trepidatio? num qui tumultus?
- ✠ **ADIVNCT**. Iucunda ciuium, 1. Phil.
- TREPIDO**, *metuo*. 3. de Ora. 166. At Romanus homo, &c. corde ſuo trepidat.
- TRES** constantiæ. Tuſc. 4.
- TRES** tabernæ. 1. & 2. At. **Lege**, **TABERNA**.
- ✠ **Ad tres horas dormire**. 10. Att.
- TRES** viri. 2. contra Rul.
- TREVIRI**, *populi Gallia*. 12. Fa. 15. Treuiros viros cenſeo: audio capitales eſſe: malleum auro, argento, ære eſſent. *Iocus ex ambiguis: intelligit enim triumphatorum Caſaris, Pompeij & Craſſi: qui tres viri, ſi ex auro, aut argento, aut ære eſſent, nulli nocere poſſent.*
- TRIANGVLVS**. 2. de Nat. 125. Grues cum maria tranſmittunt, trianguli formam efficiunt. Ibid. Baſis trianguli, quam grues efficiunt.
- * **TRIANGVLVS**. 2. de Diu. 89. Ea triangula illi & quadrata nominant.
- TRIARIVS**. 4. At. 15. & de Clar. 266.
- TRIBVARIVS**, *ad tribus pertinens: nam à tribu dicitur*. pro Planc. 47. In hoc ſodalitiorum tribuario crimine. Ibid. 36. Tribuaria res.
- TRIBVLVS**, *curialis*. pro S. R. 47. Poſſum multos proferre vel tribuleis, vel vicinos meos, qui, &c. Qu. de Per. 25. Qui apud tribuleis ſuos plurimum gratia poſſunt. 1. At. 5. C. Herennius tribulis tuus eſt. Ibid. 13. Singulis tribulibus. in Vat. * Marſi & Peligni tribules tui. pro Planc. 47. Tribules decuriare. 13. Fam. 58. Tribulis Lucius, & municeps, & familiaris meus.
- ✠ **ADIVNCT**. Turbulenti, pleb. 12. Phil. Vicinus, pro Pla.
- TRIBVNAL**, *proprie iudicis ſella, puteal*. 4. V. 94. Prætor de ſella ac tribunali pronunciat, ſi quis, &c. 1. de Or. 168. Nobis in tribunali Quint. Pompeij prætoris vr bani ſedentibus. de Cl. 289. Hoc oratoris contingat, vt cum audirum ſit eum dicturum, locus in ſubſelliis occupetur, compleatur tribunal, &c. in Vat. 21. Feciſti antea roſtra pontem continuatis tribunalibus. Poſtquam ad Quir. 13. & pro Dom. 54. Aurelium tribunal. 3. Fa. 8. Pro tribunali. I. P. 11. Pro tribunali Aurelio.
- ✠ **ADIVNCT**. Certum, 7. Ver. Continuata, proxima, in Vat. Totum, 2. Phil.
- ✠ **Syntaxis**. *De ſella ac tribunali pronunciat prætor. In tribunali ſedere. Completur tribunal. Pro tribunali dicere.*
- TRIBVNATVS**, *magiſtratus Tribunorum plebis, auxilij cauſa conſtitutus*. pro Quint. 63. 1. de Orat. 25. Cotta qui tribunatum plebis perchat. pro Seſt. 79. Fretus ſanctitate tribunatus. 2. Qu. Fr. 14. M. Curio tribunatum ab Caſare petiuit. 7. Fam. 25. Tribunatus & præfectus, glorioſe inſignia ſunt. 3. de Leg. 20. Tribunatus C. Gracchi quid iuris bonis viris reliquit? 7. Famil. 8. Tribunatus commoda, dempto labore militiæ. 3. de Leg. 20. Vitia quidem tribunatus præclare Quinte perſpicis. 2. Qu. Fr. 11. Auferre tribunatum. 7. Fam. 5. Neque tribunatum, neque præfecturam, neque vllius beneficij certum nomen. de Am. 41. de C. Gracchi autem tribunatu quid expectem, non licet augurari. 2. Off. 73. Pernicioſus enim Philippus in tribunatu, cum L. Agrariam ferret. 1. de Orat. 24. Druſi tribunatus pro Senatus autoritate ſuſceptus, infringi iam ac debilitari videretur.
- ✠ **ADIVNCT**. Ardens, militaris, totus, pro Seſt. Peſtifer, & funeſtus, præclarus, pro Dom. Tacitus; turbulentiffimus, de Clar.
- TRIBVNITIIVS**. Poſtq. in Sen. 10. Tribunitius furor. 2. Qu. Fr. 14. Tribunitij candidati. 13. A. 30. Tribunitius vir. Poſt red. in Senat. Tribunitius iſtus. 2. de Leg. Agrar. Actio Tribunitia. pro Dom. ſua. Tribunitia libido. 2. de Orat. 124. Quam tribunitia poteſtas eſſet conſtituta, 3. de Leg. 19. Tribunitia po-

- teſtas in ſeditione, & ad ſeditionem nata, cuius primus ortus inter arma ciuium, & obſeſſis & occupatis vr bis locis præcreta. Ibid. 24. Tribunitia poteſtate plebi à patribus conceſſa, arma ceciderunt: reſtinctæ ſeditio eſt: inuentum eſt temperamento, quo tenuiores cum principibus æquari ſe putarunt: in ceo. Ibid. 23. In Tribunitia poteſtate ineſt quiddam poteſtate tabonum quod eſt quaſitum in ea, ſine iſto malo non haberemus. Ibid. 21. Tribunitium mucronem exacuit in nos. 2. in Rull. 21. Tribunitia: leges. 2. Fa. 18. Tribunitij terrores. 16. Fa. 26. Qu. Ci- ceronis Tribunitiis aut priuatis conſiliis reſ eſt munienda.
- ✠ **Syntaxis**. *Tribunitius iſtus. Exacuerit tribunitium mucronem.*
- TRIBVNVS**, *quasi ephorus, apud Romanos populi deſenſor & cuſtos. Tribunus militum, magiſter militum*. 2. contra Rull. 15. Tribunus plebis, quem maiores præſidem libertatis, coſtodeſque eſſe voluerunt. 3. de Leg. 16. Vt Lacedæmone ephori regibus oppoſiti ſunt, ſic apud nos conſulibus tribuni. pro Qu. 29. Appellatur tribuni: à quibus cum eſſet certum auxilium petirum, tamen, &c. Ibid. 63. Non eſt iudicio defendere, cum auxilium à tribunis petas. Ibid. Ita tamen more & inſtituto, per eum magiſtratum, qui auxilij cauſa conſtitutus eſt. Ibid. 65. Quid, ſi M. Brutus interceſſit? videtur interceſſiſſe appellatio tribunorum, non more, ſed auxilij cauſa. 2. de Or. 197. Tribuni ex templo pulſi, cum intercedere rogatione vellent. Brut. 10. Nemo tribunus plebis, nemo alio magiſtratu autor exitit. pro Dom. 54. Hæc turioſa vis veſani tribuni plebis. de Pro. 46. Si patricius tribunus plebis fuerit, contra leges ſacratas fuiſſe. 1. Att. 13. & 2. Qu. Fr. 5. Tribuni ærarij qui militibus pecuniam numerabant. ibi. 15. Qui vnà cum Senatoribus & Equitibus iudicabant. 15. Fa. 4. Quinque cohortes ſine legato, ſine tribuno militum, denique etiam ſine centurione vllò. 2. Qu. Fr. 14. Hoc autem eſt eius quotidianum, ſe ne tribunum militum quidem facere. pro Clu. 99. Qui M. Emilio, clariffimo viro, legati & præfecti & tribuni militares fuerunt. de Sen. 32. Cum tribunus militaris, depugnaui apud Thermopylas. de Amic. 95. Lex C. Papyrij de tribun. pleb. reſciendis. 11. Fa. 6. Cum tribuni pleb. edixiſſent Senatus aſſeſſet ad XIII. Calend. Ianuar. haberentque in animo de præſidio Coſs. designatorum referre. 3. de Leg. 9. Plebs quos pro ſe contra vim auxilij ergo, decem creareſt, tribuni eius ſunto. 4. Acad. 63. Tantum enim te modò mouit, vt caueres, ne quis improbus tribunus plebis, quorum vides quanta copia ſemper futura ſit, arripere te, & inquireret, qui tibi conſtaret: cum idem negares, quicquam certi poſſe reperiri, idem comperiffe te dixiſſes. * pro C. Corn. 1. Cum is tribunus plebis duas leges tuliſſet in eo magiſtratu. pro M. Scau. Inquirente tribuno plebis. Ibid. Vexatus à tribuno plebis.
- ✠ **ADIVNCT**. Nimiùm acer, nimiùm vehemens, plebicola, 3. cont. Rull. Acerbus plebis & criminoſus, moleſtus, non modò non ſeditioſus, ſed etiam ſeditioſus aduerſarius, pro Clu. Aduerſarij alicuius, pro Mil. Aeriarij, 4. Catil. Aeriarij, 1. Cat. Amentiffimus, irioſus, & audax, inermis atque imparatus, iners atque imparatus, feuerus, atque amens, pro Seſt. Boni plebis, pro Deiot. Cuſtos & deſenſor iuris, potentiffimus, & nobiliſſimus, pro Rab. Extrems ſuffragiorum, horridus, atque trux, popularis, præſens, libertatiſque cuſtos, verus ac foris, vigilans, & acutus, 2. cont. Rull. Felix, vehemens, pro Planc. Fædiſſimus, de Pro. Fur, veſanus, pro Dom. Improbis, ſeditioſi, 4. Aca. Inuiti, timidiiores, veteres, 3. Attic. Leues & non boni, leuiſſimus, officioſiffimus, in aliquem pernicioſi, ſordidiſſimus, 3. de Leg. Militares, 3. Ver. & 1. Fam. Percurioſi, pro Mur. Populares plebis, 1. cont. Rull. Seditioſi, atque improbi, 2. Cat. Similis gladiatoris, in Vat. Valentes, 2. Attic.
- TRIBVENDVS**, & **TRIBVENDVM**, *credendum*. 2. de Diu. 147. Nihil proſus ſomniis tribuendum eſt.
- ✠ **Imponendum onus, habendus honos**. de Am. 75. Tantum cuique tribuendum eſt, quantum ille quem diligas atque adiuues, tuſtinere poſſit.
- ✠ **Adſcribendus, reiiciendus in**. pro Pom. 10. Initia illa præclara non felicitati eius, ſed virtuti: extrema autem hæc, non culpa, ſed fortunæ tribuenda videntur.
- TRIBVO**, *do, præſto, impertio*. 1. Off. 15. Hominum ſocietatem tueri, & ſuum cuique tribuere. Ibid. O dij immortales, vobis enim tribuam, quæ veſtra ſunt: nec verò poſſum meo tantum ingenio dare, vt, &c. 15. At. 18. Vt ergo in cuiſmodi te tribues nobis paulum operæ. 16. 3. Hæc ego concedens è Pompeiano, tribui actuariolis decem ſcalmis. 1. Off. 47. Primum illud eſt in officio, vt ei plurimum tribuamus à quo plurimum diligimur. 2. 4. Cum Philoſophiæ multum diſcendi cauſa temporis tribuiſſem. 3. de Ora. 84. Sed plus operæ foro tribuebat, amicis, rei familiari. de Amic. 13. Qui mortuis tam religioſa iura tribuerunt. pro Mil. 93. Tribuere miſericordiam alicui. 4. Fa. 11. & 1. Off. 59. Tribuere officium alicui. 1. de Orat. 48. Tamen huic ipſi multa tribuat & concedat neceſſe eſt. de Cl. 291. Tribuere ſapientiam eis, qui eam ſibi arrogant. 2. Qu. Fr. 21. Tribuere humanitatem alicui. Ora. 44. Cui primum hunc honorem tributum puto. 5. Fa. 12. Tribuere præconium alicui. 1. de Nat. 3. Tribuere pietatem, ſanctitatem, & religionem numini deorum.

deorum. pro Cael. 29. Tribuere silentium orationi alicuius. pro Corn. 37. Tribuere beneficium, tribuere primum, tribuere ciuitatem. de Somn. 21. Quis animis hanc naturam esse tributam neget? 3. Qu. Fr. 8. Pompeius Miloni nihil tribuit, omnia Cutta. Orat. 56. Ut non sine causa Demosthenes tribuerit primas & secundas & tertias actioni. de Clar. 58. Tribuere suauiloquentiam alicui.

¶ *De sero habeo honorem, optime volo.* Ibid. 190. Ille mihi, benevolentia credo ductus, tribuebat omnia. 10. At. 1. & 2. de Finibus 68. Pater eius, cui semper vni tribui plurimum. 13. Fam. 22. Si ci tantum tribueris, quantum cui tribuisti plurimum. Ibid. 9. Cum ordini publicanorum semper libentissimè tribuerim. 1. Offic. 78. Pompeius hoc mihi tribuit, ut diceret se frustra, & c. 4. Fa. 1. Tantum tibi tribuo, quantum mihi arrego. de Am. 9. Tu, autem quod tantum mihi tribuis, quantum ego nec agnosco, nec postulo, facis amicè. 1. Offic. 106. Qui aliquid tribuunt voluptati.

¶ *Diuidio.* de Cl. 12. & Or. 16. Tribuere rem vniuersam in partes.

TRIBUOR, *adhibeor.* pro Syl. 10. & 1. de D. 5. Nec testimonio fidem tribui conuenit, nec defensionis auctoritatem.

¶ *Adhibeor.* 2. Fa. 16. Quod illi tribuebatur ignauit, de nobis id existimari posse non arbitror.

TRIBUITUR, *assurgitur.* de Sen. 63. Lacedaemonia plurimum tribuitur aetati.

¶ *Adverb.* Castè, purè, 1. de Nat. Exiguè, 10. Fam. Infinitè potenti-

bus, ep. ad Brut. Ita multa, pro Qui. Lig. Libentissimè alicui, 13. Famil. Liberaliter pramia, 3. Ver. Longè plurimum, multum alicui, Orat. Multum feneçuti, plurimum officij alicui, 1. Offic. Nunquam tantum aetati, de Senec. Rectè, 3. Offic.

TRIBVS, à tribuendo, hoc est, distribuendo appellata. 3. de Leg. 7. Populi partes in tribus distribuunt. Tribuum alia rustica, alia urbana. Rustica tribus laudatissima eorum qui vira haberent. Urbana vero, ignominia etiam, desidia, probo. Itaque quatuor sola erant à partibus orbis. Suburbana, Palatina, Collina, Esquilina. Plin. lib. 18. cap. 3. Alia atque alia in vno orbis Tribus fuerunt, sed Ciceronis aetate triginta quinque. 3. V. 14. Credent omnes V. & XXX. Tribus homini grauius. 2. in Rull. 17. Quaro à populari Tribuno plebis, equando nisi per XXXV. Tribus creati sint, scilicet Tribuni pleb. 6. A. 12. Num quiquam est vestrum, qui tribum non habeat? certe nemo: atqui illum quinque & triginta Tribus patrum adoptarunt. In libris autem Ciceronis qui extant, nominata tantum XVIII. leguntur. pro Plan. 38. Terentina, Volitina, Lemonia, Veientina, Crustumina. Ibid. 54. Aniensis. 2. in Rull. 78. Romilia, Ottriculana, Narniensis. Ibid. 95. Pupinia. pro Sest. 114. Palatina. in Vat. 37. Sergia. 2. At. 14. Emilia. 4. 14. Pontina sine Pomptina, Metia, Velina. 8. Fa. 8. Quirina, Popilia. Reliquae tribus apud alios auctores sunt, Cornelia, Claudia, Collina, Esquilina, Falerina, Fabia, Galeria, Ventina, Papyria, Pollia, Publicia sine Publicia, Suburrana, Scaptia, Stellatina, Sabatina, Tromentina, Veruria. Sunt tamen qui putent, Romiliam & Quirinam, eandem esse, itemque Sabatinam & Fabiam: atque in earum locum reponant Pontinam & Athesinam. Vide Alexandri Geniales. Iam loquendi modos subiiciemus. pro Mur. 32. Multae tribus, quae ex municipiis Umbriae conficiuntur. pro Clu. 122. In aetarios referri, ac tribu moueri. 2. de Orat. 272. Censor Centurionem quemdam notarum, Tribu mouit. 2. A. 4. Aut tum cum es factus Augur, vnam Tribum sine Decurione ferre potuisset. 11. P. 18. Africanus duas tantum Tribus tulit. pro Planc. 54. Nam quot questus es, plures te testes habere de Volitina, quam quod in ea Tribu puncta tuleris, & c. De ferendis Tribubus, & quid sit ferre tribum, & id genus alia, vide pro Planc. 52. Itemque edere Tribum, pro eodem. 37. & pro eod. 54. Concedere alicui Tribum. 1. Att. 13. Qui nimos in Tribu pronunciauerit, si non dederit, impune sit. 2. V. 22. Diuisores omnium Tribuum. Illud quoque notandum proprium Tribus nomen sine adiectione vsurpari. ut, pro Pl. 54. Habere testes de Volitina. subaudi, Tribu: & auferendi casu. 2. V. 23. Inuentum tamen esse fortem amicum ex eadem familia Quin. Verrem Romilia. 9. P. Sulpicius Lemonia. 8. Fa. 8. C. Septimius T. F. Quirina. subaudi, Tribu. pro Cor. 30. Certa Tribu, certo numero esse. pro C. Corn. 1. Nec criminosis, tribus ad legem accipiendam, quam ad collegam reddendum priuatum introuocare.

¶ *Adverb.* Certa, pro Corn. Pauca, 2. contra Rull. Urbana, 1. ad Qu. Frat.

TRIBUTVS, *attributus.* 3. de Orat. 142. Plus enim aliquantò attulisti, quam tibi esset tributum à nobis ac denunciatum. 1. Offic. Generi animantium omni à natura tributum est, ut se, vitam, corpusque tueatur, & c. Ibid. 107. Altera quae proprie singulis est tributa. || *Lamb.* attributa.

¶ *Diuisus.* 2. de Fin. 17. Omnem vim loquendi, in duas tributam esse partes.

¶ *Adverb.* Exiguè, serò, 10. Fam. Plurimum alicui à Senatu, 15. Fam. Vulgò, pro L. Mur.

TRIBUTARIVS, *stipendiarius, vectigalis.* 6. V. 148. Tabellae non commendatitiae, sed tributariae. ibidem. Tributariae litterae.

TRIBUTIM, *per singulas tribus.* pro Mur. 67. Si gladiatoribus vulgò locus tributim esset datus. Ibid. 72. Spectacula tributim sunt data. pro Fl. 15. Tributim & centuriatim descriptis ordinibus. 14. Att. 15. Scaurus populo tributim domi suae satisfecerat.

TRIBUTIO, *distributio.* 1. de Nat. 50. Eam esse naturam, ut omnia omnibus, paribus paria respondeant: hanc *isovopieon* appellat Epicurus: id est, aequabilem tributionem.

¶ *Adverb.* Acquabilis, 1. de Nat.

TRIBUTVM, *omne id appellatur, quod à subditis domino, Regi, Reipub. tribuitur & penditur.* 4. V. 131. Siculi ex censu quotannis tributa conferunt. 5. 100. Imacharense tributum ferre coegisti. pro Fla. 20. Duae rationes pecuniae conficiendae: aut versura, aut tributo. ibid. Tributi confectio. Ibid. 44. Mensa publica numerat aut ex vectigali, aut ex tributo. 3. Fam. 7. Cum ad me aditum esset ab iis, qui dicerent à se intolerabilia tributa exigi. ad Brut. 18. Tributum, & c. centesima collatum, impendenti censu locupletum. 2. A. 93. Pecunia, quae nos à tributis posse vindicare. 12. Fam. 3. Ut optimè meritis militibus promissa soluantur: quod fieri sine tributo posse non arbitror. 6. Attic. 1. Ei tamen si nunc soluitur, tricesimo quoque die talenta Attica triginta: & hoc ex tributis. 1. Qu. Fr. 20. Sumptus & tributa ciuitatem tolerari aequaliter. 2. Offic. 74. Danda est opera, ne tributum sit conferendum. Ibid. 76. Vnius imperatoris praeda finem attulit tributorum.

¶ *Adverb.* Acerbissima, 15. Fam. Intolerabilia, 3. Fam.

TRIBUTVS, *ut tributa comitia quae ex omnibus tribubus constabant.* 3. de Leg. 45. Lege, COMITIA.

TRICALINVM, *locus in Sicilia.* 7. V. 10.

TRICAE, *impedimenta.* 8. Fam. 5. Ut plus biennium, in his tricis moretur. 10. At. 7. Ferre domesticae tricis.

¶ *Adverb.* Domesticae, 10. Att.

TRICENVS, 3. ad Her. 32. Paulo plus aut minus pedum tricenum.

TRICEPS, Or. 159. Tricipitem, non tricapitem dicimus. 1. Tusc. 10. Triceps apud inferos Cerberus.

TRICESIMVS, 2. Offic. 29. Tricesimo anno post. 12. Famil. 2. Tricesimo post die. 6. At. 1. Tricesimo quoque die.

TRICIES, 3. V. 92. Ad tricies H-S.

TRICLINIVM, à tribus lectis sternendis dictum, conclauis, coenaculum. pro Mur. 75. Atque ille rogatus, ut triclinium sterneret, stravit pelliculis haedinis lectulos punicanos. 5. V. 61. Aponius triclinium in foro strauerat. 4. 183. Quinquaginta tricliniorum lecti. 2. de Orat. 263. Quando tandem Galba de triclinio tuo exibis: cum tu, inquit, de cubiculo alieno. 13. At. 50. Triclinium, vbi coenaturus ipse Caesar esset. ibidem. Tribus tricliniis accipi *oi* *æi* *avtov* valde copiose.

TRICOR, *nugor, nugas ago.* 15. Att. 13. Brutus Vectenum accusat: tricitur scilicet. 14. 21. Publius tecum tricatus est.

TRIDVVM, pro Mil. 26. Clodius respondit, illum triduo, ad summum quatuoriduo esse periturum. 2. de Leg. Corta cenfet habendas triduum ferias. || pro Flac. 21. pro Mur. 28.

TRIENNIVM, 15. Fam. 16. & de Cla. Biennium aut triennium est, quum virtuti nuncium remisisti. 1. Qu. Fr. 1. Cum imperio fuisse in Asia triennium. 4. V. Triennium prouinciam obtinere. 4. Aca. 5. Triennio tardius. || de Clar. 161.

TRIERARCHVS, *trieris, triremis nauis praefectus.* 3. V. 52.

TRIENS, *assis pars tertia.* 7. Att. 8. Dolabellam video Liuiae testamento, cum duobus coharedibus esse in triente. ibid. Cum sciemus, quantum sit in trientis triente. 1. ad Her. 21. Lex frumentaria de semilibus & trientibus.

TRIERETIS, *trium annorum spatium.* 3. de Nat. 58. Trieterides à Dionysio quinto constituta putantur.

TRIGESIMVS, de Sen. 19. & pro Fla. Cuius à morte iam tertius & trigessimus est annus.

TRIGINTA, pro Cl. 74. In consilium erant ituri iudices triginta & duo: sententiae decem & sex absolutio confici poterat.

TRINVDINVM, *terna nundina.* 5. A. 8. Vbi promulgatio trinundinum. 16. Fam. 12. Neque se iam velle absente se rationem haberi sui, se praesentem trinundinum petiturum. Ibid. Lex non iure lata dicebatur, nisi trinundino ante esset promulgata. pro Domo sua. Trinundinum accusatio. Lege, NVNDINVM, pro C. Cor. Ex promulgatione trinundinum dies ad ferendum potestatisque venisset.

TRINVS, I. P. 97. Nulla trinis aetivis gratulatio. 4. Attic. 6. Casu enim trinas acceperam. 11. 17. Tullia mea venit ad me, mihi-que literas reddidit trinas.

TRIONES, *boues.* 2. de Nat. 105.

¶ *Quas nostri septem soliti vocitare triones.*

TRIPARTITO, *adverbium.* 4. ad Her. 28. Top. 53. & Tusc. 5.

TRIPARTIVS, vel TRIPERTIVS, 2. ad Her. 30. Argumentatio breuissima est tripartita. 1. de Inu. 7. Oratoris ars tripartita. 3. de Officiis 9. Diuisio tripartita. post Red. Oratio tripartita. 5. V. 13. Tripartita causa. 1. Acad. 19. Tripartita bonorum ratio. pro Sest.

¶ *Adverb.* Xxx 3

TRIPLEX. 1. Tusc. 20. Plato triplicem fluxit animam. 1. Acad. Ratio triplex philosophandi. 13. At. 3. Remittere triplices literas. *id est, tribus respondentes.*

TRIPLICITER. 4. ad Her. 55. Commutabimus tripliciter *rem.*

TRIPLV.S. de Vn. 20. Deinde instituit dupla & tripla interual-la expellere.

TRIPTOLEMVS. 4. ad Her. 10.

TRIPVDIANS. pro Sest. 88. Sed illum tot iam in funeribus Reipub. exultantem, ac tripudiantem, legum, si posset, laqueis constringeret.

TRIPVDIVM. 2. de Diu. 72. Sed quia cum pulli pascuntur, necesse est aliquid ex ore cadere, & terram pauire, terripauium primò, post tripudium dictum est: hoc quidem iam tripudium dicitur, cum igitur offa iam cecidit ex ore pulli, tum auspicianti tripudium solistimum nunciant. Ibid. 20. Etiam si tripudium solistimum pulli fecissent. 1. 28. Hoc quoque quod dixi, coactum tripudium solistimum dicitis. Ibid. Tripudium fieri: si ex offa quid in solum caderet. 2. de Nat. 8. Cum C. Flaminus tripudio auspiciaretur pullarius diem prælij committendi differerat, quod pulli non pascerebant.

† **ADIVNC.** Solistima, 9. Fam. Solistimum. 2. de Diu.

TRIPVS. instrumentum tribus pedibus constans, quo mensa sustinerentur. 3. de Nat. 42. Hercules, quem concertasse cum Apolline de tripode accepimus.

TRIREMIS. nauis tres remorum ordines habens. 7. V. 43. Nauem maximam triremis instar ædificauit.

TRIS. pro **TRES.** in accusatio. 4. Acad.

TRISTICVLVS. 1. de Diu. 103. Paulus filiolum suam animaduertit tristiculam.

TRISTIFICVS. Ibid. 13.
Tristificas certant Neptuno reddere voces. Ibid. 20.
Voces tristificas chartis promebat Helveticis. Poeta.

TRISTIS. maestus, mœrens, dirus. (*remissus, hilaris, bono animo.* 6. V. 32. Is tristis & conturbatus domum rediit. 1. de Di. 59. Qui cum te tristem vidisset, bono animo esse iussit. pro Cæl. 13. Cum tristibus seuerè, cū remissis iucundè. pro Mur. 45. Videtne illum tristem, demissum? iacet, diffidit, &c. 2. de Orat. 289. Seuerus ac tristis vultus. de Cla. 113. Triste ac seuerum genus dicendi. 7. At. 27. Cum dedissem ad te literas tristes, & metuo ne veras. 2. de Diu. 36. Cum tristissima extra sine capite fuerint, quibus nihil diuini videtur esse. 1. 99. Quod auspiciibus tristissimum visum est. I. P. 33. Omnibus tristissimis aliquem exeuntem persequi. 2. de Finibus 118. Maiores nostri ærumnas tristissimo verbo nominauerunt. ad Brut. ep. pr. in. 1. Tristes de Bruto nunciij afferebantur. de Pron. 43. Medium illud tristissimum tempus, &c. pro Mur. 42. Quid sua fors? tristis, atrox, &c. pro Quint. 59. Quintius natura tristi ac recondita fuit. 15. Fam. 7. Tristia tempora. (*secunda tempora.* 4. 13. Tuorumque tristissimo meo tempore meritum erga me memoriam conferuabo.

† **Syntax.** *Tristis & conturbatus. Tristis.* (*remissus. Tristis, demissus. Omne tristi persequi aliquem.*

TRISTIVS. 4. Fa. 13. Quo facilius quibus est iratior, respondere tristius posset. de Sen. 67. Adolescentes grauius ægorant, tristius curantur. *id est, difficilius.*

TRISTITIA. seueritas. (*læticia, hilaritas.* 12. At. 39. Hilaritatem illam, qua hanc tristitiam temporum condecimus, in perpetuum amisi. 8. 16. Tristitiam illorum temporum non subiissem. 3. Fa. 8. Propter quandam tristitiam temporum. de Amic. 68. Tristitia autem, & in omni re seueritas absit. de Clar. 97. Homo ipsa tristitia & seueritate popularis. 2. de Orat. 72. Iudex tum ad tristitiam, tum ad læticiam est contorquendus. 2. de Na. 102. Recessus solis, quasi tristitia quadam contrahit terram. 1. de Orat. 27. Vt cum lauri accubuissem, tolleretur omnis illa superioris tristitia sermonis. 5. Fam. 14. Lacrymis & tristitiæ te tradidisti. 2. de Ora. 236. Tristitiam & seueritatem mitigare & relaxare. Ibid. 340. Acute & hilarè dicto aliquem à tristitia atque ab acerbitate deducere. 1. Off. 37. Lenitate verbi tristitiam rei mitigante. Postquam in Sen. 12. Cum eum præter simulatam versutamque tristitiam nulla res commendaret.

† **ADIVNC.** Simulata, versutaque, Postq. in Sen.

† **Syntax.** *Temporum tristitiam subire. Tristitia & seueritate popularis. Iudicem ad tristitiam contorquere. Tristitia & acerbitas.*

TRITIA. vel **TRITTIA.** oppidum. 6. At. 2.

TRITICVM. frumentum. 3. Offic. 52. 1. de Diu. 78. & 2. 66. Midæ dormienti formicæ tritici granâ in os congeserunt. 5. V. 170. Sexaginta millia modium tritici.

TRITON. monstrum ex homine & pisce conflatum. 1. de Nat. 79. Qualis ille maritimus Triton pingitur, natantibus inuehens belluis adiunctis humano corpori. 2. At. 9. Tritones piscinarum. De hominibus quibusdam hoc dicitur.

TRITONIA. armipotens, &c. id est, Pallas, Anteq. 24.

TRITVS. decantatur, contritus, peruagatus, contemptus. de Cla. 180. Via laudis, quam maiores eius ei tritam reliquerunt. & Tritas vias relinquere. *Lege,* **INDAGO.** 1. A. 7. Iter illud quod tritum

in Græciam est. 1. Acad. 27. Verbum vsitatum ac tritum. 1. Offic. 33. Tritum sermone vel veritate proverbiū. 2. de Diu. 11. Sic Sorites satis Latino sermone tritus est. pro Fla. 65. Quid porro &c. Ibi. Res trita, communis, & peruagata. 9. Fa. 16. Habere aures tritas, notandis generibus poetarum. de Cl. 124. Tritæ nostrorum hominum aures, & erudita ciuitas.

† **Syntax.** *Vias tritas relinquere. Iter in Italiam tritum. Verba vsitata ac trita. Tritum vetustate ac sermone proverbiū. Tritum, commune, & peruagatum. Tritas habere aures.*

TRITVS. 2. de Nat. 25. Lapidum conflictu atque tritu ignis elicitur.

TRIVIVM. area in vrbe, sive spatium, quod se findit in tres vias, aut ubi tres via concurrunt. 1. contra Rull. 7. In trivii aut in compitis auctionarij. pro Mur. 13. & 1. de Diu. 123. Arripere maledictum ex triui.

TRIVMPHALIS. I. P. 44. Prouincia, quæ fuerit ex omnibus vna maximè triumphalis. in Sall. 21. Bis triumphalem fieri. I. P. 55. Porta triumphalis. Ibid. 61. Vehicula triumphalia.

† **ADVERB.** Maximè, in Pifo.

TRIVMPHO. triumphum ago. *Apud Romanos diceverunt. Capitulum curru inuehor, in Capitolium cum insigni illa laurea inuehor.* pro Mur. 11. Sedere in equis triumphantium prætextati potillimum filij solent. Ibid. Vt rebus communiter gestis bene simul cum patre triumpharet. Ibid. 15. Pater amplissimè atque honestissimè ex prætura triumphauit. pro Planc. 61. Iis commissi sunt magistratus, in quibus re bene gesta triumpharent. pro Pomp. 61. Quid tam ipauditum, quam equitem Romanum triumphare? at Pompeius triumphauit. 2. Fa. 12. Spes triumphi, in qua satis gloriosè triumpharem. pro Clu. 14. Palam exultare læticia, & triumphare gaudio. 9. Att. 19. Meum factum abs te laudari triumpho & gaudeo. Lætari, exultare, triumphare. *Lege,* **LÆTOR.** 7. V. 120. Lætari tu in omnium gemitu, & triumphas. 1. Attic. 23. Plus accusatori dabatur, quam postulabat, triumphabat. 2. C. 3. Hoc ipsum in quo exultat & triumphat oratio mea. 11. A. 18. Africanus de Numantinis triumphauit. 8. P. 18. Ex transalpinis gentibus triumpharunt. 7. Att. 1. Cæsar triumphat de sententia Catonis. pro Flac. 31. Acinas pugil Olympionices, hoc est, apud Græcos propè maius & gloriosius, quam Romæ triumphasse.

TRIVMPHATOR. 2. Offic. 28. Vidimus ex ea vrbe triumphari, sine qua nunquam imperatores nostri ex transalpinis bellis triumpharunt.

† **ADVERB.** Amplissimè, honestissimè ex prætura, pro Mur. Gloriosè, 2. Fam. Palam gaudio, pro Cluent.

† **Syntax.** *Ex prætura triumphare. Triumphare in magistratu. In spe triumphi triumphare. Gaudio triumphare. Exultare læticia, & triumphare gaudio. Hoc te laudare triumpho, & gaudeo. Oratio in hac re exultat & triumphat. Triumphare de, & ex hostibus. Triumphatur ex oppido.*

TRIVMPHVS. corona laurea, laurus, victoris ducis aut imperatoris pompa. pro Cornel. 9. Qui tot habuit triumphos, quot ora sunt terrarum. de Somn. 3. Cum triumphum egeris. 7. V. 98. Agere triumphum de aliqua re. 5. Fa. 10. Ages victor ex inimicorum dolore triumphum. 1. Offic. 78. Pompeius dixit, frustra se tertium triumphum deportaturum fuisse, nisi, &c. pro Mur. 31. Triumphus M. Curij de rege Pyrrho. 5. Fa. 10. Quasi verò non iustissimi triumphi in Dalmatia res gesserim. 7. V. 66. Vivum tu illum seruabas, quem per triumphum credo, quem ante currum tuum duceres. Ibid. 76. Ducere captiuos per triumphum. in Vat. 49. Omnes ita te oderunt, vt repulsam tuam triumphum suum duxerint. 4. ad Heren. 67. Vrbs trophæis ornata, triumphis ditata. 15. Fa. 5. Si triumphi prærogatiuum putas supplicationem. I. P. 58. Quid est, quod confecto formidolosissimo bello, coronam illam lauream tibi tanroperè decerni volueris à Senatu? 14. A. 13. Is demum est mea sententia iustus triumphus ac verus, cum bene de repub. meritis testimonium à consensu ciuitatis datur. I. P. 60. Differes de triumpho: quid tandem habet iste currus? quid vincti ante currum duces? quid simulacta oppidorum? quid argentum? quid aurum? quid legati in equis, & tribuni? quid clamor militum? quid tota illa pompa? quid vehi per urbem? &c. de Prouinc. 28. Decus illud & ornamentum triumphi minuendum nostra personia non putauit. Ibid. 29. Eum ad triumphum deuocant.

† **ADIVNC.** Amplissimus, 8. Att. Castellani, 2. Offic. Certissimus, & inanisimus, iustissimus, 3. Fam. Falsus, de Clar. Grauisissimus, atque iucundissimus, naualis, 17. Ver. Iustus, & magnus, iustissimi, I. P. Iustus, ac verus, 14. Phil. Iustissimi, & clarissimi, pro Planc. Recentis, pro Corn. Balbo.

† **Syntax.** *Triumphum habere, agere, deportare, de, ex. Per triumphum aliquem ducere.*

TRIVMPVIRATVS. triumphatorum manus. de Cl. 117. Qui quidem in triumphatu iudicauerit contra P. Africanum auunculum testimonium.

TRIVMVIK. Or. 156. Triumviri capitales. *Leges*, TRIBVS.
 † ADIVNCT. Capitales, Orat.
 TROCHÆVS, *choræus vel chorius, cordax*. 3. de Orat. 180. Cùm sint numeri plures, Iambum & trochæum frequentem segregat ab oratione Aristoteles. Orat. 193. Trochæus, qui est eodem spatio quo choræus, cordax ab Aristotele appellatur Ibid. 191. Spondæus & trochæus, quod alter ex longis constat, alter breuibis fit. Ibid. 194. Trochæus temporibus & interualis est par Iambo. v. v.
 † ADIVNCT. Extremus, par Iambo, vitiosus, Orat.
 TROEZEN, oppidum. 3. Off. 48.
 TROGLODITÆ, *populus Aethiopia*. 2. de Diu. 93.
 TROGINI, *populi*. Ibid. 79. Troginorum tetrarchia.
 TROIA. 6. V. 72. Aeneas fugiens è Troia. de Amic. 77. Neoptolemus Troiam capere potuit. ad Her.
 TROIANVS. pro Mur. 78. Intus est equus Troianus. 2. de Orat. 94. Tanquàm ex quo Troiano. 7. Fa. 16. In equo Troiano. Scis esse in extremo. Serò sapiunt. *proverbia sunt hæc tria: de quibus Erasmus.*
 TROIANI. 2. de Diu. 82. & *alibi saepe.*
 TROICVS. de Clar. 40. Troicis temporibus. 5. Fam. 12. Troicum bellum.
 TROPHÆVM, *Victoria monumentum*. I. P. 92. Hic in Macedonia trophæa posuit, quæ bellicæ laudis victoriæ quæ insignia & monumenta sunt. de Pro. 4. Macedonia, quæ erat antea munita plurimorum imperatorum non turribus, sed trophæis, quæ multis victoriis erat triumphisque pacata. pro Dom. 100. Non est habitandum in ea vrbe, in qua trophæa de me videam constituta. 2. de Inu. 69. Thebani æneum in finibus statuerunt trophæum. pro Ar. 2. 1. Nostra sunt trophæa. nostra monumenta. 4. ad Her. 67. Vrbs trophæis ornata, triumphis ditata. 2. de Fin. 106. 4. V. 115. Signum cupiditatis, trophæum necessitudinis, iudicium amoris. 1. de Inu. 69. Clarum & exornatum trophæum. 1. Tusc. 110. Salaminium trophæum.
 † ADIVNCT. Aeneum, clarum, & exornatum, 1. de Inu. Plena de decoris & ritus, I. P. Salaminium, 1. Tusc.
 † Syntaxis. Trophæa ponere in templis, & constituere de hoste. Trophæa, monumenta, insignia.
 TROPHONIANA. Chæronis narratio. 6. At. 2.
 TROPHONIVS. 3. de Nat. 49. An Amphiarus deus erit, & Trophonius? Ibid. 56. Mercurius is, qui sub terris habetur, idem Trophonius. 1. de Diu. 74. Cùm apud Lebadiam Trophonio res diuina fieret.
 TROPVS, *modus*. de Cl. 69. Verborum immutationes quos appellant *τροπέως*. 3. de Or. 152. & *deinceps.*
 TRUCIDATIO, *ades, elades*. 4. A. 11. Trucidatio ciuium. 2. Q. Fr. I. De Clodiani insidiis, trucidationibus, lapidationibus.
 TRUCIDO, *pluribus vulneribus concido*. 4. C. 12. Qui nos, coniuges, liberos nostros trucidare voluerunt. 1. 9. & de Ar. 2. Quos ferro trucidari oportebat, eos nondum voce vulnero. pro S. R. 13. Ante oculos iudicum trucidari. 5. Fa. 2. Qui Senatam trucidare voluerunt. pro Pomp. 7. Qui vna die ciues Romanos necandos trucidandosque denotavit. * cont. C. Ant. Ab equestri ordine: quem trucidasti.
 † ADVERB. Crudelissime, 2. Phil.
 TRUCULENTER, *atrociter*. 2. contra Rul. 13. Rullus truculentius se gerebat quàm ceteri.
 TRUCULENTVS, *terribilis aspectu, trux, atrox*. pro Sest. 19. Alter truculentus & terribilis aspectu. 2. de Nat. 110.
Aduersum caput huic Helice truculenta tuetur.
 † Syntaxis. Truculentus ac terribilis aspectu. Scelus nefarium ac truculentum.
 TRUDO, *impello*. de Ar. 61. Quò ne trudamur, dii immortales nos admonent. 1. Tusc. 71. Trudi ad mortem. 4. At. 3. Cùm se ad supplicium præsens tradi videret. * A cad. In quorum societatem & hominem & sapientem trudere nefas esse. 1. At. 13. Trudit noster, &c.
 TRULLA. 6. V. 62. Erat etiam vas vinarium ex vna gemma pergrandi: trulla excauata cum manubrio aureo. Ibid. Trulla gemmea.
 † ADIVNCT. Excauata, gemmea, 6. Ver.
 TRUNCVS, *stipes*. 3. de Or. 177. In arboribus truncus, rami, folia. 2. de Nat. 120. Trunci obducuntur libro aut cortice. de Senect. 52. Terra ex minutissimis feminibus tantos truncos ramosque procreat. in Arat.
Denudat folijs ramos & cortice truncos.
 3. Tusc. 83. Stipes ægritudinis trunco euerso omnes elidendæ sunt.
 † Translatum. Or. 59. Non ad numerum articulus cadens, trunco magis toto se ipse moderans, &c. pro Q. R. 28. Nemo illum ex trunco corporis spectabat, sed ex artificio comico æstimabat.
 † Srolidus. 1. de Nat. 85. Qui potest esse in eiusmodi trunco sapientia: I. P. 19. Qui tanquàm truncus atque stipes, si sterisset

modo, posset sustinere tamen titulum consularis.

† ADIVNCT. Totus, Or. Tutiores à frigoribus, & caloribus, 2. de Nat.
 TRUTINA, *statera*. 2. de Or. 159. Ad ea probanda, quæ non aurificis statera, sed quadam populari trutina examinantur.
 † ADIVNCT. Popularis, 2. de Or.
 TRUX, *truculentus, atrox*. 2. contra Rul. 64. Horridus & trux tribunus plebis. 2. de Diu. 133. Ceruice anguina, aspectu truci. 2. de Nat. 107.
E trubicibus, oculis duo feruida lumina flagrant.
 TV, *persona tua*. pro Rab. 13. Tu mihi etiam legis Portia, tu Gracchi, tu horum, &c. mentionem facis. *Leges*, TVTE.
 TVBA, *buccina*. 2. C. 13. Cùm tubas & signa militaria scirem esse præmissa. pro Syll. 17. Ille arma misit, cornua, tubas, falces. pro Mur. 132. Tubarum sonus. 4. ad Heren. 22. In bello sonitum tubæ ferre non potes.
 TVBV, *sifistula*. 2. de L. 2. Ductus aquarum, quos isti tubos & curipos vocant. *aly*, Nilos.
 TVENDVS. 1. Fa. 9. Nunc à quibus tuendus fuerat, derelictus est. Ibid. 2. Ad tuam dignitatem tuendam. 6. V. 140. Vt quisque eis rebus tuendis conseruandisque præferat. 3. Fa. 12. Quomodo ea tuear, quæ mihi tuenda sunt. 5. 16. Tuenda tibi est dignitas. 2. contra Rul. 5. Cogitatio tuendi consularis. de Senect. 38. Xenophontis liber de tuenda re familiari. 1. Fam. Totus est nunc ab iis, à quibus tuendus fuerat, derelictus. 1. de N. Vt mihi velim, nolim, sic certa quadam tuenda sententia. 3. V. Aedem Castoris, Iudices, P. Iunius habuit tuendam, &c. 1. Fam. Mihi videret animum hominis ab omni alia cogitatione, ad tuam dignitatem tuendam traducere. 3. de Fin. Atque etiam ad iustitiam colendam, ad tuendas amicitias, & reliquas charitates, quid natura valeat, hæc vna cogitatio potest tradere.
 * Frag. ep. Maiore cura tuenda esse quæ parva. pro A. Gabini. Omnes amicitias tuendas semper putari summa religione & fide.
 † ADVERB. Admodum sua cuique, 1. Offic.
 TVEVS, *defendens*. 2. de Leg. 9. Ille cælum atque terras tuens & regens Deus.
 † ADVERB. Munificè, & què, 5. de Finibus.
 TVEOR, *tutor, conseruo, seruo, custodio, foueo, præideo*. 4. C. 22. Quæ quidem non minore labore tueor, quàm comparo. Postquàm in Sen. 4. Non legum præsidio, sed parietum, vitam suam tuebantur. pro Sest. 38. Hæc ea conditione gesseram, vt meum factum semper omnes præstare tuerique deberent. 1. de Orat. 172. Armis prudentiæ causas tueri atque defendere. pro R. P. 41. Hunc Cæsar solus tueatur & sustinet. 1. At. 14. Sic tueor, vt possum, illam à me conglutinam concordiam. 3. de Nat. 47. Natio dea, quod partus matronarum tueatur. 1. At. 1. Huius pecuniæ permutatione facile fidem nostram tuebere. Ibid. 4. Lucrum vt possumus tueor apud hos. pro Deiot. 22. Tueri fines suos ab excursionibus hostium. 2. At. 20. Cæcilium quibus rebus possumus, tueor diligenter. 5. Fam. Quod reliquum est, tuum munus tue. de Clar. 171. & 8. P. Atque etiam L. Paulus Africani pater, personam principis ciuis facile dicendo tuebatur. 2. Offic. 2. de Di. & 5. Tusc. Ab hoc igitur genere largitionis, vt aliis detur, aliis auferatur, aberunt hi qui Remp. tuebuntur. 3. de Leg. Tuentor seniores vrbs templa, vias, aquas, ærarium, vctigalia. 1. 1. Fam. Si de tua in me voluntate dubitarem, multis à te verbis peterem, vt dignitatem meam tuerere. 3. C. 117. Illud perficiam profectò, Quiritis, vt ea quæ gessi in Consulatu, priuatus tuear atque ornem. 2. Fam. Te tamen oramus quibuscumque erimus in terris, vt nos, liberosque nostros ita tueare, vt amicitia nostra, & tua fides postulabat. 3. At. & 2. V. 80. Quò magis amplexetur ac tueatur iudicium suum. Cat. 70. Vt essent qui terras tuerentur. pro Leg. Manil. 6. Vobis turpissimum sit, illud quod accepistis, tueri & conseruare non posse. 2. de Finib. Tueri amicum. 2. P. & pro Cæl. Tueri beneficium. 1. Offic. Tueri commoda hominum. 3. Tusc. Tueri vitæ communem cultum atque vstatu. 2. Dignitatem tueri. pro Deiot. Fines suos ab excursionibus hostium tueri. 2. de Diu. Tueri instituta maiorum sacris, ceremoniisque retinendis. 1. Tusc. Tueri mores & instituta vitæ. 5. Tueri munus Geometriæ. Cat. Tueri munus officij. 8. At. 13. Tueri negotia. 3. Fam. 9. Tueri omnia officia. Ibid. 5. Tueri ordinem Senatorium. Ibid. 9. Vatiniij tueri patrocinium. 13. At. 47. Tueri pollicium. de Amic. 50. Non est enim inhumana virtus, neque immunis, neque superba, quæ etiam populos vniuersos tueri, eisque optime consulere solet. 7. V. 37. Tueri prouinciam. pro, munus obire. 1. Tusc. 2. Tueri rem domesticam ac familiarem. 13. Eamil. 49. Tueri rem, gratiam & autoritatem suam. 1. de Fin. 84. Tueri & munire se benevolentia multorum. Ibid. 73. Tueri se sua sanctitate. 15. Fa. 2. Tueretur se vigilanter. 1. Offic. 11. Tueri se, vitam, corpusque. Ibid. 17. Tueri societatem hominum. 5. de Fin. 65. Tuens munificè & què societatem conjunctionis humanæ.

† **ADVERB.** Castissimè virginem, facillè personam dicendo, de Cla. Castissimè quid religione, de Arusp. Commodius veçtigalia, 12. Famil. Demissè se, diligenter aliquem, fortiter, honestissimè dignitatem, parum fortiter se, 2. Attic. Diligentissimè ac defendere, mirificè & diligere, 13. Famil. Facillè ac defendere causas, rectè quid in causis, 1. de Orat. Facillè maiestatem, pro Sest. Flagitiosè, malè iudicia, 2. Verr. Honestissimè aliquem, 14. Attic. Lautius, melius, 1. Tuscul. Maximè firmissima argumenta, 2. de Orat. Perfacillè se, priuatim sacra, publicè sacra, 7. Verr. Præclarè, 2. de Fin. Prudenter, ep. 4. ad Brut. Sanctissimè caremonias, 1. de Nat. Vigilanter se, 15. Fam.

TVGVRIVM, casa. pro Sest. 93. Tugurium vt iam videatur esse illa villa.

TVITIO, custodia. Top. 90. Natura partes habet duas, tuitionem sui, & viciscendius.

TVM, tunc, partim, modò. 7. Att. 6. Nisi fortè illi tum arma dedimus, vt nunc cum bene parato pugnaremus. 1. de Inu. 30. Tum cum, id est, tunc cum. pro Clu. 179. & pro Muræ. 26. Quid tum inde. 3. V. 63. Tum præterea. 2. 55. Deinde tum, &c. 2. de Inu. 49. & Postq. ad Quir. 22. Tum etiam, id est, præterea. Tum denique, &c. 14. Fa. 2. de Ora. 3. 15. & 82. Primùm, &c. deinde, &c. post, &c. tum ad extremum, &c. pro Flac. 94. Cùm alia malta certi homines, tum hoc vel maximè moluntur. vt, &c. 2. de Orato. 182. Animos iudicum conciliari ad benevolentiam, cùm erga oratorem, tum erga reum. 1. Qu. Fr. 2. Cùm spe sum maxima, tum maiore etiam animo. pro Mar. 3. Cùm summo consensu Senatus, tum præterea iudicio tuo grauissimo. 4. Famil. 11. Cùm in omni re, tum in hoc maximè negotio. 1. de Inu. 66. Ex his illud perspicuum est, approbationem tum adiungi, tum non adiungi. 9. Att. 4. Scripsisti epistolam ad me plenam consilij, summæque tum benevolentia, tum etiam prudentia. ibidem. Differo in vtramque partem tum Græcè, tum Latinè. 4. V. 107. Tum semper, tum in his rebus. 1. de Inu. 17. Eius autem genera, &c. quinque sunt. Nam tum verba ipsa videntur cum sententia scriptoris dissidere: tum inter se duæ leges aut plures discrepare: tum id quod scriptum est, duas aut plures res significare videtur: tum ex eo quod scriptum est, aliud quoque quod non scriptum est, inueniri: tum vis verbi exquiri. 1. de Nat. 34. Modò vnum, tum autem plures. de Amic. 13. & Top. 3. Qui tum hoc, tum illud dicit. Lege, CVM.

† **Syntaxis.** Quid tum inde? Tum præterea. Deinde tum. Tum etiam. Tum ad extremum. Cùm alia vides, tum hoc maximè. Modò vnum, tum plures video.

TVMEO, turgeo, in timore sum. 3. Tusc. 19. Sapientis animus nunquam turgescit, nunquam tumet. 14. Att. 4. Tum eo negotia.

TVMESCO, turgesco. 1. de D. 13. Inflatum mare cùm subito penitusque tumescit.

† **ADVERB.** Penitus, 1. de Din.

TVMIDVS, turgidus, tumore præditus, inflatus. in Vat. 4. Serpens inflato collo, tumidis ceruicibus. 3. Tusc. 19. Membrum tumidum ac turgidum vitiosè habet.

TVMOR, inflatio. 14. Att. 5. Ne deserere viderer hunc rerum tumorem. 3. Tusc. 19. Num manus rectè affecta est, cùm in tumore est. 4. ad Her. 16. Corporis bonam habitudinem tumor imitatur. Ibidem. 2. 8. Tumor, liuor. 44. Mortuus, deformatus, tumore præditus. 4. Tusc. 81. Repentinus oculorum tumor. 3. 26. Cùm tumor animi resedisset. 4. 63. Verat Chryssippus, ad recentes quasi tumores animi remedium adhibere. 3. 76. Erat enim in tumore animus. 14. Attic. 5. Ne deserere viderer hunc rerum tumorem.

† **ADIVNCT.** Recentes, repentinus oculorum, 4. Tusc.

† **Syntaxis.** Animus turgidus, tumens. Negotium tumens. Vitiosè se habet membrum tumidum ac turgidum. Membrum esse in tumore. Tumore præditus homo. Resedit iam animi tumor. In tumore animum esse. Rerum omnium tumor, id est, motus, perturbatio.

TVMVLTVOR, turbas facio, inquietus sum. pro Cæl. 36. Quid tumultuaris foror quid infans? 2. cont. Rull. 100. Qui sæpe & sine causa tumultuat. 1. Offi. 80. Tumultuantem de gradu deiici, vt dicitur. 4. ad Her. 22. In otio tumultuaris, in tumultu solus es otiosus. * Acad. Clamat Zeno, & tota illa porticus tumultuat.

TVMVLTVOSIVS. 5. Attic.

TVMVLTVOSISSIME, perturbatiosè, maximo tumultu. 4. V. 37. Quam tumultuosissimè aliquem adoriri.

TVMVLTVOSVS, turbulentus. 2. Fa. 12. Ita tumultuosæ conciones, ita molestæ quinquatriis afferebantur. 1. de Inu. 4. Seditiosa & tumultuosa vita. * Oecon. 1. Dissonum quiddam ac tumultuosum audientibus canere videtur.

TVMVLTVVS, motus, trepidatio. 5. A. 31. Tumultum decerni, iustitium indici, saga sumi dico oportere. pro Deiot. 20. Num quæ trepidatio: num qui tumultus? 2. C. 26. Vrbis sine vestro motu ac tumultu, satis esse præsidij pronisum est. 5. At. 21. Quo autem die literæ Cassij victrices in Senatu recitatz sunt, eodem meæ tumultum nuntiantes. 8. A. 3. Quid est enim tumultus, nisi perturbatio tanta, vt maior timor oriatur: vnde etiam nomen ductum est tumultus. ibid. Potest esse bellum sine tumultu: tumultus sine bello esse non potest.

† **ADIVNCT.** Ciuilis, 1. Fa. Domesticus, finitimus, 8. Phil. Magnus, 15. Fa. Maximi, 16. Fam. Proximus, pro S. R. Tanti, 3. Ver. Terribilis, Or.

TVMVLVS, locus ex terra leuiter eminens. Anteq. 24. Dij deæque immortales, qui excellenti tumulo ciuitatis sedem Capitolij in saxo incolitis constitutam. 7. V. 92. Ignis è specula aut tumulo sublatus, prædonum aduentum significabat. 2. C. 24. Tumuli syluestres. 1. de Di. 18.

— *Cùm tumulos Albano in monte niuales.*

2. de Leg. 66. Demetrius super terræ tumulum noluit quid statui, nisi columellam. 14. At. 13. Quæris, vtrum magis tumulis prospectuque, an ambulatione delecter?

† **Sepulchrum.** 3. Tusc. 65.

Quò magis est aquum tumulis, mandare peremptos.
pro Ar. 24. Cùm Alexander in Sigæo ad Achillis tumulum affisset, inquit &c. 1. de Leg. 57. Iniecta gleba tumulis & humatus est, & gleba dicitur. pro Milo. 86. Albani tumuli atque luci. * 2. de Glor. Vt suum tumulum multis etiam, post seculis prætereuntes sic loquantur.

† **ADIVNCT.** Excellens, Anteq. Niuales, 1. de Diu. Poëtæ. Syluestres, 2. Catil.

TVMC, tum, illo tempore, per id temporis. 1. ad Her. 2. 1. At. 9. & in Verr. Temporibus illis. 3. Off. 7. A. Sed erat tunc tunc excusatio oppressis, nunc nulla est. de Am. 11. Etiam tunc.

TVND, cado, pulso, verbero. 7. V. 141. Cùm illi iacenti latera tunderet. ibid. Bacillo oculos alicui tundere. 2. de Or. 162. Eandem incudem diem noctemque tundere.

† **ADVERB.** Nihilominus, vehementius, 7. Verr.

TVNICA, vestis breuior sine manicis, virorum & Romanorum propria, qua autem manicis haberet, non sine probro gestabatur. 6. V. 55. Verres cum tunica pulla & pallio. 7. 31. Ille cū pallio purpureo tunicaque talari. 2. C. 22. Manicata & talares tunica. 2. de Or. 195. Vt discinderem tunicam, & cicatrices ostenderem. 5. Tusc. 60. Cùm pila ludere vellet, tunicamque poneret, adolescentulo gladium tradidit.

† **ADIVNCT.** Manicata, talares, ac trita, 2. de Or. Pulla, 6. Ver. Soliuga, 10. Fam. Talaris, 7. Ver.

TVNICATVS. 2. cont. Rull. 93. Iam verò qui metus erat tunicatorum illorum? || pro Cæl. 11. Ludo campestri tunicati vteremur.

TVNICULA, purpurea. 2. de Legib.

TVRE, multitudo, conuentus hominum, vulgus, seditio, vis. 2. V. 19. Videt ad fornicem Fabianum in turba Verrem. 3. V. 137. Domus erat non meretricio conuentu, sed prætoria turba referta. 1. de Nat. 39. Chryssippus magnam turbam congregat ignotorum deorum. 2. de Orato. 314. Mediocrius in mediam turbam atque in gregem coniciantur. de Clar. 332. Turba patronorum & vulgus patronorum. de Sen. 85. Cùm ex hac turba & colluue discadam. 5. Tusc. 46. Turba stultorum. * Ac. Conuocata de hortulis in auxilium quasi libera turba temulentorū.

† **Copia.** de Cl. 122. In hac turba nouorum voluminum.

† **Tumultus, vis, seditio.** pro S. R. 91. Multa sæpe imprudentibus imperatoribus vis belli ac turba molitur. 6. V. 148. Ecce autem noua turba atq; rixa. 7. 31. Facere maximas turbas in caltris.

† **Discrimen, dubium.** 6. At. 1. Magna turba est. 6. Fam. 6. Exponerem etiam, quemadmodum hic, & quanta in turba, quantaq; in confusione rerum omnium viueremus.

† **ADIVNCT.** Magna, 1. Att. Maior, 13. Att. Maxima, 7. Verr. & 12. Fa. Media, similis, 2. de Ora. Nocturna, I. P. Nona, 6. Ver. Prætoria, 3. Ver. Vana, 1. de Nat.

† **Syntaxis.** Turbam deorum congregare. In mediam turbam, & in gregem conicere aliquid. Voluminum turba. Turba & colluue. Vis ac turba belli. Turba & rixa. Turba & confusio rerum.

TVRBATVS. 2. C. 19. Turbata respub. (quieta. pro Planc. 11. Placere mentes turbatas.

TVRBIDE, turbulente. 4. Tusc. 24. Lactantibus se opinionibus inconstanter & turbide.

TVRBIDVS, impurus, sordidus. 5. Tusc. 97. Cùm aquam turbidam, & cadaueribus inquinatam bibisset.

† **Confusus.** 1. 80. Mens, quæ omni turbido motu semper vacet.

4. 34. Turbidi animorum concitatiue motus.
† **Miser, calamitosus, aduersus.** 6. Fam. 14. Si turbidissima sapienter ferebas, tranquillissima late feras. 2. A. 39. Homines cum in turbidis rebus sunt, tamen interdum animis relaxantur. 1. de Diu. 101. In turbidis rebus, &c. 1. de Inu. 4. Turbida tempestat. pro Syll. 43. In quo ego tam subito & exiguo & turbido tempore multa diuinitus dixi.

† **Syntaxis.** Aqua turbida. Motus mentis non turbidus, nec concitatus. Turbida tempora, res.

TVRBO, perturbo, obturbo, misceo. 1. de Nat. 33. Aristoteles multa turbat, à magistro Platone dissentiens. 3. Qu. Fr. 1. Et simul ne quid ille turbet, vide. 3. de L. 19. Omnia infima summis patriam fecit, turbauit, miscuit. 4. V. 123. Non modò illa permiscuit, sed etiam in his turbauit. de Aru. 46. Miscere & turbare omnia.

TVRBO.

TVRBOR. 3. Q. R. Ad te ne hac quidem scribo, quæ palam in repub. turbantur. pro Cluen. 138. Marc quod sua natura tranquillum est, ventorum vi agitur atque turbatur.

TVRBO, conifigura inuversa. de Fat. 42. Reuertitur ad cylindrum & turbinem suum: quæ moueri incipere, nisi pulsa, non possunt. Id autem cum accidit, suapte natura quod superest & cylindrum voluit, & versari turbinem putant.

TVRBO, ventus omnia turbans & inuoluens. 3. de Nat. 51. Imbres, nimbis, procellæ, turbines, cæteræque tempestates. 3. de Or. 155. Undique omnes venti erumpunt, sæui existunt turbines. pro Cæli. 79. Aliquem tanquam turbine aliquo aut subita tempestate percuti. pro Dom. 137. Tu procella patris, turbo & tempestas pacis & otij. pro Sest. 25. Cui illi essent duo Rei. turbines. 1. 2. Fa. 25. Ut Minerua, quam turbo deiecerat, restitueretur. I. P. 20. Qui maximis turbinibus ac fluctibus Reip. nauem gubernassem.

TVRBULENTE, turbulenter. pro Dom. 139. Raptim & turbulenter facere aliquid. 4. Tusc. 60. Qui non turbulenter humana patientur.

TVRBULENTER, turbide. 2. Fa. 16. Nos nihil turbulenter, nihil temere faciemus.

TVRBULENTVS, turbidus. 7. V. 26. Magna & turbulenta tempestas. 2. Fa. 18. Tempora mihi quidem turbulenta videntur fore. I. P. 33. Meum turbulentiſſimum tempus tuo tranquillissimo præstat. Or. 63. Res placatæ & minime turbulenta. 1. de Fin. 20. Turbulenta conuerſio atomorum. 2. de N. 70. Errores turbulenti. pro Ceci. 34. Ea sunt & turbulenta, & temeraria, & periculosa. 2. de Or. 48. Seditioſus ciuis, & turbulenter. Ibid. 135. Turbulentus & malus ciuis. de Clar. 108. Ciuis ut vita, sic oratione turbulenter. Partit. 77. Graue, infedatum, turbulenter. Att. Regem mecum habui turbulenti in rebus. 4. Tusc. 9. Animus turbulenti. 1. de Fin. 5. Libido, temeritas, ignauia, mens turbulenta. 12. Fam. 10. Turbulenta Resp. 7. At. 11. Negotium turbulenti. 4. 3. Conciones turbulenta Metelli, temeraria Appij, furioſiſſima Publij. 153. Turbulenta consilia. de Vniu. 39. Quæ turbulenta ex igne, aère, aqua atque terra, & rationis expertia homini infederint, cum ipse ratione depulerit, & ad primam atque optimam affectionem animi peruenerit. de Cl. 103. Tribunatus turbulentiſſimus. pro Sylla. 40. In illa turbulentiſſima tempestate Reip. mea sponte despexerim. 9. Fam. 1. Turbulentiſſimæ res.

TVRBER. Necessario, pro Sest.

TVRBER, Placatum, ac minime turbulentiſſimum. Turbulenti errores. Seditioſus ciuis, ac turbulentiſſimus mens, Resp. negotium, concio, errores, tempestas, tempus, res turbulenta.

TVRGEO, tumeo, inflatus sum. 4. ad Her. 16. Oratio quæ turget & inflata est.

TVRGEſCO, tumefco. 3. Tul. 19. Animus sapientiſſiſſimus nunquam turgeſcit, nunquam tumet.

TVRGI DV, tumidus inflatus. Ibid. Membrum tumidum ac turgidum vitiose se habet.

TVRMA, equitum ordo. 5. At. 21. Appius noſter turmas aliquot equitum dederat Scaptio, per quas Salaminios coërceret. 15. Fa. 4. Equitum turma. 6. Att. 1. Turma auratarum equeſtrium. pro Mar. 7. Nihil tibi ex ista laude cohors, nihil turma decerpit.

TVRMA LIS, equeſtris. 2. de Or. 262. Turmales statua.

TVRPE, turpiter. 7. At. 17. Turpe pace nobis vtendum est.

TVRPI CVLVVS, subturpiculus. 2. de Orat. 248. Iocus in turpiculis rebus & quasi deformibus ponitur.

TVRPIFICATVS, deformatus. 5. Offic. 105. Deprauatio & fœditas turpificati animi.

TVRPIVS, inhonestus, deformis, distortus, fœdus, inquinatus, infamis, flagitioſus, habens turpitudinem, nequam. 1. Offic. 123. Luxuria cum omni atati turpis, tum senectuti fœdiſſima est. ibid. 127. Quod facere non turpe est, modo occulte, id dicere obſcœnum est. 2. A. 86. Quid hoc turpius: quid fœdius? 3. Tusc. 36. Quid est autem nequius, aut turpius effeminato viro? 1. Off. 126. Partes corporis, quæ aspectum essent deformem habituræ, atque turpe. pro Fon. 24. Turpis & infamis vita pro S. R. 50. Turpiſſimæ & inhonestiſſimus homo. 6. Attic. 1. Nunc video Metelli & turpem. 8. 8. O rem turpem, & ea re miseram. 9. 4. Hoc turpe & indignum putarent. 8. 11. Iste omnium turpiſſimus, & fœdiſſimus, idem est in Rep. qui semper fuit. de Amic. 40. Neque togemus res turpes, nec faciamus rogati. pro Quint. 98. Multis

vexatus contumeliis, plurimis iactatus iniuriis, non turpis ad te, sed miser confugit. 9. Att. 22. Turpis homo. 5. 11. Pugna, ne turpis inueniar. 1. ad Her. 9. Turpis causa dicitur, cum ipsa res animum a se auditoris alienat. 2. de Fin. 97. Trecentosque eos quos eduxerat Sparta, quum esset proposita aut fuga turpis, aut gloriosa mors, opposuit hostibus. 2. Offic. 77. Habere enim quaestui Rempub. non modo turpe est, sed sceleratum etiam & nefarium. Itaque quod Apollo Pythius oraculo edidit, Spartam nulla re alia, nisi avaritia, esse perituram, &c. 8. At. 8. Quod turpe sit, id solum miserum esse. 1. de Inuen. 92. Turpe genus argumentationis. 1. ad Her. 9. Turpe genus causæ. 1. P. 20. Turpes decuria iudicum. 4. de Fin. 75. Turpi nihil turpius. 2. Tusc. 12. Turpiſſimum est quando cum vita pugnat oratio. 2. de Or. 226. Quicquid est vocis ac linguæ, omne in istum turpiſſimum caliditate quaestum contulisti.

TVRPIVS, Aequè, pro S. R. Omnino non. 3. Offic.

TVRPIVS, Turpius, fœdius, nequius, turpius. Deformem ac turpem aspectum hac habent. Turpis & infamis vita. Turpe & indignum. Id non modo turpe, sed sceleratum est, ac nefarium.

TVRPI TER, turpe, obſcœnè, nequiter. 9. At. 6. Timeo ne quid turpiter faciam. 3. Tul. 36. Quæ te turpiter & nequiter facere nihil patiar. 6. At. 3. Hortensius filius fuit Laodiceæ cum gladiatoribus flagitiose ac turpiter. 7. 2. Cato in me turpiter fuit maleuolus. pro Mil. 9. Turpiter perpeti. Lege, CALAMITOSE, & FLAGITIOSE.

TVRPI TVDO, deformitas, obſcœnitas, infamia, macula, flagitium, dedecus, labes, deformatio, deprauatio, fœditas. 2. de Orat. 236. Locus & quasi regio ridiculi turpitudine & deformitate continetur. Ibid. 242. Verborum turpitudinem & rerum obſcœnitate vitare. 3. de Finib. 38. Nisi eos per se fœditate sua turpitudine deterreat. de Ar. 32. Sex. Seranus sanctissima facella omni turpitudine fœdauit. pro Dom. 83. In illo pœna legitima turpitudinem non habuit, propter vim temporum. 1. ad Her. 9. Si causa turpitudinem habebit. pro Fon. 27. Turpitudine, quæ a libidine, aut a petulantia, aut ab audacia nata sit. 7. A. 15. Quanta illa erit reip. turpitudine, quantum dedecus, quanta labes dicere in hoc ordine sententiam M. Antonium, consulari loco. 3. Off. 105. Nullum est maius malum turpitudine: quæ si in deformitate corporis habeat aliquid offensionis, quanta illa deprauatio & fœditas turpificati animi debet videri? 4. V. 191. Vt nulla eius vitæ pars summæ turpitudinis esset expers.

TVRPIVS, Accusabilis. 4. Tusc. Domestica, pro Rab. Flagitiosa atque insignis, singularis. 4. Ver. Fœdiſſima, sempiterna. I. P. Insignis. 3. Veri. Maior, tota iudiciorum, pro Pomp. Maxima, 13. Phil. Nefaria, pro Syl. Plurima. 2. de Fin. Summa, de Ani. Vera. Ficta, pro Font. Vera, atque insignis, pro Cluent.

TVRPIVS, Flagitiose ac turpiter. Turpiter & nequiter. Turpitudine ac deformitas. Turpitudinis fœditas. Fana turpitudine fœdare. Turpitudinem habere, dedecus, labem.

TVRPO, fœdo. 1. Tul. 85. & 3. 45. Iouis aram sanguine turpari. Poëta. Incer. Cæsar cum quoddam ornare voluit, non illos honestauit, sed ornamenta ipsa turpauit.

TVRRIVS, celsa moles, angustior, ex lapide, vel materia. 5. Tusc. 59. Dionysius concionari ex turri alta solebat. de Prou. 4. Macedonia, quæ erat antea multorum imperatorum, non turribus, sed trophæis munita.

TVRTRVS, avis nota. 2. de Fi. 109. Turtures cursu & pergrinatione letantur.

TVRVLANVM, & alia. Lege, THVSCVLANVM, &c.

TVT, tutus ipse. 1. Fa. 8. Vt tute mihi præcepisti. 8. At. 3. Et vt esset, à me est (tute scis) multo ante prouisum. 1. de Or. 99. Non me tibi negasse, tute paulo ante dixisti. 14. At. 18. Quemadmodum tute scribebas.

TVTE, tute. pro Rab. 25. Quia in causa tute esse potuisset. 4. ad Her. 56. 8. At. 1. Non quaero vbi tutissime sit. Ibid. 12. Nam te hic tutissime puto fore. 3. ad Her. 9. Eum tute viuere, qui honestè viuat. ibid. 13. Tute cautèque agere aliquid.

TVTELA, fides, commissio, defensio, patrocinium, clientela. Est autem tutela (ut Seruius Sulp. definiuit) ius ac potestas in capite libero, ad tuendum eum, qui per aetatem suam se defendere nequit, iure ciuili data ac permissa: quæ definitio, quoniam pupillares modo tutelae comprehendit, si generalem facere vis, vt etiam mulierum, & furiosorum tutelae continent, à definitione tibi sunt illa verba remouenda. Per aetatem suam. 1. At. 4. De tutela legitima, in qua dicitur esse puella, nihil vsu capi potest. pro Q. R. 16. Fraudare pupillum, qui in tutelam peruenit. 1. de Or. 180. Nisi posthumus, antequam in suam tutelam venisset, mortuus esset. 2. 193. Filius eius paruus, qui tibi in tutelam est traditus. 1. Offic. 85. Vt enim tutela, sic procuratio Reip. ad utilitatem eorum qui commissi sunt, non ad eorum quibus commissi, gerenda est. pro Elac. 84. Nihil potest de tutela legitima, sine omnium tutorum auctoritate diminui. de Prou. 35. Quare sit in eius tutela Gallia, cuius

cuius virtuti, fidei, felicitati cōmendata est. 4. de Fi. 38. Ut omnia illa prima huius tutelae subiciantur: itaque non discedit ab eorum curatione, quibus praeposita vitam omnem debet gubernare. pro Sest. 64. In eius magistratus tutela reges atque exterae nationes semper fuerunt. 3. Offi. 61. Tutela xxi. tabulis erat vindicata. 3. de Nat. 55. Apollo is, cuius in tutela Athenas antiqui historici esse voluerunt. pro Mur. 22. Omnia hęc nostra latent in tutela ac praesidio bellicę virtutis. 4. de Fin. 36. Nullam partem neque animi, neque corporis, vacuam tutela reliquerunt. 3. 66. Salutem hominum in Iouis esse tutela. 1. de Ora. Ac ne is pro quo ipse diceret, turpi tutela, iudicio, atque omni molestia, stultitia aduersarij liberaretur. Ibid. 228. Sulpitius Gallus duos filios suos paruos tutela populi commendauit. 4. de Leg. Nec se intelligunt esse consanguineos, & subiectos omnes sub vnam eandemque tutelam.

† ADIVNCT. Legitima, pro Flac. Praeclara, 3. Ver. Turpis, 1. de Ora.

TVTISSIMO, aduerbium. 6. At. Vbi tutissimò essem.

TVTIO, tute, impune. 7. 2. Igitur istic me fac posse tuto: an etiam honeste? pro Sest. 79. Vt a Iuis munitus tuto in foro esset. 10. Fa.

† 8. Nec mihi tuto in Senatum venire licet. 11. 4. 38

TVTOR, tueor. 2. de N. 143. Genz tutantur oculos, ab inferiore parte subiecta, leuiterque eminentes. Anteq. 22. Nihil acerbi mihi erit, quod rempublicam tutabitur, de Somn. 4. Ad rempublicam tutandam. pro Pomp. 14. Vestigalia ad ipsas prouincias tutandas. pro Syl. 61. Hunc tamen per vos tutari conseruareque cupiunt. 4. A. 2. Qui rempublicam patrimonio suo & tutatus est, & tutatur. pro Sest. 95. Hic est se tutatus.

† ADVERB. Accuratissime causam, 5. Fam. Copiosius, 3. de Orat. Facile, 2. de Nat.

TVTOR, defensor. 1. de Orat. 218. Qu. Seruius Galba populum Romanum tutorem instituire se dixit filiorum suorum orbitari. 13. Fa. 61. Instituire alicum tutorem & secundum haeredem filio suo. pro Flac. 86. Quęcunq; sine tutore autore est dicta dos, nulla est. pro Cec. 72. Quod mulier sine tutore autore promiserit, non deberi. 5. de Fin. 64. Non tutores misimus regibus. pro Mur. 27. Mulieres propter infirmitatem consilij, maiores in tutorum potestate esse voluerunt. pro Fl. 74. Tutor his rebus Græcorum legibus ascribendus fuit. Postq. ad Quir. 11. Resp. orba consulis fidē tanquam legitimi tutoris implorauit. Postq. in Senat. 4. Cum Resp. non solum parentibus perpetuis, verum etiam tutoribus annis est orbata. de Arusp. 11. Castus tutor religionis. 3. de Ora. 3. Parens bonus & tutor fidelis. 6. A. 12. Patronus & tutor. 12. At. 27. Amo illum mortuum, tutor sum liberis, totam domum diligo. de Clar. 330. Orbe eloquentia quasi tutores relictis sumus.

† ADIVNCT. Annui, Postq. in Sen. Castus religionis, de Arusp. Fidelis, 3. de Or. Legitimus, Postq. ad Quir. Vetus, 2. de Or.

† Syntaxis. Tutorem alicui instituire. Sine tutore autore id actum est. In tutorem esse potestate. Patronus & tutor.

TVTVS, metu, vel periculo vacuus, reclus, cautus, septus, munitus, sanctus, sacrosanctus, sartus, reclus, incolumis, nihil insidiarum habes, in tuto locatus. pro Dom. 109. Quę maiores nostri religionibus tuta nobis & sancta esse voluerunt. pro Pom. 31. Quis locus tam firmum habuit praesidium, vt tutus esset? pro Cec. 44. Fugę tutam viam quaerere. Antequam 12. Quo enim se satis tutum arbitrabatur praesidio: virtutis & gloria? &c. ibidem 14. Qui hoc imperij domicilium numini deorum consecratum, sartum reclusum ab omni periculo conseruauit, & vos vt tutam tranquillamque pacem traheretis, in ea perfecti vigilantia. 10. Fa. 31. Tutus ab inimicis. 2. de N. 120. Tutus a calore & a frigore. 7. V. 38. Tutus, clausus, seclus, munitus contra aliquem. de Ari. 53. Quare cum dij immortales mouent de optimatum discordiis, in tuto collocant Clodium. 12. Fa. 2. Esse in tuto. pro Fl. 31. Multi clarissimi viri, qui cum praedone nullum cepissent, mare tamen tutum praestiterunt.

† ADVERB. Maximè, 4. Ver. Planè ab insidiis, 10. Fa. Prorsus, 15. Attic.

† Syntaxis. Hoc illi religionibus suis est tutum ac sanctum. Tutam tranquillamq; pacem trahere. Tutus a, Tutus, clausus, septus contra. In tuto collocari.

TVTVS, multitudinis numero. TVTVI, nempe amici, cognati, propinqui. 4. At. 14. Tam longè a tot tuis, &c. 1. de Orat. 45. Panætius ille tuus. & alibi milles.

† ADVERB. Planè, 2. de Or. Propriè, 6. Fam.

TYBA, vrbs. 15. Fam. 1.

TYBERIVS, pro Pomp. 33. Ante ostium Tyberinum. 3. P. C. Annius Tyberinus.

TYBERIS, TYBRIS, Annius, quo Roma alluitur. Potest etiam cum tota scribi, autoribus bonis. 12. At. 20. Cogito trans Tyberim hortos aliquot parare. 3. Cl. 5. Vt Tyberis inter eos & pons intercesserit. 15. At. Cum esset trans Tyberim in hortis.

TYBVS, Lege, TIBVS.

TYCHE, vrbs Sicilia. 6. V. 119. Tertia est vrbs, quę quod in ea par-

te fortuna sanam antiquum fuit, Tyche nominata est. TYMBOS, bustum. 2. de Legib. 64. Si quis bustum (nam id puto appellari tymbon) aut monumentum, inquit, aut columpnam

TYNDARVM, vrbs Sicilia. 7. V. 127.

TYNDARITANI. 4. V. 156.

TYNDARIVS, de Fat. 34.

TYNDARIDÆ fratres. Castor & Pollux. 1. Tusc. 28. 3. de Na. &

TYPVVS, signum forma. 1. At. 8. Præterea typos tibi mando, quos

TYRANNICE, superbe, crudeliter. 5. V. 115. Regi, seu potius ty-

TYRANNICVS. 1. de Leg. 42. Leges tyrannicę. pro Dom. 110.

TYRANNI, factum. 2. ad Heren. 49. Tyrannicum

TYRANNIO, viri nomen. 2. Q. Fr. 1. & 4. At. 4.

TYRANNIS, dominatio, regnum, crudelissimum dominatus. 7. At. 5.

TYRANNIS, ex victoria cum multa mala, tum certè tyrannis existet. 2. Tusc.

TYRANNIS, Potius quam conscios delenda tyrannidis indicaret. 14. At.

TYRANNIS, O dij boni, viuit tyrannis? 8. 3. Idem fatere quod in Cinnę

TYRANNIS, dominatione, & Marij tyrannide Philippus 3. Off. 90. Occu-

TYRANNIS, pare tyrannidem. 14. At. 18. Sublato enim tyranno, tyrannida

TYRANNOCTONVS, tyranni interfector. Ibid. 16. Sustulit si-

TYRANNOCTONVS, mulationem desiderij, ne periculosa nostris tyrannoctonis ef-

TYRANNOCTONVS, fect. 16. 14. & 12. Fa.

TYRANNOCTONVS, error libertatis, cuius atis oppressor. 6. V. 123. Imagi-

TYRANNOCTONVS, nes Sicilia regum ac tyrannorum. ibid. At videte, quanto hic

TYRANNOCTONVS, terrior tyrannus. in Vat. 23. Intolerandus tyrannus. 5. Tusc. 57.

TYRANNOCTONVS, Dionysius Syracusanorum tyrannus fuit: is cum v. & xx. natus

TYRANNOCTONVS, annos dominatum occupasset, diu seruitute oppressam tenuit

TYRANNOCTONVS, ciuitatem? pro Milon. 36. Quo tandem animo hoc tyrannum

TYRANNOCTONVS, tulisse creditis? 13. A. 18. Qui erant in eum tyranni. pro Deiot.

TYRANNOCTONVS, 15. Esse tyrannum in aliquem. 7. Att. 19. Cupido coniungendi

TYRANNOCTONVS, cum tyranno. id est, Casare. Ibid. Phalaris & Pisistratus. 3. de

TYRANNOCTONVS, Nat. 82. Dionysius & Apollodorus tyranni. 1. de D. 53. Vrbs ab

TYRANNOCTONVS, Alexandro tyranno crudeli dominatu premebatur. 3. Offic.

TYRANNOCTONVS, 32. Nulla est nobis societas cum tyrannis, sed potius summa

TYRANNOCTONVS, distractio.

† ADIVNCT. Crudelis, pro Dom. Crudelis, & immanis, 3. Off. Crude-

TYRANNOCTONVS, lissimus, 2. Fa. Crudelissimus, importunus, atque amens, 6. Ver. Fir-

TYRANNOCTONVS, mi opibus & voluntate, 4. Fa. Gloriosus fama, gratus beneficio, 2. Phil.

TYRANNOCTONVS, Insuper, 5. Ver. Intolerandus, in Vat. Libidinosus crudelisque, 3. Ver.

TYRANNOCTONVS, Multi & crudelis, 7. Ver. Teter & crudelis, 6. Philip.

† Syntaxis. Ille tyrannus est in omnes.

TYRESIAS, augur & vrbs Thebanus. 1. de Diu. 88. De Tyreha

TYRESIAS, etiam apud inferos Homerus ait, solum sapere, ceteros vm-

TYRESIAS, brarum vagari modo. 2. de N. 7. & 5. Tusc. 115.

TYRIVS, 7. V. 145. pro Flacc. 70. Purpura Tyria. * Hortens. Ni-

TYRIVS, comachus Tyrius.

TYRO, nouus miles, rudis in aliqua re, qui aliquam artem discit.

TYRO, (veteranus miles. 10. Fam. 24. Quantum autem in acie tyroni

TYRO, sit committendum, scimus. 2. Tusc. 38. Etas tyronum. 11. A.

TYRO, 39. Tyrones milites. 12. P. 27. Cum essem tyro in Pompeij exerci-

TYRO, tu. pro S. R. 17. Qui nuper se ad eum lanistam consulit, qui

TYRO, cum ante hanc pugnam tyro esset, facile ipsum magistrum scel-

TYRO, lere atque audacia superauit. 1. V. 47. L. Apuleius vsu atque

TYRO, exercitatione tyro. 4. 37. Tameñ non prouincia rudis erat &

TYRO, tyro. 1. de Orat. 218. Fateor enim oratorem, nulla in te tyro-

TYRO, nem ac rudem, nec peregrinum atque hospitem in agendo esse

TYRO, debere. 1. Offic. 36. In Pompilij exercitu Catonis filius tyro

TYRO, militabat.

† ADIVNCT. Egentissimi, 1. Phil.

† Syntaxis. Tyro miles. Vt tyro. Vrbs rudis ac tyro. In hac vrsum

TYRO, rudis ac tyro, peregrinus, hospes. Tullius tyro militauit.

TYROCINIVM, rudimentum. in Sal. 14. At lapsus ætatis tyro-

TYROCINIVM, cinio, postea se correxit, &c.

TYROTARICIVS, cibi genus, cuius confectionem docet Apicinus lib. 4. 14. Att. 17. Eo die in Pati nostri tyrotaricum immin-

TYROTARICIVS, bam. 4. 8. Multa me in epistola tua delectarunt, sed nihil ma-

TYROTARICIVS, gis quam patina tyrotarichi. 9. Fam. 16. Quem denarium nar-

TYROTARICIVS, ras? quam tyrotarichi patinam? Ibid. Tu vero ad tyrotari-

TYROTARICIVS, chum antiquum redi.

† ADIVNCT. Antiquus, 9. Fam.

TYRRHENVS, Thyrcus. 1. de Diu. 19. Tyrrhenę gentis aruspex

TYRRHENVS, * Eleg.

TYRRHENVS, lam mare Tyrrhenum longè penitusque palumbes

TYRRHENVS, Reliquit.

TYRVS, vrbs Phœnicia. 7. V. 144. Quę nauis Tyro venerat

TYRVS, TYRVS, princeps & inventor artis rhetorica. 2. de Inu. 6. & 1. de

TYRVS, Orat. 91.

V

Ex Latinis literis vocalibus ultima est.

¶ Est etiam nota V, quinque significans.

¶ Interdum pro I usurpatur: ut Sulla, pro Sylla; Sullanus, pro Syllanus.

VACATIO, feria cessatio, immunitas. pro Syl. 26.

Me neque rerum gestarum vacatio, neque etatis excusatio vendicat à labore. pro Cæl. 30. Erat enim meum deprecari vacationem adolescentiæ, veniamque petere. 1. de Leg. 10. Ego verò ætatis potius vacationi confidebam. 1. de Nat. 53. Nos vitam beatam in omnium rerum vacatione ponimus. de Cl. 117. Vacationem augures, quo minus iudicii operam dent, non habere. pro Fon. 7. Falsum est ob vacationem pretium datum, cum immunis nemo fuerit. 5. A. 53. His liberisque eorum militiæ vacationem esse placet. Ibid. 31. Delectum haberi sublati vacationibus. 6. V. 23. Pro hisce rebus vacatio data est laboris, & sumptus, & militiæ, & rerum omnium. 9. Fam. 6. Quæ studia vacationem habent publici muneris. 4. Acad. 12. 1. & 1. At. 16. Ne vacationes valerent. 1. de Leg. 11. Nullam tibi à causis vacationem dari video. 7. V. 57. Quod tam immune municipium: quod per hos annos tam commoda vacatione sit vsum omnium rerum? Frag. ep. Quod mihi vacationem das.

† ADVNCT. Commoda, 7. Verr.

¶ Syntaxis. Vacatio militia senibus est. Philosophia vacationem habet rerum publicarum. Nulla à causis vacatio data Cicero.

VACCARI. 1. de Nat. 78. Cur non gestiret taurus equæ contrectatione: equus vaccæ?

VACCVS. pro Do. 102. In Vacci pratis domus fuit M. Vacci.

VACEI. pro Plan. 84. Putabam in Vaccis dicturum. error, pro, Nitizis.

*VACILLANS. pro Q. Gall. Partim ex vino vacillantes.

VACILLO, nūto, labo, fluctuo, titubo. 1. de Nat. 108. Nec verò exitum reperitis, resque tota vacillat ac claudicat. 3. Off. 118. Iustitia vacillar, vel iacet potius. 1. de Fin. 66. Quo loco videbitur stabilitas amicitiae vacillare de Cl. 2. 16. Curio in vtramque partem toto corpore vacillans. 12. At. 1. Vacillare memoria. 2. C. 11. Partim etiam sumptibus in vetere ære alieno vacillans. 3. A. 31. Antonius cum vna legione, & ea vacillante L. fratrem expectat. 16. Fa. 15. Accepi tuam epistolam, vacillantibus literulis.

¶ Syntaxis. Vacillans & claudicans res, memoria. Corpore vacillare. Vacillantibus literulis epistola.

VACANDVM. 1. Offic. 69. Vacandum est omni animi perturbatione.

VACANS, otiosus, minimè occupatus. 8. Fa. 3. Hoc mihi iucundissimum vacanti negotium erat, tecum id otij tempus consumere.

¶ Expers. 1. de N. 25. Si ipsa mens constare potest vacans corpore.

VACO, nihil ago, cesso, otium habeo, otium est, otiosus sum. 12. Fa. 30. Quamvis enim occupatus sis, otij tamen plus habes: aut si ne tu quidem vacas, noli mihi molestiam exhibere. 1. de Diu. 10. Ita tamen, si vacas animo, &c. 12. At. 37. Scribes aliquid, si vacabis. pro Deiot. 27. Deiotarus quicquid à bellis populi Romani vacabat, cum hominibus nostris consuetudines amicitiasque iungebat.

¶ Otior, abstineo. 2. de N. 56. Cælestem ordinem, qui vacare mente putat, is ipse mentis expers habendus est. 1. de Nat. 2. An dij ab omni curatione & administratione rerum vacent.

¶ Sum expers, sum sine, sum liber à. de Cl. 271. Nullum tempus illi inquam vacat aut à forensi dictione, aut à scribendo. Sall. in Ci. 5. Cuius nulla pars corporis à turpitudine vacat. 1. Of. 4. Nulla vitæ pars vacare officio potest. Of. 199. Quare id vacare numero non oportet. 1. Offic. 136. Sic eiusmodi motibus animus debet vacare. 3. de Fin. 35. Sapiens perturbationibus semper vacabit. 2. de Nat. 64. Natura ætherea vacat ea parte corporis, quæ, &c. 1. Tusc. 65. Animus & terra vacat, & humore. 1. Offic. 130. Histrionum nonnulli gestus ineptis non vacant. 7. Fa. 3. Vacare culpa, magnum est solatium. 2. 1. Præsertim cum in quo accusabar, culpa vacarem. 3. de L. 10. Is ordo vitio vacat. 4. Fa. 8. Qui locus hoc dominatu vacat? 2. Tusc. 64. Amplitudo animi vna est omnium rerum pulcherrima, eoque pulchrior, si vacet populo, &c. 1. Off. 62. Ea animi elatio, quæ cernitur in periculis & laboribus, si iustitia vacat, pugnatque non pro salute communi, sed pro suis commodis, in vitio est. de Sen. 34. Senum ætas vacat muneribus iis, quæ non possunt sine viribus sustineri. 11. A. 38. Qui vtrisque armis vacant. 1. de Nat. 65. Nihil est quod vacet corpore, corporibus omnis obsidetur locus. 1. de Le. 8. Vacare cura & negotio. Br. 17. Quid nostra refert, victu esse Antonij? si victus est, vt alij vacaret quod ille obtinuit? 12. At. 11. Tota domus vacat suppetio 13. 50. Villa ita completa militibus erat, vt vix triclinium vbi cœnaretur ipse Cæsar esset, vacaret. 1. de N. 16. M. Piso si adesset, nullus Philosophiæ vacaret locus.

¶ Operam do. nauo. 3. de Orat. 40. Domicilium tantum in illa vrbe remanet studiorum, quibus vacant ciues. 1. de Di. 11. Ego verò, inquam, Philosophiæ semper vaco.

VACAT, otium est. 2. de Di. 7. Tantum huic studio relinquendum, quantum vacabit à publico officio & munere.

† ADVERB. Omnino, 5. Tusc.

¶ Syntaxis. Vacare curis, morbo, culpa. Quicquid vacat à bello, id totum, &c. Deus mente non vacat, à curatione mundi. Vita officio, vrbe legibus, vitæ laboribus, domus militibus vacans. Vacare disciplinæ. Vacare ab officio.

VACVITA, cessatio, quies. 1. Offic. 73. Quò magis his & magnitudo animi est adhibenda, & vacuitas ab angoribus. 1. de Fin. 37. Vacuitas omnis molestiæ. 2. 36. & 35. Vacuitas doloris. 5. Tusc. 42. Securitatem nunc appello, vacuitatem ægritudinis. Lege. INDOLENTIA.

¶ Tempus illud, quam sedem vacantem vocant. 1. 1. Fa. 10. Quantam perturbationem rerum vrbani afferat obitus, consulis, quantum cupiditatem hominibus. inicit vacuitas, non te fugit.

VACVVS, inanis, exhaustus, nudus, ieiunus. 1. C. 4. Cum morte superioris vxoris nouis nuptiis domum vacuum fecisses. ibid. 16. Ab euentu tuo ista subiecta vacua facta sunt. 3. de Or. 120. Possessio quasi caduca & vacua. pro S. R. 26. Prædia vacua alicui tradere. Par. 6. Possessiones vacuæ. de Vni. 11. Nihil igni vacuum videri potest. pro Mar. 17. Gladius vagina vacuus. 7. V. 134. Remum vacuum trahi. 2. Q. Fr. 14. Nullum mihi vacuum tempus ostenditur. 2. At. 23. Cum vacui temporis nihil haberem. 2. V. 56. Habere dies vacuos. Postq. in Sen. 17. Vacuo à bonis atque inani foro.

¶ Minimè occupatus, minimè lassus. Antequam. 13. Aures non obtulæ criminatione, sed vacuæ præbentur. de Clar. 20. Iraque hunc elegimus diem, cum te sciremus esse vacuum. ibid. Esse animo vacuo. pro Do. 129. Vacuo animo facere aliquid. 1. de Leg. 13. Ego verò libenter, quoniam vacui fumus, dicam. 12. At. 37. Animum vacuum ad res difficiles scribendas afferre.

¶ Liber, expers, ieiunus. 3. Tusc. 8. His rebus mentem vacuum appellauerunt infaniam. 1. de Diu. 27. Animus per somnum sensibus & curis vacuus. 4. C. 2. Hic locus nunquam vacuum mortis periculo atque insidiis fuit. 4. Fa. 14. Nihil insidiis vacuum videro. Ibid. 4. Vacuus molestiis. Antequam. 19. Profectò istis hora nulla eiecto Tullio vacua periculo, aut periculi expectatione relinquitur. pro Dom. 24. Nullus locus vacuus extraordinariis faucibus fuisset. 10. At. 18. Vacuum periculo consilium. 8. Fa. 16. Oppidum vacuum à bello. 4. de Fin. 36. Vacuus omni tutela. 6. V. 23. Vacuus, expers, solutus ac liber ab omni sumptu, munere, molestia. de Arusp. 11. Mea domus ab ista religionis suspitione vacua atque pura est. de Cl. 309. Ab exercitationibus oratoriis nullus dies mihi vacuus est. de Fat. 2. Quondam vacuo ab interuentoribus die. 1. de Diu. 60. Iraque huic obiciuntur vifa, à mente ac ratione vacua 6. V. 3. Ciuitas ab his rebus sanè vacua atque nuda. 3. 33. Nulla hora vacua à furto ac scelere reperitur. 2. de In. 24. Si animus à talibus factis vacuus atque integer erit. 1. Q. Fr. 3. Sin eris ab isto periculo vacuus, ages scilicet, si quid, &c. 3. 4. Animus vacuus ab omni cura. Ibid. 8. Plura ad te vacuo animo scribam, cum, &c.

¶ Syntaxis. Vacuus corpore locus, oppidum bello, animus curis, periculo consilium, vagina gladius. Animo vacuo. Vacuus plura scribam. A periculo vacuus. A scelere vacuus, ac integer. Hoc visum est à ratione, mentes, vacuum. Animus per somnum sensibus vacuus.

VAD, locus inter Apeninum & Alpes. 11. Fam. 13.

VADAVolaterrana. pro Quin. 24.

VADIMONIUM, sponsio sistendi in iudicio ad certum diem, quam deserere non licet. 5. V. 38. Iura Sicularum, quæ habent à populo Rom. ne extra suum forum vadimonium promittere cogantur. 7. 140. Hominem iubet Lilybæum vadimonium Venero seruo promittere. 5. 78. Promittunt Herbitenses vadimonium Syracusas. pro Q. 24. Se iam neque vadari amplius, neque vadimonium promittere. ibidem. Quintius cum cæteris quæ habebat, vadimonia differt. ibid. Cum vadimonia sepe dilata essent. ibid. Ex eo tempore res esse in vadimonium cœpit. ibid. Hic hominem in præsentia non vadatur, ita sine vadimonio disceditur. ibid. 46. Qui postea quoque vadimonium missum fecerit. pro Q. 29. Venit Romam Quintius, vadimonium sistit. ibid. 48. Ad vadimonium non venerat, & vadimonium sibi ait asse desertu. Ibid. 53. & 54. Obire vadimonium alicui. Ibid. 56. Vadimonium tibi cum eo nullum fuit. 2. At. 7. Differre vadimonium cum aliquo. 2. Fa. 8. Vadimonia dilata. pro Quin. 57. Quo die vadimonium istuc factum esse dicis? 2. Q. Frat. 14. Nemo fuit in tanta multitudine, qui vadimonium concipere posset. de Sen. 21. Vadimonia constituta. 2. C. 5. Decoctores qui vadimonia deserere, quam illum exercitum maluerunt.

¶ Syntaxis. Vadimonium promittere, facere, differre, sistere, deserere. Ad vadimonium venire. Obire alicui, esse alicui cum aliquo vadimonium. Vadimonium concipere, constituere.

VADO, eo, iter facio, ingredior. 4. At. 9. Ad eum postridie mane vadebam

vadebam, cum hæc scripsi. 2. ad Heren. 29. Cum feras bestias videamus alacres & erectas vadere, vt alteri bestia nocent. in Arat.

Post hunc ore fero capricornus vadere pergit. 14. At. 11. Lentulus Spinter hodie apud me, cras manè vadit. 7. Fam. Vadunt solida vi.

† A D V E R B. Vulgò, 3. Attic.

VADOR, in ius ad vadimonium sistendum voco. 5. V. 38. Cum Apro-nius ex Leontino vsque Lilybæum aliquem vadaretur ex miseri-tis aratoribus. pro Qu. 2. Si iam neque vadari amplius, neque vadimonium promittere. ibid. Hic hominem in præsentia non vadatur: ita sine vadimonio disceditur. pro Qu. 6. 1. Debere tibi dicit Quintium, procurator negat: vadari vis, promittitur in ius vocas, sequitur iudicium postulas, non recusat.

VADVM, quæ iumen transire, aut pedibus, aut equo possumus. pro Cæl. 5. Sed emeris iam è vadis, & scopulos præteruicta est ora-tio. Or. 15. 2. Hoc motu radiantis Etesie in vada ponti.

VAFER, callidus. 1. de Nat. 86. Homo minimè vafer. 3. Offic. 57. Veterator, vafer, 3. de Rep. Non sunt in disputando vafrum, non veteratores, non malitiosi. 1. de Nat. 39. Chryssippus Stoicorum somniorum vaferimus interpret. 1. Attic. 16. Vafer ille Siculus Epicharmus.

VAFRE, callidè 4. V. 132. Nihil vafrè, nec malitiosè fecit.

VAGANS, 2. de Diu. 80. Aues huc & illuc passim vagantes.

VAGES, dispersè. 4. ad Her. 43. Quas exornationes idcirco non vage dispersimus, sed à reliquis separauimus, quòd, &c. ibid. 3. Res ipsarum, & vagè dissectæ.

VAGINA, gladij theca. 2. de Inu. 14. Ille gladium è vagina eduxit. 3. de Nat. 37. Vt clypei causa inuolucrum, vagina autem gladij, sic, &c. pro Mar. 17. Gladius vagina vacuus. 1. C. 4. S. C. inclusum in tabulis, tanquam in vagina reconditum. de Sen. 51. Viriditas herbescens culmo erecta geniculato, vaginis iam quasi pubescens includitur.

VAGIO, euulo, puerorum infantum more ploro. de Sen. 83. Si quis deus mihi largiatur, vt ex hac ætate repererem, & in cunis vagiam. 2. de Fin. 3. 1. & 4. ad Her. 43.

VAGOR, euagor, volito, passim volito, erro. pro Sest. 9. 1. Quodam tempore homines fusi per agros, ac dispersi vagabantur. 1. de Inu. 2. Cum in agris homines passim bestiarum more vagaban-tur. 1. de Diu. 88. Ceteros ymbrarum vagari modo. pro Fla. 3. 0. Prædones toto mari dispersi vagabantur. 2. cont. Rull. 34. Quan-cunque velis vagari. ibid. 4. 1. Vagari per orbem terrarum. 1. 1. A. 6. Is nunc tota Asia vagatur, volitat vt rex. pro Font. 2. 3. Hi con-trà vagantur lati atque erecti passim toto foro. 1. de Orat. 18. 4. Vagari magna cum caterua toto foro. 14. At. 8. Tota vrbe vaga-ri. 4. ad Her. 52. Volitare & vagari toto foro. pro Mar. 30. Vaga-bitur nomen tuum longè atque latè. 4. Aca. 66. Eo fit, vt errem & vager latius. 1. Tusc. 13. Deinde instituto nostro vagabimur. 1. de Or. 209. Ne vagari & errare cogatur oratio. 3. 188. Ne fluat, ne vegetur oratio. 1. 70. Eadem illa facultate vagari, qua velit. 3. 122. In hoc tam immenso campo vagari liberè. 8. Att. 2. Vaga-mur egentes cum coniugibus & filiis. 3. de Orat. 174. Vt verba neque alligata sint, quasi certa aliqua lege versus: neque ita solu-ta, vt vagentur. 16. At. 11. Vinam cum diem videam, cum ista oratio ita liberè vegetur, vt etiam in Siccæ domum introeat. ad Oct. In vrbe milites vagantur. 2. Offic. 7. Non enim fumus hi, quorum animus vegetur errore.

† A D V E R B. Latè, longè nomen, pro Mar. Latius, 4. Ac. Latissimè, libe-rè, 3. de Orat. Passim more bestiarum, 1. de Inuent.

† Syntaxis. Fusi ac dispersi per agros, in agris vagantur milites. Vo-litare & vagari toto foro. Vagatur nomen longè atque latè. Er-rare & vagari latius in dicendo. Fluit, & vagatur. Errat & va-gatur oratio. Animus ne vegetur errore.

VAGVS, errans, inconstans, dispersus, incertus. 7. At. 11. Itaque vagus esse cogitabam. ibid. 25. Dionysio, dum existimabam vagos nos fore, nolui molestus esse. pro Cluen. 175. Aliquem vagum & exulem errare. Orat. 77. Solutum quiddam sit, non vagum tamen: vt ingredi liberè, non licenter errare videatur. 2. de N. 2. Errans & vaga sententia.)(Latè & certa. 2. de Or. 67. Pars, quæstionum vaga, libera, & latè patens. de Vn. 32. Sidera quæ vaga & mutabili ratione labuntur. 5. de Fin. 56. Bestiæ motus solu-tos ac vagos à natura sibi tributos requirunt. 3. ad Heren. 31. Loci præter modum ampli vagas imagines reddunt. 12. A. 15. Vt vitam inopem & vagam prosequamur.

† Inconstans, pro Milon. 70. Vaga, volubilisque fortuna.

† Syntaxis. Exul & vagus. soluta & vaga oratio. Soluti & vagi sunt bestia motus. Imago ampli vaga. Vitam inopem & vagam pro-sequi. Vaga volubilisque fortuna.

VALDE, vehementer, admodum, mirum vel maiorem in modum, egregiè, non mediocriter, perquam, sanè quam, impensè, magnificè, grauter, imprimis, etiam atque etiam, ita. 15. At. 2. Inhibere illud, quod mihi valdè arriserat, nunc vehementer displicet. 1. Fa. 8. Rem te valdè bene gessisse, rumor erat. de Ar. 6. Cui destinata iam laudem præcipere, valdè esset iniquum. 2. de Di. 81. Nihil est

tam valde vulgare, quam nihil sapere. 7. At. 8. Quid opus est de Dionysio tam valdè affirmare? 2. 4. Valdè hoc velim antè quam proficiscare conficias, &c. 1. 11. Valdè grauter pertexit hunc me leuauit. 14. 1. Valdè vehementer eum visum & liberè dicere. ibid. Hic quicquid volet, valdè volet. 3. de Leg. 1. Tu verò cum nec nimis valdè vnquam, nec nimis sæpe, laudaueris. 2. Famil. Nam suos valdè quam paucos habet.

† Syntaxis. Nec minus valdè vnquam, valdè quam pauci, valdè vehementer gaudeo, valdè hoc velim.

VALE, fac, vel cura, vel da operam vt valeas. 5. At. 19. Etiam atque etiam vale patrone, &c. 2. Q. Fr. 5. Mi frater vale. 16. Fa. 4. Vale mi Tyro, vale, vale, & salue. ibid. 7. Cura vt valeas etiam atque etiam Tyro noster. 15. 8. Valebis igitur, meque, &c.

† Syntaxis. Valeas, Vale, & salue. Vale, vale, Vale patrone.

VALENS, robustus, fortis, firmus, validus, potens.)(imbecillus. 7. V. 14. 1. Lictores valentissimi, & ad pulsandos, verberandoque homines exercitatissimi. 12. A. 2. 4. Semel circumfessus lectis valentissimorum hominum viribus cecidi sciens. pro Clu. 175. Status quidam colonus, homo valens. 2. cont. Rull. 83. Robustus & valens, & audax satelles. 7. Fa. 1. Cum homo imbecillus à va-lentissima bestia laniatur. 5. 2. 1. Quam viribus cum valentiore pugnare. Ac. 29. Nihil enim valentius est à quo intreat. de Cl. 64. Quamquam in Lysia sunt sæpe lacerti, sic vt fieri nihil possit valentius. de Ar. 60. Fuit quondam ita firma hæc ciuitas, & va-lens, vt iniurias ciuium ferre possent. pro Domo 37. Imberbis adolescentulus, bene valens, & meritis. de Vn. 35. Nec fraus valentior quam consilium meum. de Fato 12. Diodorus valens dilecticus.

† Sumus. 15. At. 1. Ibi bene valentem vidi Pylam. 16. Fam. 5. Malo te serò valentem, quam statim imbecillum videre. pro Cl. 27. Cum puer hora xii. in publico valēs visus esset, ante noctem mortuus inuentus est. 2. de Ora. 186. Cum morbo alicui mederi vis, consuetudo valentis & natura corporis cognoscenda est. 4. Acad. 19. Sensus si sani sunt, & valentes, &c.

† Potens. 7. At. Mallem resp. tantas ei vires non dedisset, quam nunc tam valenti resisteret.

† A D V E R B. Bene adolescentulus, pro Dom.

† Syntaxis. Robustus & valens, Firma & valens ciuitas, Valens dilecticus.

VALENTINI, populi. 7. V. 39.

VALEO, possum, polleo, potens sum, vim, vires, momentum, pondus, auctoritatem habeo, alicuius momenti putor, operor, proficisci, momen-tum afferro. 1. Fa. 7. Qui plus opibus, armis, potentia valent. 9. 17. Fiet quodcunque volent, qui valebunt, valebunt autem sem-per arma. de Ar. 55. Opibus valere. 4. At. Domitius valet ami-cis. 16. 9. Vereor ne valeat Antonius. 4. 12. Et quo animo Coss. ferant hunc ὄχλον, rescribas ad me quantum potes & vales. pro Dom. 14. Quasi ego in isto genere animo quæquam aut curatione aut potestate valerem. de Cl. 55. Is longè pluri-mum ingenio valuit. 6. Fa. 6. Quicquid auctoritate valebo & gratia, valebo tibi. 11. 27. Non vereor, ne meæ vitæ mode-stitia parum valitura sit in posterum contra falsos rumores. 1. Off. 107. Videmus alios velocitate ad cursum, alios viribus ad luctandum valere. de Clar. 57. Dicitur etiam C. Flaminius ad populum valuisse dicendo. 1. C. 18. Tu ad leges non solum neg-ligendas, sed etiam perfringendas valuisti. pro Cl. 195. Omnes Latinate, qui valuerunt, venerunt Romam. 3. C. 29. Hæc res mihi valet ad gloriam. pro Muran. 38. In hoc felicitatis fama fermoque valet. ibid. 60. Iudicium accusatoris in reum pro aliquo præiudicio valere. 2. de Leg. 29. Vna definitio in omnes homines valet. 4. Fa. 7. Ad consolandum autem cum il-la valeant, &c. 4. de Fin. 8. Ex eo genere, quod ad differendum valet. 4. At. 15. Vtinam valeat ad celeritatem reditus tuus. 3. de Or. 102. Hoc valet ad agendum, &c. 2. de Di. 96. Plus terra-rum situs, quam lunæ tactus ad nascendum valere. de Cl. 139. Res vbi plurimum proficere & valere possunt, collocari debent. pro Sest. 60. Ignari, quid virtus valeret. 2. de Ora. 16. Experiar, vt ne Sulpitius plus quam ego apud te valere videatur. de Cl. 136. Sp. Torius satis valuit in populari genere dicendi. pro Ce. 55. In vno seruulo familiaris nomen non valet. ibid. 89. Nam il-lud verbum Vnde, in vtramque rem valet. Top. 96. Verbane plus, an sententia valere debeat. 3. Offic. 39. Hoc verbum quid valet, non videt. 3. de N. 4. Quod eò valebat, &c. pro Ce. 59. Quod etiam si verbo differre videatur, res tamen est vnum, & in omnibus causis idem valet. Top. 34. Idem valere.)(Differre & distare. 2. de Fin. 13. Querimus verbum Latinum pro Græco, & quod idem valet. 1. Fam. 9. Præmia quæ apud me minimum valent. 4. 11. Auctoritas tua plurimum apud me valet. 1. de Diu. 30. Aut si valuit, id valet, vt peccatum in eo hæreat. 2. 116. Tam-ten intelligere potuisset, vincere te Romanos, nihil magis in se quam in Romanos valere. de Fat. 8. Vt ad quædam res natu-ra loci pertinet, ad quædam autem nihil: sic affectio astro-rum valet, si vis ad quædam res, ad omnes certè non valebit. 2. de Or.

de Or. 184. Hoc igitur exprimeret, &c. mirum quiddam valet, vel maximam habet vim. 4. Fam. 10. Valere in omnes partes. 6. 22. Valere animo, pro Dom. 7. Hoc ad vincendum valet, vel ad vincendum graue est, vel ad dicendum leue est. 4. Ac. 86. Hoc contra te valet. 2. de Or. 317. Multa ante congressum fiunt, quæ non ad vulnus, sed ad speciem valere videntur. ibid. Quæ valent contra falsam criminationem. 2. Offi. 6. Qui semper aliquid inquirunt, quod spectet & valeat ad bene beatæque viuendum. de Fat. 14. Quamquam hoc Chrysiippo non videretur valere in omnibus. 5. de Fin. 35. Sed certe opus est ea valere & vigere, & naturales motus vsuque habere. 1. de Orat. 125. Diurna in eo valet opinio tarditatis. Postq. in Sen. 10. Legem Tribunus plebis tulit, vt lex Elia & Fusia ne valerent. pro D. 79. De agris racum est, fuit enim populi potestas, de ciuitate non valet, &c. de Cl. 77. Filius Scipionis si corpore valuisset, in primis habitus esset disertus.

¶ *Secunda valetudinis.* 6. Fa. 20. Hic tui omnes valent. 5. 14. Ego valeo sicut soleo, paulo etiam deterius quam soleo. 2. de Fin. 43. Optimè valere. (Grauissimè agrotare. 5. At. 17. Si modò valuisset, & Romæ fuisset. 6. 9. Confido te iam vt volumus valere. 4. 13. Si melius vales, vehementer gaudeo. 11. Fam. 24. Nos hic valeamus rectè, & quò melius valeamus, operam dabimus. 7. Att. 2. Significent enim tuæ literæ, te profus laborare. ibidem. Quia indicabat te non valere. 13. 27. Attica planè valet. 5. 11. Cum ego non bellè haberem. 3. Qu. Fr. 3. Valent pueri, studiosè discunt, diligenter docentur. ibid. 8. Cùm (vt spero) se Cicero noster bellè habebit. 9. Fam. 9. Tullia nostra rectè valet, Terentia minus bellè habuit: præterea rectissimè sunt apud te omnia. 4. 6. Literæ, quibus erat scriptum, Lentulo melius esse. 6. 7. Tironem grauius agrum Essæ reliqui, sed nunciant melius esse ei. 14. 17. Antè sciuisti rectè esse, quàm non bellè fuisse. 3. Qu. Fr. 1. Apud eum rectè erat. 9. Fam. 9. Rectissimè sunt apud te omnia. 10. 17. Frater meus laboribus assiduis concursationibusque confectus grauius se habet. ibid. 20. Si rectè istic erit. 5. V. 140. Nilhil putas valere in iudiciis coniecturam: nihil suspicionem: nihil antea ceteræ vitæ existimationem: nihil bonorum virorum testimoniam: nihil ciuitatum autoritates ac testimonia. pro C. Cor. 1. Neque passus est plùs vnus collegæ sui, quàm vniuersæ ciuitatis vocem valere & voluntatem.

¶ *Bene precantis, atque salutantis in discessu.* 6. Att. 2. Valebis igitur, & valere Pyliam nostrâ & Cæciliam iubebis, & saluebis à meo Cicerone. 5. 2. Illum salutauisti, postea iussi valere. 3. Famil. 5. Valete mea desideria, valete. 4. Attic. 5. Sed valeant recta consilia.

¶ *Refugientis, negligentis.* 1. de N. 125. Si Deus nulla hominū charitate renetur, valeat. 8. Att. 8. Πολλὰ χαίρειν τῷ ἰσχυρῷ dicere. de Am. 23. Amici imbecilles valent. 16. Att. 14. Quare ista valeant.

¶ *ADVERB.* Angustius, parum, 3. Tusc. Benè, minus, rectè, 9. Fam. Benè, 7. Fam. Etiam atque etiam, 16. Fam. In posterum, parum, 7. Fa. Longè, plurimum ingenio, multum dicendo, de Clar. Maxime, 3. de Legib. Maxime ad persuadendum, Top. Melius, 4. Att. Multum ad honorem, 9. Attic. Multum ad vincendum, 2. de Orat. Multum apud aliquem, 2. Fam. Multum communionem sanguinis, pro S. R. Multum in Senatu, plurimum apud bonos, pro Sest. Non minimum, 2. Tusc. Omnino potestate, pro Dom. Optimè, 2. de Finib. Paulò deterius, 5. Famil. Per multum classe, pro Pomp. Planè, 13. Attic. Plus apud aliquem voluntate, 1. de Orat. Plus autoritatem, gratiam apud aliquos, plurimum commendationem, 13. Fam. Plurimum, 2. de Diuin. Plurimum ad opes, 2. Offi. Plurimum ad auctoritatem, de Amic. Plurimum consilio, 7. Philip. Plurimum in cecendo, 15. Fam. Plurimum memoria, pro Deiot. Perinde quasi, pro Cec. Proprie ad aliquem, de Pet. Conf.

¶ *VALETUDO, sanitas.* 1. Offi. 86. Valetudo sustentatur notitia sui corporis, & obseruatione earum rerum, quæ res aut prodesse solent, aut obesse, & continentiam in victu, omnique cultu corporis tuendi causa, & prætermittendis voluptatibus. 9. Fam. 18. Amittere valetudinem. 11. 27. Cùm enim obiurgarem, quòd parum valetudini parceret. de Amic. 22. Valetudo opportuna est, vt dolore careas, & muneribus fungare corporis. Ora. 76. & 2. de Fin. 64. Esse integra valetudine, pro Muræ. 47. Quibus contra valetudinis commodum laborandum est. 1. de Ora. 265. Nunc Scæuola paulum requiescet, dum se calor frangat: & nos ipsi, quoniam id temporis est, valetudini demus operam. 1. Qu. Fr. 1. 36. Te oro, vt valetudini tuæ, si me & omnes tuos valere vis, diligentissimè seruias. 2. de Diu. 123. Esculapius potest præscribere per somnium curationem valetudinis. 1. 81. Qui valetudinis vitio furunt, & melancholici dicuntur. 9. Famil. 15. Ex literis tuis intellexi, animum meum tibi perspectum esse circa curam valetudinis tuæ, quam tibi esse gaudeo. ibid. 14. Multi valetudinis causa in hæc loca conueniunt. 9. 18. Valetudo, quam intermissis exercitationibus amiseram. de Cl. 64. Quosdam valetudo modò bona sit, tenuitas ipsa delectat. 3. Off. 22. Si vnum quodque membrum sensum hunc haberet, vt posse putaret se valere, si proximi membri valetudinem ad se traduxisset. * Hort. Oratæ neque ad voluptatem quicquam desinit, neque ad gratiam, neque ad bonam integramque valetudinem. ibid. Vixit ad summam senectutem valetudine optima. ibid. Quæ confectio est valetudinis.

¶ *Ægra constitutio.* 5. Att. 8. Me incommoda valetudo, qua iam emergeram, tenebat iam duodecimum diem Brundisij. 7. 7. Sed profus te commoueri incommodo valetudinis tuæ nolo. de Cla. 130. Is valetudine incommoda fuit. ibid. 180. Is semper infirma, atque etiam ægra valetudine fuit. 2. de Diu. 142. Nonnullæ significationes valetudinis, vt hoc ipsum pleni enectiue simus, ex quodam genere somniorum intelligi posse dicuntur. de Sen. 35. Quam fuit imbecillis P. Africani filius, quam tenui aut nulla potius valetudine: ibid. At id quidem non proprium senectutis est vitium, sed commune valetudinis.

¶ *Corporis innata constitutio, & habitudo.* Postquam in Senat. 27. Quis quacunque aut ætate aut valetudine esset, putauit, &c. 1. de Fin. 42. de Op. 8. & Postquam ad Quir. 4. Bona valetudo. 2. Qu. Fr. 9. Marius & valetudine est, & natura infirmior. 1. de Or. 200. In eius infirmissima valetudine, affectaque iam ætate. 5. Fa. 21. Istinc ne te moueas, tam infirma valetudine. pro Clu. 47. Erat infirma valetudine Habitus. de Clar. 12. Diuturna perturbatio totius valetudinis.

¶ *Morbis.* 11. Att. 20. Scripseras enim te quodam valetudinis genere tentari. 4. Tusc. 80. Mala valetudo animi. 5. 30. Et perdita valetudo. 1. de Ora. 124. Valetudine impeditus non potui, &c. I. P. 13. Vti excusatione valetudinis. 9. Fam. 15. Tanta perturbatio valetudinis tuæ. 13. 20. Asclapionis medici ars mihi iucunda fuit, quam sum expertus in valetudine meorum. 4. 1. Propter valetudinem domo nõ exeo. 10. 17. Illa valetudine magis conficere se, quàm me tueri poterit. 8. A. 31. Cùm esset summa senectute & perdita valetudine. 9. P. 2. Si ad grauem valetudinem dolor accessit. 6. Fa. 2. Grauitas valetudinis.

¶ *Vires.* 10. Att. 19. Valetudinem tuam iam confirmatam esse, & à veteri morbo, & à nouis tentationibus gaudeo.

† *ADIVNCT.* Ægra, bona, incommoda, infirma atque etiam ægra, de Clar. Bona, iucunda, Postq. ad Quir. Confirmata à morbo, 11. Attic. Digna aliqua existimatione, longa. (Breuis, 3. de Finibus. Grauis, 9. Phil. Infirma, 14. Famil. Infirmior, 5. Famil. Infirmissima, 3. de Orat. In-tegra, 4. Tusc. Mala animi, optima, 5. Tusc. Opportuna, de Amic. Per-dita, 7. Phi. Tenuis aut nulla, de Sen.

¶ *VALIDISSIME, summoperè, enixè.* 8. Fam. 2. Cùm pro amicitia validissimè fauerem ei.

¶ *VALIDVS, valens.* 16. 4. Omnia viceris, si te validum videro. in Arat. Validæ vires. 5. de Fin. 33. Videmus ea quæ terra gignit, corticibus & radicibus valida feruari.

¶ *VALLATVS, stipatus.* pro Muræ. 49. Catilina stipatus choro iuuentutis, vallatus iudicibus atque sicariis. de Ar. 34. Ius legationis eum hominum præsidio munitum sit, tum etiam diuino iure est vallatum. pro Arch. 21. Pontus & regis quondam opibus, & ipsa natura regionis vallatus.

¶ *VALLO, munitio.* 1. de Leg. 61. Cùm hæc omnia quasi sepimento aliquo vallabit differendi ratione.

¶ *VALLVM, propugnaculum, & munitio castrorum.* 5. Att. 20. Oppidum cinximus vallo & fossa, & aggerè maximo. 15. Fam. 4. Oppidum vallo & fossa circumdedi. I. P. 81. Vallum Alpium contra ascensum transgressionemque Gallorum. de Sen. 51. Et contra auium minorum morsum munitur vallo aristarum. 2. de Nat. 143. Munitæque sunt palpebræ tanquam vallo pilorum. 9. Att. 14. Fossæ & vallo septum tenere aliquem. 2. Tusc. 37. Ferre vallum.

¶ *Syntaxis. Alpium vallum, aristarum, pilorum in palpebris.*

¶ *VALVÆ, templorum ianua.* 6. V. 124. & 3. 61. Hæc alia duo signa, quæ ad valvas Iunonis Samiæ steterunt. pro Dom. 121. Ibi enim postis est, vbi aditus templi est, & valvæ ambulationis. 2. de Diu. 74. In templo Herculis valvæ clausæ repagulis sibi se ipsæ aperuerunt. 2. A. 112. Cùm valvæ Concordiæ non patent. 3. 6. V. 94. Effractis valuis.

† *ADIVNCT.* Magnificentiores ex auro atque ebore, multæ & graues, perfectiores, 6. Ver.

¶ *VANESCO, euanesco.* 2. de Leg. 24. Labes nec diurnitate euanescere, nec manibus vllis elui potest.

¶ *VANITAS, inanitas, mendacium.* 1. de Leg. 29. Si deprauatio consuetudinum, si opinionum vanitas, non imbecillitatem animorum torqueret, &c. 3. Tusc. 2. Vt vanitati veritas cedat. I. Off. 44. Talis autem simulatio vanitati coniunctior est, quàm liberalitati. 1. de Diu. 134. Leuitate, vanitate, malitia exclusa diuinationem proba. 3. Off. 58. Qui in vendendo orationis vanitatem adhibent. de Am. 99. Blanda orationis vanitas. Part. 22. Idque comitate fit magis quàm vanitate.

† *ADIVNCT.* Blanda, de Amic. Incredibilis, 3. Att.

¶ *VANVS, inutilis, inanis, leuis.* pro Pl. 101. Memini, cùm tibi vana quædam miser, atque inania falsa spe inductus pollicebar. 1. de Diu. 36. Aruspices vanos futesque esse dicamus. ibid. 37.

¶ *Mendax.* pro Qu. 26. Si veritate amicitia colitur, qui amicum prodit, vanum se fateatur necesse est. pro S. R. 117. Credere orationi vanæ alicuius.

¶ *Falsus.* 2. ad Her. 35. Vana ratio.

¶ *VAPOR, humor marinus vel terrenus extenuatus, expiratio, anhe-*

Itus terra, afflatus ex terra. 2. de N. 27. Aër oritur ex respiratio-
ne aquarum, & earum quasi vapor habendus est. Ibid. 118. Va-
pores, qui à sole ex agris tepefactis, & ex aquis excitantur.
¶ *Tempor, moderatus calor.* de Sen. 51. Terra semen tepefactum va-
pore & complexu suo diffundit, &c.
V A P O R A R I V M. 3. Qu. Fr. I. Vaporarium ex quo ignis erumpit,
est sub tectum cubiculi.
V A P U L O, *cador, verberor.* 8. Fam. 1. Alius equitatum perdidisse,
alius septimam legionem vapulasse. 2. At. 14. Tum se omnium
sermone sentiet vapulare.
V A R D A E I, *populi.* 5. Fam. 9.
V A R I A T V S, pro Mil. 8. Aliquem reum variatis iudicium sen-
tentis diuina sententia esse liberatum. 2. de Diu. 140. Hæc sci-
licet in imbecillo remissoque animo, multa omnibus modis
confusa, & variata versantur.
V A R I E, *dissimiliter, diuersè.* de Cl. 273. Numeri non eodem mo-
do, sed variè conclusi. 8. At. 22. Quis autem est, tanta quidem
de re, quin variè secum ipse disputet? pro Sest. 97. Numerus hu-
ius generis late & variè diffusus est. 2. de Fin. 110. Variè abun-
dans. 2. de Diu. 89. Eamque vim variè moueri ab his sideribus,
quæ, &c.
V A R I E T A S, *dissimilitudo, disparitas, mutatio, mobilitas.* 2. de Di-
92. 2. de Fin. 10. Varietas Latinum verbum est, idque propriè in
disparibus coloribus dicitur, sed transfertur in multa disparia:
varium poema, varia oratio, &c. 1. Off. 107. Vt in corporibus
magnæ dissimilitudines sunt, sic in animis existunt etiam ma-
iores varietates. de Sen. 54. Florum omnium varietas. pro Cor.
31. Dissimilitudo ciuitatum varietatem iuris habet maximam.
2. de Diu. 9. Surdus varietates vocum aut modos noscere non
potest. Ibid. 109. Varietas est propria fortunæ. 1. 79. Quæ om-
nia sunt & ex cœli varietate, & ex disparili aspiratione terra-
rum. pro Arch. 21. Bellum magnum & difficile, & in multa va-
rietate terra marique versatum. 1. de Nat. 2. Qui deos esse di-
xerunt, tanta sunt in varietate ac dissensione constituti, &c.
2. 53. Iouis stella multas effecit varietates. 2. de Fin. 75. Volu-
ptas quæ faciat varietatem voluptatum. 2. de Ora. 58. Distin-
guere historiarum varietatem locorum. 2. de Diu. 92. Illi orbes
varietatem maximam habent, alijque in aliis locis sunt. Orat.
108. Eaque eam, quam probo, habent varietatem. de Cl. 284. &
pro Cor. 3. Hercules valux clausæ repagulis subito se ipsæ a-
peruerunt, videat, ne ignoret & gradus, & dissimilitudines, & vim,
& varietatem Artorum. 3. Acad. In tanta animalium varietate
homini vt soli cupiditas ingeneraretur cognitionis & scien-
tiæ. || 2. de Fin. 10. *bis.* Orat. 57. 5. de Fin. 12. 1. Qu. Fr. 1. *Lege,*
A D M I N I S T R O.
† A D I V N C T. Admirabilis, de Vniu. Annæ, 2. de N. Inæquabilis,
Part. Incredibilis quædam rerum, propria fortunæ, 1. de Diu. Infinita,
iucunda, subtilis laceffendi, & respondendi, summa rationis, 1. de
Orat. Innumerabiles, 2. de Diu. Magna, Arat. Magna sententiarum,
pro Sest. Maior, 6. Fam. Maiores, 1. Off. Maxima, pro Corn. Multæ,
non opabiles in experiendo, iucundæ in legendo temporum, plena
cuiusdam voluptatis, 5. Fam. Perfecta, suavis, Orat. Perspicua, pro
Quin. Simplex, in agendo non molesta, de Clar. Summa, 7. Attic.
Tanta viri, pro Arch.
¶ Syntaxis. *Hæc sunt nimis confusa & variata. Variè conclusi nu-
meri. Varietas colorum propria, quamuis ad alia disparia transfera-
tur. Varietas ac dissensio. Fortune varietas. Hoc sidus multas fecit
varietates, vide, quàm humilis dicendi forma.*
V A R I O, *distinguo, varietate distinguo, varietatem facio.* 1. de Ora.
36. Oratoris est, formare orationem, eamque variare & distin-
guere, quasi quibusdam verborum sententiarumque insignibus.
Orat. 59. Ergo ille princeps variabit & mutabit vocem.
V A R I O R. 1. de Finib. 38. Vt postea variari voluptas distingui-
que possit, augeri amplificarique non possit.
V A R I A T V R, *ricubatur.* 5. de Finib. 12. In eo variari inter eos vi-
detur.
† A D V E R B. Magnoperè orationem, 1. de Inuent.
V A R I V S, *dissimilis, dispar, diuersus, multiplex, distans, commutabilis,
disparilis, habens varietatem, varietate distinctus, in varietate con-
sistens, multiformis.* 1. Acad. 26. Principes qualitates sunt vniu-
smodi & simplices: ex his autem ortæ, variæ sunt, & quasi mul-
tiformes. 2. de Orat. 214. Multa & varia, & copiosa oratio. 3.
58. Variæ, & diuersæ, & in omnem partem diffusæ disputatio-
nes. Ora. 12. Multiplices varique sermones. 1. Acad. 17. Plato
quàm varius, & multiplex, & copiosus fuit. pro Fl. 6. Prætura
iurisdicctio res varia, & multiplex ad suspiciones & simulacra.
1. de Orat. 222. Quarum rerum fateor magnam multiplicemq;
esse disciplinam, & multas, copiosas, variæque rationes. 1. de
Nat. 2. Variæ & discrepantes sententiæ. Orat. 52. Naturæ variæ
& voluntates, multum inter se distantia effecerunt genera di-
cendi. pro Cæl. 14. Varia multiplexque natura. pro Pomp. 28.
Varia & diuersa genera bellorum. 7. V. 48. Varium ius, ac di-
spar conditio. 1. Off. 67. Ferre ea, quæ videntur acerba, quæ multa
& varia in hominum vita versantur. de Amic. 94. Assentato-
ris animus varius, commutabilis, & multiplex. pro Cec. In va-

rio iure, id est, cum iurisconsulti de aliqua re contraria respondent.
2. contra Rul. 80. Vectigal bellis insectum, fructibus varium. 2.
de Na. 99. Varia genera bestiarum, vel cicurum, vel ferarum. 2.
de Fin. 10. Varium poema, varia oratio, varij mores, varia for-
mula: voluptas varia etiam dici solet. 3. de Nat. 81. Varius ho-
mo importunissimus.
¶ Syntaxis. *Varium & multiforme. Varium, diuersum & in omnem
partem diffusum. Varium ac discrepans. Varium & multiplex. Va-
rium ac dispar. Varius, commutabilis, & multiplex assentator.*
V A R I C E S, *vene cruribus & inguine tumescens.* 2. Tusc. 35. Cum
varices fecabantur C. Mario dolebat.
V A R R O. 2. A. 104. de Varrone, & 11. Fa. 10. & 5. At. 10. Varro-
nis thesauri.
V A S A R I V M, *supellex vasorum, siue pecunia, quæ magistratui in pro-
uinciam eunti, viatici nomine attribuebatur.* I. P. 86. Nonne lecter-
tium centies & octogies, quod quasi vasarij nomine in vendi-
tione mei capitis adscripseras, ex aratio tibi attributum Romæ
in quæstu reliquisti?
V A S, *qui pro aliquo spondet, vel obligatur, presertim in causa capitali:
qui alicuius causam omnem suscipit, & se pro illo supponit reum.* 3.
Off. 45. Vas factus est alter eius sistendi, vt si ille non reuertit-
set ad diem, moriendum esset sibi ipsi. 5. Tusc. 63. Quorum cum
alterum vadem mortis accepisset, alter vt vadem suum libe-
raret, præstò fuit ad horam morti destinatum. 2. de Fin. 79. Va-
dem te ad mortem tyranno dabis pro amico? ad Brut. 18. Me
pro adolescentulo resp. accepit vadem. 6. At. 2. Sumtum poscet
vades Scaptius.
¶ Syntaxis. *Vas factus ille est amici sui sistendi. Mortis vadem accipe-
re. Suum vadem liberare. Ad mortem se dare vadem alicui pro ali-
quo. Vadem poscere.*
V A S, *vasis, locus & instrumentum aliquid continens, humida preser-
tim.* 6. V. 62. Erat etiam vas vinarium ex vna gemma pergrandi.
2. de Inu. 116. Vasa magnificè & pretiosè cæclata. pro S. R. 133.
Vasa Corinthiaca & Deliaca, in quibus est Aurhepa ipsa. pro
Mur. 75. Atque ille exposuit vasa Samia. 6. V. 52. Efferi sine
thechis vasa. 1. Tusc. 52. Nam corpus quidem quasi vas est, aut ali-
quod animi receptaculum. 6. V. 40. Mouere castra ex loco, &
colligere vasa. * Oecon. 1. Quæ ad cibum conficiendum vasa
(vt assolent) constituebantur: inde quæ ad lauacionem, quæ ad
exonacionem, quæ ad mensam quotidianam atque epulatio-
nem pertinerent, exponebantur.
† A D I V N C. Argenteum, aureum, grande, magna, plurima, & pulcherrima,
vinarium, 6. Ver. Argentea, magna, magnifica & pretiosa, cæ-
lata, 1. de Inu. Fictilia, 6. Att. Plurima, 4. Ver. Vitiosa, de Amic.
V A S C U L A R I V S, *qui vasa ex metallo facit, presertim ære, argento,
auro.* 6. V. 54. Artifices omnes, cæclatores ac vasculares conuo-
cari iubet.
V A S T A T I O, *vastitas, depopulatio.* 2. C. 18. Ergo in vastatione om-
nium tuas possessiones sacrosanctas putas? 10. Fa. 15. Qui Ita-
liam à vastatione defendat.
V A S T A T V S, pro Sest. 54. Lex erat lata vastato ac relicto foro.
V A S T I F I C V S. 2. Tusc. 22. Erimantia hæc vastificam abiecit
bellum.
V A S T E. 3. de Orat. 42. *Asperè, vastè, rusticè, hiulcè loqui.* (Presè,
aquabiliter, leniter. Ibid. 170. Verba ne asperè concurrant, neue
vastius deducantur.
V A S T I T A S, *vastatio, solitudo, ruina.* 6. V. 114. Audistis, quæ soli-
tudo esset, quæ vastitas in agris, quàm deserta, inculta, & relicta
omnia. 1. de Nat. 102. Volucres, angues ex vastitate Libyæ
vento Africo inuchi in Ægyptum. I. P. 85. Fana vexata hanc tan-
tam effecerunt vastitatem. 2. de Nat. 14. Animos terreri vastata,
pestilentia, terræmotibus. pro Flac. 1. Cum vastitatem à tem-
plis, delubris, vrbe, Italia depellebam. 10. Fam. 33. Cum vastita-
tem Italiæ respexerint. de Cl. 21. Defendo iudiciorum vastita-
tem. 2. Off. 16. Causæ eluisionis, pestilentia, vastitatis, bellua-
rum etiam repentina multitudo. 1. de Diu. 49. Deum respon-
disse, vastitatem esse Italiæ.
† A D I V N C T. Deserta, 1. Ver. Deserta oratorum & inculta, Orat. Mi-
ferrima totius provincie, pro Sest. Tanta, I. P.
V A S T O, *vastitatem infero, depopulo, diripio.* 11. Fa. 10. Antonius
decurtionibus per equites vastat ea loca, quæ incurrit. 8. 10.
Quæ diripiuis ipse, vt viderentur ab hoste vastata. 11. 4. Multa
castella cepi, multa vastavi. 5. 10. Regiones vastavit. 5. V. 119.
Agros vastare atque exinanire. 1. C. 21. Hæc quæ iam pridem
vastare studes, id est, vrbum. Ibid. 29. Cum bello vastabitur Ita-
lia, vexabuntur vrbes, tecta ardebunt. 4. 13. Vastare & diripere
totam Italiam. de Arusp. 28. Qui Pellinuntem ipsum de sede
matris deorum vastaris.
¶ *Incultus sio, vastus, desertus.* 2. de Nat. 99. Homines non pa-
tiantur terram immanitate belluarum efferrari, nec stirpium
asperitate vastari.
¶ *Perdo, corrippo.* ad Oct. Qui vastares vrbe incedio, Italiâ bello.
¶ Syntaxis. *Loca capere, diripere, vastare, oppida, agros. Vastare &
exinanire. Vastare simulacrum de sede matris deorum. Vrbum incen-
dio vastare. Terra stirpium asperitate vastata.*
V A S T V S

VASTVS, desertus. 2. contra Rul. 69. Ager propter sterilitatem inculcus, propter pestilentiam vastus atque desertus. Part. 36. Loci vasti. (Loci condificati. de Som. 14. Vasta solitudo. ¶ *Immani magnitudine.* 5. Tusc. 77. Quæ Barbaria India vastior, aut agrestior. 1. de Nat. 98. Elephantobelluarum nulla prudentior: at figura quæ vastior: & 2. 114. — *Quadrupes quæ vasta tenetur.* 1. de Diu. 49. Bellua vasta & immanis. I. P. 57. Cùm mare vastissimum hyeme transibis. *Prognost. — *De giurgire vasto.* ¶ *Incompositus.* 1. de Ora. 115. Quidam vultu motuque corporis vasti atque agrestes. ¶ *Insuavis.* 4. ad Her. 19. Crebræ vocalium concursiones quæ vastam & hiantem orationem reddunt. ¶ *Difficilis, durus, asper.* Ora. 153. Axilla ala factus est, fuga literæ vastioris. **VATES**, fatidicus, mantis, diuinus sacerdos. 2. de Leg. 20. Fatidicorum & vatium effata incognita interpretari. 1. de Nat. 55. Aruspices, augures, arioli, vates, coniectores. de Ar. 18. Libri vatium & Apollinis. Ibid. 2. 4. Hac vate suadente. id est, Sibylla. 1. de Diu. 114. & de Cl. 71. — *Quos olim fauni vatesque canebant.* ¶ **ADIVNCT.** Optimus, 2. de Diu. Verus, 1. de Diu. **VATICANVS**, Roma mons. 13. Att. 33. **VATICINATIO**, oraculum, predictio. 4. Acad. 107. Auspicia, oracula, somnia, vaticinationes. Part. 6. Vaticinationes & responsa sacerdotum, aruspicum, coniectorum. 2. de Nat. 10. Ex Sibyllis vaticinationibus. 2. de Diu. 111. Hoc est artis & scientiæ, non vaticinationis & motus. 8. Att. 11. Quarum literarum vaticinationem falsam esse cupio. 2. de Nat. 163. Multa oraculis declarantur, multa vaticinationibus. 2. de Diu. 70. Sortes, quæ vaticinatione fundantur. *Lege, DIVINATIO.* ¶ **ADIVNCT.** Falsa, 8. Attic. Veræ, 2. de Diuini. **VATICINOR**, diuino, futura presentio. 8. Att. 11. Προβιπιζω igitur, noster Attice, non ariolans, vt illa cui nemo credidit, sed coniectura prospiciens iam iamque maiora magno tumultum; non multo inquam secus possum vaticinari, tanta malorum impendet. *Idius.* de Am. 24. — Empedoclem quidem carminibus Græcis vaticinatum ferunt, quæ in toto mundo, &c. 1. de Diu. 67. Vt vaticinari furor vera soleat. Ibid. 34. Vaticinans per furorem, vt Sibyllam. ¶ *Furo, insano.* 2. Fa. 16. Sed ego fortasse vaticinor, & hæc omnia meliores habebunt exitus. pro Sest. 23. Qui hæc dicerent, vaticinari atque insanire dicebant. ¶ **ADVERB.** Impudenter, in Vat. **VBER**, mamma. 1. de Diu. 20. *Martia quæ paruos Manuoris semine natos Vberibus grandis vitali rore rigabat.* ¶ **ADIVNCT.** Grauida, 1. de Diu. Lupina, 3. Cat. **VBER**, secundum, ferax, fertilis, abundans, copiosus. 3. Qu. Fr. 1. Multis locis aquam profluentem, & eam vberem vidi. 1. de Or. 13. Motus animi ad explicandum ornandumque vberes. 1. de Diu. 6. Ea Cleanthes paulò vberiora fecit. 5. de Fin. 91. Seges spicis vberibus & crebris. 2. de Nat. 156. Vberissimi latissimique fructus vitium. de Sen. 57. Agro bene culto nihil est nec vsu vberius, nec specie ornatus. 3. Off. 5. Nullus feracior in Philosophia locus, nec vberior, quam de officiis. I. P. 97. Vbi illa vberissima supplicationibus triumphisque prouincia. 5. Fa. 12. Omnia vberiora futura sunt. 1. de Ora. 13. Maiore delectatione, vberiore se commoueri. Ora. 15. Periclem ab Anaxagora fecundum atque vberem fuisse. de Cl. 332. Vir ornatus vberissimis artibus. Ibid. 121. Nemo plenior & vberior ad dicendum fuit. ¶ *Syntaxis. Animi motus vberes ad explicandū. Seges spicis vberibus & crebris. Ager cultus vber. Spes vberior. Plenus & vber ad dicendū. Artibus vberissimis ornatus. Ab Aristot. fecundus & vber Theophrastus.* **VBERIVS & VBERRIME**, copiosè, affluenter. 2. de Nat. 20. Vberius ac fufius disputare aliquid. 2. de Diu. 3. Fam. 11. Vberissime. **VBERTAS**, abundantia, copia, magnitudo. Ora. 12. Omnis enim vbertas, & quasi sylua dicendi ducta ab Academicis est. pro Cor. 2. Orationis vbertas, varietas, copia. 2. de Nat. 128. Nuper nati mammas appetunt, earumque vbere saturantur. 5. V. 227. Vbertas in percipiendis fructibus, utilitas in vendendis. 3. de Nat. 86. Vbertas frugū & fructuum. pro Pom. 44. Summa vbertas agrorum. Post. ad Qu. 18. Frugū vbertas & copia. 2. de N. 258. Maxima vbertas, & varietas pomorum. 1. Tusc. 69. Ramos baccharum vbere incuruere. 2. de Na. 167. Satis à Socrate dictum est de vberratis virtutis & copis. 1. de Or. 193. Bibliothecas omnium philosophorum vnus XII. tabularum liber & autoritatis pondere, & utilitatis vbere superat. Ibid. 50. Vbertas in dicendo. (exilitas. pro Pomp. 14. Asia fertilis est vbere agrorum. ¶ **ADIVNCT.** Maior, pro Cor. Maxima, 2. de Nat. Summa, 2. de Orat. Summa agrorum, pro Pomp. Verus, de Clar. ¶ *Syntaxis. Vbertas & sylua dicendi. Mammarum vbere saturantur.*

ri. Vbertas in percipiendo fructu. Rami baccharum vbere incuruere. Fertilis agri vbere Sicilia. **VBI**, quo loco. 8 Att. 11 & 1. Fam. 10. Vt ibi malis esse, vbi aliquo numerosis, quam istic vbi solus sapere videre. 6. 1. Nemo est, quin vbiuis, quam ibi vbi est, esse malit. 2. de Ora. 59. Quid est, inquit Catule, Cæsar: vbi sunt qui Antonium Græcè negant scire? 5. Tusc. 23. Est vbi id isto modo valeat. pro R. P. 37. Vbi terrarum fumus. ¶ *In qua re.* 1. de Ora. 243. Cumque multa colligeres & ex legibus, & ex Senatusconsultis, vbi, & c. id est, in quibus. ¶ *Postquæ, cum primum, simul.* pro R. P. 36. Vbi semel quis peccauerit, ei credi postea non oportet. I. P. 67. Vbi galli cantu audiuit. **VBI CVN QV E**, quocunque in loco. 2. Fa. 5. 5. 17. 6. 1. & 4. & Ac. 104. Et si vbicunque es, in eadem es nauis. 7. V. 142. Vbi cūque terrarum. **VBI QV E**. 2. de Fin. 7. Aut Epicurus quid sit voluptas, aut omnes mortales, qui vbique sunt, nesciunt. Ibid. 13. 4. 74. 16. Attic. 4. 1. Tusc. 35. Acad. 2. de Nat. 164. 2. de Diu. 93. & 129. 6. V. 7. & 132. 2. con. Rul. 56. pro Cor. 51 & 10. A. 12. *Hæc autem particula cum nullo alio verbo coniugitur, quam cum verbo Est: vixq; sine Omnis, aut Quicquid, apud Ciceronem reperitur: ut in superiore exemplo demonstratur.* **VBI VIS**. 6. Fa. 1. Nemoque est quin vbiuis, quam ibi vbi est, esse malit. **VBI VIS NAM**. 13. Attic. 30. Volo aliquem Olympiæ, aut vbiuisnam πολιτινῶν σὺλλογῶν, more Dicæarchi familiaris tui. **VBI VBI**, pro Vbicunque. 1. Tusc. 67. Nunc vbiubi sit animus, certe quidem in te est. **VE**, vel. Ora. 74. Poëta peccat, cum probam orationem affingit improbo, stultone sapientis. 14. A. 16. Post hanc habitam concionem duabus tribus horis literæ venerunt, &c. 5. 54. Vti C. Panfa, A. Hircius consules, alter amboque cognoscerent. pro Fl. 12. Ne quid plus minusve dicat. 2. A. 41. Qui, albus atque fueris ignorans, fratris filium præterit. 1. Qu. Fr. 13. Rogo ne contrahas aut demittas animum; neue te obrui sinas. de Sen. 57. Quid de pratorum viriditate, aut arborum ordinibus, aut vinearum oliuetorumque specie dicam? 1. Tusc. 41. Ne ram vegeta mens, aut in corde, cerebroue, aut in Empedocleo sanguine demersa sit. ¶ *Et, atque.* 1. de L. 2. Cùm eam tempestat verustasue consumpserit. 2. 61. Lex vestibulum sepulchri bustumque vscapi vetat. de Vni. 12. Αναλογία comparatio proportionis dici potest. 5. Fa. 13. Nullum membrum reipublicæ reperiens, quod non fractum debilitatumque sit. Ora. 150. Suaues graueque sententiæ. pro Cec. 57. Qui in Italia sit, absitue reipublicæ causa. ibid. 63. Homini bus coactis armatisue. Or. 221. Ne breuitas, &c. neue longitudo, &c. 5. A. 10. Lex de actis Cæsaris, &c. deue dictatura, &c. deue coloniis, &c. 1. Fam. 9. Neue in hoc reo, neue in aliis quæras, &c. 3. de Ora. 162. Neue hoc, neue illud, &c. 8. Att. 9. Pro tuis rebus gestis amplissimis, amplioribusque quam meis, quam Africani. 2. de Diu. 19. Omnia quæ fierent futurae essent. Ora. 122. Per orationem inflammantem restinguentemque concludere. 1. de N. 97. Bestiæ quæ in rubro mari Indiae gignuntur. **VECOR**, excors, bardus. de Arusp. 2. Sed vecors repente sine suo vultu, sine colore, sine voce constitit. pro Dom. 141. Itaque istius vecordissimi mentem cura merique terrebant. I. P. 21. Cùm tu, o vecors, & amens, &c. **VECTIGAL**, portorium. pro Pomp. 16. Quo tandem animo esse existimatis, aut eos qui vectigalia nobis pensant, aut eos qui exercent atque exigunt? Ibid. 4. Quorum magnæ res aguntur in vestris vectigalibus exercendis occupatæ. 1. Qu. Fr. 126. Qui pendere ipsi vectigal sine publicano non poterunt. pro Font. 10. Vectigal esse impostum fructibus nostris dicitur. 2. contra Rul. 55. Sicque agro pergrande vectigal imponitur. pro Pomp. 17. Vectigalia nervos esse reip. semper duximus. de Pro. 50. Vectigal ac portorium Dyrrhachinorum totum in huius vnus quantum esse conuerfum. 5. V. 12. Cæteris prouinciis impostum vectigal est certum, quod stipediarium dicitur. 6. At. 1. Ariobarzanes nullum erarium, nullum vectigal habet. 3. con. Rul. 9. Ego pro aqua crebra vectigal pendam. 1. Qu. Fr. 126. Pendere vectigal alicui. Ibidem 21. Iniquo & graui vectigali adlitionum Asiam liberasti. de Clar. 136. Sp. Torius agrum publicum vitiosa & inutili lege vectigali leuauit. Para. 6. Magnum vectigal est parsimonia. Par. 6. Ex meo tenui vectigali aliquid etiam redundet. 5. At. 21. Atque etiam minus est aliquanto in Scaptij nomine, quam in vectigali pratorio. 9. 15. Hæc non ille vectigal, sed ciuium bona. 12. 20. Equidem iam non ego vectigalibus, & paruo contentus esse possum. 1. Qu. Fr. 126. Exigere vectigalia. pro Pom. 15. Itaque neque ex portu, neque ex decumis, neque ex scriptura vectigal conseruari potest. 5. V. 127. Saluis vectigalibus nostris. ibid. Vectigalia populi Rom. sunt diminuta. ibid. 128. In reliquū tempus vectigalibus prospicio. ibid. Vectigalia perdo. ibid. Vectigalibus prospicio in decumis & in tota re frumentaria. Ibid. Vectigalia suo quæstu peruerit. 1. contra Rull. 21. Non dico solum hoc in Repub. vectigal esse, quod amissis aliis remaneat: intermissis non conquireat in pace nitatur in bello



non obsolescat : militem sustentet : hostem non pertimescat. * Fra. epi. Cùm constet Cæsarem Lupercis id vectigal dedisse. 2. contra Rull. 79. Fundus fundamentum vectigalium. Ibidem. An ignoratis, cætera illa magnifica populi Rom. vectigalia perleui saepe momento fortunæ, inclinatione temporis pendere? *Ally*, Perire? Ibid. Quid omnia transmarina vectigalia iuuant? Ibid. At verò hoc agri Campani vectigal, cùm eiusmodi est vt domi sit & omnibus præsidii oppidorum tegatur : tum neque bellis infestum, nec fructibus varium, nec cælo ac loco calamitosum esse solet. Maiores nostri non solum id, quod à Campanis ceperant, non imminuerunt : verum etiam, quod & tenebant, quibus adimi iure non poterat, coëmerunt.

† **A D I V N C.** Certum, media, magnum, præclarumque, nouum, publica, salua, stipendiarium, 5. Ver. Certissimum, grande, magnifica populi, transmarina, vetera, 2. cont. Rull. Certissima & maxima, integra, nervi reip. pro Pomp. Domesticum, 2. Attic. Graue, 1. de Or. Iniquum, & graue, 1. ad Qui. Frat. Magnum, tenue, Parad. Minora, 12. Att. Noua, pergrande, 1. cont. Rul. Ridicula, 2. Fa. Vetera, 2. Offic.

† **Syntaxis.** Vectigal pendere, pensitare, imponere, exigere. Stipendiarium vectigal.

† **Vectigaliorum, ingenitio plur.** Cicero ad Attic. teste Charisio, ait enim, In ratione vectigaliorum suorum. Sed & de Lege Agraria, Vectigalium, dixit.

V E C T I G A L I S, stipendiarius, tributarius, publicanus. 5. V. 79. Ita ciuitas vna sociorum duabus mulierculis vectigalis fuit. Ibid. 103. Ager vectigalis populo Romano ex parte decima. 2. contra Rull. 63. Agri vectigales. I. P. 87. Is vectigalem prouinciam fecit singulis rebus quæcunque venirent, portorio imposito. de Pro. 10. Vectigales & stipendiarios multos liberauit. 3. V. 89. Naues ex vectigali pecunia fecerat. 12. Fa. 15. Quod cùm pertimisset Dolabella, vastata prouincia, correptis vectigalibus, præcipue ciuibus Romanis omnibus crudelissimè denudatis ac diuenditis celeritè, Asia excessit. 1. Qu. Fr. 1. 2. 6. Græci sunt vectigales. 2. A. 62. Tradere equos vectigales alicui.

V E C T I O. 2. de Nat. 151. Effecimus, etiam domitu nostro, quadrupedum vectiones.

V E C T I S, palus est ferreus, quo vtuntur fabri ad multa. 6. V. 94. Demoliri signum ac vectibus labefactare conantur. 1. de Nat. 19. Quæ ferramenta, qui vectis. 2. de Diu. 62. Si anguis vectem circumplicatus fuisse.

V E C T O R, nauigans, qui vehit & qui vehitur. 2. At. 10. Malè vehi malo, alio gubernante, quam tam ingratis vectoribus bene gubernare : pro Sest. 45. Si id vectores negarent. 3. de Nat. 89. Vectores timidi aduersa tempestate. 7. A. 28. Summi gubernatores in magnis vecteratis. à vectoribus admoneri solent.

† **A D I V N C.** Ingrati, 2. At. Timidi & perterriti, 3. de Nat.

V E C T O R A, vectio. 1. At. 2. Misimus, qui pro vectura soluerent. 5. V. 190. Vecturæ difficultas. 2. Fa. 17. Vt & mihi & populo cautum esset sine vecturæ periculo. 15. At. 18. Petij ab eo de multis vecturæ, itineris, &c.

† **A D I V N C.** Longa, difficultisque, 3. Ver.

V E G E T V S, sanus, firmus, valens. 10. Att. 18. Te vegetum nobis in Græcia fiste. 1. Tuf. 41. Ne tam vegeta mens in sanguine demersa iaceat. 1. de Diu. 61. Vt illa tertia pars rationis eluceat, & se vegetam ad somnium acremque præbeat.

V E H E M E N S, acer, fortis, ferox, incensus, immoderatus, effrenatus, nimius. in Vat. 4. Nimiùm est vehemens feroxque natura. pro Syl. 87. Ego, qui vehemens in alios, inexorabilis in cæteros esse visus sum. 2. de Ora. 183. Acri & vehementi quadam incitatione inflammari. de Clar. 88. Galba in meditando vehemens & incensus fuit. 2. de Orat. 117. Exordium dicendi vehemens & pugnax. Ibid. 158. Qui illum impetum oratoris non habeat, & vehemens minus sit. lb. 200. Oratio vehemens & atrox. 7. V. 103. Poterone in eos esse vehemens? in eum dissolutus? * pro L. Varen. L. Septimius est ad L. Crassi eloquentiam grauis & vehemens, & volubilis.

† **Syntaxis.** Vehemens ac ferox, in aliquem vehemens. Incitatione acri & vehementi inflammari. In meditando vehemens & incensus. Vehemens & pugnax.

V E H E M E N T E R, acriter, acerbè, asperè, impensè, valde, longè, nimio opere, etiam atque etiam, incredibiliter. (. remissè. 5. de Fi. 77. Non illud vehementer repugnat, esse beatum, & multis malis oppressum. 4. Tufcul. 50. Quæ vehementer, acriter, animosè fiunt. 6. At. 8. Nos Etesia vehementissimè tardarunt. 1. de Ora. 152. Vehementissimè exercere se in aliqua re. 2. 24. Vehementius & acrius. 7. 5. Acerrimè, id est, vehementissimè & ardentius. 13. 21. Inhibere illud tuum, quod mihi arriserat, vehementer displicet. 16. 14. De summa atque agi prorsus vehementer & fuerè volo. 8. A. 16. Vehementer me agere fateor, iracundè nego. 16. At. 21. Vehementer etiam atque etiam.

† **Syntaxis.** Vehementer, acriter, animosè facere. Vehementer dico, non iracundè.

V E H E N S, qui vehitur. de Clar. 331. Cuius in adolescentiam per medias laudes, quasi quadrigis vehentem, transuersa incurrit misera fortuna reipublica.

V E H I C U L U M, rheda. pro Mil. 55. Quid horum non impudentissimum? vestitus, an vehiculum? Ibid. Cùm alter veheretur in rheda penulatus. 7. V. 58. Illi tibi furtorum vehiculum compaphalia. id est, currus. 16. At. 12. Ego verò vehiculo, si naus non erit, eripiam me ex istorum parricidio.

† **A D I V N C.** Diuinum & nouum, 2. de Nat. Triumphalia, I. P.

V E H O, porro. 1. de Na. 79. Ille taurus qui vexit Europam.

V E H O R, gestor. 2. de Diu. 144. Curru quadrigarum vehi. 1. Tuf. 73. Tanquam raris in mari immenso nostra vehitur oratio. 1. de Nat. 79. Triton natantibus inuehens belluis. de Vn. 41. Vt animal sex moribus veheretur. 2. de Diu. 140. Equus in quo veherbar, mecum vnà demersus, rursus apparuit. I. P. 60. Vehi per urbem, conspici velle. 2. A. 58. Vehatur in effedo tribunus plebis. 3. de Nat. 89. Vehi in aliqua nau. pro Mil. 55. Vehi in rheda. 7. V. 115. Quod in eius quadremi Cleomenes vectus esset.

† **A D V E R B.** Malè, 2. Attic.

† **Syntaxis.** Vehens, inuehens equo, nau. Vehi equo, in equo, per urbem, in nau.

V E I E N S, pro S. R. 47. An aliquem ex agro Veiente nominem. 1. de Diu. 100. Veientes, &c.

V E I I, oppidum. 1. de Diu. 100. Ex fatiis, quæ Veientes scripta haberent, Veios capi posse.

V E I O V I S, Iouis Aetherunius, qui non iuuandi, vt Iouis, siue Iupiter ille alter, opt. max. potestatem haberet, sed nocendi tantum, ac vexandi. Idcirco appellabatur quidem Iouis, verum præposita Ve particula, quæ priuat verbum ea vi quam haberet, si Ve præposita non fuisset, vt in Vecors, & Vesanus : & vt vno verbo dicam, Veiovis, Orcus est, ad nocendum, è caelo summo, ad impia tartara deturbatus. 3. de Nat. 62. Quid Veiovi facies?

V E L, vel, seu, siue, aut. 1. de Ora. 249. Cui nostrum non licet fundos suos obire? aut res rusticas vel fructus causa vel delectationis inuifere? 2. Qu. Fr. 14. Sunt ista quidem vel magna, vel potius maxima. 1. de Orat. 3. In his vel asperitatis rerum, vel angustiis temporis. de Cla. 242. Multorum vel periculo, vel honori feruire. 1. At. 17. A cùria autem nulla me res diueller, vel quod, &c. vel quod, &c. Ibid. 11. Intellexi hominem moueri, vtrum Cassium inire tantum gratiam, &c. an esset tantas res nostras, &c. id est, vel quod, &c. vel quod, &c. pro Planc. 8. Vel quod multò minùs est ferendum. pro Lig. 8. Cuius ego industria gloriæ quæ fauco, vel propter propinquam cognationem, vel quod, &c. vel quod, &c.

† **Cum primis, præcipue etiam.** Vel mori satius est, quam, &c. Lege, S A T I V S. 7. Fa. 15. Quam morosi sint qui amant, vel ex hoc potes cognoscere. 2. de Nat. 162. Hoc mihi videtur vel maximè confirmare, &c. 1. de Or. 32. Hoc vno præstatum vel maximè feris. Ora. 89. Cùm id certè sit vel maximè Atticum. 3. de Leg. 23. Nam isto modo vel consulatus vituperabilis est. Or. 91. Hoc in genere neruorum est vel minimum, suauitatis autem vel plurimum. 4. Aca. 93. Per me vel stertas licet, non modò quiescas. 2. de Orat. 119. Hæc sunt omnia ingenij vel mediocris, exercitacionis autem vel maximæ. Ibid. 325. Vt ipsis sententis quibus proluserunt, vel pugnare possint. * Hort. Solere iam eam, quæ possit vel in regulis profeminare ostreas. 3. de Or. 202. Aptum ad conciliandum animos vel maximè. 1. 31. Vnum qui id quod omnibus natura est datum, vel solus vel cū paucis facere possit.

V E L A B R V M, locus Roma, siue olearium forum, vt Plautus indicat. Bru. 15. Laurentiæ ad aram in velabro sacrificium pontifices facere solent.

V E L E S, leuis armatura milis, & expeditus ad cursum. 9. Fa. 20. Me autem à te, vt scurram militem, malis oneratum esse, non molestè tuli. de Clar. 270. Vt hasta, vel vitibus amentata traduntur, sic, &c. Lege, V O L I T E S.

V E L I A, vrbs. 16. Att. 7. Fam. 20. & 4. V. 99.

V E L I E N S E S, 7. Fam. 20. & pro Cor. 55.

V E L I F I C A T I O, 1. Fam. 9. Cùm id possis mutata velificatione assequi, stultum est, &c.

V E L I F I C O R, vela facio, auram popularem capto. 8. 18. Ne aut velificatus alicui dicaris, aut, &c. 1. in Rull. 27. Si quis vestrum spe ducitur, se posse turbulenta ratione honori velificari suo.

V E L I N V S, lacus. 4. At. 14. Lacus Velinus à M. Curio emissus, intertisco monte in Nar defluit.

V E L I T O R, pugno, contendo, certo. pro Qu. 73. Hæc est iniqua certatio, non illa qua tu contra Alphenum velitabaris. alia exemplaria sic legunt, Qua tum contra te Alphenus velitabatur.

V E L I V O L A N S, velis volans, vt nauis: poetice nimium, igitur Vergilius mare veliuolum appellauit. 1. de Diu. 67. Et fera veliuolantibus nauibus compleuit manus littora.

V E L L I C O, peruello. pro Cor. 57. Qui more hominum inuidet, in conuiuiis rodunt, in circulis vellicant, vbi que carpunt.

V E L L O, esello, peruello. 6. V. 54. Illa quæ vellerat ex patellis, in aureis poculis illigabat. 4. de Fin. 6. Spinas vellere.

V E L O, obduco, tego. I. P. 56. Triumphi nomine tegere & velare cupidi

cupiditatem suam. pro Dom. 12.4. Tu, tu, inquam, capite velato, &c. bona illius conferuisti.

VELOCITAS, *pernicitas*, 1. Offic. 107. Videmus alios velocitate ad cursum, alios viribus ad luctandum valere. 4. Tusc. 3. 1. Velocitas corporis, celeritas appellatur. 2. 45. Pernicitas & velocitas. de Sen. 17. Non enim viribus, aut velocitatibus, aut celeritate corporum res magnæ geruntur, sed consilio, & autoritate, & sententia.

VELOCITER, *oculus*, de Somn. 2. 1. Quibus exercitatus animus velociter in hac sedem peruolabit. de Vn. Velocissime moueris.

VELSVRVS Iupiter. 1. P. 85.

VELVM, *integumentum, inuolucrum*, 1. Qu. Fr. 1. 11. Multis simulationum inuolucris tegitur, & quasi velis quibusdam obtenditur vniuersumque natura. 7. V. 30. Tabernacula carbascis intentata velis. 2. C. 22. Socij Catilinæ velis amicti, non togis, pro Dom. 24. Cùm ipse archipirata cum grege prædonum plenissimis velis nauigares. 7. V. 87. Cleomenes malum erigi, vela fieri, an coras præcidi imperat. 4. Tusc. 9. Vtrum igitur maius statimne nos vela facere? an quasi è portu egredientes paululum remigare: ibid. Quærebam igitur vtrum panderem vela orationis statim. Ora. 75. Nunc iam quocumque feremur, danda nimirum vela sunt. 2. de Ora. 187. Et ad id, vnde aliquis status ostenditur, vela do. 1. Tusc. 119. Quò vtiuam velis passis peruehili ceat. 3. 25. & 2. Q. Fr. 14. Res terra, detestabilis, omni contentione, velis, vt ita dicam, remisque fugienda. 1. At. 13. Contraxi vela. 3. Offic. 116. Cum his velis equique, vt dicitur, decertandum est. *proverbium*.

† **ADIVNCT**. Carbascæ, 7. Ver. Passa, 1. Tusc. Plenissima, pro Dom.

† **Syntaxis**. *Plenis nauigare velis. Tuteo vela fieri. Vela faciunt nauigari. Vela orationis pandere. Vela dare. Passis peruehili velis. Velis, remisque vitium fugere. Velis equisque decertare.*

VELVTI, & **VELVTI**, *sicut*, 2. Tusc. 5. 2. de Nat. 124. Bestiæ quæ gignantur in terra, veluti crocodili. 2. de Fin. 116. Non elogia monumentorum hoc significant? velut hoc ad portam, &c. de Ar. 7. Si conabitur, &c. eius conatum refutabo: velut hesternodie, cum, &c. 6. V. 95. Velut in hac re. 1. de Nat. 2. Velut in hac quaestione. 5. Tusc. 13. Velut iste chorus virtutum, &c. 1. de Inu. 51. Velut apud Socraticum Æschinem. 2. Tusc. 2. Velut ex ea disputatione. 1. 20. Velut in cantu, &c. sic in corpore, &c. 2. 48. *tempus patum*, 3. Qu. Fr. 1. Ideò multa coniecta sunt, aliud alio tempore: velut hoc, T. Annii, &c.

VENA, *vas & receptaculum sanguinis: interdum arteria*, 2. de Nat. 24. Iam verò venæ & arteriæ micare non desinunt. Ibidem 138. Sanguis per venas in omne corpus diffunditur, sicut spiritus per arterias. Ibid. 137. Vena quæ caua appellatur, hæc à iecore ad cor pertinet. Ibid. 138. In alterum ventriculum cordis, sanguis à iecore per venam illam cauam influit. 2. de Diu. 145. Medici signa quædam habent ex venis & ex spiritu ægroti, multisque ex aliis futura præsentium. de Fat. 15. Si cui venæ sic mouentur, is habet febrem. de Ar. 35. & I. P. 83. Incidere venas alicui. 2. de Nat. 139. Nervi sicut venæ & arteriæ, à corde tracti & profecti, in corpus omne ducuntur. 2. Tusc. 19. Cùm è viperino motu venæ viscerum veneno imbutæ tetros cruciatus cient. 2. de Fi. 94. *Pœira*. † **Traslat** *à pars intima*, 1. C. 31. Periculū autem residet & erit inclusum penitus in venis atque in visceribus reipub. 2. de Fin. 94. Cui viperino motu venæ viscerum veneno imbutæ tetros cruciatus cient.

† **Origo mivera**, 2. de Nat. 151. & 98. Venæ argenti, auri, æris penitus abdita. 1. de Diu. 116. Recondita auri argentique venæ. † **Ratio**, 1. de Ora. 223. Teneat oportet venas cuiusque generis, ætatis, ordinis.

† **ADIVNCT**. Abdita, & ad vsum apta & ad ornatum decora, metallorum, recondita auri, crebræ, multa quæ, cana, 2. de Nat. 138.

† **Syntaxis**. *Vena & arteria micare non desinunt. (hic vena, synonyma cum arteria.) Vena à iecore ad cor pertinet. Ex venis habentur signa, id est, ex arteriarum motu. Venæ quæ mouentur id est, qualis est pulsus. Vena viscerum veneno imbuta.*

VENABVLVM, *venatica hasta, telum vel spiculum*, 7. Fa. 1. Præclara bestia venabulo transuerberatur.

VENAFRVM, *oppidum*, 7. At. 13. & 3. Qu. Fr. 1.

VENAFRANVS ager, pro Cluent. 192. Venafranus tractus, pro Planc.

VENALIS, *quod vt vendatur, expositum est*, pro Quin. 13. Næuius qui vocem venalem habuerat. ibid. 24. Publicius, qui ex Gallia pueros venales istis adducebat. 3. Qu. Fr. 4. Non enim hæc venalia sunt, quæ quidem placeant. Postquam in Sen. 13. Cappadocem modo abreptum de grege venalium diceret. 2. de Or. 265. Syri venales, pro Dom. 49. Ille nouitius Ligur venalis a scriptor & subscriptor tuus. 2. A. 6. Cùm domi tuæ turpissimo mercatu omnia essent venalia. 3. P. 10. Vt haberet omnia iura regni venalia. 3. cont. Rullum 15. Possessiones venales ac proscriptas hæc lege video. 4. V. 119. Venalem in Sicilia iurisdictionem habuit, 5. 144. Habere fidem venalem. 4. 78. Proponere fidem venalem. 2. Offic. 77. Habere rem publicam quæritul. 2. de Orator.

246. Manliana leges venalium vendendorum. in Sal. 17. Sallustius nihil in eo honore non venale habuit, cuius aliquis emptor fuerit. 5. V. 144. Aliquando desinat ea se putare emere, quæ ipse semper habuit venalia, fidem, iusurandum, veritatem, officium, religionem.

VENALITIARVS, *vide, VENALITIYS*.

VENALITIYS, *venditor, mancipiorum, minutus mercator*, Or. 232. Diuitiarum, quibus omnes Africanos multi venalitij mercatoresque superarunt. † *Aly*, Venalitarij, legunt.

† **ADIVNCT**. Multi, Orat.

VENATICVS, *qui ad venandum valet*, 6. V. 31. Canes venaticos dices.

VENATIO, 16. Att. 4. Venatio, quæ postridie ludorum Apollinarianum futura est. 2. Offic. 55. Prodigij, qui ludorum venationumque apparatu pecunias profundunt. de Sen. 56. Tum conditiora facit hæc superuacanei operis accupium atque venatio.

† **7. Fam. 1. Reliquæ sunt venationes binæ per dies quinque magnificæ.**

† **ADIVNCT**. Magnificæ, 7. Fam.

† **Syntaxis**. *Aucupium atque venatio.*

VENATOR, 2. Tusc. 40. Pernocant venatores in niue, in montibus, vti se patiuntur. 1. de Nat. 84. Phycus, speculator, venatorque natura.

VENATVS, *venatio*, 5. Tusc. 98. Labor in venatu, sudor, cursus ab Eurota.

VENDIBILIS, *probabilis, tolerabilis*, 3. V. 105. Illi bona res: hinc vendibilis videbatur. 2. cont. Rull. 36. Herculeana via vendibilis. 1. de Finibus 12. Illa vendibilia, hæc vberiora sunt. de Cl. 74. Heliuss non tam vendibilis orator, quam, &c. Ibid. 264. Orator sanè vendibilis. de Amic. 96. Vendibilis oratio.

VINDICO, *libero, eximo*, pro Syl. 59. Itaque se ex suspicione tanti sceleris, & ex omni hominum sermone vendicauit. Ibid. 26. Sed me neque honoris neque ætatis excusatio vendicat à labore. 1. de Nat. 56. Solutus, & in libertatem vendicatus. 5. V. 132. Vendicare se existimationi hominum. 4. Attic. 15. Vendicare se alicui, & Vendicare alicquem iudiciis.

† **Adduco**, Par. 6. In libertatem vendicare vult? minime, quid, &c. aliter, vindicari.

† **Assumo**, 1. Off. 22. Ortus nostri partem patria, partem parentes vendicant. Orat. 61. Caterarum rerum partem aliquam sibi quisque vendicat. 1. Off. 2. Si id mihi assumo, videor id meo iure quodammodo vendicare. pro Arch. 19. Homerum Colophonij ciuem esse dicunt suum, Chij suum vendicant, Salaminij reputant, Smyrnæi suum esse confirmant.

† **Censeo**, pro Mil. 39. Vt etiam id Milo fecisset, cuncta ciuitas eam laudem pro sua vendicaret.

† **Penso, resarcio**, 4. C. 9. Sed meorum periculorum rationes utilitas reipublicæ vendicat.

† **ADVERB**. Quodammodo, 1. Offic.

VENDITATIO, *ostentatio*, 2. Tusc. 64. Laudabiliora mihi videntur omnia, quæ sine venditatione & sine populo teste fiunt. de Amic. 88. Virtus venditatio quædam atque ostentatio esse dicitur.

VENDITIO, *abalienatio*, pro S. R. 110. Venditio bonorum. Ibid. 128. Præscriptiones venditionesque fieri. in P. 86. Quod quasi vasarij nomine in venditione mei capitis ascripseras.

† **ADIVNCT**. Firmæ, rata, 3. Fam. Fraudulenta, 3. Offic.

VENDITO, *ostento*, de Ar. 48. Cùm is P. Tullioni nauaret operam, atque ei sese, cui totus venerat, venditaret. 8. At. 25. pro Syl. 31. & 32. Fallacissime venditare se alicui. 2. ad Her. 47. Venditare ingenium & ostentare memoriam. pro Sest. 18.

† **ADVERB**. Fallacissime, de Arusp. Flagitiosè eloquentiam; Sall. Peritissime decreta, imperia, 4. Verr. Palam commentaria, 2. Phil.

VENDITOR, *venalitijs*. Postquam in Sen. 9. Mercatores prouinciarum, ac venditores nostræ dignitatis. 3. Off. 51. Vt ne quid omnino, quod venditor non sit, emptor ignoret. Topic. Venditores liberales. 3. Off. 66.

† **ADIVNCT**. Firmiores, 13. Famil. Liberales, Top.

† **VENDITVS**, 5. V. 131. Decimis contra instituta legis consuetudinemque venditis. † con. C. Anton. Pecore omni vendito.

VENDO, *alieno, ab alieno, mancipio, do, venale habeo, venditorem facio*, pro Qu. 16. Eum non ita commode posse ea, quæ proscriptisset, vendere. 3. Offic. 51. Vendere aliquid quam plurimo. pro Sest. 56. Vendere aliquid alicui grandi pecunia. 5. V. 124. Cur igitur Metelle non ita magno vendidisti? 3. Off. 66. Cùm in vendendo eam rem scisset, &c. 1. de Or. 246. Manliana leges venalium vendendorum. 3. Offic. 51. Vendo meum non pluris quam ceteri: fortasse etiam minoris. ibid. Quam optime vendere. † de Leg. Agr. Prædam, manubias, sectionem, castra denique Decemuiui vendent.

† **ADVERB**. Grauatè, quam optime; 3. Offic. Male; non ita magno, rectè, 5. Ver. Nominatim vestigalia, 2. cont. Rul. Non ita commode, pro Quint. Præclare, 13. At.

V E N E F I C I V M, *venefici artificium & crimen, cautio*. 2. de Or. 185. De sicariis, de veneficiis, de peculatu inficiari necesse est. pro Clu. 1. **Q**uæstio veneficij. de Cla. 2. 17. Idque veneficiis & cautionibus factum esse dicebat. 13. A. 25. Veneficum appellas eum, qui tuis veneficiis remedia inuenit.

V E N E F I C V S, *qui venena spargit, ut homines tollat, qui cantionibus quibusdam & malis artibus abutitur ad suam libidinem explendam*. 13. A. 25. Veneficum appellas eum, qui tuis veneficiis remedia inuenit. 2. de Inu. 58. & pro Sest. 39. Cùm venefici cuiusdam nomen esset delatum. || 2. C. 7.

V E N E N A T V S, *venenum habens, interimens*. de Ar. 50. Vipera venenata ac pestifera.

¶ **V**eneno imbutus, infectus. 2. de Diu. 135. Cùm Ptolemæus telo venenato ictus esset. pro Qu. 8. Falsum crimen quasi venenatum telum iacere. 2. de Nat. 126. Capræ confixæ venenatis sagittis. Ibid. Pantheræ, quæ venenata carne capiuntur, remedium habent: quo cùm sunt vsæ, non moriuntur.

V E N E N V M. pro Cæl. 58. Vim veneni aiunt Cælium esse expertum in seruo quodam ad rem ipsam parato, cuius perceleri interitu esset ab hoc comprobatum venenum. Ibid. 51. Venenum quod Clodiæ necandæ causâ parasse Cælium recinatur. pro Clu. 169. Oppianicum veneno esse necatum, quod ei datum sit in pane per M. Afellium. 2. C. 23. Qui scias vibrare, & venena spargere didicerunt. pro Clu. 166. Aliquem veneno esse sublatum, venenum alicuius cõsilio paratum, dare venenum in multo. 1. Tusc. 96. Venenum biberunt Theramenes & Socrates. Ibid. Cùm venenum obbibisset. Ibid. Præbere venenum alicui. de Cl. 43. Fuit suspicio, Themistoclem veneno sibi consciuisse mortem. 3. de Nat. 81. Varius Metellum veneno sustulit. pro S. R. 99. Occidere aliquem veneno. pro Cl. 20. Cluentius manifestò venenum deprehendit. 3. de Nat. 74. Tum hæc quotidiana, sicæ, venena, peculatus. 11. A. 13. At hic nuper sororis filio infudit venenum, non dedit. 2. At. 21. Sed ita lenibus vti videbantur venenis, vt posse viderentur sine dolore interire. Orat. 129. Cùm sibi venenis ereptam memoriam diceret. pro Cl. 148. Qui venenum malum fecit, fecerit. pro Cæl. 60. Veneni celeritas. pro Clu. 30. Cui cùm ipse poculum dedisset, subito illa in media portione exclamavit, se maximo cum dolore mori. Ibid. Omnia præterea quæ solent esse indicia, & vestigia veneni, in illius mortuæ corpore fuerunt. Ibid. Eodemque veneno fratrem necavit. * pro M. Scau. Venenum hospiti aut coniuuæ si diceretur conanti ab illo datum. 2. de Fin. 94. 2. Tusc. 19. Cui è viperino morfu venæ viscerum veneno imbutæ tetros cruciatu cent. *Poëta.*

¶ **A D I V N C T.** Improbabile, iniustatum & nouum, malum, iam tum recens, suspiciosum cæteris, tum incredibile, nunc verò apertum, iam omnibus manifestum, pro Cluent. Leuia, 2. Att.

¶ **S**yntaxis *Venenum parare, dare, in pane dare, spargere, bibere, obbibere, præbere, infundere venenum. Veneno tollere.*

V E N E O, *venitor*. pro Qu. 73. Si ex edicto possedisti, quæro, cur bona non venierint. 7. Fa. 2. Ei mandasti potissimum, cui expediret illud venire quàm plurimò. Ibid. Quàm illud minoris veneat. 12. At. 37. Si horti venibunt, quid fieri possit, cogitabimus. 5. 20. Mancipia venibant Saturnalibus tertiis. *aliter, veniebant.* 2. A. 92. Populis veniebant immunitates. 11. At. 4. Ex proximis literis cognoui prædia non venisse. 2. de Fin. 99. Venientque scripta eius, &c. 5. V. 75. Primo anno venierunt eius agri decumæ medimna xviii. de Ar. 1. Cùm is sese, cui totus venierat, venditaret. 2. de Orat. 168. Malo compilari, quàm venire. 4. ad Her. 30. Hic veniit à te, antequàm Romam venit. 11. At. 1. Si bona venirent. *id est, venderentur.* 1. de Inu. 85. Prædæ factio non venierit. 5. V. 75. Cùm decumæ venissent tritici modium xvi. *sc. millibus.* Ibid. 110. Agri Leontini decumæ anno tertio venierunt tritici medimnis xxxvi. hoc est, tritici modis cxxvi. Magno, iudices, magno de Leg. Agrar. Veniet sub præcone tota Propontis. * Incer. Plure venit.

¶ **A D V E R B.** Ita magno, 5. Ver. Mendosè libros, 3. ad Qu. Fr. Omnino non bona, pro S. R. Publicè bona, pro Flac. Quamplurimò, 7. Faum.

V E N E R A N D V S, *colendus*. 2. con. Rull. 94. Non eos in deorum immortalium numero venerandos à nobis & colendos putatis?

V E N E R A T I O, *honor, reuerentia*. 1. de Nat. 45. Habet enim venerationem iustam, quicquid excellit.

¶ **A D I V N C T.** Iusta, 1. de Nat.

V E N E R E V S. 2. de Diu. 143. Complexu venereo iungi. 4. Tusc. 68. Cùm fruuntur venereis voluptatibus. de Sen. 47. Rebus venereis vti.

V E N E R E V S, *iactus talorum quatuor, ubi omnes diuersam faciem ostendunt diuersaque puncta: Venereum vocabant: sed hic intelligitur iactus.* 1. de Di. 2. 3. & 2. 48. Quatuor tali iacti casum venerum efficiunt.

V E N E R E I, *propria fuit Prætoris Sicilia apparitorum appellatio*. pro Clu. 43. Vt in Sicilia permulti Venerei sunt, sic Martiales Larini in Martis familia numerantur. 5. V. 61. Mittit ad hominem Venereos. Ibid. (Hoc quoque attendite, apparitores à Prætoribus assignatos, habuisse Decumanum) adducitur à Venereis atq;

adeò attrahitur Lollius. 5. V. 50. Venereos seruos, quòd isto prætoris fuit nouum genus publicanorum, cæterisque decumanos, procuratores istius quæstus & ministros rapinarum dico fuisse. **V E N E R O R**, *colo*. 3. de Nat. 53. Deos augustè omnes, sancteque veneramur. Ibid. 71. Deos venerari & colere debemus, sancteque venerari. 94. & 2. A. 107. Simulacra ex fuis fanis sublata in foro venerantur. 6. Fa. 7. Cùm ignorit omnibus, qui multa deos venerati sint contra eius salutem. 1. Tusc. 48. & 11. 4. Venerari aliquem vt Deum. 1. de Nat. 120. Dij quos colere, precari, venerarique solemus. pro Pl. 95. Lapidem sepulcro venerari pro Deo. * de Conf. Eorum in vrbibus atque agris augustissima templa veneremur.

¶ **A D V E R B.** Augustè, sanctè, 3. de Nat.

¶ **S**yntaxis. *Augustè sancteque Deum venerari. Veneror & colo Deum. Colo, precor, veneror Deum. Lapidem pro Deo venerari.*

V E N I A, *licentia, impunitas*. 7. V. 138. Hæc si tibi tuus parens diceret, posses ab eo veniam petere? posses, vt tibi ignosceret, postulare? pro Pom. 8. Veruntamen illis imperatoribus laus tribuenda, quòd egerent: venia danda, quòd reliquerunt. 1. de Inuent. 102. Voluntario facinori veniam dari non oportere. 2. contra Rul. 5. Mihi errato nulla venia, rectè factò exigua laus proponitur. pro Rab. 5. Ab Ioue pacem & veniam peto, precorque ab eo, vt, &c. pro Lig. 30. Delicti veniam peto. pro Mur. 62. Fatetur aliquis se peccasse, & eius delicti veniam peti: nefarium est, facinus ignoscere. pro Syl. 64. Peterem veniam errato L. Cæcilij ex intimis vestris cogitationibus. 8. A. 33. Cæteris autem si errorem suum deposuerint, veniam & impunitatem dandam puto. Ora. 230. Ab aliquo cui te purges, veniam petere. Par. 131. Ad eius facti deprecationem, ignoscendi petenda venia est. 2. de Ora. 126. Vix mihi tenuis quædam venia dabatur excusationis, quòd, &c. 2. de Diu. 6. Dabunt igitur mihi veniam ciues mei, vel gratiam potius habebunt, quòd, &c. 7. V. 131. Cur tu fortunæ illorum innocentium veniam ac locum non dedisti? pro Arch. 3. Quæro à vobis, vt in hac causa mihi detis hanc veniam, vt patiamini, &c. 1. de Orat. 23. Sed cum, &c. dabis hanc veniam, mi frater, vt nostros Græcis anteponam. 5. At. 21. Dedi veniam homini impudenter petenti, id est, concessi quod petebat. Orat. 38. Datur etiam venia concinnitari sententiarum. pro Dom. 66. Cn. Pompeius diutius furor suo veniam daturum non arbitrabatur. pro Cæl. 30. Deprecari vacationem adolescentiæ, veniamque petere. de Pro. 1. Etiam si paulò minus vtilis nobis sententiæ videretur, veniam tamen aliquam dolori meo tribueret. I. P. 98. Cui non apud vllum ordinem maximorum scelerum venia ad ignoscendum dari potest.

¶ **B**eneficium, favor. 1. de Ora. 98. Date nobis hanc veniam, vt ea quæ sentitis de omni genere dicendi, subtiliter prosequamini. Orat. 148. Quis tam durus hanc mihi non daret veniam? &c. de Am. 62. Est enim, quatenus amicitia dari venia possit. 6. Att. 1. Impetraui à Salaminijs vt filerent: veniam illi quidem mihi dederunt. *id est, concesserunt.*

¶ **G**ratia. 1. de Diu. 25. Bona hoc tua venia dixerim. 3. de Leg. 34. Quare, frater, bona tua venia dixerim, ista sententiæ obest sapissimè. pro Font. 20. In bellis gerendis à dijs immortalibus pacem & veniam petere. 4. ad Her. 22. Veniam ad vos, si mihi Senatus det veniam. pro S. R. 9. Vos oro, vt attentè bonaque cum venia, verba mea audiatis. 1. de Nat. 59. Doleo te (bona venia me, audies) in tam leues, ne dicam ineptas sententijs incidisse. 1. de Orat. 242. An verò (bona venia huius optimi viri dixerim Scauolæ) tu, &c.

¶ **A D I V N C.** Accommodata huic reo, molesta, pro Arch. Bona, pro Dom. Tenuis excusationis, 2. de Orat.

V E N I O, *eo, aduenio, mano*. 1. Qu. Fr. 1. 29. Omnes qui istinc veniunt, commemorant, &c. 3. Off. 112. Is cùm prima luce Pompeij domum venit. pro Fl. 42. Qui nunquàm in Senatum venire potuit. 14. Fa. 3. Cùm inimici nostri venire dicentur, tum in Epirum ibo. 14. Att. 12. Utile est me illuc venire. Orat. 101. Iam à principio videndum est, quemadmodum velis venire ad extremum. 2. A. 3. An ego non venirem contra alienum pro familiari meo? 11. At. 7. Multos in Africam venisse audio. 2. de Nat. 69. Quæ autem dea ad res omnes veniret, Venereum nostri nominarunt. 6. A. 11. Propter æs alienum venire ad arma. 7. V. 28. Nonnunquàm etiam res ad manus atque ad pugnam veniebat. 1. de Orat. 139. Venire in controuersiam. pro Mur. 55. Venire in periculum. Brut. 3. Multos viros bonos in Africam venisse audio. *id est, iuisse.* de Fat. 28. Tam est immutabile venturum, cùm verum est, quàm venisse. pro Deiot. 11. A. Cn. Pompeio ad Deiotarum legari literæque veniunt. pro Planc. 69. Venit dies. 4. Att. 15. Venit legi dies. 2. Tusc. 56. Pugiles verò &c. sed quia perfundenda voce omne corpus intenditur, venit, que plaga vehementior. pro Cor. Balb. 48. Venit quæstio. pro Mar. 26. Sæpe enim venit ad aures meas, te idè istud nimis crebrò dicere. 5. Tusc. 78. & 5. de Fin. 71. Mulieres verò in India, quibet est cuiusq; earum vir mortuus, in certamè iudiciumq; veniunt. 3. V. 68. Postridie manè homines in concionem veniunt, quarunt quid

quid optimum factu sit. 4. de Fin. 24. & pro Quint. 38. Quæ in controuersiam veniunt, de his, si placet differamus. 11. At. 15. Alij capti, alij interclusi non veniunt in dubium de voluntate: eò minus scilicet, &c. pro Rosc. Comœd. 30. Quia veniebat à Roscio, plus etiam scire, quàm sciebat, videbatur. 1. de Nat. 18. Non veni adiutor, sed auditor pro Dom. 35. Neque amissis facris paternis in hæc adoptiua venisti. 2. At. 1. Eunti mihi Anctis paternis in hæc adoptiua venisti. 2. At. 1. Eunti mihi Anctis, & venit obuius tuus pater. 2. Tusc. 5. Atque oratorum quidem laus ita ducta ab humili venit ad summum, ut iam senescat, breuique tempore ad nihilum ventura videatur. pro Rosc. Amer. 49. In hanc calamitatem venit propter prædiorum bonitatem & multitudinem. pro Cec. 6. Quod quoniam iam in consuetudinem venit, &c. reprehendendum fortasse minus. 2. Off. 55. Iam in prouerbij consuetudinem venit, &c. Largitionem fundum non habere. 2. de Diuin. 129. Venit enim iam in contentionem, utrum sit probabilius, &c. 1. V. 62. Neque ferè vnquam venit in contentionem de accusando. 3. At. 20. Nouo quodam genere in summam gloriam venit. 3. de L. Agrar. 11. Etiamne si vi eiecit, etiamne si clam, si precario venit in possessionem? pro Flac. 81. Scilicet defendam Decianum, qui tibi in suspicionem nullo suo delicto venit. 4. Acad. 9. Venimus maturius. 4. V. 124. Tamen ad istum veteres sed etiam noui. 2. de Inu. 160. Deinde quedam in consuetudinem ex utilitatis ratione venerunt. pro Clu. 81. Postremo, in eum casum veneram, ut omnis mearum fortunarum status vnus iudicij periculo contineretur. 2. de Orat. 2. 17. Nonnullam in spem veneram, posse me aliquid ex istis discere. pro Quint. 48. Ad vadimonium non venerat, ut ais, is qui cum tibi affinitas, &c. intercedebat. 4. Ac. 11. Et quidem isti libri duo Philonis, &c. tum erant allati Alexandriam, tumque primum in Antiochi manu venerant. 4. Tusc. 67. Alacris obuiam mihi veniet complexum exoptans meum. 2. Offic. 71. Sed si res in contentionem veniet, &c. 4. V. 175. Venient in medium: dicent, quid statuerint. 3. de Leg. 29. Nam quum omni vitio carere lex iubeat, ne veniet quidem in eum ordinem vnquam vitij particeps. 2. Fa. 10. In eadem solitudines tu ipse (ut arbitror) venies, in quibus nos confedisse audies. ibid. 12. Obuia mihi velim sint tuæ literæ, quæ me erudiant de omni Rep. ne hospes planè veniam. 1. de Fin. 32. Ut enim ad minima veniam. pro Rosc. Amer. 55. Vident omnes, de qua causa huic inimicus venias: sciunt huiusce pecunia te adductum esse. pro Qu. 5. Non eò dico, C. Aquili, quò mihi veniat in dubium tua fides & constantia. 1. de Fin. 13. Ut autem à facillimis ordiamur, prima veniat in medium Epicuri ratio. pro Rosc. Amer. 74. Et simul tibi in mentem veniat facito, quemadmodum vitam huiusce depinxeris. 4. Aca. 12. Ad Arcefilam, Carneademque veniamus. pro Rosc. Amer. 46. Ut ad fabulas veniamus. ad Brut. 1. 24. Quod scribis in Italia te moraturum, dum tibi literæ meæ veniant, si per hostem licet, non erraris. id est afferantur. 6. At. 5. & 8. 7. Ad meque legari eius, & Quæstor & amici literas mitterent, ut subsidio venirem. 16. 18. Nunquam putavi fore, ut supplex ad te venirem. 2. de Fin. 64. Ut ad cœnam & esuriens & sitiens veniret. 1. Off. 13. Ut ad id aliquando, quod cupiebat, veniret. *Alia*, perueniret. pro Rosc. Amer. 10. Quum omnium nobilitatem dignitas & salus in discrimen veniret. 6. V. 13. In sermone hominum atque in vituperationem venire. 14. Fa. 1. Si in vestrum complexum venero, &c. satis magnum mihi fructum videbor percepisse. 5. At. 13. Veruntamen cum de Cumanis venissem cum imperio, Græci quasi Ephesio Prætori se alacres obtulerunt. pro Clu. 168. Quum ad illud prandium crudior venisset. 3. Q. Fr. 4. Ad inimicitias res venisset. 4. V. 37. Nam hoc animo providebat, quum tanta hæreditas in controuersiam venisset. de Cl. 194. Quum is, &c. si pupillus antè mortuus esset, quàm in suam tutelam venisset, pupillo non nato hæredem esse non posse. 8. At. 15. Qui regionibus exclusi intra præsidia, atque intra arma aliena venissent. 1. de Nat. 96. Mirari satis non possum, vnde ad istas opiniones venerit. 1. At. 9. Tu velim sæpe ad nos scribas: si rem nullam habebis, quod in buccam venerit scribito. 2. de Nat. 15. Si quis venerit ad domum aliquam, in gymnasium, in forum. 1. de Leg. 59. Et quum se ipse perspexerit, totumque tentarit, intelliget, quemadmodum à natura subornatus in vitam venierit. 1. At. 4. Omnem spem delectationis nostræ, quum in otium venerimus, habere volumus, in tua humanitate positam habemus. 3. Off. 34. Neque enim quicumque de hac parte post Panætium explicatum est, quod mihi quidem probaretur de iis, quæ in manus meas venerint. in Sal. 5. Tu tuis vita, quam turpiter egisti, magnas offudisti tenebras: ut etiam si fuerint egregij ciues, certè venerint in obliuionem. pro Sest. 47. Venire Remp. ad seruos. 1. de Fi. 14. Venire ad aliquem salutadi causa in aliquem locum. 5. V. 146. Venire ad conditionem. de Fat. 44. Venire ad eundem exitum. 11. Fa. 12. Venire ad nihilam. Cat. 67. Venire ad senectutem. 16. Fam. 1. Quamquam magni ad honorem nostrum interest, me quamprimum ad urbem venire. 1. At. 1. Venire contra alicuius existimationem. 2. P. 3. Venire contra gratiam, vel iniuriam. ibid. Venire contra rē alicuius. 12.

At. 1. Quo die venissem pro Planc. 54. Venire in angustum. 3. V. 150. In alicuius arbitrium ac potestatem venire. 11. At. 13. Venire in eam causam. 3. V. 3. Venire in certamen & contentionem. 5. de Finib. 71. In virtutis certamen venire. de Cl. 319. Venire in certamen cum aliquo. pro Corn. Balb. Venire in ciuitatem. id est, ciuis fieri. 4. Fam. 5. Venire in cogitationem. pro Domo sua. 118. Venire in collegium pontificum. 12. P. 26. Venire in congressum & colloquium alicuius. 10. At. 1. Venire in consilium alicuius. 10. Fa. 23. Legatos fide Lepidi dimissos, ad me in conspectum venire veterem. I. P. 45. Venire in benignitatis consuetudinem. Anteq. 4. In contentionem honoris venire. 3. Fam. 10. Venire in forum. 2. At. 1. Quid verius, quàm in iudicium venire, qui ob rem iudicandam pecuniam acceperit. pro Quint. 30. 1. de Orat. 16. 8. & pro Mil. 31. Non necesse est, famam alterius in iudicium venire. 3. de Leg. 27. Senatufconsulto efficitur, popularem sanè neminem in iustum locum, nisi pro populum venire sublata cooptatione Censoria. 1. de Orat. 15. In oratorum numerum venire. 14. Fa. 2. Illud doleo quæ impensa facienda est, in eius partem miseram & despoliatam venire. 7. At. 8. In possessionem Reip. venire. 1. Offic. 134. Venire in possessionem suam. pro Cec. 2. c. 1. de Or. 250. & Offic. 132. In rem præsentem venire: *proverbium*. 14. Fam. 5. Venire in Remp. pro Dom. sua. 37. Venire in sacerdotium. Ibid. 35. Venire in sacra. pro Flac. 42. Qui nunquam in Senatum venire potuit. id est, Senator fieri. 2. P. 60. Venire in sinum & complexum alicuius. 9. Fam. 14. Venire in societatem. pro Liga. 25. Venire in societatem belli. 14. At. 19. A te autem peto, ut, &c. meque aliqua ex parte in societatem tuarum laudum venire patiare. 3. de Nat. 11. Eos tu canteris albis, nullis caloniibus, obuiam Varieno venisse existimas. 1. de Nat. 90. Nam à beatis ad virtutem, à virtute ad rationem video te venisse gradibus. 2. 10. Gracchus, quum comitia nihilominus peregisset, remque illam in religionē populo venisse sentiret, ad Senatum retulit. 14. At. 1. In sermonem se post Idus Martij, præterquam Lepidi, venisse nemini. *sub. affirmat*. 4. Acad. 100. Se illuc venturum esse saluum. pro Clar. 52. Sin autem illud egerā, nullum ad Scamandrum morte Habiti venturum emolumentum fuisse concedebat. 16. At. 18. Præsertim quum hoc genere cognitionū labefactato, acta Cæsaris in dubium ventura videatur. ibid. Veniendum est igitur ad ipsam flammam, &c. 0. 1. Veniendumne sit in consilium Tyranni, si aliqua de re bona deliberaturus sit. Venire vsu. *Leges*. V s v s. Venire in mentem. *Leges*. Mens. 5. V. 146. Ad tuam veniam conditionem. * Hor. Omnesq; ad id tempus postero die venissemus. pro C. Cor. Ex promulgatione trundinum dies ad referendum potestasque venisset.

Arcefilam, in finem. 7. Fa. 15. Quod verò in C. Marij, suauissimi, doctissimi hominis familiaritatem venisti, non dici potest, quàm valdè gaudeam. 4. V. 169. Venire in familiaritatem consuetudinemque alicuius. *Incido in*, adducor. 1. V. 71. In discrimen existimationis venire. 9. Fa. 13. Fortunas alicuius in discrimen venire. ad Brut. 6. Audimus eum venisse in suspicionem Torquato de morte Panfæ, custodiri que ut parricidam. pro Qui. 53. Non in eam turpitudinem venisses, ut hoc tibi esset apud tales viros confitendum, qua tibi vadimonium non sit obitum, &c. 10. At. 7. 2. de Fin. 79. Venire in odium, & Venire cuius in odium. 3. Fa. 5. Veni in eum sermonem, ut dicerem, &c. 9. At. 12. Ergo si Pompeius manet in Italia nec res ad pacem venit, longius bellum puto fore.

Pertinet, obtingit, cõceditur. 3. V. 126. Quampridem sibi hæreditas venisset docet ibid. Quum eius filio, Prætoris Sacerdote, hæreditas à propinquo magna venisset. 3. de Nat. 36. Ad quam dolor veniat, ad eundem necesse est interitum venire pro Cec. 74. Mihi credite, maior hæreditas venit vnicuique vestrum in iisdem bonis, à iure & à legibus, quàm ab iis, à quibus illa ipsa bona relicta sunt. 1. de Inu. 84. Sed neque emisti, neque hæreditate venit, neque donatus est. pro Quint. 41. Venit res ad hæredem. 4. Fa. 9. Si venit ad meliores victoria. 1. de Inu. 5. Nam hanc ad Remp. plurima commoda veniunt. pro S. R. 88. Is ad quem morte Roscij diuitiæ venerunt. pro Cec. & 2. P. 40. Hæreditatem venire alicui, & fundum ad aliquem testamento deuenire. pro Qu. 14. Ut ad quem summus incror morte sua veniebat, ad eundem quoque summus honos perueniret.

Cado, 2. de Orat. 358. His armis atque corporibus, sicut omnibus rebus, que sub aspectum veniunt, sedes opus est. VENITUR. 7. V. 140. Lilybæum venit. 4. 70. Itaque hac vna spe ad iudicium venit. 8. P. 24. in discrimen venietur, aut libertas pacta est victori, aut &c. 7. At. 7. Nemini est enim exploratum quum ad arma ventum est, quid futurum sit. 2. de Leg. 6. Ad me ventum in insulam est: hac verò nihil est amœnium. 2. Off. 33. Et quum res agatur, in discrimenque ventum sit, expedire rem, & consilium ex tempore capere posse.

† ADVERB. Aequaliter hæreditatem ad utrumque, omnino sine commite, pro Flacc. Aliquando ad causam, pro Planc. Aliquando ad clausulam, liberè in Senatum, 1. Philip. Audacter ad dicendum, crebrò in mentem, paratè ad dicendum, de Clar. Bellè in mentem commodiùs, 12. Attic. Bene ante licem, vesperi, 2. de Orat. Breui proximè,

Romam, 5. Famil. Celeriter, ep. ad Brut. 4. Celerius, modeste Romam, 14. Famil. Clam, coram, precario in possessionem, 3. contra Rull. Con-
 fessum iam ad aliquem, maturius in possessionem, 1. Famil. Continuo,
 maturius ad causam, postremo, priuatim ad aliquem, publice cau-
 sa laudationis, publice in aliquem, 4. Ver. Diligentius, ita multo post,
 nunc primum in mentem, paratius, perarato in oppidum, pro S. R.
 Diuinitus, mature, 5. Ver. Falso in criminationem, 2. de Inue. Fal-
 so in suspicionem, in Var. Honeste in senatum, tutius, 10. Famil.
 Incommodè, 7. Attic. Longe, 5. Attic. Necessario, 1. Offic. Obuiam
 alicui, 11. Fam. Occulte, propius, 11. Attic. Opportune, peropportune, 1.
 de Nat. Optato, 13. Attic. Palam, libereque, 6. Ver. Perseper, 9. Famil.
 Plane hospitem, tarde, 2. Fam. Precario, seriùs, biduo, 3. de Orat. Pu-
 blicè ad, 1. Ver. Publicè gratulatum, I. P. Quamprimum ad, 16. Famil.
 Rectè, 6. Att. Serò ad extrema, 2. Phil. Sculte in mentem, pro Cl. Tardis-
 simè, 2. Cat. Tute in Senatum, Postq. in Sen. Vltro ad aliquem, 7. Fam.
 Vltro domum, pro Q. R. Comad.

† Syntaxis. *Venus ad multa veniens. Venire contra aliquem. Res ad
 arma, ad manus venit, ad pugnam, in dubium, suspicionem, in pericu-
 lum, in consuetudinem, mentem, memoriam, obliuionem, contentionem,
 summam gloriam. In possessionem, in miserimum casum. In eum casum
 venit, ut. Venire in manus hostium. Non venio alicui inimicus.
 In sermonem & vituperationem optimorum venire. Intra arma alicui
 venire. In otium venire, ad conditionem, ad exitum, ad senectutem,
 ad nihilum, contra gratiam, iniuriam, in angustiam, in cogitationem,
 in arbitrium ac potestatem, in certamen, in contentionem, ciuitatem,
 collegium, congressum, colloquium, in consilium, in conspectum. In iu-
 dicium fama, veritas venit. In belli societatem, in sacra. Hac res ven-
 nit illi in religionem. Vsu venit aliquando, id est, accidit. In familia-
 ritatem alicuius venire, in turpitudinem, in odium, in odium opti-
 mis. Ad illum venit hereditas, dolor, ad meliores victoria. Ad Remp.
 hoc venit commodum. Ad illum honor venit. Sub aspectum non ven-
 nit animus. Ad arma, ad Cas. ventum est.*

VENONIVS, historicus fuit. 1. de Leg. 6. 12. At. 3. Molestè fero me
 Venonij historiarum non habere.

VENOR, aucupor. 2. de Nat. 158. Canum mira alacritas in venan-
 do. 2. Fa. 11. De pantheris, per eos qui venari solent, agitur man-
 dato meo diligenter. 16. Att. 7. Bene igitur tu, quod aduocatum

† venaris. || *Alij tamen, veni, relinque, &c. alij, bene, &c. 2. de Orat.
 147. Nòsse regiones: intra quas venere, peruestiges, quod qua-
 ras. 4. ad Her. 5. Venari laudem modestiæ in aliqua re. 6. V. 47.
 Si minus eiusmodi quidpiam venari poterunt, illa quidem cer-
 tè pro lepulculis capiebantur, patellæ, pateræ, thuribula.*

† ADVERR. Cupidè, Arat. Publicè imperio suo, 6. Att.

VENTER, aluus. 2. de Orat. 265. Non pecuniam conseruauit, sed
 tanquam nudus nuces legeret, in ventrem abstulit, pro Mur. 52.
 Etenim sciebam Catinam nò latus, aut ventrem, sed caput &
 collum solere petere. 2. de Di. 119. Fabà venter inflatur, pro Cæl.
 44. Vitium ventris & gutturis: id est, gulositas quam vocant.

VENTIDIANVS. *Frag. ep. Ventidiani rumores.

VENTILATVS, incensus, pro Fl. 54. Cuius lingua, quasi flabello
 seditionis illatum est egentium concio ventilata.

VENTITIO, crebro venio. 1. de Leg. 13. Cùm ipse etiam ad Scæuo-
 lam ventitarem, de Pet. 13. Qui quis est, qui ostendat aliquid in
 te voluntatis, qui colat, qui domum ventitet, is in amicorum
 numero est habendus. 1. Att. 1. Domum meam ventitaret. || 11.
 Fa. 27. Domum ventitares, &c. Lege, DOMVS.

VENTOSVS, leuis, inanis, vanus. 11. A. 17. Extraordinarium semper
 imperium populare atque ventosum est. 11. Fa. 9. Ventosissimus
 homo Lepidus.

VENTRICVLVS. 2. de Nat. 138. Cordis pars quadam, quam
 ventriculum cordis appellant, ibid. Cui similis est alter ventri-
 culus, in quem sanguis à iccore per venam illam cauam influit.

† ADVINCT. Similis alteri, 2. de Nat.

VENTVS, flamen, aura, flamina venti. 2. de Nat. 101. Aer effluens
 huè & illuc, ventos efficit. 2. de Diu. 44. Placet Stoicis, eos anhe-
 litus terræ qui frigidi sint, eum fluere ceperint, ventos esse.
 pro S. R. 131. Ventus vehemens, & immoderata tempestas. pro
 Clu. 138. Mare, quod sua natura tranquillum sit, ventotum vi
 agitari atque turbari. 9. At. 4. Ex ea die septentriones fuere ven-
 ti. 15. Fa. 3. Habere ventos secundos. 2. 6. Et eorum ventorum,
 quos proposui, moderator quidam, & quasi gubernator. in Ar.
 Si grauis incidit vehementi flamine ventus, pro Clu. 77. Omnes
 rumores & concionum ventos colligere. de Clar. 93. Cùm om-
 nis motus animi tanquam ventus hominem defecerat, 3. Attic.
 23. Cæsar cuius nunc venti valde secundi sunt, ad Br. 15. Ventus
 me reuulisset in Italiam, id est, repulisset, & retrocedentem coegisset
 reuerti, pro Syl. 41. Ventum excitare in aliquem, id est, inuidiam
 ei conflare, pro Clu. 30. Verum omnes intelligamus, in istis sub-
 scriptionibus ventum quendam popularem esse quæsitum. 1. de
 Nat. 102. Vento Africo inuictæ angues (in Aegyptum) ex vasti-
 tate Libya. 9. Att. 14. Vento primo eum nauigaturum, id est, non
 expectaturum tēpstatem. 16. 7. Vento reiectus aliquo. 5. 12. Ven-
 to sauo, non aduerso. 2. de Nat. 152. Mare atque venti res
 violentissima. ibid. Quicunque venti, res violentissima. 12. Fa.
 25. Quicunque venti erunt, ars nostra certè non aberit. I. P. 21.
 Neque tam fui timidus, vt, &c. alios ego vidi ventos, alias

prospexi animo procillas. 12. Fa. 25. Ventis remisq; in patriam
 omni festinatione properavi. 1. Tuscul. 119. Ventis restantibus
 reiectus.

† ADVINCT. Aduersi, 14. Fa. Non aduersus, molestus, sauus, 5. Att. Gra-
 uis, At. Noui, pro Pom. Popularis, pro Cl. Salutare alicui, tempestui,
 2. de Nat. Secundi, pro Elac. Septentriones, 9. Att. Subtilis, 1. de Or. Ve-
 mens Ventis flamen. Rumorum & concionum ventos colligere. Vere
 primo nauigare. Quicunq; venti erunt, soltia, Ventis remisq; cōtendere.

VENVND O. 3. Offic. 66. Cùm in venturando remi cam scilicet,
 nec pronunciaisset emptori, aliter, vendendo, & restitit.

VENVVS, voluptas, 2. de Nat. 69. Quæ autem dea ad res omnes ve-
 niret, Venere nostri nominaerunt. Ibid. 3. 62. Venus, quia ve-
 nit ad omnia. Ibid. 60. Multas Veneres fuisse. Sine Cerere & Li-
 bero friget Venus. ibid. Venus Lubentina. 1. de Diu. 23. & Or. 5.
 Venereis Gnidia. Coaque pulchritudo. 2. de Natur. 54. Infima
 est quiaque errantiam stella Venereis, quæ φωσφός Græcè,
 Latine Lucifer dicitur.

VENVSI A, oppidum, Horatij poeta patria. 5. At. 1. Tusc. 89.

VENVSYNYM, villa in Venusino agro. 14. Fam. 20. Vale. 111. Cal.
 Octob. de Venusino.

VENVSTAS, propriè pulchritudo muliebris, præterea lepor, gratia,
 suauitas. 1. Offic. 130. Venustatem muliebrem ducere debemus,
 dignitatem virilem. Ibid. 95. Venustas & pulchritudo corporis
 fecerni non potest à valetudine. 2. de Nat. 69. Ex Venere venu-
 stas dicta est. 1. de Or. 143. Dicendi vis summa festiuitate & ven-
 ustatate coniuncta. 3. 176. Et reliqua quæ hanc habent in specie
 venustatem, vt, &c. ibid. Capitolij fastigium, non venustas,
 sed necessitas ipsa fabricata est. Ibid. Vtilitatem templi, fastigij
 dignitas consecuta est. Orator. 60. Vultus multam affert, tum
 dignitatem, tum venustatem. 7. V. 141. Homo affluens omni
 lepore & venustate. 1. de Ora. 142. Agere cum dignitate &
 venustate.

† ADVINCT. Eximia, 6. Ver. Muliebris, 1. Off. Multa, Ora. Prisca, sum-
 ma, 1. de Ora. Propè scenica, 3. de Orat.

VENVSTE, pulchrè, belle, apè, commode. 8. Fa. 8. Qua in re mihi vi-
 detur illud perquam venustè cecidisse.

VENVSTVS, lepidus, festiuus, pro Dom. 92. Inducis etiam ser-
 monem vrbantum & venustum. I. P. 70. Græcus facilis, & valde
 venustus. Par. 5. Ita venusta habeantur ista, vt, &c. de Clar. 203.
 Gestus & motus corporis ita venustus, vt. Ibid. 325. Sententia
 non tam graues & seueræ, quam venustæ & concinna.

† ADVERR. Valde, in Pifo.

† Syntaxis. *Venustas & pulchritudo corporis. Vis dicendi, venusta-
 te ac festiuitate coniuncta. Id venustè cecidit, id est, commode. Fa-
 cilis atque venustus.*

VEPRECVLA, pro Sest. 72. Lege, NITEDVLA.

VEPRE, spina. 5. Tusc. 64. Cuius septum vndique vepribus &
 dumetis indagauit sepulchrum.

VER, verum tempus. 7. V. 27. Veris initium non à Fauonio nota-
 bat, sed cum rosam viderat, tum incipere ver arbitrabatur. de
 Sen. 70. Ver tanquam adolescentiam significat.

VERAX, veridicus. 1. de Diu. 38. Multis seculis verax fuit id ora-
 culum. Ibid. 61. Tum ei visa quietis occurrent tranquilla atque
 veracia. 2. 116. Herodotum cum veracitorem ducam Ennio. 4.
 Acad. 79. Veraces sensus suos esse dicit.

VERBENA, herba quadam, aut etiam omnis herba, omnesque fron-
 des, quibus in rebus sacris utebantur. 6. V. 110. Sacerdotes cum in-
 fulis ac verbenis, &c.

VERBER, virga, flagellum. Antequàm 18. Serui qui ad supplicium
 casti verberibus trahuntur. 5. V. 59. Mitto vincla, mitto carcerem,
 mitto verbera. I. P. 84. Verberibus aliquem necare, pro
 Pomp. 11. Aliquem vinculis & verberibus, atque omni supplicio
 exercitatum necari. 11. A. 5. Tum verberibus ac tormentis
 quæstionem habuit publica pecunia. 5. de Fin. 55. Cùm verò
 paulum proceperint, lusionibus delectantur, vt ne verberibus
 quidem deterreri possint. * Hort. Domitores equorum verbera
 adhibent ad domandum. de Leg. Octo poenarum genera in le-
 gibus continentur, damnum, vincula, verbera, talio, &c.

VERBERATIO, pulsatio. 16. Fa. 27. Mirificam mihi verberatio-
 nem cessationis epistola dedisti.

† ADVINCT. Mirifica, 16. Fam.

VERBERO, cado, pulso, virgic cado, manus affero, vim & manus af-
 fero, manus infero. 7. V. 141. Ad pulsandos verberandosque ho-
 mines exercitatusimus. 16. Fa. 26. Verberavi te cogitationis ta-
 cito conuicio. 4. de Fin. 76. Qui seruum iniuria verberat. in Var.
 11. Verberare matrem.

VERBEROR. I. P. 63. Os tuum ferream Senatus conuicio ver-
 berari voluisti. 8. A. 20. Antonius Mutinam tormentis verbera-
 uit. 5. V. 66. Videtis pendere alios ex arbore, pulsari alios atque
 verberari, &c. 7. 111. Virgis oculi verberabantur.

† ADVERR. Vehementissimè, 7. Ver.

† Syntaxis. *Conuictis, verberari cogitatione. Verberare oppidum, id
 est, oppugnare.*

VERBE

VERBOSE, loquaciter, copiose, multis verbis. pro Mur. 26. Satis verbosus. 7. Fa. 3. Hac ad te scripti verbosius. 10. 17. Rationemque reddere omnium verbosius.

VERBOSVS, multum in verbis, loquax. 2. de Orat. & pro Deiot. 32. Potest fieri ut res verbosior hac fuerit, illa verior. 7. Fa. 3. Habes epistolam verbosiosem, fortasse quam velles. pro Mur. 30. Ista vestra verbosa simulatio prudentia.

VERBUM, nomen, vox, vocabulum. 2. de Or. 130. Neque enim quoties verbum aliquod est scribendum nobis, toties eius verbi litera sunt cogitatione conquirenda. Top. 35. Verba sunt rerum nota. 1. de Orat. 154. Verba inquit rei propria. *Leges*, Nostras. 1. Verba grandiora. Or. 72. Verba amplissima. Part. 54. Verba gratia, plena sonantia, iuncta, facta, cognominata, non vulgata, superlata. Orat. 80. Verba propria, vilitata, noua, prisca, inusitata. Ibid. 186. Verba translata, facta, iuncta. Ibid. 92. Verba translata, immutata, de Op. 7. Verba inquinata, abiecta, non aperta, longè petita. de Cl. 273. Verbum durum, insolens, humile. pro Corn. 33. Verbum prisicum & inusitatum. Orat. 26. Verba dura, odiosa & intolerabilia. Ibid. 25. Nullum verbum insolens neque odiosum ponere audebat. Ibid. 68. Iudicium electioque verborum poetarum & oratorum communia sunt. de Cl. 253. Verborum delectum originem esse eloquentia. ex *Casare*. 2. de Or. 36. Ars que verborum aut faciendorum, aut deligendorum scientiam proficitur. 3. 123. Rerum copia, verborum copiam gignit. 146. Res atque sententia vi sua verba parient, quae, &c. 1. de Diu. 93. Portentorum vim, verba ipsa prudenter à maioribus posita declarant. I. P. 65. Existimatio, dedecus, verba sunt atque inepitiae. 5. Fa. 5. Nam me comperisse non audeo dicere, ne verè id verbum ponam, quod abs te aiunt falsò in me solere conferri. 15. Dicerem iucundius, nisi id verbum in omne tempus perdidissem. 1. de Nat. 123. Chærum ipsum verbum est amoris, ex quo amicitia. pro Cec. 89. Cùm illud verbum Vnde, in utramque rem valeat. Ibid. 58. Verbum familiae. 8. A. 4. Res verbo fieri interdum deterior solet. Ibid. 1. Quidam id verbum remouendum arbitrabantur. Ibid. Quidam enim non modò rerum, sed etiam verborum. Par. 6. Quem enim intelligimus diuitem? aut hoc verbum in quo homine ponimus. 2. A. 54. Cunctum Senatam, omnem sobolem iuuentutis, vnoque verbo, remp. expulsam esse, & exterminatam. id est, ut vno verbo dicam. 16. Fa. 17. Fideliter, cui verbo, &c. 5. Tusc. 29. Hoc verbo cùm beatum dicimus, subiecta ea notio est, &c. pro Dom. 104. Ex isto ore religionis verbum excidere potest. 2. de Fin. 75. Verbum voluptatis non habet dignitatem. Ibid. 6. Non intelligo, quid sonat hæc vox voluptatis. Orat. 26. In hoc ipso diligenter examinante verborum omnium pondera, reprehendit Aeschines, quadam & exagitat. Ibid. Vtrum illa verba an portenta sint. Ibid. Facile est verbum aliquod ardens (ut ita dicam) notare, idque restinctis iam animorum incendiis irridere. *Incer. Nullum vnquam verbum, quod, reuocare vellet, emisit. Ibid. Hominem ita pessundare verbis alterum velle.

¶ Ad verbum, Verbum è verbo, Totidem verbis, Eisdem verbis. 1. de Diu. 99. Quod somnium mirificè ad verbum cum re conuenit. 3. Tusc. 43. Aut ea quæ modò expressa ad verbum dixi de libro tollenda. 1. de Fin. 4. Latina fabula ad verbum de Græcis expressa. 4. Acad. 135. Ad verbum ediscendus libellus. 1. de Or. 157. Ediscere ad verbum quamplurima scripta. 4. Acad. 17. Aut si verbum è verbo volumus, comprehensio, quam *κατάληψις* illi vocant. Ibid. 31. *Κατάληψις*, quam verbum è verbo experimentes, comprehensionem dicimus. 2. de Fin. 100. Epistola, quam modò totidem ferè verbis interpretatus sum. Top. 35. *Επιμολογία*, id est, verbum ex verbo, ut veriloquium. de Cl. 328. Totidem quot dixit (ut aiunt) scripta verbis oratio. de Opt. 14. Verbum pro verbo reddere. 6. At. 2. Totidem verbis transferre aliquem locum ab aliquo autore. 5. V. 26. Recitare literas totidem verbis. de Cl. 301. Hortensius, quæ commentatus esset, ea sine scripto eisdem verbis reddebat. 3. Fa. 8. Transferre totidem verbis.

¶ Verbo aliquid facere, dicere, &c. (re. &c. 10. 8. Plura illi mandata verbo quam scriptura dedi. pro Fl. 22. Testes si verbo titubarent, quo reuertantur, non habebunt. 2. C. 12. Quo verbo si assequi possem, ipsos istos eiicerem, qui hæc loquuntur. 4. V. 67. Verbo promittere.) (re. negare. 1. Tusc. 13. Verbo premere aliquem. in Sal. 12. Vbi rerum testimonia adsunt, non opus est verbis.

¶ Verba dare, recipere. 15. At. 16. Verba dare mihi facile patior in hoc, meque libenter præbeo credulum.

¶ Verba facere, vel habere. pro dicere. 6. V. 147. Facere verba in Senatu. de Cl. 269. Qui nunquam verbum in publico fecerunt. 4. V. 48. Facere verba apud Senatum. pro Pomp. 52. Permulta contra legem Gabiniam verba fecisti. 2. de Diu. 46. Multa verba fecisti, te, &c. pro Planc. 20. Verbum nemo fecit. 3. Q. Fr. 2. Sicut Calidio verbum pro eo facere non licuerit. 3. A. 20. Ad eos tamen ipsos qui aderam, ne verbum quidem ausus est facere de *Cæsare*. 5. Fa. 2. Multa de re verba feci. 8. 8. Neque verbum de re facio. 6. V. 147. Antequam verbum facerem, de sella surrexit at-

que abiit. 16. At. 16. Verba facimus pro Buthrotiis. 2. V. 10. Proquinqui qui aderam, verbum nullum facit. 2. de Inu. 140. Habere verba.

¶ Verbi causa & gratia, *exempli gratia*. 4. V. 129. Verbi causa. de Fat. 12. Si quis, verbi causa, oriente canicula natus est. 4. Ac. 94. Verbi gratia.

¶ Meis verbis, *meo nomine*. 16. At. 11. Atticæ quoniam hilarula est, meis verbis suauium des. Ibid. 3. Tu Atticam quæso cura, & ei salutem & Pylia, Tullia quoque verbis plurimam. 5. Fa. 11. Cum Sura locutus sum, ut ei meis verbis diceret, &c. 15. 8. Si ei meis verbis eris gratulatus.

† **ADVN**. Abhorrentia ab vsu grauiora, plena, sonantia, iuncta, cognominata, non vulgata, superlata, translata, in verbis continentibus soluta, relata, iterata, duplicata, humiliora, superiora, assumpta, consonantiora, leuiora, grauiora, & quodammodo mitiora, delecta, grauitate, idem significantia, ab ipsa actione atque imitatione rerum non abhorrentia, factum, nouata, antiqua ratione numerosa, perabsurda, propria, disposita, aut circumscriptione conclusa, similia, circumscriptra, sonantia & leuia, superlata, ad nomen adiuncta, Part. Abiectum, ambigua, amplissima, apta, ardens, collocata, copulata, quasi dimensa & paria, dissoluta, dura odiosa, & intolerantia, elegans aut graue, extrema, inania, non insolens nec odiosum, iuncta, lectissima, nouum, odiosum, paria, aduersa, contraria, pauciora, permulta, plenum, & imminutum, popularia, prima & media, propinqua, pugnantia, simplicia, soluta, fluentia.) (adstricta numeris, sonantia, translata atque imminuta, vilitatissima, Orat. ad Brut. Non abiecta, accommodata ad idem genus nequitia, arrogantia, durum, insolens & humile, grauius, horrida, illustria, iniquissima, ornata, sed non tamen abiecta, splendidiora, de Clar. Alienum, alligata, angustius, breuiora in extremo, bona, contrariata, coniunctaque, facta, immutatum atque inflexum, inflexum commutatatumque, inusitatum, aut nouatum, aut translatum, lecta atque illustria, modificata, paria, & inter se similia, plura, continuataque, poeticum, posita arte, prisca atque vetusta, proprium, propria aptaque, simplex, soluta, translata, & aliena.) (propria, & sua, vetustum, factum, coniunctum, vilitata & lectissima, 3. de Orat. Ambiguum, efferuentia & paulò minus redundantia, gratissima, honestum, ornata, vilitata, 2. de Orat. Aperitissima, honesta, obscenum, quotidiana, tecta, 9. Fam. Apta ad nostram consuetudinem, aptissima, inquinata, abiecta, non apta, longè petita, de Opt. Gen. Orat. Aptum, coniugata, propria, ornatissima, atque optima, Top. Aptiora, iuculentiora, & plura, multa, & supplicia, 12. Attic. Asperius, 1. ad Quint. Frat. Barbara, & obsoleta, 1. At. Carum amoris, 2. de Nat. Certa quædam, certa non noua, graui, iucunda ad audiendum, lecta, & propria, ornatissima, propria, noua, optima, & ornatisissima, optima & tamen vilitata, 1. de Orat. Consideratissimum, pro Font. Copiosissima, dilucida, electa, excellentia, idonea, necessarium, 1. de Inuent. Dignum, 7. Ver. Electissima, de Per. Conf. Exquisitissima, 4. Phil. Grandiora, vitiosa, 1. de Fin. Grauiora, ep. ad Brut. Grauiusimum, de Prou. Grauiusima, inquinatum, abiectum, non aptum, durum, longè petitum, 1. Fam. Hæsitantia, legitima, obscena, proposita, prisca & solennia, vetera, pro Dom. Honorifica, 2. Tusc. Honorificentissima, 14. Phi. Hostilia, 8. Phil. Illustria, & id quod volumus declarantia, priuata ac sua, 3. de Finib. Improbissima, singularia, pro Syll. Inaudita, publica, 1. Acad. Inusitata, 3. Offic. Leuia, oratoria, 2. Fam. Leuiora, pro Sest. Leuissima, & amantissima, 5. Fam. Longius, quam vilitatissima, & quam maxime apta, id est, rem declarantia, 4. de Finib. Lugubre, 5. Ver. Magnifica & præclara, nefarium, de Arusp. Meliora, 5. Tusc. Multa, 6. Fam. Nauticum, 13. Attic. Optima, 2. de Inuent. Plenum humanitatis, 2. Phil. Pauca, 1. Tusc. Perpauca, pro Cluent. Plura, pro Qu. R. Plurima, 13. Fam. Prisicum, tristissima, pro Cæl. Prisicum & inusitatum, pro Cor. Balbo. Superbissima, & crudelissima, Postqu. in Sen. Suspiciosum, 8. Fam. Vehemens, 4. Ver. Verus, 7. Fam. Vilitatum, 4. Tusc. Vilitatum, ac tritum, vilitatius. 4. Aca.

¶ **Syntaxis**. Caput integrum, est formulis egregiis resertum. Ne igitur actum agatur, ad illud lectorem hortamur.

VEGELLÆ, vrbs Italiae. 11. Fam. 20.

VERE, reuera, scilicet, in veritate. (falsò, inaniter, fictè. pro S. R. 54. Verè nihil potes dicere: finge aliquid saltem commode. 4. Acad. 34. Cùm sit incertum, verè inaniter ne moueatur. pro Muræ. 7. Cùm graue est, verè acculat in amicitia, tunc etiam si falsò accuseris, non est negligendum. pro Planc. 64. Verè mehercules hoc dicam, si tum, &c. 2. de Orator. 15. Sed tamen verè dicam, mallem, &c. 3. Offic. 13. Honestum quod propriè verèque dicitur, in sapientibus est solis. pro Dom. 77. Maiores nostri, qui non fictè & fallaciter populares, sed verè & sapienter fuerunt. 5. Attic. 21. Non *ὠρεβολικῶς*, sed verè inquit loquor. *Leges*, V. V. S. 1. Q. Fr. 4. Ad me verè orationia præscribe. 1. 1. 25. Si verè cogitare volumus. 7. At. 1. Pompeius verè iudicat. pro S. R. 140. Verè ac liberè loqui. 12. Fam. 22. Verè recum agam, ut necessitudo nostra postulat.

¶ **Meritò**. pro Arch. 34. Et verè, id est, rectè, vel meritò, vel neque iniuria.

¶ **Syntaxis**. Non verè, sed inaniter, sed falsò. Verè mehercules. Non fictè & fallaciter, sed verè & sapienter. Verè non *ὠρεβολικῶς*. Verè ac liberè loqui. Idèò verè datur. id est meritò, rectè.

VERECUNDANS, erubescens, pudore affectus. 2. de Orat. 240. Sp. Caruilus grauius claudicans: & ob eam causam verecundans in publicum prodire. 3. 33. Cunctantem, & quasi verecundantem incitare.

VERECUNDVS, prudenter. Top. 2. Verecundè tu quidem, vt omnia. 5. de Finib. 6. Tum ille timidè, vel potiùs verecundè. 7. Fa. 2. & de Clar. 87. Verecundè dubitanterque recipere aliquam causam. 1. de Orat. 171. Verecundiùs hæc de re iam dudum loquor.

VERECUNDIA, pudor, rubor, modestia, ingenuitas. *Parr. 79.* Verecundia custos est omnium virtutum, dedecus fugiens, laudemque maxime consequens. *Ibid. 81.* Verecundiam timiditas imitatur. *1. Off. 93.* Verecundia, & quasi quidam ornatus vitæ. *Ibid. 99.* Iustitiæ partes sunt, non violare homines: verecundiæ, non offendere. *4. de Fin. 18.* Hoc solum animal natum est pudoris & verecundiæ particeps. *1. Off. 148.* Cynicorum ratio est inimica verecundiæ sine qua nihil rectum esse potest, nihil honestum. *Ibid. 129.* Scenicorum quidem mos tantam habuit à veteri disciplina verecundiam, ut in scenam sine subligaculo prodeat nemo. *pro Quin. 39.* Homo timidus virginali verecundia. *4. Fam. 9.* In externis locis minor est ad facinus verecundia. *Or. 238.* Verecundia negandi, scribendi impudentiam suscepimus. *4. Tuscul. 74.* Verecundia turpitudinis. *8. Attic. 6.* Malo Tyronis verecundiam in culpa esse, quam illiberalitatem Curij. *14. 5.* Meam stultam verecundiam, qui voluerim, &c. *ad Brut. 10.* Nihil existimatio civium valet, nihil posteritatis verecundia. *2. Qu. Fr. 9.* Mea factum est inuisa verecundia, ut te proficiens non tollerem. *3. 1. Cæsar meam in rogando verecundiam obiurgavit. 1. Off. 128.* Pleraque in eam sententiam ab eisdem contra verecundiam disputantur. *de Am. 84.* Maximum ornamentum amicitia tollit, qui ex ea tollit, verecundiam.

† **ADIVNCT.** Custos virtutum omnium, dedecus fugiens, laudemque maxime consequens, inuisa. *3. Qu. Fr. Maior, pro Clu. Minor, 10. Famil. Stulta, 9. At. Tantra, 1. Off. Virginalis, pro Quint.*

† **Syntaxis.** Verecundæ, dubitæ antequæ. *Pudor ac verecundia. Virginali verecundia timidus. Cunctans & verecundans loquitur puer.*

VERECUNDOR. * Hort. Hi nostri amici verecundantur.

VERECUNDVS, pudens. (*petulans.* *2. de Or. 361.* Habetis sermonem hominis, utinam non impudentis: illud quidem certè, non nimis verecundi. *7. Fam. 33.* Verecundus in loquendo. *1. de Leg. 50.* Verecundus est, qui ut bene audiat, erubescit, & pudet impudica loqui. *2. A. 47.* Tu autè ea in te admisisti, quæ à verecundo inimico audire non posses. *9. Famil. 8.* Verecundi admonitores.

† **Moderatus.** *3. de Ora. 163.* Verecunda debet esse translatio. *Or. 81.* In transferendis verecundus & parcus.

† **Pudicus, minimè obscæna.** *Orat. 74.* Oratio casta, verecunda, virgo incorrupta.

VERENDVM. *5. A. 48.* Ne verendum quidem est, ut tenere se possit, ut moderari, ne honoribus nostris elatus, intemperantius suis opibus utatur.

VERENS. de Senect. *81.* Vos tamen deos verentes, memoriam nostri pie servabitis. *15. Att. 21.* Tum me collegi, verens quid, &c. *1. contra Rull. 24.* Verendum crede nobis erit, ne, &c. *6. Fam. 1.* Cuius tanti mali vereor, ne consolatio vlla possit vera reperiri.

VEREOR, extimesco, nonnihil commoveor. *12. A. 29.* Quid? veteranos non veremur? nam timeri se, ne ipsi quidem volunt. *2. de Fin. 39.* Quos non est veritum ponere, &c. *2. ad Her. 28.* A quo supplicium verebatur. *8. Att. 17.* Quod veritus sum, factum est. *14. 4.* Ac vereor Gallica etiam bella, ipse Sestius quò euadat. *1. de Leg. 37.* Quocirca vereor committere, ut non bene prouisa principia ponantur. *pro Mar. 12.* Vereor ut hoc quod dicam, non perinde intelligi auditu possit, atque ego ipse cogitans sentio. *5. Famil. 12.* Ac non vereor, ne assentianuncula quadam aucupari gratiam tuam videar. *2. de Or. 299.* Non vereor, ne quis iam in isto genere me leuiorem putet. *1. 113.* Perge verò, Crasse, inquit Mutius: istam enim culpam quam vereris, ego præstabo. *9. At. 20.* Vereor, quid agas. *3. de Nat. 48.* Quid si dii non sunt, vereor quid agat Iuno. *id est, dubito, quæro, nescio.* *8. Fam. 10.* Vereor quomodo hoc homines accipiant. *de Clar. 22.* Vereor æquodnam curriculum aliquando sit habitura. &c. *7. Attic. 7.* Quod scribis eum in urbem introuisse, vereor quid sit: nam, &c. *2. ad Her. 28.* Vereri supplicium ab aliquo. *Or. 1.* Is qui vereretur reprehensionem doctorum atque prudentium.

† **Vereor ne id est, vereor ut.** *de Amic. 58.* Neque enim verendum est, ne quid exeat. *pro Syll. 66.* In ipsa rogatione, ne per vim quid ageretur, quis tamen vestrum Syllam verebatur. *1. de Or. 234.* Veritus es, nisi istam artem oratione exaggerasses, ne operam perdidisses. *4. Acad. 138.* Vos autem mihi veremini, ne labor ad opinionem, &c. *6. Fa. 1.* Non vereor ne eum miserum esse nefas sit dicere: *id est, non dubito, quin.* *11. 27.* Non vereor, ne meæ vitæ modestia parum valitura sit in posterum contra falsos rumores. *2. 7.* Non vereor, non quid stultè facias. *Ibid. 19.* Verebar, ne id ita caderet, quod etiam nunc vereor, ne antequam tu, &c. *Ibid. 1.* Non enim vereor, ne non scribendo te expleam. *14. 5.* Quibus literis intellexi te vereri, ne superiores mihi reddita non essent.

† **Vereor ut id est, vereor ne.** *11. At. 25.* Videris vereri ut epistolas tuas acceperim. *14. Fa. 14.* Vereor ut Dolabella ipse satis vobis prodesse possit. *2. Tusc. 46.* Et tamen veremur, ut hoc natura non patiat. *2. cont. Rull. 57.* Quod vos scædus non iusseritis, vereor ut satis firmum sit. *1. de Orat. 35.* Sed illa duo, Crasse, ve-

reor ut tibi possum concedere. *6. At. 1.* Quod vereor tibi ipsi ut probem. *7. 16.* Et tamen vereor, ut his ipsis contentus sit. *de Am. 14.* Vereor ut idem interitus sit animorum & corporum.

† **Obseruo.** *1. Q. Fr. 3.* Quem meus Cicero & amabat ut fratrem, & iam ut maiorem fratrem verebatur. *2. Offic. 39.* Maximeque curandum est, ut eos quibus cum sermonem conferimus, & vereri & diligere videamur. *de Sen. 37.* Metuebant eum serui, verebantur liberi. *de Amic. 84.* Neque solum colent se inter se, ac diligent, sed etiam verebuntur: nam maximum ornamentum amicitia tollit, qui ex ea tollit verecundiam. *4. ad Heren. 49.* Quos aut vereri, aut metuere debemus. *pro Pl. 29.* Is patrem vereor ut Deum.

† **Spero, puto.** *12. At. 50.* Tyronem habeo citius quam verebar. *id est, putabam.*

† **ADVERB.** Iamdudum vehementer. *7. Ver.*

VERGILIAE, stella septem in dorso Tauri: sic dicta, quod vereoriantur. *2. de Nat. 112.* Propter Persei lauum genu
—Vergilias tenui cum luce videbis. & in Arat.

† **ADIVNCT.** Parua. *2. de Nat.*

VERGO, inclinatus sum. *2. de Nat. 120.* Omnes partes terræ in medium vergentes. *3. Q. Fr. 1.* Id tectum nunc honestè vergit in tectum inferioris porticus. *11. P. 26.* Ni Bruti auxilium ad Italiam vergere, quàm ad Asiam maluissimus.

† **ADVERB.** Honestè. *3. ad Qu. Fr.*

VERIDICVS, verax, apertus. *1. de Diu. 101.* Veridicæ voces ex occulto missæ. *pro Flacc. 77.* Veridicas adiungis causas inimicitarum, quod, &c.

VERILOQUIVM. *Top. 35.* Ἐτιμολογία, id est, verbum ex verbo, veriloquium: nos autem nouitatem verbi non satis apti fugientes, genus hoc notationem appellamus.

VERISIMILIS, similis veri, credibilis, probabilis, consentaneus, quod maxime specie veritatis mouet. *2. de Orat. 83.* Narrationem iubent verisimilem esse, & apertam, & breuem. *pro S. R. 106. & 40.* Non enim ita disputabo, verisimile est Roscius hoc fecisse. *Ibid. 121.* Non est verisimile, ut Chrylogonus horum literas adamarit. *de Cla. 69.* Non verisimile est, quàm sit in utroque genere distinctus Cato. *pro Qu. R. 21.* Vtrunque ex utriusque persona verisimile videtur. *4. Acad. 32.* Volunt probabile aliquid esse & quasi verisimile. *1. de Inu. 29.* Verisimile & probabile. *5. Tuscul. 11.* Quid esset simillimum veri querere. *12. Famil. 5.* Id autem eo facilius credebatur, quia simile vero videbatur.

† **ADVERB.** Maxime, 1. Tusc.

VERISIMILITUDO, similitudo veri, probabilitas. *4. Acad. 107.* Cum possit sine assensione ipsam verisimilitudinem non imeditam sequi. *de Vniu. 6. & Part. 40.* Bene agi putat, si similitudinem veri consequatur.

† **Syntaxis.** Probabile, & quasi verisimile. Verisimile & probabile. Vero & verisimile.

VERITAS, verum, veraratio, res. *2. de Inu. 162.* Veritas est, per quam immutata ea quæ sunt, aut fuerunt aut futura sunt, dicuntur. *1. de Diu. 23.* Nunquam perfectè veritatem casus imitatur. *Orat. 237.* Veritas in occulto latet. *pro Cæl. 63.* O magna vis veritatis, quæ contra hominum ingenia, calliditatem, solertiam, facile se per se ipsa defendat. *1. de Leg. 4.* Qui in isto opusculo non ut à poëta, sed ut à teste, veritatem exigunt. *2. de Orat. 229.* Nec ornatiùs causam suam dici voluit, quàm simplex ratio veritatis ferebat. *2. Offic. 35.* Subtilitas illa, cum veritas limatur in disputatione. *1. 109.* Sunt alij simplices, aperti veritatis cultores, fraudis inimici. *1. de Orat. 157.* Et illa cõmentatio inclusa in veritatis lucem proferenda est. *Ibidem. 77.* Vide ne plus ei tribuas, quàm res & veritas ipsa concedat. *5. Tusc. 13.* Cum animum ab ista pictura imaginibusque virtutum, ad rem veritatemque traduxeris. *1. de Orat. 47.* Græci contentiois cupidiores, quàm veritatis. *2. 81.* Homines expertes veritatis. *Or. 231.* Qui à forma veritatis, & ab Atticorum regula absumt. *13. Fa. 57.* Pro causæ veritate. *3. Att. 24.* Hæc veritas etiam si iucunda non est, tamen mihi grata est. *2. de Ora. 34.* Qui actor in imitanda, quàm orator in suscipienda veritate iucundior? *1. Off. 63.* Vir bonus & simplicis veritatis amicus. *pro Qui. 4.* Veritas debilitata. *1. Aca. 43. & 4. 32.* Democriti dictum, *ἡ ἀλήθεια ἰσχυρὰ.* *4. 20.* Veritas in sensibus maxima. *1. de Nat. 40.* Veritas sempiterna futurarum rerum, in lege. *pro Quint. 10.* Veritas alicuius. *id est, æquitas & iustitia.* *5. Tusc. 68.* Veritas iudicandi. *11. Att. 14.* Veritas literarum tuarum non me offendit. *1. Off. 16.* Veritas prudentiæ, quasi materia, quam tractat, & in qua vescitur, subiecta est. *Læli. 91.* Veritas molesta est, siquidem ex ea nascitur odium. *3. de Or. 213.* Veritas in omni re vincit imitatione. *1. de Na. 84.* Veritatis consilium petere ab animis consuetudine imbutis. *1. Off. 109.* Sunt his alij multum dispares, simplices & aperti, &c. veritatis cultores, fraudis inimici. *2. de Ora. 81.* Expertes veritatis homines. *1. de N. 43.* Veritatis ignoratione, vulgi opiniones in maxima incõstata versantur. *1. Ac. 30.* Veritatis iudicium

iudicium quamquam oritur a sensibus, tamen non esse in sensibus, secundum Academicos. 4. 5. 1. Veritatis luce menti hominis nihil dulcius. ibid. 33. Veritatis nota. 1. de Orat. 2. 2. 6. Simplex ratio veritatis. de Amic. 93. Ad veritatem loqui. 1. de Nat. 6. 1. Non opinione solum sed etiam ad veritatem planè velim mihi persuaderi. 3. Offic. 84. Nihil contra inutilius ei, qui id iniuste consecutus sit, inuenio, quom ad veritatem exproxi reuocare rationem. 1. de Nat. 60. Simonidem arbitror desperasse omnem veritatem. pro Deiot. 5. Veritatem obtinere. pro Qui. 75. Veritatem retinere. pro Rosc. Com. 29. Ex veritate pauca vulgus aestimat. 1. de Nat. 55. Ex aeterna veritate causarumque continuatione confluit, quidquid accidit. 13. Fa. 57. Pro causa veritate. Læ. 93. Sine veritate nomen amicitiae valere non potest. 13. Fa. 31. Neque id ambitione adductus facio, sed tum familiaritate & necessitudine, tum etiam veritate. pro Q. 26. Veritate colitur amicitia. 1. Q. Fr. 2. Non veritate solum sed etiam fama niteretur. 5. V. 144. Desinat putare se emere, quam ipse semper venalem habuit veritatem. *Inc. Comedia est imago veritatis.

† ADIVNCT. Acerba, si non iucunda, tamen grata. 3. Att. Maxima, 4. Aca. Perspicua omnibus, 1. de Inu. Puffila, 4. Attic. Sempiterna, 1. de Nat. Simplex, 1. Offic. Summa, 1. de Diu.

§ Syntaxis. Ad veritatem reuocare rationem. Commentationem in lucem veritatis proferre. Limitatur veritas in disputatione. Animum ad rem ac veritatem traducere. Ad veritatem loqui, persuadere. Desperare veritatem, obtinere, retinere. Ex veritate iudicare. Veritate colitur amicitia.

VERMICULATUS, ornamentis, quasi vermiculis aut tessellulis variatum & distinctum. 3. de Or. 169. Emblema vermiculatum. de Cl. 283. ex Lucil. Orat. 149.

Quam lepide lexeis composta, ut tessellae omnes, Arte pavimento, atque emblemate vermiculato.

VERNA, servus domi nostrae ex ancilla, aut seruo natus. 8. Famil. 15. Bellienus verna Demetrii. 11. 19. Vernarum causa.

VERNA CVLVVS, domesticus. 9. 15. Antiqua & vernacula festiuitas. 5. V. 141. Domesticum atque vernaculum crimen. 3. de Or. 90. Quotidianae & vernaculae res. de Cl. 172. Tincam Granium obruerat nescio quo sapore vernaculo.

VERNVS, veris. de Sen. 70. Verni temporis suavitas. 5. Tusc. 37. Alia verno tempore tepesfacta frondescent. in Ar. Venum lumen. (. autumnale.

VERO, autem. 1. de Or. 70. Poeta numeris astrictior paulò, verborum autem licentia liberior, multis verò ornandi generibus focius, ac penè par, in hoc quidem certè propè idem, nullis vt numeris, &c. pro Cec. 6. Hoc reprehendum fortasse minùs, quærendum verò magis etiam videtur, idè, quòd, &c.

¶ Certè, quidem. de Sen. 27. Non verò tam isti mortui sunt, quam tu nator. 2. de Leg. 9. Sed verò intelligi sic oportet, &c. Ibid. 7. Est verò ita, sed, &c. 3. Cat. 10. Est verò inquam notum signum imago aui tui, &c. 2. Tuf. 27. At verò nos, &c. 3. Off. 34. Minimè verò, non enim, &c. 1. de Diu. 8. Dicitur istuc quidem à Cotta, & verò sapius: sed, &c. 2. 20. Quod enim is qui diuinat, prædicat, id verò futurum est. 16. At. 17. Quod saepe præfens & illi ostendisti, & verò etiam mihi. pro Mur. 45. Exturbare eum, qui & per se & per suos, & verò etiam per alienos defendatur. de Cl. 107. Et verò maximus ille Scipio vehemens fuit. Ibid. 164. Et verò fuit in hoc, &c. pro Clu. 18. Sed ea verò sic agit, vt, &c. 7. At. 2. Illud tamen de Chryssippo, nam de illo altero, &c. Chryssippum verò, &c. 2. Tusc. 26. Fuisi saepe credo in scholis philosophorum. A. Verò ac libenter quidem.

VERREA, festa Verridicata. 4. V. 53. Verrea agere. ibid. O Verrea præclara. 6. 24. Verrea flagitiosa. Ibid. Verrea turpia, & ridicula. & alibi saepe.

VERRINVS, 3. 121. Negabant mirandum esse ius tam nequam esse Verrinum. iocus ex ambiguo.

VERRO, scopis quisquillas, puluerem, & alias sordes aufero. eicio. Parad. 5. Qui tractant ista, qui tergunt, qui vngunt, qui verunt, &c.

VERRUCOSVS, qui verrucis plenus est, est autem verruca eminens in corpore caruncula, sine pruritu. de Cl. 57. Qu. Maximus verrucosus orator habitus est temporibus illis.

VERRVNO, verro. 1. de Diu. 45. Per propinqua hæc bene veruntcent populi. Accij.

VERSICOLOR, dubio varione colore. 3. de Fin. 18. Plurimæ versicoloris columbis.

VERSATUS, tractatus, exercitatus, subactus. pro Quint. 3. Homo & in aliis causis exercitatus, & in hac multum & saepe versatus.

¶ Actus. 5. V. 47. Terræ, in quibus bellum acerbum versatum est. pro Ar. 21. Bellum magnum atque difficile, & in magna varietate terra marique versatum.

† ADVERRB. Castè, integrèque in periculis, pro Pomp. Mediocriter, pro Arch. Multum & saepe in causis, pro Quint. Non obscure in coniuratione, pro Sest.

VERBICVLVS, 5. Ar. 1. Nunc venio ad transuersum illum epi-

stola tuæ versiculum. Or. 67. Versiculi comicorum. pro Dom. 44. Hoc pati potestis, vt singuli ciues singulis versiculis è ciuitate tollantur? pro Mil. 71. Ne quid respub. detrimenti caperet: quo vno versiculo fati armati semper consules fuerunt. 2. de Leg. 14. Leges vno versiculo Senatus puncto temporis sublatae. 13. At. 49. Scripto iam superiore versiculo Heros mihi dixit, sibi Murænam liberalissimè respondisse. Brut. 14. Tribus ne versiculis his temporibus Brutus ad me?

† ADVNCT. Faceti, 11. Attic. παραμυθισμῶν, 9. Attic. Superior, 13. Att. Transuersus, 5. Attic.

VERSANS, voluens. 3. de Nat. 94. Deus versans cælum.

VERSO, conuerso, voluo, tracto. 1. Tuf. 10. Tum illud quod Sisyphus versat saxum, &c. 2. de Fin. 99. & 5. 86. Versare se huic & illuc. 4. V. 74. Itaque aestuabat dubitatione, versabat se in vtramque partem.

¶ Tracto. Or. 31. Non vt in iudiciis versaret causas, sed vt, &c. Ibid. 137. Versari saepe multis modis eandem causam.

¶ Conuerto, flecto. pro Cæl. 13. Versare suam naturam & regere ad tempus. pro Cl. 70. Ad omnem malitiam & fraudem versare mentem suam, hæc secum cogitare cœpit.

¶ Rapio, aringo, vexo. de Sen. 1. -- Curamne leuassio, Qua nunc te coquit & versat sub pestore fixa.

VERSOR, conuertor. de Somn. 9. Orbes, qui versantur retrò contrariò motu atque cælum. de Fat. 42. Cylindrum volui, & turbinem versari putes. 1. de Nat. 52. Versari circum axem cæli admirabili celeritate.

¶ Do operam, incumbio, insudo, laboro, consuesco, sum. 7. V. 144. Versabatur in Sicilia longo interuallo alter Phalaris. de Ar. 62. Vt Deus aliquis cœtus hominum adeat, versetur in terris. pro Fôr. 23. Sic existimatis eos hic sagatos versari animo demisso, &c. 2. A. 105. Pueri ingenii cum meritoriis, scorta inter matres familias versabantur. Ibid. 19. Cùm inter subsellia nostra versentur armati. Postquàm in Sen. 10. Hostis intra mœnia versatus est. pro Mil. 33. An verò tu solus ignoras? tu hospes in hac vrbe versaris: tuæ peregrinantur aures, nec in hoc peruulgato ciuitatis sermone versantur? 10. At. 7. Nec versari inter eos sine dedecore potero. 1. C. 10. Nobiscum versari iam diutius non potes. 1. de Diu. 115. Versari cum aliquo. de Ar. 25. Si essetis, versarem inique nobiscum. 2. Q. Fr. 1. Plato Epicureus, qui Athenis solet esse multum. 2. C. 1. Non enim iam inter nos sica illa versabatur. pro Flac. 70. Annos iam triginta in foro versaris. pro Cælio 3. Cælius iamdiu minùs in foro nobiscum versatur. 5. V. 125. Cũ in ea prouincia magnæ fugitiuorum copiae versatae sint. pro Cec. 83. In meis castris præsidii que versaris. 1. Q. Fr. 1. 24. In aliqua prouincia cum summo imperio & potestate versari. 1. de Or. 202. Orator incolumis inter hostiũ tela versari potest. pro S. R. 16. Eo tempore Roscius erat Romæ frequens, atque in foro & in ore omnium quotidie versabatur. Orat. 34. Cùm in Italiae luce cognosceris versarisque in optimorum ciuium vel flore, vel robore. 1. de Inuen. 4. Versari in repub. Epi.

* Versari in sermonibus de repub. pro R. P. 23. Plato in maximis periculis insidii que versatus est. 3. Offic. 64. Perpauca res sunt, in quibus dolus malus non versetur. 2. de Leg. 26. Tum maximè & religionem, & pietatem versari in animis, cùm rebus diuinis operam damus. 3. 33. Dicam, Atticè, & versabor in re difficili. 2. Attic. 23. In commemoratione earum rerum, quas gestimus, desiderio que versamur. 2. de Orat. 186. Omni mente & cogitatione cura que versor, vt odor, &c. Ibid. 171. In omni tempore decet leporem humanitatem que versari. 1. 12. Dicendi ratio in medio posita, communi quodam, in vsu, atque in hominum more & sermone versatur. Ibid. 141. Causæ, quæ in iudiciis versantur, aut deliberationibus. Ibid. 180. Num destitit vterque nostrum in testamtorum formulis, hoc est in medio iure ciuili versari. 6. V. 110. Acerbissimum tota vrbe luctum versari. pro Mur. 85. Versabitur in castris furor, in curia timor, in foro coniuratio. 1. cont. Rull. 6. Agri, in quibus ille bellum gerit atque versatur. 3. de Nat. 85. Inuita in hoc loco versatur oratio. pro Qui. 33. Ingenia, quæ antea versabantur in salute atque auxilio ferendo. 5. V. 109. In quæstu ac compendio versari. 4. C. 7. Vterque in summa seueritate versatur. pro Flac. 94. Videris in quo motu temporum, quanta in conuersione rerum ac perturbatione versemur. pro Planc. 42. In tenebris quàm in luce causam versari maus. 4. C. 13. Largitionis voluntas tum in rep. versata est, & partium quædam contentio. pro Mur. 11. Quarum partium vna in reprehensione vitæ, altera in contentione dignitatis, tertia in criminibus ambitus versata est. Antequàm 13. Nos quorum & officia in repp. recentissima, & incommoda ob temp. frequentissima in familia versantur. Postquàm in Sen. 13. In omni parte corporis aliquam delectationem gaudium que versari. in P. 82. Iuuenus languet, nec perinde atque debet, in laudis & gloriæ cupiditate versatur. pro Planc. 26. Minturnenses coloni, quod C. Mariam tecto receperunt, aeterna in laude versantur. pro Mil. 79.

¶ *Conuerto, dirigo iter.* 16. Attic. 10. Verti igitur me a Minturnis Arpinum versus.
 ¶ *Commuto.* pro Dom. 78. Quò vertendi, hoc est, mutandi soli causa venerant. pro Qu. 60. Vertere solum exilij causa.
 ¶ *Trabo, rapio.* I. V. 57. Ex illa pecunia maximam partem ad se vertit.
 ¶ *Profundo.* 5. A. 11. Antonius septies millies falsis præscriptionibus donationibusque vertit.
 ¶ *Tribuo, do.* 7. Fam. 6. Nè sibi illæ vitio verterent, quòd abesset à patria.
 ¶ *Transfero.* 1. de Fin. 7. Si sic verterem Platonem, vt verterunt nostri poetæ fabulas. & Conuertere orationes Græcorum.
 ¶ *Confugio, me recipio.* I. P. 60. Vertes ad alteram scholam. 2. A. 74. Hærebat nebulo, quò se verteret, non habebat. 2. de Diu. 149. Superstitio instat & vrget, & quocunque te verteris, persequitur. pro Mur. 88. Quò se miser verteret domum? &c. in Sallust. 1. Quò me veritam, Patres conscripti? &c. 1. de Diu. 42. Quò sese vertant tantæ fortes somniorum.
 † *ADVERB.* Ad extremum omnia, 1. Off. Planè Platonem, 1. de Fin.
 VERTOR, *apror, stator.* 3. de Orat. 175. Id ad omnem rationem, & aurium voluptatem, & animorum motum, mutatur & vertitur.
 ¶ *Versor.* 2. de Nat. 95. Impetum cæli, admirabili cum celeritate moueri vertique videmus. de Vn. 17. Mundus maxima vna conuersione, atque eadem ipse circum se torquetur & vertitur.
 ¶ *Contineor.* 8. Fa. 10. Sed quæcunque acciderint, intra fines hos vertentur.
 ¶ *Mutor.* 1. de Leg. 44. Verti rerum naturam.
 ¶ *Reflector, red. o. remeo.* 1. Off. 156. Cogitatio in se ipsa vertitur.
 ¶ *Contineor, sto.* 7. V. 132. Non in supplicio crimen meum vertitur. 8. Attic. 22. Brundisij autem omne certamen vertitur huius primi temporis de Clar. 145. In iure, in quo illa causa vertebatur. 2. V. 29. Omnia in vnius potestate ac moderatione vertentur.
 VERTVMNVS, vel VORTVMNVS, *deus vertendarum rerum, id est, mercaturæ, vt Mercurius.* 3. V. 154. Qui à signo Vertumni in circum maximum venit.
 VERVEX, *mas inter oues castratus.* 2. de Leg. 55. Quod sacrificij genus Lare veruecibus fiat.
 VERVM, *sed.* 1. de Orat. 109. Sed siue est ars, siue non, non est quidem ea negligenda: verum intelligendum est, alia quadam esse maiora. 2. 139. Verum hoc (vt dixi) nihil ad me. Ibid. 285. pro Dom. 51. Eiectio nusquam est: verum sit. 5. A. 31. Sed expectabantur Calend. Ianu. fortasse non rectè, verum præterita omitamus. 9. Fa. 16. &c.
 VERVM enim, *at enim.* 3. de Or. 51. Verum enim oratori, &c.
 VERVMENIMVERO. 5. V. 194. Verumenimvero duodenos steritios exegisti.
 VERVNTAMEN, *sed tamen.* 7. 81. Hanc Cleon amabat, veruntamen non audebat, &c. 3. 130. 1. 47. & 12. Fam. 30. Non dubitabam equidem, veruntamen, &c. 1. Fa. 8. Difficile est, &c. veruntamen ipse me confirmo. 2. Tusc. 26. Etsi, &c. veruntamen, &c. 2. de Orat. 2. 9. & 357. Hoc leue est, veruntamen non inutile. 1. V. 18. 1. At. 17. & 8. 2. Veruntamen si qua reliqua spes est, &c. 7. Fam. 19. Vide, quanti apud me sis, etsi, &c. veruntamen, quòd, &c. 1. At. 8. & 5. V. 4. Veruntamen, pro inquam. 1. de Diu. 65. Verum opinor scriptorem tamen. 1. At. 8. Veruntamen cum ibi essem.
 VERVS, *sincerus, solidus, expressus, germanus, certus, enucleatus, iustus, non fucatus, inustus, notis veritatis.* pro Pl. 29. (adumbratus, simulatus, fucatus. 4. Acad. 33. Interesse oportet vt inter rectum & prauum, sic inter iudicium & falsum. 2. de Orat. 168. Ars differendi, & vera ac falsa iudicandi. Ibid. 30. Cum plus vno verum esse non possit. 6. V. 147. Inter hunc & illum verum & germanum Metellum multum interest. Orat. 237. Neque quidquam adhuc inueni firmius quod tenerem, quam illud verum in occulto lateret. 2. Offic. 18. Perspicere quid in quaque re verum sincerumque sit. de Amic. 22. De vera & perfecta amicitia loquor. pro Fl. 61. Aspiciant hos laudatores Flacci ex vera atque integra Græcia. 2. contra Rull. 25. & demceps. Comitia vera.) (Comitia adumbrata ad speciem atque ad usurpationem vetustatis. de Am. 95. Verus, sincerus.) (simulatus, fucatus. Ibid. Vera maledicendi facultas. Brut. 3. Iusta gloria, qui est fructus veræ virtutis honestissimus. Ibid. Solida veraque gloria. Orat. 21. Vel vtrius, si verum quarimus, potius expers de Clar. 256. Verum quidem si audire volumus, orator, &c. Br. 15. Si vera fateri volumus. 12. Att. 40. Si verum scire vis. 2. Q. Fr. 15. Dic mihi verum, num res, aut res eximie non delectat? ad Oct. Verum enim dicam, vtinam, &c. 3. At. 9. Dicam enim quod verum est. 2. 7. Hercule verum vt loquamur, subcontumeliosè, &c. 9. Fa. 24. Licet enim verum dicere. 1. Offic. 13. Quod verum sincerumque est, id est naturæ hominis aptissimum. 3. 43. Tantum dabit amicitia, vt veram amici causam esse malit. 5. A. 50. Vera grauis & solida gloria. 3. Offic. 69. Sed nos veri iuris, germanæque iustitiæ solidam, expressam effigiem nullam tenemus, ymbra & imaginibus vtimur. Par. 102.

Tertius æqui, & veri, & recti. pro Mur. 74. Cato negat verum esse, allici benevolentiam cibo. * Incer. Philosophiam dii paucis quibusdam veram dederunt.

¶ *Æquum, su.* Antequam 4. Neque verius est à singulis repetere officij fructum, quam ab omnibus. *id est, æquius, vel facilius.* 2. de Leg. 10. Assentior, frater, vt quod est rectum, verum quoque sit, nec vnquam aut oriatur, aut occidat. 3. 34. Cum aliquid verum & rectum esse dicitur. in Sall. 17. Sallustius in eo honore nihil non æquum & verum dixit, quod ipsi facere collibuisse. VERVM, pro eo quod factum est. Orat. 121. Res, aut de vero, aut de recto, aut de nomine.

¶ *Syntaxis.* Quid in hac re verum sincerumque est? Vt vera fatear. Si verum scire vis. Dic mihi verum, nuquid, &c. Vera, grauis, & solida gloria. Æquum, verum, & rectum. Id non verum est facere. Id est, rectum, æquum.

VESANVS, *vecors, insans.* pro Dom. 3. Homo vesanus & furiosus. Ibid. 55. Hæc furiosa vis vesani trib. pleb. 2. de Diu. 114. Vesanus remex.

VESCOR, *vor, pascor.* 2. de Nat. 59. Dij nec escis, nec potionibus vescuntur. 5. Tusc. 90. Lacte, caseo, carne vescor. 2. de Nat. 160. Sus est ad vescendum hominibus apta. 2. de Fin. 100. Vesca iis rebus, quæ dulcem motum afferunt sensui. Ibid. 92. Vesca nasturtio. 2. de Nat. 68. Est enim omne quo vescuntur homines, penus. Ora. 31. Quæ est in hominibus tanta peruersitas, vt inuentis frugibus glande vescantur? 5. de Fin. 57. Vesca voluptatibus paratissimis.

† *ADVERB.* Affatim, 2. de Nat.

VESER, *fluuius Campania.* 3. Offic. 512. & 1. de Fin. 23.

VESICA, *folliculus in quo vrina colligitur.* 2. de Fin. 96. Tanti aderant morbi vesicæ & viscerum, vt, &c.

VESICULA. 2. de Diu. 33. Inflatas rumpi vesiculas.

VESPA. 5. de Fin. 42. Vespas aculeis vti videmus. *aliis, Nepas, legitur, in veteri codice & emendato.*

VESPER, *Hesperos, stella.* in Arat.

Hunc regis obscurus subter præcordia vesper.

Lege, HESPEROS, & PHOSPHOROS.

† *ADIVNCT.* Obscurus, Arat.

VESPERA. 2. C. 6. Si accelerate volent, ad vesperam consequentur. 3. de Fin. 8. Ad vesperam veni.

VESPERI, vel VESPERE, *occidente sole, tardè.* 7. Att. 22. Quinto Iduum Feb. vesperi è Philotimo literas accepi. 2. de Or. 13. & 13. Att. 45. Heri vesperi. 1. Aca. 1. Pridie vesperi. pro Mil. 55. Egreditur è villa subito, cur vesperi quid necesse est tardè? 11. Ar. 12. Cephalo mihi à te literas reddidit ad VIII. Martij, vespere.

VESPERTINVS. 2. de Nat. 53. Stella vespertinis temporibus delitescens, tum matutinis rursum se aperiens. 3. A. 24. & 13. At. 23. Antemeridiana literæ, & vespertina literæ.

VESPER vel VESPERVS, *extremum tempus diei.* 12. Attic. 16. Cumque manè in syluam me abstrusi, non inde exeo ante vesperum. de Amic. 12. Cum Senatu dimisso domum reductus ad vesperum est. 2. A. 77. Atque ibi perpotauit vsque ad vesperum. 7. Att. 8. Ab hora octaua ad vesperum secretò collocati sumus. 5. Tusc. 97. Vsque ad vesperum contentius ambulare. 2. Attic. 8. Epistolam cum à te auide expectarem ad vesperum, ecce tibi, &c. 1. de Diu. 103. Vt ea ipsa die domum ad vesperum rediit.

VESTA. 2. de Nat. 67. Vestæ nomen à Græcis: ea est enim, quæ ab illis *ἑστία* dicitur, vixque eius ad aras & focos pertinet. 2. de Leg. 29. Cumque vesta quasi focus vrbis (vt Græco nomine est appellata, quod nos propè idem Græcum nomen interpretatum teneamus) inspecta sit, ei colendæ virgines præsumunt, vt aduigiletur facilius ad custodiam ignis. pro Font. 27. Vesta mater, & ignis illi sempiterni nocturnis vigiliis seruari. 4. C. 18. Ignis Vestæ perpetuus & sempiternus.

† *ADIVNCT.* Custos rerum intimarum, 2. de Nat.

VESTALIS. 2. de Leg. 20. Virgines Vestales in vrbe custodiunt ignem foci publici sempiternum.

VESTIBVLVM. 6. Att. 1. & 4. V. 160. In primo aditu vestibuloque templi. 2. de Orat. 320. In ædibus & templis vestibula & aditus de Aru. 31. Eadem Telluris priuato vestibulo contineri. pro Ce. 35. Non modò limine rectoque ædium suarum, sed primo aditu vestibuloque prohibere quempiam. pro Cæl. 61. Nam si essent in vestibulo balnearum, non lateret. pro Mil. 19. Insidiator erat in foro collocatus, atque in vestibulo ipso Senatus. Or. 50. Vestibula nimirum & aditus ad causam faciet illustres. 7. V. 170. Vestibulum Siciliae. 2. de Leg. 61. Vestibulum sepulchri.

† *ADIVNCT.* Honesta, Ora. Priuatum, de Arusp. Vacuum, 4. Att.

VESTIGO, *indago, vestigij odoror.* Postquam in Sen. 14. Hi voluptates omnes vestigant atque odorant. 2. de Orat. 166. Et causas rerum vestigabimus. 3. 86. Aliquid quod cum desideriosa delectatione vestiges.

VESTIGIVM, *reliqua, signum, nota, monumentum.* pro Cec. 39. Cum pedem intulero, atque in possessionem vestigium fecero, tum excludar. 13. A. 30. Tu extra munitiones tuas vestigium vbi

imprimas, non habes. pro Cec. 76. Imprimere vestigium in aliquo loco. Or. 12. Curricula, in quibus Platonis primum sunt impressa vestigia. de N. 11. Vestigium vngulae equi Castoris in silice. pro R. P. 48. Ut in hoc foro vestigium facere liceat. 3. de Or. 6. Vestigium illud, in quo ille postremum institisset. Ibid. 30. & 3. ad Her. 26. Stare in vestigio. 4. Acta. 123. Antipodes aduersis vestigiis stant contra nostra vestigia. 2. de N. 49. Stellae nunquam cursus sui vestigium inflectunt. 6. V. 53. Verrem in luto voluptatum totius corporis vestigiis inuenimus. 1. de Orat. 105. Persequi vestigia alicuius. pro Cl. 36. Consequi aliquem vestigiis. de Cl. 307. Ut videre possis, quemadmodum in spatio Quin. Hortensium ipsius vestigiis persecuti sumus. 4. V. 190. Ut omnes mortales huius auaritia non solum vestigia, sed etiam cubilia videre possint. 5. de Fin. 5. Quacunq; ingredimur in aliquam historiam, vestigium ponimus. 3. A. 31. Ille autem quas fecit strages: vbiunque posuit vestigia. 1. Tusc. 61. Memoriam esse signatarum rerum in mente vestigia. pro Sest. 13. Vestigia alicuius non pressa leuiter ad exigui praedicationem temporis, sed fixa ad memoriam omnium sempiternam. 1. de N. 37. Deus ille quem mente noscimus, atque in animi notione tanquam in vestigio ponimus. I. P. 21. Eodem in templo, eodem & loci vestigio & temporis. 1. Qu. Fr. 3. Non vidisses fratrem quem reliqueras, ne vestigium quidem eius, nec simulachrum, sed quandam effigiem spirantis mortui. 3. V. 113. Vestigium istius in foro non esse relictum. 1. de Ora. 37. Quid in Numma Pompilio? num quod eloquentiae vestigium apparet? pro Cor. 13. Extare vestigia, id est, apparere. 2. de D. 140. Inerant enim in vtriusque nostrum animis, vigilantium vestigia. 4. Fa. 14. Ne vestigium quidem vllum est reliquum nobis dignitatis. 2. ad Her. 8. Si vestigium rei fuerit. pro Clu. 30. Indicia & vestigia veneni. pro Qu. R. 51. Saturius aliud fraudis in eodem vestigio diuerticulum reperit. 6. V. 53. Leuiter presso vestigio persequi aliquem.

† ADIVNC. Aduersa, 4. Aca. Extrema, multa & manifesta, pro S. R. Nefaria sceleris, pro Rab. Parua, patria, Som. Scip. Recentia, 5. Ver.

✠ Syntaxis. Vestigium in possessionem facere, imprimere in aliquo loco: & in loco facere vestigium. In vestigio insistere, stare, inflectere. Cursus, vestigia stellarum. Vestigiis consequi aliquem. Vestigium ponere in historiam. Vestigia leuiter pressa, & fixa. Eodem loci vestigio, & temporis. Indicia vestigiaque veneni.

VESTIMENTVM, vestis, vestitus. pro Mil. 28. Milo domum venit, calceos & vestimenta mutauit. pro Flac. 70. Afers purpuram Tyriam, in qua tibi inuideo, quod vnus vestimentis tandiu lautus es: 2. de Legib. 59. Sex. Alius dixit se suspicari, lessum genus aliquod esse vestimenti lugubris. 2. ad Herenn. 8. Cruor in vestimentis.

† ADIVNC. Funebre, 2. de Leg.

VESTINVS ager. 2. contra Rull. 65.

VESTIO, rego, obduco. 2. At. 9. Denique etiam Vatinij strumam sacerdotij ἱβάρων vestiant. 1. de Orat. 142. Inuenta vestire atque ornare oratione. 2. de Nat. 112.

Quem cum perpetuo vestiuit lumine Titan.

de Clar. 273. Reconditas, exquisitasque sententias mollis & pelucens vestiebat oratio. 2. de Nat. 142. Natura oculos membranis tenuissimis vestiuat ac sepsit. de Vn. 18. Deus animam circundedit corpore, & vestiuat extrinsecus.

† ADVERB. Bene, 2. Off. Extrinsicus, de Vniuer.

VESTIOR. 6. V. 122. His tabulis interioris templi parietes vestiebantur.

VESTIS, vestitus, vestimentum. Postq; in Sen. 11. Cum vos vestem mutandam censuissetis, cunctique mutassetis. 2. Qu. Fr. 3. Vestem tu filius mutauit. Postq; ad Quir. 13. pro Sest. 26. Hac mutatione vestis facta, omitto, & c. 1. de Diu. 119. Caesar cum purpurea veste processit. 2. 37. Caesar vestitu purpureo excors, & c. pro Cael. 38. Discedit vestem, refarciatur. I. P. 92. Vestis feruillis. 7. V. 127. Est Sthenius hic cum hoc capillo atque veste, domo sua expilata. 2. A. 66. Pretiosa vestis, laura supellex. 2. contra Rull. 38. In pecore, auro, argento, ebore, veste, supellectili. 1. de Orat. 161. Non explicata veste, neque proposito argento. 6. V. 103. Quod tamen isti textrinum per triennium ad muliebrem vestem conficiendum fuit. 4. 176. Vestis stragula. Ibidem. Vestis Melitenis. 7. 145. Vestis lintea. 1. Tusc. 116. Vestis famularis. 2. 20. Vestis furialis.

† ADIVNC. Familiaris, furialis, 2. Tusc. Famularis, 1. Tusc. Lintea, 7. Ver. Muliebris, 1. Att. Non multa, nec maculosa, pretiosa, 2. Phil. Purpurea. 1. de Diu. Seruillis, in Pis. Stragula, pro S. R. Stragula, multa, plurima, pretiosaque, 4. Ver. Supellex, 3. contra Rull.

VESTITVS. I. P. 61. Ipse cum hominibus xv. male vestitis ad patrem peruenit. pro Cael. 62. Homines calceari & vestiti. 5. Tusc. 64. Sepulchrum septum vndique, & vestitum vepribus & dumetis. 4. ad Her. 61. Cum citharedus prodierit optimè vestitus, palla inaurata indutus, & c. de Fat. 34. Hoc modo viaror bene vestitus causa grassatori fuisse diceretur, cur ab eo spoliaretur. pro S. R. 147. Quasi verò nescias hunc ali & vestiri à Caelio, & c. Ibid.

Nisi hoc indignum putas, quòd vestitum federe in iudicio videtur. 2. de Nat. 132. Montes vestiti ac syluestres. 1. Tusc. 69. Multi-alia coriis tecta, alia villis vestita.

† ADVERB. Bene, de Fat. Male, in Pifo.

VESTITVS, vestimentum, ornatu. pro Rab. P. 27. Is crudelitatem regis in togatos vestitus mutatione vitauit: nam & foccos habuit & pallium more Graecorum. 1. de Inu. 27. Vestitu nimio indulget. 2. de Fi. 69. Voluptas pulcherrimo vestitu & ornatu regali in folio sedens. 1. At. 10. Vir muliebri indutus vestitu. pro S. R. 144. Vestitum, quo tectus eram, tibi dedi. 2. con. Rull. 13. Vestitus obsoleter, corpus incultum & horridum. pro Sest. 19. Vestitus asper, nostra hac purpura plebeia, ac penè fusca. pro Sest. 32. Subito edicunt Consules vt Senatores ad suum vestitum redirent. Ibid. 33. Vestitum mutare. 12. A. 12. Cuius scelere in hac vestitus feciditate fumus, pro Quin. 49. Vestitus vestitusque necessarius. de Cl. 327. Vestitus orationis. 2. de Nat. 98. Riparum vestitus viridissimi. Ibi. 161. Vestitus densissimi montium.

† ADIVNC. Asper, pro Sest. Denfissimi montium, 1. de Nat. Muliebris, pro Quint. Necessarius, pristinus, 14. Phi. Nimius, 1. de Inu. Obsoleter, 1. de Diu. Pulcherrimus, 3. de Fin. Purpureus, 1. Att. Virginalis, 6. Ver. Viridissimi riparum, 2. de Nat.

VETERANVS, veterani milites dicebantur, qui viginti annos militauerant. 1. A. 6. Veterani qui appellabantur, ad spem nouarum praedarum incitabantur. 3. P. 3. C. Caesar firmissimum exercitum anuictissimo genere veteranorum militum comparauit. 2. Tusc. 39. Veteranus miles.

VETERATOR. 5. V. 35. Homo callidus & veterator. de Cl. 82. & 178. 2. Qu. Fr. 12. Dionysius est veterator magnus. 2. de Fin. 53. Acutus, astutus, veterator.

† ADIVNC. Magnus & per familiaris, 2. ad Qu. Fr.

VETERATORIE, vassè, versute, callide, subdole. Ora. 99. Acute & veteratorie dicere.

VETERATORIVS, fallax, dolosus, malitiosus. 3. V. 141. Nihil ab isto tectum, nihil veteratoriu expectaueritis. de Cla. 261. Splendida quadã, & minimè veteratoria dicendi ratio. Ibi. 238. Vt eam accuratationem citius veteratoriam, quam oratoriam diceret.

VETERIVS, morbus in insaniam inducens, pigros homines faciens, & somniculosos: λήθησι Graeci nominant. 2. Fa. 13. Erat in eadem epistola veterinus ciuitatis: gaudebam sanè & nostrum amicum congelasse latabar otio. 8. 6. Veterinus ciuitatem occupauit.

VETERIVS, peruetus, antiquissimus. 1. de Nat. 41. Veterini poetæ. 12. Fa. 16. Pro nostro veterissimo vestitumque amore.

VETITVM. 2. de Leg. 9. Et haec alia iussa & vetita populorum.

VETO, prohibeo, absterreo. (iubeo, cogo. 2. de Orat. 100. Lex peregrinum vetat in murum ascendere. I. P. 50. Quod omnes leges planissime vetant. 4. A. 114. Tu me rebus incognitis assentiri vetas. 5. Fa. 13. Rationes à te collectae vetabant me resp. penitus diffidere. pro Clu. 68. Et eam saluti desperare vetuit.

VETOR. de Ami. 87. Acta agimus, quae vetamur veteri prouerbio.

† ADVERB. Aperte, pro Quint. Assertorie, fraternè, 2. ad Qu. Fr. Dilucide legem, pro Sest. Planissime, in Pifo.

VETVLVS, antiquus. 5. de Fin. 39. Arbor & vetula, & nouella. 13. At. 29. Mulier vetula sanè, & multarum nuptiarum. pro Quint. 29. Gladiator vetulus. de Amic. 69. Equis vetulis teneros antepone rebus. 7. Fa. 16. Serò sapiunt. Tutum, mi vetule, non serò prunas illas rabiosulas sat fatuas dedisti.

VETVS, antiquus, prisca, quod vetustatem fert. pro Cec. 45. Hoc iam vetus est, & maiorum exemplo multis in rebus vitatum. 1. de Ora. 168. Vetus & vitata exceptio. 16. At. 16. Paterna, magna, & vetus & iusta necessitudo. 2. Tusc. 38. Exercitatus & vetus miles. 6. V. 72. Segesta est oppidum peruetus in Sicilia. de Cla. 41. Themistocles vt apud nos perantiquus, vt apud Athenienses non ita sanè vetus. pro Sest. 18. Vereres vexatores atarule despiciens. 5. A. 47. Maiores nostri veteres illi admodum antiqui, leges annales non habebant. 1. de Ora. 186. Primum, quia veteres illi, & c. de Amic. 69. Veterima quaeque (vt ea vina quae vetustatem ferunt) esse debent firuissima. de Vni. 34. Credendum est veteribus & prisca, vt aiunt, viris.

† ADVERB. Non ita sanè, de Clar.

✠ Syntaxis. Vetus & vitatum. Vetus miles, homo, amicitia. Maiores nostri, veteres illi admodum antiqui. Vina veterrima, quae vetustatem ferunt. Veteres & prisca (vt aiunt) viri.

VETVSTA, antiquitas, senectus. pro Dom. 117. Peritiores vetustas fecit. 2. de Ora. 36. Historia nuncia vetustatis. 14. At. 9. Haec non videntur habitura vetustatem. 1. de Inuen. 1. Res ab nostra memoria propter vetustatem remotæ. 1. de Ora. 193. Verborum prisca vetustas. Ibi. 201. Vetustatis exempla oratori nota esse debent. pro Deio. 37. Haec nulla vnquam vetustas obruct, nulla vnquam delebit obliuio. 1. de Orat. 247. Veteres leges aut ipsas sua vetustate consensuissent, aut nouis legibus esse sublatas. 2. contra Rull. 96. Sed certè si paulum assumpserint vetustatis ac roboris, non continebuntur. de Clar. 286. Nimia vetustas non

non habet eam, quam quærimus suavitatem, nec est iam facile tolerabilis. 3. A. 15. Municipium vetustate antiquissimum. 4. ad Her. 4. Viri iam fati omnibus vetustate probati. de Senec. 65. Vinum vetustate coactescit. 2. de Diu. 1. 17. Vinum vetustate auanescit. de Am. 70. Magna est enim vis vetustatis & consuetudinis. 1. de Diu. 109. Afferit autem vetustas omnibus in rebus longinquæ observatione inordinabilem scientiam. *Incer. Quod non ad interitum redigatur ipsa confectrice omniâ vetustate.

† **ADIVNC T.** Excellens; plena exemplorum, pro Arch. Immeasa, infinita, 2. de Nat. Magna; 10. Famil. Nimia, tolerabilis, de Clar. Prisca verborum, 1. de Ora. Scenica; 3. de Orat.

† **Synt.** Prisca verborum vetustas. Oppidum vetustate antiquissimum. **VE T V S,** vetus, antiquus. 13. Fa. 36. Cum Demetrio mihi vetustum hospitium est. 6. 6. Ratio vetustæ disciplinæ, pro Clu. 4. Opinio tam penitus inrita, tam vetusta, de Clar. 83. Sed multo tamen vetustior, & horridior ille, quam Scipio.

VE X A N D V S, 3. V. 56. Quæ oppida ut diripienda & vexanda curasti. Ibid. 93. Spolianda ac vexanda.

VE X A T I O, magna & infesta quadam agitatio vel iactatio. 1. C. 18. Tibi vexatio direptioque fociorum imposta fuit. 4. 2. & 12. 4. **Tul.** 19. Afflictio est ægritudo, cum vexatione corporis. || P. 40.

† **ADIVNC T.** Acerbissima, 4. Car. Impunita fociorum, ac libera, 1. Cat. **VE X A T O R,** exagitor, de Arul. 47. Is crudelis vexator recipit. 3. 2. 7. Director & vexator urbis, pro Sest. 18. Vereres vexatores, aratula suæ despicietis, pro Mil. 36. Milo vexator furoris Clodij.

† **ADIVNC T.** Crudelis, & sceleratus, de Arusp. Vereres, pro Sest. **VE X A T V S,** exagitatus. 3. A. 23. Canutus, à quo eras honestissimis concionibus & saepe, & iure vexatus, pro Quint. 98. Multis vexatus contumeliis, multis iactatus iniuriis. 5. V. 122. Provincia populata atque vexata, ibidem. Agri vectigales vexati, pro Muran. 32. Vehementissime vigilantissimeque vexatus, 2. Q. Fr. 1. Furebatà Bacilio se contumaciter vrbaneque vexatum.

† **ADVERB.** Diu, pro Mil. Diuissimè, 6. Ver. Vehementer, 1. ad Qu. Fr. Vehementer & saepe, pro Cl. Vehementissime, vigilantissime, pro Mur.

VE X I L L V M, signum. 2. A. 102. Ut vexillum videres, & aratrum circumduceres. 10. At. 17. Vexillo opus est, contiolabunt. Orat. 153. X literam è vexillo & paxillo consuetudo euellit. 5. A. 29. Qui si Romam redierit, num quāto perditis civibus vexillum, quod concurrant, defuturum putatis?

VE X O, agito, exagito, vexator sum, diripio, populor, infestum reddo, insulto, male habeo, miserum habeo. 2. Fam. 10. Interca cum meis copiis omnibus vexavi Amanienfes hostes, &c. pro Sest. 1. Qui omnia diuina & humana vexarunt, violarunt, perturbarunt, euerterunt, pro Dom. 59. Vxor mea, quam vexavisti, raptavit, euerterunt, omni crudelitate laceravisti. Ibid. 3. Quæ te tanta poena tuorum scelerum vexat: ut arbitrare, &c. 1. de Leg. 40. Sollicitudo vexat impios, pro Mil. 24. P. Clodius statuit omni scelere vexare rempub. pro Sest. 60. Cato Pisonem verbis vexavit, pro Flac. 48. Aliquem Dobritis omnibus maledictisque vexare. * pro C. Corn. 2. Idem Domitius M. Silanum quemadmodum tribunus plebis vexavit.

† **ADVERB.** Contumaciter, 2. ad Qu. Fr. Contumeliosissime, 1. de Nat. Vrbane, 1. ad Qu. Fr.

VE X O R, exagitor. 1. C. 29. Cum bello vastabitur Italia, vexabuntur vrbes, tecta ardeunt, 5. V. 125. Cum bellis Sicilia vexata est. **Inculcor.** 5. Tulcul. 25. Vexatur idem Theophrastus & libris, & scholis omnium philosophorum, quod, &c.

† **ADVERB.** Crudelissime, & diuissime aliquem, de Prou. Pessimè societatem, pro S. R.

† **Syntaxis.** Diripere & vexare. Spoliare & vexare. Vexare verbis, contumeliis, celere aliquem.

V I A, iter angiporitur: via tamen proprie est iureconsultis, qua vehiculum ire potest. 6. V. 96. Via qua Assoro itur Ennam. 3. de Fin. 45. Via quæ est hinc in Indiam. 6. V. 119. Cætera vrbes partes vna via lata perpetua, multisque transfuersis diuisa, priuatis ædificiis continentur. 5. 19. 1. Video, quot dierum via sit, pro Cæc. 2. 6. Dare viam alicui per fundum suum. 16. Attic. 13. Loggulum sanè iter, & via inepta. 11. A. 4. In Syriam patebat via certa, neque longa. 10. Fam. 9. Viennam equites mille via breuiore præmissi. 3. Qu. Fr. 1. Ex eò loco recta vitularia via profecti fumus in Suffidianum. 9. Attic. 11. Curfare huc & illuc via deterrima, pro Planc. 98. Qui antequam de meo aduentu audire potuissent, aliquorum dierum viam in Macedoniam, ad Planciumque perrexi. 1. de Diu. 26. Itaque reuertit ex itinere, eum iam progressus esset multorum dierum viam. 1. de Diu. 101. Via noua Romæ, pro Pl. 17. Via facta Romæ ad quam itur à fornice Fabiano, de Prou. 4. Via illa nostra, quæ per macedoniam est vsque ad Hellespótam militaris. 5. de Fin. 5. Declinare de via ad dextram. 14. Fa. 12. Dare se in viam. Ibid. In viam quod te des hoc tempore, nihil est, pro Font. 8. Munire viam, & munitiones viarum. I. P. 40. Obfessio militaris viæ. 2. de Nat. 137. Viæ ab intestinis ad iecur ductæ ac directæ. 2. A. 61. Quis noscit, venisse eam tot dierum tibi viam gratulatum? 12. P. 22. Tres viæ sunt ad Mu-

tiniam, à supero mari Flaminia; ab infero Aurelia; media Cassia. 5. Att. 14. Nunc iter conficerebam, æstuosa & puluerulenta via. 1. Offi. 5. 1. Erranti viam monstrare, de Senect. 6. Volumus sanè, tanquam aliquam viam longam confeceris, qua nobis quoque ingrediendum sit, isthuc quò peruenisti, videre quale sit, pro Mil. 8. Oeci sum esse à feruis Milonis in Appia via. P. Clodium. Ibid. 92. Sunt qui de via Appia querantur. * Hortens. Habere enim ipsa certam & definitam viam, sed ex ea multis vitis & erroribus deprauata deducitur.

† **Modus, ratio, forma, institutum.** Or. 114. Quæ res duplicem habuit docendi viam, &c. 2. de Diu. 102. Dij dant nobis vias, ad significationum scientiam. 4. Fa. 13. Et me in ipsius consuetudinem insinuabo, & certè omnes vias persequar, quibus putabo ad id quod volumus perueniri posse, de Clar. 46. Viæ & arte dicere. 2. de Nat. 81. Via progredi. 2. de Diu. 1. Optimarum artium vias tradere suis ciuibus. 1. Offic. 100. Officium, quod ab eo ducitur, hanc primùm habet viam, quæ deducit ad conseruationem naturæ, pro Mur. 48. Hæc omnia tibi accusandi viam muniebant, adipiscendi obsepabant. 1. Qu. Fr. 1. 12. Græci omnes vias pecunie nōrunt, omnia pecunie causa faciunt. Ibid. 2. 1. Viæ iuris eiusmodi est, vt, &c. 4. C. 9. Cæsar hanc reip. viam, quæ popularis habetur, secutus est. Orat. 11. Inuitatas vias indagare, tritas relinquere. 1. de Diu. 133. Qui sibi femitam non sapiunt, alteri monstrant viam. 12. A. 6. Quod si erratum esse spe falsa & fallaci, redeamus in viam. 1. de Leg. 4. 1. Deducere in viam, pro Mur. 26. Inire viam. Redire viam. 1. de Leg. 18. Hi non iustitiam, sed litigandi tradit vias. 2. Off. 43. Hæc via ad gloriâ proxima est, & quasi compendiarum, de Cl. 280. Ut eam viam laudis esse diceret rectissimam, quam maiores eius ei tritam reliquissent. Ibid.

† **Quod si ita putas, totam ignoras viam gloriæ.** 1. de Finib. 37. Quod præclaram beatè viuendi & apertam & simplicem & directam viam. 1. con. Rul. 27. Quæ vitæ via facillimè viros bonos ad honorem dignitatemque perducit, pro Fl. 105. Qui non illam viam vitæ, quam antè præcipitem & lubricam esse dicebat, hanc planam & stabili præponendam esse arbitretur.

† **ADIVNC T.** Aestuosa, & puluerulenta, occulta, 5. Attic. Anceps factorum, Som. Scip. Ancipites, 3. de Orat. Aperta, simplex & directa, præclara, beata viuendi, 1. de Finib. Aut alpèra atque ardua, aut plena periculorum, larebrofa, pro Sest. Breuior, 10. Famil. Certa, optima, 2. Ver. Certa, neque longa, 9. Phil. Deterrima, 9. Attic. Ducta ac directa ab intestinis ad iecur, optabiles in experiendo, iucunde in legendo, 2. de Nat. Duplex considerandi, inuitata, longa, longior, planior, Orator. Expeditior ab honore, inculca & syluestris, rectissima laudis, trita, tuta, de Clar. Illustris atque lata, 5. Ver. Immunita, pro Cæc. Inepta, 16. Attic. Infesta alicui, de Prou. Latiores, 1. Acad. Militaris, in Pifo. Multa, lubricaque, pro Cæl. Multa, transfuersa, vna, lata, perpetuaque, 6. Verr. Perlonga & non satis tuta, 3. Attic. Perniciosa, vitiosa audiendi, de Arusp. Popularis, 4. Catil. Præceps & lubrica vitæ alicuius, pro Flac. Proxima ad gloriâ, & quasi compendiarum, 2. Offic. Recta viuendi, 4. Tulcul. Sacra, pro Planc. Similis, 2. de Inuent. Simplex, de Senect. Tota, 1. Famil. Vendibilis, 2. contra Rullum.

† **Synt.** Da mihi viam per tuum fundum. Longulū iter, & via inepta. Viam dierum multorum pergere, progredi. Dare se in viam. Venire viam multorum dierum. Iter conficere via æstuosa. Via & arte docere. Via iuris, pecunia, viuendi. Resp. vitum popularem sequi. In viam deducere. Inire viam. Redire viam. Via proxima, compendiarum.

V I A T I C V M, via impensa, atque itineris subsidium. 12. Att. 31. Velim videas & quid instrumenti, & quid viatici satis sit. 7. 17. Qu. Ticinius viaticum se negat habere. 12. Fam. 3. Legato tuo viaticum eriperunt. 4. At. 5. Viaticum Craffipes præripuit. 8. 7. Ad Philotimum scripsi de viatico. 15. 20. Video mihi opus esse viatico, de Sen. 65. Potest quicquam esse absurdus, quam quò minus viæ restat, eò plus viatici quaerere. || pro Planc. 26. Quod viaticum congeserunt.

† **ADIVNC T.** Largum & liberale, publicum, pro Flac.

V I A R I V S, ab viam quod attinet. 8. Fa. 6. Lex variâ.

V I A T O R, quicumque iter facit, pro Mi. 56. Non semper viator à latrone, nonnunquam etiam latro à viatore occiditur. 2. Att. 12. Nisi quid ex prætereunte viatore exceptum est, seire nihil possumus, de Senect. 56. Qui à villa in Senatum Senatores accersebant, viatores nominati sunt. 9. Attic. 12. Quod cum è viatore quodam esset auditum, missi, &c. de Fat. 34. Hoc modo viator bene vestitus, causa crassatori fuisse diceretur, quò ab eo spoliaretur. aliter, grassatori. 2. Qu. Fr. 14. Quod viatoribus, cum properant, euenit, vt si scriis quam voluerunt, fortè surrexerint, properando etiam citius, quam si de multa nocte euigilassent, perueniant quò velint, in Var. 22. Miserisne viatorem, qui

† **M. Bibulum domo vi extraheret.** || pro Font. 29. Et viator quaereret, quem Pisonem?

V I B O, oppidum. 3. At. 1. 6. 16. pro Pl. 96.

V I B O N E N S I S, 16. Attic. 6.

V I B R O, trahit, agito. 2. de Orat. 325. Samnites, qui vibrant hastas ante pugnam, quibus in pugnando nihil vruntur. 2. Offic. 29. Vibrare hastam. 2. C. 23. Qui ficas vibrare & venena spargere didicerunt.

† **Mico.** Orat. 234. Demosthenes, cuius non tam vibrarent ful-

mina illa, nisi numeris contorta ferrentur. de Clar. 3. 26. Oratio incitata & vibrans. 4. Aca. 105. Mare cum a sole collucet, albescit & vibrat.

Syntaxis. *Vibrare hastas, suas. Oratio vibrat. Fulmina vibrant. Mare cum collucet a sole, vibrat.*

VICANVS, qui in vico habitat. 1. de Diu. 133. Vicani aruspices. pro Fl. 8. Timolites vicanus.

VICARIVS, successor, qui vicem alterius obtinet, vel in locum succedit, qui pro aliquo in aliquo munere constitutus est. Quint. de Pet. 29. pro Syll. 26. An hoc regnum appellabitur? cuius vicarius qui velit esse, inueniri aemo potest, longe adest regni suspicio. Brut. 16. Vicarius aliena dominationis. 6. V. 81. Succedam ego vicarius tuo munere, suscipiam partes tuas. 16. Fa. 22. Itaque do te vicarium, tu cum obseruabis. pro Cec. 57. Procurator penes dominus, & alieni iuris vicarius. pro Mur. 80. Nolite mihi subtrahere vicarium diligentiae meae. pro S. R. 111. In his operae nostrae vicaria fides amicorum supponitur. id est, in mandatis. * Oecon. 2. Vicarius meae diligentiae succedit.

VICARIVS, in alterius seruis peculio seruus. 5. V. 86. Hic Diogenetus vicarium nullum habet, nihil omnino peculij, 93. Peculia omnium, vicariique retinentur. 5. 120. Quinquaginta aratores ita video delectos, ut iis ne vicarij quidem successerint. 12. A. 3. Quod si in bello dari vicarij solerent, libenter me, ut Brutus emitteretur, pro eo includi paterer.

VICATIM, per singulas vias. pro Dom. 129. Seruorum omnium vicatim celebratur tota vrbis descriptio. pro Sest. 34. Cur vicatim serui omnes conscriberentur, &c. 4. At. 3. Vicatim ambire, seruis aperte spem libertatis ostendere.

VICEM, fortunam, sortem. pro Dom. 8. Mihi vni necesse est, & meam & aliorum vicem pertimescere. 11. Fa. 19. Valde & meam & vestram vicem timeam necesse est. Brut. 10. Reip. vicem doleo. 8. Fa. 23. Vi meam vicem doleres, cum me videres deideri. 4. 6. Nos malo solatio consolamur, quod ipsius vicem minime dolemus. Ibid. 5. An illius vicem (credo) doles? 12. 23. Respublica, in qua tuam vicem saepe doleo, quod nullam partem per atatem sanae & saluae gustare potuisti. 3. V. 113. Nos si alienam vicem pro nostra iniuria, doleremus, vestigium istius in foro non esset relictum. 6. Att. 3. Sed mehercule Curionis & Pauli, meorum familiarium vicem doleo. 1. Fam. 9. Quamquam ille nostram vicem vltus est ipse per se. pro Sest. 10. Recito vicem officij praesentis, testimonium praeteriti temporis.

VICE, vel VICEM, pro, loco. 10. At. 11. Nisi forte me Sardanapali vice in suo lectulo mori malle censueritis. 2. de Leg. 28. Si fingenda nomina vice poetarum, &c. Ibid. 48. Nulla est persona, quae ad vicem eius qui est vita emigravit, propius accedat, quam haeres.

Syntaxis. *Dolere, timere, vicisci vicem alicuius. Ad vicem mortui propius accedit filius ratione haereditatis.*

VICENVS, 4. V. || *Et alibi saepe in Ver.*

VICESIMA, tributum quum de vicenis vnum penditur. 2. Attic. 2. Quod vestigial superest domesticum, praeter vicesimam?

VICESIMVS, vigesimus. 12. Fa. 25. Altero & vicesimo die. 2. de Fin. 101. & 3. Qu. Fr. 1. Vicesimo die Lunae.

VICINI, populi. 11. Fam. 19.

VICIES, aduerb. 4. At. 2. Aestimantur H. S. vicies. 2. Bis & vicies. & pro Clu.

VICINIA, vicinitas. 2. Tusc. 37. Inde in vicinia nostra Auerni lacus.

VICINITAS, vicinia, propinquitas. 6. V. 96. Signum quod erat notum viciniam, buccina datur. pro Cal. 37. Cur in istam vicinitatem meretriciam te contulisti? pro S. R. 134. Cantu heruorum tota vicinitas personat. Ibid. 15. Sex. Rosc. Amerinus fuit non modo sui municipij, verum etiam eius vicinitatis facile primus. Ibid. Hic praeter ceteros in ea vicinitate eam partem causamque defendit. Ibid. 48. In Umbria, atque in ea vicinitate. pro Clu. 11. Sed etiam regionis illius ac vicinitatis facile primus. pro Planc. 22. Jam municipia coniunctione etiam vicinitatis vehementer mouentur. 2. Off. 63. In vicinitatibus & consiniis. pro Clu. 49. Mihi cum eo vicinitas & magnus vsus est. Postquam ad Quir. 3. Amicitiae, consuetudines, vicinitates. 5. de Fi. 65. Vicinitas cum ciuibus. 1. de In. 38. Vicinitas totius regionis. 4. Aca. 138. Versari in vicinitate. 5. Fa. 15. Cum forum commune sit, vicinitas non requiritur. 5. Att. 10. Propter vicinitatem totos dies simul eramus. pro Plan. 19. Scire enim hoc propter vicinitatem facile possum. 2. de Nat. 141. Nares non sine causa vicinitatem oris secuta sunt. pro Rab. 8. Cum singulari voluntate Campaniae vicinitatis ornetur.

ADIVNCT. Finitima artium, studiorumque, de Cla. Infelix, meretricia, pro Cal. Non infuscata malevolentia, non asfucta mendacis, non fucata, non fallax, non erudita, artificio similitudinis, vel etiam vrbano, pro Flac. Tota, pro S. R.

Syntaxis. *Regio & vicinitas. Vicinitatis primus. Consinium & vicinitas. Propter vicinitatem totos dies vna sumus. In Umbria, & in vicinitate.*

VICINVS, propinquus, finitimus, proxime accedens. 2. Att. 14. Vicinus proximus. 2. Qu. Fr. 1. Interior vicinus. pro S. R. 47. Possim multos proferre vel tribules, vel vicinos meos, qui, &c. pro Syl. 58. Cum caeteri deficerent finitimi ac vicini. Orat. 113. Dialectica vicina & finitima Rhetorica. Ibid. 21. Est autem quidam interiectus intermedius, vicinus amborum. 3. Off. 104. Fides in Capitolio, vicina Iouis Opt. Max. 3. V. 48. Latona grauida, & iam ad pariendum vicina.

ADIVNCT. Interiores, 1. ad Quint. Frat. Intermedius amborum. Orat. Malus, proximus, 2. Att. Multi, pro S. R. Nouus, 1. de Finib. Vetus & necessarius, pro Mur.

Syntaxis. *Vicinus, proximus, interior. Finitimus ac vicinus. Dialectica vicina Rhetorica. Ad pariendum vicina mulier.*

VICISSIM, pariter, inuicem. 4. Aca. 123. Vos ab illo irridemini, & ipsi illum vicissim eluditis. 2. de Nat. 19. Terram vno tempore florere, deinde vicissim horrere. Ora. 60. Oculorum, & hilaritatis, & vicissim tristitia modum res ipsae temperabunt. 3. de Fin. 71. Quod iustum est, honestum est: vicissimque quod honestum est, iustum est. 1. de Diu. 9. Si sint ea genera diuinandi vera, esse deos: vicissimque si dii sint, esse qui diuinent. de Far. 3. Mutuari ab aliquo, & ei vicissim reddere aliud quiddam. 3. Nat. 31. Cum eadem vicissim retro commeat. 2. 84. Deinde retrorsum vicissim ex aethere aer oritur. Ibid. 3. Te audire vicissim vellem. pro Cal. 37. Redeo nunc ad te Caeli vicissim. 3. Fa. 6. Hoc ego meo facto delector: est enim, &c. considera nunc contra Stoicos auditorem. 16. Att. 3. Veruntamen expecto, quid ille tecum, quid tu vicissim. de Sen. 46. Refrigeratio in aestate, & vicissim in hyeme ignis hybernus. Ibid. 57. Vbi enim potes aequale calefcere apricatione, vel vicissim vmbis aquis refrigerari. in Sal. 9. Non enim me sperasti mutuum tibi gratiam relaturum, ut vicissim tuos compellarem.

Syntax. *Vicissim dicimus. Si Deus est, ergo & providentia: si providentia, ergo & Deus. Vicissim haec retro commeat. Retrorsum vicissim ex aere oritur aqua. Aestate calefcere, & hyeme vicissim algere.*

VICISSITUDO, commutatio, varietas quaedam. 5. Tul. 69. Quae ex alio in aliud vicissitudo atque mutatio. 1. 68. Vicissitudines dierum & noctium, commutationesque temporum quadripartitae. 1. de In. 59. Diurnae nocturnaeque vicissitudines. 5. Fa. 12. Nihil est aptius ad delectationem lectoris, quam temporum varietates, fortunaeque vicissitudines. 3. de Ora. 223. Ad actionis suauitatem quid est vicissitudine & varietate & commutatione aptius? pro Mur. 76. Populus Romanus distinguit rationem officiorum & temporum, vicissitudinem laboris ac voluptatis. de Amic. 49. Nihil est remuneratione benevolentiae, nihil vicissitudine studiorum officiorumque iucundis. Part. 129. Altera ad vicissitudinem referenda gratia pertinet. 3. de Orat. 191. Pedes aut choraeos aut heroes aut alternos esse oportet: nam horum vicissitudines efficiunt, ut, &c. de Arusp. 19. Vix quisquam arte vlla rerum ordinem ac vicissitudinem persequi potest. 2. de Na. 125. Ea vicissitudo in omni cursu conseruatur. 1. 52. Qui rerum vicissitudines ordinesque conseruet. 2. 84. Vicissitudine elementorum mundi continuata natura est. Ibid. 97. Imperus caeli constantissime conficiens vicissitudines anniuersarias. 2. de Leg. 16. Dierum noctiumque vicissitudines. 1. Offic. 134. Vicissitudine nonnunquam vtendum puter.

ADIVNCT. Annuersaria, 2. de Nat. Iucunda studiorum, de Amic. Nocturna, diurnaque, 1. de Inu. Optabiles, & iucunda fortunae, 5. Fam.

VICTIMA, hostia. 2. de Inu. 96. pro Fl. 95. Quam potestis P. In titulo mactare victimam gratiorem. 2. de Fin. 61. Sequae e continenti genere tertiam victimam reipublicae praebuit.

ADIVNCT. Gratiore, pro Flac. Gratae, 14. Phil.

VICTOR, in conuentione palmam ferens. 4. Fa. 9. Multa enim victoriarum arbitrio per quos vicit, etiam inuito facienda sunt. pro Pom. 30. Ille ipse victor L. Sylla. J. P. 16. Cn. Pompeius gentium victor. de Aruf. 49. Ille externorum bellorum hostiumque victor. 2. de Di. 56. Galli victi flere solent, canere victores. Ibid. Galli, victores alacritate, & quasi latitia ad canendum excitantur.

ADIVNCT. Beatus, 6. Fa. Bonus, 7. Fa. Ingrati, 2. At. Insolentus, 13. Ph. Inuitus, 4. Fam. Laeti, 9. Fam. Summi, 9. Attic.

VICTORIA, palma, triumphus, trophaeum, res bene gesta. (offensio. pro Mar. 9. Victoria, quae natura insolens atque superba est. Brut. 15. Facilius in timore benigni, quam in victoria grati reperimur. pro Cal. 18. Qui ex reip. causa sibi gloriosam victoriam consecutus est. Brut. 10. Quodammodo victoria excidit e manibus. pro Mur. 12. Finem stipendiorum, patris victoriam & triumphum fuisse. 1. de Diu. 98. Victoriae (quae erat) signum, sudauit Capuae. 4. Fa. 9. Victoria in bellis ciuilibus, etiam ad meliores venit, tamen eos ipsos ferociiores reddit. 6. 21. Victoria acerbissima. pro Dei. 33. Victoria ciuilis. 9. Fa. 10. V. Belli ciuilis, malorum extremum. 4. 9. Victoria crudelis. 10. 2. Victoria funesta orbi terrarum. 10. Attic. 15. Victoria horribilis. 9. Famil. 9. Victoria inclinata. 4. 4. Victoria in ciuilibus bellis semper insolens. 1. de Diuin. 75. Victoria naualis. 2. Tulcul. 41. Victoria

Victoria Olympiorum. pro Leg. Man. 8. Etenim adhuc ita vestri cum illo rege contenderunt Imperatores, ut ab illo insignia victoriae non victoriae reportarent. 2. V. 3. 1. Victoriae ludi. 10. Fam. 2. In victoria possessione permanebit. 6. 7. Victoriae suae vota facere. pro Cael. 18. Gloriosa victoria. pro Rosc. Amer. 16. Victoriis constituit. 6. Famil. 1. Victoriis subire. 9. Attic. 8. Victoriis diutius tenere. pro Marcel. 12. Victoriis vincere. 7. Att. 5. Ex victoria cum multa mala, tum certe tyrannis existet. 1. 13. In victoria alacris exultat improbitas. 1. Offic. 35. Parta victoria conferuandi sunt ij, qui non crudeles in bello, nec immanes fuerant. 9. At. 8. Victoria diuturna uti. pro Leg. Man. 28. Cuius adolescentia ad praesentiam rei militaris, non alienis praecipis, sed suis imperiis: non offensionibus belli, sed victoriis: non stipendiis, sed triumphis est tractata. 6. V. 115. Conferre huius praetoris aduentum cum illius imperatoris victoria. Ibid. 120. In ornatu urbis habuit victoriae rationem. ibid. Victoriae putabat esse. ibidem 121. Non plus victoria Marcelli populo Rom. appetiuit.

† ADIVNCT. Acerbissima, peropportuna, 6. Fam. Bellica, coniuncta, pro Sest. Charissima, continua, pro Cor. Balbo, Certa, 2. de Leg. Ciuilis, pro Deiot. Charissima, pro Mil. Crudelis, insolens, misera, 4. Famil. Crudelis & funesta, 9. Attic. Diuturna, horribilis, 9. Attic. Dulcis, praecleara, 7. Ver. Externa. (domestica, 4. Caril. Facillior, honesta, 2. Offic. Funesta in omni orbe terrarum, 10. Famil. Gloriosa, bellica, molesta, pro Cael. Grauitissima, ep. ad Brut. Grauis, turbulentaque, pro Syll. Grauitissima bellorum, naualis, 1. de Diu. Honestissima, 1. de Inu. Incerta, 8. Att. Incredibile, natura insolens, & superba, nimis iracunda, pro Marc. Innocentissima, 1. Ver. Insolita, pro Pomp. Iusta, 2. Fam. Nefaria, pro S. R. Nocentissima, publica, de Prou. Recens, 15. Famil. Tanta, Fam.

† Syntaxis. Victoriae uti. Victoriis tenere. Victoriae vota facere.

VICTORIATVS, genus nummi. pro Font. 9. Nulchalone Seruejum binos H-S. & victoriatos mille. alter, Nulifalone. al. Vulchalone. ibid. Ternos victoriatos.

VICTORIOLE aureas Dionysius sine dubitatione tollebat. 3. de Nat. 84.

† ADIVNCT. Aurea, 3. de Nat.

VICTRIX. Brut. 10. Erat victrix respublica caesis hostibus. pro Cl. 14. Mater victrix filiae, non libidinis. pro Sest. 79. Manus illa Clodiana in caede ciuium iam saepe victrix. 1. Tusc. 116. Oraculum erat datum, si rex interfectus esset, victrices Athenas fore. 5. Att. 2. Victrices literae. i. victoriam nuntiantes. * Frag. ep. Legionis victrices.

VICTVRVS. 3. A. 27. Is dixit, nisi qui vicisset, victurum esse neminem.

VICTVS, superatus, subactus, conuictus, fractus. pro Font. 26. Victi & subacti populi. Brut. 3. Exercere iracundiam in superatos, de Cl. 254. Quo. n. vno vincebatur a victa Graecia. 2. de Or. 209. Ita tua Sulpiti est a nobis, tum accusario victa.

VICTVS, subst. pro Quint. 49. Victus vestitusque necessarius. 1. de Or. 232. Ut ei victus quotidianus in Prytanæo publice praebetur. 12. At. 27. Nunc plane nec victum vllum, nec vitam colere possum. 5. Tusc. 63. Dionysius omni cultu & victu humano carebat. 1. Offic. 58. & 2. de Fin. 90. Vita victusque communis in amicis vigent maxime. 2. Off. 15. Hominum vita plurimum distat a victu & cultu bestiarum. 1. de Diu. 61. Qui salubri & moderato cultu & victu quiescit se tradiderit. 5. Tul. 99. De parsimonia Lacedaemoniorum & Persarum in victu. de Cl. 95. C. Tuditanus omni vita atque victu excultus atque expolitus. 1. Off. 12. Parare ea quae suppediant ad cultum & ad victum, & c. de Am. 88. Qui paruo contentus, tenui victu cultuque delectatur. 1. de Inuent. 2. Cum sibi victu ferino vitam propagabant. || pro S. R. 77. Vnus puer victus quotidiani. Vide, ADMINISTER. * Occ. 1. Cum victus & cultus humanus non, uti feris, in propatulo ac syluestribus locis, sed domi sub tecto accurandus esset: necessarium fuit alterutrum foris & sub dio esse, qui labore & industria compararet, intus qui tectis reconderet atque custodiret. ibid. Foris & in aperto victum quarentibus. Horrens. Lautum victum & elegantem magnifice, neque minus quam deceret, colere instituit.

† ADIVNCT. Aridus, pro S. R. Communis, saluber, & moderatus, 1. Off. Copiosus, humanus, 5. Tusc. Perinus, 1. de Inu. Necessarius, 16. Fam. Tenuis, de Amic. Tenuissimus, 2. de Fin.

† Syntaxis. Vita & victus & vestitus. Bestiarum cultus & victus. Victu excultus & expolitus. Hac ad victum suppediant.

VICVS, pars urbis ex multis domibus constans, & inter eas area & via, angiportus. || Nota duplicem esse vicum & in urbe & extra urbem. vide Manut. 2. Fa. ep. 10. & 1. ad Attic. ep. 3. Colum lib. 2. e. 17. lib. 3. c. 3. Var. lib. 1. de rer. c. 7. pro Dom. 54. Cum conscriberes seruos ex omnibus vicis concitatos. pro Mil. 65. Nullum in urbe vicum, nullum angiportum esse dicebant, in quo Miloni non esset conducta domus. 14. Fam. 1. Scribis te vicum vendituram. pro Pomp. 5. Birhiniae vicos complures exustos esse. ibid. Cobiamacho, qui vicus inter Tolosam & Narbonem est. 15. Fa. 4. Fugerana, quae fuit non vici instar, sed urbis. 5. At. 16. Concurfus

funt ex agris, & vicis, & ex domibus. 3. Offic. 80. Omnibus vicis statuae factae sunt. 5. At. 2. Omnibus vicis transire legem.

† ADIVNCT. Complures, pro Pomp.

VIDELICET, uimurum, scilicet, nam, enim. 3. de Or. 127. Aut si est victus, eloquentior videlicet fuit Socrates. pro Clu. 128. & 129. Maiores nostri statuerunt, ut fortitione in quosdam animaduertetur, ut metus videlicet ad omnes, poena ad paucos perueniret. de Orat. 114. Aristoteles dicit, Rhetoricam quasi ex altera parte respondere Dialectice, ut hoc videlicet inter se differant, & c. pro Cl. 148. Qui eorum, quorum videlicet qui supra scripti sunt. 2. de Orat. 197. Quamobrem hoc vos doceo, Sulpiti, bonus ego videlicet magister, ut possitis, & c. 1. de Inuent. 2. Quidam magnus videlicet vir, & sapiens, 2. de Orat. 124. Sapiens videlicet homo cum primis nostrae ciuitatis. 5. Tusc. 103. Sed apud alios loqui videlicet didicerat, non multum ipse secum. 2. 1. Te natura excelsum quendam videlicet, & humana despicientem genuit. 3. Fam. 9. Vix tandem legi literas dignas Appio, plenas humanitatis, aspectu videlicet vobis tibi tuam pristinam urbanitatem reddidit. 2. de Fin. 31. Hoc natura videlicet voluit. 5. 69. Hac videlicet ratione. 2. de Leg. 14. Quos imitatus Plato videlicet hoc quoque legis putauit esse, persuadere aliquid, & c. Ibidem. Quaeque ita composita sanctaerque essent, eas videlicet leges nominarunt. Ibid. 24. Caste iubet lex adire ad deos, animo videlicet, nec tollit castimoniam corporis. pro Quint. 39. Huic molestus esse videlicet noluit. 4. V. 137. Licebat enim videlicet legibus. 2. de Inu. 14. Cum ille alter, videlicet qui nummos habebat, & c. pro Pl. 96. Nihil videlicet est eorum. id est, quidem. Brut. 14. Videlicet cum illam epistolam ad me dabas, nondum erat tibi id notum. 2. de Orat. 326. Videlicet illa: nam is postquam, & c. quam longa est narratio: pro Sest. 30. Videlicet eniciet quem volet? 16. Fam. 17. Nam quae parcius frater praescriperat, verecundia videlicet & properatione, ea tu sine assentatione, ut erant, ad me scripsisti. Ibid. 20. Libros compone, videlicet cum Metrodoro habebit, quando eius arbitratu viuendum est. 4. de Fin. 63. Stoici haec videlicet viderunt. Ibid. 21. Haec videlicet est correctio philosophiae.

VIDENS, pro Quint. 10. Huic acerbissimum viuo videntique funus ducitur. prouerbum.

VIDEO, cerno, cōspicio, perspicio, prouideo, aspectu sentio, aspectu percipio, sensum videndi vel oculorum habeo, ante oculos mihi versatur vel obuersatur. 4. Acad. 81. At ille nescio quis, qui in scholis nominatur, mille & octingenta stadia loco abesset, videbat. Ibid. 80. Ego Catuli Cumanam ex hoc loco regionem video, Pompeianum non cerno. pro Mur. 88. Quae verò miserae sunt, ea & mihi ante oculos versantur, & vos videre ac perspicere potestis. 1. de Diu. 48. Ut eum oculum, quo bene videret, amitteret. de Vn. 11. Nihil igni vacuum videri potest. 9. A. 4. Cn. Octauij statuam videmus in foro. * pro C. Cor. 1. Ut spectaculum videremus. con. C. Anton. An in suo familiarissimo non videat. Horrens. Cum videat me & meos comites, fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam, constantiam, grauitatem, fidem.

¶ Animo agnosco, intelligo. 2. Qu. Fr. 9. Apud Anitium videbimus, paratū sit. pro Cl. 169. Quicquid mali per hos annos Cluentius vidit, id omne a matre est constatum. 2. Tusc. 12. Videte licet quosdam, & c. 6. V. 64. Videre & perspicere aliquid oculis. 6. Fa. 3. Quem ego tam video animo, quam ea quae oculis cernimus. 2. de Orat. 283. Vide, inquit, ista Scaure, si potes esse possessor. 16. Famil. 5. Videbis, quid Lyloni, quid medico placeat. 7. V. 173. Vide etiam atque etiam, ac considera quid agas. 4. Acad. 62. Vide quae loquor etiam atque etiam ne, & c. Ibid. 66. Caue ne capiaris, ne fallaris vide. 3. Tusc. 13. Videamus, ne, & c. 2. 42. Vide ne non ita sit, & c. 8. Fam. 2. Vide modum, inquit, & c. 12. At. 15. Sed Septimium vide. 1. de Or. 116. Ferè nemo est, quin acutius atque acutius vitia in dicente, quam ut recta videat. 8. Att. 19. Sed diligentius nobis est videndum, ne distracti pares aduersariis esse non possimus. de Sen. 83. Nonne vobis videtur animus is, qui plus cernat & longius, videre se ad meliora proficere: ille autem cuius obtusior sit acies, non videt: de Amic. 38. Sed loquor de iis, qui ante oculos sunt, quos videmus. pro Mil. 79. Cogitationes nostrae, quae volunt, sic intuentur, ut ea cernimus, quae videmus. * pro C. Cor. 1. Cum ambitum populus Rom. videret.

¶ Tu videris, & similia, id est, tuum sit agnoscere, vel curare, vel, tu nosces. 3. A. 33. Quid concupiscas, tu videris: quid concupieris, certe habebis. 2. Att. 7. Sed id quoque videbimus. Brut. 2. Sed de hoc tu videris. de Am. 10. Quam id recte faciam, viderint sapientes. 6. Att. 4. Sed hoc fortuna viderit, quoniam consilio vti non licet. 4. 9. Sed de illa ambulatione fors viderit, aut si quis est, curet deus. pro Cael. 35. Sed videto hoc posterius. pro Qu. 55. Quid mihi cum ista summa sanctimonia: viderint, inquit, ista officia boni viri. 1. de Or. 246. Quae ars quam sit facilis, illi viderint, qui, & c. deinde etiam tu ipse videris, qui, & c. 3. de Nat. 9. Quam simile istud sit, tu videris.

† ADVERB. Acutius, admodum, longe, palam, parum longe, 4. Acad. Acute, prudenter rem, de Clar. Acutius, plane nihil, quamprimum, 8. Fa. Acutissime, diligentissime, recte, 3. de Ora. Acutissime, celerissime

rationem, 1. Off. Apertè, 2. Catil. Apertius, 8. Att. Assidue oculis, 2. de Nat. Coram de rebus, 12. Att. Diligenter, 1. de Inu. Etiam atque etiam, 13. Att. Iamdiu, de Prou. Iampridem, 4. Catil. Longè antè venientia, 3. Tusc. Mature aliquem, 10. Att. Maxime illud, planè rem, pro Mil. Multum, 7. Fam. Omnino, posterius de verbo, pro A. Cæc. Omnino neminem, 5. Verr. Omnino nunquam, perspicue maleficia, porrò cætera, strictim, pro S. R. Paulò clam, 15. Attic. Penitus, 1. de Diu. Physicè, 1. de Nat. Planè non, 16. Attic. Planè, & sentire, pro Dom. Planè fore, 3. Fam. Planè neminem, Orat. Planè paulò antè, 6. Verr. Plurimum, 2. cont. Rull. Plurimum in hoc vno, 8. Phil. Proinde, 4. Ver. Prudentius, 3. Attic. Rursus retrò, 5. de Fin. Tantò antè quod impendit, 1. de Ora. Valdè, 9. Attic.

VIDEOR, *comparo. speciem offero, speciem habeo, vel pro me fero.*
2. de Inu. 171. Atque etiam hoc mihi videor videre, esse quosdam, &c. 1. V. 45. Videre iam videor, &c. 1. Att. 14. Obiurgavi Senatum, vt mihi visus sum, summa cum autoritate. Ibid. 16. Vt mihi videbar, &c. 4. C. 11. Videor mihi hanc urbem videre subito vno incendio coincidentem. 4. Fa. 4. Vt speciem aliquam viderer videre quasi reuiviscentis reip. 3. Offi. 7. Tertio si id quod speciem haberet honesti, pugnaret cum eo quod vile videretur. 2. contra Rull. 91. Hæc consilia M. Bruto reprehendenda visa sunt. pro Qu. 54. Quid est, quod hac tandem de re vobis possit videri? Ora. 67. Itaque video visum esse nonnullis, Platonis locutionem, &c. 2. de Ora. 122. Si quid est in me, quod iam sperare videor, quoniam, &c. Ibid. 40. Nunc Catulo audiente videor debere non tam pugnare tecum, quam quid ipse sentiam, dicere. 5. Att. 18. Quia consiliis, vt videmur, bonis utimur. 16. Fam. 1. Si videris tibi me posse consequi. 8. Att. 22. Cuius socius videor esse debere. 1. Fam. 8. Neque id facio (vt fortasse quibusdam videor) simulatione. 4. 13. Cum cæteris (vt quidem videor) tum ipsi mihi displiceo. Ibid. Videor mihi perspicere, &c. 1. de Nat. 58. Videor audisse de L. Crasso, &c. de Claris. 18. Videor iam te ausurus esse appellare. 2. de Ora. 57. Sicut mihi videtur, quantum iudicare possum. 7. Attic. 1. Videre mihi videor tantam dimicationem, quanta nunquam fuit. 13. 28. Hortos quoniam hodie eras inspecturus, quid tibi visum sit, cras scilicet. 3. Off. 34. Induxit eam quæ videretur esse, non quæ esset, repugnantiam. de Senec. 2. Nunc autem mihi visum est de senectute aliquid ad te scribere. de Am. 15. Quo in genere sperare videor amicitiam nostram, &c. Ibid. 19. Sic enim mihi perspicere videor, ita natos esse nos, &c. 12. Att. 27. Pueri de mancipiis, quæ tibi videbitur, attribuas. 1. de Nat. 18. Sape de L. Crasso videor audisse, cum te togatis omnibus anteferet. *Item alibi sapientissime, nam nullum verbum crebrius à Cicerone usurpatur, & præsertim in clausulis.*

† **ADVERB.** Cerrò, 2. Att. Facillimè tales quales sumus, 2. Off. Falsò, 3. Off. Latè, 2. de Nat. Longè secus, 3. Tusc. Magnoperè dicendum planè facere, pro S. R. Redè, 3. de Fin. Secus, 1. de Leg. Valdè iureconsultum, 7. Fam. Verè an fecus, 3. de Ora.

VIDUITAS, pro Cec. 13. Ebutius iste iamdiu Cæsennia viduitate ac solitudine alitur.

VIDVVS, Ibid. 14. Cognitor viduarum. 2. Tusc. 25.
Sic ipse viduus pestes excipio anxius. Poëtæ.

† **Syntaxis.** *Viduitate & solitudine ali.*
VIENNA, *urbis Gallia.* 10. Fam. 9.

VIETVS, *imbecillus, languidus.* 2. de Diu. 37. Possum suspicari, contractum aliquo morbo bouis exile, & exiguum, & vietum cor fuisse. de Sen. 5. Necessè fuit esse aliquid extremum, & tanquam in arborum baccis maturitate tempestiua quasi vietum & caducum.

† **Syntaxis.** *Extra exilia, exigua, vieta. Fructus vieti & caduci.*
VIGENS, 2. de Fin. 45. Mentem & acrem & vigentem. de Leg. Si ne corpore animo vigente.

VIGEO, *viriditatem habeo, floreo, flagro, in gratia sum.* (i. iaceo. 2. de Nat. 83. Stripes arte natura viuunt & vigent. 3. 35. In omni rerum natura id viuere, id vigere, quod caleat. 5. Tusc. 37. Neque enim est vllum, quod non vigeat in interiore quodam motu. de Somn. 19. Animus est qui viget, qui sentit, qui meminit, &c. pro Mil. 85. In nobis esse quiddam quod vigeat, quod sentiat, &c. 1. de Diu. 115. Viget enim animus in somnis. pro Sest. 47. Animus post mortem sentit & viget. 1. Tusc. 57. Nisi animus antequam corpus intrasset, in rerum cognitione vigisset. 1. Diu. 63. Iacet enim corpus dormientis, vt mortui: viget autem & viuunt animus. Ibid. 70. Ea pars animi tum maxime viget, cum plurimum abest à corpore. 1. Tusc. 104. Siue occiderit animus, siue vigeat. 5. de Fin. 26. Omnium rerum quæ natura vigeant, similem esse finem. 1. Tusc. 38. Multaque secula postea sic viguit Pythagoreorum nomen, vt nulli alij docti viderent, &c. 1. de Nat. 11. Hæc in philosophia ratio contra omnia differendi, vsque ad nos iam viguit ætatem. 2. Tusc. 4. Philosophia doctissimorum contentiohibus diffensionibusque viguit. 4. Att. 3. Nos animo duntaxat vigemus. 7. Fa. 33. Gregalibus illis, quibus te plaudente vigeamus, amissis. 8. 17. Tui politici libri omnibus vident. 1. Tusc. 116. Vigere in ore. Orat. 21. Qui numerus viget in primo, iacet in extremo. 11. A. 39. Nihil semper floret, diu legiones Cæsaris vigerunt, nunc videntur Pansæ. pro Cæl. 12. Flagrabant vitia libidinis apud illum, vigeabant etiam

studia rei militaris. 2. Tusc. 62. Apud quos venandi & equitandi viget. pro Cæl. 67. Vigeant apud istam mulierem vetustate. 3. de Ora. 108. Nunc Philonem in Academia maxime vigeat audio. 1. 45. Vigeat auditor Panetij illius tui Mnesarchus. 1. Tusc. 116. Armodius in ore & Aristogiton vigeat. 3. 75. Quamdiu insit, & vigeat, & habeat quandam viriditatem. 2. de Ora. 355. Qui memoria vigeat, sciunt quid, &c. 5. de Fin. 35. Valere & vigeat. 1. Off. 58. Interdum etiam obiurgationes in amicis videntur maxime. 1. de Ora. 13. Athenis studia eloquentia videntur. 1. Offi. 122. Vt eorum in bellicis, & in civilibus officiis vigeat industria. pro Milon. 86. Vestra tum aræ vigerunt, vestra vis valuit. pro Marc. 29. Vita quæ vigeat memoria seculorum omnium.

† **ADVERB.** Diu legiones, 11. Phil. Vehementius studia, 1. de Ora.

† **Syntaxis.** *Arte natura vigeat ac viuunt stirpes. Viget in somnis animus. Magnum est quod in nobis vigeat, quod sentit. Homo animo vigeat. Vigere in ore, cunctis. Vigeat Cæs. legiones. Viget Aristoteles inter philosophos. Memoria vigeat. Obsurgationes in amicis videntur.*

VIGESIMVS, *vicesimus.* 14. Fam. 5. Vno & vigesimo die. 12. 25. Altero & vigesimo die. pro Pom. 7. Ab illo tempore annum iam tertium & vigesimum regnat.

VIGIL. 6. V. 94. Clamor à vigilibus & fani custodibus tollitur.

VIGILANS, *acer, attentus.* 1. contra Rullum 3. Tribunus plebis vigilans & acutus. pro S. R. 139. & pro Cæl. 74. Vigilans, & bonus, & fortis vir. 8. Att. 13. Vigilans, sobrius, & industrius vir. 1. Qu. Fr. 1. Vigilans vel dormiens gubernator. pro Sest. 37. Vigilans homo. 1. Off. 68. Vigilantem pro re alterius, &c. pro Roic. Amer. 139. Nostris isti vigilantes, nisi vigilantes & boni, &c. erunt. 2. V. 32. Perficiam vt nemo vnquam post hominum memoriam paratior, vigilantior, compositior ad iudicium venisse videatur.

VIGILANTE, 15. Fa. 2. Vt vigilanter se trueretur. 6. V. 144. Quod vigilanter prouinciam administrasset. 10. 23. Idem præfata, vt vigilanter neruofeque nos, qui stamus in acie, sobriores. pro Mur. 32. Quem L. Murena, pater huiusce, vehementissime vigilantissimeque vexatum, repressum magna ex parte, non oppressum reliquit.

† **Syntaxis.** *Vigilans & acutus. Vigilans, industrius. Paratus, vigilans, compositus venit Cic. ad iudicium. Vigilanter & neruofè agere. Vigilantissime vexari.*

VIGILANTIA, *diligentia, studium, cura, prouidentia.* Antequam.

14. Et vos vt tutam pacem traheretis, mea perfecti vigilantia. 7. V. 1. & 6. 54. Sicilian virtute eius & vigilantia singulari esse seruatum. 8. Att. 9. Cæsar horribili vigilantia plenus. 7. Fam. 30. Vigilantia mirifica fuit, qui suo toto Consulatu somnum non viderit. pro Planc. 62. Nihil in eo frugalitatem, laborem, vigilantiam esse curamus. 8. Att. 9. Sed hoc rebus horribili vigilantia, celeritate, diligentia est: planè quid futurum sit, nescio. 6. V. 54. Ipse tamen prætor, qui sua vigilantia pacem in Sicilia dicit fuisse. Antequam. 14. Et vos vt tutam tranquillamque fortunam traheretis, mea perfecti vigilantia.

† **ADIVNC.** Horribilis, 8. Att. Mirifica, 7. Fam. Singularis, 6. Verr.

VIGILIA, *lucubratio, abstinentia à somno.* 4. Tusc. 43. Cui non sunt auditæ Demosthenis vigilia? Parad. 1. Quoniam illud maiorum vigiliarum munus in tuo nomine apparuit.

† **Custodia, cura.** 7. A. 19. Idcirco in hac custodia, tanquam in specula collocari sumus, vt populum Romanum vacuum nostra vigilia redderemus.

† **Excubia.** 6. V. 93. Præcipitur ædilibus, vt noctu vigiliæ agerent ad ædes sacras. I. P. 16. Me stante & manente in vrbis vigilia. 1. A. 1. Manendum mihi starebam quasi in vigilia quadam Consulari & Senatoria: nec verò vsquam discedebam, nec à rep. deiciebam oculos. 3. C. 6. Interim tertia ferè vigilia exacta, fit in eos impetus. pro Mil. 68. Si Capitolinæ cohortes, si excubia, si vigilia, si delecta inuentus contra Milonem impetum armata est. 1. C. 8. Illam coloniam meis præsidij, custodij, vigilijsque muniui. 1. de Inu. 39. Diei & noctis, & vigiliæ, & horæ.

† **2. C. 26.** Vestra recta custodij vigilijsque defendite. pro Syll. 26.

† **ADIVNC.** Consularis ac Senatoria. pro Deiot. Flebiles, pro Planc. Maiores, Parad. Multæ, ep. ad Brut. Nocturnæ, de Arusp.

VIGILO, *vigiliæ ago, excubo, in vigilia maneo.* 3. C. 6. Tardissime autem Lentulus, credo quod literis dandis præter consuetudinem proxima nocte vigilauerat. de Somn. 1. Vigilare ad multam noctem. 6. A. 18. Quamobrem, Quirites, quantum potero excubabo, vigilaboque pro vobis. pro Planc. 59. Vigilandum est semper, multæ insidiæ sunt bonis. 2. Qu. Frat. 14. Properando etiam citius quam si de multa nocte vigilasset, perueniunt quò volunt. pro S. R. 98. Peruigilare vnam noctem. pro Mur. 22. Vigilas tu de nocte, vt tuis consultoribus respondeas. || **Ib.** 19. Multum vigilauit, &c.

† **ADVERB.** Acritus, 1. Cat. Multum, 9. Attic.

† **Syntaxis.** *Vigilare & excubare ad multam & de multa nocte.*

VIGINTI, 13. de Ora. 71. Annos natus vnus & viginti. pro Pl. 90. Viginti dies. 2. A. 119. Annos propè viginti.

VIGINTIVIRATVS. 9. At. 2. Repudiari se totum, magis etiam quam olim in vigintiuitatu.

VIGINTIVIRI. 2. 7. Vbi nemo sit præter me, qui quenquam ex vigintiuitis vnum esse saluum velit.

VILIS, vulgaris, contemptus, abiectus, humilis, plebeius, leuis, communis, cotritus, de populo vnus, vnus de multis, Mysorum vltimus, omnium infimus & sordidissimus, homo nullo numero, paruus, angustus animus & paruus, aliquis vita contempta & sordida. (pretiosus. 1. Quint. Frat. 1. 24. Semper putauit honores, si vulgares essent, viles. 3. Offic. 89. Seruulus vilis, pro Sest. 49. Quod beneficium à me haberetis, cum pro vobis ea quæ mihi vilia essent, reliquisset. 2. de Fin. 91. Non minor voluptas percipitur ex vilissimis. 7. Fa. 20. Quanquam Velia non est vilior quam Luperca. 5. Tusc. 102. Quotidie nos ipsa natura admonet, quam paucis, quam paruus rebus egeat, quam vilibus. pro Flac. 103. Etiam si honos nollet vobis vilior fuisset, salutem certe charam futuram putauit. pro S. R. 71. Nihil tam vile, neque tam vulgare est, cuius, &c. 5. V. 195. Frumentum quoniam vilis erat, ne emisset. Ibid. 195. Vobis tamen vilis esse spiritus meus non debet.

VILITAS. (caritas. pro Pomp. 44. Vilitas annonæ ex summa inopia & caritate rei frumentariæ consecuta est. pro Dom. 15. Nec inopinata vilitas consecuta est. 5. V. 227. Vilitas in vendendis fructibus.

ADVINCT. Communis, nec inopinata, pro Dom. Magna, pro Planc. Summa, pro Cal. Tanta annonæ, pro Pom.

VILLA, domus extra urbem rursus edificata. 2. de Leg. 3. Sed antiquo more parua erat villa, vt illa Curiana in Sabinis. 2. At. 14. Basilicam habeo, non villam frequentia Formianorum. 2. de Or. 263. Villam in Tiburte habes, cortem in palatio. pro Dom. 61. Domus in palatio, villa in Tusculano. 6. Fa. 18. Domus est, quæ nulli villarum mearum cedat. pro Q. R. 13. Nunc est cultissimus cum optima villa. ibid. Qui ager villam non habuit. 10. At. 4. Præterit villam meam Curio. 1. Offic. 140. L. Luculli villarum magnificentia. pro Sest. 93. Villam ædificare in oculis omnium tantam, tugurium vt iam videatur esse illa villa, quam ipse tribunas plebis pietam olim in concionibus explicabat.

VILLICVS, custos villa. pro Clu. 161. Habiti villici rem domini priuatamque possessionem defenderent. 3. de Or. 249. Si mandandum aliquid procuratori de agricultura, aut imperandum villico sit. 5. V. 119. Dominus villico delectetur. 14. At. 17. Villico procuratoris tradere. 3. Q. Fr. 1. Nicophorum villicum tuum sanè probauit. * Ocean. 1. Mercari villicum tanquam fabrum, an ipse instituire consueuisti.

ADVINCT. Aliena, 2. Phil. Aperta nec rudis quidem, 2. ad Qu. Frat. Bona, bene edificata, 3. Offic. Minuscula, proxima, tota, 14. Att. Locuples, de Senect. Magnifica, 2. de Leg. Optima, pro Qu. R. Parua, 3. de Leg. Proxima, 3. Cat. Publica, 4. Att. Pusilla, 12. Fam. Refertæ, 6. Ver. Verus, & non magna, 1. Attic.

VILLICVS, custos villa. pro Clu. 161. Habiti villici rem domini priuatamque possessionem defenderent. 3. de Or. 249. Si mandandum aliquid procuratori de agricultura, aut imperandum villico sit. 5. V. 119. Dominus villico delectetur. 14. At. 17. Villico procuratoris tradere. 3. Q. Fr. 1. Nicophorum villicum tuum sanè probauit. * Ocean. 1. Mercari villicum tanquam fabrum, an ipse instituire consueuisti.

ADVINCT. Bonus, 5. Ver. Procuratores, 14. Attic.

VILLULA. 8. At. 9. Volo circum villulas nostras errare. 12. 26. Villula sordida, & valde pusilla. 16. 6. Cur oculos Italiæ villulas meas non video?

ADVINCT. Sordida & valde pusilla, 12. Attic.

VILLVS, pilus. 2. de Nat. 121. Animantium alia coris testæ sunt, alia villis vestitæ. Ibid. 138. Ouium villis homines vestiuntur.

VINACEVS, de Sen. 52. Acinus vinaceus.

VINALIA, serua degustandis vinis dicata, vt Plinius. 18. libro scribit. Erant autem. 9. Calend. Maij, vel, vt Ouidius Fasti. 4. 10. Fuerunt & alia vinalia, mense Septembri, vt idem Plin. 14. A. 14. Me pridie Vinalia (qui dies hodie est) cum falcibus decesurum imperatorem. alij legunt, Palilia.

VINARIVS. 6. V. 62. Erat enim vas vinarium ex vna gemma pergrandi. pro Font. 9. Cognoscite nunc de crimine vinario. de Sen. 56. Cella vinaria.

VINCIENTVS, pro Mar. 24. Omnia quæ delapsa iam fluxerunt, ferentis legibus vincienda sunt. 3. de Or. 188. Membra orationis sunt numeris vincienda.

VINCIO, colligo, constringo. pro Deiot. 22. Cum igitur eos vinceret, te solum Romam mittebat. de Ar. 6. Non modo vincere, sed etiam vincere aliquem. 7. V. 169. Facinus est, vincere ciuem Romanum.

Munio. 7. At. 17. Loca occupare, vincire præsidis.

Connecto. Or. 168. Antiqui graues quidem sententias reperiebant, sed eas haud vinciebant, haud explabant.

VINCIO. 2. Tusc. 48. Si se lacrymis dedet, vinciatur. & constringatur amicorum custodiis. * in Clod. Cum vincirentur pedes falcis.

VINCIVS, colligatus. 1. V. 37. Equites vinciti Apronio traditi sunt. 6. 90. Et te vincitum atricumque dedemus. 2. Tusc. 101.

23. Aspice religatum asperis vincitumque saxis. Orat. 195. Vincitum. (dissolutum. pro Dom. 23. Tu liberos populos L. Pisoni vincitos constrictosque tradidisti. de Ar. 22. Seruorum multitudinini. S. P. Q. R. vincitum ipso confessu, & constrictam spectaculis, atque impeditum turba & angustiis tradidisti. pro L. Varen.

Illico Varenum vincitum, adseruatum. pro Deiot. 23. Connexu, iunctus. in Arat. Orbes vinciti inter se, & nodis celestibus apti.

Dubium. de Vn. 35. Aliquid vincitum dissolueret.

ADVERB. Planè, & oppressi, 7. Attic. Turpissime, 7. Fam. Turpissime abire, pro Q. R.

VINCIO, supero, deuincio, expugno, superior discedo, obtineo, frango, rem bene gero, victoriam reperio, subigo, atque in ditionem meam redigo, præliis frango, domo, felicissime decerto, secundum prælium facio, copias hostium fundo, superior sum, litern, causam obtineo, præcurro, præsto, præponero. 3. A. 27. Is dixit, nisi qui vicisset, victurum esse neminem. Or. 176. Hos ille moderatione, non inuentione vicit. pro Q. R. 53. Cognitor si fuisset tuus, quod vicisset iudicio ferres tuum. 1. de Or. 62. Afelepiades eloquentia vincebat ceteros medicos. ibid. 150. Si subitam & fortuitam orationem facile vincit, hanc ipsam profecto assidua & diligens scriptura superabit. pro Deiot. 23. Vincere causam. pro Cecin. 91. Vincere sponsonem. pro Qu. 84. Vincere sponsonem. de Somn. 8. Stellarum globi teræ magnitudinem facile vincebat. 4. Fa. 4. Vno te vicimus. 2. Tusc. 54. Vincere & superiorem discedere. 6. V. 112. Qui indignitate seruos, temeritate fugitios, scelere barbaros, crudelitate hostes vicerit. * Frag. ep. Vincam opinionem tuam.

ADVERB. Facile artificio, 2. de Or. Facile ingenio, pro Quint. Funditus hostes, 1. de Inu. Longè, 1. de Diuin. Magnificè hominem, 2. Catil. Præclare, 12. Fam. Vicissim.

VINCIO. 1. Offic. 68. Non est cõsentaneum, qui metu non frangatur, cum frangi cupiditate: nec qui inuictum se à labore præstiterit, vinci à voluptate. Parad. 4. Sapientis animus nunquam vincitur, nec expugnatur. 8. At. 7. Malo me cum Pompeio vinci, quam cum istis vincere. pro Deiot. 12. Tanto ille superiores vicerat gloria, quanto tu omnibus præstiteristi. 5. Tusc. 51. Proinde ira parent se in vita, vt vici nesciant. * Cat. Vt expectatio à cognitione, aures ab oculis vincerentur.

ADVERB. Felicis, de Sen. Nimum etiam, 11. Phil.

VINCULVM, vinculum, nodus. 6. At. 2. Dixerim me vel plurima vincula tecum summæ coniunctionis optare, & sunt amoris atctissima: tantum abest, vt ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid velim. 4. Ac. 61. Astrictus vinculis. pro Planc. 27. Aliquem cum alio vinculis & propinquitatis, & magni amoris esse coniunctum. 7. V. 17. Cum hoc de pecunia clamaret, in vincula cõiectus est. 1. de Or. 226. Corpora vinculis cõstricta. 4. C. 7. Rumpere vincula. 3. de Fin. 76. Iniicere vincula alicui. 1. contra Rululum. 16. Italiam omnibus vinculis deuinctam & cõstrictam tenere. pro Pomp. 11. Aliquem vinculis, & verberibus, atque omni supplicio excruciatum necare. pro Cecin. 70. Qui ius ciuile contemendum putat is vincula reuellit non modo iudicarij, sed etiam vtilitatis, vitæque communis. 3. Offic. 111. Nullum vinculum ad stringendam fidem iurè iurando maiores astricti esse voluerunt. de Vniu. 35. Non isdem vinculis, quibus ipsi erant colligati. Parad. 5. Quæ vincula sunt ciuitatis. 2. de Fin. 117. Tollitur beneficium, tollitur gratia, quæ sunt vincula cõcordia. 6. At. 2. Vincula summæ coniunctionis tecum. 5. Tusc. 81. Quoniam te nulla vincula impediunt vilius certæ disciplinæ. id est, nulli sectæ es addictus. 3. de Leg. 6. Vincula fontium seruant. Parad. 1. Non vt vincula virorum sint, sed oblectamenta puerorum. 3. Fa. 10. Vincula illa quibus libentissimè astringor. 2. At. 29. Fit S. C. vt Vectius, quod confessus esset, se cum eo telo fuisse, in vincula coniceretur: qui cum emisisset, contra Remp. facturum. 3. de Fin. 76. Animo tamen vincula inisci nulla possunt. 5. V. 59. Mitto vincula, carcerem, verbera, &c. 3. de Fin. 67. Et quomodo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestis. 7. V. 78. Quid, si aufugisset: si vincula rupisset? 1. Tusc. 74. vincula carceris rumpere. metaphoricè. pro, seipsum interficere. 2. 48. Ergo hos quidem vt famulos, vinculis propè à custodia arceamus. 4. Ac. 61. Quos si sequamur, his vinculis sumus astricti, vt nos cõmouere nequeamus. 1. de Or. 226. Si corpora capta sint armis, aut cõstricta vinculis, tamen suum ius, &c. Som. Scip. 5. Qui ex corporum vinculis, tanquam è carcere, euolauerunt. 1. Tusc. 75. Et quum illuc ex his vinculis emissi ferremur. id est, è corporis affectibus. pro Planc. 72. Vinculis beneficij obstrictus.

ADVERB. Felicis, de Sen. Nimum etiam, 11. Phil.

VINCULVM, vinculum, nodus. 6. At. 2. Dixerim me vel plurima vincula tecum summæ coniunctionis optare, & sunt amoris atctissima: tantum abest, vt ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid velim. 4. Ac. 61. Astrictus vinculis. pro Planc. 27. Aliquem cum alio vinculis & propinquitatis, & magni amoris esse coniunctum. 7. V. 17. Cum hoc de pecunia clamaret, in vincula cõiectus est. 1. de Or. 226. Corpora vinculis cõstricta. 4. C. 7. Rumpere vincula. 3. de Fin. 76. Iniicere vincula alicui. 1. contra Rululum. 16. Italiam omnibus vinculis deuinctam & cõstrictam tenere. pro Pomp. 11. Aliquem vinculis, & verberibus, atque omni supplicio excruciatum necare. pro Cecin. 70. Qui ius ciuile contemendum putat is vincula reuellit non modo iudicarij, sed etiam vtilitatis, vitæque communis. 3. Offic. 111. Nullum vinculum ad stringendam fidem iurè iurando maiores astricti esse voluerunt. de Vniu. 35. Non isdem vinculis, quibus ipsi erant colligati. Parad. 5. Quæ vincula sunt ciuitatis. 2. de Fin. 117. Tollitur beneficium, tollitur gratia, quæ sunt vincula cõcordia. 6. At. 2. Vincula summæ coniunctionis tecum. 5. Tusc. 81. Quoniam te nulla vincula impediunt vilius certæ disciplinæ. id est, nulli sectæ es addictus. 3. de Leg. 6. Vincula fontium seruant. Parad. 1. Non vt vincula virorum sint, sed oblectamenta puerorum. 3. Fa. 10. Vincula illa quibus libentissimè astringor. 2. At. 29. Fit S. C. vt Vectius, quod confessus esset, se cum eo telo fuisse, in vincula coniceretur: qui cum emisisset, contra Remp. facturum. 3. de Fin. 76. Animo tamen vincula inisci nulla possunt. 5. V. 59. Mitto vincula, carcerem, verbera, &c. 3. de Fin. 67. Et quomodo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestis. 7. V. 78. Quid, si aufugisset: si vincula rupisset? 1. Tusc. 74. vincula carceris rumpere. metaphoricè. pro, seipsum interficere. 2. 48. Ergo hos quidem vt famulos, vinculis propè à custodia arceamus. 4. Ac. 61. Quos si sequamur, his vinculis sumus astricti, vt nos cõmouere nequeamus. 1. de Or. 226. Si corpora capta sint armis, aut cõstricta vinculis, tamen suum ius, &c. Som. Scip. 5. Qui ex corporum vinculis, tanquam è carcere, euolauerunt. 1. Tusc. 75. Et quum illuc ex his vinculis emissi ferremur. id est, è corporis affectibus. pro Planc. 72. Vinculis beneficij obstrictus.

ADVERB. Felicis, de Sen. Nimum etiam, 11. Phil.

VINCULVM, vinculum, nodus. 6. At. 2. Dixerim me vel plurima vincula tecum summæ coniunctionis optare, & sunt amoris atctissima: tantum abest, vt ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid velim. 4. Ac. 61. Astrictus vinculis. pro Planc. 27. Aliquem cum alio vinculis & propinquitatis, & magni amoris esse coniunctum. 7. V. 17. Cum hoc de pecunia clamaret, in vincula cõiectus est. 1. de Or. 226. Corpora vinculis cõstricta. 4. C. 7. Rumpere vincula. 3. de Fin. 76. Iniicere vincula alicui. 1. contra Rululum. 16. Italiam omnibus vinculis deuinctam & cõstrictam tenere. pro Pomp. 11. Aliquem vinculis, & verberibus, atque omni supplicio excruciatum necare. pro Cecin. 70. Qui ius ciuile contemendum putat is vincula reuellit non modo iudicarij, sed etiam vtilitatis, vitæque communis. 3. Offic. 111. Nullum vinculum ad stringendam fidem iurè iurando maiores astricti esse voluerunt. de Vniu. 35. Non isdem vinculis, quibus ipsi erant colligati. Parad. 5. Quæ vincula sunt ciuitatis. 2. de Fin. 117. Tollitur beneficium, tollitur gratia, quæ sunt vincula cõcordia. 6. At. 2. Vincula summæ coniunctionis tecum. 5. Tusc. 81. Quoniam te nulla vincula impediunt vilius certæ disciplinæ. id est, nulli sectæ es addictus. 3. de Leg. 6. Vincula fontium seruant. Parad. 1. Non vt vincula virorum sint, sed oblectamenta puerorum. 3. Fa. 10. Vincula illa quibus libentissimè astringor. 2. At. 29. Fit S. C. vt Vectius, quod confessus esset, se cum eo telo fuisse, in vincula coniceretur: qui cum emisisset, contra Remp. facturum. 3. de Fin. 76. Animo tamen vincula inisci nulla possunt. 5. V. 59. Mitto vincula, carcerem, verbera, &c. 3. de Fin. 67. Et quomodo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestis. 7. V. 78. Quid, si aufugisset: si vincula rupisset? 1. Tusc. 74. vincula carceris rumpere. metaphoricè. pro, seipsum interficere. 2. 48. Ergo hos quidem vt famulos, vinculis propè à custodia arceamus. 4. Ac. 61. Quos si sequamur, his vinculis sumus astricti, vt nos cõmouere nequeamus. 1. de Or. 226. Si corpora capta sint armis, aut cõstricta vinculis, tamen suum ius, &c. Som. Scip. 5. Qui ex corporum vinculis, tanquam è carcere, euolauerunt. 1. Tusc. 75. Et quum illuc ex his vinculis emissi ferremur. id est, è corporis affectibus. pro Planc. 72. Vinculis beneficij obstrictus.

ADVERB. Felicis, de Sen. Nimum etiam, 11. Phil.

VINCULVM, vinculum, nodus. 6. At. 2. Dixerim me vel plurima vincula tecum summæ coniunctionis optare, & sunt amoris atctissima: tantum abest, vt ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid velim. 4. Ac. 61. Astrictus vinculis. pro Planc. 27. Aliquem cum alio vinculis & propinquitatis, & magni amoris esse coniunctum. 7. V. 17. Cum hoc de pecunia clamaret, in vincula cõiectus est. 1. de Or. 226. Corpora vinculis cõstricta. 4. C. 7. Rumpere vincula. 3. de Fin. 76. Iniicere vincula alicui. 1. contra Rululum. 16. Italiam omnibus vinculis deuinctam & cõstrictam tenere. pro Pomp. 11. Aliquem vinculis, & verberibus, atque omni supplicio excruciatum necare. pro Cecin. 70. Qui ius ciuile contemendum putat is vincula reuellit non modo iudicarij, sed etiam vtilitatis, vitæque communis. 3. Offic. 111. Nullum vinculum ad stringendam fidem iurè iurando maiores astricti esse voluerunt. de Vniu. 35. Non isdem vinculis, quibus ipsi erant colligati. Parad. 5. Quæ vincula sunt ciuitatis. 2. de Fin. 117. Tollitur beneficium, tollitur gratia, quæ sunt vincula cõcordia. 6. At. 2. Vincula summæ coniunctionis tecum. 5. Tusc. 81. Quoniam te nulla vincula impediunt vilius certæ disciplinæ. id est, nulli sectæ es addictus. 3. de Leg. 6. Vincula fontium seruant. Parad. 1. Non vt vincula virorum sint, sed oblectamenta puerorum. 3. Fa. 10. Vincula illa quibus libentissimè astringor. 2. At. 29. Fit S. C. vt Vectius, quod confessus esset, se cum eo telo fuisse, in vincula coniceretur: qui cum emisisset, contra Remp. facturum. 3. de Fin. 76. Animo tamen vincula inisci nulla possunt. 5. V. 59. Mitto vincula, carcerem, verbera, &c. 3. de Fin. 67. Et quomodo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestis. 7. V. 78. Quid, si aufugisset: si vincula rupisset? 1. Tusc. 74. vincula carceris rumpere. metaphoricè. pro, seipsum interficere. 2. 48. Ergo hos quidem vt famulos, vinculis propè à custodia arceamus. 4. Ac. 61. Quos si sequamur, his vinculis sumus astricti, vt nos cõmouere nequeamus. 1. de Or. 226. Si corpora capta sint armis, aut cõstricta vinculis, tamen suum ius, &c. Som. Scip. 5. Qui ex corporum vinculis, tanquam è carcere, euolauerunt. 1. Tusc. 75. Et quum illuc ex his vinculis emissi ferremur. id est, è corporis affectibus. pro Planc. 72. Vinculis beneficij obstrictus.

ADVERB. Felicis, de Sen. Nimum etiam, 11. Phil.

VINCULVM, vinculum, nodus. 6. At. 2. Dixerim me vel plurima vincula tecum summæ coniunctionis optare, & sunt amoris atctissima: tantum abest, vt ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid velim. 4. Ac. 61. Astrictus vinculis. pro Planc. 27. Aliquem cum alio vinculis & propinquitatis, & magni amoris esse coniunctum. 7. V. 17. Cum hoc de pecunia clamaret, in vincula cõiectus est. 1. de Or. 226. Corpora vinculis cõstricta. 4. C. 7. Rumpere vincula. 3. de Fin. 76. Iniicere vincula alicui. 1. contra Rululum. 16. Italiam omnibus vinculis deuinctam & cõstrictam tenere. pro Pomp. 11. Aliquem vinculis, & verberibus, atque omni supplicio excruciatum necare. pro Cecin. 70. Qui ius ciuile contemendum putat is vincula reuellit non modo iudicarij, sed etiam vtilitatis, vitæque communis. 3. Offic. 111. Nullum vinculum ad stringendam fidem iurè iurando maiores astricti esse voluerunt. de Vniu. 35. Non isdem vinculis, quibus ipsi erant colligati. Parad. 5. Quæ vincula sunt ciuitatis. 2. de Fin. 117. Tollitur beneficium, tollitur gratia, quæ sunt vincula cõcordia. 6. At. 2. Vincula summæ coniunctionis tecum. 5. Tusc. 81. Quoniam te nulla vincula impediunt vilius certæ disciplinæ. id est, nulli sectæ es addictus. 3. de Leg. 6. Vincula fontium seruant. Parad. 1. Non vt vincula virorum sint, sed oblectamenta puerorum. 3. Fa. 10. Vincula illa quibus libentissimè astringor. 2. At. 29. Fit S. C. vt Vectius, quod confessus esset, se cum eo telo fuisse, in vincula coniceretur: qui cum emisisset, contra Remp. facturum. 3. de Fin. 76. Animo tamen vincula inisci nulla possunt. 5. V. 59. Mitto vincula, carcerem, verbera, &c. 3. de Fin. 67. Et quomodo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestis. 7. V. 78. Quid, si aufugisset: si vincula rupisset? 1. Tusc. 74. vincula carceris rumpere. metaphoricè. pro, seipsum interficere. 2. 48. Ergo hos quidem vt famulos, vinculis propè à custodia arceamus. 4. Ac. 61. Quos si sequamur, his vinculis sumus astricti, vt nos cõmouere nequeamus. 1. de Or. 226. Si corpora capta sint armis, aut cõstricta vinculis, tamen suum ius, &c. Som. Scip. 5. Qui ex corporum vinculis, tanquam è carcere, euolauerunt. 1. Tusc. 75. Et quum illuc ex his vinculis emissi ferremur. id est, è corporis affectibus. pro Planc. 72. Vinculis beneficij obstrictus.

ADVERB. Felicis, de Sen. Nimum etiam, 11. Phil.

VINCULVM, vinculum, nodus. 6. At. 2. Dixerim me vel plurima vincula tecum summæ coniunctionis optare, & sunt amoris atctissima: tantum abest, vt ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid velim. 4. Ac. 61. Astrictus vinculis. pro Planc. 27. Aliquem cum alio vinculis & propinquitatis, & magni amoris esse coniunctum. 7. V. 17. Cum hoc de pecunia clamaret, in vincula cõiectus est. 1. de Or. 226. Corpora vinculis cõstricta. 4. C. 7. Rumpere vincula. 3. de Fin. 76. Iniicere vincula alicui. 1. contra Rululum. 16. Italiam omnibus vinculis deuinctam & cõstrictam tenere. pro Pomp. 11. Aliquem vinculis, & verberibus, atque omni supplicio excruciatum necare. pro Cecin. 70. Qui ius ciuile contemendum putat is vincula reuellit non modo iudicarij, sed etiam vtilitatis, vitæque communis. 3. Offic. 111. Nullum vinculum ad stringendam fidem iurè iurando maiores astricti esse voluerunt. de Vniu. 35. Non isdem vinculis, quibus ipsi erant colligati. Parad. 5. Quæ vincula sunt ciuitatis. 2. de Fin. 117. Tollitur beneficium, tollitur gratia, quæ sunt vincula cõcordia. 6. At. 2. Vincula summæ coniunctionis tecum. 5. Tusc. 81. Quoniam te nulla vincula impediunt vilius certæ disciplinæ. id est, nulli sectæ es addictus. 3. de Leg. 6. Vincula fontium seruant. Parad. 1. Non vt vincula virorum sint, sed oblectamenta puerorum. 3. Fa. 10. Vincula illa quibus libentissimè astringor. 2. At. 29. Fit S. C. vt Vectius, quod confessus esset, se cum eo telo fuisse, in vincula coniceretur: qui cum emisisset, contra Remp. facturum. 3. de Fin. 76. Animo tamen vincula inisci nulla possunt. 5. V. 59. Mitto vincula, carcerem, verbera, &c. 3. de Fin. 67. Et quomodo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestis. 7. V. 78. Quid, si aufugisset: si vincula rupisset? 1. Tusc. 74. vincula carceris rumpere. metaphoricè. pro, seipsum interficere. 2. 48. Ergo hos quidem vt famulos, vinculis propè à custodia arceamus. 4. Ac. 61. Quos si sequamur, his vinculis sumus astricti, vt nos cõmouere nequeamus. 1. de Or. 226. Si corpora capta sint armis, aut cõstricta vinculis, tamen suum ius, &c. Som. Scip. 5. Qui ex corporum vinculis, tanquam è carcere, euolauerunt. 1. Tusc. 75. Et quum illuc ex his vinculis emissi ferremur. id est, è corporis affectibus. pro Planc. 72. Vinculis beneficij obstrictus.

ADVERB. Felicis, de Sen. Nimum etiam, 11. Phil.

VINCULVM, vinculum, nodus. 6. At. 2. Dixerim me vel plurima vincula tecum summæ coniunctionis optare, & sunt amoris atctissima: tantum abest, vt ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid velim. 4. Ac. 61. Astrictus vinculis. pro Planc. 27. Aliquem cum alio vinculis & propinquitatis, & magni amoris esse coniunctum. 7. V. 17. Cum hoc de pecunia clamaret, in vincula cõiectus est. 1. de Or. 226. Corpora vinculis cõstricta. 4. C. 7. Rumpere vincula. 3. de Fin. 76. Iniicere vincula alicui. 1. contra Rululum. 16. Italiam omnibus vinculis deuinctam & cõstrictam tenere. pro Pomp. 11. Aliquem vinculis, & verberibus, atque omni supplicio excruciatum necare. pro Cecin. 70. Qui ius ciuile contemendum putat is vincula reuellit non modo iudicarij, sed etiam vtilitatis, vitæque communis. 3. Offic. 111. Nullum vinculum ad stringendam fidem iurè iurando maiores astricti esse voluerunt. de Vniu. 35. Non isdem vinculis, quibus ipsi erant colligati. Parad. 5. Quæ vincula sunt ciuitatis. 2. de Fin. 117. Tollitur beneficium, tollitur gratia, quæ sunt vincula cõcordia. 6. At. 2. Vincula summæ coniunctionis tecum. 5. Tusc. 81. Quoniam te nulla vincula impediunt vilius certæ disciplinæ. id est, nulli sectæ es addictus. 3. de Leg. 6. Vincula fontium seruant. Parad. 1. Non vt vincula virorum sint, sed oblectamenta puerorum. 3. Fa. 10. Vincula illa quibus libentissimè astringor. 2. At. 29. Fit S. C. vt Vectius, quod confessus esset, se cum eo telo fuisse, in vincula coniceretur: qui cum emisisset, contra Remp. facturum. 3. de Fin. 76. Animo tamen vincula inisci nulla possunt. 5. V. 59. Mitto vincula, carcerem, verbera, &c. 3. de Fin. 67. Et quomodo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestis. 7. V. 78. Quid, si aufugisset: si vincula rupisset? 1. Tusc. 74. vincula carceris rumpere. metaphoricè. pro, seipsum interficere. 2. 48. Ergo hos quidem vt famulos, vinculis propè à custodia arceamus. 4. Ac. 61. Quos si sequamur, his vinculis sumus astricti, vt nos cõmouere nequeamus. 1. de Or. 226. Si corpora capta sint armis, aut cõstricta vinculis, tamen suum ius, &c. Som. Scip. 5. Qui ex corporum vinculis, tanquam è carcere, euolauerunt. 1. Tusc. 75. Et quum illuc ex his vinculis emissi ferremur. id est, è corporis affectibus. pro Planc. 72. Vinculis beneficij obstrictus.

ADVERB. Felicis, de Sen. Nimum etiam, 11. Phil.

VINCULVM, vinculum, nodus. 6. At. 2. Dixerim me vel plurima vincula tecum summæ coniunctionis optare, & sunt amoris atctissima: tantum abest, vt ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid velim. 4. Ac. 61. Astrictus vinculis. pro Planc. 27. Aliquem cum alio vinculis & propinquitatis, & magni amoris esse coniunctum. 7. V. 17. Cum hoc de pecunia clamaret, in vincula cõiectus est. 1. de Or. 226. Corpora vinculis cõstricta. 4. C. 7. Rumpere vincula. 3. de Fin. 76. Iniicere vincula alicui. 1. contra Rululum. 16. Italiam omnibus vinculis deuinctam & cõstrictam tenere. pro Pomp. 11. Aliquem vinculis, & verberibus, atque omni supplicio excruciatum necare. pro Cecin. 70. Qui ius ciuile contemendum putat is vincula reuellit non modo iudicarij, sed etiam vtilitatis, vitæque communis. 3. Offic. 111. Nullum vinculum ad stringendam fidem iurè iurando maiores astricti esse voluerunt. de Vniu. 35. Non isdem vinculis, quibus ipsi erant colligati. Parad. 5. Quæ vincula sunt ciuitatis. 2. de Fin. 117. Tollitur beneficium, tollitur gratia, quæ sunt vincula cõcordia. 6. At. 2. Vincula summæ coniunctionis tecum. 5. Tusc. 81. Quoniam te nulla vincula impediunt vilius certæ disciplinæ. id est, nulli sectæ es addictus. 3. de Leg. 6. Vincula fontium seruant. Parad. 1. Non vt vincula virorum sint, sed oblectamenta puerorum. 3. Fa. 10. Vincula illa quibus libentissimè astringor. 2. At. 29. Fit S. C. vt Vectius, quod confessus esset, se cum eo telo fuisse, in vincula coniceretur: qui cum emisisset, contra Remp. facturum. 3. de Fin. 76. Animo tamen vincula inisci nulla possunt. 5. V. 59. Mitto vincula, carcerem, verbera, &c. 3. de Fin. 67. Et quomodo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestis. 7. V. 78. Quid, si aufugisset: si vincula rupisset? 1. Tusc. 74. vincula carceris rumpere. metaphoricè. pro, seipsum interficere. 2. 48. Ergo hos quidem vt famulos, vinculis propè à custodia arceamus. 4. Ac. 61. Quos si sequamur, his vinculis sumus astricti, vt nos cõmouere nequeamus. 1. de Or. 226. Si corpora capta sint armis, aut cõstricta vinculis, tamen suum ius, &c. Som. Scip. 5. Qui ex corporum vinculis, tanquam è carcere, euolauerunt. 1. Tusc. 75. Et quum illuc ex his vinculis emissi ferremur. id est, è corporis affectibus. pro Planc. 72. Vinculis beneficij obstrictus.

de vinciri. Coniunctionis summus vincula. Vincula rumpere. i. carcerem. Vinculis arcere. Beneficij vinculis abstrangi. Ex vinculis his evolvendum. moriendum.

VINDEX *ultor*. 2. de Inu. 103. Difficile est ab eo, qui peccatorum vindex esse debet, ut ignoscat, impetrare. 3. de Nat. 46. Furia specularitricis, & vindices facinorum & sceleris. pro Flac. 57. 5. Fam. 6. Vindex coniarionis esse volo. 2. Qu. Fr. 5. Cato vindex gladiatorum & bestiarum. Brut. 16. Supplicatio vindici illi quidem alienarum dominationis, non vicario. 2. de Leg. 19. Qui secus faxit, Deus ipse vindex erit. Brut. 16. Vindex atque oppressor dominationis, Ibidem 17. Vindex illius mali autor exitit alterius fundamentum, radices habitari altiores. || 2. 27. Magilstratus quem vindicem nefariorum ac manifestorum scelerum maiores nostri esse voluerunt. pro Fl. 57. Cum specularatur atque obsideret rostra vindex temeritatis & moderatrix officij curia, &c.

Custos. 2. de Or. 199. Prouocatio patrona illa ciuitatis, & vindex libertatis. 2. A. 30. Brut. vindex libertatis. ad Oct. Extitisti tu vindex nostrarum libertatis. 3. de Leg. 39. Habeat sane populus tabellam quasi vindicem libertatis. 2. con. Rull. 24. Custos & vindex cupiditatum. 2. At. 1. Vindex aeris alieni.

ADIVNCT. Affidus, Top. Grauior, 1. Ver. Optimus, ep. ad Oa.

VINDICANDVS, puniendus. de Amic. 43. Talis consensio omni supplicio vindicanda est.

VINDICATVS, punitus. 7. V. 132. Fateor in milites nostros saepe esse vere ac vehementer vindicatum. id est, animaduersum. 5. 194. Facinus in nullo etiam vindicatum. 7. 19. Si quid vindicatum fuerit est. 3. Offi. 61. Dolus malus legibus erat vindicatus.

ADVERB. Seuerè, vehementer, 7. Ver.

VINDICATIO. 2. de Inu. 161. Vindicatio est, per quam vis, & iniuria, & omnino quod obfuturum est, defendendo aut vlciscendo propulatur. Ibid. 65. Ac naturè quidem ius est, &c. ut religio, pietas, gratia, vindicatio, obseruantia, veritas, &c. ibid. 66. Vindicatio est, per quam & contumeliam defendendo aut vlciscendo propulsumus à nobis.

VINDICI *Æ*, formula est, qua rei controuersa possessionem petimus: vindicamus nobis & asserimus, dum lis ipsa decidatur: & omnino vindicia sunt, fiducia, vel, ut Iuriconsulti loquuntur, fiduciaria possessio: his autem vindiciarum, est de huiusmodi possessione, vindicatione, vel assertione controuersa. 3. V. 115. Aut præda litis vindicatum cum satis accepisset, sponsonem facere. pro Mil. 75. Iniustis vindiciis ac sacramentis alienos fundos petere.

ADIVNCT. Iniustæ, pro Mil.

VINDICO, vindictam sumo. 1. Offi. 109. Ille qui Tiri Gracchi conatus perditos vindicauit.

Punio, pro Qu. 28. Vehementer vindicare aliquid facinus. 8. Famil. 14. Discordia, quas ius & ferrum vindicabit. pro S. R. 12. Quam acerrimè maleficia vindicare. 10. Fa. 21. Neque hoc aut, vindicare Lepidus aut sanaret. 3. de Leg. 39. Grauior olim ista grauior vindicabat, vetus illa Græcia. 1. Fa. 9. Vindicare seditionem. 3. ad Her. 49. Vindicare maleficium. Br. 16. Vindicare remp. id est, vlcisci. 1. At. 13. Te valde vindicauit. id est, vlcisum.

Inuoluo, accuso, condemno. 5. V. 4. Omnia postremo quæ vindicaris in altero, tibi ipsi vehementer fugienda sunt. 7. 148. Si qua natio fecisset aliquid in ciuem Romanum eiusmodi, nonne publice vindicarem? pro Syl. 19. Neque me arbitrabar sine iurmo scelere posse, quod maleficium in aliis vindicasset, idem in illorum socio, cum scirem, defendere.

Tueor, assero, libero, pro Flac. 40. Dubitabit, quin ab hoc ignotissimo Phryge nobilissimum ciuem vindicetis? pro Rab. 16. An seruos suppliciorum metu, dominorum benignitas vna vindicta liberat: nos à mortis terrore neque res gestæ, neque nostri honores vindicabant? de Cl. 329. Illum sceleris ipsius ab omnibus miseris morte vindicauit. Ibid. 212. P. Scipio, qui ex dominatu T. Gracchi priuatus in libertatem remp. vindicauit. 2. Fa. 5. Qui sit remp. afflictam in veterem libertatem ac dignitatem vindicaturus. 2. Tusc. 44. Magnitudo doloris, à qua me breuitas temporis vindicabit. 1. de Fin. 46. Sapientia, quæ nos à libidinum impetu, & formidinum terrore vindicet. 2. de Or. 7. Laudem aliquorum iam propè senescentem, ab obliuione hominum, atque à silentio vindicare. Ibid. 199. Vt ista ab solitudine domum meam vindicarem. Ibid. 214. M. Scarus, qui si audierit hanc autoritatem grauitatis lux vindicari à te, Crasse, iam credo huc veniat, &c. 2. de Or. 145. Me tamen ista ofcitant sapientia in libertatem vindicabit. 2. A. 93. Pecunia quæ nos posset à tributis vindicare. de Cl. 103. Cn. Carbo morte voluntaria se à seueritate iudicis vindicabit. 1. Qu. Fr. 4. Te innocentia tua, & misericordia hominum vindicat hoc tempore à molestia. 3. 1. Teque item ab eo vindico & libero. Ibid. Presertim cum vnus esset, qui posset se de absente vindicare. pro Mur. 26. Sed anne tu dicis, qui causa vindicaueris. 1. de Or. 42. Agere cum aliquo lege, & vindicare. || 10. Fa. 31. Qui me & Remp. vindicare in liber-

tatem paratus sum; *Frag. ep. Quo beneficio per te me vnà cum Repub. in libertatem vindicasset. Horrenf. Imitator, vt tibi quidem videretur, naturæ nos vindicat.

Confugio, pro R. P. 25. Vt se aliquando ad suos vindicaret.

ADVERB. Acerrimè maleficia, pro S. R. Acerrimè peccatum, 3. Ver. Publicè, 7. Ver. Vehementer, pro Quint.

VINDICOR, defendor. 7. At. 2. Ego istos liberos non addixi, praferim cum adesset nemo, à quo rectè vindicarentur.

Punior. 2. de Inu. 80. Peccata iudicij vindicari. pro Mil. 19. Hominum consilia, non exitus rerum legibus vindicantur.

ADVERB. Rectè, 7. Attic.

VINDICTA *libertas*, siue pratoris virgula qua seruis domus se libertatem significabat, cum ea capere seruis tangebatur. pro Rab. 16. Seruos suppliciorum metu dominorum benignitas vna vindicta liberat. Top. 10. Neque censu, neque vindicta, neque testamento liber factus est.

VINEA, locus vitibus constructus. 2. con. Rull. 66. Iugera ccc. vbi institui vinearum possunt. 1. de Diu. 31. Quæ vnà maxima esset in vinea. ibid. In vinea media dicitur constituisse: cumque in quatuor partes vineam diuisisset. de Sen. 54. Segetibus & pratis & vineis & arbutis res rusticæ lætæ sunt.

VINEÆ, bellica machina, & propugnaculum. 15. Fam. 4. Aggere, vineis, turribus oppugnavi. 8. A. 17. Conductæ vineæ sunt, pugnantur acerrimè.

VINETVM, vinea. 3. de Nat. 86. Vineta & oliueta. 2. de Leg. 21. Vineta, & vitgeta, &c. 2. de Nat. 167. Si vinetis cuiuspiam tempestas nocuerit.

VINITOR, vinearum cultor. 5. de Fin. 40. An ea quæ per vitonem vitis antea consequbatur, etiam per se ipsam carbit.

VIOLENTIA, ebrietas. 4. Tusc. 26. Egrotationi subiecta sunt auaritia, & liguritia, vinolentia, cupidia. 2. de Inuen. 17. Vt amor, iracundia, agridudo, vinolentia. 2. A. 101. Quid furiosam vinolentiam tuam profertam? 5. Tusc. 118. Ne sobrius in vinolentiam vinolentorum incidat. Top.

ADIVNCT. Furiosa, 2. Phil. Vitilis, 4. Tusc.

VIOLENTVS, ebrius, temulentus, vini plenus. (siccus, sobrius. Orat. 99. Furere apud fanos, & quasi inter sobrios bacchari vinolentus videtur. 4. Acad. 52. Ne vinolenti quidem hoc faciunt. 1. con. Rull. 1. Vtrum hæc vobis videntur consilia siccorum, an vinolentorum somnia? 5. Tusc. 118. Aut ne sobrius in vinolentiam vinolentorum incidat. I. P. 13. Vinolenta medicamina. * de suis consil. Vinolenti adolecentes. || de Fat. 10. Lege, VITIOSVS.

VINVM. 3. de Nat. 69. Vinum ægrotis quia prodest raro, nocet sapissimè, melius esse non adhibere omnino. de Am. 69. Verèrima quæque (vt ea vina quæ vetustatem ferunt) esse debent suauissima. de Sen. 65. Vt non omne vinum, sic non omnis ætas coalescit vetustate. 2. de Diu. 117. De vino aut falsamento putes loqui, quæ euanescent vetustate. 5. Tusc. 13. Leuia vina nihil valent in aqua. 3. Offi. 91. Qui vinum fugiens vendat sciens, debeatne dicere. de Cla. 286. Vt si quis falerno vino delectetur, sed eo nec ita nouo, vt proximis consuliis natum velit: nec rursus ita vetere, vt Opimum, aut Anitium consulem quærat. 2. de Fin. 23. Quibus vinum diffusum è pleno sit cœnophoro, ex Lucil. 2. de Nat. 60. Fruges Cererem appellamus, vinum autem Liberum. Postq. in Sen. 12. Consul somni viniq. plenus. 3. de Nat. 78. Sumere vinum meracius. 2. A. 6. Vino Iustrisque confectus. 13. P. 24. In Iustris, popinis, alea, vino, tempus ætatis omne concupisisses, pro Qu. Gall. Ex vino yacillantes. || 12. P. 26. Cuius acerbitas morum, &c. ne vino quidè permista temperari solet.

ADIVNCT. Fugiens, 1. Offi. Leuia, 5. Tusc. Meracius, 3. de Nat. Nouum. (i. vetus, de Clar.

Syntaxis. Leuia vna nihil valent in aqua. Vinum alicui diffundere è. Vinum sumere.

VIOLA. 5. Tusc. 73. An tu me in viola putas, aut in rosa dicere?

VIOLENTER, iniuriosè, & per vim. 1. Offi. 23. Manus violentè afferre alicui.

VIOLENTIA, vis, impetus, vis maior. Antequàm. 12. Nostorum inimicorum vis atque violentia. Ibid. Si violentiæ impetu opprimimur, decedam, &c. 12. A. 26. Noui hominis furorem noui effrenatam violentiam.

Syntaxis. Vis & violentia. Violentia impetu. Furor ac violentia.

VIOLENTVS, qui vim affert. pro Cla. 138. Populus Romanus sua sponte pacatus hominum scditiosorum vocibus, vt violentissimis tempestatibus concitatur. 5. de Fin. 72. Sic nimis violentum est, nulla dicere. 2. A. 68. Quamuis sis, vt es, violentus & furens, de Arusp. 46. Alicuius futentes atque violenti impetus. 1. A. 29. Opes violentas, & minimè ferendam potentiam concupiscere. 5. 19. Homo vehementis & violentus.

Syntaxis. Impetus furens ac violenti. Vehemens ac violentus.

VIOLANDVS, ledendus. 1. Fa. 9. Ad rempub. violandam. 8. At. 3. Is in nobis violandis putabit se aliquid habere populare. Para. 3. In patris vita violada, multa peccatur. Lege, SANCTVS, & VIRGO.

VIOLO, *ludo, offendo, polluo, macula afficio, imminuo religionē, ex aliquo loco eripio.* pro Qu. 73. Violare existimationem alicuius. 3. de Fi. 12. Violare parentes. 9. At. 18. Præterea te ipsum quodam modo hic violavit, cum in me tam improbus fuit. de Arusp. 8. Qui facta Bonæ dea, quæ viri oculis, ne imprudentis quidem aspici fas est, non solum aspectu viri, sed etiam flagitio stuproque violavit. pro S. R. 109. Violare atque imminere ius & officium. 2. A. 3. Violare amicitiam. 3. de Nat. 59. Violare virginitatem alicuius. pro Rab. 7. Violare loca religiosa. * con. C. Anton. Leges, & questiones, iudicia violavit. ibid. Vt violaveris provinciam. || de Arusp. 46. & 9. Fa. 22. *polluere, imminere, violare.*

VIRIBUS, *Impurissime, terribile, pro Dom. Indignis rem honestissimam, l. de Inu.*

VIOLATOR, pro Dom. 104. & 13. Fa. 13. Nisi quid in ea re existimas violari existimationem tuam. 10. 7. Et si minori in re violatur tua dignitas. 9. Attic. 13. Iudicavi te eo bello violari. || de Atusp. 46. Hominem de Rep. sapienter impurissimi voce hominis violari. *violator, violator, violator.*

VIOLATA, *vs. 7. V. 86. Sacra ab isto polluta & violata.* pro S. R. 71. Quæ violata sunt, expiari solere. de Aruf. 2. 4. & 25. Deformatum, inquinatum, peruersum, conturbatum. *& ibid. de pollutis & violatis ludis.* Postq. in Sen. 6. Optimi Trib. pleb. sanctissimum corpus non solum tactum aut violatum manu, sed vulneratum ferro, confectumque vidistis.

VIPERA, *anguis.* de Ar. 50. Etiamne in Senatu atque in deliciis quidam optimi viri viperam illam venenatam ac pestiferam habere potuerunt.

VIPERINUS, *Venenata ac pestifera, de Arusp.*

VIPERINUS, *2. de Fin. 94. Viperinus morsus. 2. Tusc. 14.*

VIR, *fortis homo, bonæ quivis. 2. Tusc. 53. Ita & tulit dolorem vt vir, & vt homo maiore ferre sine causa necessaria noluit.* pro Cæl. 11. Cum is iam se corroborauisset, ac vir inter viros esset. 2. Q.

VIR, *10. Sed cum veneris, virum te putabo: si Sallustij Empedoclea legeris, hominem non putabo.* pro Flac. 52. Si ciuitas per viros bonos, graueque homines, querelas ad nos detulisset. 4. de Fin. Vir dignus memoria. 1. Fa. 7. Vir excellens. 2. 2. Vir clarissimus. Ibid. 6. Vir bonus, memor, gratus. 2. Tusc. 43. Appellata est enim ex viro virtus. Ibid. Si virtutis compotes, vel potius si viri esse volumus. 8. Fa. 4. Quindecimuir. 4. Acad. 136. Quinquen-

VIR, *pro Mil. 56. Vir a viro lectus. 3. de Fin. 29. Vir altus & excellens. 3. de Fin. 29. Vir stabilis & firmo & magno animo. 2. de Or. 85. Vir bonus, orator. 10. Att. 11. Vir planè & ciuius bonus. Parad. 2. Vir bonus & sapiens & fortis, miser esse nemo potest. 3. Offic. 77. Vir bonus nõ modò facere, sed ne cogitare quid quicquam audebit, quod non audeat prædicare. 5. Tusc. 48. Iam verò qui potest vir bonus non ad id, quod laudabile sit omnia referre quæ agit, quæque sentit. Ibid. Vir bonus refert omnia ad beatè viuendum. 1. de Fin. 36. Vir clarus & fortis. Cat. 22. Vir clarus & honoratus. 4. Acad. 72. Vir clarus, sed tamè popularis. 4. Tusc. 55. Vir constans ac sapiens. 8. At. Vir cum autoritate. 3. de Fin. 6. Vir diuinus ac singularis. 2. Tusc. 39. Vir doctus sapiensq. 3. 36. Vir effeminatus. Ibid. 15. Vir fortis ægritudine nunquã afficitur. 2. 57. Vir fortis & animosus. Ib. 56. Vir fortis ac sapiens nunquam ne ingemiscit quidem, nisi forte vt si intendat ad firmitatem. 3. 48. Vir grauis & sapiens. 1. Ac. 13. Vir magnus. 1. de Nat. 121. Vir magnus in primis. 4. Tusc. 61. Vir magnanimus & fortis. 2. 41. Vir natus ad gloriam, vllã partem animi tam mollè habebit, quam non meditatione & ratione corroboret. 86. Scip. 1. Vir optimus atq. inuictissimus. 5. Tusc. 68. Vir præstas optimis artibus. 1. 100. Vir præstans virtutis & sapientiæ gloria. Cat. 61. Vir primarius. 2. de Fi. 1. 66. Vir primarius populi. 1. Tusc. 74. Vir sapiens, quum Deus ipse causam iustam dederit, lætus ex his tenebris in lucem illum excesserit. 5. 104. An tibicines iique qui fidibus vtuntur, suo, non multitudinis arbitrio, cantus numerosque moderantur. vir sapiens multò arte maiore præditus, non quid verissimum sit, sed quid velit, vulgus exquiret. Ibid. 54. Sed quum sapiens & bonus vir suffragis præterit, non populus à bono Consule potius, quam ille à vano populo repulsam fert? 1. 74. Vir sapiens vincula carceris non ruperit *(id est, non sponte mortè sibi attulerit)* sed tanquam à magistratu, vt ab aliqua potestate legitima, sic à deo euocatus atque emissus exierit. 5. 48. Vir igitur temperatus, constans, sine metu, sine ægritudine, sine alacritate vllã, sine libidine, nonne beatus? 2. 43. Viri propria maximè est fortitudo. 5. 48. Boni viri vita laudabilis. 1. Offic. 82. Magni viri est, rebus agitatissimis, punire fontes, multitudinem conferuare in omni fortuna, tecta atque honesta retinere. 5. Tusc. 31. Quæ sunt magni cuiusdam & alti viri. 3. V. 64. Virum habere. 4. Tusc. 42. Virum videri negat Peripaterici, qui irasci nesciat. 4. Fa. 13. Ad agendum semper aliquid dignum viro natus. 2. Fa. 1. Graui teste priuatus sum amoris libidinis erga te mei, patre tuo clarissimo viro: qui cum suis laudibus, tum verò, &c. 15. 16. Cum vno fortissimo viro loquor. 1. de Fin. 36. Clari & fortes viri commemorandi, eorumque facta non emolumento aliquo, sed*

ipius honestatis decore laudanda. 1. de Di. 88. Viri clari & præstantes. 1. Tusc. 45. Viri delecti. 2. de Nat. 62. Viri beneficiis excellentes. 2. Tusc. 58. Non sentiunt viri fortes in acie vulnera: vel sentiunt, sed mori malunt, quam tantillum modò de dignitatis gradu dimoueri. 1. de Di. 88. Viri humiles & obscuri. 4. Ac. 129. Summi viri. 2. Tusc. 43. Virorum fortium & magnanimorum, & patientium, & humana vicentium est, toleranter dolorem pati. 1. Offic. 63. Itaque viros fortes & magnanimos, eosdem bonos & simplices veritatis amicos, minimeque fallaces esse volumus. pro Flac. 52. Si ciuitas per viros bonos graueque homines, querelas ad vos detulisset. 1. Tusc. 6. Ab optimis illis quidem viris, sed non satis eruditis.

VIRI, *Sadem hinc nomini, quæ HOMINI à Cicerone tribuuntur, ubi satis magnam similitudinem descriptam inuenies.*

Syntaxis. *Vir altus & excellens, Vir clarus & honoratus, popularis, diuinus, ac singularis. In primis magnus, primarius. Viri est propria fortitudo. Magnus & altus vir. Humilis & obscurus. Patiens & humana vincens, fortisque.*

VIREO, 5. Tusc. 37. Itaque & arbores, & vites, & ea quæ, &c. alia semper virent, alia hyeme nudata, verno tempore frondescent.

VIRES, *vires, nerui, lacerti, robur, latera, facultas.* 1. de Or. 149. Plerique in hoc vires exercent suas. 7. At. 3. Nolim respub. tantas tibi vires de disse. pro Pomp. 40. Eximia vis remigum. 8. Fa. 16. Omni vi te retinuissem. 4. 7. Viribus ac lacertis pugnare. Or. 76. Esse plurimi sanguinis, habere aliquem succum, nõ carere illis maximis viribus. de Opt. 8. Quidam vires, lacertos, & sanguinem quærunt. 11. Fa. 18. Colligere vires. 1. de Or. 242. Amentatas hastas oratoris lacertis viribusq; torquere. 5. A. 32. Experietur contentientis Senatus neruos atque vires. 3. Offic. 25. Vt excellas etiam pulchritudine & viribus. pro Cæl. 59. Vir maximis viribus. 5. Fa. 5. Quæ omnibus meis viribus sustinebo. 3. Tusc. 6. Omnibus opibus viribusque elaborandum est, vt, &c. Ibid. 27. Neque enim viribus atque opibus repugnare alicui. de Sen. 2. 7. Quod homini naturaliter instum est, eo vti decet: & quicquid agas, agere pro viribus. 1. de Leg. 6. Antipater habuit vires agrestes & horridas. Parad. 2. Virtus maximas vires habet. de Sen. 3. Nec vos quidem T. Pontij centurionis vires habetis. Ibid. 27. Neque nunc vires desidero adolescentis, non plus quam adolescens vires tauri, aut elephantis desiderabam. 1. de Or. 199. Iam me vires deficere cœperunt. 12. A. 24. Semel circumfessus lectis valentissimorum hominum viribus cecidi sciens. de Sen. 17. Non enim viribus, aut velocitatibus, aut celeritate corporum res magna geruntur, sed consilio, & autoritate, & sententia. Qu. de Pet. 27. Ex ea copia coniectura fieri poterit, quantum sis in campo virium & facultatis habiturus.

Syntaxis. *Vires suas exercere. Vires alicui dare. Vis eximia. Vires ac lacerti. Oratio plurimo sanguine, habens succum, non carens viribus. Collecta vires. Lacertis ac viribus contorquere. Nerui ac vires. Omnibus viribus & opibus repugnare. Multum habere virium & facultatis.*

VIRGAE, *aduersaria, minima, pro Mur. Agrestes, & horridæ, 2. de Leg. Bonæ, de Sen. Debiles, pro Mil. Infirma, 6. Ver. Inregerrimæ, 4. Ver. Magnæ, pro Cæl. Maxima, Or. Reliquæ, 2. de Or. Tanta, 1. Attic. Valida, Arat.*

VIRGA, *flagellum.* pro Rab. 12. Portia lex virgas ab omniũ ciuium Rom. corpore amouit, hic misericors flagella reuulit. 5. V. 70. Virgis ad necem cædi. pro Flac. 17. Cæsus est virgis Cynicus ille Athenagoras, qui, &c. 1. de Di. 55. Seruus per circum cum virgis cæderetur, furcam ferens ductus est.

VIRGIVM, *locus virgis confusus ad illigandas vites, qualis est America salix. 2. de Leg. 21. Vineta virgetaque.*

VIRGINALIS, 1. de Diu. 66. Virginalis modestia. pro Qu. 39. Homo timidus virginali verecundia. 6. V. 5. Duo signa virginali habitu atque vestitu. *(retine hoc, Habitu, & vestitu.)* 2. Tusc. 21. Heu virginalem me ore ploratim edere. *Poeta.*

VIRGINITAS, *castitas, castimonia.* 3. de Nat. 59. Minerua patrem dicitur interemisse, virginitatem suam violare cupientem.

VIRGO, pro Dom. 92. Clodium alloquens: Tu fororem tuam virginem esse non sivist. de Cl. 330. Domi teneamus eloquentiam, septem liberali custodia, tueamurque vt adultam virginem castè. Or. 64. Virgo casta, verecunda, incorrupta. 3. C. 9. Post virginum abolutionem. 2. de Nat. 110.

Spicum illustre gerens splendens corpore virgo.

9. Fa. 22. Virginem me quondam inuitam per vim violat.

VIRGULA, *1. Offic. 152. Si omnia nobis, quæ ad victum cultumque pertinent, quasi virgula diuina (vt aiunt) suppeditentur.* 8. A. 23. Virgula stantem circumscriptis, dixitque, &c.

VIRGULTA, *1. Offic. 152. Si omnia nobis, quæ ad victum cultumque pertinent, quasi virgula diuina (vt aiunt) suppeditentur.* 8. A. 23. Virgula stantem circumscriptis, dixitque, &c.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

VIRGULTA, *sunt virga, & alia stirpes passim enascentes.* pro Cæl. 42. Via deserta & inculta, atq; interclusa iam frondibus & virgultis.

virgultis. 1. de Diu. 49. Omnia arbuta & virgulta peruertere.

VIRIAS. Viriaticus. de Clar. 84. Viriati bello. *Alij, Viriatico, legum.*

VIRIDICATVS, viridibus confusa. 3. Qu. Fr. 1. Palastia & sylua viridicata.

VIRIDIS, habens viriditatem. 3. V. 45. Ignem ex lignis viridibus atque humidis fieri iussit. 5. 47. Campi collesque nitidissimi viridissimi que. 1. de Diu. 15. Lentiscus semper viridis. 1. de Leg. 15. In viridi & opaca ripa inambulare.

VIRIDITAS. 3. Tusc. 75. Quamdiu insit & vigeat, & habeat quandam viriditatem. de Prou. 29. An laurea illa magnis periculis parta, amittit longo intervallo viriditatem: de Sen. 57. Pratorum viriditas. Ibid. 51. Terra semen tepesactum coplexu suo diffundit, & elicit herbescentem ex eo viriditatem. de Amic. 11. Senectus aufert eam viriditatem, in qua etiam tunc erat Scipio.

VIRILIS, viri proprium. 1. de Or. 2. 3. Sic illam orationem discretam sibi & oratoriam videri, fortem & virilem non videri. 3. 318. Fortis ac virilis laterum inflexio. Orat. 59. Virilis vox. pro Sest. 10. Aliquid doloris virilis habuisse. 3. Tusc. 22. Fortis, & ut ita dicam, virilis oratio. 2. de Finib. 47. Verereturque quicquam dicere, aut facere, quod parum virile videatur. 15. At. 25. Sed tamen nonnullos interdum iacit igniculos viriles.

¶ *Cum nomine, Pars: sine. 6. V. 81.* Est aliqua mea pars virilis, quod eius civitatis sum, qua ille clarum reddidit. 5. 7. Plus etiam quam pars virilis postulat, oneris suscepi. pro Sest. 138. Hæc qui pro virili parte defendunt, optimates sunt. 13. A. 8. Tum me eius beneficio plus quam pro virili parte obligatum puto.

† **ADVERB.** Parum. 2. de Fin.

VIRILITER, fortiter. 1. Off. 94. Quod viriliter animoque magno sit, id dignum viro & decorum videtur. 2. Tusc. 65. & 4. ad Her. 17. Viriliter sese expedire.

VIRITIM, per singulos viros, in viros singulos. de Clar. 57. Flaminius tribunos ple. legem de agro Gallico & Piceno viritim diuidendo tulit. de Sen. 11. 3. Tusc. 48. Nolim mea bona tibi viritim diuidere liceat: sed si facias partem, petam.

VIRTUS, mediocritas, bonitas, probitas, fortitudo, vis, vires, ars, facultas, integritas, perfecta mens, absoluta ratio. 5. Tusc. 39. & 2. de In. 159. Virtus est animi habitus, naturæ modo, rationi contentaneus. 4. Tusc. 34. Virtus est recta ratio. ibid. Virtus est affectio animi constans conueniensque, laudabiles efficiens eos, in quibus est, &c. 2. 43. Appellata enim ex viro virtus. ibid. Virtus à viris nomen est mutuata. ibid. Virtus est recta animi affectio. 3. de Nat. 38. Virtus diuisio quadripartita. Part. 76. Virtutem in duas partes diuidi, prudentiam & temperantiam, iustitiam autem & fortitudinem esse sub temperantia. 1. Off. 18. Virtus ferè omnis in tribus rebus vertitur, quarum vna est in percipiendis; quid in quaque re verum sit, &c. alterum, cohibere motus animi turbatos, quos, &c. tertium, iis, in quibus eum congregamus, uti moderatè & scienter. 2. de Orat. 342. Vera laus vni virtuti debetur. ibid. 343. Virtus est per se ipsa laudabilis, & sine qua nihil laudari potest. 3. de Nat. 86. Virtutem nemo vnquam acceptam Deo retulit, & rectè: propter virtutem enim iure laudamus, & in virtute gloriamur. pro Arch. 28. Virtus nullam mercedem laborum periculorumque suorum desiderat, præter hanc laudis & gloriæ. pro Mil. 98. Ex omnibus præmiis virtutis amplissimum præmium est gloria. 1. de Orat. 226. Virtus & semper & sola libera est, quæ etiam si corpora capta sint armis, & constricta vinculis, tamen ius suum atque omnium rerum impunitam libertatem tenet. 4. A. 13. Omnia alia falsa, incerta sunt, caduca, mobilia: virtus est vna altissimis defixa radicibus, quæ nulla vnquam vi labefactari potest. 9. Fam. 14. Nihil est enim, mihi crede, virtute formosius, nihil pulchrius, nihil amabilius. 5. Tusc. 43. Omnes virtutis compotes beati sunt. pro Sest. 60. Ignari quid virtus valeat, quæ in tempestate quæta est, & lucet in tenebris, & pulsa loco manet tamen, atque hæret in patria, splendetque per sese semper, nec alienis vnquam sordibus obsolecit. de Cl. 280. Honos est præmium virtutis, iudicio studioque civium delatus ad aliquem. 1. de Orat. 247. Legibus & præmia proposita sunt, virtutibus, & supplicia vitiiis. ibid. Virtutem hominibus (si modo tradi ratione possit) instituendo & persuadendo, non minis & vi ac metu tradi. 6. Fa. 18.

¶ *Τὴν δ' ἀρετὴν ἰδὲ μὲν ἐν προτάξει βίῃ ἔσθ' ἄριστον ἄδραστον, ἔρε.*

1. de Or. 204. Socrates dicebat perfectum sibi opus esse, si quis satis esset concitatus cohortatione sua ad studium cognoscendæ virtutis. pro Arch. 29. Nunc insidet quædam in optimo quoque virtus, quæ noctes & dies animum gloriæ stimulis concitet. Anteq. 7. Si dulcis est gloria, consequere virtutem: noli abdicere labores, petere honorem. Postq. ad Quir. 20. Dixit se non commissurum, ut virtutem animi non haberet, quam nunquam perdidisset. 1. de Or. 23. Spinofam & exilem orationem eorum esse, qui dicunt, qui vnam virtutem habeat, eum omnes habere. 3. Off. 35. A me ipso sæpe disputatum est, qui vnam haberet, omnes habere virtutes. ibid. Nunc ita se iungo quasi possit quisquam, qui non idem prudens sit, iustus esse. 2. Tusc. 32. Virtutem si vnâ amiseris, & si amitti virtus non potest, sed si vnam

confessus fueris te non habere, nullam esse te habiturum. 3. de Orat. 52. Omnes virtutes sunt æquales & pares, sed tamen est species alia magis alia formosa. de Cl. 149. Omnis virtus est mediocritate quadam esse moderata. 1. Offic. 19. Virtutes omnes omnis in actione consistit. 1. de Nat. 111. Virtus actiuosa est, Deus autem vester nihil agens. 7. At. 1. Quam non est facilis virtus, quam verò difficilis eius diuturna simulatio. 2. de Nat. 3. D. 78. Virtus, quæ vetat spectare fortunam, dum præstetur fides. pro Pl. 60. Is gloria maximè excellit, qui virtute plurimum prædestia, temperantia, iustitia: hæ enim bonum virum videntur potius attingere. pro Mur. 23. Aliis ego te virtutibus continentia, grauitatis, iustitia, fidei, cæteris omnibus: consulatum dignissimum semper iudicauit. 4. Fa. 7. Pro tuis maximis clarissimisque virtutibus. 5. 17. Virtus eximia alicuius L. Pifo, qui tantarum virtute atque integritate fuit, ut, &c. Postq. in Sen. 5. Singularis & præstantissima virtus P. Lentuli. pro Dom. 39. Vir singulari virtute præditus. de Cl. 129. Is virtute animi atque vita fuit bonus autor in Senatu. pro Rab. 24. Virtus & honestas, & pudor cum Coss. esse cogebat. pro Font. 39. Vita sociata virtus, mortis comes gloria fuisse. Brut. 16. Durior est conditio spectatae virtutis, quam incognita. Parad. 1. Quod rectum, & honestum, & cum virtute est. de Vn. 19. Animus & ortus, & virtute est antiquior corpore. 10. Fam. 3. Virtute duce, comite fortuna. pro Cl. 39. Non ille honorem à pueritia, non studia virtutis, non vllum existimationis bonæ fructum vnquam cogitarat. pro Pomp. 36. Non solum belladi virtus in summo imperatore quaerenda est, sed multæ sunt artes eximie huius administratae comitantesque virtutis, ac primum innocentia, &c. temperantia, &c. facilitas, &c. ingenium, humanitas, &c. 2. de Ora. 120. Alterum est, in quo oratoris vis illa diuina virtusque cernitur. 1. Qu. Fr. 1. 23. In virtute atque humanitate percipienda. 1. de Ora. 48. Dicendi virtus sine rerum scientia extare non potest. Orat. 35. Tempora inimica virtuti. Ibid. 33. Admirabilis fama virtutum incredibilem alicuius. 4. V. 7. Ea patientia, virtus, frugalitasque est, ut, &c. de Cl. 65. In Catonis orationibus omnibus omnes oratorias virtutes reperiuntur. 2. de Or. 247. Est autem hæc huius generis virtus, ut, &c. pro Plan. 12. Vir sine virtute & ingenio. pro Planc. 78. Non dicam miser (natura enim abhorret à virtute verbi) sed, &c. 1. de Leg. 45. Nam nec arboris, nec equi virtus, quæ dicitur, in quo abutimur nomine, in opinione sita est, sed in natura. 2. de Inu. 114. Præmia virtutis & officij sancta & casta esse oportere. Ibid. Ob egregiam virtutem. 1. de Ora. 83. Virtutes ipsas esse inter se æquales & pares, ita qui esset eloquens, eum virtutes omnes habere atque esse sapientem. 1. Qu. Fr. 1. 7. Nequaquam satis esse, ipsum has te habere virtutes, sed esse circumspiciendum diligenter. Ibidem. 29. Omnes de tua virtute, integritate, humanitate commemorant. In Pisonem. 57. Iusta gloria, qui est fructus veræ virtutis honestissimus. 5. Anton. 35. Nec enim vllam mercedem tanta virtus desiderat, præter hanc laudis & gloriæ: qua etiam si careat, tamen sit se ipsa contenta. 14. P. 17. Excellentium hominum virtus imitatione, non inuidia digna est. Ibid. 18. Ut cursu cursus, sic in viris fortibus virtus virtute superatur. 1. de Leg. 25. Virtus nihil aliud est, quam in se perfecta & ad summum perducta natura. pro Flac. 62. Adfunt Lacedæmonis, cuius civitatis spectata ac nobilitata virtus non solum natura corroborata, verum etiam disciplina putatur. 3. de Nat. 50. Augendæ virtutis gratia. pro C. Corn. 1. In quo suspicionem omnem tollit C. Curionis virtus ac dignitas. Ibid. Adolescens summa nobilitate, eximia virtute præditus. * in Clod. Virtus non est imminuta. pro M. Sca. Possit virtutem sine præsidio fortunæ, quod contendisset, labore & constantia peruenire. Incer. Omnium virtutum possessores pauperes nominabimus?

¶ *Ars, disciplina.* 1. Offic. 115. Philosophia, ius ciuile, eloquentia, cæteræque virtutes.

† **ADIVNC.** Actiuosa, egregia, 1. de Inu. Admirabilis, 3. Phil. Admirabilis, incredibilisque, gratuita, similis, 14. Phil. Aequales & pares, bellica, 3. de Or. Afflicta, prostrata, maximè laetosa, fructuosa alii, laboriosa ipsi, aut periculosa, aut certè gratuita, laudabilis ipsa per se, reliquæ, similes, 2. de Ora. Aliena, ep. ad Bru. Amabilis, amans sui, clara & insignis, dura & quasi ferrea, gloriosa, memorabilisque, non inhumana, nec immanis, nec superba, solitaria, tenera atque tractabilis, de Amic. Aptæ, de Par. Bona, humana, propria, 1. de N. Clarissima, maximaque, 4. Fa. Difficilis, 7. Arct. Digna gloria, nota, illustresque, 4. de Fin. Diuina atque incredibilis, Imperatoris, militaris, multa, magna que, singularis, eximiaque, pro Pomp. Domina omnium rerum, 2. de Fin. Disparis, incredibili specie, notissima, oratoris, summa, tanta, de Clar. Excellentis, 5. Ver. Excellentis & summa, 9. Phil. Excellentissima, 3. de Na. Excellentes & singulares, eximia, pulchraque, 1. de Fin. Exigua, mirifica, 1. Att. Eximia, pro Clu. Eximia, exerna, multa, summa Imperatoris, pro Cel. Facilis, insignis, miranda, 4. Att. Formosa, 2. Tusc. Poeta. Formosa, pulchra, & amabilis, generosa, 4. Tusc. Grata ciuibus, præstantissima, pro Mil. Gravior & admirabilior, plurimæ, pro Qu. Lig. Humana, 2. de Diu. Imbecilla, 1. Acad. Immortalis, incredibilis, præstans in repub. quæta, pro Sest. Incredibilis atque diuina, memorabilis ac diuina,

diuina, 13. Phil. Incredibile, libera, Orat. Leuiore, 1. Offic. Manca, 3. de Fin. Magna incredibileque, pro Rab. Maxima, pro Pl. Minor, 1. ad Qu. Frat. Et ministræ & comites sapientiæ, oratoria, Part. Par, 2. Phil. Perennis, summa, pro Flac. Perfecta, 1. Tusc. Perfecta natura, & ad summum perducta, 1. de Leg. Perpetua, 1. Fam. Populares, pro Marc. Præclarissima, 6. Ver. & 2. Catil. Præstabilis insignisque, de Arusp. Præstans, pro Mur. Præstantissima, 15. Fam. Pristina, 1. Fam. Quotidiana, 1. de Or. Regiæ, pro Deior. Singularis & præstantissima, Postq. in Senat. Socia vitæ, pro Font. Vera, 1. P. Voluntariæ, non voluntariæ, posita in voluntate, 5. de Fin. Vniuersa, de Fato.

† Syntaxis. *Virtus animi habitus, affectio, à visis mutatur nomen. In hoc virtus vertitur, vt, &c. Virtutem habere non vnicam. Virtus & integritas. Virtus, honestas, pudor. Oratoris, vis & virtus. Ius ciuile, philosophia, eloquentia, ceteraque virtutes, id est, artes.*

† R. 5. *venenum.* de Amic. 89. Tamen is pati non possit, vt non acquirat aliquem apud quem euomat virus acerbatis suæ. in Arato.

*Hic valido cupide venantem percussit ictu,
Mortiferum in venas, figens per vulnera virus.*

† AD INCT. *Mortiferum, validum, Arat.*

† *vis, uerui, tori.* pro Dom. 14. 1. Magna vis est in deorum immortalium numine. 3. de Nat. 90. Vis omnis ac potestas deorum. 5. Tusc. 118. Magnum verò effecisti, si cantharidis vim consecutus es. 1. A. 3. Dictatura, quæ vim iam regiæ potestatis obfederat. 1. de Or. 88. Demosthenem summam vim habuisse dicendi. Ibid. 172. Antonij incredibile quædam, & propè singularis & diuina vis ingenij. 2. de Or. 120. Alterum est, in quo oratoris vis illa diuina, virtusque cernitur. 1. 196. Patria cuius rei tanta est vis, tanta natura, vt, &c. Ibid. 258. Illud vereor, ne maiorem vim ad deterrendum habeat, quàm ad cohortandum. pro Cec. 57. Eandem vim habet æquitatis ratio ad eum restituendum, qui vi deiectus est. 2. Offic. 19. Magna vis est in fortuna, in vitamque partem, vel ad secundas res, vel aduersas. Ibid. 44. Et si in eo ipso est maxima vis, vt simus ij, qui haberi velimus. pro Cæl. 58. Vim veneni aiunt Cælium esse expertum in seruo quodam ad rem ipsam parato, cuius perceleri interitu esset ab hoc comprobatum venenum. 2. de Diu. 37. Ego enim possum vel nescire, quæ vis sit cordis ad viuendum. Ibid. 47. Radices, quarum causam ignoramus, vim & effectum videmus. 1. 73. Quod ostentum habuit hanc vim, vt Dionysius paucis post diebus regnare cœperit. 2. 35. Ad hostiam deligendam ducem esse vim quamdam sentientem atque diuinam, quæ toto confuso mundo est. pro Cot. 35. Quod adiunctum est, id habet hanc vim, vt si ille in fœdere inferior. 3. Offic. 39. Hæc est vis huius annuli, & huius exempli, si nemo, &c. 1. de Orat. 189. Definitionibus quam vim res habeant, est exprimentum. Orat. 112. Rei vim ac naturam explicare. 1. de Or. 64. Vim vniuersam ac propriam oratoris definire. Ibid. 142. Omnis vis ac facultas oratoris in quinque partes distributa est. Ibid. 13. Vis dicendi Athenis inuenta est. Ibid. 10. Penè infinita vis ac materia artium. 4. At. 2. Doloris magnitudo vim quamdam nobis dicendi dedit. pro Mur. 30. Vi geritur res. Ibid. 1. Si illa solennis comitorum precatio tantam habet in se vim & religionem, quanta, &c. 1. de Diuin. 30. Cùm magna vis videretur esse in monitis interpretandis ac procurandis, in aruspicum disciplina. 1. de Nat. 26. Mentis infinitæ vi ac ratione designari & confici omnia. pro Rab. 21. Is animi vim & infirmitatem corporis ostendebat. pro Cec. 63. Interme qui vim haberent armorum ad nocendum. 2. de Diu. 63. Vim cœlestem ad eos qui in terris giugnantur, pertinere. 1. de Or. 113. Naturam ad dicendum vim afferre maximam. Ibid. 161. Vis incitatioque orationis. 5. A. 49. Cæsar omnem vim ingenij, quæ summa fuit in illo, in populari leuitate consumpsit. 3. Offic. 75. Si vir bonus hanc habeat vim, vt si conceperit, possit in locupletium testamentum nomen eius irrepere, hac vi non vtatur. pro Planc. 101. Si vitam mihi fors ademisset, aut vis aliqua maior reditum peremisset. 4. Tusc. 78. Aut rogandi sunt, vt si quam habent vlciscendi vim, differant in tempus aliud. Ibid. Tanta vis fuit pœnitendi. Orat. 229. Aliter in oratione nec impetus vllus nec vis esse potest. 1. Fa. 9. In te potissimum fractam illam & debilitatam vim suam contulit. Ibid. 7. Ea res tantam habet vim, vt, &c. 5. 8. Habere vim fœderis. 3. de Or. 176. Terram mediam esse, ac sua vi nutuque teneri. 1. de Fin. 50. Vis & natura rerum. pro Syll. 79. Vita ipsa ex vi sua naturaque facillimè perspicitur. pro Corn. 21. Postremò hæc vis esse istius & iuris & verbi, vt fundi populi beneficio nostro, non suo iure fiant. Ibid. Sed totum hoc in ea fuit positum semper ratione atque sententia, vt, &c. pro Dom. 53. Quæ est quasi alia vis, quæ sententia, Cecilie legis, nisi hæc, ne populo, &c. 6. Fa. 2. Quæ vis insit in his paucis verbis, si attendes, intelliges, &c. pro Cec. 57. Aequitate intellecta, nil ad rem pertinet, quæ verborum vis sit, ac nominum. Or. 72. Sine re nulla vis verbi est. 1. Q. Fr. 3. Quædam infinita vis lacrymarum & dolorum. 2. 3. Lexque de iis ferretur, vt qui non deceissent, ea pœna quæ est de vi, tenerentur. 1. Offic. 120. Ad hanc rationem maximam vim natura habet, fortuna proximam. 2. de Diu. 144. Id enim

celeritas significat, & vis equorum. de Amic. 15. In animorum consensione omnis vis amicitie est. Parad. 5. Cui quidem, quæ maximam vim habere dicitur, fortuna ipsa cedit. 1. de Leg. 16. Quantam vim rerum optimarum mens humana contineat. 3. 2. Magistratus hæc est vis, vt præsit præscribatque recta. pro Mil. 13. Nulla vis vnquam est in libera ciuitate suscepta inter ciues, non contra rem. Ibid. 63. Magna vis est conscientie, iudices, & magna in vtramque partem. Ibid. 68. Magna in hoc certè vis, & incredibilis animus, & non vnus viri vires iudicantur, siquidem, &c. pro R. P. 28. Ergo aderat vis (vt ait poëta ille nosster) quæ summas frangit, infirmatque opes. pro Mar. 8. Nulla est tanta vis, tanta copia, quæ non ferro ac viribus frangi possit. pro Pomp. 40. Eximia vis remigum. 8. Fam. 16. Omni vi te retinuissem. Top. 35. Cùm ex vi nominis argumentum elicitur. * Hort. Vt fame debilitetur equeorum nimis effrenata vis. 3. de Nat. Materiam habere & habuisse vim & naturam suam.

† *Impetus, casus.* pro S. R. 91. Multa sæpe imprudentibus imperatoribus vis belli ac turba molitur. pro Cl. 102. Incurfusio imperatoris, vis multitudinis, impetus tribunitius. pro Qu. 51. Vi ac necessitate coactus & inuitus hoc feci. pro Muræ. 49. Catilina Sulpitio vim denunciabat. 4. C. 23. Si vis improborum spem meam fefellerit. 7. At. 9. Decem annos non tibi à Senatu, sed à te ipso per vim & factionem datos. 5. V. 37. Cohibitio tollendi nisi pactus esset, vim adhibeat pacti. 7. Fa. 13.

—Vadunt solida vi.

† *Molestia.* pro R. P. 42. Hanc vim frigorum hyememque nos vix sustinemus.

† *Moderatio, gubernatio.* pro Mil. 84. Qui nullam vim cœlestem existimat, numenque diuinum.

† *Pondus, momentum, gravitas, fides.* 4. Acad. 117. Rationes quæ vim afferunt in docendo.

† *Violentia, iniuria.* pro Sest. 39. Vim vi repellere. pro Mil. 9. Vi vim illatam defendere. 2. At. 21. Et eò magis vis nobis timenda est. Anteq. 12. Cùm nostrorum inimicorum vim atque violentiam prospiciat. 4. At. 2. Facere vim alicui. pro Cec. 2. & 22. Ex conuentu vim fieri oportebat. 3. Offic. 110. & 1. C. 19. Adhibere vim alicui. Ibid. 21. Inferre vim & manus alicui. 9. At. 14. & 6. V. 148. Afferre vim alicui. 3. V. 62. Afferre vim matribus familias. pro Cec. 61. Si reperientur ita parati, vt vim corpori ac vitæ potuerint afferre. 1. Fa. 9. Vim neque parenti neque patriæ afferri oportere. pro Cec. 23. Prator interdixit de vi hominibus armatis. Ibid. 46. Omnis enim vis est, quæ periculo aut decedere nos alicunde cogit, aut prohibet accedere. 8. 8. Lex Plotia de vi. 2. de Fin. 66. Scruptata per vim Lucretia. 5. V. 207. Sustinere populus. Rom. nationem non vim, non arma, non bellum potest. 6. 121. Leges cum vi conferre.

† *Copia, vbertas.* 5. Tusc. 90. Magna vis auri & argenti. 6. V. 103. Magna vis eboris. 3. Q. Fr. 7. Magna vis aquæ. de Som. 5. Quem vt vidi, equidem vim lacrymarum profudi. de Prou. 5. Vim argentem dederat præclaro imperatori nostro, vt exhaustas domos replere posset.

† *Numerus, multitudo.* de Arusp. 22. Vis innumerabilis collecta feruorum. 7. Fa. 18. Maxima vis ranuncolorum. 6. V. 131. Vis maxima valorum.

† AD INCT. *Aduersaria, pertenuis, pro Cec. Acerrima, aptior numeris & carminibus, humana, perfecta rei natura & aptior, 3. de Nat. Acertina animi, 3. Tusc. Aliena. (sua, diuina, maxima, explicatio, perpetua, Oratoria dicendi, propria, tota, 1. Acad. Aperta, 3. Fa. Argentea, de Prou. Cælestis, eximia remigum, nocturna, pro Milon. Calamitosa, 4. Philip. Certa & propria quædam, innata, 1. de Inu. Communis, varia & maxima, Part. Conciliatrix humanæ societatis, non modò senior, sed æqualis, 1. de Leg. Concelerata, furiosa, incita, inueterata, pro Domo sua. Contraria, de Vniuers. Corufca fulminis, feminea, 2. Tusc. Diuturna, imbecillis, maxima ad rationem aliquam naturæ, proxima fortunæ, 2. Offic. Egregia quædam dicendi, incredibilis quædam, & propè singularis & diuina ingenij, penè infinita, maxima ad dicendum, summa dicendi, vniuersa ac propria oratoris, 1. de Orat. Quasi dux vitæ, & magistra officiorum, eloquendi, domina rerum, præclara, & diuina, terrena, vitalis, 2. de Nat. Extrema, ignea, 3. de Nat. Falsa.) (vera, naturalis, 4. Ac. Felix, 3. Phil. Fortuita, 2. de Diu. Fracta, debilitata, 1. Fa. Hyemalis, 5. Tusc. Incredibilis, 9. Phi. Inexpectata, & repentina, magna & incredibilis naturæ, non sua sed extranea ingenij, 2. de Or. Inferna, torua, Arat. Infinita lacrymarum, 1. ad Qu. Fr. Insignis, particeps rationis atque ordinis, summa & magna ac diligenti contemplatione dignissima, 1. de Or. Magna, repentina, pro Sest. Magna animi, maior. Or. Magna eboris, 2. Verr. Maxima auri & argenti, pro Pomp. Minor, mirabilis, 2. de Finib. Minor, ranuncolorum, 7. Fam. Nefaria, innumerabilis, de Arusp. Parua, 1. Offic. Sentiens & diuina, 1. Ver. Sæuior, & vehementior & interdum lenior, 3. de Leg. Perspicua, 5. de Fin. Propria animi, Som. Scip. Solida, 6. Fa. Summa potestatis, pro Cl. Summa vocis, vetus, iudiciorum, de Clar. Tanta, 4. Ver. & 16. Attic. Tribunitia, pro Planc.*

† Syntaxis. *Vis diuina oratoris, & virtus. Vis veneni, cordis ad viuendum. Vis & effectus radicum. Vis & natura. Vis ac facultas. Vis geritur res. Vis ac ratio metis. Animi vis. (corporis infirmitas vis & incitatio orationis. Impetus & vis eiusdem. Conferre in aliquem vim suam. Sua vi, nutuque terra tenetur. Habere vim, sapissimè Cic. vsurpat, Celeritas & vis equi. Vis cælestis, numenque diuinum.*

Vim

Vim illatam defendere. Vis frigorum. Vis ranarum, argenti. Argentam magnam vim accipere: pro argenti.

VISCERA, *intima nobiliores partes corporis, intestina.* 2. de Fin. 96. Tanti aderant morbi vesicæ & viscerum. 2. de Nat. 18. Terrena ipsa viscerum soliditas. in Vat. 13. Tela in tuis pulmonibus & visceribus adhærebunt. 4. Tusc. 24. Permanat in venas, & hæret in visceribus id malum. *ibid.* Cùm hic feruor tanquam in venis medullisque infederit. 1. C. 31. Periculum autem residebit, & erit inclusum penitus in venis atque visceribus reip. 5. Tusc. 27. Metrodorus, qui omne bonum in visceribus medullisque condidit. pro Dom. 124. Is extruxit villam in Tusculano visceribus ararij. 6. Att. 1. Sed noli me putare *ἐν τοῖς ὕδασι* illa tua abieciſſe, quæ mihi in visceribus hærent. 2. de Or. 318. Hæc non extrinsecus alicunde quærenda, sed ex ipsis visceribus causæ sumenda sunt. 1. A. 36. Qui in medullis pop. Romani ac visceribus quærebant. 14. P. 25. Cæsar Antonij crudelitatem non solum à iugulis nostris, sed etiam à membris visceribusque auerit. 2. de Fin. 94. & 1. Tusc. 19. Venæ viscerum.

Syntaxis. *Pulmones & viscera. Venæ ac viscera. Viscera ararij. Hoc tuum mihi hæret in visceribus. Ex medullis ac visceribus Reip. Non solum à iugulis, sed etiam à membris ac visceribus arcere ferrum. hic membrum, partem significat abditam atque præstantem.*

VISCERATIO, *cruda carnis distributio, quæ solenni ritu fiebat.* 2. Offic. 55. Prodigij, qui epulis & viscerationibus, & gladiatorum muneribus pecunias profundunt.

VISCVS. 2. de Nat. 144. Bestiolæ in sordibus tanquam in visco inhærescunt.

VISENDVS, *spectandus, magnificus.* in Vat. 31. Epulum omni apparatu ornatum; visendo. pro Pomp. 61. Eam rem populus Rom. non modò vidit, sed etiam studio omni visendam putauit. *ibid.* 40. Quæ cæteri tollenda arbitrabantur, ea sibi ille ne visenda quidem existimabat. de Opt. 22. Quid enim tam visendum aut audiendum fuit, quàm, &c.

VISENDI. 5. Tusc. 9. Qui nec plausum, nec lucrum quærent, sed visendi causa venirent, studiosèque perspicerent quid ageretur, & quomodo. de Vniu. 2. Cratippus Ephefum venit mei salutandi & visendi causa. 7. V. 65. Ex oppidis visendi causa conuenirent. 6. 4. Cupido ille, propter quem Thespiz visuntur: nam visendi alia causa nulla est. 1. Tusc. 44. Infatiabilis cupiditas veri visendi.

VISIO, *visum, species, spectrum.* 1. de Nat. 110. At quàm licenter fluentium frequenter fit transitio visionum. 2. de Diu. 120. Animos externa & aduentitia visione pulsari. 4. Acad. 33. Visio veri falsique communis à quibusdam putatur. 2. Tusc. 42. Falsaque eius visione ac specie moueri homines dico vehementius.

ADIVNCT. Communis veri & falsi, probabilis. (improbabilis, inanes, 4. Aca. Externa & aduentitia, 1. de Diu. Falsæ, 2. Tusc. Fluentes, 1. de Nat.

VISITVS. 5. de Fin. 94. Is cùm podagræ doloribus arderet, visitassetque hominem Carneades & tristis exiret. Manc quæso, inquit, &c.

VISO, *uiso, visito.* 2. Tusc. 61. Sed cùm audisset eum grauior esse ægrum, voluit tamen nobilissimum philosophum visere: quem cùm vidisset, & salutauisset, honorificèque verbis prosequutus esset, dixit, &c. 9. Fam. 23. Sed tamen constitui ad te venisse, vt & viderem te, & viserem, & cœnarem etiam. 7. 1. Posthac ad ludos venies, nosque vises. 12. Artic. 27. Velim aliquando puerum visas. 8. 5. Iam pridem cupio Alexandriam, reliquamque Aegyptum visere. 1. 3. Visere aliquem longo intervallo. 1. Tusc. 44. Cùm laxari curis sumus, spectare aliquid volumus & visere. 6. V. 5. Messanam vt quisque nostrum venerat, visere solebat.

VISOR. 1. Offic. 138. Domus Cn. Octauij vulgò visebatur.

Syntaxis. *Nihil tam est visendum. Nec visendum est hoc à bono viro. Spectare & visere. Veni, videbis, & vises.*

VISVM, *visio, somnium.* 1. de Diu. 118. Visa somniantium. *ibid.* 126. Si Deus ista visa nobis prouidendi causa dat, cur non vigilantibus potiùs dat, quàm dormientibus? 1. Acad. 39. Sensus iunctos esse censuit è quadam quasi impulsione oblata extrinsecus, quàm ille *φωτασίαν*, nos visum appellamus. 1. de Diu. 57. Deinde cùm se collegisset, id visum pro nihilo habendum esse duxit. *ibid.* 61. Tum ei visa quietis occurrent veracia. *ibid.* Huic omnia visa obiciuntur à mente ac ratione vacua. Top. 77. A dormientibus multa significata visis. 1. Acad. 40. Ad visa, & quasi accepta sensibus assensionem animorum adiungit (*Leno*) 4. 41. Inter quæ visa nihil interfit, ex his non posse alia talia esse, vt percipi possint, alia non possint. *ibid.* 40. (*Inter visa*) nihil interesse, non modò si ex omni parte eiusdem modi sint, sed etiam si discerni non possint. *ibid.* 90. Inter visa vera & falsa, ad animi assensum, nihil interest. *ibid.* 66. Visa ista, quum acriter mentem sensumque pepulerunt accipio: iisque interdum assentior, nec percipio tamen. *ibid.* 44. Maximè autem conuincuntur (*Academici*) quum hæc duo pro congruentibus sumunt, tam vehementer repugnantia, primùm esse quæ-

dam falsa visa, quod quum volunt, declarant: quædam esse vera, deinde. *ibid.* Inter falsa visa & vera nihil interesse. *ibid.* 58. Habeo enim regulam, vt talia visa vera iudicem, qualia falsa esse non possunt. *ibid.* 106. Meminisse visa: nisi comprehendam, non possumus. *ibid.* 47. Visa quædam mitti à Deo, secundum Stoicos. 2. Diu. 124. Nulla visa somniorum proficisci à numine deorum. *ibid.* 147. Casus autem innumerabilibus penè securis in omnibus plura mirabilia, quàm in somniorum visis effecerit. 1. Tusc. 97. Quamobrem siue sensus extinguitur, morisque ei somno similis est, qui nonnunquam etiam sine visis somniorum placatissimam quietem affert.

Probabile, apparens. 4. Acad. 77. Quale igitur visum? Tum illum ita definiuisse, ex eo quod esset sicut esset impressum, & signatū & affectum. *ibid.* 40. Eorum quæ videntur, alia vera sunt, alia falsa? & quod falsum est, id percipi non potest: quod autem verum visum est, id omne tale est, vt eiusdem modi falsum etiã possit videri. Et quæ visa sunt eiusmodi, vt in iis nihil interfit, non potest accidere, vt eorum aliqua percipi possint, alia non possint. Nullum igitur est visum, quod percipi possit. *ibid.* 77. Nullum tale visum à vero, vt non eiusdem modi etiam à falso possit esse. 8. Fa. 5. Visum est, vt te facerem certiorum. 9. At. 16. Quæ visa sunt respondi Balbo. 2. de Fin. 43. Quæ visa sunt pro nihilo. *Lege*, F A C I O. 4. Acad. 51. Omnium deinde inanum visorum vna depulsio est, siue illa cogitatione informantur, quod fieri solere concedimus: siue in quiete, siue per vinum, siue per insaniam. Nam ab omnibus eiusdem modi visis perspicuitatem, quam mordicis tenere debemus, abesse dicemus. *ibid.* 99. Duo placet esse Carneadi visorum genera: alia quæ percipi possunt, alia quæ non possunt. 1. 40. Visis non omnibus adiungebat fidem, sed his solum, quæ propriam quandam haberet declarationem earum rerum, quæ viderentur. Id autem visum quum ipsum cereretur comprehensibile. *ibid.* 66. Visis cedere. 2. Diu. 127. Visa falsa & inania & mendacia. *ibid.* 129. Visa tortuosa & obscura. 1. 61. Visa quietis tranquilla atque veracia. 1. 126. Visa vigilantium permultò clariora & certiora quam somniantium. 4. Acad. 58. Visa fidem nullam habebunt, sublata veri & falsi nota. *ibid.* Quum visa in animos imprimantur. 1. de Diu. 60. Huic omnia visa obiciuntur, à mente ac ratione vacua. 4. Acad. 76. 77. Sententia Arcæsilæ contra Zenonem: quæ se in quiete per visum ex Africano audisse dicebat.

Species obiecta menti vel sensibus. de Fato 43. Visum obiectum imprimi, & quasi signat in animo suam speciem. 2. de Diu. 143. Visum est enim tale obiectum dormienti, vt id, &c. 4. Acad. 30. Quæ vis esset in sensibus quemadmodam prima visa non pellerent. *ibid.* 108. Si visa tollantur, tolli omnia volunt Stoici.

ADIVNCT. Clariora. (obscura, diuina.) (humana, falsa & inania, falsa & mendacia, perturbatiore, tranquilla atque vera, varia & incerta, veracia, vera & incerta, 1. de Diu. Falsum.) (verum, imbecilla, inania, leuia, probabile, verissimum, 4. Acad. Luculenta, 1. P. Nocturna, 1. Tusc. Tortuosa & obscura, 2. de Diu.

VISVS, *videndi sensus.* 1. Tusc. 24. Visus quibusdã sæpe mouebitur, hisque maxime nocturnis, vt viderentur hi qui vita excellerant, & viuere. *|| correctiores omnes codices, visis quibusdam, habent.* * Inuert. Fœminas omnes visu nocere, quæ duplices pupillas habent. *||* 1. de Nat. 12. Ex quo existit & illud, multa esse probabilia, quæ quanquam non perciperentur, tamen quia visum quendam habent insignem & illustrem, his sapientis vita regeretur.

ADIVNCT. Humanus, insignis & illustris, 1. de Nat.

VITA, *spiritus, anima, vsura huius lucis, vitæ curriculum, cursus vitæ huius, spiritus cœli, curriculum viuendi, huius vitæ lux, communis spiritus, caput, victus.* pro Sest. 47. Vita brevis est, cursus gloriæ sempiternus. pro Rab. 30. Exiguum nobis vitæ curriculum natura circumscriptum. de Som. 5. Vestra verò quæ dicitur vita, mors est. 3. V. 153. Incertum est quàm longa nostrum cuiusque vita futura sit. 2. de Nat. 134. Tribus rebus animantium vita tenetur, cibo, portione, spiritu. 1. Tusc. 56. Tam natura vita hominis sustentatur, quàm vitis, quàm arboris. 1. de Leg. 31. Vita expetitur, quia nos in quo nati sumus, continet. Postquam in Senat. 2. A parentibus vita nobis tradita est Antequam 8. Non enim peto, vt mihi detis vitam, sed datâ repero, vt redatis. pro S. R. 30. Per summum dedecus vitam amittere. 4. ad Her. 58. Amisit vitam, at non perdidit: amisit animam, portus est gloria. 2. A. 37. Nec frangor animo propter vitæ cupiditatem, quæ me manens conficeret angoribus, dimissa molestiis omnibus liberasset. pro Cluent. 170. Illa, quam tum vivebas, non erat vita. 10. A. 20. Non in spiritu vita est, quæ nulla est omnino seruienti. 1. Qu. Fr. 4. Ego vitam, quoad spes erit, retirebo. *ibid.* 3. Diutius in vita esse non possum. *ibid.* In tam turpi vita commorari. 2. de Orat. 36. Historia vita memoriæ. 10. At. 7. Tempus est nos de illa perpetua iam, non de hac exigua vita cogitare. pro Arc. 28. In hoc tam exiguo vitæ curriculo, tam breui. pro Rab. 29. Mortui sensu & vita carent. pro Q. 49. Mors honesta

honeste saepe vitam turpem exornat: vita turpis ne morti quidem honeste locum relinquit. 4. C. 7. Eos frui vita & communi spiritu putat non oportere. 12. Att. 27. Nunc planè nec victum, nec vitam ullam colere possum. 4. ad Her. 21. Colere vitam cum virtute. 5. de Fin. 4. Illum locum vbi Pythagoras vitam edidit, sedemque vidi. 2. de Orat. 204. Docuit enim iam nos longa vita, vltique rerum maximarum, &c. de Senect. 60. Is vitam ad centesimum annum perduxit. 5. Att. 20. Ego in vita mea nulla vniquam voluptate tanta sum affectus, quanta afficio hac in regitate. 2. de Diuin. 23. Quo cruciatus animi putas cum vitam acturum fuisse. pro Planc. 101. Si vitam mihi fors ademisset. 1. Tusc. 94. Nam reor, non illis si vita longior daretur, posset esse iucundior. 4. ad Her. 35. Neque erat quò vitam produceremus. 1. de Ora. 1. Eum vitæ cursum tenere potuerunt, vt, &c. ad Brut. 16. Quibus enim hæc vita fatis potius traducatur. 9. A. 15. Vita sanctissimè honestissimèque acta. Anteq. 6. Non obest mihi turpis & nocens, sed honestissimè & laudatissimè acta vita. de Cl. 112. Scauri libri de vita ipsius acta. 1. Off. 17. Parare res, quibus actio vitæ continetur. de Cl. 105. Carbo quod vita suppeditauit, est in multis iudiciis cognitus. 1. de Fin. 11. Si vita suppeditet. 10. Fam. 24. Si mihi vita contigerit. pro Syl. 75. Fœdissimam vitam ac miserissimam degere. 1. de Fin. 35. Degenda vita. 1. Offic. 58. Vita victusque communis in amicis vigent maximè. de Am. 18. Vita communis. 1. de Or. 2. 24. Aliquid à communi vitæ consuetudine, atque à ciuitatum moribus abhorre. 2. Offic. 39. Homo solitarius, atque in agro vitam agens. 3. de Fin. 65. Agere vitam in solitudine. pro S. R. 48. Vita rustica honestissima atque suauissima. 1. de Inu. 2. Cùm homines in agris passim bestiarum more vagabantur, & sibi victu ferino vitam propagabant. 4. V. 118. Viuere vitam tutam. pro Clu. 20. Vitæ periculum & capitis in fidiis vitare. 1. de Nat. 52. Deus hominum commoda vitæque tuetur. 2. de Finibus 93. Vita vitiosa & flagitiosa. pro Quint. 93. Vita horrida atque arida mihi cordi est. 3. de Orat. 11. Cùm ferro vita est crepta. pro Muræ. 34. Illum vita expulit. id est, occidit. de Sen. 71. Auferre vitam alicui. 2. Fa. 2. Discedere à vita. 5. 15. Manere in vita. de Senect. 72. Vitam desero. 2. Tusc. 59. Cùm vnà cum sanguine vitam effluere sentiret. 9. Fa. 24. Si in hac administratione vita mihi ponenda sit, prælarè actum mecum putem. 1. 4. Profundere vitam pro amicis. 5. 16. Omnibus telis fortunæ proposita est vita nostra. ibidem. Iniqua conditio vitæ. 1. de Fin. 44. Amarissima vita. 1. Fa. 1. Vitam mihi esse acerbam putem. 3. de Fin. 29. Vita acta, & vita consequens. Topic. 78. Vita constans & probata. 2. Tusc. 27. Vita vmbatilis & delicata. 2. de Fin. saepe, Vita beata. pro S. R. 84. Sic vita hominum est, vt nemo ad maleficium sine causa accedat. pro Mar. 29. Vita corpore & spiritu continetur. 2. A. 5. Quod est aliud beneficium latronum? nisi vt commemorare possint, iis se vitam dedisse, quibus non ademerint. Ibid. 60. Fac me à te habere vitam, quia à te non sit erepta. 7. P. 12. Is æquum putauit, vitam quâ populi Romani votis retinuisset, pro libertate populi Rom. in discrimen adducere. de Am. 22. Principio quæ potest esse vita vitalis, vt ait Ennius, quæ non in amici mutua beneuolentia conquiescit. 9. A. 10. Vita mortuorum in memoria viuorum est posita. 2. de Fin. 45. Omnem complectatur mens vitæ consequentis statum. 3. de Ora. 10. Vita se priuare. de Sen. 73. De præsidio & statione vitæ decedere. de Som. 1. Ex hac vita migrare. 3. de Fin. 28. Vita misera, beata, honesta. * pro C. Cor. 1. Homo illorum & vita & prudentia longè dissimilis. Con. C. Ant. An eam dignitatem, quam reliqua vita es consequutus. in Clod. Vita antea acta te seruauit. Horten. Scelera suscepta in vita superiore. Ibidem. Iucundum nobis occasum, neque molestam extinctionem & quasi quietem vitæ foræ. 2. de Glor. Vita iam pridem lumina linquens. de Conf. Non nasci longè optimum nec in hos scopulos incidere vitæ. ibid. Quorū ingeniis & inuentis omnem vitam legibus & institutis excultam constitutamque habemus. 2. Ac. Vitam suam exponere ad imitandam iuuentuti. 3. Quod si liceret, vt iis, qui in itinere deerrauissent, sic vitam deum securitatis corrigere errorem pœnitendo. 1. de Leg. Deorum profectò omnes vitam viuerent. de Leg. Mors aut meliorè quàm qui est in vita, aut certè non deteriore, est allatura statum. Nam sine corpore animo vigente diuina est vita. * Incer. Si omni modo vitam impetrare cupiunt. ibid. Si mihi vitæ spatium duplicetur.

ADIVNCT. Acerba, 1. Fam. Accommodatior, par & similis deorum, 2. de Nat. Aequabilis & peruera, honestior, in Sall. Agrestis, attenta & rusticana, dedita flagitiis vitisque omnibus, maximè disuncta à cupiditatibus, & officio coniuncta, honesta, honestissima & suauissima, infesta, perditissima hominis, horrida, incultaque, delicata, rustica, pro S. R. Agrestis, immanifera, 2. de Leg. Amarissima, consequens, placata, & tranquilla, & quieta, plena, 1. de Fin. Beata, beatissima, summa, superior, 4. Acad. Breuis, 14. Phil. Breuior, commodior, 4. Fam. Chara alicui, 1. Phi. Charior, 10. Fam. Cælestis, humana, iucundior, misera, inferior, 1. Tusc. Nimis certa, ac nimis diuturna, pro Pomp. Communis, 2. Phil. Consentiens, virtutibusque respondens, recta & honesta, constans, & natura congruens, priuata, 5. de Fin. Conferta varietate omnium voluptatum, vitiosa & flagitiosa, 2. de Finibus Digna gloriatione, melior. (peior, plenissima infidiarum, periculorumque, vilis, 3. Offic. Dissimilis, 2. de Di. Diuina, sempiterna, sapientique, de Vn.

Diuturna, 3. Tusc. Dubia, 2. Attic. Dulcis, 14. Fam. Elegantissima, longior, præclara illa quidem, sed neque nostris studiis apta, reliqua, de Cl. Exigua, 1. Att. Facilior & ornatio, minus grauis, & molesta, obuia orioforum, fructuosior hominū generi & ad claritatem amplitudinemque aptior eorum, qui se ad remp. accommodarunt, leuior, moderatior animi gestu, & aptior, omni versu munitior, ociosior, teclior, 11. Offic. Facinorosa, tota, periculosa, inuidiosa, infestaque, turpis, & nocens. (honestissimè & laudatissimè acta, Anteq. ir. Fera agrestisque, infuauis, 1. de Or. Firma opibus, locuples copiis, ampla gloria, honesta virtute ciuili, 8. At. Fœdissima ac miserissima, pro Syl. Frugi & feuera, 16. Fam. Gloriosa, miserissima, 9. At. Hilara, 5. de Fin. Honestissima, illustis, 1. de In. Horrida atque arida cordis, turpis, pro Quin. Inculta & deserta, laudabilis, de Amic. Infamis, 7. Verr. Iniuriosa & facinorosa, quieta & beata, 1. de Leg. Ingenua, 5. Fam. Inops & vaga, 12. Phil. Iucunda, liberior, 5. Ver. Iucunda & chara alicui, 11. Fam. Longa, 2. de Or. Menstrua, optabilior, meliorque, parua, voluptaria, 4. de Fin. Misera & turpis, priuata, 3. quotidianaque, 1. ad Q. Fr. Moderatior animi gestu, Par. Otiosa & plena voluptatibus, pro Sest. Perpetua, 3. At. Præstantior, tutior, 4. Ver. Pristinā, pro Mar. Priuata & quieta, de Sen. Purissima & castissima, vniuersa, pro Q. R. Quieta atque otiosa, pro Mil. Quotidiana, pro Cec. Quotidiana, vrbana, assidua. I. P. Seditiosa & tumultuosa, tuta, honesta, illustis & iucunda, 1. de Di. Sollicita, 3. ad Q. Fr. Tota, 3. de Or. Tranquilla, 4. Tusc. Tranquilla, quieta & remota à procellis inuidiarum, pro Clu. Turpissima, 11. Phi. Tuta, 3. Ver. Vtilissima, 3. Cat. Vmbatilis & delicata, 2. Tusc.

SYNTAXIS. Vita curriculum. Vitam alicui dare. In vita esse, commorari. Vita & communi spiritu frui. Vitam agere, degere. Sibi propagare victu ferino. Vitam deponere. Vita acta, consequens, vmbatilis ac delicata. Habere vitam ab aliquo. Vitam retinere. Non est vita vitalis absque amicitia. Vita vitiosa & flagitiosa. Dum vita suppeditabit. Sic vita est hominum, vt.

VITALIS, vitam præstans, salutaris. 2. de Nat. 41. Vis vitalis per omnem mundum pertinens. de Amic. 22. Principio quæ potest esse vita vitalis, vt ait Ennius, quæ non in amici mutua beneuolentia conquiescit. 2. de Diu. 31. Fissum familiare & vitale tractant. in Arat. Vitale flamen. 2. de Nat. 27. Salutarem & vitalem calorem omnibus impertit quarta pars mundi, tota natura feruida. Ibid. Vitalem & salutarem spiritum præbet animantibus aer. ibid. 24. Caloris natura vim in se habet vitalem. 1. de Di. 20

— Quæ paruos Mauortis semine natos

Vberibus grauidis vitali rore rigabat. Ibid. 18.

Luce serenantis vitalia lumina liquit:

Aut quum se grauido tremefecit corpore tellus.

SYNT. Vis vitalis per omnem mundum pertinens. Vitale flamen. Color salutaris & vitalis. Vitalis & salutaris spiritus. Vitalis ros, 1. lac.

VITANDVS. Ora. 228. Gladiatores multa vitando faciunt cautè, & petendo vehementer. 2. de Orat. 333. Vitanda est ingenij ostentationisque suspicio.

VITATIO, fuga. 3. A. 24. Quæ vitatio oculorum, lucis, vrbis, fori? quàm misera fuga? quàm fœda. 5. de Fin. 20. Vitatio doloris. 3. ad Her. 3. Vitatio periculi.

VITELLVS, oui pars rubra. 2. de Diu. 134. Tum ille, Nihilne de vitello?

VITICVLVS. 3. de Nat. 86. Dij nec agellos singulorum, nec viticulas persequuntur.

VITIANDVS. 4. At. 9. Vitiandis diebus census impendere.

VITIATVS. pro Sest. 115. Comitiorum & concionum significationes interdum veræ sunt, nonnunquam vitiatæ & corruptæ.

VITIO. 1. At. 13. Nam M. Luculli vxorem Memmius vitiauit.

VITIOSVS, vitio. vt. Lex vitio lata. (Lex rectè lata. 5. A. 10. Leges vitiosè, per vimque tulit. 2. de Fin. 40. Sed ille, vt dixi, vitiosè. 3. Tusc. 19. Membrum tumidum ac turgidum vitiosè se habet. 4. Ac. Rectè & vitiosè concludere. 2. ad Her. Vitiosè loqui Ennio & cæteris Poëtis concessum est. de Sen. 25. Illud verò idem Cæcilius vitiosus.

VITIOSITAS. (virtus. 4. Tusc. 29. Vitiositas est habitus, aut affectio in tota vita inconstans, & à seipsa disentiens. Ibid. 34. Virtutis contraria est vitiositas, sic enim malo, quàm malitiam, appellare eam, quam Græci κακία appellant: nam malitia certi cuiusdam vitij nomen est, vitiositas omnium.

VITIOSVS, multis vitijis flagitiisque conuictus, deprauatus, corruptus, multis affectus vitijis, quod in vitio est, quod vitiosè se habet. 2. de Fin. 93. Vitiosa & flagitiosa vita. 5. A. 9. Collega, quem ipse fecit sua nuntiatione vitiosum. 2. cont. Rull. 13. Vnum erat quod mihi vitiosum videbatur, quod, &c. 1. de Diu. 80. Integri corporis, non vitiosi est diuinatio. 1. Offic. 120. Natura vitiosa, vt, &c. de Cl. 282. Is metués ne vitiosum colligeret, etiam verum sanguinem deprauabat. 3. de Nat. 77. Si qui audirent, vitiosi. 1. de Diu. 28. Itaque sinistra dum non exquirimus, in dira & in vitiosa incurrimus. 1. Att. 11. Ille alter vno vitio minus vitiosus. 2. A. 84. Vitiosus consul. (salus auspicio creatus. 1. Att. 11. Ille alter vno minus vitio vitiosus, quod iners, quod somni plenus, quod imperitus, quod ἀπειροδοτος, sed voluntate. de Pet. Conf. 43. Et quoniam in hoc vel maximè vitiosa est ciuitas, quod largitione interposita virtutis & dignitatis obliuisci solet. 2. ad Her. 46. Vitiosum exemplum. 3. V. 143. Cur ita? ne vitiosum opus fieret. 2. ad Her. 46. Vitiosum simile. ibid. Vitiosum spõte sua quod reprehensione non eget. 4. Aca. 68. Vitiosum est, assentiri quicquam aut falsum, aut incognitū. 1. de D. 80. Animi enim integri, nõ vitiosi corporis est diuinatio. de Cl. 261. Cæsar autè rationè



adhibens, consuetudinem vitiosam & corruptam pura & incorrupta consuetudine emendat. de Fat. 10. Vitiosam enim naturam ab eo sic edomitam & compressam esse doctrina, vt nemo vnquam violentum illum, nemo in eo libidinis vestigium viderit. 3. de Leg. 35. Quamobrem, &c. quid quisque sentiret, tabella vitiosum occultaret suffragium. 1. Tul. 30. Id enim vitioso more effici solet. 4. 81. Qui enim non natura, sed culpa vitiosus esse dicuntur, eorum vitia constant ex falsis opinionibus rerum bonarum ac malarum, vt sit alius ad alios motus perturbationesque procliuor. 2. de Leg. 2. Vitiosa quæ defixerit augur, irrita infectaque sunt. 2. ad Her. 46. Vitiosorum argumentorum genera duo. 2. de Nat. 61. Vitiosorum rerum, neque naturalium vocabula. || 1. de Or. 118. Hæc turba & barbaria forensis dat locum vel vitiosissimis oratoribus. 3. de Leg. 32. Vitiosi principes.

† Syntax. *Vitiosum aliquem facere suis verbis. Vitiosi corporis non est diuinitio, sed integri colligere sanguinem vitiosum. Incurrere in dira & vitiosa. Vno vitio minus vitiosus. Consuetudo vitiosa & corrupta.*

VITIS. 1. de Or. 249. Arborum putatio atque vitium. de Sen. 52.

Vitis serpens multiplici lapsu & erratico. in Arato.

— Quam viridi conestit tegmine vitis.

1. Tusc. 69. Vites lætificæ. Poët. 2. de Nat. 120. Vites clauiculis adminicula tanquam manibus apprehendunt, atque ita se erigunt, vt animantes: quinetiam à caulibus brassicisque, vt à pestiferis & nocentibus, refugere dicuntur: nec eos vlla ex parte contingere. * Incert. Byturi vites in Campania erodunt. || 1. Tul. 56. & 5. de Fin. 39. Viuere vitem dicimus.

† ADIVNCT. Caduca natura, de Sen.

VITIVM, vitiositas, prauus actus, turpis actio, prauitas animi, labes animi, morbus animi, animi prauitas vel deformitas. (sanitas, virtus. 1. de Ora. 247. Legibus & præmia proposita sunt virtutibus, & supplicia vitis. 3. de Ein. 39. Turpes actiones, quæ oriuntur à vitis, quas enim Græci *νεπιαιες* appellant, vitia malo quam malitias nominare. Ibid. Omni virtuti vitium contrario nomine opponitur. 2. At. 17. Bellum est, sua vitia nosse. 1. de Or. 116. Ferè nemo est, quin acutiùs atque acriùs vitia in dicente quam recta videat. Ibid. 118. Fingendus est nobis, detractis omnibus vitijs, orator, atque omni laude cumulatus. Ora. 30. Id est in oratione vitium vel maximum. 2. de Ora. 304. Vitia aut incommoda, quæ sint in aliquo. Ibid. Exprobrare aliqua vitia in aliquo. Ibid. 83. In quo vitium prætermittatur, &c. in quo mendosum est, &c. de Cla. 277. Oratoris vel sanitate, vel vitio ad diluendum vitii. pro Cl. 72. Quique ea vitia quæ ab natura habeat, etiam studio atque artificio quodam malitiæ condidisset. * Hortensio. Quò minus se admiscuerint atque implicuerint animi hominum vitijs atque erroribus. de Consolat. Vitijs & sceleribus contaminatur. pro Cæl. 44. Vitium Veneris, & gutturis non modò non minuit ætas hominibus, sed etiam auget.

† Depravatio. 2. de Diu. 96. Multi naturæ vitium exercitatione sustulerunt. 2. de Or. 246. Delabi in aliquod vitium. Ibid. 243. Si aduersarij in aliquo insigni ad irridendum vitio reperiantur. Ibid. 239. Deformitas & corporis vitium.

† Culpa. 1. de Di. 81. Qui valentis vitio furunt. 3. de Leg. 32. Concipere vitium. 4. Acad. 49. Huc si peruenis, me tibi primùm quidque concedente meum vitium fuerit. de Arusp. 56. Qui aliquando honorem vitio ciuitatis, non suo, non sunt assecuti. 2. A. 44. Qui fortunæ vitio, non suo decoxisset. 1. de Diu. 118. Malè coniecta falsa sunt, non rerum vitio, sed interpretum incertitia.

† Deducus. pro S. R. 48. Summam laudem alicui vitio & culpæ dare. 7. Fa. 6. Ne sibi vitio verterent, quod abesset à patria. 11. 27. Vitio mihi dant, quod, &c. 3. Tusc. 14. Quoniam confidens mala consuetudine loquendi in vitio ponitur. 4. 66. Eodem vitio est effusio animi in lætitia. 5. de Fin. 31. Et si hoc quidem est in vitio, dissolutionem naturæ tam valdè perhorrescere. 1. Offic. 23. Is tam est in vitio, quam si patriam deserat.

† Impedimentum. 2. de Di. 43. Comitiorum solum vitium est fulmen, quod idem omnibus rebus optimum suspicium habemus.

† Inauspicato. 1. de Diu. 29. Vt P. Clodius, eiusque collega L. Iunius, classes magnas perdidit, quod vitio nauigassent. 2. de N. 11. Consules vitio creatos esse.

† Malum, damnum, ærumna. 2. A. 83. Id igitur obuenit vitium, quod tu iam futurum esse prædixeras.

† Ad adificia & venalia relatum. 9. Fa. 15. Si nihil est in parietibus, aut tecto vitij, cætera mihi probabuntur. Topic. 15. Si ædes exesæ corruerunt, vitium fecerunt. Ibid. 22. Quod fornix vitij fecerit. 3. Off. 56. Venditoré eius rei quam vèdeat, vitia narrare.

† ADIVNCT. Aliena, pro Pomp. Certa, multa, 3. de Orat. Certum, pestifera, 3. de Fin. Certissima, humanum, perspicuum, & grande, 1. de Inu. Commune & peruagatum, 2. de Or. Contraria, 2. de Or. Contrarium, 3. Tusc. Domestica, 1. Tul. Finitimum, singulare vniuscuiusque, 2. de Inu. Fraternalis, inaudita, pro Cæl. Grauius, 3. Off. Insigne, 1. ad Qu. Frat. Intolerabile, maximum, perspicua, Or. Incunda, 1. de Nat. Magna, paria, 3. familia, 4. de Fin. Mediocris, 2. Ver. Occulta, paterna, 9. Phi. Perditissima, 7. Ver. Proprium senectutis, de Sen. Simile, 1. Offic. Stulta, iniuncta, contraria, Part. Summa, 2. Tusc. Terius, 2. Off. Vulgare, 1. Fam.

† Syntax. *Bellum est, sua vitia nosse. In aliquo vitia exprobrare. Vi-*

tium & incommodum. Deformitas ac vitium corporis. Id si non fiet, vitium erit. Laudem vitio dare, vertere. Vitio dare, quod eodè est vitio loquacitas, quo, &c. Hoc minus est in vitio, in vitio ponitur. Ille non minus ac si proditor esset, in vitio est. Comitiorum vitium. Vitio nauigare. Vitium in pariete, tecto, fornice. Paries vitium facit.

VITIO, deuoto, euito, fugio, effugio, declino, detestor. ad Oct. Quis non morte proprium periculum vitet? 5. Fa. 12. Hæc nos vitare cupimus, &c. si recipis causam nostram, vitabimus. de Pro. 44. Vitare vituperationem. Part. 60. Fugere, vitare, declinare aliquid. || 8. At. 15. Neque ea tam pertinui si subeunda essent, declinanda putavi si honestè vitare possem. pro Mur. 41. Vitat offensionem æquitatis largitio.

VITIOR. 1. C. 15. Ego tuas petitiones ita coniectas, vt vitari posse non viderentur, parua quadam declinatione, & (vt aiunt) corpore effugi.

† ADVERB. Cautè, Arat. Facillimè cauendo, 3. Ver. Facillimè linguas hominum, 9. Fam. Honestè, 8. Att. Magnoperè, summpere vitia, 2. de Inu. Plenè, 1. ad Qu. Fr. Turpiter plagam, 2. Tusc.

VITRICVS, matris mea maritus, qui me non genuit. 3. V. 135. C. Mustius vitricus pupilli. de Cl. 240. D. Syllanus vitricus tuus. || 15. At. 12. Vitricus quidem nihil censebat. || pro Mur. 73. Id erit eius vitrico fraudi aut crimini. 2. P. 17. Ad sepulturam corpus vitrici sui negat à me datum.

VITRVM. pro R. P. 39. Merces fallaces chartis & linteis & vitro delata. || 8. Fa. 14. Lomentum aut vitrum esse.

VITULARIA. 3. Qu. Fr. 1. Ex eo loco rectè vitularia via profecti fumus in Fufidianum fundum.

VITVLINVS, ex vitulo. 2. de Diu. 52. An tu, inquit, carunculæ vitulinæ maus quam imperatori credere? 9. Fam. 20. Assum vitulinum.

VITVLVS, bos iunior. 2. de Diu. 36. An censet eundem vitulum si alius delegerit, sine capite iecur inuenturum. 2. de Inu. 95. Vitulum alicui deo immolare.

VITUPERABILIS, vituperandus. 3. de Leg. 23. Nam isto quidem modo vel consulatus vituperabilis est. 3. de Fin. 40. Quod vituperabile est, &c.

VITUPERATIO, reprehensio, ignominia. de Prou. 44. Quod ad vitandam vituperationem valet. 14. At. 12. Cadere in aliquam vituperationem. 16. 7. Effugere vituperationem. de Cla. 97. Ea que res P. Africano vituperationi fuit. 12. A. 25. Culpæ reprehensionem, & stultitiæ vituperationem reprehendere. de Aruf. 49. Meque nonnulla vituperatione tarditatis meæ facta suo liberauit. 14. Att. 21. Vituperationem subire. 16. 7. Vituperationem fuscipere. 3. de Or. 129. Vituperationem tribuere. 5. V. 140. In vituperationem adducere. Part. 71. Vituperationis finis, turpitud. 15. At. 7. Duæ maximæ vituperationes.

† ADIVNCT. Communis, 7. Ver. Maior, 1. de Ora. Iusta, de Fa. Maximæ, 16. Att. Summa, 1. ad Qu. Fr. Tanta, de Cla. Vehemens, 1. de Inu.

† Syntax. *In vituperationem cadere. Vituperationem subire, effugere, fuscipere, tribuere. In vituperationem adducere.*

VITUPERATOR, reprehensor. 1. de Nat. 5. Inuidus vituperator. 7. Fa. 3. Si quando in vituperatores meos incidisses. 2. Tul. 4. Nos autem vniuersæ philosophiæ vituperatoribus respondimus in

† Hortensio. || 1. de Fin. 2. Quamquam philosophiæ quidem vituperatoribus satis responsum est eo in libro quo à nobis philosophia defensa & collaudata est.

† ADIVNCT. Inuidus, 1. de Nat.

VITUPERO, vitio, crimini, culpa do, culpo, deformato, de dignitate & autoritate alicuius detraho, in maledicti vel criminis loco obijcio, maledictis alicuius gloriam digratat, emq; violo. pro Mur. 60. Ego tuum consilium, Cato, vituperare non audeo. 2. ad Her. 44. Veluti qui Rhetoricā vituperat, propter alicuius oratoris vituperatā vitā.

† ADVERB. Acerrimè, 7. Att. Asperius, 2. de Ora. Grauius, 2. de Fin. Valdè, 1. de Orat.

VITUPEROR. 2. Qu. Fr. 5. Pompeius in amicitia P. Lentuli vituperatur. 2. de Fi. 92. Syracusanæ mensæ, quæ à Platone grauius vituperatur. 2. de Or. 349. Improbum notari ac vituperari.

† 2. cont. Rull. 6. Sed mihi videntur certi homines si qua in re me non modò consilio, verum etiā casu lapsum esse arbitrabuntur, vos vniuersos qui me antuleritis nobilitati vituperaturi.

† ADVERB. Admodum, 1. Off. Grauius, Postquam, Q. Ritè, 1. de Leg.

* VIVENDVS. Frag. ep. Viuendum ciuilitate.

VIVO, spiro, respiro, vigeo, sum, in vita sum, in vita commoror, inter viuos numeror, vitam ago, vitam tracto, vitam dego, atarè ago, atatem dego, auum ago, vitam vino, vita fruor, vitam & spiritum duco, vita & communi spiritui fruor, vitam colo, vita manet, vita suppetit, vita suppeditat, lucem inuideo, vitam propago, anima mea exuero, vitam perduco, dies in vita video. 2. A. 87. Cum latronibus non solum de die, sed etiam in diem viuere. 5. P. 25. Qui in horam viuunt. I. P. 68. Est quidam Græcus qui cum isto viuunt. Ibid. Vt prorsus vna viuere. 6. Att. 6. Deceueram cum eo valdè familiariter viuere. 3. de Orat. 11. Coniunctissimè viuere cum aliquo. 13. Attic. 27. Cum ita simus affecti, vt non possimus planè simul viuere. pro

pro Cl. 170. Illa quam tū ille viuebat, non erat vita. 5. de Fi. 39. de Cl. 4. Vixitq; tam diu, quam licuit bene beatq; viuere. 4. V. 118. Tū iorem vitam sese meo præsidio victuros esse arbitrantur. 1. de Or. 23. Sanctissimè viuere. 4. Fa. 7. Querè & liberè viuere. 3. de Fin. 68. Viuere è natura. Ibid. 29. Id est, beatè viuere, honestè: id est, cum virtute viuere, ibid. Cum scientia viuere. 9. Famil. 17. Viuere de lucro. Ibid. 26. Viuere in literis. pro Mar. 25. Satis diu vel naturæ vixi, vel gloriæ. 13. A. 7. Si non spiritu, at virtutis laude viuemus. 1. de Nat. 6. In omni rerum natura id viuere, id vigere, quod daleat. pro Sest. 108. Viuere ac spirare. 5. de Fin. 39. Itaque & viuere vitæ & mori dicimus, arboremque & nouellam & verulam, & vigere & senescere. 1. Tusc. 56. Vitæ & arborem etiam dicimus viuere. 3. Q. Fr. 1. Quod me cohortaris ad laborem, &c. faciam equidem: sed quando viuemus? 14. At. 23. Sed mihi quidè *Besioray*. de Cl. 179. Titius Aufidius vixit ad summam senectutem. 3. A. 27. Nisi qui vicerit, victurum esse neminem. de Senect. 49. Secum esse secumque (vt dicitur) viuere. 10. Att. 4. In laude viuere. 14. 22. Viuere & habitare cum aliquo. 2. Q. Fr. 5. Viuo paulò liberaliùs quam solebam. de Sen. 19. Num igitur si ad centesimū annum vixisset, senectutis cum fuerit pœniteret? ibid. 24. Nemò est tam senex, qui se annum non putet posse viuere. Ibidem 66. Quis est tam stultus, quamuis sit adolecens, cui sit exploratum, se vsque ad vesperam esse victurum? Hort. Vixit ad summam senectutem valetudine optima. ibid. Cum in his artibus vixerimus. 2. de Glor. Mea semper gloria viuere. Ac. Qui secum ad senectutem vsq; vixissent. 1. de Leg. 2. Deorum profectò vitā omnes viuere. || pro Sest. 101. de Am. 19. **A DV B B.** Amantissimè cum aliquo, de Amic. Amicè vitæ hominum, animosè continenter, delicate, fideliter, molliter, parcè, simpliciter, sobrie, 1. Offic. Amicissimè cum aliquo, 1. Verr. Audacter cum facinorosis, comiter cum iuuentute, effusè, familiaritè cum domina, grauitè cum senibus, iucundè cum remissis, liberè, licentiùs cum domina, luxuriosè cum libidinosis, petulantè, seuerè cum tristibus, pro M. Cæl. Beatè, maximè simul, 9. Fam. Beatius, diu satis, ita diu vt, de Clar. Benè, liberius, 1. de Inuent. Calamitosè, otiosè, 3. Offic. Castè, integrè, liberaliter, magnificè, præclarè, 4. de Fin. Concordissimè cum aliquo, pro Rab. Post. Congruenter naturæ, conuenienter, feliciter, absolutè, fortunatè, flagitiosè, impurè, miserè, 3. de Finib. Coniunctius, 6. Fam. Coniunctissimè cum aliquo, 3. de Orat. Constantè, conuenienter, cum natura, fortiter, grauitè, iustè, laudabiliter, malè, optimè, sapienter, 5. Tusc. Diu satis naturæ vel gloriæ, parum certè patriæ, pro Mar. Diutius, quam diutissimè, pro Cluent. Familiariter cum aliquo, 11. Fa. Familiarissimè cum aliquo, 2. Catil. Hilarè, 5. de Fin. Honestè, luxuriosè, 2. de Fin. Honestissimè, 14. Fam. Horridè, incultè, pro Quint. Immoderatè, impiè, iniuste, intemperatè, de Vniuer. Improbè, Anteq. Iucundè, melius, quietè, 1. de Finib. Iucundissimè cum aliquo, 13. Famil. Liberalitè, 2. ad Quin. Frat. multum cum aliquo, 7. Fam. Multum diuque, de Senect. Necessariè cum aliquo, 5. Fa. Pariter cum rep. 2. de Or. Parum diu, satis superque, 1. Tusc. Planè simul, 13. At. Prodigè, 11. Phil. Profusè, I. P. Pudentè, in Vat. Rectè, 1. de Leg. Sanctè, pro Cor. Balbè. Sanctissimè, 1. de Orat. Turpiter, 2. Tusc. Valdè familiariter, 6. Att.

Syntaxis. Cum aliquo de die & in diem, in horam viuere. Coniunctissimè viuere cum aliquo. E natura viuere, cum scientia, in literis, de lucro natura, gloria. Viuere spiritu & virtutis laude. Ad senectutem summam viuere. Secum esse, secumque viuere. In laude viuere. Viuere & habitare.

V I V I T V R. 1. Off. 46. Viuitur non cum perfectis hominibus. 1. de Fin. 43. Sapientia est vna, qua præceptrice, in tranquillitate viui potest. 9. Fa. 14. Sic igitur viuitur.

V I V V S, spirans. pro Qu. 49. Non modò ex numero viuorum extirbari, sed etiam, si fieri posset, infra mortuos mādari. Ibid. 43. Numerari inter viuos. Ibid. 50. Huic acerbissimum viuo videntique funus ducitur. de Am. 18. Neque id ad viuum refeco, vt illi qui hæc subtiliùs disputant. pro Sest. 59. Ille viuos (vt aiunt) & videns publicatus est. pro Mil. 92. Viuus & spirans. 10. Fa. 32. Viuos combustus. 1. Qu. Fr. 2. Vix viuos effugeret. pro Mil. Vt eam mortuus incenderet, quam viuos euerterat. id est, curiam. 4. At. 15. Se viuo aliquem nō triumphare. 1. Qu. Fr. 1. Vt & patrem & filium viuos comburat. 2. Acad. Non solum viuis, sed etiam mortuis inuidere. || pro Mil. 91. Si modò hæc templa atque ipsa mœnia stare tandiu eo viuo & consularum eius expectare potuissent, ille denique viuos mali nihil fecisset, qui, &c. ibidem. Et eam, put à curiam, mortuus incenderet quā viuos euerterat. ibid. quid significat pro viuo non esset ausus? Ibid. 36. Qui viuo Clodio labefactari non poterat. de Cl. 80. Viuo Catone qui annos quinque. Ibid. 80. Excessit è vita. Ibid. 220.

Synt. Viuus & videns pereò. Ad viuum refecare. Viuus & spirans.

V I V V M, fors, & pecunia caput, quod dicitur. pro Fla. 91. De lucro dat, nihil detrahit de viuo. 5. V. 118. De viuo igitur erat aliquid refecandum.

V I X, vix dum iam agrè. I. P. 27. Gabinius collegit ipse se vix, sed tamen collegit, &c. Par. 1. Que vix in gymnasio stoici probant. 1. de Or. 7. In dicendo excellentes vix paucos proferre possumus. 2. Fa. 9. Vix tandem legi literas dignas Appio. pro Quin. 3. Qui vt summa haberem cætera, reponis quidem certè vix satis habui, vt rem tãtam, &c. 9. Fa. 8. Mihi verò cum his ipsis vix; his autem detractis, ne vix quidem. 3. At. 23. Vt vix, aut omninò non possit abrogari. 2. de Nat. 20. Aut vix, aut nullo modo corrumpi. 6. At. 9. Saufcium sine meis literis ad te venire, vix erat rectum.

V I X D V M. 9. 2. Vix dum epistolam tuam legeram, cum, &c. 1. C. 10. Hæc ego omnia vixdum iam tuum nostro demisso comperi. 12. Fa. 4. Cum tu vixdum triginta dies in Syria fuisses.

Syntaxis. Vix pauci sunt, qui. Vix, aut omninò non recordor. Vix est rectum, te huc venire.

V I C E R A T V S, exulceratus. de Fat. 36. Philoctetes vlceratus serpentis morfu, in insula Lemno relictus est.

V I C I S C E N D V S. 2. de In. 18. & de Opt. 22. Si inimici vliscendi causa factum est. 6. A. 2. Quo omnes acrius grauiusque incumberent ad vliscendas reipublicæ iniurias. Postquam ad Quir. 22. Vliscendæ iniuriæ facilior ratio est, quam, &c. 12. Fa. 23. Neque enim hæc à te non vliscenda sunt, etiam si non sint dolenda. pro S. R. 66. Qui patris vliscendi causa supplicium de matre sumferit. || Postq. ad Quir. 21. De inimicis vliscendis agebat. 1. ad Her. 26. Patris vliscendi causa matrè occidisse. 3. V. 72. Ne in vliscenda quidè iniuria hominis occidendi potestatem esse.

V I C I S C O R, vindico, punio, persequor, pœnam repeto, iniurias persequor, malè meritis refero quod debeo, expeto pœnas. 1. de Ora. 32. Arma, quibus vel tectus ipse esse possis, vel prouocare improbos, vel te vlisci laceffitus. 1. ad Her. 17. Me vlisci parentem negat oportuiffe. pro Rab. 14. Et similis viri tu vlisceris patris mortem, atque ille persequeretur fratris. 12. Fam. 1. R. esp. adhuc vltas suas iniurias est per vos. 9. Att. 14. Odi hominem, & odero: vltiam vlisci possem: sed illum vliscerent mores sui. 1. V. 22. Vt per alium te ipsum vliscantur, laborant. 2. de Inu. 86. Vlisci inimicum. Brut. 3. Quos quidem omnibus sententiis vliscor & persequor. 3. de Orat. 114. Æquumne sit, vlisci iniurias etiam propinquorum. 1. Fam. 9. Quamquam ille vicem nostram vltus est ipse per sese. 4. V. 9. Iniurias suas per vos vlisci ac persequi staderunt. 2. C. 17. Quos ego non tam vlisci studeo, quã sanare. Postq. ad Quir. 21. Sic vliscat facinora singula, quemadmodum à quibusq; sum prouocatus. 2. de In. 81. Vlisci peccata peccatis, & iniurias iniuriis. 3. V. 68. Si nefarium scelus vi manuque vlti essent. 3. C. 24. Vltus est huius victoriæ crudelitatem postea Sylla.

V I T I O, vindicta. 3. ad Her. 34. Iam domi vltionem reges Atridae parant. Nonius domutionem, & domitionis, Lamb. domitionem. Quod in beneficio gratia, in iniuria vltio nominatur.

V L C V S, plaga sordida, & non recens. pro Dom. 12. Et tu in hoc vlcere tanquam vnguis existeres. 1. de Nat. 105. Quicquid horum attingerit, vlcus est.

V L V S, aliquis. 4. V. 60. Debebat Epicrates vllum nummum nemini. pro Cl. 101. Cluentij nummus nullus iudici datus vllò vestigio reperitur. 1. de Or. 250. Non possum negare prodesse vllā scientiam oratori. Ibid. 108. Non mihi videtur ars oratoris esse vlla. 3. Q. Fr. 1. Si vllam partè libertatis tenebo. 7. At. 14. Cum cætera mulieres vlla dignitate discesserint. de Am. 8. Nec vllò casu potest contingere, vt vlla intermissio fiat officij. 2. cont. Rull. 34. Ratū sit, quod finitor vni vlli à quo missus erit, renunciauerit. pro Fl. 47. Neminem tamè adeò infatuare potuit, vt ei nummum vllum crederet. 2. A. 97. Omninò vllius rei nemo fuit emtor, cui defuerit hic venditor. 3. de Fin. 50. Quam si vllam esse diceremus, &c. id est, non aliquam. 2. Offi. 40. Iustitiæ tãta vis est, vt nec illi quidem qui maleficio & scelere pascuntur, possint sine vlla particula iustitiæ viuere.

Syntaxis. Vllum nummum nemini debeo. Si vlla erit libertas.

V L T E R I O R. (citerior. de Pro. 36. Vltior Gallia.) (citerior Gallia. 16. Attic. 2. Vltior Hispania. 8. 3. Galliæ vltioris adiunctor.

V L T I M V S, postremus, extremus, summus. 2. de Nat. 56. Luna, quæ omnium vltima est. 2. de Diu. 91. Cælū ipsum, quod extremum atque vltimū mundi est. 1. de Leg. 8. Ab vltimis temporibus scribendi exordium capio. 2. de In. 5. Omnium, quicumque ab vltimo principio huius præceptionis, vsque ad hoc tempus expositis copiis, &c. 1. ad Her. 15. Si non ab vltimo initio repetere volumus. de Pro. 43. Tēpus proximū, medium, vltimum. pro Arc. 1. Pueritiæ memoriā recordari vltimam. de Aruf. 24. Aliquid ex vltimis terris acerfitum. Br. 17. Hæc mihi videtur Ciceroni vltima esse in malis. de Som. 8. Luna vltima cælo, citima terris.

Syntaxis. Cælum extremum & vltimum mundi. Ab vltimo principio, id est, à primo.

V L T O R, vindex, punitor. 2. Fa. 9. Vltor inimicorum. de Clar. 267. Publius nostrarum iniuriarum vltor, salutis autor. pro Syll. 85. Ego ille coniurationis inuestigator atque vltor. Postq. in Sen. 32. Tribunitij sanguinis vltores. I. P. 23. Pifso præuaricator Catilinæ quondam, nunc vltor.

V L T R A, supra. 12. At. 26. Vltra Silianam villa est, quam puro tibi notam esse. 1. de Inu. 91. Remotum est, quod vltra quàm satis est, petitur. 1. de Diu. 25. Diuinatio coniectura nititur, vltra quam progredi non potest. 1. A. 12. Quis vnquam Senatorem tanto damno coëgit? aut quid est vltra pignus aut multam? 1. de Inu. 26. Longum exordium est, quod pluribus verbis aut sententiis vltra quàm satis est producitur. 1. Tusc. 17. Vltra enim quò progrediar, quàm vt verisimilia videam, non habeo. 4. ad Her. 61. Procurrere vltra quàm amicus sentire possit. 2. Tusc. 5. Nec vltra quàm id quod verisimile occurrit, progredi possumus. 4. 38. Sed adhibent modum quandam, quem vltra progredi



non oporteat. de Vn. 6. Si probabilia dicentur, nil vltra requiratis. 5. At. 1. Oratio scripta elegantissime, vt nihil possit vltra.

& Syntaxis. *Vltra quam satis sit, quavis. Quid est vltra pignus? Optime, vt nihil vltra possit.*

VLTRIX, *videt.* pro Dom. 112. Hæc vltrix affectæ ciuitatis reipublicæ spoliis ornabitur.

VLTRORUM, *non quasi sitis, sponte.* 3. C. 23. Qui spem imperij vltro sibi à patritiis hominibus oblarum neglexerunt. 10. Fa. 21. Omnia ei vltro pollicitus sum. pro Flac. 61. Illum autem non modò recipiebant, sed etiam vltro vocabant. pro Planc. 26. Vltro offerre de alicui. pro Quin. 74. Næuius, qui cum vltro ipse deberet, &c. 7. Fa. 21. Si ad eum vltro venis, &c. 2. de Fin. 58. Vltro ad mulierem venit. 7. Fam. 10. Vltro te acceritum ab eo.

VLTRORUM, *citroque, huc & illuc, vicissim.* 7. V. 170. Qui vltro citroque nauigant. pro S. R. 60. Postea homines curare vltro & citro non destiterunt. 1. Ac. 28. Vltro citroque versari. de Am. 87. Nam implicati vltro & citro vltro vsu diuturno, vel etiam officis repente, &c. 1. Offic. 56. Beneficia vltro citroque data & accepta. de Som. 1. Multis verbis vltro citroque habitis, ille nobis consumus est dies. 2. de Na. 84. Elementis sursum deorsum, vltro citroque commentibus.

& Syntaxis. *Elementa sursum, deorsum, vltro citroque commentia.*

VLVBRÆ, *oppidum.* 7. Fam. 18.

VLVBRANVS. Ibid. 12.

VLVLANS. Orat. 27. Inclinata vlvantique voce, more Asiatico canere: *id est, miserabili & absona, qualis solet esse canum & luporum miserè vlvantium.*

VLYSSES. 1. de Orat. 196. Vlysses vir sapientissimus, patriæ suæ conspectum immortalitati anteposuit. 1. Offic. 113. Quam multa passus est Vlysses, in illo errore diuturno. 1. Fam. 10. Illò si veneris tanquam Vlysses, cognosces tuorum neminem. 2. Tusc. 49. Vlysses apud Sophoclem perquam flebiliter lamentatur in vulnere. Ibid. 43. Qui ferunt faucium, personæ grauitatem inuententes, non dubitarunt dicere: Tu quoque Vlysses, &c. qui consuetus in armis æuum agere. Bru. 40. Neque enim iam Troicis temporibus tantum laudis in dicendo Vlyssi tribuisset Homerus, & Nestori, quorum alterum vim habere voluit, alterum suauitatem: nisi iam tum esset honos eloquentiæ. 10. Fam. 13. Itaque Homerus non Aiacem, nec Achillem, sed Vlysses appellauit *πρωτόγονο*. 3. Offic. 98. Quid auditurum putas fuisse Vlysses, si in simulatione perseverasset, quum maximas res gesserit in bello. 5. Tusc. 7. Etiam heroicis ætatibus Vlysses & Nestorem accepimus & fuisse, & habitos esse sapientes. 3. Offic. 97. Talis de Vlyssis nulla suspicio est, sed infimulant eum tragædiæ, simulatione infanæ militiam subterfugere voluisse.

VMBILICVS, *sedes que in media ventri planicie est, quasi punctum in circulo: idcirco medium cuiusque rei significat.* 2. de Di. 115. O sancte Apollo, qui vmbilici terrarum certum obsides. 6. V. 106. Qui locus, quod in media est insula situs, vmbilicus Siciliæ nominatur.

† ADVNCT. Certus, 2. de Diu.

VMBILICI, *lapilli sunt viridi, politis, in vmbilici nostri modum colorati, & à natura facti.* 2. de Or. 22. Conchas & vmbilicos Lælius & Scipio relaxandi animi causa ad Lucrinum legebant.

VMBINVS, *genus nummorum in Gallia Narbonensi.* pro Font. 9. Nulchalone seuerè vmbinos & victoriatos mille. *sc. porcorum nomine exegisse. Alij legunt, Serueium binos H. S. &c.*

VMBRA. 1. de Ora. 28. Nam me hæc tua platanus admonuit, quæ non minus ad opacandum hunc locum parulis est diffusa ramis quam illa, cuius vmbra sedatus est Socrates. 2. de Di. 17. Vmbra terra est meta noctis. 3. de Or. 162. Ne contagio mea bonis, vmbrae obfit. *Poëta.* l. P. 57. Omnes vmbrae etiam falsæ gloriæ consecrari. 3. Offic. 69. Sed nos veri iuris germanæque iustitiæ solidam & expressam effigiem nullam tenemus, vmbra & imaginibus vtimur. pro Mur. 13. In quo luxuriam reperire non potes, in eo te vmbra luxuriæ repturum putas. 3. de Or. 99. Sed habeat tamè admiratio illa vmbra aliquam & recessum, quo, &c. pro R. P. 41. Vmbra equitis Rom. & imaginem videtis. 15. Ar. 20. Ille qui vmbrae timet, ad cædem spectat. 1. de Diu. 88. Ceteros vmbrae vagari modo. 4. Acad. 20. Multa vident pictores in vmbra & in eminentia; quæ nos non videmus.

† ADVNCT. Fatalis, 1. de Nat. Infera, tenuis, Arat.

& Syntaxis. *Vmbrae falsæ gloriæ consecrari. Non solidam naturam tenes, sed vmbrae & imaginem. Vmbra & eminentia in pictura.*

VMBRACVLYM, *locus frondibus reclusus, vt solis ardorem repellat.* ponitur pro otio. de Cl. 37. Processerit enim in solem & puluerem, non vt è militari tabernaculo, sed vt è Theophrasti vmbraulis. 3. de Leg. 14. Phalereus ille Demetrius mirabiliter doctrinam ex vmbraulis eruditorum, otioque non modo in solem atque puluerem, sed in ipsum discrimen aciemque perduxit. 5. Ea que restant, in illis aliorum vmbraulis persequamur.

VMBRATILIS, *quod in vmbra otioque versatur.* 2. Tusc. 27. Vita vmbrailis & delicata. 1. de Or. 157. Educèda præterea dictio est ex hac domestica exercitatione & vmbraili, medium in agmen, in puluerem, in clamorem, in castra atque aciem forenses: & ex literis aliquid in aspectum lucemque proferre. Ora.

64. Oratio Philosophorum mollis & vmbrailis.

VMBRIA, *regio Italia.* 1. de Di. 92. pro S. R. 48. & pro Mur. 42.

VMBRIFERA. 1. de Diu. 22. Inque Academia vmbrifera, &c. 2. 63. sub platano vmbrifera. *Poëta.*

VMBROSVS, *opacus, vmbrifera.* 3. Q. Fr. 1. Ego locum ætate vmbrosiorem vidi nunquam.

VNA, *simul, opariter, communiter.* 7. Att. 10. Si in Italia Pompeius consistit, erimus vnà. pro Mil. 38. Cum essem vnà cum eo in turba. 7. Att. 17. Mulieres in Formiano esse volui, & vnà Cicerones. 1. de Orat. 45. Qui cum illis vnà ipsum illum Carneadem diligentius audierat. 2. de Fin. 101. Qui vnà secum philosophari vult. Ibid. 79. Si non probares, quo minus ambo vnà necarem, non precarere, &c. 1. V. 1. Is si mei consilij causam rationemque cognouerit, vnà & id quod facio, probabit, & in hac causa putabit, &c. de Clar. 81. Et vnà Fabius pictor.

VNCIA, *assis pars duodecima.* 3. Q. Fr. 9. Quas enim tabulas seputavit obsignare, in quibus in vncis firmissimum tenuerat, non obsignauit. In vncis, dixit: pro, in bonis, vel hæreditate.

VNCINATVS, *aduncus.* 4. Acad. 121. Hamatis vncinatisque corporibus.

VNCTIO, *palastra, luctatio.* 2. de Ora. 21. Philosophum omnes vncionis causa relinquunt.

VNCTOR, *aliptes.* 7. Fa. 24. Qui sciret se nepotem bellum tibicinem habere, & fat bonum vinctorem.

† ADVNCT. Bonus, 7. Fam.

VNCTURA, *vinctio.* 2. de Leg. 60. Hæc præterea sunt in legibus de vinctura, quibus seruilis vinctura tollitur.

† ADVNCT. Seruilis, 2. de Leg.

VNCTVS, *delibutus, oblitus.* 3. A. 12. Antonius eo die nudus, vinctus, ebrius concionatus est. 12. At. 6. Pro isto asso sole, &c. à te nitidum solem vinctumque repetemus. de Cla. 78. Vinctior quam consuetudo loquendi.

& Syntaxis. *Vincta discendi vario.*

VNCTVS, *instrumentum incuruum, quo vtimur ad multa.* 1. A. 4. Vinctus impactus est fugitio illi, &c. pro Rabir. 16. Vindicare aliquem à verberibus, ab vnco.

VNDA, *fluctus.* pro Pl. 15. Campus atque illæ vndæ comitorum sic efferuescunt quodam quasi æstu, vt ad alios accedant, ab aliis recedant. 2. Tusc. 67. Ego Pelopis, qui per vndas currus suspensos rapuisse feruntur. 10. A. 8. O spectaculum non modò hominibus, sed vndis ipsi & littoribus luctuosum. 13. A. 49. Prius vnda flammamque. 2. Acad. Mare nonne cæruleum? At eius vnda, cum est pulsa remis, purpuræcit.

VNDANS. 2. de Nat. 89. Vndans fretum. *id est, fluctuans.*

† ADVERB. Penitus, 2. de Nat.

VNDE, *ex quo, à quo: ratione causa, originis, à re, loco, &c.* pro Cec. 87. Hoc verbum Vnde, vtrumque declarat, & ex quo loco, & à quo loco. 1. ad Her. 14. Si inde incipimus narrare, vnde necesse erit. 5. de Fin. 23. Quærimus autem non quæ sit beata vita, sed vnde sit. 2. cont. Rull. 59. Vnde iste amor tam repentinus? de Arusp. 29. Aliterum putabo regem, si habuerit, vnde tibi soluat. 14. Fa. 2. Hem mea lux, vnde omnes opem petere solebant. de Sen. 11. Quasi diuinarem illo extincto, fore vnde discerem neminem. 1. de Or. 67. De ea re melius dicet, quam ille ipse, vnde didicerit. 3. V. 115. Dum est, vnde ius ciuile discatur. de Cl. 318. Eloquentia, vnde longè absum. 13. A. 49. Moueri sedibus huic vbi melius, atque in alias, si fieri possit, terras demigrare, vnde Antoniorum nec facta, nec nomen audiat, quàm, &c. 4. V. 188. Vt mihi responderet vbi esset, quis esset, vnde esset. 2. de Fin. 55. Tenuit permagnam Sextilium hereditatem: vnde si secutus esset illorum sententiam, nec nummum quidem vnium attingisset. 4. At. 16. Non recordor vnde ceciderim, sed vnde surrexerim. 1. de Leg. 23. Vnde etiam vniuersus hic mundus, &c. * l. P. Hoc non ad contemnendam Placentiam pertinet, vnde is se ortum gloriari solet. Hort. Vnde facilius quam ex annalium monumentis cognoscitur. Aca. Eam materiam rerum, vnde otia sunt omnia.

† Persona. pro S. R. 71. Qui eum necasset, vnde ipse natus esset. 1. Offic. Athenienses, vnde fruges ortæ putantur. 5. V. 35. Ille vnde ablatum est, iudicio suum recuperare potest. 7. Fa. 11. Omnibus vnde petitur hoc consilij dederim, vt, &c. 2. de Or. 285. Potest fieri, vt is vnde te audisse dicis, iratus dixerit. pro Syl. 72. Verbum, vnde aliquis possit offendi. * Prot. Vnde apparet? Ab Alcibiade.

VNDE, *numerus prepositum supra decem, vnum detrahit à quouis numero: præter undecim, & quæ ab hoc deducta sunt: sicut quode, detrahit duo, præterquam in duodecim.*

VNDECIES. 4. V. 20. H. S. undecies numeratum esse. Ibidem. Ita H. S. undecies Qu. Dionem perdidisse.

VNDELIBET. 4. ad Her. 64. At istud quidem facile fuit vndelibet inuenire.

VNDEVIGINTI. de Cl. 229. Is vnde viginti annos natus erat eo tempore.

VNDEQUINGAGESIMVS. pro Pomp. 35. Vnde quinquagesimo die.

VNDEVICIESIMVS, *sive Vnde vigesimvs.* de Sen. 14. Anno vnde vigesimo post eius mortem hi Coss. facti sunt.

VNDIQUE, ex omni parte, ex omni genere. 4. V. 133. Concurrunt vndique ad istum Syracusas. 5. Tusc. 86. Vita vndique bonis referta. 5. de Fin. 69. Honestas vndique perfecta & absoluta. 2. de Nat. 38. Mundus perfectus vndique est. 1. Orat. 191. Passim carpere, & colligere vndique. 3. 90. Res vndique exquisita, collecta, accersita, comportata. 10. At. 13. O rem vndique miseram. 7. V. 67. Locus septus vndique. pro Pomp. 30. Sicilia multis vndique cincta periculis. pro Sest. 119. Qui omni genere orationem aucupatur, & omnes vndique flosculos carpit. 2. A. 110. Aut vndique religionem tolle, aut vsquequaque conferua. de Vn. 4. Mundus est vndique corporatus. 5. de Fin. 26. Viuere ex hominis natura vndique perfecta, & nihil requirentem.

VNGO, *perungo*. 6. V. 77. Matronas Dianam vnxisse vnguentis, complēse coronis & floribus, thure, odoribusque incensis. Par. 5. Qui tractant ista, qui tergunt, qui vngunt, qui verrunt, qui spargunt, &c. 13. At. 50. Cæsar vnctus est, accubuit.

VNGUENTARIUS, *qui vnguenta conficit vel vendit*. 1. Off. 150. Adde his, si placet, vnguentarios, saltatores, totumque ludum talarium. 13. Att. 44. Plotinus vnguentarius. I. P. Vestri illi vnguentarij.

VNGUENTUM, *odorum variorum permixtio, addito oleo, vel balsamo, aut alio pingui liquore, deliciarum causa & luxuria, interdum etiam valetudinis comparata*. 5. Tusc. 62. Aderant vnguenta, coronę, incendebantur odores. 5. V. 62. Cū intercā Apronius caput atq; os suum vnguento perficere. Postq; in Sen. 15. Non te illius vnguentorum odor, non vini anhelitus in eam cognitionem adducebat, vt, &c. 3. de Orat. 97. Vnguentis minis diu delectamur, summa & acerrima suauitate cōditis, quā his moderatis: & magis laudatur, quod terram, quā quod crocum olet. Postquā in Senat. 11. Ille vnguentis oblitus irrisit squalorem vestrum. 2. C. 5. Qui nitent vnguentis, qui fulgent purpura. pro Sest. 18. Consul vnguentis affluens calamistrata coma. pro Cæl. 27. Qui vnguenta fumerit, qui Baias viderit. 6. V. 77. Matronas Dianam vnguētis vnxisse, complēse floribus, &c. 2. de Nat. 146. Vnguentorum compositiones, & conditiones ciborum. 2. Aca. Quibus etiam alabastr plenus vnguenti putere videtur. * pro Qu. Gall. Vnguentis oblitus. Incert. Meliora vnguenta sunt quæ terram, quā quæ crocum sapiunt.

† ADIVNCT. Condita suauitate, moderata. 3. de Orat.

† Syntaxis. Vnguentis oblitus, nitens, affluens.

VNGVICULI. 5. de Fin. 8. Integritas vnguiculorum omnium. 1.

Fa. 6. A teneris (vt Græci dicunt) vnguiculis. *prouerbum*.

VNGVIS. 2. de Nat. 122. Quædam animalia vnguuium tenacitate cibum arripiunt. pro Qu. R. 20. Ab imis vnguibus vsque ad verticem summum. pro Do. 12. Et tu in hoc vlcere tāquā vnguis existeres. 13. At. 20. In omni vita sua quemq; à recta conscientia transuersum vnguem non oportet discedere. 2. Fa. & 2. Aca. * Ac. Quem incōptis vnguibus bacchates asperoque ore discerpant.

† ADIVNCT. Adunci. 2. Tusc. Feri. 1. de Diu. Imi, pro Qu. Rosc. Com. Teneri. 1. Fam. Transuersus, 1. Att.

VNGVLA. 3. de Nat. 11. Ergo illud in silice vestigium vngulis Castoris equi credis esse: in Arat. Vngula equi. 2. Tusc. 56. Omnibus vngulis, vt dicitur, contentioni vocis asseruiunt. * Incer. Retinistantū paludibus vngulas iumentorum indurari.

† ADIVNCT. Vehemens, Arat.

VNICĒ, *singulariter*. Orat. 1. Nam & negare ei, quem vnicē diligere, durum admodū videbatur. 3. C. 10. Auus tuus qui amavit vnicē patriam. 5. Fa. 8. Quos ego ambos vnicē diligo. 2. Qu. Fr. 5. Quosdam venisse dicebant, qui te vnicē laudarent. 13. Fa. 15. Præciliū tibi commendo vnicē.

VNICVS, *vnus, vngena, singularis, insignis*. 9. A. 12. Vt nemo vnguā vnicē filij mortem magis doluerit. pro S. R. 41. Quæramus quæ tanta vitia fuerint in vnicō filio. 4. Fam. 4. Quod erat vnicum solatium in malis. Postq; in Sen. 8. Si Qu. Metellus illo tempore consul fuisset vnicus. pro Qu. 41. Vnica liberalitas. de Sen. 61. Elogium vnicum. 3. ad Her. 37. Si egregiam pulchritudinem, aut vnicam turpitudinem eis attribuemus. Ibid. 11. Vnica malitia, & vnica nequitia.

† Syntaxis. Vnicum bonum, malum.

VNIGENA, *unicus*. de Vn. 10. Singularem Deus hunc mundum atque vnigenam procreauit. Alij. Vnigenum, legunt.

VNIVERSALIS, *vniversus, absolutus*. 2. ad Her. 37. Nam in huiusmodi rationibus non vniuersali, neque absoluta, sed extenuata ratione expositio confirmatur. *aliter*, inuerfa. Varro de lingua Lat. 1004. & 50. Vniuersalis causa.

VNIUERSE, *generatim, generaliter*. 7. V. 142. Nam quid ego de cæteris ciuium Romanorum suppliciis sigillatim potius, quā efferam, venit ad me noster Hortensius: cui de popcenti mea mandata, cætera vniuersè mandauit: illud probè, ne pateretur, &c. 8. 11. Nec tam irruptio pertimescenda, quæ Luceriæ multis sermonibus denunciata est, quā vniuersè interitus.

VNIUERSITAS, *vniversum, mundus*. 2. de Nat. 164. Licet enim contrahere vniuersitatem generis humani, eamque gradatim

ad pauciores, postremò deducere ad singulos. 1. 39. Vniuersitas rerum, quæ omnia continentur. Ibid. 121. In vniuersitate rerum. de Vni. 4. Atque illum quidem quāsi parentem huius vniuersitatis inuenire difficile est. Ibid. 37. Atque ita quāsi in curram vniuersitatis imposuit. Ibidem 13. Si totum vniuersitatis corpus planum & æquabile explicaretur.

† Syntaxis. Non sigillatim, sed generatim ac vniuersè. Multa vniuersè dicere. Timendus est vniuersè interitus.

VNIUERSVS, *totus, omnis, infinitus, confusus, communis, perpetuus*.

4. Ac. 73. Qui loquitur de vniuersis, nihil excipit, quid enim potest esse extra vniuersa. 1. de Nat. 39. Communis rerum natura, vniuersa atque omnia continens. Ibid. 121. Imagines ingentes, tantæque vt vniuersum mundum complectantur. 2. de Fin. 112. Vniuersum mare. 1. de Nat. 121. In eodem vniuerso. 4. V. 168. Ergo ab vniuersa prouincia, generatimque à singulis eius partibus diligitur, &c. 1. de In. 34. Non in cōmodum videtur, quādam sylvam atque materiā vniuersam atque permixtam & confusam exponere omnium argumentationum. pro Qu. 89. Bonorum possessio spectatur non in aliqua parte, sed in vniuersis. 1. de Or. 19. Ex illis rebus vniuersis eloquentia constat, quibus in singulis elaborare permagnū est. 14. At. 22. Καθολικὴ θεωρημα. pro Fl. 26. Vniuersus & communis. 2. de Or. 146. Genera vniuersa. Ibid. 141. Perpetui iuris & vniuersi generis quæstio. Ibid. Generum vniuersæ quæstiones. Reuocari ad genus & naturam vniuersam. Ad vniuersi generis disputationem referri. 2. de Or. 71. Non mihi minis operis videtur de vniuersis generibus rerum, quā de causis singulorum dicere. Ibid. 118. Vel separatim de genere vniuerso dicere, vel de singulis hominibus. Ibid. 135. Reuocari ad genus, & naturam vniuersam, reuolui ad communes rerum & generum summas, referri ad vniuersi generis disputationem. 3. 104. Loci communes, qui de vniuersa re tractari solent. ibidem 105. Ancipites disputationes, in quibus de vniuerso genere in vtramq; partē differi copiosè solet. de Cl. 50. In vniuersa eloquentia. (in aliqua parte dicendi. Or. 117. Genus vniuersum in species certas partiri ac diuidere. de Cl. 152. Tribuerem vniuersam in partes. 1. de Or. 64. Vniuersam ac propriam oratoris vim definire. 3. de Nat. 3. Tibi permitto respondere, ne mihi malis de singulis rebus quærenti, &c. an vniuersam audire orationem meam: id est, perpetuam. 1. V. 72. Quæ singularim collecta sunt, vniuersa perdere. 1. A. 37. Cū à summis, medijs, infimis, cum denique ab vniuersis hoc idem fit. pro Pomp. 31. Maria omnia tum vniuersa, tum in singulis oris omnes sinus atq; portus. pro Qu. R. 44. Est tuæ arrogantia, vitæque vniuersæ vox. 2. de Or. 162. Vnde vniuersum flumen erumpat. Postq; in Sen. 1. Quis possit vestra in nos vniuersa promerita non dicam complecti orando, sed percensere numerando: pro Dom. 134. Bis à me salutem accepit: separatim semel, iterū cum vniuersis. 2. Off. 48. Quæ in multitudine cum cōtentione habetur oratio, ea sapere vniuersam excitat gloriam. pro Sest. 5. In hac confusa atque vniuersa defensione. 3. Off. 26. Eandem esse vtilitatem vniuersi iusque & vniuersorum. I. P. 65. Fac huius odij tanti ac tam vniuersi periculū, si audes. 2. de Nat. 163. Quæ si singula vos fortè non mouet, vniuersa certè mouere debent. Ibid. 166. Nec verò vniuerso generi hominum solū, sed etiam singulis à diis immortalibus cōsuli solet. Ibid. 165. Dij separatim ab vniuersis singulos diligunt. 2. de Or. 317. Nihil est denique in natura rerum omnium, quod se vniuersum profundat, & quod totum repētè euolet. 1. Offic. 50. Vniuersi generis humani societas. Ibid. 110. Contra naturam vniuersam nihil contendendum est. 1. de Leg. 23. Vniuersus mundus. Ibid. 17. Complectenda in hac disputatione tota causa vniuersi iuris est ac legum, vt, &c. de Vn. 9. Siue in singulis, siue in vniuerso genere cernatur. Alij. diuerso, legunt. in Sallust. 16. Si illud elogium pro lege palam vniuersis recitarem. 5. Fa. 16. Nō facile exhauriri posse tibi dolorem vniuersum puto. || 1 Tusc. 68. Fixum in medio mundi vniuersi loco.

† Synt. Communis rerum natura, vniuersa, atque omnia continens. Sylua & materia vniuersa atq; permixta, & confusa. Vniuersum genus. Genus & vniuersa natura. Rem vniuersam tribuere in partes. Vniuersa perdere: id est, omnia simul. Vniuersa vita, si uenit. Deus separatim ab vniuersis singulos diligit. Contra naturā vniuersam nihil rentandum. Vniuersus mundus. Hoc se statim vniuersum profundit.

VNIUERSUMODI, *non varius*. (multiformis. 9. At. 6. Noli enim putare tolerabiles horum insanias nec vniuersi modi fore. de Vni. 19. Materia semper est vniuersi modi, siue similis, & eiusdem naturæ. 1. Aca. 26. Principes qualitates sunt vniuersi modi, & simplices. ibidem. Quia sola cerneret, quod semper esset simplex, & vniuersi modi, & tale quale esset.

† Syntaxis. Vniuersi modi, sui similis & eiusdem naturæ. Vniuersi modi & simplex.

VNIUERSAM, *omni memoria*. Orat. 42. Isocrates præstat omnibus, qui vnquam orationes attigerunt. de Arusp. 37. Quod sacrificium nemo vnquam adiit, nemo nisi P. Clodius omni memoria violauit. 4. Tusc. 77. Quis homo te exuperavit vnquam gentium impudentia? 3. Att. 14. Quam ita me afflictum videas, vt neminem vnquam nec videris, nec audieris. || 3. C. 17.



V N V s. solus, singularis, idem. 2. de Diu. 33. Physiici, qui omne quod effect, vnum esse dixerunt. 3. de Or. 20. Omnia quæ supra & subter sunt, vnum esse, & vna vi atq; vna consensione naturæ constructa esse. 3. C. 16. Ille erat vnus timédus ex his omnibus. 4. 14. In hac causa omnes sentiunt vnum atq; idem. pro Flac. 62. Lacedæmonij ita multos annos vnus moribus, nūquā mutatis legibus, viuunt. pro Syll. 9. Simplex est officium, atque vna bonorū omnium causa. 2. Off. 41. Confugiunt ad vnum aliquem virtute præstantem. de Am. 83. Alterius animum cum suo commiscere, & efficere penè vni ex duobus. Ibi. 94. Vnus quasi animus fiat ex pluribus. 2. de Di. 97. Exitus quidem omnium vnus & idē fuit. de Somn. 2. 1. Anima est vna ex omnibus, quæ sese moueat. pro Plan. 78. Is enim vnus fuit de magistratibus, qui, &c. de Pro. 23. Vnum pro vniuersis subire atque excipere pericula. 2. de Leg. 6. Fibrenus rapidè dilapsus citò in vnum confluxit. 1. de Diuin. 5. Xenophanes vnus, qui deos esse diceret, diuinationem funditus sustulit. 2. 88. Panætius, qui vnus è Stoicis Astrologorū prædicta reiecit. 2. A. 34. Sed vnam rem vereor, ne non probes. 9. P. 10. Si omnes iuriconsulti in vnum conferantur, cum Seru. Sulpitio non sunt comparandi. Par. 2. C. Marius, qui mihi in secundis rebus vnus ex fortunatis hominibus, in aduersis vnus ex summis viris videbatur. pro Cec. 59. Hoc etiam si verbo differat, re tamen erit vnū, & idem in omnibus causis valebit. pro Quint. 75. Vnum tamen hoc cogitent, se, &c. Ibi. 70. Vnum illud dico, si propter, &c. pro Pom. 9. Ab vnis hostium copiis bellum geri. pro S. R. 5. Nō electus vnus, qui maximo ingenio: sed relictus ex omnibus, qui minimo periculo posse diceret. 2. C. 19. Quibus præcipiendū videtur, vnum scilicet & vnum, quod cæteris. pro Cec. 62. Si tu solus, aut quiuis vnus, &c. pro Clu. 22. Filius, quem tantum vnum ex multis fortuna mihi reliquum esse voluit. 15. Fa. 16. Quancumque quicum loquor: cum vno fortissimo viro, qui, &c. 4. Acad. 5. Panætius vnus omnino comes fuit. 4. ad Heren. 9. Nemo vnus: *id est, solus.* Ibid. 52. Colligere & conferre omnia in vnum. 1. de Inuent. 73. Conducere multa in vnum, 1. 2. Compellere aliquos dispersos in vnum locum. Ibid. 98. Vnum in locum cogi, & sub vnum aspectum subiici. 4. ad Her. 39. Eiusdem vnus aut plurium verborum iteratio. 6. Fa. 16. Ego eam sententiam dixi, cui sunt assensu ad vnum. pro Mil. 66. Deinde dixit, se gladio percussam esse ab vno de illis, ne indicaret. pro Font. 2. Vnæ tabulæ proferantur. pro Font. 12.

✱ **Vnum est simplex aurium iudicium.** || *aly.* verum iudicium, *legendum censent.* pro S. R. 62. Cum multæ causæ conuenisse vnum in locum videntur. 1. de Orat. 99. Cum te vnum ex omnibus ad id dicendum maximè aptum cognōsssem. Ibid. 9. Qui non aliqua in re vna separatim elaborant, sed omnia comprehendunt. Orat. 122. Duplices loci, vni, &c. alteri, &c. 5. V. 228. Vnæ decumæ. 14. At. 19. Adductus sum tuis & vnis & alteris literis. Orat. 135. Eadem & vna res. 2. de Inuent. 4. Nobis non vnum aliquod propofuimus exemplum. Ibid. 5. Vni alicui certo sese addicere. 1. Q. 1. 1. Superioribus literis non vnus, sed pluribus, &c. 2. de Orat. 304. Virtia quæ sunt in aliquo iudice sunt, vel pluribus. ad Oct. Consumtus vno atque eodem igni. 2. de Orat. 292. Siue plura sint, siue aliquod vnum. pro Clu. 28. Vno tempore duas res audire. 3. de Orat. 141. Quid vnum excellat ex omnibus. 11. At. 2. 1. Est autem vnum, quod mihi sit optandum, si quid agi de pace possit. 1. de Legib. 61. Vna mœnia. de Cla. 100. Vnus enim est sonus totius orationis, & idem stylus. 1. Q. Fr. 1. 29. In tuis summis laudibus excipiam vnam iracundiam. ad Oct. Militibus veteranis in vnum conductis. 5. A. 12. Si hoc genus in vnum redigatur. de Amic. 88. De amicitia omnes ad vnum idem sentiunt. de Vn. 3. Quod vnum semper atque idem est. 5. V. 202. Data tibi pecunia est: vna, qua frumentum tibi emeris in cellam: altera, qua, &c. de Clar. 2. 14. In quacunque vna, &c. nullæ vna, &c. Ibi. 87. Vnum quasi cōperendinatus mediū diem fuisse. 2. cont. Rull. 34. Vnus vnus. *id est, vnus aliquis.* 10. A. 3. Vnus aliquis. * pro M. Scau. Quem vnum ex omni memoria sceleratissimum fuisse accepimus. ibid. Cum ex multis vnus ei restaret inimicus. de Fat. Cum vnum & alterum ex iis inuitasset. pro M. Tull. Vt non vnæ rei statui putetur iudicium.

✱ **Syntaxis. Vnis viuere moribus. In vnum omnia omnes conferre. Hunc tantum vnum ex multis dicam. Ad vnum omnes assentiuntur.**

V N V S Q V I S Q V E, singuli. 3. Offic. 26. Eandem esse vtilitatem vniuersiisque & singulorum. 4. C. 12. Qui singulas vniuersiisque domos, & hoc vniuersum reipu. domicilium delere conati sunt. pro Syll. 64. Vniuersiisque indulgentiam testarē in suos. Parad. 1. Ponite ante oculos vnumquemque regum. &c. 3. de Nat. 69. Sentit domus vniuersiisque. 2. de Orat. 59. Propriè de vnoquoque dixit. 2. Tusc. 9. Quid in vnaquaque re verisimile esset inuenire. 6. V. 76. Sigillatim vnumquemque appellare. Ibid. 132. Qui hospites ad ea quæ visenda sunt, ducere solent, & vnumquidque ostendere, &c. 3. de Fin. 64. Et vnumquemque nostrum eius mundi esse partem. pro S. R. 48. Vniuersiisque vestrum. 4. ad Her. 38. Vtrumque ad vnumquodque. pro S. R. 83.

✱ **Neque omnia dicam, & leuiter vnumquodque tangam.** || 1. de Inuent. 34.

V O C A B U L U M, nomen, verbum, vox. de Arusp. 24. Qui ludi ac vno quidem verbo appellantur Latino, vt vocabulo ipso Matris magnæ nomine religio suscepta declaretur. 1. de Diu. 2. Chaldaeï non ex artis, sed ex gentis vocabulo nominati. 1. de Inuent. 34. Nomen est, quod vnicuique rei datur, quo suo quæque proprio ac certo vocabulo appellatur. 1. de Leg. 38. Rebus non mutatis immutare vocabula. 2. 61. No men nenia, quo vocabulo etiam Græcos cantus lugubres nominant. pro Cecin. 51. Rem aliquam suo certo ac proprio vocabulo nominare. 3. de Or. 157. Cum res suum nomen & proprium vocabulum non habet. Ora. 212. Ab aliis iidem pedes, aliis nominantur vocabulis. I. P. 90. Vocabula tantum pecuniarum, & genera mutabas. 1. de Nat. 38. Res vtilis & salutares deorum esse vocabulis nuncupatas. * Ac. Non vocabulorum opificem sed rerum inquisitorem decet esse sapientem. || 3. de Orat. 159. Nihil est in rerum natura, cuius nos non in aliis rebus possumus vti vocabulo & nomine.

✱ **Nozatio, etymologia, & vocabuli explicatio.** 2. de Orat. 163. Cum aut res quæ sit tota quærat, aut pars eius, aut vocabulum quod habeat. ibid. Sin ex vocabulo, vt Carbo, si consul est qui consulit patriæ, quid aliud fecit Opimius?

✱ **ADIVNC.** Certa, suum & proprium, 3. de Orat. Certa, ac propria. pro Cec. Certum & proprium, suum cuiusque & proprium, 1. de Inu. Declarantia idem, incognita alicui, vtitata, 3. de Fin. Propria aut addita ad nomen, aut noua, aut prisca, aut ab oratore modificata, & inflexa quodammodò, Part.

✱ **Syntaxis. Suo certo ac proprio vocabulo res appellare. Hoc non habet suum nomen & proprium vocabulum.**

V O C A L I S. Orat. 77. Habet enim ille tanquam hiatus, concursu vocalium, molle quiddam. 4. ad Heren. 19. Crebræ vocalium concursiones, quæ vastam & hiantem orationem reddūt. Ibi. Nemo tā rusticus est, qui vocales nolit coniungere. de Cl. 242. Addamus huc etiam, ne quem vocalem præterisse videamus, C. Consonium: *id est,* habentem vocem.

V O C A T V S, subst. accersitus. 3. de Or. 2. Senatus vocatu Drusi in curiam venit.

V O C I F E R A T I O, vox quadam effrenator, clamor. 7. V. 155. Antè de L. Heren. vociferatio commouebat. pro Cl. 30. In ipso sermone hoc, & vociferatione. 3. ad Her. 25. & 22. Muliebris vociferatio. pro S. R. 12. Vociferatione accusatores in iudiciis vti soleat.

V O C I F E R O, vociferor, clamorem edo, exclamo. 4. V. 52. Si hoc vociferare velim, quàm indignum sit, &c. 6. 39. Minitari & vociferare palam.

V O C I F E R O R, vocifero. pro S. R. 9. Nec satis liberè vociferari possum, &c. pro R. P. 21. Quid vociferabare decem millia talenta Gabinio esse promissa?

✱ **ADVERB.** Liberè, pro S. R. Palam, 6. Ver.

V O C I T O R, vocor. 2. de Nat. 105.

Quas nostri septem soliti vocitare triones.

pro R. P. 23. Demetrius, qui Phalereus vocitatus est.

V O C A N D V S, hortandus. 2. de Or. 332. Ad mentes iudicum per-mouendas, & ad vtilitatem nostram vocandas. 2. de Leg. 9. Lex vim habet ad rectè facta vocandi, & à peccatis auocandi.

V O C A T V S, adiect. pro Clu. 182. Noui quidam homines in suspicionem vocati sunt. pro Cec. 12. In partem mulieres vocatae sunt. pro Mur. 72. Ad prandium vulgò vocati. * pro M. Sc. Ab eodē lege Varia custos ille Reip. prodicionis est in crimē vocatur.

✱ **ADVERB.** Omnino vnquam in iudicium, pro Cl. Vulgò ad prandium, pro Mur.

V O C O, aduoco. 10. Fa. 28. Cum Senatū ad XIIII. Calend. Ian. Trib. pleb. vocauisset. pro Mur. 16. Ibi ego te ex iure manu confertum voco. pro Qu. 61. Vocare aliquem in ius. 4. Acad. 17. Comprehensio, quam *καταλήψις* illi vocant. pro Mil. 41. Milo Clodium ad iudicium bis, ad vim nunquam vocauit. 6. At. 3. Hunc ego patris causa vocaui ad cœnam.

✱ **Reuoco.** pro Deiot. 30. Is vestram familiam in lucem è tenebris vocauit.

✱ **Inuito, abstraho.** 10. Fa. 7. Quarum rerum spe ad laudem me vocasti. 3. Att. 7. Quod me ad vitam vocas. 12. 36. Quod me à mœstitia vocas, multum proficies, &c.

✱ **Clamo, inuito.** pro Rab. 21. Cum ad arma consules ex Senatusconsulto vocauissent.

✱ **Traho.** 1. C. 12. Nunc iam vitam omnium, Italiamque totam ad exitum vastitatemque vocas.

✱ **Impello.** 3. Att. 7. Et te in eundem luctum vocem. 1. de Le. 13. In longum sermonem me vocas.

✱ **Adduco.** 2. A. 59. Ne me apud milites in inuidiam voces. pro Sest. 93. Qui claros viros in inuidiam aliquam vocauerunt. pro Rab. 20. Detrahare de aliquo, & cum in inuidiam vocare. 1. Off. Vocare aliquem in odium aut inuidiam, falsis criminibus. pro Cec. 65. Auocupa verborum in inuidiam vocant.

✱ **Appello, nomino.** Acad. Quæ tu si alio nomine vis vocare.

✱ **ADVERB.** Cætero quin, parcius paulò, rectè, Ora. Exiguit amicitiam ad calculos, de Amic. Fortuitò ad libertatem, 2. cont. Rull. Iam dudum ad sese, pro Sest. Latine, 2. de Fin. Nominatim ad gratiam, pro Domo. Omnino suam Macedoniam, 7. Philip. Temerè, pro Murena. Vltro, pro Flacc.

VOCOR, *appellor*. 3. de Or. 135. Septem fuisse dicuntur vno tempore, qui sapientes & haberentur & vocarentur. 3. de Nat. 56. Hunc Aegyptij Toyth appellant: eodemque nomine anni primus mensis apud eos vocatur. * Incert. Animalia bytuos vocari.

† **Trabor**. 1. de Or. 241. Causa, quæ omnino in iudicium vocari non solent. pro Corn. 66. Vocari in iudicium de aliqua re.

† **Perducor**. 2. de Orat. 35. Eadem facultate & fraus hominum ad perniciem, & integritas ad salutem vocatur. Ibid. 291. In disceptationem aut controuersiam vocari.

† **Adducor**. 7. V. 132. Vocari in crimen & inuidiã. Ibid. 10. Vocari in suspitionem coniurationis. pro Pomp. 12. Vocari in periculum & discrimen. 8. Fa. 9. Vocari in eandem conditionem.

† **ADVERB.** Falsò, 2. de Nat. Nominatim in Senatum, pro Dom. Verè patres, 13. Phil.

VOCANT I, *populi*. 13. Fam. 23.

VOCULA. 3. de Or. 96. Flexiones in cantu, & falsæ vocalæ. 2. Fa. 56. Sed incurrit hæc nostra laurus non solum in oculos, sed etiã in vocalas maleuolorum. 2. At. 73. Recreandæ vocalæ causa, hæc ambulans dictaui.

† **ADIVNCT.** Falsæ, 3. de Orat.

VOLATERRÆ, *oppidum Etruriae*. pro S.R. 20.

VOLATERRANUS. V. 13. Fa. 4. & 1. At. 16.

VOLATICVS, *inconstans*. 13. At. 25. O Academiam volaticam, & sui similem, modò huc, modò illuc. de Arusp. 46. Furentes ac volaticos impetus, &c. || *alias*, violentos.

VOLATILIS, *volucer*. 2. de Nat. 151. Vescimur bestiis & terrenis, & aquatilibus, & volatilibus.

VOLATVS, *lapsus volucrum*. 2. de Nat. 101. Aër volatus auium sustinet. 1. de Diuin. 2. Volatibus auium, cantibusque declarari res futuras. Ibid. 26. Aquilæ admonitus volatu. 2. de Nat. 129. Cum pulli pinulis vti possunt, tui volatus eorum matres prosequitur.

† **ADIVNCT.** Aërij auium, Top.

VOLITANS. I. P. 59. Homo volitans gloriæ cupiditate. 1. de Nat. Bestiæ volitantes in ardentibus fornacibus. Post red. in Se. Homines cum ferro & facibus volitantes.

VOLITES, *velites*. de Reip. Militari more veterum velocissimi cum scutis leuibus pedites, ad hoc ipsum exercitati, iisdem miscendi: quos expeditos, quasi volitantes appellabant. *aliter*, velites.

VOLITINENSIS, *populi*. pro Planc. 43.

VOLITO, *vagor*. 2. de Or. 23. Aues passim ac liberè volitant. 1. 173. Volitare in foro, hæere in iure. 2. ct. 6 Rull. 58. Volitare enim ante oculos istorum regis filius. 2. de Orat. 101. & 4. ad Her. 52. Volitare & vagari toto foro. 2. cont. Rull. 98. Volitare per gentes & per regna, &c. || pro Flac. 38. Nunc autem non insultabo vehementius, nec volitabo in hoc insolentiùs.

† **ADVERB.** Insolentiùs in hoc, pro Flacc. Liberè, passim. 2. de Or. Palam, pro Seft.

VOLÒ, *permis aëra seco*. 10. A. 11. Quem nisi in via quidam retardassent, volasse eum, non iter fecisse diceret. in Arat.

Qua volat, & serpens geminis fecat aëra permis.

1. Tusc. 76. Volat atas. 2. At. 19. Literæ Capuam ad Pompeium volare dicebantur.

VOLÒ, *voluntas est, voluntatem habeo, voluntas mea fert, non nolo, sententia est, studeo*. 3. Q. Fr. 1. Quamobrem ea te cura liberatū volo. pro Cl. 188. Nihil est mali, nihil sceleris, quod illa non filio voluerit, optauerit, cogitauerit, effecerit. 8. At. 3. Nulla est sedes, quod cōcurrant ij, qui rep. defensam volunt. 13. Fa. 9. Vt eã per te quam maximè defensam & auctam velis. in Vat. 35. Volo ex te audire, &c. de Clar. 206. Sed is Stoicus esse voluit, orator autem nec ituduit vnquam, nec fuit. pro Dom. 29. Quid sibi iste vult? 12. Fa. 13. Volo vos bene sperare. 10. 8. Volo omnes de me bene sperare. 15. At. 3. Antonio quam iam est, volo peius esse. 2. 25. Volo illum scire ex te, me id fecisse, &c. 11. 8. Per eos qui nostra causa volunt, valentque apud illum, diligentissimè contendas opus est. 3. de Leg. 33. Ita meherclè attendi, nec satis intellexi, quid sibi lex, aut quid verba ista vellent. 5. V. 118. Quid verò istæ sibi quinquagesimæ? quid porrò nummorū accessiones volunt?

† **Capio bene**. 9. Fa. 13. Velle causa alicuius. 13. 71. Omnium causa, quos commendo, velle debeo. 5. 14. Si quid nostra causa vis. Quin. de Pet. 3. Vt intelligant, qui debent causa tua referendæ gratiæ, & qui volunt obligandi tui tempus sibi aliud nullum fore. 6. At. 7. Sed planè volo his magistratibus, quorum voluntatem in supplicatione sum expertus. 3. Fa. 7. Sin autè es *φιλάνθρωπος*, illud non perficies, quod minus tua causa velim: hoc assequere, &c. 13. 22. Varro magnoperè eius causa vult omnia. Ibid. 51. Te ipsius causa vehementer omnia velle. 16. 17. Valdè enim eius causa volo.

† **ADVERB.** Ampliùs querere, pro S.R. Etiam atque etiam, 2. Cat. Felicitèr, planè, 13. Att. Imprudentèr, peruersè, de Amic. Magnoperè, 12. Att. Magnoperè audire, optimè, de Clar. Magnoperè omnia causa alterius, vehementer, 13. Fa. Maximè, Or. Maximè, & optare, 5. Philipp. Nequicquam, pro Cæl. Planè ita, 16. Att. Præclarè pacem, 13. Phil. Quamprimum audire, 2. de Or. Ecclè non, 4. Acad. Sanè, 2. Att. & in Part. Sci-

rè, 5. de Fin. Valdè, 1. Att. Valdè causa alicuius, 16. Fa. Valdè non, 8. Fa. Vehementer, 5. Fa. Vehementer se excusatum, 5. Verr.

† **Syntaxis.** *Volo bonorum tua causa, & bonis.*

VOLSCIS, *antiqua Italia populi*. 9. At. 12. 1. Offic. 35. & pro Cor. 31.

VOLVIBILIS, *in orbem incitatus*. de Vn. 18. Cælum volubile, & in orbem incitatum. 2. de Nat. 46. Volubilis & rotundus Deus.

† **Concitus**. pro Flac. 48. Homo volubilis, & præcipiti quadam celeritate dicendi. 3. ad Heren. 25. Celeriter verba conficere, vt vim volubilem orationis vociferatio consequi possit. de Clar. 108. Appij volubilis, sed paulò feruidior erat oratio. Ibid. 105. Canorus orator & volubilis. * pro L. Varen. L. Septimius est ad L. Crassi eloquentiam grauis, & vehemens, & volubilis.

† **Inconstans**. pro Mil. 70. Vaga, volubilique fortuna.

VOLVIBILITAS, *volubilis motus, conuersio*. de Fat. 43. Qui profuit cylindrum, dedit ei principium motionis, volubilitatem autè non dedit. de Vn. 31. Deus cælum ad volubilitatè rotundauit.

† **Inconstantia**. 2. de Diu. 15. Fortunæ volubilitas. || 2. de Nat. 49. Ex vtraque re & mundi volubilitas, quæ nisi in globosa forma esse non potest, stellarum rotundi ambitus cognoscuntur.

† **Celeritas, incitatio**. pro Planc. 62. Linguae volubilitas. Orat. 53. Verborum volubilitas. || 1. de Or. 18.

† **ADIVNCT.** Inanis atque irridenda, 1. de Or. Magna, 12. Fam.

VOLVILITER, *celeriter, incitatus*. Or. 210. Fundere orationem volubiliter.

VOLVCRER, *vel VOLVCRIS*. cre. *volatilis, penniger, aërius, ales*. de Nat. 102. Volucres angues ex vastitate Libyæ vento Africo inuehi in Aegyptum. 5. Tusc. 38. Natura bestiis volucres cælo frui libero voluit. 2. de Or. 23. Volucres videmus procreationis & vtilitatis suæ causa fingere & construere nidos. 4. Acad. 81. Quædam volucres vident longius. 1. de Diu. 18. Astrorum volucres motus. 1. 64.

— *Vbi tam teneros volucres matremque peremit.*

de Amic. 83. Bestiæ volucres, agrestes, natantes.

† **Incertus, dubius, inconstans**. pro Syll. 91. O falsam spem, o volucrum fortunam.

† **Præcept.** de Clar. 326. Genus dicendi verbis volucere atque incitatum.

† **Repentinus**. pro Quin. 80. O nuncium volucrum.

† **Penetrans**. pro Pl. 57. Nihil tam volucrum, quam maledictum.

† **ADIVNCT.** Dira, 2. Tusc. Solutæ operè, 2. de Or. Tenerè, 2. de Diu.

VOLVCRIVM, *in genituo plur. teste Charisio: citat q2 Cic. de Finibus.*

VOLUMEN, *liber*. 9. At. 1. Euolui volumen epistolarum tuarum. 16. Fa. 17. Referre epistolas in volumina. 12. 20. Non enim te epistolis, sed voluminibus lacerarem. 3. 7. Legati mihi volumen à te plenum iniquissimæ querelæ reddiderunt. 3. Tusc. 6. Quoniã duobus superioribus de morte & de dolore dictum est, tertius dies disputationis hoc tertium volumen efficiet. 1. ad Her. 27. Quoniã satis huius voluminis magnitudo creuit, in altero libro exponemus, &c. 2. de Diu. 115. Chryssippus totum volumen impleuit oraculis falsis, &c. 9. Fa. 16. Cæsar volumina iã confecit *ἀποθεγμίστων*. 1. de Or. 192. Omnia hæc non ita multis literis aut voluminibus magnis continentur. pro S.R. 100. Veniat modò explicet suū volumen illud, quod ei Erucius conscripsit. 1. de Nat. 43. Cuius rationis vim & vtilitatem ex illo cœlesti Epicuri de regula & iudicio volumine accepimus. * 1. Ac. Qui Antipater digladietur cū Carneade tot voluminibus. || Or. 147. d

† **ADIVNCT.** Cœleste, 2. de Nat. Magnum, Or. Magna, 1. de Or. Maximè, 3. Ver. Noua, de Cl. Plenum querelæ iniquissimæ, 3. Fam. Totum, 2. de Diu.

VOLUNTARIVS, *verus, ad arbitrium, ad libidinem, quod inquinatè loquentes, Spontaneū dicunt. Est autem voluntarium, id quod in sua quisque potestate positum sciens agit, nec id ignorat, in quo versatur oratio, nec quo quasi instrumento rem agat, nec sine ipsum. Huius contrariū est inuitum, fictum, simulatū.* pro Q.R. 15. Illa fuit oratio necessaria, hæc erit voluntaria. 1. Fa. 5. Voluntaria quadam obliuione. de Cl. 103. Carbo morte voluntaria fe à iudicij seueritate vindicauit. 13. A. 28. Est etiam Afinius quidam Senator voluntarius, lectus ipse à se. pro Mar. 14. Vt sine vlla spe ad interitum ruerem voluntarium. 1. Offic. 28. Nam hoc ipsum ita iustum est, quod rectè fit, si est voluntarium. de Fat. 23. Esse quendã motum animi voluntarium. 6. A. 19. Fuit aliquis fatalis casus, vt ita dicam, &c. nunc si quis, &c. erit voluntarius. 6. V. 143. Nemo erat voluntarius laudator præturæ tuæ. ad Br. ep. pr. in 6. Multi ad te eunt voluntarij. Anteq. 12. Si tamen sunt voluntarij inimici, qui, &c. 2. de Nat. 44. Restat igitur, vt motus astrorum sit voluntarius, 5. de Fin. 36. Virtutes animi non voluntariæ. (voluntaria. 2. de Fin. 65. Casus voluntarius. 1. de Inu. 102. Voluntarium facinus. de Cl. 17. Voluntarius procurator.

† **Syntaxis.** *Voluntarius inimicus, consul, id est, per se factus. Voluntaria animi virtus, astrorum motus, casus, facinus.*

VOLVNTAS, *mens, animus, sensus, arbitrium*. pro Mur. 36. Nihil obcurius voluntate hominum. 3. cont. Rull. 2. Vt eam voluntatem, quam semper habuisti erga me, retineatis. 6. Fa. 9. Vt ad eam voluntatem, quam tua sponte erga Cecinnum habiturus



esses, tantus cumulus accedat, &c. 3. C. 22. Diis immortalibus ducibus hanc mentem voluntatemque suscepi. 4. 14. Tum etiam maiore populi Rom. ad communes fortunas conseruandas voluntate. pro Sest. 69. Eos voluntatem semper eandem, libertatem eandem non semper habuisse.

¶ *Studium, amor.* 13. A. 13. Mea perpetua atque constans voluntas in remp. 13. Fam. 42. Voluntas, quam erga illum habes. pro Mil. 43. Nihil tam flexibile, quam voluntas erga nos, sensusque ciuium. Brut. 1. Occultæ hominum voluntates, multipliceseque naturæ. pro Rab. 8. Cum tanto studio C. Rabirius totius Apulie, singulari voluntate Campaniæ vicininitas ornetur. 5. Fa. 2. Tribuere alicui voluntatem mutuam. 2. 13. Esse bona voluntate erga aliquem. 5. 2. Mutuum in amicitia est, cum par voluntas accipitur & redditur. 2. con. Rul. 4. Tua erga me voluntas & studium. 2. de Inu. 99. & pro Fl. 77. Voluntas & studium. 3. Attic. 7. Voluntas tua mihi valdè grata est. 6. V. 145. Is eandem voluntatem suscepit erga illos, quam ego semper habuissem. Anteq. 2. Illic enim animi voluntas propensa comprobatur. pro Mur. 53. Magna est comitiis consularibus repentina voluntatum inclinatio, præsertim cum incubuit ad virum bonum. 12. Att. 25. De voluntate tua vt simul simus, vel studio potius & cupiditate, non dubito. pro Planc. 80. Voluntas grata in parentes.

¶ *Optatum.* 3. de Orat. 53. Aliqui impetu quodam mentis & voluntate similes. 2. de Inu. 4. Hoc mihi voluntatis accidit, vt scriberem, &c. 2. de Or. 302. Habe voluntatem nocedi in iracundia. ¶ *Consilium, propositum, sententia, mens.* 9. At. 3. Qui se contra huius voluntatem aiebat posse. 11. 13. In eadem sum voluntate. ad Br. ep. pr. in. 7. Voluntas mea de summa reip. semper eadem fuit. 2. de Or. 142. Abiicere voluntatem faciendi aliquid. pro Fl. 11. Cum Græcus testis processit ea voluntate, vt læderet. pro Font. 30. Quantam voluntatem habent ad hunc opprimendum. pro Pom. 48. Pompeij voluntatibus omnes ciues assenserunt. 1. cont. Rul. 27. Erras, si Senatui hæc probare putas, populum autem esse in alia voluntate. ¶ pro C. Cor. 1. Neque passus est, plus vnus collegæ fui: quam vniversæ ciuitatis vocem valere & voluntatem.

¶ *Arbitrium.* pro Qu. 93. Ad voluntatem loqui: id est, assentari. Qu. de Pet. 32. Commutare vultum & sermonem ad sensum & voluntatem alterius.

¶ *Iudicium.* I. P. 46. Hoc accidit præter optatum meum, sed valdè ex voluntate.

¶ *Verè voluntas, arbitrium.* 9. Att. 11. Et quonam modo possem voluntate eius nullam reip. partem attingere? 2. con. Rul. 53. Ex sua voluntate facere, id est, arbitratu suo. 1. de Or. 242. Defendere testamenta ac volutates mortuorum. pro Pom. 70. Si vestra voluntas feret. 4. Att. 2. Vix tamen ei de mea voluntate concessum est. 2. de Fi. 65. Sua voluntate, nulla vi coactus. ¶ Eius omne institutum voluntatemque omnem successio prospera consecuta est.

† *ADIVNCT.* Abdita, & reclusa, alienior, de Pet. Conf. Aliena & offensa populi, 5. Tusc. Aliena, grata in parentes, summa bonorum, pro Planc. Aliena ab aliquo, charissima, turpis, pro Lig. Bona, 10. Fam. Bona erga aliquem, fraterna, plena humanitatis, pietatis, mutua, par, pristina erga aliquem, repentina, 5. Famil. Cenforia, Anteq. Communis, summa omnium, 6. Verr. Coniuncta inter aliquos, 1. Ver. Coniunctissima, gratissima, iustæ, nec officio immensa, nec inanes, aut ambitiose, recta, 6. Fa. Constans, constantissima erga aliquem, summa, 3. Fa. Conscelerata & nefaria, pro Syll. Deprauata, popularis & incredibilis, varia, de Clar. Diuersa ciuium, pro Mar. Egregia & constans in remp. 5. Phil. Eximia quædam & singularis, 15. At. Flexibiles hominum, 2. Fam. Grata, misera, 11. Attic. Grata alicui, & minimè noua, 13. At. Grauior alicui, magna, simplex, 1. de Inu. Grauiuscula apud aliquem, maxima, 4. Ver. Honestæ, 4. Tusc. Impensa bonorum, incredibilis, pro Sest. Incredibilis, & popularis, populi, 1. Attic. Inuisa, 9. Fam. Iucunda in malis, & grata in dolore, 4. Cat. Iusta, occulta, proprior, ep. ad Brut. Liberalis, propensior in aliquem, 2. Offic. Liberæ, 5. Ver. Maior, 2. Cat. Maiores, multæ & perpetuæ, præsentis, 1. de Diu. Obstinatoris, & in iracundia obfirmatoris, 10. Attic. Par atque mutua, 16. Att. Popularis, de Vniuer. Præclara, atque omni laude digna, varia, & noua, pro Dom. Secunda, 8. Fa. Similis, 3. de Or. Singularis, pro Rab.

VOLVENDVS. de Cl. 298. Voluendi sunt libri Catonis.

VOLVO, *verbo, verso, torqueo, in orbem torqueo.* de Cl. 279. Facile solutèque verbis voluere sententias.

VOLOR, *versor.* de Fat. 42. Turbinem versari, & cylindrum volui pures de Som. 9. Illi qui voluntur stellarum cursus sempiterni. 3. de Orat. 179. Longissima est complexio verborum, quæ volui vno spiritu potest. Orat. Quo melius cadat aut voluatur oratio. de Cl. 246. Celeriter verba voluens.

† *ADVERB.* Celeriter, sanè verba, facile, solutèque sententias, de Cl.

VOLVPTARIVS, *effeminatus.* 1. de Fin. 37. Disciplina voluptaria, delicata, mollis. (gravis continens, seueræ.)

¶ *De voluptate suauis.* 2. de Or. 59. Voluptariæ disputationes Aristippum delectabant.

¶ *Voluptari delectus.* I. P. 69. Sic suos sensus voluptarios omnes incitauit. Ibid. 42. Isti tui voluptarij.

¶ *Amor.* 12. At. 25. Voluptariæ possessiones.

¶ *Iucundus.* 3. de Fin. 35. Quamque Stoici communi nomine corporis & animi *ἡδονή* appellant, ego malo Lætitiam appellare, quasi gestientis animi elationem voluptariam.

¶ *Voluptari studens.* 5. Tusc. 88. Ordiamur ab eo quem mollem, quem voluptarium dicimus. 2. 18. Epicurus homo voluptarius.

¶ *3. de Orat. 97. Quin etiam gustatus, qui est sensus ex omnibus maximè voluptarius.*

† *ADVERB.* Maximè, 3. de Or.

VOLVPTAS, *iucunditas, fructus iucunditatis, lætitia.* 2. de Fin. 8. Omnes enim iucundum motum, quo sensus hiarent, Græcè *ἡδονή*, Latine voluptatem vocant. Ibid. 7. Voluptatem hanc sentiunt esse omnes, quam sensus accipiens iucunditate quadam perfunditur. 1. 37. Voluptas est quæ suauitate aliqua naturam ipsam mouet, & cum iucunditate quadam percipitur sensibus. 2. 13. In eo autem voluptas omnium Latine loquentium more ponitur, cum percipitur ea, quæ sensum aliquem moueat, iucunditas. Ibid. 75. Voluptas est iucundus motus in sensu. 2. de Finib. 13. Verbo voluptatis omnes qui vbiq; sunt, qui Latine sciunt, duas res subiiciunt: lætitiam in animo, commotionem suauem iucunditatis in corpore. 1. 37. Omne id quo gaudemus, voluptas est: vt omne quo offendimur, dolor. Part. 90. Voluptas boni naturam fallaciter imitando adulterat. de Senect. 40. In voluptatis regno virtus non potest consistere. 1. de Leg. 3. 1. Voluptate capimur omnes, quæ est illecebra turpitudinis, tamen habet quiddam naturalis boni: lenitatis est enim, & suauitatis. Ibid. 47. Quæ penitus in omni sensu implicata, insidet imitatrix boni voluptas, malorum autem mater omnium. 3. de Orat. 98. Omnibus in rebus voluptatibus maximis fastidium finitimum est. 3. Offic. 119. Omnis voluptas honestati est contraria. 5. Tuf. 20. Xerxes præmium proposuit, qui inuenisset nouam voluptatem. 2. Offic. 2. Nec me angoribus dedi, nec rursus indignis homine docto voluptatibus. pro Mur. 74. Tu gubernacula reipub. petas fouendis hominum sensibus, & delinendis animis, & adhibendis voluptatibus. 5. Fa. 7. Ex literis tuis cepi incredibilem voluptatem. 3. 2. Capere magnam & perpetuam voluptatem ex aliqua re. pro Pl. 1. Capiebam animo non mediocrem voluptatem, quod, &c. pro Cl. 147. Itaque cepi voluptatem, tam ornatum virum fuisse in nostra rep. 1. de Ora. 197. Percipietis enim ex cognitione iuris illam lætitiam & voluptatem, quod, &c. 1. de Fin. 9. Est ne quæso sitientis in bibendo voluptas? de Cl. 188. Dulci oratione, & quasi voluptate quadam perfundis. Postq. ad Quir. 2. Incredibili, qua nunc fruor, lætitia voluptate caussissem. 1. de Fin. 23. Percipere voluptatem corporis ex aliqua re. 4. Aca. 21. Dolere. (in voluptate esse. 1. de Fin. 38. Esse in magno dolore, vel voluptate. 2. Fa. 9. Ego voluptatem habui nimiam. 1. de Fin. 25. Recta & honesta quæ sint, ea facere ipsa per se lætitiam, id est, voluptatem. 2. At. 25. Ea res mihi summa voluptati fuit. 1. Off. 105. Sed si quis est paulò erectior, quamuis voluptate capiatur, occultat & dissimulat appetitu voluptatis propter verecundiam: ex quo intelligitur, corporis voluptatem non satis esse dignam hominis præstantia. 2. 37. Voluptates blandissimæ dominæ, sæpe maiores partes animi à virtute detorquent. 3. de Ora. 217. Aliud voluptas, effusum, lene, tenerum, hilaratum ac remissum. 4. Tusc. 72. Voluptas amatoria. 1. de Fin. 37. Voluptas duplex. Non enim hanc solam sequimur, quæ suauitate aliqua naturam ipsam mouet, & cum iucunditate quadam percipitur sensibus: sed maximam illam voluptatem habemus, quæ percipitur omni dolore detracto. Ibid. 29. Voluptas per se expetenda Epicuro. 4. Aca. 131. Voluptas, bonorum finis, secundum Cyrenaicos & Epicurum. 3. Tuf. 24. Voluptas gestiens, est præter modum elata lætitia, opinione præsentis magni alicuius boni. 4. Acad. 127. Humanissima voluptas. Cat. 42. Voluptas rationi inimica, impedit consilium, ac mentis perstringit oculos, nec habet vllum cum virtute commercium. 4. de Fi. 12. Voluptas insatiabilis est cognoscendis rebus. 1. 58. Voluptas liquida & libera. Par. 1. Voluptas quò maior est, eò magis mentem è sua sede & statu dimouet. 2. de Fin. 31. Voluptas mouens: contrarium stans. 1. 37. Doloris omnis priuatio, rectè nominata est voluptas. Ibid. 33. Libero tempore, cum soluta est nobis eligendi optio, cumque nihil impedit, quò minus id quod maximè placet, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor depellendus. 3. Off. 119. Omnis voluptas honestati contraria est. 2. de Fin. 10. Voluptas varia dici solet, cum percipitur ex multis dissimilibus rebus dissimiliter efficientibus voluptates. Ibid. 39. Voluptas procreandi. 15. Fam. 16. Voluptatis illecebris delinitus, virtuti nuncium remisisti. 2. de Fin. 11. Voluptatis nomen inuidiosum, & infamiae subiectum. 1. 37. In omni re doloris amorio successione efficit voluptatis. 4. Tusc. 20. Voluptati subiecta sunt, maleuolentia lætans malo alieno, delectatio, iactatio & similia. 1. de Fin. 32. Nemo ipsam voluptatem, quia voluptas sit, aspernatur, aut odit, aut fugit: sed quia consequuntur magni dolores eos, qui ratione voluptatem sequi nesciunt. 1. Off. 105. Ad voluptatem omni impetu ferri. 1. de Fin. 23. Aristippi est, ad voluptatem & dolore quæ fugiamus, quæque sequamur referri omnia. Lel. 93. Ad voluptatem loqui.

¶ *Alij,* ad voluptatem, quod Græci *αἰσθητικὴν ἡδονήν*. 1. de Fi. 23. Quod ipsa natura, vt ait Epicurus, adsciscat & reprobet, id est, voluptatem & dolorem. de Sen. 44. Diuinè enim Plato escam malorum voluptatem appellat, quod ea videlicet homines capiantur, vt hamo pisces. 1. de Finibus. 30. Omne animal, simul

finalitque naturam fit, voluptatem appetere, eaque gaudere vt
 summo bono. 4. Acad. 131. Voluptatem & honestatem finis esse
 Calliphro censuit. 1. Offi. 71. Voluptatem feuerissimè contempne-
 re. 5. Tuf. 85. Voluptatem cum honestate Dinomachus & Calli-
 pho copulauit. 3. 46. Voluptatem, dolore detracto, non crescere,
 ait Epicurus. 2. 13. Voluptatem definiunt Stoici, sublationem
 animi sine ratione opinantis se magno bono frui. de Sen. 39.
 Nulla capitaliorem pestem, quam voluptatem corporis, homi-
 nibus dicebat à natura dari, cuius voluptatis auidæ libidines
 temere & effrenatè ad potiundum incitantur. 1. de Fi. 26. Vol-
 uptatem cum summo bonum diceret. 5. 30. Voluptatem pro-
 pter nos, non propter eam nosmetipsos diligimus. 1. 30. Volu-
 ptatem etiam & per se expetendam esse, & dolorem ipsum per
 se esse fugiendum. 5. Tuf. 95. Voluptatem ipsam per se, quia volu-
 ptas fit, semper optandam expetendamque putat Epicurus. 2.
 de Fin. 42. Voluptatem vnam virtus minimi facit. Partit. 73.
 Omnis enim expectatio eius qui audit, & admiratio, & im-
 prouisi exitus, habent aliquam in audiendo voluptatem. 1. de
 Fin. 38. Non placuit Epicuro, medium esse quiddam inter dolo-
 rem & voluptatem. ibid. 23. Percipere voluptatem corporis ex
 aliqua re. ibid. 32. Voluptatis magnam aliquam quaerat
 voluptatem. Part. 90. Voluptatem inmanissimus quisque acer-
 rimè sequitur. 5. Tuf. 100. Tum intelliges, qui voluptatem ma-
 ximè sequantur, eos minimè consequi. 4. Acad. 138. Qui volu-
 ptatem cum honestate coniunctam summū bonum statuant, ij
 inuidiosum nomen voluptatis fugiunt, sed in vicinitate versan-
 tur. 3. Tuf. 46. Summam voluptatem, inquit Epicurus, non dolere.
 1. de Fin. 38. Omni priuatione doloris putat Epicurus terminari
 summam voluptatem, vt postea variari voluptas distinguitur
 possit, augeri amplificarique non possit. 1. de Nat. 112. Nullam
 animi voluptatem vidistis, nisi profectam à corpore, & redeun-
 tem ad corpus. de Vn. 38. Voluptate & modestia mixtus amor.
 Lamb. molestia, legu. 4. Acad. 127. Voluptate compleri. 2. de Fi.
 117. Voluptate dominante, maximas virtutes iacere necesse est.
 1. Offi. 102. Voluptate nimia gestire. 4. Ac. 140. Voluptate, quasi
 mercede aliqua ad officium impelli. 1. de Fin. 62. His rebus in-
 structis, semper est in voluptate. 4. Ac. 21. Dolere, & in voluptate
 esse, contraria. 1. de Fin. 31. Quis autem vel eum iure repre-
 henderit, qui in ea voluptate velit esse, quia nihil molestia pa-
 ratur. ibid. 38. Quisquis sentit quemadmodum fit affectus, eum
 necesse est aut in voluptate esse, aut in dolore. 7. Fa. 12. Voluptate
 sua omnia metiuntur Epicurei. 1. de Fin. 55. Voluptates &
 dolores animi nascuntur è corporis voluptatibus & doloribus.
 Læ. 20. Voluptates belluarum sunt. 1. de Nat. 114. Delicatae volu-
 ptates Epicureorum. 5. Tuf. 16. Voluptates languidae. 1. de Fin.
 59. Voluptates libidinosae. 2. 68. 5. Tuf. 149. Voluptates
 obscenae. 3. 41. Voluptates quae auditu, & cantibus percipiuntur
 ibidem. Voluptates quae ex formis percipiuntur oculis. 1. de
 Fin. 33. Temporibus quibusdam, aut officiis debitis, aut re-
 rum necessitatibus saepe euenit, vt & voluptates repudiandae sint,
 & molestiae non reculandae. 1. Ac. 7. Voluptates sensum mouen-
 tes. 1. de Fin. 33. Eos & accusamus, & iusto odio dignissimos du-
 cimur, qui blanditiis praesentium voluptatum deliniti atque cor-
 rupti, quos dolores, quas molestias excepturi sint, occaecati cupi-
 ditate non prauident: similique sunt in culpa, qui officia deserunt,
 mollitia animi, id est, laborum & dolorum fuga. 5. Tuf. 94.
 Omninoque hoc genus voluptatum (obscenarum) optabile esse
 si non oblit, prodesse nunquam (tradunt Epicurei.) 3. 33. Volu-
 ptatum praeteritarum memoria, & spe consequentium, sapientis
 vitam refertam putat Epicurus. ib. 41. Detrahens eas voluptates,
 quae sapore percipiuntur. 5. 94. Voluptates obscenae, faciles,
 communes, in medio sitas esse dicunt Epicurei. ibid. Volu-
 ptates obscenae si natura requirant, non genere, aut loco, aut ordi-
 ne: sed forma, aetate, figura metiendas putant Epicurei. 1. de
 Fi. 24. Vt non modo vllam capiet, sed etiam praetereat omnes
 voluptates. 5. Tuf. 94. A voluptatibus obscenis abstinere, mini-
 me esse difficile asserunt Epicurei, si aut valetudo, aut officium,
 aut fama postulet. 4. Ac. 9. A voluptatibus deseri. 1. de Nat. 114.
 Voluptas, quasi titillatio (Epicuri enim hoc verbum est) sensu-
 bus adhibetur. 4. Tuf. 68. Vt turpes sunt qui efferunt se letitia,
 tum cum Venereis voluptatibus fruuntur: sic flagitiosi, qui eas
 inflammato animo concupiscunt. 1. de Fin. 48. & 1. de Nat. 85.
 Qui ita frui voluptatibus volunt, vt nulli propter eas dolores
 consequantur, & qui suum iudicium retinent, ne voluptate vi-
 sti faciant id, quod sentiunt non esse faciendum: hi voluptatem
 maximam adipiscuntur, praetermittenda voluptate. 1. de Fi. 23.
 Priuauisse se etiam videtur multis voluptatibus. ibid. 33. A sa-
 piente tenetur delectus, vt aut reiciendis doloribus asperiores repel-
 las consequatur, aut perferendis doloribus asperiores repel-
 lat. 1. de Leg. Bonam cum animus, &c. voluptatem sicut labem
 aliquam dedecoris opprefferit. 2. Fa. 9. Ego voluptate habui ni-
 miam. Oecon. 1. Latissima voluptate permulcentur. Hort. Volu-
 ptates nulla ad res necessarias inuitameta afferunt sensibus. ibid.
 An vero voluptates corporis expetenda, quae vere & grauitate

Platone dicta sunt illecebrae atque escae malorum: Quae enim con-
 sectio est valetudinis, quae deformatio coloris & corporis, quod
 turpe damnum, quod dedecus, quod non euocetur atque eliciatur
 voluptate: ib. Voluptatis modus. ibid. Cogruere cum cogitatione
 magna voluptas corporis non potest. Quis enim cum vtriusque vo-
 luptate ea, quae nulla possit maior esse, ib. Vt mouentur sensus in
 summis voluptatibus. Quis autem bona mente praeditus non mallet
 nullas omnino nobis à natura voluptates datas? Ac. Siu potius
 peritissimum voluptatum aucupè, sapientem esse contendet. ibid.
 Voluptate illam Epicuri solis inter se pecoribus esse communem.

† ADIVNCT. Aeternae, delicatae, leuiore, 1. de Nat. Amatoria, 4. Tuf.
 Amoenissima, humanissima, 4. Ac. Considerata, & necessaria, pro Syll.
 Nō digna praestantia hominis, elata & gestiens, 3. Tuf. Disparis, innum-
 merabiles, 3. de Or. Diuina, 3. de Nat. Dulcis, libidinosus, liquidus, & libe-
 ra, maiores & asperiores & non necessaria, necessaria, plenior, simplex,
 1. de Fi. Esca malorum, maior atque longior, de Sen. Exquirit, plurima,
 & maxima, de Am. Faciles & communes, lata animi, & gestiens, 4. Tuf.
 Flexibiles, 2. de Iau. Gloriosa, infatigabilis, minima, 4. de Fin. Imatrix
 boni, mater malorum omnium, 1. de Leg. Inanis, nocturna, noua, obsecra-
 na, 5. Tuf. Incredibilis, 5. Fa. Incredibilis letitiae & penè diuina, Postq.
 ad Quir. Indigna homine docto, maxima, optabilior, 2. Offi. Inimica
 virtutis, Parad. Magna, multa, perpetua, I. P. Magna, 1. Fam. Magna &
 perpetua, mirifica, 3. Fa. Maxima, summa, 13. Fa. Mediocris, 7. Fa. Minor,
 obscena, stabilis, summa, & sempiterna, varia, 2. de Or. Parua, de Prou.
 Paratissima, 5. de Fin. Popularis, de Cl. Sempiterna, turpis, 2. de Fin.

† SYNTAXIS. Voluptatem percipere, capere, animo capere, habere, esse in
 voluptate. Voluptate capi. Voluptas domina, amatoria, gestiens, huma-
 na, liquida. Voluptatem sequi. Voluptate compleri, gestire. A voluptate
 deseri. Voluptate frui.

VOLVTRAVNDVS. de Rep. lib. 2. apud Nonium. Cupido autè &
 expetendi, & libidinoso, & volutabundo in voluptatibus eius.

VOLVTRATIO. I. P. 83. Scelera tua non vestigiis odorantes
 ingressus tuos, sed totis volutationibus corporis & cubilibus
 persecuti sumus.

† ADIVNCT. Suaues, & quasi dulces, summa, 2. de Fin. Toræ, I. P.

VOLVTO, reuoluo, tracto. 1. de Or. 158. Peruolutare libros.

VOLVTO, porcorum more conuoluo. 9. Fam. 3. Volutari in omni
 genere scelerum. 6. V. 53. Volutari in luto. in Sal. 3. Itaque nihil
 aliud studet, nisi vt lutulentus sus, cum quouis volutari.

† ACCIDO. 4. ad Her. 34. Cum pueri tibi ad pedes volutarentur.

† ERRO, vagor. de Somn. 22. Eorum animi corporibus elapsi, cir-
 cum terram volutantur.

† ADVERB. Liberè, de Arusp.

VOLVTRATVS, versatus. 2. Q. Fr. 12. Ad Callisthenem, & Philis-
 thium redeo, in quibus te video volutum. 3. de Or. 36. In vete-
 ribus scriptis studiosè & multum volutatus.

† FODATUS, conquinatus. de Ar. 59. Quis vnquam tam libere est
 cum scortis, quam hic cum fororibus volutatus: ib. 42. Clodius in
 domesticis est germanitatis stupris volutatus. 4. ad Her. 20.
 Non in omni dedecore volutatus es?

† PROCIDENS, accidens. pro Sest. 145. Frater volutatus est ad pedes
 inimicorum. 4. ad Her. 32. Variè hic vnum nomen in commu-
 tatione casuum volutatum est.

† ADVERB. Studiofissimè & multum in scriptis, 3. de Or.

VOMER, ferrum in extremo aratro. 2. A. 102. Vt aratum circumdu-
 ceres, cuius quidem vomere portam Capuae penè perstrinxisti.
 VOMICA, vlcus. 3. de Nat. 70. Nec prodesse voluit Pherreo Iasoni,
 is qui vomica eius aperuit, quam medici non sanare poterat.

VOMITIO. 2. de N. 126. Vomitione canes alios curare.

VOMITVR. 2. A. 104. Ab hora, tertia bibebatur, iudebatur, vome-
 batur.

VOMOR, eicio. pro Deiot. 21. Cū te vomere post cenam velle dixis-
 ses. 2. de Fin. 23. Afoti, qui in mensam vomant. I. P. 23. Conuiuuii,
 in quo nemo potest dicere, vtrū iste plus biberit, an vomerit, an
 effuderit. 2. A. 63. Cui ructare turpe esset, is vomens frustis escu-
 lentis vinum redolentibus totum tribunal impleuit.

VORAGO, gurgis, Charybdis. 1. de Diu. 73. Summerfus equus voragi-
 nibus non extitit. I. P. 41. Vos geminae voragines scopulique
 reip. pro Sest. 111. Gurgis & vorago patrimonij. 5. V. 23. Immen-
 sa aliqua vorago, aut gurgis vitiorum. 3. de Or. 161. Charybdim
 bonorum, voraginem potius dixerim. in Sal. 18. Ea pars quo tā-
 quam in vnam voraginem cecus omnia vitiorum excesserat.
 11. A. 10. Habet secum L. fratrem, quem gurgitem: quam voragi-
 nem? quid eum non forbere, quid non haurire cogitatione, cuius
 sanguinem non bibere censetis.

† ADIVNCT. Ima, in Sall. Imensa, 5. Ver.

VORAX, gurgis, holluo, gameo. 2. A. 67. Quae charybdis tam vorax,
 tot res tam citò absorbere potuisset.

VORATIO. 2. de Nat. 22. Animalia alia sugunt, alia vorant, alia man-
 dunt. 4. At. 10. Nos hic voramus literas cum Dionysio.

VOTIVVS, qui voto fit, vel suscipitur. 2. V. 31. Ludi votiu. 4. At. 2.
 15. 8. & 11. Votiu legatio.

VOTIVVS, voti sponsio, qua obligamur Deo. 11. 42. Ego me minore
 religione, quam quicumque fuit vllius voti obstrictum puto. pro
 Mil. 42. Vos & omnes boni vota faciebatis, vt Miloni vti vir-
 tute sua liberet. pro Clu. 194. Nocturna illius sacrificia, scele-
 rataque



ratatque preces, & nefaria vota cognoscimus. 2. C. 18. Faecre vota contra temp. vel contra aliquem. de Arusp. 281. Nostri imperatores maximis & periculosis bellis huic dea vota fecerunt, eaque in ipso Pessinunte, ad illam ipsam principem atam persoluerunt. 6. V. 123. Verres, qui Veneri ac Cupidini vota deberet, is Mineræ templum spoliare conatus est. 12. Att. 10. Sed iam quasi voto quodam & promisso me teneri puto. 3. de Nat. 93. Idem etiam vota suscipi dicitis oportere, nempe singuli vouet. Ibid. 89. Nonne animaduertis ex tot tabellis pictis, quam multis votis vim tempestatis effugerunt. 1. 36. Deus nihil sentiens, nunquam nobis occurrit, neque in precibus, neque in optatis, neque in votis. pro Planc. 97. Eorum preces & vota de meo reditu audiui. 7. V. 43. Nuncupare vota pro imperio, &c. 6. Fa. 7. Nemò est, quin vota victoriæ suæ fecerit. 7. 2. Quotidiè vota facimus, ne intercaletur. 5. Tusc. 2. Vereor ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beatè viuendi, quam vota faciendâ videantur. 8. At. 25. De aliquo ægro vota facere. 2. de Leg. 41. Voti sponsio, qua obligamur Deo. 15. At. 11. Vota diis soluere. 2. de Leg. 22. Sanctè vota reddunt. 7. V. 141. Nocturna vota cupiditatis: id est, qua fiunt pro cupiditatibus. 3. A. 11. Antonius ea vota, quæ nunquam solueret, nuncupauit. 7. P. 2. Is æquum putauit, vitam quam populi Romani votis retinuisset, pro libertate populi Romani in discrimen adducere. 10. 16. Quorum votis iudicauit se à morte reuocatum. pro Mil. 77. Vota enim feceratis, vt in eos se potius mitteret, quam in vestras possessiones.

† A D I V N C T. Nefaria, pro Clu. Nocturna, 2. de Leg.

V O T V S. 3. de Nat. 43. Tempa Nympharum publicè vota & dedicata.

V O V E O, vota suscipio, vota facio, vota nuncupo. 1. de Diu. 31. Qui cum sues pasceret, vna ex his amissa vouisse dicitur, si recuperasset, vnam se deo daturum. de Clar. 73. Ludi quos Salinator Senensis prælio vouerat. 6. V. 123. Marcellus duo templa dedicaturum se Romæ vouerat. 1. Att. Quid optamus à diis immortalibus? quid vouemus. 3. de Nat. 88. Neque Herculi quisquam decumam vouit vnquam, si sapiens factus esset. 5. de Fin. 64. Nostri imperatores pro salute patriæ sua capita vouerunt. 2. de In. 95. Nautæ vouerunt, se Dianæ vitulum immolaturus.

† Syntaxis. Facere vota, vt, contra aliquem. Debere vota. Voto & promisso teneri. Vota suscipere. Votis effugere tempestatem. Neque optata nec vota. De se, de filio vota facere. Voti sponsione Deo obligari. Nuncupare vota nunquam soluenda. Vouere se, decumam, suum caput. Votum ac dedicatum templum. Vota soluere, reddere.

V O X, sonus, verbum. Ora. 57. Mira est quædam natura voeis, cuius quidem è tribus omnino sonis, inflexo, acuto & graui, tanta sit & tam suavis varietas, perfecta in cantibus. ibid. Contenta voce atrociter dicere, & summissa leniter, & inclinata grauius, & inflexa miserabiliter. ibid. Vox dulcis & clara. de Clar. 2. 34. Vox suavis & canora. 2. de Nat. 146. Vocis genera permutata, canorum, fufum, lene, asperum, graue, acutum, flexibile, durum. 3. de Or. 2. 14. Voces vt chordæ sunt intentæ, quæ ad quenque tactum respondeant, acuta, grauis, cita, tarda, magna, parua, mediocris, leuis, aspera, contracta, diffusa, continenti spiritui, intermisso, fracta, scissa, flexo sono, attenuata, inflata. Orat. 27. Inclinata atque vltulanti voce, morte Asiaticæ canere. de Cl. 288. Subseltia grandiosem & pleniosem vocem desiderat. 1. de Or. 2. 32. Neminem voce pleniosem, aut suauiosem mihi videor audisse. 2. 193. Vox ad miserabilem sonum inflexa. 3. 38. Mollis vox, vt muliebris, aut quasi extra modum absona, atque absurda. ibid. Rustica vox atque agrestis. de Cl. 141. Vox permanens, verum subrauca natura. 1. de Or. 261. Vocis contentio. (vocis remissio. Ibid. 251. Græci quotidiè antequam pronuncient, vocem sensim cubitantes excitant, eandemque cum egerunt, sedentes ab acutissimo sono vsq; ad grauissimum sonum recipiunt, & quasi quodammodo colligunt. ibid. Vox quæ vna maximè eloquentiam vel commendat, vel sustinet. 3. de Or. 225. Cursus vocis per omnes sonos. Or. 57. Vocis flexiones. 1. de Or. 115. Quidam lingua hæsitantes, & voce absoni. ibid. Lingua solutio, vocis sonus. 5. Tusc. 119. Inanis vocis sonus. 1. Offic. 133. Sed cum orationis indicem vocem habeamus, in voce autem duò sequamur, vt clara sit, vt suavis, vt unum omnino à natura petendum est: verum alterum exercitatio augebit alterum imitatio pressè loquentium, & leniter. ibid. Sine contentione vox nec languens nec canora. Orat. 149. Verbaque sint quam suauissimis vocibus. 2. de Diu. 9. Surdus varietates vocum aut modos noscere non potest. 1. Acad. 19. In lingua etiam explanata vocum impressio. 2. de Fin. 6. Non intelligere quid sonet hæc vox voluptatis. id est, qua res ei subijciatur. Or. 162. Rerum verborumque iudicium prudentia est, vocum & numerorum aures sunt iudices. pro Planc. 34. Quæ enim vnquam fuit Plancio vox contumeliæ potius quam doloris. de Sen. 14. Cum legem Voconiam magna voce & bonis lateribus suassim. 1. de Orat. 46. Qui omnes vna voce repellabant, &c. 1. Q. Fr. 1. 33. Theatrum ita resonans, vt vsque Romam voces referant pro se. 4. Item pro me ac pro repub. nemo misit. pro Cæl. 55. An aliquam vocem putatis ipsam causam pro se &

veritatem posse mittere? pro Clu. 88. Hodie primum veritas vocem contra inuidiam misit. pro Flac. 6. Vox de qua stura nulla missa est. pro Flac. 7. Quæ est vnquam iacta non suspicio, quæ, &c. sed iracundiæ vox, aut doloris? pro Mur. 50. Voces quas habuit, &c. Orat. 55. Actio est quasi corporis quædam eloquentia, cum constet è voce atque motu. ibid. Vocis mutationes totidem sunt, quot animorum, & maximè voce commouentur. * pro C. Corn. 1. Neque passus est, plus vnus collega sui, quam vniuersæ ciuitatis vocem valere & voluntatem. ibid. Extremi ac difficillimi temporis vocem illam consulem mittere cogitasti. in Clod. Qui leuare vultum, mollire vocem potes. Frag. ep. Quorum erupit illa vox, de qua ex te primum quiddam inaudieram. Lim.

Tu quoque qui solus lecto sermone Terenti, Conuersum expressumque Latina voce Menandrum In medio populi sedatis vocibus effers.

† Oratio. 7. V. 167. Hæc vox, Ciuis Romanus sum. 5. 132. Hæc te vox non perculit? non perturbauit? non excitauit?

† A D I V N C T. Acerba atque inimica bonis, Postq. in Sen. Acerbissima, 2. Phi. Acuta grauis, cita, tarda, magna, parua, mediocris leuis, aspera, contracta, diffusa continente spiritu, intermisso, fracta, scissa, flexo sono, attenuata, inflata, certa, vrbis que propria, Cygnea, flebilis, libera, atque effrenatior, mollis, muliebris, & quasi extra modum absona, & absurda, plenissima, & maxima, rustica & agrestis, vera, & non inaudita, 1. de Or. Acuta, grauesque, contenta, dulcis & clara, grandis & ornata, hiulca, aut aspera, inclinata, vltulansque, incondita, inflexa, inflexa, & aspera, suauissima, summissa & inclinata, Or. Canora, nota, de Or. Gen. Canora, fusca, leuis, aspera, grauis, acuta, flexibilis, dura, 2. de Nat. Contemptior, magna, de Senect. Clara, clarissima, pro Cluent. Clara & suavis, index rationis, languens, & canora. 1. Offic. Constans, 1. Ver. Contumeliosa, interrupta & morientes, pro Cæl. Doctissima, 4. Tusc. Dura, durior, 8. Phil. Dura atque indigna probitate alicuius, vulgaris auditui, erudita, & digna laudibus alicuius, grandior, & plenior, improba, cum magna, tum suavis & splendida, peracuta atque magna, nec alia re vlla probabilis, suavis & canora, de Clar. Extrema morientis, venalis, pro Quint. Falsa, superstitiosa, tristifica, veridica, 1. de Diu. Fera, 2. de Diu. Ficta, maxima, summissa, pro Flac. Flexibilis, inimicior, de Amic. Furialis, de Arusp. Grauissima, pro Syll. Impura, 10. Phi. Inanis, 2. de Fin. Inanes, incorrupta, 3. Tusc. Index stultitiæ alicuius, 1. de Or. Inflexa ad sonum miserabilem, multa permanens, sed rãca natura, plenior & suauior, 2. de Orat. Inhumana, & scelerata, 3. de Fin. Lamentosa, 2. Tusc. Laxa, 7. Phil. Lenis, nefaria, 5. Tusc. Maritima, Arat. Miserabilis, 7. Ver. Perniciosa, præclarissima, pretiosa, princeps in repub. pro Mur. Plena grauitatis, autoritatis & salutis, 2. Att. Plenissima sapientiæ, pro Archia. Postrema, 1. de Inu. Præclara, 12. Philip. Preffa & temulenta, Postq. ad Quir. Sanctissima reip. 1. Catil. Testis paucitatis, pro Rab. Tremens, 1. ad Quin. Fra. Vera, pro Lig. Virilis, pro Seft.

† Syntaxis. Vox contenta, leniter summissa, grauius inclinata, inflexa miserabiliter. Voce plenus, ac suavis. Absona & absurda. Rustica & agrestis. Cursus vocis per omnes sonos. Voce absonus. Vox hæc, Ciuis Romanus sum. Vna voce laudari omnium. Iacere, mittere vocem. (vox ergo oratio est.)

V P I S, vel, vt Macrobius vult, O P I S, Diana tertia nomen: sic eam Græcæ paterno nomine (pater enim eius Vpīs traditur) appellant. 3. de N. 58. Tertix pater, Vpīs traditur, Glaucæ mater.

V R A N I A. 1. de Diu. 17. Vrania Musa.

V R B A N E. 1. de Fin. 39. Faceret & vrbane aliquem irridere. 2. Qu. Fr. 1. Contumaciter vrbaneque vexatus.

V R B A N I T A S, sal. 2. de Nat. 74. Vir nostrorum hominum vrbانيتate limatus. 1. de Ora. 159. Libandus est etiam ex omni genere vrbانيتatis facietiarum quidam lepos. 7. At. 2. Apx. in homine vrbانيتas. 2. Qu. Fr. 9. Vt aliquando subtilitatem veteris vrbانيتatis & humanissimi sermonis attingerem. pro Cæl. 6. Maledictio autem si petulantius iactatur, conuicium: si facietius, vrbانيتas nominatur. 2. de Fin. 103. In hominum facietiarum vrbانيتatem ineurrere. de Clar. 171. Vrbانيتatis color externis oratoribus defuit.

† Ciuilis vita, ius. 7. Fa. 32. Vrbانيتatis possessionem defendere. Ibid. 6. Tu modò desideria vrbis & vrbانيتatis deponere. Ibid. 31. Vides enim exaruisse iam veterem vrbانيتatem.

† Comitatus. 3. 7. Vrbانيتas est virtus, vt Stoici rectissime putant.

† A D I V N C T. Aurbus, 7. Att. Facetosa, summa, 2. de Fin. Pristina, 3. Fam. Vetus, 7. Fam.

V R B A N V S, non inurbanus, facetus, pro Dom. 92. Et homo facetus inducis etiam sermonem vrbanium & venustum. 3. V. 17. Homo lautus & vrbanus. 3. Fa. 8. Hominem non solum sapientem, verum etiam (vt nunc loquimur) vrbanium. 9. 15. Vrbani sales. † Ille qui in vrbe habitat, & quod est vrbis. 12. 1. Manabat enim illud malum vrbanium, & ita corroborebatur, vt ego otio diffiderem vrbano. 2. de Fin. 77. Vrbanus. (rusticus. de Arusp. 56. Quos non solum alieni, sed etiam sui vicini, tribules, vrbani rustici repulerunt. 2. ad Her. 19. Vrbanus prætor. 1. Qu. Fr. 34. Vrbana vel prouincialis administratio. pro Planc. 22. Vrbanium artificium simulationis. 1. de Ora. 38. Vrbana tribus. 11. Fa. 10. Vrbana rerum perturbatio. 9. At. 9. Vrbana officia.

V R B I N A S. 12. A. 19.

V R B S, ciuitas. 2. cont. Rull. 40. Vrbis & natura, & situ, & descriptione ædificiorum, & pulchritudine in primis nobilis. Ibi. 75. Capua vrbis amplissima atque ornatissima. 4. Ac. 137. Aristoteles non

non dubitasset, quin & pretor ille esset, & Roma vrbs, & eam ciuitas incoleret. ib. Nec hęc vrbs, nec in ea ciuitas. 2. C. 29. Vrbs pulcherrima, florentissima, potentissimaque. 1. Anto. 7. Vrbs mihi cōiunctissima. pro Sest. 9. Domicilia coniuncta, quas vrbes dicimus, moribus sepeferunt. 2. de Diu. 37. Vrbs Philosophiæ (mihi crede) proditis, dum castella defenditis. 13. At. 29. De vrbe augenda quid promulgatum sit, non intelligo. pro Font. 3. Vrbs Massilia. 2. C. 26. Vrbs coloniārum ac municipiorum. 1. At. 16. Emptione cōstituta sentinam vrbs exhaustiri posse arbitrabar. in Clod. Non te iudices vrbs, sed carceri referunt. de Cōsol. Eorum in vrbus atq; agris augustissima tēpla venerunt.

† **ADIVNC.** Aditrix ceterorū, futurorum receptrix, omnium flagitiorū locia. 7. Ver. Amātiſſima alicuius, 7. Fa. Amicissima alicui, pro Clu. Amplissima atque ornatiſſima, copioſiſſima, nobilis imprimis, & natura, & ſitu ædificiorum pulcherrima, 2. Cont. Rull. Antiqua, & omnibus rebus auſta, firma & permagna, maximā, tutiſſimā, 2. Ver. Celebris quondam & copioſa, pro Arch. Clarissima, maxima & grauis, 11. Phil. Clarissima, nobiliſſime amicissima, pro Pomp. Cōmunis, inimicissima, de Amic. Cōiunctissima alicui, 14. Phil. Fidelior, & fortior virorum, opportunior ad res gerendas, 3. Phil. Fidelissima, militaris, refertiſſima atque ornatiſſima ſignis, de Prou. Florentissima, pulcherrima, potentiſſimaque, 2. Cat. Fortunatiſſima, pulcherrima, 3. Cat. Hoſtilis & bellica, 5. Phil. Inſeſtiſſimā alicui imperio, 4. Cat. Lux orbis terrarum & arx omnium gentiū, nobiles atque Plures, I. P. Magna, 1. Cat. Maritiſſimā, pro Flac. Maxima Græcarum artium, pulcherrimaque omnium, pulcherrima atque ornatiſſima, 6. Ver. Multa, 9. Phil. Munita, & propinqua, 4. Phil. Munitissima, non ſolum incolumis ſed etiam ornata, 4. Ver. Nobiliſſima, 1. ad Qu. Fr. Nuda præſidio, referta copiis, 7. Att. Potentiſſimā & maximā, 4. Tuſc. Præclara, pro Mil. Referta facinorum, de Aruſp. Refertiſſima, 8. Att. Salua, 16. Fa. Tota, 5. Ver. Vltima, pro Mur. Vna maximē & ſemper libera, pro C. Rab.

† **Syntaxis.** In hac vrbe ciuitas non eſt. **VREDO,** morbus ſtirpes aduens. 3. de Nat. 86. Nec ſi vredo aut grandio quippiam nocuit, id ſoui animaduertendum fuit.

† **VRGENS,** pro Fl. 20. Qui nullo impellente ſallebant eos vrgente Lælio religioſos fuiſſe putamus? de Sen. 2. Onus aut iam vrgentis, aut certē aduentantis ſeneſtutis.

† **VRGEO,** incumbit in aliquo, premo, impello. 1. cont. Rull. 16. Ne vrbe hanc alia vrbe premere atque vrgere poſſitis. 1. de Or. 42. Vrgeret philoſophi, &c. inſtaret Academia, &c. 13. At. 32. Vrgere, inſta, perſicere. Or. 337. Interrogando vrgere. pro Font. 34. Galli inſtant atque vrgent ſummo cum ſtudio. 1. de Nat. 97. Vt eundem locū diutiūſ vrgeam. 2. de Diu. 45. Sed vrges me meis verſibus. 4. At. 9. Vrgere aliquem. 4. de Fin. 76. Vrgent tamen, & nihil remittunt. 3. Offic. 39. Vrgent ruſticē ſanē: negant enim poſſe, & in eo perſtant. Ibid. 67. Ius Craſſus vrgebat, æquitatem Antonius. pro Mil. 60. Sed quaſtiōnes vrgent Milonem, &c. 7. Fam. 8. Quin tu vrges occaſionem iſtam. 15. 16. Sed non vrgeo. 5. de Fin. 80. Non pugnem, &c. illud vrgeam, &c. 9. Fa. 15. Romæ cum ſum, & vrgeo forum Senatūſ conſulta ſcribuntur, &c. 6. At. 2. Sed lucet, vrger turba, ſellinat Philogenes. 2. de Or. 16. Sin tibi id minūſ libebit, non te vrgebo. pro Plan. 6. Quærit enim Laterenſis, atque hoc vno maximē vrget, qua virtute, & de Somn. 15. In quo qui inſiſtunt, aduerſa nobis vrgent veſtigia. 2. Q. Fr. 3. Vrgere illi, vt loco nos mouerunt. 2. 9. Illum neque vrſi, neque leuauit. 10. Fa. 32. Lepidus vrſit me, pro Plan. 48. Etiam atque etiam inſiſto, vrgeo, inſector. * pro Qu. Lig. Vt vrgeret præfecturam.

† **Ibid.** 9. Sed nimis vrgeo.

† **ADVERB.** Anguſtiūſ, 2. de Nat. Diutiūſ aliquem locum, 1. de Nat. Grauior, 2. Tuſc. Nimis pro Lig. Ruſticē, ſanē, 3. Offic.

† **VRGEO R.** de Fat. 17. Qui mortifero morbo vrgetur. 6. At. 3. Sollicitudine prouinciæ tamen vel maximē vrgebamur. 2. Offic. 51. Subuenire alicui, qui potentiſſimo opibus circumueniri vrgerique videatur. 4. Acad. 125. Vrgedor iam omnium veſtrūſ conuſio. 5. Tuſc. 23. Māliſ omnibus vrgeri. 1. de Or. 260. In vno aliquo opere noctes & dies vrgeri. * Hort. Democriti manus vrgebatur. 8. Fa. 5. Sed de prouinciis vrger. putā, Marcellus.

† **ADVERB.** Acriter, 16. At. Maximē ſollicitudine, 6. At. Valdē, 11. At.

† **VRINA,** humor, qui ex renibus in veſicam profunditur. de Fat. 5. Vt in vrina, vt in vnguib.

† **VRINOR,** ſub aqua nato, & emergo. 2. Acad. Si quando nos demerſimus, vt qui vrinantur.

† **VRIO S,** Iupiter. id eſt, imperator. 6. V. 128.

† **VRINA,** hydra. 2. de Di. 69. Simia vrnam euertit, ſortes diſſipauit. 2. Q. Fr. 5. Senatorum vrna copioſē abſoluit, equitum adæquauit, Tribuni ærarij condemnarunt. in Vat. 34. Quæſtorem vi de tribunali deturbare, vrnas delere, ſubſellia diſſipare. 4. V. 4. Eduxit ex vrna tres. *nimirum iudices, qui forte iudicarent.*

† **VRNYL A.** Parad. 1. Vrula fictilis.

† **ADIVNC.** Fictilis, Parad.

† **VROR,** aduro, comburo, 2. de Leg. 58. Mortuūſ in vrbe ne ſepelito, neue vrto.

† **VROR,** aduro, comburo, 5. Tuſc. 73. Si vratur, rorquetur, ſecetur. 2. 40. Pernoctant venatores in niue, in montibus vrſi ſe patiūt. 2. Q. Fr. 11. Frigus impendebat maximum, quo periculum erat, ac Appio ſux ædes vreretur. 8. P. 15. In corpore ſi quid cuiſmodi

eſt, quod reliquo corpori noceat, vrſi & ſecari patimur. pro Dom. 97. Duritia corporis, quod cum vrntur, non ſentit.

† **VSITATE,** populariter, vulgarter. 4. de Fin. 72. Vſitate loqui. *bis.* **VSITATVS,** peruulgatus, ſolennis. 4. V. 9. Si humano modo, ſi vſitato more peccaſſet. 14. A. 11. Vſitatus & peruulgatus honos. 1. de Or. 168. Verus atque vſitata exceptio. 4. Fa. 13. Genus literarū vſitatum. 1. Ac. 27. Verbum vſitatum ac tritum, pro Cec. 45. Hoc iam vetus eſt, & maiorum exemplo multis in rebus vſitatum. Brut. 16. Non ſolum enim vſitatum, ſed etiam quotidianum eſt, audire, &c. Res vſitata paucis. *Leges.* **INVSITATVS,** 3. de Fin. 4. Niſi vocabulis vrerentur nobis incognitis, vſitatis ſibi. 3. de Nat. 48. Sed illud nomen veterum literis vſitatus.

† **Syntaxis.** Vſitatus & peruulgatus honor. Verus & vſitatum. Vſitatum ac tritum verbum. Id eſt veterum literis vſitatum.

† **VSPIAM,** alicubi. (*nulquam.* de Ami. 89. Si aliquis nos Deus in ſolitudine vſpiā collocaret. I. P. 43. vt tu vſpiām ſaxis fixis aſperis, &c. 5. de Fin. 91. Si auenam vſpiā videris. 2. de Inu. 148. Quod vſpiām eſt. 1. de Leg. 42. Siue eſt illa lex ſcripta vſpiām, ſiue nulquam. 7. At. 12. Inde vrūſ conſiſtere vſpiām velit, an mare trāſſire, neſcitur ad Br. 5. Si vbi conſiſtat vſpiām, Dolabella habet.

† **VSQUAM,** vſpiām. 7. At. 20. Nullus vſquām delectus noſter, dux nulquam eſt. ad Br. 16. Neque vſquām exul eſſe poſſum, dum, &c. pro Mur. 28. Prudentia quæ neque extra Romam vſquām, neque Romæ quicquam valet. pro Fl. 50. Is cui nullus vſquām conſiſtendi locus. 2. de Di. 142. Nec mihi magis vſquām videar, quām cum in curia Senatūſ video, ſomniare. 2. Offic. 2. Nec vſquām eſt conſilio aut autoritati locus.

† **Syntaxis.** Vtinam vſpiām eſſes. Vbi conſiſtam vſpiām non habeo.

† **VSQUE,** ſemper. 12. Fa. 19. Mihi quidem vſque curæ erit quid agis, dum quicquid egeris, ſcicoro. de Cl. 87. Vſque illum domi fuiſſe.

† **Vſque ad.** 6. V. 108. Sacerdotes vſque Ennam profeſſi ſunt. 15. At. 28. Quintus vſque Puteolos venit. 4. V. 187. Erant acceptæ pecuniæ a C. Verrutio, ſic tamen vt vſque alterum R. literæ cōſtarent integræ. 1. Q. Fr. 1. 33. Theatrum ita reſonans, vt vſque Romam voces referantur. 5. At. 17. Appius profectus eſt Tharſum vſque Laodiceam. pro Fl. 45. Hanc legationem non accepit e ſuis ciuib.

† **Syntaxis.** Vſque à Romulo repetere. Inde vſque. Vnde vſque? Ad pulmones vſque. Vſque à toga putā. Vſque iſthinc. (*ratione loci, temporis futuri, elapſi.*)

† **VSQUE ADEO,** pro adeo. 2. de Inu. 154. Poſteā tempeſtas ipſos quoque iactare cœpit vſque adeo, vt dominus nauis in ſcaphā conſugerit. ad Oct. Quis huic vrbi vſque adeo eſt inimicus, vt iſta diſſimulare poſſit? pro Sest. 39. Vſque adeo, &c. quoad, &c. 2. ad Her. 8. Vſque adeo præmeditatum fuiſſe, vt, &c.

† **VSQUE VLM donec.** 3. V. 12. Duces prædonum domi tuæ, vſquedum per me tibi licuit, tenuiſti. pro Qu. 67. Res tacuit, vſquedum inueniretur, &c. 10. Fa. 7. Vſque mihi temperaui dum, &c. 15. At. 23. Vſquedum ad nauem erit, &c.

† **VSQUE EO,** pro adeo. Or. 104. Vſque eo moroſi ſumus, vt nobis non ſatisfaciat ipſe Demotheſes. 4. V. 64. Neque ſe vſque eo eſſe ſtultum, vt, &c. pro S. R. 24. Quod Amerinis vſque eo viſum eſt indignum, vt ſtetus gemituſque tota vrbe fieret. pro S. R. Vſque eo animaduerti, iudices, eum iocari antequām Chryſogonum nominari. pro Qu. 38. Næuius vſque eo ſeruet auaritia, vt, &c. Ibid. 59. Inferiorem ſe eſſe patitur, duntaxat vſque eo, ne inimicorum crudelitati dedatur. Ibid. 94. Iſta ſuperiora eſſe ſentit, nō vſque eo tamen, vt, &c. pro Ar. 26. Qui præfertim vſque eo cuperet, vt, &c. pro Sest. 110. Vſque eo non fuiſt popularis, vt patrimonium ſolus comēſet. pro Q. R. 5. Vſque eone te diligis. 3. Tuſc. 27. Vſque eo regno carere non poterat.

† **Tandem,** ad eum vſque ſinem. 4. Acad. 19. Multa facimus vſque eo, dum aſpectus fidem faciat ſui iudicij. 8. Fam. 1. Vſque eo vt ego miſerere eius eſuriei. Ibid. 8. Totum ſempronium vſque eo perago, vt Neſtorij quoque interponā. pro Deiot. 11. Quæ cum ita eſſent, tamen vſque eo ſe tenuit, quoad à Cn. Pompeio ad eum legati

legati venerunt. 5. V. 77. & 3. cont. Rull. 14. Vsq̄ue eò quoad, &c.
 † Top. 29. Vsq̄ue eò persequi, dum proprium efficiatur. || 3. V. 17.
 Vsq̄ue eò timui ne quis, &c. 8. Fa. 2. Sed hoc vsq̄ue eò suaue est,
 quòd si acciderit, &c. Ibid. 4. Vsq̄ue eò est animaduersum.
 V S Q V E Q V A Q V E, ubique, omnino. 2. A. 110. Aut vndique reli-
 gionem tolle, aut vsquequaque conferua. 7. V. 10. Nolite vsque-
 quaque quidem quærere. 2. de Inu. 63. Ne aut nusquam, aut
 vsquequaque. 7. Famil. 16. Vsq̄uequaque sapere oportet. 8. 15.
 Vsq̄uequaque, inquis, se Pomitij malè habet. 5. de Fin. 91. Vsq̄ue-
 quaque. (ex maxima parte. 4. At. 9. Hic quoque loquebatur, &
 opinor vsquequaque.
 V S T V S. 13. Fam. 15. Lege, P E R V S T V S.
 V S V C A P I O, vsu meum facio. (vsu amitto. de Ar. 32. Nihil mor-
 tales à diis immortalibus vsucapere possunt.
 V S V C A P I O R. pro Flac. 84. De tutela legitima, in qua dicitur
 esse puella, nihil vsucapi potest. 2. de Leg. 61. Lex bustum vsu-
 capi vetat.
 V S V C A P I O, ius est possidendi quasitum continuatione temporis lege
 definiti. Top. 27. Si vsucapionem definias. 1. de Ora. 173. Vsuca-
 pionum & tutelarum iura. 1. de Leg. 55. Vsucaionem XII. tabu-
 larū inter quinque pedes esse voluerunt. pro Cec. 74. Vsucaio
 fundi, hoc est, finis sollicitudinis ac periculi litium, non à patre
 relinquitur, sed à legibus.
 V S V C A P T V S. 1. At. 4. Hæreditas vsucapta est.
 V S V R A, vsus. 3. cont. Rullum 2. Paruam exigui temporis vsuram
 bonæ de me opinionis postulo. 1. C. 29. Vni vsuram horæ ali-
 cui ad viuendum dare. 3. Fa. 1. Vsuram longi temporis, qua ca-
 ruimus intermissa nostra consuetudine, &c. Iarciar. 1. Tusc. 93.
 Natura dedit vsuram vitæ, tanquam pecuniæ, nulla præstituta
 die. Ibid. 77. Stoici vsuram nobis largiuntur, tanquam cornici-
 bus: diu mansuros aiunt animos, semper negant. pro R. P. 48.
 Vos obsecro, huic optimo viro vsuram huius lucis ne eripiat.
 pro Syll. 90. Lucifne hanc vsuram eripere vis. 7. V. 74. Cur pira-
 tis lucis vsuram tam diuturnam dedisti?
 † Fœnus, fœnerationis fructus. de Senect. 51. Terra nunquam sine
 vsura reddit quod accipit, sed aliàs minore, plerumque maiore
 cum fœnore. pro R. P. 39. An cum credebatur, inductus vsuris, id
 agebat, vt haberet quam plurimum. 2. C. 18. Certare cum vsuris
 fructibus prædiorum. 5. V. 168. bis. Magistratum à publicanis
 pecuniam pro vsuris auferre. 12. At. 25. Pendere vsuram ei à quo
 emeris. 9. 14. Viri boni vsuras perscribunt. 13. Fam. 56. Des ope-
 ram, vt vsuræ Cluuius conferentur. 6. Att. 13. Confeceram vt so-
 luerent centesimis sexennij, ductis cum reuocatione singulo-
 rum annorum. Ibid. Consistere vsura debuit, quæ erat in edicto
 meo. 12. 25. Reliquæ pecuniæ vsuram Silio pendemus. Ibidem.
 Pompeio soluuntur tricesimo quoque mense talenta Artica
 XXXIII. nec id satis efficitur in vsuram menstruam. Ibid. Fortè
 † cauet vsuræ Anacostimus. Lege, A N A T O C I S M V S. || Ibid. 23.
 Vsuris sustentari.
 † A D I V N C T. Diuturna. 7. Ver. Grauissimæ, 13. Fam. Menstrua, 4. Attic.
 Opportuna, minuta, propinqua, 4. Phil. Parua, exigui temporis, 3. cont.
 Rul. Plena lacrymarum, pro Syll. Solida, 6. Att.
 † Syntaxis. Hora vni vsuram alicui ad viuendum dare. Lucis
 vsuram alicui eripere. Vsuram prædij pendere.
 V S V R P A N D V M, retinendum. 2. contra Rull. 17. Pauca tribus ad
 vsurpandum libertatem vocare. 3. de Or. 67. Aut non eo nomine
 vsurpandum, quo arguatur.
 V S V R P A T I O, vsus frequens, tractatio, mentio. de Cl. 250. Cõsolari
 se cum conscientia optimæ mentis, tum etiam vsurpatione &
 renouatione doctrinæ. 7. V. 165. Mentione atq; vsurpatione ci-
 uitatis morâ assequi. 2. cont. Rull. 30. Sint igitur Decemviri neq;
 veris comitis, hoc est, populi suffragiis, neque illis ad speciem
 atq; ad vsurpationem vetustatis per xxx. lictores auspiorum
 causa adhibitis, constituti. * 1. de Glor. Oppidorum appellati-
 onem vsurpatione appellatam esse existimo, quòd opem darent.
 V S V R P A T V S, in vsuram adhibitus. 5. Fam. 16. Consolationes, quæ
 sunt à multis vsurpatae. 5. Tusc. 34. Apud Platonem sæpe hæc
 oratio vsurpata est, vt nihil præter virtutem diceretur bonum.
 9. Fam. 22. Mulier vna vsurpata, duplex cubile. 4. C. 7. Hoc genus
 pœnæ in improbos ciues sæpe vsurpatum est. Parad. 5. Præclarè
 est hoc vsurpatum à doctissimis, &c.
 † A D V E R B. Præclarè, Parad.
 V S V R P O, dico, appello, voco. de Vniuer. 35. Iupiter, Iuno, & reliqui,
 quos fratres inter se agnatosq; vsurpare atq; appellare solemus.
 pro Mar. 5. Idq; libet crebris vsurpare sermonibus soleo, om-
 nes, &c. 2. A. 70. At quem crebrò vsurpat & Consul & Antonius.
 Par. 2. Nomen tantum virtutis vsurpas: quid ipsa valeat ignoras.
 † Vtor. 7. At. 2. Itaque vsurpauit vetus illud Drusi, vt ferunt. Pr. &
 7. V. 161. Vsurpare nomen ciuitatis. 2. de Fi. 118. In ea quæ sæpe
 vsurpas tranquillitate. de Am. 8. Nec enim ab isto officio, quod
 semper vsurparam, cum valerem, abduci debui. 1. A. 1. Græcum
 etiam versum vsurpauit. ad Br. 15. Atque vt Solonis dictum vsur-
 pem, qui, &c. 2. A. 35. Si quis vsurpet illud Cassianum, Cui bono
 fuerit. 7. V. 50. Iura sua quotannis vsurpare, ac semper retinere.

† Occupo. 7. 127. Aliquid ex bonis alicuius vsurpare.
 † Facio. de Amic. 28. Quis est qui non C. Fabricij cum charitate
 aliqua & beneuolentia memoriam vsurpet?
 V S V R P O R. pro Mil. 18. Appia quæ antea silebatur, nunc crebrò
 vsurpatur.
 † Fio. Postq; in Sen. 36. Qui desiderium mei hominis renouari,
 & rerum gestarum memoriam vsurpari cogit.
 † Appello, dicor, habeo. 2. Offi. 40. C. Lælius, is qui sapiens vsur-
 patur.
 † A D V E R B. Crebrò, 2. Phil. Præclarè, 1. de Leg.
 † Syntaxis. Libertatem vsurpare, consolationem. Sententia vsurpa-
 ta, mulier. pœna. Vsurpare & appellare. Vsurpare tranquillitatem, iura
 sua, & retinere. Vsurpare memoriam, & vsurpari.
 V S V S, consuetudo. 1. Offi. 7. Præcepta quibus in omnes partes vsus
 vitæ confirmari possit. 1. de Or. 12. Dicendi ratio in medio po-
 sita, communi quodam in vsu atque hominum more & sermo-
 ne versatura.
 † Experiētia. pro Cl. 84. Vir magna prudētia, vsu & exercitatio-
 ne præditus. pro Sest. 12. Mirificus vsus alicuius in re militari. 1.
 de Nat. 12. Vsum quendam habent insignem & illustrem. 10.
 A. 6. Vsum in rep. magnū habere debes. 13. Fa. 16. Valet ingenio,
 habet vsum. 4. V. 181. Mihi videor eorum consuetudinem vsu,
 tractandoque cognouisse. 2. de Or. 204. Docuit enim iam nos
 longa vita, vsusque rerum maximarum, vt teneremus, &c. 1. de
 Nat. 12. Ex quo existit & illud multa esse probabilia: quæ quan-
 quam non perciperentur, tamen quia vsum quendam habent
 insignem & illustrem, his sapientis vita regetur. 1. Q. Fr. 1. 36.
 Cum ad tuam summam prudentiam tantus vsus accesserit. 1. de
 Or. 192. Omnia sunt posita ante oculos, collocata in vsu quoti-
 dianum. de Amic. 6. Cato multarum rerum vsum habebat.
 † Exercitatio. 1. de Or. 15. Vsum frequēs, qui omnium magistro-
 rum præcepta superat. pro R. P. 9. Vsum est magister optimus.
 1. V. 47. Vsum exercitatio que forensis. 7. Fa. 19. Non longè abie-
 ris. Num ius ciuile vestrum ex libris cognosci potest? qui quan-
 quam plurimi sunt, doctorem tamen vsumque desiderant. alij
 legunt, vnum: alij, lumen: sed malè. dixit enim, nullam artem
 literis sine interprete & sine aliqua exercitatione percipi posse. 1. Off.
 60. Rei magnitudo vsum quoque exercitationemque desiderat.
 1. de Ora. 109. Quæ obseruata sunt in vsu ac tractatione dicen-
 di. Ibid. 105. Qui non Græci alicuius quotidianum loquacita-
 tem sine vsu, neque ex scholis cantilenam requirunt. Ibi. 157.
 Subeundus vsus omnium. 1. Acad. 37. Nec virtutis vsu in odò,
 vt superiores, sed habitum per se esse præclarum. 1. de Or. 147.
 Si modò vsum rerum perculleris. Orat. 170. Vsum loquendi
 † populo concessi, conscientiam mihi referuui. || Ibid. 59. Ac vo-
 cis quidem bonitas optanda est, non est enim in nobis, sed vsus
 & tractatio est in nobis.
 † Vtilitas. (abusus. 2. Offi. 14. Nam qui principes inueniendi
 fuerunt, quem ex quaque bellua vsum habere possemus, homi-
 nes certe fuerunt. Ibid. 17. Conciliare sibi animos hominum,
 & ad vsus suos coniungere. 3. de Nat. 2. Quod superuacuum sit,
 aut vsum nullum habeat. Ibid. Membrorum vsum nullum ha-
 bere. 7. At. 5. Tyronem propter modestiam malo saluum, quam
 propter vsum meum. 2. de Nat. 152. Arborum cõsectio magnos
 vsus assert ad nauigia faciendia. 1. Off. 25. Expetuntur diuitiæ ad
 vsus vitæ necessarios. Ibid. 127. Quarum partium corporis, vsus
 sunt necessarii, eas neque partes, neque earum vsus suis nomi-
 nibus appellant. pro Mur. 26. Carmen cum ceteris rebus ab-
 surdum, tum verò nullo vsui. 13. Fam. 16. Apollonius multis in
 rebus mihi magno vsui fuit. 1. At. 1. Ille fuit mihi magno vsui
 in multis rebus. Ibid. 2. Maximo te mihi vsui fore video. 1. de
 Leg. 14. Id autem incognitum est, minusque in vsu necessa-
 rium. Ibid. 25. Pecudes partim esse ad vsum hominum, partim
 ad fructum, partim ad vescendum procreatas. 1. Offi. 92. Non
 excludentes amicos ab vsu rei suæ familiaris. Top. 17. Vsum enim
 non abusus legatus est. 4. Tusc. 14. Libido opinio venturi boni,
 quod sit ex vsu iam præsens esse atque adesse. 2. de Na. 87. Mun-
 di partes nec ad vsum meliores, nec ad speciem pulchriores po-
 tuerunt esse. 3. de Fin. 3. In omni arte, cuius vsus communis
 vulgarisque sit.
 † Amicitia, familiaritas, consuetudo. pro S. R. 15. Est mihi cum
 eo domesticus vsus & consuetudo. pro Planc. 5. Tamen id esset
 in tanto vsu nostro, tantaque amicitia coniunctum. 13. Fam. 23.
 Nam & inter nosmetipsos vetus vsus intercedit. Ibid. 52. Con-
 iunctus magno vsu familiaritatis. pro Clu. 49. Mihi cum eo vi-
 cinitas & magnus vsus est. 9. Fa. 25. Cum illo summus mihi est
 vsus. de Amic. 29. Ij quibus cum vsu coniuncti esse possunt.
 † A D I V N C. Annus, plurimus, Top. Arrogans, & intolerabilis, com-
 munis, magnus, oratorius, 1. de Inu. Assidus, vni rei deditus, pro Cora.
 Balbo. Assidui, mediocris, prouincialis, pro Cæl. Communis, vulga-
 risque, longissimus, 3. de Fin. Diuturnus, magni, 2. de Nat. Callidus, fre-
 quens, quotidianus, vulgaris & forensis, 1. de Ora. Facilis, grauissimus
 & difficillimus, militaris, necessarius, quotidiani sermonis intermissi,
 liberiores poetis quam oratoribus, Rhetoricus, 3. de Orat. Forensis, 1.
 Ver. Forensis & publicus, verecundus, Ora. Insignis & illustris, 1. de Fi.
 Magister optimus, pro Rab. Magnus, familiaritatis, maior, summus,
 vetus

vetus, 13. Fam. Maximus, 4. Att. Minimus, 1. de Nat. Minor, 5. de Fin. Mirificus, pro Sest. Multus, de Cl. Necessarius vita, de Fato, & 1. Off. Plurimus civitatis, 3. Fa. Popularis atque civilis, 3. de Leg. Tantis, pro Pl. Varius, & multiplex, de Amic.

¶ *Syntaxis. in rep. vsum habere. Homo magno vsum, & rerum vsum. Ille valet ingenio, habet vsum. Vsum tractandoque cognoscere. Longa vita, & rerum vsum. Ad prudentiam vsum accedens. In vsum quotidiano res posita. Vsum & exercitatio. Tractatio & vsum. Ad suos vsum hominum animos adiungere. Magno id vsum erit. Ad vsum est hoc optimum. Id vsum sit ex vsum. Cum aliquo coniunctum esse vsum, & familiaritatis vsum. Mihi cum illo vsum est, atque consuetudo.*

V S V S E S T, pro opus est. 5. de Fin. 29. Mihi sic vsum est, tibi vt opus est factio, face. 4. Tulf. 5. De ceteris studiis alio loco dicemus, si vsum fuerit. 1. Off. 92. Et recip. impatientis si quando vsum esset.

* V S V S. pro M. Scau. Iisdem honoribus vsum.

V S V S E R V C T V S, ius est, autore Vlpiano, de alienis rebus vtendi fructuque, salua rerum substantia. Top. 17. Non debet ea mulier, cui vir bonorum suorum vsum fructum legavit, cellis vinariis & oleariis plenis relictiis, putare id ad se pertinere: vsum enim, non abusus, legatus est. ibid. 15. Si aedes exesa corruerunt, quarum vsum fructus legatus est, haeres restituere non debet. ibid. Seruus cuius vsum fructus. pro Cecin. 1. 1. Vsum fructum omnium bonorum suorum alicui legare. Ibidem 19. Vsum eius & fructus fundi testamenti vici fuerat Caesennia.

V S V E N I R E, venire vsum, vsum accidere, vsum euenire. 1. de N. 59. Quod in illo mihi saepe vsuuenit, idem modo cum te audirem, acciderat. 14. Attic. 12. Nunc venit idem vsu mihi, quod tu tibi scribis. 1. de Or. 183. Quid quod vsu memoria patrum venit: pro Qu. 49. Quid potest miserius aut acerbius vsuuenire: pro Q. R. 30. Quod ite nuper in Erete Comædo vsuuenit, qui, & c. 3. Off. 15. Quod in poematibus vsuuenit, de Sen. 7. Nam si id culpa senectutis accideret, eadem mihi vsuueniret. 7. N. 100. Antequam hoc vsuueniret. 2. ad Her. 8. Dicit eum praemeditari fuisse, quid sibi esset vsuuenturum. 3. Fa. 8. Cum praesertim mihi vsuuenturum non arbitraret, vt ego quoque absens a te defendendus essem. 1. de Fi. 8. Sed ex eo credo quibusdam venire vsu, vt abhorreant a Latinis. pro S. R. 42. Erucius mihi vsuuenit in causa optima.

V T, quod, finis ac propositi. 1. de Orat. 119. Est igitur oratori prouidentum, non vt illis satisfaciat, quibus necesse est, sed vt illis, quibus liberè liceat iudicare. de Ar. 15. Negotium magistratibus est datum, vt curarent, vt sine vi mihi aedificare liceret. 9. At. 16. & 4. Fa. 8. Reliquum est igitur, vt tibi, & c. vt sim, & c. vt me, & c. 7. At. 3. Non igitur hoc vt oppido praeposui, sed vt loco. ibid. 12. Vt igitur ita perturbato scribere aliquid. de Op. 2. 1. Aliquem improbum vt optimu laudari. 1. 1. Fa. 3. Fortassis ea re minaciter agis, vt nos terreas. 6. V. 125. Propè vt, & c. 15. At. 5. Etiam vt, & c. id est, etiam si. 10. Fa. 1. Non modo vt, & c. 1. 10. Vt non, quo minus. 2. At. 18. Me tueor, vt oppressis omnibus non demisè: vt tantis gestis rebus, parum fortiter. ad Br. 10. Fortuna vt in secundis fluxa, vt in aduersis bona.

¶ Vt est, vt nunc est, & id genus alia: conditionis posita. 12. Fam. 28. Et vt nunc est, manura videntur. de Cl. 39. At hi quidem vt populi Romani aetas est, senes: vt Atheniensium secula numeratur, adolecentes debent videri. ibid. 41. Themistocles, vt apud nos, perantiquus: vt apud Athenienses, non ita sanè vetus. de Cl. 102. L. Caelius vt temporibus illis valde doctus. 10. Fa. 31. Constitui vt nunc est, proficisci. 1. Qu. Fr. 1. 32. Exorabilis iracundia (vt in malis) acerbitati anteponenda est. 3. 3. Non sino (vt fit in amore) ea quæ minimè volo cogitare. pro S. R. 33. Homo (vt erat furiosus) respodit, & c. I. P. 59. Dices enim, vt es homo factus, & c. pro Cl. 23. Interim Oppianicus vt erat, sicut ex multis rebus cognoscetis, singulari scelere corruptus, & c. pro Mur. 51. Atque ille, vt semper fuit apertissimus, non se purgavit, sed indicavit. 8. A. 19. Ego sine iracundia dico, vt omnia, nec tamen sine dolore. 1. V. 28. Ille quidè, vt est genus hominum nimis suspiciosum, & c. 3. 65. Ille, vt erat in primis inter suos copiosus, cõiuuium comparat. 1. At. 21. Ille, vt nunc se habet, admirabili gloria est. 3. de Nat. 41. & 8. At. 23. Vt nunc quidem est, & quomodo nunc quidè est. 12. Fa. 2. Non nihil vt in tantis malis est profectum. 1. Tulf. 108. Multa colligit Chrysippus vt est in omni historia curiosus. 2. de Or. 2. Quos tũ, vt pueri refutabamus. 12. Fa. 12. Quod si, vt es, cessabis, laessam. 5. Tulf. 92. At Diogenes, liberius, vt Cynicus. 1. 15. Homo acutus, vt Siculus. 3. Off. 58. Tum Pythius, vt argetarius, qui esset apud omnes ordines gratiosus. ibid. 60. Hoc quidem satis luculenter, vt ab homine perito definiendi. pro Fl. 55. Ciuitas prudens, vt ego semper existimaui, & grauis, vt ipsi existimari volunt. de Senect. 12. Multa etiam, vt in homine Romano litera. 8. At. 10. Dimisi eum a me, vt magistrum puerorum, non libenter: vt hominem ingratum, non inuitus. de Cl. 56. M. Popilius vt erat lena amicus, ita venit in concionem. 3. Qu. Fr. 1. Mihi vt est, magis placebat. 4. Fam. 9. Nam adhuc & factum tuum probatur, & vt in tali re, etiam fortuna laudatur. ibid. Deinde non habet, vt nunc quidem est, id vitij res.

¶ Postquam, vel ubi, vel cum, temporis pralapsi. 2. V. 19. Imò verò vt quisque me viderat, narrabat. de Cl. 19. Vt illos libros. de rep.

edidisti, nihil a te sanè postea accepimus. 7. At. 15. Vt ab vrbe discessi, nullum intermisi diem, quin, & c. 6. V. 84. Vt primum in illud oppidum venit, & c. 2. 16. Vt primum è prouincia rediit. 1. Att. 4. Vt primum a tuo digressu Romam veni. 2. de Or. 21. Qui simul vt increpuit, philosophu relinquit. 2. de Fin. 33. Simul vt ortum est. 6. V. 32. Qui simul vt me viderunt, inquit, & c. ibid. 48. Ille continuo, vt vidit, non dubitavit tollere. 12. At. 19. Is vt me salutauit, statim Romam profectus est. pro Cl. 66. Vt primum, & c. 3. statim, & c. 3. Off. 112. At ille vt ingressus est, cõfestum gladiu distinxit. pro Q. 47. Statim vt Romam rediit, & c. 1. At. 16. Vt semel consequutus sum, & c. non destitit, & c. de Cl. 51. Vt semel exhibit, omnes peragrauit insulas. 5. Fa. 2. Vt primum, & c. statim, & c.

¶ Quamuis, vel etiam si. 1. 9. In quo vt iam sit in iis culpa, qui me non defenderunt, non minor est in iis, qui reliquerant. 12. Attic. 24. Nam quid de me dicam: cui vt omnia contingant, quæ volo, leuari non possum. pro Qu. 3. Qui vt summa haberem cætera, temporis quidem certè vix satis habui, vt, & c. 1. de Diu. 62. Qui vt ratione non redderet, tamen, & c. 7. At. 13. Qui vt nihil aliud, hoc tamen profecit, dedit illi dolorem. pro Corn. 37. Quod si iam ita esset, vt esse non potest, tamen, & c. 2. de Diu. 71. Etenim vt sint auspicia, quæ nulla sunt, hæc certè, & c. 1. con. Rull. 23. Vt circumspiciamus omnia quæ populo grata sunt, nihil tam popolare quam pacem reperiemus. 3. Offic. 25. Vt excellas etiam pulchritudine & viribus.

¶ Cum admiratione quadam: quam, quantum. 2. At. 21. Vt ille, tum humilis, vt demissus erat. pro Flac. 12. Noster autem testis, vt se sustentat, vt omnia verba moderatur. pro Sest. 26. Qua superbia cœnũ illud amplissimi ordinis lacrymas repudiauit, me ipsum vt contempsit. 7. Attic. 2. Caesar quomodo exultat victoria. 5. de Fin. 61. Vt illi efferuntur læticia cum viderint, vt pudet victos, vt se accusari nolunt, vt cupiunt laudari.

¶ Cum superlat. & Ita, & c. de Senect. 64. Vt quisque aetate antecellit, ita sententiæ principatum tener. 1. de Or. 123. Vt in quoq; oratore plurimum est, ita maximè is pertimescit. ibid. 120. Vt quisque optimè dicit, ita maximè dicendi difficultatem pertimescit. 2. 3. 13. Vt quenq; eorum minimum putant, ita eum primum volunt dicere. 1. de In. 29. & 1. ad Her. 15. Vt quodque primum gestum erit, ita primum exponetur. 1. Off. 16. Vt quis maximè respicit, & c. is sapientissimus haberi solet. 2. de Ora. 173. Hæc vt breuissimè dici poterunt, ita à me dicta sunt.

¶ Cum ita. 1. de Diu. 120. Omne animal vt vult, ita vitur motu sui corporis. Orat. 202. Non item in oratione, vt in versu, extat numerus. 2. Offic. 51. Non tamen vt fugiendum, ita habendum est religioni contrarium. 3. Qu. Fr. 3. Nihil inquam ita expectaui, vt cum hæc scribebam, tuas literas. 9. A. 3. Vt igitur alia, sic hoc Panfa præclare. 2. de Nat. 65. Euripides vt multa præclare, sic hoc breuiter. 4. V. 59. Sed vt in illo, & c. ite in hoc, & c. 1. con. Rul. 26. Ita gerere consulum, quo vno modo grauitè geri potest. 1. de Or. 12. Vt in cæteris, & c. in dicendo autem, & c.

¶ Velut, veluti. sicut, cum aliquid exempli causa subiicitur: & pro quod genus. 2. de Diu. 142. Nonnulla valetudinis significationes, vt hoc ipsum pleni enectiue sumus, & c. 2. de In. 157. Vt amicitia, bona existimatio. 2. ad Her. 19. Quod genus, vt in ius eas cum voceris.

¶ Vt si, tanquam, tanquam si, quasi, quomodo, quemadmodum. 2. de Leg. 6. Nullum frigidius flumen attingi, vt vix pede tentare possum. 5. Att. 18. Ego tui Bruti rem sic ago, vt suam ipse non ageret. 1. de Diu. 23. Credo aliquam non dissimilem figuram, sed certè non talem, vt eam facta à Scopâ diceret. de Am. 96. Quanta illi fuit grauitas: vt facile populi Romani ducem diceret. pro Mil. 56. Ille tum secum habebat neminem, nisi vt virum a viro lectum esse diceret. 6. V. 11. Verisimile non est, vt ille homo tam locuples, religioni pecuniam anteponeret. 1. de Natur. 55. Tanta imbueremur superstitione, si vos audire vellemus, vt aruspices nobis essent colendi. 12. At. 42. Bene facis cum id efficis, mihi crede, perinde vt existimare tu non posses. Orat. 214. Hoc dichoreo tantus clamor concionis exitum est, vt mirabile esset. de Cla. 130. Vt facile cerne res eum degenerauisse. 5. Tufcul. 53. Eo enim erant motu & statu, vt eos Argiuos esse diceret. de Clar. 174. Gellius non tam vendibilis orator, quam vt nescires, quod ei deesset. ibid. 238. Sed eam vt citius veteratorem quam oratoriam diceret. 12. Fam. 18. Equidem sic iam obduru, vt ludis Casaris nostri æquissimo animo viderem T. Plancum, audirem Laberij & Publij poemata. 5. 20. Ita accipi librum a meo seruo scriba, vt eundem acceperim a fratre tuo. ibid. 16. Tantum cepi doloris, vt consolatione ipse egerem. 1. Tulf. 7. In hanc exercitationem ita nos studiosè operam dediimus, vt iam etiam scholas Græcorum more habere auderemus, vt nuper tuum post discessum tentauis, & c. 13. Fam. 23. Mihi que ita fidelis, vt si esset a me manumissus. 7. 20. Rusto ita desiderabatur, vt si esset vnus è nobis. 2. 14. Eius negotium sic velim suscipias, vt si esset res mea. 13. 74. Tanta mihi cum eo necessitudo est, vt si mea res esset, non magis laborarem. 2. 16. De Dabella suadeo, vt videas, tanquam si res tua agatur. I. P. 3. Sed omitto vt sit factus vterq; nostrum. pro S. R. 1. 22. Non est veri-

simile, vt Chryfogonus horum literas adamarit. ibidem. Non est verisimile, vt diligentiam cognorit eorum. 8. Fa. 8. Sanatus-consultum est factum in eam partem, vt placeret, &c. pro Cec. 56. Cum sibi propoluerint, vt siue ita sit, siue non, vt distinguant, &c. 1. Ar. 10. Mihi non est notum, vt quique in Epirum proficiscatur. 2. Off. 42. Adiuncto vero hoc, vt iudem etiam prudentius haberentur, nihil erat, &c. Ibid. 44. In eo ipso vis maxima est, vt simus ij, qui haberi velimus, &c. 8. Fa. 9. Vt video, causa hæc integra in proximum annum transferetur: & quantum diuino, relinquendus tibi erit, qui prouinciam obtineat. 9. 16. Vt olim solebat, vt nunc sit, pro Cec. 23. Vt est consuetudo, pro Flac. 38. Vt dicitur, vt apparet. 2. A. 67. Patrimonium tam amplum, vt illud fuit. 2. de Ora. 90. Vt multos saepe vidi, qui, &c. 4. V. 56. Queri cum multis, ita vt sit, ceperunt, &c. 9. Fa. 22. Sed, vt dico, placet Stoicis.

¶ *Quare ne de Amic.* 14. Vereor vt idem interitus sit animorum & corporum. pro Dom. 56. Timebam, vt possem, &c. pro Quin. 78. Tamen vereris vt possis, &c. 6. At. 4. Quoniam tu abfuiti, vereor vt satis diligenter actum sit, &c. Ibid. 1. Quod vereor tibi ipsi vt probem. 7. 16. Vereor vt his ipsis contentus sis. pro Clu. 170. Quid metuebat? oppugnaretur à perditio? an, ne accusaretur à condemnato? *Legg. N. E. pro S. R.* 49. Hoc verò est, quod fieri, non potest, si, &c. vt parum miseris sit, quod alijs coluit, non sibi: nisi etiam quod omnino coluit, crimini fuerit. Oratio. 56. Vt iam non sine causa, &c. 14. Attic. 1. Vt enim quicque succurrit, libet scribere. 15. 17. Tu verò facis vt omnia, quod seruiliæ non desis & Bruto. 6. 9. Dixit se audisse, vt nihil esset incommodi. 1. Offic. 3. Demetrius Phalereus orator parum vehemens, dulcis tamen, vt Theophrasti discipulum possis agnoscere. 2. de Legib. 3. Hanc vides viliam, vt nunc quidem est, lauius edificatam. de Amic. 10. Qualis, vt arbitror, nemo vnquam erit, & vt confirmare possum, nemo certe fuit.

¶ Vt non, *quim.* pro Corn. 46. Potest igitur iudices L. Corn. cōdemnari: vt non C. Marij factū condēneretur. 14. A. 11. Cui viginti his annis supplicatio decreta est, vt nō imperator appellaretur? ¶ Vt plurimum, *porissimum.* 3. de Leg. 34. In bello & suscipiendo, & gerendo, & deponendo, ius vt plurimum valet, & fides.

¶ Vt primum, *simulac primum.* 10. Fa. 12. & 2. V. 16. ¶ Vt quid, *cur, quare.* 7. At. 7. De pugna, inquis, potius quam seruias, vt quid.

¶ Vt si, *tanquam sic, ac si, pro eo ac si.* 1. Offic. 42. Qui aliis nocent, vt in alios liberales sint, in eadē sunt iniustitia, vt sit in re suam aliena conuertant. de Sen. 17. Similesq; sunt, vt si qui dicant, &c. ¶ Vt sic dicam. 2. de Inu. 168. Quæ (vt sic dicam) ad corpus pertinet ciuitatis.

V T C V N Q V E, *quomodocunque, perinde, utcunque.* Ora. 55. Orator utcunque animum audientis commoueri volet, ita certum ad mouebit vocis sonum. Postq; ad Quir. 23. Neque id reip. repetere utcunque necesse est. 1. Offic. 135. Sed utcunque aderunt res. 5. de Fin. 11. Vtcunque res postulabit.

V T E N D V S. 4. V. 46. Huic omnia bona vtenda ac possidenda tradiderat. 1. Qu. Fr. 1. 34. Non est tibi his solis vtendum æstimationibus ac iudiciis, qui nunc sunt hominum, sed his etiā, qui futuri sunt. 1. Offic. 48. Ea quæ acceperis vtenda, maiore mensura iubet reddere Hesiodus. 7. At. 17. Vtrum turpe pace nobis, an miserè bello esset vtēdū. 3. Tul. 36. Quod vtēdū acceperis, reddito.

V T E N S. Top. 69. Vtens ratione. (*Rationis experts.*)

V T E N S I L E. Oecon. 1. Reliqua vtensilia, quibus aut alitur hominum genus, aut etiam excolitur.

V T E R. de Fat. 3. Quoniam vtriusque studij nostra possessio est, hodie vtro frui malis, optio tua sit. 2. de Inu. 146. Deinde vtra lex iubeat aliquid, vtra permittat. Ibid. Vtra lex iubeat, vtra veter. 1. de Diu. 115. Vtrum igitur eorum accidisset, verū oraculū fuisset. pro Rab. 11. Quamobrem vter nostrū tandem Labiene popularis est? tunc? an ego? pro Sest. 92. Horum vtro vti volumus, altero est carendum. de Clar. 189. Aderant multi alij: tamē vtrum de his potius dubitasset aliquis, quin alterum nemo. de Ora. 149. Reperiam, qui dicat aut scribat, vtra volēs lingua. 15. At. 22. Quid ad hæc Pansa? cum vtro erit, si bellum erit? Part. 123. Vter fortius pugnabit, is vincat necesse est. 2. Qu. Fr. 12. Sed vtros eius habueris libros (duo enim sunt corpora) an vtriusq; nescio. pro Mil. 31. Ab vtro insidiæ factæ sunt, incertū est. Ibi. 23. Vter vtri insidias fecerit. pro Clu. 106. Vter igitur facilius hoc faceret? Is ne, &c. an ille, &c. 2. de Inu. 45. An huius & illius, & vtrius potius? 2. Fa. 4. Vtro me minus deceat vti, non intelligo. Ibidem 5. Quorum vtrum minus velim, nescio. 2. de Finib. 31. Summum bonum puer vtra voluptate diiudicabit: stante an mouente? 3. Fa. 7. Incertum est vtra via. 1. de Or. 262. Sanē dubitare visus est Sulpitius, vt tribus oratio propius ad veritatem accederet. 1. Offic. 38. Cum Celtiberis, cum Cymbris bellum gerebatur, vter esset, non vter imperaret. 1. At. 9. Aut ei molesta erit, in vtro culpa erit. 2. de Diu. 141. Potest hoc esse falsum, potest verum: sed vtrum sit, non est mirabile.

V T E R C V N Q V E. 6. Fa. 4. Ita parati esse dicuntur, vt vtercunque

vicerit, non sit mirum futurum. ad Br. 16. In hoc bello vtracunque pars vicerit, tamen perituri sumus.

V T E R L I B E T. pro Quin. 81. Vtrumlibet elige, &c.

V T E R Q V E, *utervis, ambo, quisque.* 2. de Nat. 138. Sanguis per venas in omne corpus diffunditur, & spiritus per arterias: vtræq; autem crebræ, multæ toto corpore textæ sunt. 4. ad Her. 38. Cum eorum de quibus dicimus, aut vtrumque, aut vnumquodq; certo concluditur verbo, de Arusp. 54. Horum vterque cecidit vitæ. 2. ad Her. 2. Quarum vtrumq; pertinet. 1. Offic. 2. Nos vtriq; & Socratici & Platonici esse volumus. 2. Qu. Fr. 4. Domus vtriusq; nostrū ædificatur strenuè. 3. de Or. 100. A quibus vtriusq; summittitur aliquid. 9. At. 10. Non est tuæ fidei vt contra alterutrū, cum vtriq; sis maxime necessarius, arma feras. 1. de Inu. 57. Eorum controuersiam non incommodū videtur, cum vtrorumque ratione exponere. 7. At. 1. Vtriusq; accepi literas eiusmodi, eodē tempore. Ibid. Me autem vterq; numerat suum. 8. 16. Gallus Fabius amantissimus vtriusq; nostrū. 3. ad Her. 34. Nam vtræq; altera separata minus erit firma. 4. 38. Vtrumq; aut vnūquodque. Ibid. 12. Multa mihi veniunt in mentem in vtranq; partem. 3. de Or. 105. Ancipites disputationes, in quibus de vniuerso genere in vtramq; partem differi copiose licet. 5. de Finib. 10. Dicendi exercitatio in vtramq; partem ab Aristotele instituta. 4. Ac. 124. Nam vtræq; in parte multa dicuntur. 2. Offic. 19. Magna vis est in fortuna in vtranq; partem, vel ad secundas res, vel aduersas. pro Mil. 63. Magna vis est conscientia in vtranq; partem. 2. Offic. 37. Qui in vtranq; partem magno animo sunt. Ora. 201. Ternæ autem sunt vtriusq; partes, verborum, &c. collocationis, &c. Ibid. Sed in vtroque frequentiores sunt & liberiores poetæ. *id est, in verbis, & in collatione.* in Sal. 106. Quo vsus est quiqu; eorum: cum de duobus loquatur. * Incert. Vtræq; earum sententiarum doctissimos habuit autores.

V T E R V S. 7. At. 3. Vtriusuis rei me adiutorem velim esse. pro S. R. 4. Vtrumuis saluo officio facere poteris. de Sen. 33. At minus habeo vitium, quàm vestrum vteruis.

* V T E R V S. in L. Pison. Quæ te belluam ex vtero, non hominem, fudit.

V T I, *vt.* 1. de Ora. 87. Vti qui audirent, &c. 1. V. 68. Putant fore, vti si, &c. pro Dom. 54. Nihil aliud nisi vti ne quid, &c. pro S. R. 5. & 1. de Ora. 119. Non vti satis, &c. sed vti nec, &c. 13. Fam. 1. Is ad me literas misit, vti te sibi placarem.

V T I C A, *utris.* pro Lig. 3. Vticensis, & Vticenses, cum alibi saepe, tum. 7. V. 93. pro Corn. 51.

V T I L I S, *fructuosus, commodus, accommodatus, frugifer, salutaris, ex vsu esse, quod vsui est, quod habet vtilitatem, quod alicui opus est, quod multas habet opportunitates, quod lucro est, quod expedit vel conducit, quod maxime interest.* 1. de Nat. 48. Res viles ac salutare. 3. Offic. 76. Quod vtile sit, quodq; expedit. 2. Cor. Rull. 14. Ea lex vobis accommodata atq; vtilis est. ad Br. 5. Tu si arbitrare vtile fore, & e rep. esse, persequere Dolabellam bello. 13. Fa. 8. E rep. non est. 9. 9. Sic enim facillimè quod tibi vtilissimum erit, consilij capies. 1. C. 21. Vira vtilissima. 1. de Inu. 1. Is mihi & suis & publicis rationibus vtilissimus ciuis fore videtur. Ibi. Inutilis sibi. 3. Offic. 29. Homo ad nullam rem vtilis. Ibi. Homo ad nullam partem vtilis. de Sen. 58. Ad multas res perutiles sunt Xenophontis libri.

† A D V E R B. Maxime, 1. Offic. Pauld minus, de Prou. Proximè & secundum deos homines hominibus, 2. Offic. Sanè libri, de Clar. Valde, 14. At. Vehementer, 11. Fam. Vehementer lex, pro Corn. Vehementer iocus, 2. de Orat.

¶ Syntaxis. *Vtilis ac salutaris. Vtile & expediens. Accommodatum ac vtile. Vtile, ac è re tua est. Tuis rationibus vtile hoc. Ad nullam rem vtilis, ad multas res.*

V T I L I T A S, *emolumentum, fructus, quaestus, lucrum, opportunitas, commodum, commoditas, vsus, res, ratio.* 2. de Nat. 58. Natura consultrix & prouida vtilitatum opportunitatumq; omnium. 7. At. 5. Tyro mirabilis vtilitatis fructum mihi præbet. 1. de Or. 118. Artes, in quibus non vtilitas quaeritur necessaria, sed animi libera quædam oblectatio. pro Mur. 23. Ars militaris pergratam vtilitatem habet. 2. de Orat. 207. Referre omnia ad vtilitatem suam, & omnia facere causa sua. 3. Offic. 88. Male etiam Curio, cum causam Transpadanorum æquam esse dicebat, semper autem addebat, Vincat vtilitas. 1. Qu. Fr. 1. 19. Alicuius commodis vtilitatisq; seruire. 1. Offic. 79. In quo non minorem vtilitatem afferunt, qui rogati reipub. præfunt, quam qui bella gerunt. Ibi. Prodesse, vtilitatem afferre, idem. 3. 42. Nec tamen nostræ nobis vtilitates omittendæ, aliisque tradendæ, cū his ipsi egeamus: sed suæ cuiq; vtilitati, quod sine alterius iniuria fiat, seruiendum est. de Vniu. 44. Vtilitas oculorum, deorum munere hominibus donata. Part. 83. Vtilitas in deliberando finis. 3. ad Her. 3. Topic. 91. & 1. de Or. 141. Vtilitas, deliberationis finis. Part. 89. Vtilitas saepe cum honestate diuiditur, tutam & honestam. 2. de Inu. 129. Vtilitas cum honestate in deliberatiua causa finis est. 3. Offic. 35. Nihil tā est secundum naturam, quam vtilitas. Ibi. Vtilitas & turpitudine in eadē re inesse non possunt. 2. de Inu. Vtilitas autē aut in corpore posita est, aut in extraneis rebus. 1. de Nat. 93.

N. 93. Ne hoc quidē vos mouet, cōsiderātes quē sit vtilitas, quē oportunitas in homine membrorum, vt iudicetis mēbris humanis deos non egere. 1. de Fin. 69. Vt etiam si nulla sit vtilitas ex amicitia, tamen ipsi amici propter seipso amentur. 2. de Inu. 169. Vtilitatis duæ partes videntur esse, incolumitas & potentia. 3. Offi. 75. Vtilitatis eadem, quæ honestatis est regula. 2. de Ora. 335. Certatur vtrum honestati potius, an vtilitati consulendum sit. 1. 39. Esse vtilitati amicis, & reipublicæ. 2. 335. Qui vtilitatem defendit, enumerabit commoda pacis, opum, potentia, &c. Vtilitatem ex laude nasci defendet, semperque eam cum dignitate coniunctam. pro Mur. 23. Omnes enim artes quæ nobis populi Romani studia cōciliant, & admirabilem dignitatem, & pergratam vtilitatem debent habere. 1. Offi. 155. Vtilitate hominum nihil debet homini esse antiquius. 7. Fa. 17. Vtilitate affici. pro Sest. 96. Et, vt arbitror, nec ab vtilitate eorum qui audient, nec ab officio nostro, nec ab ipsa causa Publij Sestij abhorrebit oratio mea. 1. de Diu. 116. Cum omni vtilitate, quam dii hominibus dederunt, ars aliqua coniuncta est, per seatur illa vtilitas percipi possit. Parit. 86. Quoniam in his versatur omne consilium duobus, de vtilitate antè dicamus, quæ in discernendis bonis malisque versatur. 3. Offi. 42. Nec tamen nostræ nobis vtilitates omittendæ, aliiisque tradendæ, cum his ipsi egeamus, sed suæ cuique vtilitati, quod sine alterius iniuria fiat, seruiendum est. pro Deiot. 13. Teque Alexandrinum bellum gerente vtilitatibus tuis paruit. id est, commodis tuis inseruit. 7. At. 7. Quem quidem ego si mirabiles vtilitates mihi præbet, quom valer in omni genere vel negotiorum vel studiorum meorum, tamen, &c. 16. Fa. 3. Vtilitatibus tuis possum carere. 1. de Fi. 34. De vtilitatibus & commodis suis cogitare.

ADIVNCT. Aliena, 2. de Nat. Communis, 1. de Inu. & Part. Domestica, de Cla. Forensis, grauisissima, 2. de Or. Magna, 14. Philip. & pro Mil. Maxima, 23. de Orat. Mediocris, minor, 1. Off. Mirabilis, 1. & 7. At. Multæ & magnæ, de Amic. Necessaria, reliqua, 1. de Ora. Pergata, summa, pro Mer. Præclara, 4. Acad. Solida, 2. de Fin. Summæ, pro Pomp. Tanta, 7. Verr.

Syntax. Membrorum vtilitas & oportunitas. Hoc nō habet vtilitatem. Ad vtilitatem suā omnia referre. & omnia sua causa facere. (Synonymia in sententiis.) Seruire amici commodis & vtilitati. Proderit hoc, vtilitatem afferet. Vtilitates suas alteri tradere. Vtilitas in deliberando est finis. Vtilitas vel in corpore, vel in extraneis rebus. Consultrix & prouisa natura vtilitatum, oportunitatumque. Alicuius vtilitatibus parere. Cogita de tuis vtilitatibus & commodis.

VTLITER, commodis, cum vtilitate. (Inutiliter. 1. Off. 89. Itacundia vtiliter à natura datam. 2. 17. Quæ in rebus inanimis quæque in vsu & tractatione belluarum fiunt, vtiliter ad hominum vitam artibus ea tribuuntur operosis. 4. Ac. 135. Atque illi quidem etiam vtiliter à natura dicebant permotiones istas animis nostris datas, &c.

VTINACH, 13. populi. 1. P. 90. VTINAM, dii faxint, velim, &c. 3. At. 15. Atque vtinam ipse Varro incumbat in causam. 3. de Nat. 75. Vtinam vt illa anus optat, ne in nemore, &c. 13. Att. 46. Quod vtinam, iterum autem vtinam, tu tamen commodo.

Syntaxis. Me miserum, quod cupis fiat? Vtinam, iterum autem vtinam, ventas.

VTIQUE, omnino. 4. At. 4. Quo die venies, vtique tum tuis apud me sis. 5. 1. Quæ quidem ego vtique vel versura facta solui vobis. Ibid. 5. Vtique explicatum sit illud, &c. 14. 12. Minusculam villam vtique; Quinto traditurus sum. Anteq. 23. Vtique; siue hinc abiero, siue hic ero oppressus, ea maneat opinio, &c. 5. At. 9. Annam quidem vtique teneto. Ibid. Id vnus literis datis, quæ ad me vtique perferantur, consequere. 12. 50. Expecto te à Peduco vtique. 2. de Diu. 119. Faba Pythagorici vtique abstinerunt. 12. At. 40. Hoc quidem vtique perficies, &c. 13. 13. Illud vtique scire cupio. 3. 7. Vtique, &c. aliter. Vitæque. 4. 4. Ipse verò vtique fac venias. 6. 1. Vtique ad me tabellarios mittas. 10. 1. Quid cenfeas mihi faciendum, vtique scribito.

Tandem. 13. 22. Ego vt constitui, adero, atque vtinam eadem die: si (quid enim multa?) vtique postridie. Ibidem 47. Olij mittas laudationem, Olij vtique: nam illam legi, volo tamen degustare.

Syntaxis. Quo die redibis, vtique gaudebo. Vtique siue accedas, siue longius abeas, te amabo. Veniam cras: sm. postridie.

VTR, vsurpo, frequento, adhibeo. 1. Off. 12. De rebus ipsis vtere tuo iudicio. 1. de Nat. 104. Vtatur suis bonis oportet, & fruatur, qui beatus futurus est. 2. 152. Quibus rebus fruimur atque vtimur. pro S. R. 131. Comoda quibus vtimur, lucemque qua fruimur, spiritumque quem ducimus, à Deo nobis dari atque impartiri videmus. pro Clu. 16. Statui sibi nihil grauius faciendum, quam vt illa matre ne vteretur. 12. Attic. 23. Ne Silius quidem quicquid vtitur. id est, pecunia. Anteq. 16. Consularis homo non minimis facultatibus vsus. 8. At. 3. Cum in ea vrbe summis honoribus imperiisque vsus sit. 1. de In. 103. Homines honore vsi. pro S. R. 71. Ne bestis quoque immanioribus vteretur. pro Deiot. 28. Bene armis, optime equis vti. 8. Att. 3. Vt iam placatis

vtamur fluctibus. 10. A. 9. Vfus est ipse incredibili patientia. 10. 1. Oratio, qua recitatis literis vsus es. 2. 87. Antonius Casari regnum detulit, Casar vti noluit. 7. At. 2. Brundisium venimus, vsu tua facilitate nauigandi. 14. Fa. 5. Cum aduersus ventis vsi esse mus. 3. cont. Rul. 3. Criminatione in me vsus est. 16. At. 5. Lucius multum vtitur Bruto. 13. Fa. 14. Luceio Tityone familiarissime vtor. 1. 3. Trebonio multos annos vtor valde familiariter. Ibid. 5. Vtor ad omnia Qu. Selicio. de Cl. 277. Vti aliqua re ad faciendum aliquid. 1. Tusc. 26. Autoribus quidem ad istam sententiam quam vis obtineri, vti optimis possumus. 1. de Fin. 2. Vt prope modum iustioribus vtamur illis, qui, &c. 2. ad Her. 14. Deinde exemplorum à voluntate & contra scriptum iudicatorum enumeratione vtetur. Ibid. Cum hæc erunt considerata, statim nostræ legis expositione, recitatione, collaudatione vtetur. pro Cæl. 11. Exercitatione, ludoque cæpestri vti. pro Mar. 1. Vti silentio. id est, filere. * pro L. Var. Vtrum velitis, casu illo itinere Varenii esse vsum, an huius persuasum & inductu. Hort. Illis omnibus prædijs & amicis aptissime ad salutem corporis vsus est. Ibid. Cum vtatur voluptate. 3. de Nat. Faber materia vtitur, quæ sit parata.

ADVERB. Affidne literis, 5. Fam. Affidne opera aliquorum, 3. Catil. Benè, improbè, malè, peruersè beneficio, 3. de Natur. Benè armis, optime equis, pro Deiot. Benè fundo, 14. Fam. Benigne liberalitate, 13. Phil. Cominus gladiis, communiter munere, eminus hastis, multum literis Græcis, splendide præmiis, de Se. Commodius, 4. de Fin. Contentius ornamentis, diutius cibo, parce, raro verbis, summissius ornamentis, 3. de Orat. Cursum, furim, non ita multum, 2. de Ora. Difficilius literis, 12. Att. Diligenter, 1. Aca. Diutius integumento frontis ad occultanda flagitia, Postq. in Sen. Dolenter miseratione, generatim locis, horridius ornamentis, imprudenter copia, intemperantius, liberius nouis, liberius paulo ornamento, nusquam aspiratione, promiscue cæteris, Orat. Familiariter medico, familiaris aliquo, liberius aliquo, valde familiariter, 13. Fa. Familiarissime aliquo, 1. Att. Gloriosè armis, salutariter, de Clar. Improbè credita pecunia, pro Rab. Posth. Impudenter, nimis multum, Top. Incestè aqua, pro M. Cæl. Intemperantius opibus, 5. Phil. Magis enim nihil adiutoribus, pro Cor. Balbo. Magnopere genere aliquo, similiter locis cæteris, 2. de Inu. Melius otio, rectè, 5. Tusc. Miserè bello, 7. Attic. Moderatè omnino non auctoritate, pro Syl. Moratè aliquando, scienter aliquo, 2. Offi. Modice, scienter, 1. de Or. Multum opera, 6. Ver. Multum viris bonis, 10. Phil. Necessario, pro Sest. Necessario perfugio, plurimum aliquo, 3. Verr. Omnino literis, de Arusp. Omnino non verbis, pro Cec. Optime lingua Latina, prudenter ratione & oratione, 1. Off. Optime ratione, 3. Tusc. Parce, 4. Tusc. Quam sapissime consuetudine, 2. de Diuin. Sanè pecunia, pro Quint. Sane multum, 5. de Fin. Studiosè poetis, 2. Tusc. Temerè potestate, 2. cont. Rull. Vehementius, Part. Verecundè alienis, de Opt. gen.

Syntaxis. Vti commodis, fluctibus, ventis, nauigationis felicitate, amicis, silentio. Vti ad omnia consilio amicorum.

VTPOTE, quippe. 2. Att. 24. Ea nos, vtpote qui nihil contemnerè foremus, non pertimescebamus. 5. 8. Incommoda valetudo quæ iam emerferam, vtpote cum sine febris laborassem. 5. A. 30. L. quidem frater eius vtpote qui peregrè depugnauit, familiam ducit. 10. Fa. 32. Vtpote cum, &c.

VTRINQUE, ab utraque parte. 6. 4. Vtrinque magna copiæ.

VTROBIQUE, in utroque duorum, vel in utraque parte. 10. 31. Non licet mihi nullius partis esse, quia vtrobique magnos inimicos habeo. 2. de Nat. 78. Eadem veritas vtrobique est. id est, in dijs & hominibus.

VTROQUE, aduerb. vtrumque in locum. 5. At. 12. Hinc Scyram, inde Delum: vtroque citius quam vellemus, cursum confecimus.

VTRUM, an, num, nunquid, verum ne. pro Qu. 91. Orat. 26. Quæro à te, vtrum illa verba, an portenta sint. 3. V. 147. Vtrum exitimatis minus operis esse, facere hoc, an illud? 3. Attic. 9. Hic vtrum tandem sum accusandus, quod doleo? an &c. pro Ce. 29. Vtrum aliquid grauius in quæpiã dici potest: an certius quid obici potest? 1. P. 22. Conuiuium, in quo nemo potest dicere, vtrum iste plus biberit, an vomuerit, an effuderit. 2. C. 13. Quæsiui, an, &c. nec ne, &c. 2. de In. 115. In quo vtrum copiane sit agri, cōsideratur. 1. At. 10. Intellexi Pompeium moueri, vtrum Crasum inire eam gratiam, &c. an esse tantas res nostras, &c. pro Fl. 24. Vtrum hic tandem putatis, &c. an, &c. ad Brut. ep. pr. in. 7. Nec aliud decernitur hoc bello, nisi vtrum simus, nec ne, &c. Or. 206. Quærendum, vtrum, &c. 5. V. 35. Nihil interest, vtrum ita scribas, si, &c. an si, &c. 4. Tusc. 41. Nihil interest, vtrum, &c. an, &c. 5. V. 174. Quid interest vtrum hoc feceris, an frumentum non improbaris? 14. At. 15. Mihi nihil videbatur esse, in quo tantulum interesset vtrum per procuratores ageres, an per te ipsum. 9. 2. Vtrum hoc tu parum meministi? an ego non satis intellexi. 4. Aca. 95. Vtrum ea vestra, an nostra culpa est? 10. Fa. 26. Vtrum nescis quam altè ascenderis, an pro nihilo id putas? 1. 7. Multum interest, vtrum laus minuatur, an salus deseratur. 4. de Fin. 53. Vtrum igitur tibi literam videor, an totas paginas commouere. 4. Aca. 94. Nihil ad eum, qui te captare vult, vtrum tacentem irretiat, an loquentem. 1. At. 11. Vtrum, &c. an, &c. id est, vel quod, vel quod. Vtrum, &c. an, &c. scilicet, &c. an, &c. Lege, S C P L I C E T.

VTRUMVIS, pro S. R. 83. Quod certum est non facere, dunt vtrumvis licebit. 2. A. 24. Quorum si vtrumvis persuasissimè, nunquam in has miseras incidissemus.

VVA. I. de Di. 31. Actius Nauis vnam mirabili magnitudine inuenit. de Sen. 53. Gemma, à quo oriens vna sese ostendit, quæ & succo terræ, & calore solis augetur, primò est peracerba gustu, deinde maturata dulcescit: id est, vna. 1. de Diuin. 31. Vnam se Deo daturum, quæ maxima esset in vinea. * Oeco. 3. Vna à Sole mitescunt.

† ADIVNC. Maxima, 1. de D. Peracerba gustu, de Sen.

VULCANIÆ, insula propter Siciliam. 3. de Nat. 55.

VULCANIVS. 2. Tufcul. 33. Tectus Vulcaniis armis: id est, fortitudine.

VULCANVS. Vulcani complures fuerunt. 3. de N. 55.

VULGARIS, popularis, quotidianus, contritus, peruagatus, communis, de populo, vnus de multis. 3. de Finib. 3. In omni arte, cuius vsus communis vulgarisque fit. 1. de Ora. 108. Oratio ad vulgarem popularemque sensum accommodata. 2. 299. De vulgari & communi prudentia discepto. Ibid. 132. Perspicua sunt hæc quidem, & in vulgari prudentia sita. pro Planc. 47. Vulgaris & peruagata declamatio. Ora. 195. Res peruagata & vulgaris. pro Qu. 56. Hæc vulgaria & obsoleta sunt. 2. de Inu. 67. Hæc à vulgari intelligentia remotiora sunt. de Cla. 302. Minimè vulgare genus dicendi. 1. Fa. 3. Ut intelligat meam commendationem non vulgarem fuisse. 1. de Ora. 248. In communi vita, & vulgari hominum consuetudine non esse rudem. Ibid. 109. Si minùs illa subtili definitione, at hæc vulgari opinione ars est. 2. de Inu. 112. Beneficium vulgari opinione ars est. Ibid. Beneficium vulgare. (Beneficium singulare & rarum. 4. ad Her. 70. Ne nuda inuentio vulgari sermone efferatur. 1. Ac. 5. Non possumus Amasianj & Rabirij similes esse, qui nulla arte adhibita de rebus ante oculos positus vulgari sermone disputant. * pro C. Cornel. 1. Vulgare nomen est Philerotis.

† Syntaxis. Vulgare atque commune. Vulgaris & popularis sensus. Hæc perspicua sunt, in vulgari prudentia posita. Vulgare & peruagatum: contra vulgare & obsoletum. Res oritur à vulgari intelligentia. Communis vita, & vulgaris consuetudo.

VULGARITER, populariter, vscitate, plebeo sermone, patrio sermone, quotidianis verbis. 13. Fa. 69. Ut intelligeres me non vulgariter, nec ambitiosè, sed vt pro homine mihi pernecessario scribere.

VULGO, passim, populariter. 3. de Nat. 44. Saturnum vulgò maximè ad occidentem colunt. * Ibidem. Non sunt ista vulgò disputanda.

† Aperte, palam. 6. V. 64. Vulgò ostendere ac proferre aliquid. 16. At. 10. Eodem die vulgò loquebantur, Antonium, &c. 6. V. 59. Homo pecuniosus, nec vulgò. 9. At. 1. Vulgò vadunt.

† Vbiq. pro S.R. 80. Eiusmodi tempus erat, inquit, vt homines vulgò impunè occiderentur.

† Varietè. 14. At. 19. Vulgò opinio hominum socium me ascribit tuis laudibus.

† Perspè. 1. de Inu. 43. Deinde natura eius euenire vulgò soleat, an insolenter & raro.

† Sine discrimine. pro Mur. 72. Ad prandium vocare num crimen est? minimè, sed vulgò, passim, quid est vulgò? vniuersos. 1. At. 1. Nam illi ita negant, vulgò mihi se debere dicunt.

VULGO, per vulgo, diuulgo. pro Fl. 65. Nonne hoc vestra voce vulgatum est? de Ar. 59. Nautis in flumina publico vulgata omnibus.

† ADVERB. Valdè, 2. de Diu.

VULGVS, turba, multitudo. pro Mil. 28. Cum Milo cum vxore verheretur in rheda penulatus, vulgi magno impedimento. pro Pla. 9. Non est enim consilium in vulgo, non ratio, non discrimen, non diligentia. pro Mur. 36. Nihil est incertius vulgo. 2. de Or. 60. Hæc duntaxat in Græcis intelligo, quæ ipsi, qui scriperunt, voluerunt à vulgo intelligi. 2. de Di. 87. Fani pulchritudo Prænestinarum etiam nunc sortium retinet nomen, atque id in vulgus: quis enim vir illustrior vitur sortibus? pro S.R. 3. Hoc exire atq; in vulgus emanare non poterit. 2. At. 12. Quod etiam in vulgus gratum esse sentimus. 9. 4. Itaq; alter religiosus etiam nunc dies, alter in vulgus ignotus. de Vn. 4. Iudicare aliquid in vulgus. 2. Tuf. 63. Valere in vulgus. 5. 103. Commendatio in vulgus. 2. Off. 35. Quamobrem vt vulgus, ita nos hoc loco loquimur. 13. Fa. 70. Ego autem tribus nonnunquam in vulgus, sed plerumque necessariis, vt hoc tempore. 3. de Orat. 196. Vulgus imperitorum. de Cl. 332. Turba patronorum, & vulgus patronorum. Ibid. 193. Vulgus eo est contentus. Vbi tamen quidam, Contentum, legunt. || Ibid. 198. Nonnunquam sapientis iudicium à iudicio vulgi discrepat.

† Syntaxis. In vulgus nomen prudentia tenere, famam exire, & emanare. Hoc in vulgus est gratum. Ille in vulgus est ignotus. Iudicare aliquid in vulgus.

VULNERATIO, fauciatio. pro Ce. 47. Vim sine vulneratione & sanguine non esse. I.P. 47. Maior hæc est salutis suæ vulneratio.

† ADIVNC. Maior, in Pifo.

VULNERATVS. 7. At. 9. Vulneratus & spoliatus est. Postq. in Se. 6. Tribuni sanctissimum corpus vulneratum ferro confectumque vidistis.

VULNERO, facio, vulnus vel plagam impono, plagam facio, plagam

injicio, vulnibus conficio, vulnus infligo. pro Sest. 24. Ferrum potest acie ipsa vel ferri viribus vulnerare.

VULNEROR. 3. V. 67. Serui nonnulli vulnerantur, ipse Rubrius fauciatur.

VULNVS, plaga. 3. de Nat. 57. Æsculapius qui speculum inuenisse, primūque vulnus obligauisse dicitur. 7. V. 133. Dico mercedem vulneris atque plagæ constitui nefas fuisse. pro Mil. 66. Vulnus in latere, quod acu punctum videretur, pro ictu gladiatoris putari. 4. Fa. 12. Accipere vulnus. de Ar. 40. Acceptis à forti aduersario vulneribus aduersis. 2. de Orat. 249. Claudicare ex vulnere ob Remp. accepto. 2. A. 101. Infigere vulnus alicui pro Sest. 23. Excipere vulnera. 2. de Fin. 97. Exanimari graui vulnere. 4. 66. Quæ hic Reip. vulnera imponebat eadem illa sanabat. 1. At. 13. Tanto imposito Reip. vulnere. 5. 17. Satis habeo negotij in sanandis vulneribus, quæ sunt imposita Reip. 2. Tuf. 39. Alligare vulnus. Ibid. Obligare vulnus. 5. At. 15. Vulnera Appij non refrico, sed apparent. ad Br. 3. Nam Panfa fugerat vulneribus acceptis, quæ ferre non potuit. 3. Off. 85. Vulnera conscientia. 10. Fam. 33. Ex vulneribus mori. Post red. in Sen. 8. Vulnus consulare. 1. Att. 14. Domestica vulnera. 5. 17. Vulnus imponere prouincia.

† ADIVNC. Aduersa, de Aruf. Communia, 2. cont. Rull. Consulare, Postq. ad Quir. Domestica, 3. cont. Rull. Oraue, 4. Fam. Grauiusimum, 1. Acad. Magnum, 2. Phil. Multa, 7. Ver. Noua, pro Cluen. Periculosa, 14. Phil. Plurima, voluntarium, pro Plan. Recentia, 4. Ver. Tancum, 5. Fam. Vehemens, & moriferum, pro Syll.

† Syntaxis. Vulnus obligare, acu punctum. Accipere aduersa vulnera. Ex vulnere claudicare, infligere alicui vulnus.

VULPECULA. 1. de Na. 89. Lepusculos vulpeculasque vidisse. 1. Off. 41. Fraus quasi vulpecula, vis leonis videtur.

VULTICVLVS, vultus, seueritas. 14. Att. 22. Non te Bruti nostri vulticulus ab ista oratione deterret?

VULTVRIVS, vultur. I.P. 38. Appellatus est hic vulturius illius prouincia (si diis placet) imperator. Ibid. Scaurus vulturius Reipublicæ.

VULTVSVS, tristis, seuerus, vel nimia vultus ostentatione, vel mutatione, quod mimicum est, & scenicum. Orat. 60. Vultus, &c. in quo efficiendum est, ne quid ineptum sit, aut vultuosum.

VULTVS. 3. de Ora. 219. Imago animæ vultus est, indices oculi. Ibid. Vultus quot animi motus sunt, tot significationes & commutationes potest efficere. 2. 148. Vultus qui sensum animi plerumque indicent. I.P. 1. Vultus, qui sermo quidam tacitus mentis est. 1. de Leg. 27. Et is qui appellatur vultus, qui nullo in animæ esse præter hominem potest, indicat mores: cuius vim Græci norunt, nomen non habent. Orat. 60. Vultus qui secundum vocem plurimum potest, magnam assertum dignitatem, tum venustatem: in quo efficiendum est, ne quid ineptum aut vultuosum sit. 1. de Di. 80. In Æsopo sæpe vidi tantum ardorem vultuum atq; motuum, vt, &c. 1. de Or. 115. Quidam vultu motuq; corporis vasti atque agrestes. Ibid. 127. Quæ nobis non possumus fingere facies, vultus, sonus. pro Clu. 72. Recordamini faciem, atque illos eius fictos simulatosque vultus. 3. Tuf. 31. Inire erat in Socrate semper idem vultus, cum mentis à qua is fingitur, nulla fieret mutatio. pro Sest. 22. Etenim animus vultu, flagitia parietibus tegebantur. 2. de Ora. 289. Vultus seuerus ac tristis. Postq. in Senat. 14. Vultus importunus. pro Mil. 93. Vultus semper idem, vox, oratio stabilis, & non mutata. pro Deiot. 5. In tuis oculis, in tuo ore, vultuque acquiesco. 3. cont. Rull. 2. Video quosdam non eosdem vultus, quos proxima mea condicione præbuerunt, in hanc coniectionem mihi retulisse. in Clod. Qui leuare vultum, mollire vocem potes.

† ADIVNC. Alacris & promptus, 1. de Ora. Bellissimus, 5. Att. Fisi, simulatque, hilaris, nefarius, & consceleratus, sapiens, incertusque, suspensus, incertusque, pro Clu. Grauis, in Var. Importunus, Postq. in Senat. Lætus, 8. At. Liber, 1. Fa. Modestus, 15. Fam. Obscuriores candidatorum, plenus furoris, pro Muran. Perturbatus, pro Sest. Seuerior & tristior, 2. de Ora. Similis, 4. Fam. Torus, I.P.

† Syntax. Facies & vultus. Ora, vultus, oculi.

VXOR, quam in matrimonio quis habet, quæ matrimonium alicuius tenet, particeps connubij. Top. 14. Vxoribus due formæ: vna matrūfamilias, hæc sunt, quæ in manum conueniunt: altera earum, quæ tantummodo vxores habentur. Lege, COEMPTIO. 14. Att. 12. Quintius à ducenda vxore sic abhorret, vt quicquam libero lectulo neget esse iucundius, pro Sest. 6. P. Sestius duxit vxorem optimi viri, filiam Scipionis. Ibid. P. Sestius duxit C. Albini filiam, ex qua hic puer, & nupta iam filia. 2. de Ora. 260. Ex animi sui sententia vxorem habere. 3. P. 17. Qui Numitoria Fragellanā habuit vxorem. Ibid. Habere aliquā in matrimonio. Lege, MATRIMONIUM. pro Cl. 26. Is Sallian in matrimonium ducere concupiuit. 3. de Fi. 68. Atq; vt è natura viuat, vxorem adiungere. 1. de Or. 183. Cum patrifamilias vxorē prægnantem in prouincia reliquisset, Romæq; alteram duxisset, neq; nūcium priori remisisset, mortuusque esset interfecto, & ex vtraque filius natus esset, mediocritus res in controuersiam adducta est. * cont. C. Anto. Cum ex eodem stupro tibi & vxorem & filiam inuenisti. pro M. Scau. Vxor pellicatus dolore concitata.

ADIVNCT. Alienæ, plures, 4. Verr. Non modò avarissima, sed etiam crudelissima, probatissima, 13. Phil. Fidelissima, atque optima, grauissima, optima, 14. Fam. Iusta, 1. Tusc. Lectissima, melior, 1. de Inu. Mima, 2. Phil. Misera, suo loco nata, sanctissima, miserima, 14. At. Prægnans, superior, 1. de Orat.

VXORIVS. 3. Off. 61. In arbitrio rei vxoriæ hæc verba maximè excellunt: Melius, æquius, & Top. 66. In primisque in arbitrio rei vxoriæ.

X.



Litera Latinis consonans, & duplex.

Vastiorē appellat Cicero. Ora. 1. 53. Verba sæpe contrahuntur, non vsus causa, sed aurium. Quomodo enim vester Axilla ala factus est, nisi fuga literæ vastioris? Quam literam etiam è maxillis, è taxillis, & vexillo, & paxillo consuetudo elegans Latini sermonis euellit.

Nota quoque valens decem: quæ si præponatur literæ vel c, vel d, aut l, aut m, decem detrahit & tollit, hoc modo, xl. pro quadraginta.

XANTIPPE. 3. Tusc. 13. Hic est enim ille vultus semper idem, quem dicitur Xanippe prædicare solita in viro suo fuisse Socrate: eodem vultu semper se vidisse exeuntem illum domo, & reuertentem.

XENIVS, hospitalis. Xenia balneæ. pro Cæl. 62.

XENOCRATES, de cuius integritate. 1. At. 13. & 3. de Ora. 59. Ac primò ab ipso Platone Aristoteles & Xenocrates: quorum alter Peripateticorum, alter Academiæ nomen obrinuit. 3. de Or. 64. Nam Speusippus Platonis sororis filius, & Xenocrates, qui Platonem audierat, & qui Xenocratem Polemo & Crantor, nihil ab Aristotele, qui vnà audierat Platonem, magnoperè dissenfit: copia fortasse & varietate dicendi pares non fuerunt. 1. de Nat. 34. Nec verò eius (Aristotelis) condiscipulus Xenocrates in hoc genere prudentior, in cuius libris, qui sunt de Natura deorum, nulla species diuina describitur. 5. Tusc. 91. Xenocrates, cum legat ab Alexandro quinquaginta ei talenta attulissent, quæ erat pecunia temporibus illis, Athenis præsertim, maxima, adduxit legatos ad cœnam in Academiã: iis apposuit tantum quod satis esset, nullo apparatu. Cum postridiè rogarent eum, cui numerari iuberet. Quid: vos hesternæ, inquit, cœnula non intellexistis, me pecunia nõ egere: quos cum tristiores vidisset, XXX. minas accepit, ne aspernari regis liberalitatem videretur. 1. 20. Xenocrates animi figuram, & quasi corpus negauit esse, verum numerum dixit esse vt iam Pythagoræ visum erat, cuius vis in natura maxima esset. 1. Acad. 38. Xenocrates & superiores animum corporis expertem esse dixerunt. 1. At. 13. Quæ mihi res multò honorificentior visa est, quam aut illa, quum iurare tui ciues Xenocratem testimonium dicentem prohibuerunt. 5. Tusc. 51. Quid igitur aut huc prohibet, aut etiam Xenocratem illum grauissimum Philosophorum, exaggerantem tantoperè virtutem, & extenuantem cætera, & abiicientem, in virtute non beatam modò vitam, sed etiam beatissimã ponere. 1. Off. 109. Contraque patrem eius, illum qui Tib. Gracchi conatus perditos vindicauit, nullam comitatem habuisse sermonis, nec non Xenocratem quidem feuerissimum Philosophorum ob eam rem ipsam magnum & clarum fuisse. 1. Aca. 17. Nam cum reliquisset duos præstantissimos studio atque doctrina, Xenocratem Chalcædonium, & Aristotelem Stagiritem. *De Platone.*

XENOPHANES. 4. 129. Et quam non multum (dissentferunt) à Platone Megarici, quorum fuit nobilis disciplina: cuius, vt scriptum video, princeps Xenophanes quem modò nominauit. Ibid. 118. Xenophanes vnus (vult) esse omnia, neque id esse mutabile, & id esse Deum: neque natum vnquam, & sempiternum, & conglobata figura. 1. de Nat. 28. Tum Xenophanes, qui mente adiuncta, omne præterea quod esset infinitum, Deum voluit esse, de ipsa mente item reprehenditur, vt ceteri.

XENOPHON. Orat. 32. Xenophon, cuius sermo est melle dulcior, sed è forensi strepitu remotissimus. Ibid. 62. Xenophontis voce musas quasi locutas ferunt. 1. de Diu. 52. Xenophon Socraticus (qui vir & quantus in ea militia, qua cum Cyro minore perfunctus est) sua scribit omnia, quorum exitus mirabiles extiterunt. Ibid. Mentiri Xenophontem, an delirare dicemus? 2. de Orat. 58. Denique etiam à Philosophia profectus princeps Xenophon, Socraticus ille, post ab Aristotele Callisthenes comes Alexandri, scripsit historiam: & hic quidem rhetorico penè more, ille autem superior leniore quodam sono est vsus: & qui illum impetum oratoris non habeat, vehemens fortasse minus, sed aliquantò tamen est, vt mihi quidem videtur dulcior. 3. 137. Instituit Xenophon Agesilaum. 1. Qu. Fr. 2. Vincunt tamen artificio benevolentia colligendæ, qui neque Cyrum Xenophontis, neque Agesilaum nouerint. 5. Fa. 12. Vnus enim Xenophontis libellus in eo rege laudando, facile omnes imagines omnium, statuasque superauit. *de Agesilao loquens.* de Senect. 58.

Multas ad res peritiles Xenophontis libri sunt, quos legitè quæso studiosè vt facitis. Quam copiosè ab eo agricultura laudatur in eo libro, qui est de tuenda re familiari, qui Oeconomicus inscribitur. ibid. 46. Pocula, sicut in symposio Xenophontis est, minuta atque rorantia. 3. de N. 27. Apud Xenophontem querit Socrates, vnde animam arripuerimus, si nulla fuerit in mundo. 1. Qu. Fr. 1. 19. Cyrus ille à Xenophonte non ad historiam fidem scriptus, sed ad effigiem iusti imperij: cuius summa grauitas ab illo Philosopho cum singulari comitate coniugitur: quos quidem libros non sine causa noster ille Africanus de manibus ponere non solebat. Nullum est enim prætermisum in his officium diligentis & moderati imperij.

XENOPHONTEIVS. 5. Famil. 12. Gratiãque illam, de qua suauissimè quodam in proœmio scripsisti, à quo te secti non magis potuisse demonstras, quam Herculem Xenophontem illum à voluptate. de Cla. 132. Tum facillimè ex eo libro, quem de consulari, & de rebus gestis suis, conscriptum molli & Xenophonte genere sermonis, misit ad A. Furium poetam familiarem suum.

XENOPHONTIVS. 5. Famil. 12. Herculem Xenophontium ferunt, &c.

XERXES. 5. Tusc. 20. Nam Xerxes quidem refertus omnibus præmiis, donisque fortunæ, non equitatu, non pedestribus copiis, non nauium multitudine, non infinito pòdere auri contentus, præmium proposuit qui inuenisset nouam voluptatem, qua ipse non fuit còtentus. 2. de Leg. 20. Nec sequor Magos Persarum, quibus autoribus Xerxes inflammasse templa Græciæ dicitur, quòd parietibus includerent deos, quibus omnia deberent esse potentia ac libera. 1. de Nat. 116. Non manibus, vt Xerxes, sed rationibus deorum immortalium templa & aras euertit.

XYSIVS, porticus. de Cla. 10. Cum inambularem in Xysto, & celsum oriosus domi. de Opt. 8. Spatiari in Xysto. 4. Acad. 9. Cum pauca in Xysto locuti essemus, tum eodem in spatio consedi-mus. 1. At. 6. Gymnasium Xythusque.

Y



Litera Græcorum potius quam Latinorum: vnde sic Cicero. Orato. 160. Purrum semper Ennius, nusquam Pyrrhum: vt patefecerunt Phryges, non Phryges, ipsius antiqui declarant libri: nec enim Græcam literam adhibebant: nunc autem etiam duas, & cum Phrygium, & cum Phrygius dicendum esset, absurdum erat aut tantum barbaris casibus Græcam literam adhibere, aut recto casu solum Græcè loqui: tamen & Phryges, & Pyrrhum aurium causa dicimus. 4. At. 3. P. Sulla, pro, P. Sylla.

Græcè loqui: tamen & Phryges, & Pyrrhum aurium causa dicimus. 4. At. 3. P. Sulla, pro, P. Sylla.

Z



Literarum Latinarum vna ex consonantibus.

ZALEVCVS. 6. Attic. 1. Zaleucum quis leges Locris scripsisse non dixit? 2. de Leg. 14. Quod idem & Zaleucum & Charondam fecisse video: quum quidem illi non studij & delectationis, sed Reip. causa leges ciuitatibus suis scriperunt.

ZELOTYPIA, obrectatio. 4. Tusc. 18. Obrectatio, quam intelligi zelotypiã volo, est ægritudo ex eo quòd alter poritur eo, quod ille ipse concupierit. 10. Att. 8. Offensio nostra, quæ magis *ζηλοτυπία* mea, quam ab iniuria nata est.

ZENO. 4. Ac. 131. Zeno qui inuentor & princeps Stoicorum fuit. Ibid. 144. & 135. Iam Polemonem audiuerunt assidue Zeno & Arcefilas. Sed Zeno, cum Arcefilam anteiret ætate, valdeque subtiliter dissereret, & peracutè moueretur, corrigere conatus est disciplinam. 5. Tusc. 34. Etsi Zeno Citiaus, aduena quidam & ignobilis, verborum opifex, insinuasse se in antiquam Philosophiam videtur. 2. 52. Zeno Eleates pepercussus est omnia potius, quam confcios delendæ tyrannidis indicaret? 1. Ac. 40. Zeno ad visã quasi accepta sensibus assensionem adiungit animorum. Ibid. Zeno iis solum visis adiugebat fidem, quæ propriam quandam haberent declarationem earum rerum, quæ videntur. 4. de Fin. 60. Zeno quod suam, quod propriam speciem habeat, cur appetendum sit, id solum bonum appellat. 1. Acad. 38. Zeno arbitrabatur omnium perturbationum matrem esse immoderatam quandam intemperantiam. Ibid. Zeno arbitrabatur nihil quicquam effici posse à natura corporis experte. 1. de N. 36. Zeno autem (vt iam ad vestros Balbe veniam) naturalem legem diuinam esse censet, eamque vim obtinere recta imperantem, prohibentemque contraria. 1. Acad. 40. Zeno comprehensionem inter scientiam & inscientiam collocabat, eamque neque in rectis neque in prauis numerabat. Ibid. 38. Zeno census iunctos esse censuit è quadam quasi impulsione oblata extrinsecus. 4. Acad. 134. Zeno nihil censuit deesse virtuti. 1. Acad. 38. Zeno



quod aut efficeret aliquid, aut quod efficeretur, tenet non posse non esse corpus. Ibid. 36. Zeno tam rebus quam vocabulis veteris Academiae disciplinam commutauit. 4. 139. Zeno, quasi corporis simus expertes, animum solum complectitur. 3. de N. 22. Zeno ita concludit, Quod ratione vitur, melius est, quam id quod ratione non vitur: nihil autem mundo melius: ratione igitur mundus vitur. 3. Tusc. 75. Zeno, cum aegritudinem definit, opinionem mali praesentis recentem, verbum (recens) sic interpretatur, ut non tantum illud recens esse velit, quod paulo ante acciderit: sed quantum in illo opinato malo vis quadam insit & vigeat, & quamdiu habeat viriditatem, tandem appellatur recens. 2. de N. 57. Zeno naturam ita definit, ut eam dicat ignem esse artificiosum, ad gignendum progredientem via. Or. 113. Zeno manum dialecticam & eloquentiam similem esse dicebat. 4. Ac. 145. Zeno comprehensionem esse dicebat, cum manum planè compresserat, pugnumque fecerat. 1. de N. 94. Zeno non eos solum, qui tum erant, Apollodorum, Syllum, ceterosque figebat maledictis, sed Socratem ipsum, parentem Philosophiae, Latino verbo vtens scurram Atticum fuisse dicebat, &c. Ibid. 70. Zeno nonnulla esse falsa dicebat, quae sensibus viderentur. 4. Ac. 145. Zeno cum laeuam manum admouerat, & pugnum dextrae arcte vehementerque compresserat, scientiam talem esse dicebat. 2. de Fin. 17. Zeno Rhetoricam palmam, Dialecticam pugno similem esse dicebat. 4. 12. Zeno dixit ignem esse quintam naturam, ex qua ratio & intelligentia oritur. 1. Ac. 37. Zeno virtutes nullo modo seiungi posse diserebat. 4. 145. Zeno visum inquebat esse, cum extensis digitis aduersam manum ostendebat. Nam per gestus quid esset, scire conficiebat. 1. Ac. 36. Zeno inter recte factum, ἰδὸν ἠλογοῦμαι, & prauè seu peccatum, ἀμύεμαι, medium quoddam locauit, quod per se nec bonum, nec malum esset, sed adiectis certis circumstantiis nunc in bonis, nunc in malis numeretur, nempe officia, & seruata, & praetermissa. Ibid. 45. Zeno Epicureus, cum à Carneade plurimum dissentiret, vnum tamen praeter ceteros mirabatur. Ibid. 36. Zeno virtutem cuiquam adesse negauit, nisi ea videretur. *contra Aristotelem qui virtutem etiam in dormiente, nihilque agente locat.* Ibid. 40. Zeno scientiam nominauit id, quod sensu ita erat comprehensum, ut ratione conuelli non posset. Ibid. 35. Zeno nihil aliud numerauit in bonis, nisi solam virtutem. Ibid. 38. Zeno quatuor tantum elementa seu initia rerum ponit: nempe ignem, aërem, aquam & terram. Ibid. 36. Zeno rectè facta sola in bonis actionibus: prauè, id est, peccata, in malis posuit. Ibid. Zeno omnem virtutem in ratione posuit, contra veterum Philosophorum opinionem. 2. de Na. 20. Zeno premebat, quae dilatantur à nobis. 3. de Fin. 5. Zeno Stoicorum princeps, non tam rerum inuentor fuit, quam nouorum verborum. 2. de Diu. 119. Zeno contrahi animum, & quasi labi putat, atque concidere, & ipsum esse dormire. 4. Ac. 134. Zeno in vna virtute positam beatam vitam putat. 1. 37. Zeno perturbationes putabat esse voluntarias, opinionisque iudicio suscipi. *contra antiquorum Philosophorum doctrinam, qui eas naturales esse dicebant, & in ea animi parte, quae rationis est expertis, constituebant.* Ibid. 41. Zeno omnia quae essent aliena, firmæ & constantis assensionis, à virtute, sapientiaque remouebat. 3. Tusc. 38. Me audiente Athenis senex Zeno Epicureorum acutissimus contendere, & magna voce dicere solebat, eum esse beatum, qui praesentibus voluptatibus fruere, consideretque se futurum aut in omni, aut in magna parte vitæ, dolore non interueniente: aut si interueniret, si summus foret, futurum breuem: si productior, plus habiturum iucundi, quam mali. 2. de Nat. 20. Quae breuius concluduntur (ut Zeno solebat) apertiora sunt ad reprehendum. Ora. 113. Zeno quidem ille, à quo disciplina Stoicorum est, manu demonstrare solebat, quid inter has artes interesset: nam cum compresserat digitos, pugnumque fecerat, Dialecticam aiebat eiusmodi esse, &c. 3. de Na. 63. Magnam molestiam suscepit, & minimè necessariam primus Zeno, post Cleanthes, deinde Chrysippus, &c. 4. Ac. 131. Honestum autem quod ducatur à conciliatione naturæ, Zeno statuit finem bonorum, qui inuentor & princeps Stoicorum fuit. 1. 38. Zeno statuit caelum esse ignem, qui quidque gigneret. 1. de N. 36. Zeno quum Hesiodi Theogoniam, id est, originem deorum interpretatur, tollit omnino vitas perceptasque cognitiones deorum. 1. Ac. 41. Zeno sensibus etiam fidem tribuebat. 4. 145. Zeno neminem volebat esse scientiae compotem, nisi sapientem. 1. 37. Zeno perturbationibus quasi morbis sapientem carere voluit. Ibid. 39. Zeno vult assensionem animorum esse in nobis positam, & voluntariam. 4. 18. Zeno nihil noui reperire, sed superiores Philosophos emendare voluit, immutatione verborum. 1. 40. Ze-

no plurimis nouis verbis vsus est: noua enim dicebat. 4. 129. Qui cum Zenonis auditor esset, vides, quantum ab eo dissentibilis disciplina: cuius, ut scriptum video, Megarici, quorum fuit nobiles disciplina: cuius, ut scriptum video, princeps Xenophanes, quem modò nominauit: deinde eum secuti Parmenides & Zeno. 1. de Nat. 38. Perseus, Zenonis auditor, eos dicit esse habitos deos, à quibus magna vtilitas, ad vitæ cultum esset inuenta, ipsasque res viles & salutares deorum esse vocabulis nuncupatas. 3. 18. Zenonis breues & acutulae conclusiones, pro Mur. 61. Zenonis inuenta. 3. de Nat. 77. Possè enim aforos ex Aristippi, acerbos è Zenonis schola exire. 1. Ac. 41. Zenoni comprehensio facta sensibus, & vera & fidelis esse videbatur. 4. 135. Sapiens ne non timeat, nec si patria deleatur, non deleat, satis durum: sed Zenoni necessarium: cui praeter honestum, nihil est in bonis. Ibid. 126. Zenoni, & reliquis ferè Stoicis, æther videtur summus deus, mente praeditus, qua omnia regantur. 5. Tusc. 35. Zenoni, eiusque auditori Aristoni placuit, bonum esse solum, quod honestum esset. 4. Ac. 126. Zenoni, praeter honestum, nihil est in bonis. 9. Fam. 22. Zenoni, homini acuto, placuit loquendi libertas. 1. Tusc. 19. Zenoni Stoico animus ignis videtur. 1. de Na. 37. Cleanthes, qui Zenonem audiuit vnà cum Aristone, tum ipsum mundum deum dicit esse: tum totius naturæ menti atque animo hoc nomen tribuit, tum vltimum & altissimum, atque vndique circumfusum & extremum, omnia cingentem atque complexum ardorem, qui aether nominetur, certissimum deum iudicat. Ibid. Zenonem, quem Philo noster Coryphaeum appellare Epicureorum solebat. 3. 82. Anaxarchum Democritum à Cyprio tyranno excarnificatum accepimus: Zenonem Eleatem in tormentis necatum. 5. Tusc. 32. Inter Zenonem & Peripateticos nihil praeter verborum nouitatem interesse.

† ADIVNCT. Acutissimus Græcorum, 3. Tusc. Pater Stoicorum, 3. de Nat. Princeps Stoicorum, non tam inuentor rerum, quam nouorum verborum, 3. de Fin. Princeps, & inuentor Stoicorum, 4. Acad.

ZETHVS. 2. ad He. 43. Vti apud Pacuuium Zethus cum Amphione, quorum controuersia quum de musica inducta est, disputatio in sapientiae rationem & virtutis vtilitatem consumitur. 2. de Orat. 155. Miror, cur Philosophia, sicut Zethus ille Pacuianus, propè bellum indixeris.

ZEVGMA, oppidum. 2. Qu. Fr. 11.

ZEVXIS. 3. de Ora. 23. Vna est ars ratioque picturae: dissimillimique tamen inter se Zeuxis, Aglaophon, Apelles: neque eorum quisquam est, cui quicquam in arte sua deesse videatur. 2. de Inu. 3. Neque enim putauit (Zeuxis) omnia, quae quaereret ad venustatem, vno in corpore se reperire posse, idè quòd nihil simpliciter in genere omni ex parte perfectum natura exposuit. Ibid. 1. Itaque (Crotoniatae) Heracleoten Zeuxim, qui tum longè ceteris excellere pictoribus existimabatur, magno pretio conductum adhibuerunt. Is & ceteras tabulas complures pinxit, quarum nonnulla pars vsque ad nostram memoriam propter sanam religionem remansit, & vt excellentem muliebris formae pulchritudinem muta in sese imago contineret, Helena se pingere simulachrum velle dixit, &c. de Cl. 70. Similis in pictura ratio est, in qua Zeuxin, & Polygnorum, & Timantem, & eorum qui non sunt vsi plus quam quatuor coloribus, formas & lineamenta laudamus.

ZETHMA, quæstio. 9. Fam. 26. Quod tu vnum ζήτημα Dioni Philosophi posuisti. 7. At. 3. Si hoc mihi ζήτημα persolueris.

ZODIACVS, signifer orbis, orbis signorum. 2. de Di. 89. Vis quaedam est signifero in orbe, qui Græcè ζωδιακός dicitur, talis, vt, &c. in Arat.

Zodiacum hunc Græci vocitant, nostrique Latini Orbem signiferum perhibebunt nomine vero.

ZONARIJ, qui zonas, hoc est, cingulos faciunt. pro Fla. 17. Sutores & zonarij.

ZOPYRVS. 4. Tusc. 80. Cum multa in conuentu vitia collegisset in eum (Socratem) Zopyrus, qui se naturam cuius ex forma prospicere profitebatur, derisus est à ceteris, qui illa in Socrate vitia non agnoscerent: ab ipso autem Socrate subleuatus est, quum illa sibi vitia inesse, sed ratione à se deiecta diceret, de Fat. 10. Quid? Socratem, nonne legimus quemadmodum notari Zopyrus Physognomon, qui se profitebatur hominum mores naturasque ex corpore, oculis, vultu, fronte pernosceret? Lupidum esse Socratem dixit & bardum, quòd iugula concava non haberet, obfructas eas partes & obturatas esse dicebat. Ad didit etiam mulierosum, in quo Alcibiades cachinnum dicitur sustulisse.

ZOSTERA, loci nomen. 5. At. 12. Piræo ad Zostera venimus, &c. cursum confecimus.

INDEX UTILISSIMVS, IN QVO VERBA
innumera ferè Barbara, vel Latina quidem, sed non Ciceroniana, indicantur:
quibus elegantissima ex ipso Cicerone subiiciuntur: auctus
à Jacobo Cellario Augustano.

Blignus. ligurio, confumo, deuoro.
Abominabilis. detestabilis, detestandus.
Abominor. sum auersus ab, tanquam religioni habeo, offensio- nem atque fastidium habeo ad, aspernor, fugio, respuo, perhorresco, detestor.
Abortio, vel abortior. mihi partum medicamentis abigo.
Abusuè, minus proprie.
Accentus. vox, sonus. Orato. 7. Vocis tres omnino sunt soni, inflexus, acutus grauis.
Accepto. accipio, suscipio.
Accidentia nominum & verborum. res nominibus & verbis attributa. 1. de Inu. 34.
Aceruo. coaceruo, accumululo.
Acesco. coacesco.
Acquisitio. comparatio.
Actu esse. re, vel reip: esse in verum natura, esse vel non esse.
Acuitas. acumen.
Adagium. prouerbium.
Additiuus. additus, ascriptus. de Vniu. 35. Credere alicui, quan- quam nec argumentis nec rationi- bus certis eius oratio confirmatur. item: cum aliis isto modo, qui legi- bus impositis disputant, nos in diem viuimus, quodcumque nostros ani- mos probabilitate percussit, id dici- mus: itaque soli sumus liberi.
Adimpleo. expleo, impleo.
Adoptiuus filius. iudicio & voluntate filius.
Adoro. colo, veneror.
Adriaticus. Adrianus: vt, mare Adrianum: id est, mare superum.
Aduersitas. res alicuius aduersa, turbida res, grauis fortuna.
Adulteratus. fucatus, fallax, fuscus, adulterinus.
Aduno. in vnum locum congre- go, in vnum conduco, in vnum redi- go, in vnum confero.
Æquanimis, vel æquanimus. qui a quo animo est.
Æquanimitas. animus æquus, animi æquitas.
Æquilaterus. in Arat. Huic spatio ductum simili latus extat utrunque.
Affabiliter. comiter.
Affectatio. appetitio, cõsectatio.
Affectatus. nimis exquisitus, ap- peritus, putidus, odiosus, qui omni ex genere orationem aucupatur, omnes vndique flosculos carpit.
Affirmatiuus. aiens. (Negans. Top. 49.
Afflatio. motus, variatio.
Afflatus. mente permotus, furore diuino incitatus, insanus, furens, qui humanos sensus amisit, diuinos af- secutus sit, mente incitatus, animi ardore aliquo inflammatus atque incitatus.
Agibilis. Senectus auocat à re- bus goremis.
Alatus. volucer, ales, aliger.
Albedo. color albus, candor.
Alqualiter. aliquo modo vel ratione.
Aliquãtisper, paulisper, parisper.

Allegare. afferre, citare, lau- dare.
Allocutio. compellatio.
Allubescit. lubet, libet, placet.
Alternatio. vicissitudo.
Alteruter. uterque alter.
Ambages. circuitio, anfractus.
pro Quint. 46. Aliquo circuitu ad id peruenire quo velis.
Ambasiator. legatus.
Ancile. 11. A. 24. Id signum quod celo delapsum Vesta custodiis continetur.
Angusto. in angustum adduco vel deduco, coangusto, contraho, an-ustum facio. (Dilatatio.
Animalculum. bestiola.
Annihilo. deleo, induco, labefa- cto, infirmo, conuello.
Annihilor. in nihilum intereo, occido in nihilum, in nihilum reci- do, pereor.
Annotatio. notatio, obseruatio.
Antarcticus. antaxon.
Ante omnia. in primis, pra ca- teris.
Anterior. superior.
Anticationes. Caesar contra Ca- tonē. Top. 94. 12. At. 39. & 13. 48.
Antiquitus. bonis temporibus.
Apologia. ἁπολογία.
Apparens. expressus, eminens.
Apparentia. species, visio, visus.
Applaudo. plausum do, adhin- mio.
Approprio. vendico, adisco.
Aptitudo. habitus.
Aquaticus. aquatilis, nans, na- tans, aquarum incola.
Aquosus. humidus.
Armilustrium. tanquam si ar- ma militis inspicienda sint. pro Cec. 61.
Arresto. uador.
Arsus. deflagratus.
Artificialis. artificiosus, quod habet artem.
Artificialiter. artificiosè.
Aspernatus. contemptus, reie- ctus.
Aster, vel assis. tabula.
Assertor. vindex.
Assuefacio. exercitatio, consue- tudoque patiendi.
Assuefactio. usus, exercitatio, consuetudo.
Assuetudo. consuetudo.
Asylum. asylum, ara, perfugium.
Attondeo. depascor.
Audibilis. sub auditum cadens.
Augmentabilis. (i. Crescendū accessionem habens, 3. de Fin. 46.
Augmentatio. amplificatio, ac- cretio.
Augmentator. amplificator.
Augmento. augeo, amplifico, ma- gnium vel maius facio. prop. go, ma- gnium facio, uberius.
Augmentum. amplificatio, in- crementum.
Authenticè. ἀληθινῶς.
Autodidactus. sine interprete & exercitatione.
Aux. qua ab Astrologis dicitur aux, hanc quidam à Cicerone ingū appellari dicunt. Lege. L. V. G. V. M. Vt, Luna in iugo.

Auxiliator. adiutor.
Balbuties. hesitatio lingua.
Balliuia. diacesis, praefectura.
Balsamo. πικραλίδα. ad Heren. Lege, CONDIO.
Barbitonfor. tonsor & tonstrix.
Balsè. presè, summissè.
Bassus. humilis.
Becchata. morsus.
Belligeratio. bellum.
Benefactor. benemeritus, bene- merens.
Benefic. benignè fit.
Beneuolens. beneuolus.
Bibirio. potatio.
Biformis. biformatus, & tri- formis Chimara.
Blasphemo. execror.
Blaueus. caruleus.
Boatus. mugitus.
Boreas. aquilo.
Brauium. stadium, pramium.
Breuiarium. epitome.
Breuior. breue facio. (Longum facio.
Brutum. Bestia, muta bestia, pe- cūs, animal.
Cabala. à patribus accipere, au- dire, & posteris prodere, vel famelis.
Caco. detractio confecti & con- sumpti cibi.
Calcio. induo.
Calculo. calculos subduco, ratio- cinor.
Calefactiuum. quod vim calo- ris habet, quod calefacit, calefa- ciens.
Calendarium. fasti.
Caliditas. calor.
Calumniosè. contumeliosè, in- iuriosè.
Candela. lumen.
Captiuo. iugum seruire impo- no.
Cardinalis. pontifex, pontificum collegium, summum consilium.
Carentia. inopia, egestas, vacui- tas.
Castigator. vindex.
Castrametor. in Arat. Saxa ca- strorum antea metator.
Casualis. fortuitus, incertus, in casu positus, & illa verba que ca- sus habent.
Cataphractus. tectus ac muni- tus ad pugnam.
Catarrhus. epiphora.
Causatiuus. efficiens.
Causo. efficio, gigno, efficiēs sum, importo, cauam do.
Ceruicofus. qui nimium sui iu- ris sententiaque est. 1. At. 9. Obsti- natus.
Chalcographus. librarius.
Chirotheca. manica.
Cholera. bilis. 16. Fa. 18. ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.
Chorea. saltatio.
Chorizator. saltator.
Chorizo. salto.
Chymus. succus is quo alimur.
Cicuritas. mansuetudo animi.
Cinædus. Cylo, puer meritorius, exoletus, catamitus, impudicus, qui

turpiter patitur, puer emptus libidi- nis causa, qui aliorum amori flagi- tiosissime seruit, nihil flagitiosum putans corpori suo quod alteri colli- beat: ea patiens qua alteri facere col- libeat.
Circulariter. in orbem.
Circularis probatio. mutua, vel in orbem facta.
Circumferentia. extremitas, li- bramentum.
Circumlocutio. circuitio, an- fractus.
Circuouoluo. in orbem torqueo.
Circumuolutus. circumdatus, cinctus.
Circumstantia. 16. At. 11. τὸ καὶ ἀπὸ τῶν καὶ θῶν. Para. 3. Nuda ista si pones, iudicari qualia sint, non facile possunt. i. ἄνδρ τῆς ἀπειρο- σεως.
Clancularius. furtiuus, clande- stinus.
Clanculum. clam.
Clarifico. claro, clarum facio.
Orat. 9. 2. Illustro.
Classici auctores. (Plebei Philo- sophi. 1. Tul. 5. 5. vel ut ita dicam, minorum gentium.
Classicum. bellum.
Clauis imperij. claustra imbe- rij.
Clima. quasi cingulus.
Coactè. per vim.
Coæqualis. aequalis.
Cæptum. inceptum, cæptus.
Cognoscibilis. habens cogni- tionem.
Coincido. concurro, in vnā formam cado.
Coitus, concubitus, coniunctio, complexus venerus, commiscere corpora, libido, rerum venerarum usus, obscæna voluptas, coniunctio- nis appetitus. 2. de Natu. 128. In mare & in femina commiscendo- rum corporum mira libidines.
Colliquesco. liqueco.
Combino. connecto.
Comburor. deflagro.
Comitario. affectatio, comita- tus.
Commendatorius. commenda- titius.
Commensalis. conuictor.
Comparatiuè. comparatè.
Compassio. συμπαθῆα. miseri- cordia. Dicit etiam Cicero συμ- παθῆς. scribere, valdè moueri, & molestè ferre.
Compatior. συμπαθῶ. miseri- cordiam capio, misericordia mo- ueor.
Compatriota. ciuis.
Complexa & cum comple- xione. Coniuncta. Græcè. καὶ συμ- παθῆα.
Complexio. constitutio.
Composita. ex elementis con- creta constata.
Cõputatio. calculus, rationes.
Computus. 13. At. 45. Ratio sumptuaria.
Concausa. adiuuans causa.
Conceptus mentis. sensa men- tis, cogitata, cogitationes.
Concernere. pertinere.
Bbbb 4

- Concessio. concessus.
 Conciuis. ciuis.
 Concoctio. digestio.
 Concordantia. concentus, consecutio.
 Concorditer. coniunctis sententiis.
 Concupiscētia. libido, cupiditas.
 Condensio. confitio.
 Conditionalis. connexum.
 Cōditionaliter. cum cōditiōe.
 Conditura. conditio ciborum.
 Condolentia. συμπεριθεία.
 Cōfābulatio. λέξις quādā qua habet cum colloctione ipsa suauitatem, colloquium.
 Confessus. concessus, certus.
 Confisco. Asc. Vnde fiscus pecunia publica, & confiscari dicitur. I. A. 15. Bona eius censeo publicē possidenda: publicē proscribo.
 Cōferro. confirmo, firmo, munio.
 Congruē. congruenter.
 Congruus. congruens.
 Connexē. contextē, consēdē.
 Connumero. numero, ad numerum adscribo, colligo, in numero repono.
 Con sanguinitas. sanguinis consūctio.
 Consequenter. deinceps.
 Confocius. socius.
 Confodalis. sodalis, socius, amicus.
 Consonare. consentire, concertum efficere.
 Confortium. consortio, vel consociatio.
 Constellatio. situs celi & stellarum.
 Constringere. cogere, vim adhibere.
 Consummatus. absolutus & perfectus, ingenio praestanti & eruditione perfecta. Lege, PERFECTVS.
 Contages. contagio.
 Contagium. contagio.
 Contemplatiuus. θεωρητικός. Speculator, contemplator.
 Contemptibilis. contemptus, contemnendus.
 Contentiosus. pugnax.
 Contentor. contentus sum, non panitet.
 Conterraneus. popularis, eiusdem gentis, nationis, linguae, ciuitatis.
 Contiguus. contingens, qua inter se penē cōtingūt. Lege, INTER.
 Contingens. Fam. 19. Inter est inter causas fortuitō antegressas, & inter causas coherentes in se efficiētiam naturalem: id est, inter causas contingentes, quas vocant, & necessarias.
 Continuitas. continuatio, perpetuitas.
 Continūē. assidūē, continenter, vsque.
 Contractus. res contracta, commercium.
 Contradictorius. contrarius, contraria enunciatio.
 Contrariō. contrariū.
 Contra facio. assimulo, exprimo. 4. V. 189.
 Contrarior. pugno, contrarius sum, configo, aduersor, repugno.
 Contribulis. tribulis.
 Contributio. tributum, tributū consecutio.
 Controvertitur. ambigitur.
 Contumelior. contumelia inseguor, contumeliam impono.
- Conuentio. conuentus, conuentum.
 Conseruatio. consuetudo, usus. 7. A. 6.
 Conuerfor. versor, consuesco, multum sum cum aliquo, vtor, aliquem mecum semper habeo. pro Syl. 57.
 Conuerti, & dici ad conuertentiam. reciprocari. Græcē, ἀντιστρέφω.
 Conuicior. conuiciis insector, conuiciū facio, verbis vexo, contumeliis vexo, contumeliis aliquem inseguor, in aliquem inuado, contumeliam in aliquem iacio, ignominias aliquem concido, male dico, verborum contumeliis lacero, insequor ore probum in maledictō obiecto.
 Conuiuo. simul viuo.
 Copula. copulatio.
 Copulatiua propositio. coniunctio.
 Cordialiter. ex animo.
 Coronō. regnum defero, diadema pono, impono.
 Corporatura. statura, habitus.
 Correcē. emendatē.
 Correlatiua. qua sub eandem rationem cadunt.
 Correspondeo. respondeo, consono.
 Corruo. contraho.
 Creatura. res creata.
 Creditum. pecunia credita, de Pro. 5. & I. P. 86.
 Crepo. concrepo, percrepo.
 Cretaus. Cretensis.
 Criminalis. capitalis, causa criminis, & causa ex crimine, causa & lū capitis, criminales causa & criminalis quaestio.
 Crucifigo. cruce afficio, cruci suffigo, in cruce ago vel tollo.
 Crumena. theca nummaria. 4. At. 7.
 Cudo. tundo.
 Culinarius. coquinarius.
 Curabilis. quod curationem recipere potest.
 Curfiro. curso.
 Curto. decurto.
 Curuamen. aduncitas.
 Curuitas. aduncitas.
 Cuspis. mucro.
 Cyclopædia. encyclopædia.
- D**amnifico. damno vel detrimento afficio, damnum vel detrimentum assero.
 Damnosus. qui alicui damno vel malo est.
 Dapes. epula.
 Deauratus. inauratus.
 Decens. par, conueniens.
 Deceptio. circumscriptio, aucupium, tendicula.
 Deceptorius. veteratorius, insidiosus.
 Deceptor. circūscriptor. 2. C. 7.
 Decimo. decussio, hoc modo x.
 Decliuus. deuexus, praecipens.
 Decollo. cernicibus caput abscindo.
 Dedecens. turpis, indecorum.
 Defalco. deduco.
 Defectus. vitium.
 Definitum in neutro. res qua definitur.
 Deforis. foris, extrinsecus. Lege, FORIS & EXTRINSECVS. ut in ista arte inest, non foris petatur extremum.
 Deformosus. deformis, turpis.
- Deifico. in deos refero vel depono, confecro, dedico.
 Delasso. defatigo.
 Delectabilis. habens magnam delectationem.
 Dector. acquiesco.
 Demandatus. mandatus, iniunctus, impostus.
 Demano. emano, proficiscor, orior.
 Dementio. mentis amissio.
 Demirandus. admirandus, admirabilis.
 Demonstratio quia est. demonstratio ex effectu, & demonstratio quare conuenire docetur.
 Demonstratio propter quid. demonstratio ex causa.
 Demordeo. mordicus aufero.
 Demulceo. delinio, capio.
 Dependeo. pendeo.
 Deprador. spolio, dispolio, prador, eripio.
 Deputatus. certus, definitus, designatus, attributus, constitutus, dicitus.
 Derisio. ludibrium.
 Deriuatus. ductus, productus.
 Descendentes posterī. nepotes.
 Desertum. desertus locus, vastus, incultus, solitudo.
 Defes. desidiosus, iners, languidus.
 Desidiosē. per desidiā.
 Defignum. ratio, consilium. 2. V. 34.
 Defolatio. vastitas, excisio, excidium.
 Defolor. euerto, vasto.
 Desponsata. desponsa.
 Destructio. ruina, excidium, exitium, excisio, disturbatio, vastitas.
 Destructor. interfector, perditor.
 Desuefco. desuefio, consuetudinem aliquid faciendi depono, detraho.
 Detego. indico, enuncio, innuo, aperio, patefacio, illustro.
 Deterio. deterius facio.
 Detracto. detraho.
 Detrimētosus. noxius, malus.
 Deturpo. inquino.
 Deuastatio. vastatio, depopulatio.
 Deuio. declino, desecto de via.
 Deuotus. religiosus, castus, pius, sanctus, religionibus deditus, religionem colens.
 Dexteritas. commoditas. 3. de Nat. 73.
 Diameter. media linea, de Vniuers. 2. 1.
 Diapason. de Somn. 12. Illi octo cursus, in quibus eadem vis est duorum modorum, septem efficiunt distinctos interuallis sonos.
 Dicitio libri. nuncupatio.
 Dici ad aliquid. conferri 'cum aliquo.
 Dictamen rationis. communis intelligentia, prescriptio, vel prescriptum rationis, summa ratio insita in natura, qua iubet ea qua faciēda sunt, prohibetque contraria: summa lex, suprema lex, recta, perfecta ratio, celestis descriptio, natura, norma legis.
 Diefcit. dilucefcit, lucefcit, lucere incipit, lucet.
 Diffamo. infamiam infero.
 Differentia. controuersa.
 Difficulto. difficultatem assero, difficile reddo.
- Dignitas. postulatum, Græcē, ἀξία. 1. 1. 1.
 Dignosco. internofco, secerno.
 Diluuium. eluuio terrarum, mira proluuius, magna vis aqua.
 Discoperio. aperio.
 Disconueniens. alienum.
 Discordans. discrepans, varius: ut, varium ius. (. congruens, conueniens.
 Discordantia. discrepantia.
 Discurro. volito, vago.
 Discurro. percurfo.
 Disdiapason. I. P. 3. Tamen ea qua sunt longissime disiuncta, comprehēdam.
 Disiunctiua. disunctio.
 Disparitas. varietas.
 Dispensare. soluere legibus.
 Displacētia. dolor, offensa, offensus, molestia.
 Dispositus. affectus.
 Dispositio. affectio.
 Dissonare. dissentire, discrepare, dissidere.
 Disquiro. exquiro, ἐξετάζω.
 Dissono. dissentio, discrepo, dissideo.
 Ditesco. diues fio, pecuniam facio, rem augeo, patrimonium amplifico.
 Diuersimodē. non vno modo. I. de Diu. 5.
 Diuersifico. vario.
 Diuersitas. varietas, dissimilitudo.
 Diuinator. diuinus, diuinans, ut aruspex, augur, arsiolus, vates, coniectur.
 Diuisibilis. diuiduus. (. indiuiduus.
 Diuisum. separatim, scorsum.
 Dociliter. intelligenter. Par. 2. 8.
 Doctio. doctrina.
 Dogmaticus. cuius libertas deserendi amissa est, quique in disputando non suum iudicium sequitur, sed auctoritati aliorum parer.
 Dolendus. habens dolorem. pro Mur. 89.
 Dolentia. dolor. (. indolentia.
 Dolorificus. faciens vel efficiēs dolorem, inurens dolorem.
 Dominium. mancipium, nexum vel nexum, κτήσις.
 Dominatio. dominatus.
 Domuitio. domum itio. I. de Diu. 68. Sed Rhodiorum classis domum irionum dari.
 Dubitabilis. habēs dubitationē.
Ebrio. ebrium facio.
 Ecclesia. ades sacra, templum.
 Echo. imago, saxa & solitudines voce respondent.
 E contra. contrā, ē contrario, ex contraria parte.
 Effectiue. efficienter.
 Effectiuus. efficiens, habens naturam efficiēdi.
 Effectu. re ipsa & exitu.
 Efficacia. efficacitas.
 Efficaciter. efficienter.
 Efformo. exprimo, fingo.
 Eluctor. extrico, vinco.
 Emphasis. ad Brut. I. Clodius valde me diligit, vel ut in quatuordecim dicam, valde me amat.
 Encomium. laudatio.
 Encruis. eneruatus.
 Ens. quod est, natura.
 Episcopus. pontifex.
 Epistolium. literula.
 Equifco. agitor.
 Eremita. solitarius homo, atque in agro vitam agens.
 Eremitus.

Eremitus solitudo. *Lege, D E S E R T I V M.*
 Essentia. natura, vis, vis & natura, natura uniuersa, vis & potentia, potentia.
 Euacuo. exhauro, inanio, vacuo, factio, nudum inanemque relinquo.
 Euagino. educo, distringo.
 Euitatio. declinatio.
 Exacte. vel exactius aliquid dicere, vel facere: accuratè, accuratius, subtiliter, limatè, exquisitè.
 Exalto. effero, promoueo, produco, ad honorem defero vel perduco, produco ad honores, illustro, effero ad honores, defero, in caelum laudibus effero.
 Excalfacio. calefacio.
 Excedens. prestans.
 Excessiue. prater modum.
 Excessus. superatus.
 Excessus. exuperatio.
 Excopio. describo.
 Excresco. cresco.
 Excursus. excursio.
 Excusabilis. habens excusationem, vel aliquid excusationis.
 Excrcabilis. excrcandus, detestabilis.
 Exercitium. opus, munus, functio, exercitatio, ludus, ars, studium, industria, agitatio.
 Exero. ostendo, declaro.
 Exinanitus. effectus, effectus.
 Exonero. deonero.
 Exoptabilis. optabilis, optatus, expectendus.
 Expena. impensa, impendium.
 Expergesio. è somno suscitator, expergescor. 4. Tulf. 43.
 Experio. experior.
 Explorator. speculator.
 Expositor. qui pecuniam suppeditat.
 Extispicina. ars extispicum.
 Extraordinarie. extra ordinem.
Fabrefacio. beneficio, pulcherrime facio, optime facio, scidè facio & venuste.
 Fabulator. qui fabulas fingit.
 Fabulosus. fictus, falsus.
 Faciliter. facile, perfacile, nullo negotio.
 Factiuus. efficiens, uoluntatis, id cuius opus est in faciendo & agendo.
 Factor. effector, architectus, perfector, parens, genitor.
 Facundus. copiosus ad dicendū.
 Falsifico. adultero.
 Famelicus. fame enectus.
 Famefco. esurio.
 Famigratio. predicatio, nobilitas.
 Famigratus, siue Famofus. clarus, nobilis, fama celebris, fama celebratus, qui est in magno nomine & gloria, qui in orbe uiget.
 Famigero. fama celebris.
 Fastus. spiritus repuus.
 Fatigo. defatigo, in labore me exerceo, laborib. me frango.
 Fauilla. scintilla.
 Fauorabilis. propitiuus, secundus.
 Febrio & Febricito. febrem habeo.
 Februa. necia, denicales, feralia.
 Felicitio. felicitatem do.
 Fellator. qui ne à sanctissima quidem parte corporis hominum impuram temperantiam propulset.
 Feracitas. uertitas.
 Ferior. resso.

Festo. celebrositas habeo, diem festum ago.
 Festum. dies festus, feria.
 Feudatarius. fundus: ut, populus fundus.
 Fictitiuus, fictus, commentitiuus.
 Fidatus nuncius. certus homo.
 Fidei commissum. patrimonium sibi bene tradendi relicta.
 Fideiussor. sponsor, pras. Vide. **F I D E I V B E O.**
 Figlinus. stibilis.
 Pigmentum. ὀχρῶς, commentum, sabula.
 Finalis. π. λ. υ. c. 3. de Fin. 55.
 Fingo. ementior.
 Finitio. conficior, exeo.
 Finitio. terminatio.
 Finitus. definitus, habens modum. 7. perfectus, absolutus, confectus, profigatus, emeritus.
 Fixe. acriter, acri animo, & attempto.
 Flecto. impello, deduco.
 Fluuiialis. fluuiatilis.
 Fluxus. fluxio.
 Fœminiuus. fœminiuus, muliebrius.
 Fœto. male è oleo, puteo.
 Fomes peccati. seminarium uictorium.
 Formidabilis. formidolosus, horribilis, terribilis.
 Foro. fodiò, perterebra.
 Fortifico. munio.
 Fraternalitas. germanitas.
 Fraudulenter. insidiosè.
 Frigefacio. refrigero.
 Frigefactiuus. refrigerans, quod vim habet frigoris.
 Frigefco. refrigeror.
 Fructifer. frugifer, fructuosus.
 Fructifico. fructum edo, sero, fruges fundo.
 Fruticesco. fruticor.
 Fulminatus. de caelo ictus. 1. de Diu. 16.
 Fulmino. fulmen iacio, de caelo tango, percutio è caelo, de caelo tacio.
 Fulminor, ris. de caelo tanger, ictor, percutor, tangor.
 Funis. funiculus.
 Furcatus. furens, furibundus.
 Fusum. fuscè.

Garrulitas. inanis quadam profluentia loquendi.
 Generatio. ortus, procreatio, genus generalissimū, genus ultimū, caput generis.
 Gestia. res gesta.
 Gesticulus. gestum ago.
 Gestio. gero, gesto.
 Glorifico. gloria afficio.
 Gracilis. tenuis, frigidus, subtilis, exilis, exiguus.
 Grandiuulus. grandior.
 Gratitude. gratia, gratus, animus, animus memor, memoria & uoluntas grata, grata animi beneuolentia, pietas.
 Gressibilis. gradiens.
 Grosso modo. pingui Minerua.
 Gulositas. uicium uentris & gutturis.
 Gulofus.

Heredito. hereditas uenit, ab aliquo uenit.
 Hebe. iuuentus.
 Hermaphroditus. Androgynus.
 Hiatio. hiatus.
 Historiographus. historicus.
 Homagium. clientela.
 Hotocopus. Chaldaei in predictioe & in notatione cuiusque uita ex natali die minimè credendum est.

Hortulanus. olitor.
 Hospitor. hospitio accipio, recto, domo, domum, recto ac sedibus recipio.
 Humiliatus. demissus.
 Hypocrisis. simulatio uirtutis, uenditatio quadam atque ostentatio.
 Hypocrita. eruditus artificio simulationis.
 Hypothesica. connexum.

Ieiuno. cibo me abstineo.
 Ieiunium. inedia.
 Ignauiter. ignauè.
 Ignominiose. per ignominiam.
 Ignominiosus. contumeliosus, sordidus ad famam, cum ignominia coniunctus, maculosus.
 Ignoranter. per ignorantiam, inscienter.
 Illæsus. incolumis, inuulneratus, inuolutus.
 Illectamentum. illecebra, incitamentum, inuitamentum.
 Illegitimus. nullum habet ius.
 Illyria. Illyrium.
 Imaginatio. cogitatio.
 Imaginor. cogito, fingo, effingo, formatum habeo, suspicor, cogitatione depingo vel fingo, animo comprehendendo, suspitione attingo, coniectura informo, speciem alicuius rei cogito, animo fingo, in notione animi repono, cogitatione & mente complector, cogitatione assequor, in primo notionem in animo.
 Immaculatus. inuolutus, integer, incorruptus.
 Immediatè. proximè.
 Immediatus. proximus.
 Immedicabilis. insanabilis, desperatus.
 Immeritus. iniustus. Meritus.
 Immortiger. non obediens.
 Immoror. insisto, hareo, in re longior sum.
 Impatienter. intoleranter.
 Imperfectè. praeisè.
 Imperterritus. fortis, magnanimus, animosus.
 Impetuositas. impetus.
 Impetuosus. uolentus, uehemens, furens.
 Impossibilis. ἀδύνατον, quod fieri non potest.
 Impostor. planus.
 Impræmeditatus. imparatus.
 Imprecatio. malum omen, execratio, preces.
 Imprecor. precor, execror, male precor, alicui pestem exopto, tristibus omnibus persequor.
 Impropero. exprobro.
 Improptius. ἀνευθε.
 Impubis. impuber.
 Imputo. ascribo, tribuo, assigno, attribuo.
 Inæqualis. inæquabilis.
 Inanis gloria. falsa gloria. K. P. 57.
 Incantamentum. cantio. de Cl. 217.
 Incassum. frustra.
 Incessanter. nullo puncto temporis intermisso.
 Inclinatiō. procliuus, facilitas, propensio.
 Inclinator. procliuus, applicatus, propensus.
 Inconnis. inœnatus.
 Incogitabilis. in cogitationem

non cadens.
 Incogitans. inconsiderans.
 Incogitantia. inconsiderantia.
 Incommoditas. incommodum.
 Incompositus. inconditus.
 Incomprehensibilis. incomprehensus.
 Inconsideratio. inconsiderantia, inconsulta ratio.
 Incontinens. intemperans.
 Inconueniens. incommodum, absurdum.
 Incorporuus. expers corporis.
 Incorrigibilis. insanabilis.
 Incredulitas. diffidentia, scrupulus, dubitatio.
 Incredulus. diffidens.
 Inculpo. in culpa pono.
 Incurabilis. insanabilis, desperatus, curationem non recipiens.
 Indebitus. iniustus.
 Indefinenter. nullo puncto temporis intermisso.
 Indigestio. cruditas.
 Indigestus. crudus.
 Indigus. indigens.
 Indispositus. crudus.
 Indiuisibilis. indiuiduus.
 Indomabilis. qui imperium recusat.
 Indubitanter. non dubitanter, sine disputatione, pro certo.
 Indubitatus. certissimus, exploratissimus, quod non habet dubitationem, perspicuus.
 Indubius. certissimus.
 Intercessor. deprecator.
 Intercessio. deprecatio.
 Industriosè. industriè.
 Inebrio. uino obruo, ebrium facio.
 Ineffabilis. ἀφ᾽ ὁμοῦ.
 Ineloquens. infans.
 Inemendabilis. insanabilis.
 Inenarrabilis. ἀδιήγητον, inauditus, incredibilis.
 Inexcusabilis. nihil habens excusationis.
 Inexpertus. inexercitatus, nullo usu.
 Infallanter. pro certo, uero.
 Infamatus. infamis.
 Infatigabilis. acer.
 Infelicitio. miserum habeo.
 Inferioritas. inferior ordo.
 Infesto. infestum reddo, infestus sum.
 Infinitiuus. ut definitiuus.
 Infirmiter. infirmè.
 Inflatiuus. habens inflationem.
 Influxus. iactus luna, dimissa è caelo vis.
 Infortunium. aduersa uel incōmoda fortuna, acerbitas. 2. de Inu. 109. Qui propter fortunam, non propter malitiam in miseris sunt.
 Infra scribo. suppono, subscribo.
 Infrigo. refrigero.
 Infumibulum. uaporarium.
 Ingenicular. ad pedes iaceo.
 Ingluuius. insaturabile abdomen.
 Ingratitudo. ingratus animus, ἀχαριστος crimen.
 Ingro. in eo.
 Ingurgitatio. crapula, ebrietas.
 Inobediencia. (obediencia).
 Iniuriō. iniuriam alicui infero vel facio, male mereo, iniuriam infero, inpono.
 Inobediens. non obediens. 3. de Leg. 6.
 Inopinans. nec opinans, pro Plan. 40. Ignarus, inscius.
 Inopinatè

Inopinatè. *nec opinatè. 2. A. 77.*
 Inopinas. *inopinatè.*
 Inordinate. *immoderate. de Vniu. 7.*
 Inordinatio. *confusio.*
 In quantum. *quà, quatenus, ob id ipsum, quia, in eo, in quo.*
 Infalutatus. *omnes nos à pœpore reliquit.*
 Infensus. *stupidus, communi natura sensu carens, stipes, Æchiops sine sensu, sine sapore, elinguis, tardus.*
 Infensibilitas. *stupiditas, stupor.*
 Infensibiliter. *sensum & sine sensu.*
 Infensitiuus. *sensum non habes.*
 Infido. *infideo.*
 Insolite. *insolenter.*
 Insolubilis. *inexplicabilis.*
 Instabilis. *labricus, varius, commutabilis, volubilis, vagus.*
 Instabilitas. *volubilitas.*
 Instans. *ad punctum temporis: id est, ut aiunt, in instanti. 1. Tul. 81.*
 Instare. *vel dare instantiam resistere, occurrere. Græcè, ἐν ἰσθῶτι.*
 Institor. *propola, qui mercatur à mercatoribus, quod statim vendat. 1. Off. 150.*
 Insufficienter. *exiguè.*
 In tantum. *usque ad.*
 Intellectus. *intelligentia, mens, ratio, mens simplex: id est, intellectus agens, qui dicitur.*
 Intelligibilis. *quod in nostram intelligentiam cadit, sub intelligentiam cadens, quod ratione sapientiaque comprehenditur, quod intelligentia & ratione comprehenditur. de Vn. 3. 4. 5. & 6.*
 Intentio. *scopus, propositum.*
 Intercedo. *deprecor.*
 Interfectio. *occiso, cades.*
 Interlocutores. *eclogarum, nomina eorum qui in Dialogis loquentes inducuntur.*
 Internus. *interior.*
 Interpretamentum. *interpretatio.*
 Interstitium. *interuallum.*
 Intertexto. *intexo.*
 Intitulo. *inscribo.*
 Intricatus. *nec caput nec pedes. 7. Fam. 31.*
 Intrinsicus. *interior, intestinus. 4. Acad. 48.*
 Inualidus. *irritus, nullus.*
 Inuerecundia. *impudentia.*
 Inuiolabilis. *sanctus, sacrosanctus.*
 Inuiolandus. *inuiolatus, sacer, sacrosanctus.*
 Inuisibilis. *quod fugit aciem, obtutum, sensum oculorum omnem.*
 Inuisito. *viso.*
 Inundatio. *proluuius.*
 Ioco. *locor.*
 Iratè. *iracundè, cū ira, per iram.*
 Iris. *arcus species.*
 Irrationabiliter. *malè, ἀλόγως.*
 Irrationabilis. *rationis expertus, mente ac ratione vacuus.*
 Irreconciliabilis. *inexpiables.*
 Irreligiosus. *ab religione remotus, nihil habens religionis, impius.*
 Irremissibilis. *inexpiables.*
 Irrequietus. *solicitus, laboriosus, exercitus.*
 Irritamentum. *inuitamentum, illecebra.*
 Irrito. *irritum facio.*
 Itineror. *iter facio, ambulo.*

Iucundor. *iucunditas mihi est, in voluptate sum.*
 Iudicator. *existimator, estimator, iudex.*
 Iuramentum. *iusurandum, affirmatio religiosa.*
 Iurans. *iuratus.*
 Iurista. *Iurisconsultus, iurisperitus, leguleius.*
LAbilis. *debilis, infirmus.*
 Labium. *labrum.*
 Laboratus. *magnifici operibus, & plenum artis.*
 Laceratio. *concertatio, certamen, contentio.*
 Lacteo. *lactens.*
 Lanio. *lanius.*
 Laniatio. *laniatus.*
 Laniena. *cadens.*
 Lapido. *lapidibus cado, lapidationem facio, lapidibus appeto & percutio, obruo.*
 Lapillus. *calculus.*
 Lasciuio. *exulto.*
 Lasso. *languesfacio.*
 Lassus. *defatigatus, languens, vel languidus.*
 Lauacrum. *lauatio.*
 Laudabiliter. *cum laude.*
 Laureo. *laureatus.*
 Legenda. *vita.*
 Lenimentum. *leuamentum.*
 Lento. *laxo.*
 Lepidulus. *lepusculus.*
 Lethalis. *funestus, mortifer.*
 Leuatiuus. *habens leuationem doloris.*
 Liberum arbitrium. *libera voluntas.*
 Libraria. *bibliotheca, taberna libraria.*
 Licite. *bonis & honestis rationibus.*
 Licitor. *liceor, auctionor.*
 Ligatus. *constrictus, vincens, alligatus. (Solutus. 3. Offic. 108. Aliquem vincitum hostibus dare.*
 Lignum. *materia.*
 Ligonizo. *pastino, fodio.*
 Linariter. *ad lineam.*
 Lineus. *linteus.*
 Liquiditas. *liquor.*
 Litigatio. *concertatio.*
 Litigium. *rixa.*
 Locum tenens. *legatus, praefectus, vicarius.*
 Logica. *logice.*
 Lucifuga. *lucifugus.*
 Lucrosus. *quæstuosus.*
 Luctificus. *luctum afferens.*
 Lupanar. *lustrum.*
 Lucreo. *belluo, gurgès, nepos, ganeo.*
 Luridus. *squalidus.*
 Luror. *squalor.*
 Lusciosus. *lusciosus, qui oculos hebetiores habet.*
 Lufor. *aleator, collufer.*
 Luforius. *aleatorius.*
 Lufus. *luso.*
 Latina. *fides, ium.*
 Lutofus. *lutens, lutulentus.*
 Luxus. *luxuria, luxurias, distingere luxuria, delicatè ac molliter viuere.*
 Lucernarius. *lychnuchus.*
MAcero. *conficio.*
 Macilètus. *macie pradius.*
 Macor. *macies.*
 Macresco. *extabesco.*
 Macrologia. *longa nimis oratio.*
 Macrobius. *longæuis.*
 Maculatura. *litura.*

Madefacio. *perfundo, respergo, imbuo.*
 Magnanimiter. *magno animo.*
 Magnificens. *magnificus.*
 Maledicens. *maledicus.*
 Maledicentia. *procacitas lingua, procacitas, morbus procacitatis, petulantia.*
 Malefactor. *malemeritus.*
 Maleuolens. *maleuolus.*
 Maleuolo. *malè odi, malum volo alicui.*
 Malignus. *qui prauo animo est.*
 Manifesto. *apertum & manifestum facio, in medium profero, palam facio, profero, planum facio, aperio, enuncio, edo, diuulgo, apertum ante omnium oculos pono, patefacio, profero in vulgus, indico, foras effero, ad populi aures peruenio, in conspectu pono, in luce colloco.*
 Mantica. *1. Offic. 146. Fit enim nescio quomodo, ut magis in aliis cernamus, quàm in nobismet ipsis, si quid delinquimus.*
 Marceo. *languet, languesco.*
 Marcesco. *putresco.*
 Marcidus. *putridus.*
 Marito. *colloco, in matrimonium colloco, loco nuptiis.*
 Masculinus. *virilis.*
 Masticco. *mando, conficio.*
 Mechanicus. *sordidus, illiberalis.*
 Mediator. *arbiter, arbiter honorarius, sequester, deprecator.*
 Medicor. *medeor, medicinam affero, adhibeo, curo.*
 Medimnus. *medimnum.*
 Meditate. *cogitate, meditatus.*
 Melioro. *melius facio.*
 Melioresco. *melior fio.*
 Memoriale. *commentarium.*
 Mendacium. *mendum.*
 Menfor. *metator, decempedator.*
 Mensuror. *metator, decempedator.*
 Mensuro. *metior.*
 Merda. *cibi reliquia, quas natura respuit.*
 Meretricor. *palam me in meretricia vita colloco.*
 Meridior. *vel meridio. meridianum somnum capio.*
 Messana. *Amertina ciuitas.*
 Metaphora. *translatio.*
 Methodus. *ratio, & via.*
 Macrobius. *contentus vita angustis.*
 Minera. *vena.*
 Minimi facio. *in minimis pono.*
 Minutim. *minutatim, exiguè, exiliter, ἑπὶ λεπτοῖς.*
 Miraculosè. *mirabiliter.*
 Miraculosus. *portentosus.*
 Miraculum. *miracula, mirabile, prodigio simile, ostentum, prodigium.*
 Misanthropos. *hominum aspectum lucemque vitans.*
 Missa. *res diuina.*
 Modifico. *Lege, MODIFICATVS.*
 Mœchor. *adulteror.*
 Molesto. *solicitum habeo, malè habeo, sollicito, exerceo, vexo, molestum facio, molestiam affero.*
 Mollifico. *mollio.*
 Monarchia. *regale ciuitatis genus, cum dominatu vnus omnia tenentur.*
 Moriger. *obediens.*

Mucus. *humor.*
 Multifarius. *varius, diuersus, multiplex.*
 Multoties. *sape. 2. de Orat. 191.*
 Murator. *faber.*
 Mutio. *hisco.*
 Mutuatiuus. *alienus, aliunde assumptus, aliunde petitus.*
 Mutuitas. *mutuum.*
 Mutuo. *mutuum do, utendum do, commodo.*
NArbona. *Narbo.*
 Natatus. *natiatio.*
 Natiuitas. *ortus, dies natalis.*
 Nauici facio. *nauci habeo.*
 Nauiarcha. *nauiarchus.*
 Naumachia. *bellum, vel praelium nauale.*
 Necessito. *necessitatem affero.*
 Negatiuus. *negans.*
 Neotericus. *reccus.*
 Nequitiosus. *nequam.*
 Neutralis. *medius, indifferens.*
 Nigredo. *nigror.*
 Nitriditas. *nitor.*
 Niuofus. *niualis.*
 Nocentia. *crimen.*
 Nocuus. *infectus, perniciosus.*
 Nomenclatura. *nomenclatio.*
 Nominatiuus. *rectus casus.*
 Notandus. *attendendus, notatione dignus.*
 Notarius. *scriba, librarius.*
 Notus. *spurius.*
 Notomia. *anatomes.*
 Nouiter. *nuper.*
 Noua. *nuncij.*
 Nouendecim. *undeviginti.*
 Nubilofus. *nobilifus.*
 Nullibi. *nusquam, nullo loco.*
 Nuncium. *nuncius.*
 Nuncupatio. *ἀνομοσύνη.*
 Nutritius. *educator.*
OBaratus. *aratus miles.*
 Obiectio. *qua contrà dicuntur, contraria refutanda, aduersariorum adiumenta, contraria, aduersaria.*
 Obiectum. *res obiecta sensibus, quod sensu percipitur.*
 Obiter. *ἐπιπρόσθεν. 5. Att. 20. & 21. ὀδὸν παραγῆναι. 3. Qu. Et. 9. ἐπιπρόσθεν. prater rem, propositum, non consultè, casu quasi prateriens.*
 Oblatio. *liberalitas.*
 Obliteratus. *in litura.*
 Obsidium. *obsidio.*
 Obstinatè. *præstantè, pertinaciter, cum pertinacia.*
 Obstupescio. *obstupescis.*
 Obtenebro. *obscuro, tenebrat, noctem offundo, perstringo.*
 Obuiatio. *ἐπιπρόσθεν, obuiam itio, occurratio.*
 Obuiio. *ἀπὸ τοῦ ὄπισθεν, occurro, obuius sum, alicui me obuiam fero.*
 Occidentalis. *occidens.*
 Occursus. *ἀπὸ πρὸς.*
 Octodecim. *duodeviginti.*
 Odoramentum. *odores, odoratio.*
 Odoramētarius. *unguentarius.*
 Olfactus. *odoratus.*
 Omnifariam. *in omnes partes aliquem fallere.*
 Omnifarius. *cuiusquemodi.*
 Omnimodè. *omni ratione, omnibus modis.*
 Omnimodus. *cuiusquemodi.*
 Orat. 89. *Omni modo permouere aliquem.*
 Opacitas. *locus opacis.*
 Ophthalmia. *morbus oculorum.*
 Opifi

Opificium. opus.
 Opprobrio. probrum infero.
 Oratorica. Rhetorica, ratio, doctrina dicendi, studium eloquentia, erant dicendi vis, studium, virtus dicendi, facultas, exercitatio dicendi, benedicendi scientia, via dicendi, facultas dicendi.
 Ordinarius. legitimus.
 Ordinatus. habens ordinem.
 Ordine. ex ordine.
 Orientalis. oriens.
 Originale peccatum. nativum malum, vitiositas.
 Ostentator. gloriosus, vanus.
Pacificus. cum pace.
 Pædico. qui pueros amat turpissime.
 Palleo. palleo, exalbesco.
 Palliditas. pallor.
 Pallidus. decolor, ex sanguine sine colore.
 Pannus. vestis, vestitus.
 Papyrus. charta.
 Paradisus. cælum, hortus, hortulus, certus in cælo ac definitus locus, ubi beati auro sempiterno fruuntur, piorum sedes & locus.
 Paralogismus. captio.
 Parcitas. parsimonia.
 Paroxismus. commotiuncula, ventatio.
 Particularis. in parte, precipuus, singularis, το κατὰ μέρος.
 Particulariter. precipue.
 Paruifacio. in parvis vel minimis pono, nullo loco habeo, pro nihilo habeo, puto.
 Pascuum. pascua, pascus pecudum.
 Passio. perturbatio, affectio animi, animi dolor.
 Passivus. παθητικός, patibilis.
 Pastino. fodio.
 Pathicus. puer emptus libidinis causa, puer meritorius, qui iurpiter patitur, exoletus, peni deditus.
 Patrocinor. adsum pro aliquo, causis præsto sum.
 Pauofacio. pauorem assero, metum incutio.
 Pauofactus. exterritus.
 Ravidus. pavens.
 Pauperies. paupertas.
 Pauia. respiratio.
 Peculor. depeculor, peculatum facio.
 Pensionarius. vectigalis.
 Per accidens. temerè, casu, fortuitè.
 Peremptorius. à pratore dies dicitur.
 Periuoro. peiero.
 Perpendiculariter. ad perpendicularum, ad lineam, rectis lineis, ad pares angulos.
 Pestiferus. pestifer, perniciosus.
 Pertingo. pertineo.
 Pertranseo. permeo.
 Pessundo. obtero, protero, concubeo.
 Phantasticus. opiniosus.
 Philosophaster. minutus philosophus, plebeius philosophus, vel minorum gentium.
 Phlebotomo. sanguinem misto.
 Phlegma. pituita.
 Phlegmaticus. pituitosus.
 Phrasis. verba coniuncta.
 Physiognomia. Lege, Physiognomon.
 Physiognomus. physiognomum.
 Pignero. oppignero.
 Pilo. pila ludo.
 Piscatio. piscatus.
 Planctus. plangor.

Planeta. astrum, vel stella errans, stella vaga, sidus errans, stella que falsè errantes vocantur.
 Planitudo. æquor, planities.
 Plantarium. plânta seminarium.
 Planto. fero arbores, semino stirpes, facio oliuetum, infituo vineam.
 Pleuretis. pleuritis, lateria dolor.
 Plico. complico.
 Plurimus. plurimum.
 Podager. podagricus, arthriticus.
 Pœnitendus. ἀμετανόητος.
 Ponderofitas. gravitas, pondus.
 Populosus. frequens.
 Portarius. ianitor.
 Possibilis. δυνατός, quod innotam potestatem cadit, quod fieri potest. 8. At. 3. Potest fieri, quod sit in multis questionibus, ut & c. 13. Fa. 73. Potest fieri ut fallat.
 Possibilis. δυνατός, vires, vis.
 Potentia. facultas. Græci, δυναμὴν dicunt.
 Potator. vinitor.
 Potentia esse. esse posse.
 Practica. usus, experientia, assiduus usus vni rei deditus.
 Practicus. experiens, usu peritus, agitatus, exercitatus, magnum usum habens, rerum varietate atque usu ipso perdoctus. 2. Attic. 16. ο πρακτικός σίος. Ibid. 3. ἡγετὸς πρακτικός. pro Clu. 8. Vir usu atque exercitatione praditus.
 Præcedo. præcurro, antegredior.
 Prædestinatio. fatum.
 Prædestino. destino.
 Prædicamenta. summa rerum genera.
 Prædicari apud Philosophos. & in aliquo.
 Præfatus. dictus, de quo dixi.
 Præfiguro. denoto, exprimo.
 Præfoco. suffoco.
 Prælatus. Antistes.
 Præmio. pramius afficio, premiū do, pramium tribuo, pramius dono.
 Præodoror. Odoror.
 Præagiuo. præagiuo, præsentio.
 Præsentaneus. præsens.
 Præsumo. hoc mihi sumo.
 Prætextum. hypothesis.
 Prætextus nomen. simulatio, species, per causam, per beneficium.
 Præualeo. præsto.
 Præue. perperam.
 Prepon. Lege, Decorum.
 Primatus. principatus.
 Principaliter. ἀπορρηγμένως.
 Principior. insituo.
 Priuatiuus. priuans.
 Priuilegiatus. pramio affectus.
 Prius. orbis, inops, nudus, castus, vacans.
 Probiter. probè.
 Proceriter. procerius.
 Procliuiter. procliuus.
 Proculco. conculco, protero.
 Procul dubio. sine dubio.
 Prodigalitas. effusio, profusio.
 Prodigaliter. prodigè.
 Prodigo. effundo, profundo, consumo, dissipio, dilapido, exhaurio. minuo, pecuniam conicio, iacturam patrimonij facio, rem familiarem dilabi sino.
 Producere fructus. efferre fructus.
 Proferre fructus. efferre fructus, segetes, & id genus.
 Profectus. magnus progressus in aliqua scientia.
 Professior. magister, aliquis artium doctor.

Profunditas. crassitudo.
 Progenero. progigno.
 Prolongo. traho, differo, profero, proneho, produco, prorogo, propago, diem profero, tempus dirimo, amplius pronuncio, longum facio.
 Promano. permano, prouenio.
 Promptitudo. alacritas.
 Propalo. in medium profero, diuulgo, palam profero, recito.
 Propatulus. promptus.
 Propetâter. festinâter, properas.
 Propere. festinâter.
 Propereus. preproperus.
 Prophasis. Lege, Prætextus.
 Proponeo. questionem, pone-re questionem, aut aliquid de quo quis audire velit.
 Proportionaliter. pro rata portione.
 Profum. profusus.
 Prosa. soluta oratio, verba soluta, oratio, nuda oratio, soluta à modis oratio.
 Propricienter. prudenter, prouidentissime.
 Prostituo. corpus palam ad omnes libidines diuulgo. & vulgo, palam in meretricia vita me colloco, omnibus me colloco, omnibus me vulgo, perulgo.
 Protector. patronus, parens ac deus vita, fortuna, memoris, nominis.
 Proteruè. petulanter.
 Proteruia. proteruitas.
 Protector. denunciatio, testor, con-testor.
 Protocollum. Autoritates.
 Proentus. fructus.
 Proximior. intior, vicinus, citior, propior, iunctior.
 Puellaris. virginalis.
 Pullatus. atratus.
 Pulmentarium. pulmentum.
 Pulpitum. suggestum, pons.
 Punctus. punctum, momentum.
 Punitus. multatus.
 Purgamentum. fordes.
 Puritas. proprietas, munditia, elegantia.
 Puriter. purè.
 Pusillanimitas. timiditas, animus pusillus, angustus animus & demissus, imbecillitas, infirmitas, egestas animi, angustia pectoris.
 Pusillanimitè. timide, timido animo humili, demisso, fracto.
 Pusillanimus. timidus, qui paruo animo est, animi parum habens, vel nihil, parui animi homo, mentes anguste & humiles, ieiunio & angusto animo, minutus & angustus.
Quadrum. quadratum.
 Qualis qualis. cuiusque modi, cuiusmodi, qualiscunque.
 Qualitercunque. perinde, utcunque.
 Quâtitas continua & discreta. quantitas continuata & deumicta.
 Quantitas. numerus, vis.
 Quiditas. Lege, Essentia, & Vis.
Rapinor. rapio.
 Râtifico. ratum facio, ratum habeo.
 Rationabilis. est ἀλογον, id est eram suspicatus.
 Rationabiliter. probabiliter, certa ratione, probabili coniectura & ratione.
 Raucisco. raucus fio.

Raucitas. vox obtusa.
 Rebelio. defectio, alienatio, perduellio.
 Rebellis. qui ab aliquo deficit, perduellus.
 Rebello. ab aliquo deficio, defisco, reerabor.
 Receptor. receptor, coactor.
 Recommendo. commendo.
 Recompensio. compensio.
 Redargutio. refutatio, reprehensio, Græcè, ἐλεγχο.
 Reditus. fructus, vectigal, quod ex tuo possessionibus reficitur.
 Reduplico. conduplico.
 Refocillo. reficio, recreo.
 Regaliter. regisicè.
 Regimen. consecutio.
 Registro. in publicas tabulas refero, in libellum refero.
 Registrum. commentarium, commentarios veteres dixerunt, tabula, litera publica.
 Reiuueneo. renaresco, reuiuisco, repuerao.
 Relatiua. qua sub eandem rationem cadunt, qua cum aliquo conferuntur.
 Relatiuè. comparatè.
 Relaxus. laxus.
 Remordeo. morderi est melius conscientia.
 Ren. renes.
 Renego. nego, denego.
 Repudium. repudiatio.
 Repulsio. repulsa.
 Respectiuè. comparatè.
 Respectus. ad priuatum dolorem, ad rationem resp.
 Resplendeo. reluceo.
 Restagno. redundo.
 Restauro. refarcio, restituo, instauro.
 Refurgere à mortuis. excitari ab inferis, reuiuiscere.
 Resumo. colligo, recreo, recipio me.
 Refurgo. furgo, excitor ab inferis.
 Resuscito. recreo, excito, ab inferis reuoco, ab Acheronte excito, vitam restituo, à mortuis excito, re-ducem ab inferis sisto.
 Reualeo. conualeo.
 Reuelo. enuncio, indico, profero, aperio, illustro, patefacio.
 Reuolutio. replicatio, circulus, orbis, rotâdus ambitus, conuersio.
 Rhetoricor. 15. Attic. 16. Rana ῥήτορας.
 Ridicularis. iocularis, ridiculus.
 Ringo, subringor. hominibus risibilis, qui habet naturam ut ridere possit.
 Rixolus. concitus ad rixam.
 Robustè. neruose.
 Robustitas. gladiatoria corporis firmitas.
 Rubedo. rubor.
 Ruditas. infirmitas ingenij, stupiditas, stupor.
 Ruricola. agricola.
Sacristia. sacrarium.
 Sæuio. sauitiam in aliquem adhibeo, sauitiam exerceo, crudelitatem in aliquem adhibeo.
 Sagittator. sagittarius.
 Salarium. merces, pramium.
 Saluator. foter, seruator, conseruator.
 Saluificus. salutaris, salubris.
 Saluifer. salutaris.
 Saluus conductus. fides publica.
 Sanè. salubriter.
 Sanguifuga. hirudo.

- Sapidus. conditus.
 Satiatus. *faciuratus*, *satietae de-*
fectus.
 Satum. *seges*.
 Scabinus. *iudex*.
 Scabo. *perfrico*.
 Scabrositas. *spina differedi, aspe-*
ritas.
 Scalpo. *perfrico*.
 Scibilis. *quod scientia cōtinetur*.
 Scintillo. *igniculos iacio*.
 Scire propter quid. *scire rem*
ex causa.
 Scire quia est. *scire rem ex ef-*
fectu.
 Scrupulosè agere. *nimis exigud*
& exiliter ad calculos renouare.
 Sculpo. *incido*.
 Sculptor. *fiçtor*.
 Scultetus. *prator*.
 Scurrilitas. *obsœnitatis, scurrilis*
iocus.
 Secessus. *recessus, locus remotus,*
solitudo, latebra, longè, procul ab
oculis populi.
 Secretè. *secretò*.
 Sectatio. *assèctatio*.
 Sectatrix. *consectatrix*.
 Secundo. *secundo loco*.
 Secundum Lucam. *Euagelium*
scriptore Luca.
 Secundum virtutè. *ex virtute*.
 Secundum quid. *quadam ex parte*.
 Securatio. *cautio*.
 Securor. *caueo ab aliquo*.
 Securè. *sine cura*.
 Semel adhuc. *iterum*.
 Sensatus. *sentiens*.
 Sensibilis. *habens sensum*.
 Separatio. *diuortium, dissidium*.
 Septentrionalis. *Aquilonalis,*
sub axe positus, ad septem stellas:
aliter, Aquilonarij.
 Sequax. *qui sequitur*.
 Serio. *grauiter, affirmatè*.
 Seriofus. *serius*.
 Serua. *ancilla, famula*.
 Sigillo. *figno, obfigno, configno*.
 Significatum. *vis, notio, senten-*
tia, potestas, significatio.
 Signio. *figno, insigno*.
 Simul natura. *simul natura or-*
dine.
 Simul tempore. *simul temporis,*
ordine.
 Singillatim. *singulatim, singul-*
latim, sigillatim.
 Situatus. *seus*.
 Solamen. *solarium*.
 Solennizo. *ago diem festum, ago*
diem natalem quotannis.
 Solummodò. *dumtaxat, tan-*
summodò, solum.
 Somnolentia. *sopor, languor*.
 Somnolèrus. *somni plenus, som-*
niculosus, grauibus oculis.
 Sonoritas. *canorum*.
 Sonorus. *canorus*.
 Soppio. *confopio*.
 Spatium. *fusè*.
 Specialissima species. *ultima,*
extrema species, seu forma.
 Specialis. *præcipuus, vltimus*
extremus.
 Specialiter. *speciatim, nomina-*
sim, sigillatim.
 Species. *forma*.
 Sperma. *femen*.
 Spira. *sed est quasi rudentis ex-*
plicatio.
 Spissitudo. *frequentia*.
 Spontaneus. *voluntarius*.
 Spuo. *confpuo*.
 Spurcicia. *lues*.
 Sputo. *confpuo*.
 Stadiodromus. *qui stadiu currit*.
 Statuarius. *fiçtor, qui signa fa-*
bricat.
 Sternutatio. *sternutamentum*.
 Stipendio. *conduco*.
 Stuba. *hypocaustum*.
 Subalterna genera. *genera quo-*
rum vnum ab altero continetur,
vel quorum vnum alteri genus est.
 Subalterno. *subiungo: vt omnes*
artes oratori subiungere vel subicere.
 Subcontraria. *propositiões*.
 aduersis contraria.
 Subditus. *alicui subiectus, ve-*
tigialis, stipendiarius, cliens.
 Subhasto. *praconi subicicio*.
 Sbitanè. *subitò*.
 Subitaneus. *subitus*.
 Subiugatus. *qui in dominatu*
alicuius est, subiectus.
 Subiugo. *subigo, bello domo, in-*
gum serule impono.
 Subiugus. *subiectus*.
 Sublimitas. *excelsitas*.
 Sublimiter. *sublimè*.
 Submonitor. *hypodida scalus*.
 Substantia. *natura, opes*.
 Substitutus. *vicarius*.
 Succelluè. *sensim, pedetentim*.
 Sufficiens. *contentus*.
 Sufficenter. *facis commodè*.
 Sufficientia. *quod satis est*.
 Sugillo. *existimationem immi-*
nno, violo, famam ludo, de fama de-
traho.
 Summaria. *capita*.
 Sumtum. *sumtio*.
 Superabundo. *supero, superfluo,*
effluo, abundo.
 Superbio. *semel dictum à Cic. 4.*
Acade. 50. effero, subitidio & contu-
macia effero, animos effero, extollo,
insolesco, spiritus assumo.
 Superciliofus. *qui vultu im-*
portuno est.
 Superficies. *extremitas, libramen-*
tum. Græcè, ἐπιφάνεια.
 Superfluitas. *redundantia*.
 Superfluitus. *superuacaneus, su-*
peruacius, redūdans, quod superfit.
 Superimpleo. *cumulo*.
 Superioritas. *excellentia, præ-*
stantia.
 Supercriptio. *inscriptio*.
 Superiuuo. *supersum,*
 Supponere. *ponere*.
 Suppiratio. *suspirium*.
 Sustentaculum. *fundamentum,*
basus.
 Syllogizo. *rationcinor*.
 Syllogismus. *rationcinatio, ratio,*
argumētū conclusio, ἀπόδειξις, ratio
qua ex rebus perceptis ad id quod
non percipiebatur, adducit.
 Symbolum. *collecta. Topi. 35.*
Aristoteles σύμβολον appellat, quod
est Latine nota.
 Syncope. *Orator. 156. Idem*
pœta, qui inuicarij contraxerat:
Patris mei meum factum, pro, meo-
rum factorum: ibid. 157. Et plenum
verbum rectè dici, & imminutum
visari, ibid. Siet plenum est, Siet im-
minutum.
 Syngraphum. *syngrapha*.
 Tabularius, vel tabellarius. *cas-*
tos tabularum, & tanquam
quæstor.
 Tacillus. *ne punctum quidem*
 temporis, minima mora.
 Tangibilis. *tractabilis, res qua*
sub tactum cadit.
 Tardatio. *tarditas, procrastina-*
tio, mora, commoratio.
 Taxo. *estimo*.
 Techna. *dolus, fraus*.
 Tegmentum. *tegmen, tegu-*
mentum.
 Temo. *clauus, gubernaculum*.
 Temperatura. *temperamētum,*
temperatio.
 Temperies. *temperatio, consti-*
tutio, temperamentum.
 Tempestuosus. *turbulentus*.
 Tenaciter. *pernaciter*.
 Tenebrosus. *tenebricosus, cæ-*
cus.
 Tentamentum. *tentatio*.
 Tepiditas. *tepor*.
 Terrefacio. *terrorem affero*.
 Terreus. *terrenus*.
 Terriculum. *terrificus*.
 Testatio. *testificatio*.
 Textus. *scriptum*.
 Theoricè. *Cognitio, contempla-*
tioque natura: tractare contempla-
rique res cognitione dignissimas,
θεωρητικὸς βίβλ.
 Therma. *τὴν θερμότητα*.
 Thesaurizo. *pecuniam condo*.
 Tinctor. *infector*.
 Titulus. *inscriptio*.
 Tolerans. *perferens*.
 Tonstrix. *constricula*.
 Tonus. *sonus*.
 Tormento. *excrcucio*.
 Tornator. *Lege, mentor*.
 Tortura. *tormentum*.
 Totalis. *totus*.
 Toxicum. *venenum*.
 Tractatus. *tractatio, opus, liber,*
lucubrario.
 Tractim. *lentè*.
 Transactio. *decisio*.
 Transfiguro. *muto, commuto,*
conuerto.
 Transfodio. *transfigo*.
 Transformo. *conuerto, forma*
aliqua induor, me conuerto.
 Transficio. *traicicio, transfigo*.
 Transmigratio. *animarum: eli-*
cies ex iis qua sequuntur. de Vn.
38. Qui autem intemperatè vixit,
eum secundus ortus in figuram
muliebrem transferet: & si ne tum
quidem vitiorum finem faciet, gra-
uius etiam iactabitur, & in suis mo-
ribus simillimas figuras pecudum &
ferarum transferetur: neque ma-
lorum terminum prius aspiciet,
quàm illam sequi cœperit conuer-
sonem, quam habebat in se eiusdem
& vnus simul innatè & insitam.
 Transmutatio. *vicissitudo*.
 Transnato. *Trano, transno*.
 Terminus. *vocabulum, aut*
verbum.
 Transcribere. *describere*.
 Transmutatio. *vicissitudo*.
 Transmuto. *conuerto, transfero*.
 Trecenti. *trecenti*.
 Tredecim. *decem & tres, tres*
& decem.
 Trepidus. *tremens, horrens*.
 Triginta octo. *duo de quadra-*
ginta.
 Triuncum. *teruncius*.
 Tropicus. *solstitialis orbis, bru-*
malis orbis reuocatio.
 Typographus. *librarius*.
 Tyrannicida. *vindex & oppres-*

for dominationis, tyrannocidus, qui tyrannum necauit.

- Vacantia. *vacatio*.
 Vacuo. *exhaurio, vnum*
facio, nudum, inaneque relinquo.
 Vacuum. *inanitas, inane*.
 Vagabundus. *vagus, qui sedem*
stabilem & domicilium certum
non habet.
 Valedico. *iubeo valere*.
 Valenter. *fortiter, viriliter*.
 Valor. *pretium afirmationis,*
autoritas, momentum, virtus.
 Vanè. *inaniter*.
 Vappa. *vinum fugiens*.
 Vassallus fundus: vt, *fundus,*
populus, cliens.
 Vaticinium. *vaticinatio*.
 Vbertim. *uberius*.
 Vecordia. *super cordis*.
 Vegetatiuum. *quod viget, quod*
viuit.
 Vehementia. *acrimonia*.
 Velox. *concitatus, incitatus,*
excitatus, volucer.
 Venenosus. *venenatus*.
 Venerosus. *uenerosus*.
 Ventositas. *quod habet infla-*
tionem magnam.
 Verifico. *probo*.
 Veriloquus. *veridicus*.
 Versificor. *condo poemā, pango,*
facio, conficio versus, & cano.
 Vices. *partes*.
 Victualia. *commentus*.
 Visibilis. *aspectabilis*.
 Visus. *aspectus, acies oculorum*.
 Vituperium. *opprobrium, vitu-*
peratio.
 Viuacitas. *viriditas*.
 Viuifico. *vitam do*.
 Vlcerò. *exulcerò*.
 Vltèrius. *longius*.
 Vltimatè. *proximè*.
 Vltronèus. *voluntarius, lectus*
ipse à se.
 Vnanimis, vel vnanimus. *con-*
cors. Consentiens, vna mente con-
gruentes, consentientes, vna voce,
vna mente consentientes, vna mente
vnaque voce, vna atque constanti
voce, vna voce ac mente: volun-
tatum, studiorum & sententiarum
summa consensio: omnes vno ore
consentientes, omnes ad vnum idem
sentientes, hominum consentiens
autoritas.
 Vnanimitas. *consentiens volun-*
tas, vnus consensus omnium.
 Vnanimiter. *vna mente, vno*
ore, omnes vno animo atque vna
voce, vna voce & consensu.
 Vncinus. *uncus*.
 Vncus. *uncinatus*.
 Vndecūq;. *ex omni parte vndiq;*
 Vniformis. *vnusmodi, suis simi-*
lis, & eiusdem natura, constans,
perpetuus.
 Vnigenitus. *vnigena, vnicus*.
 Vnio, nis. *concordia*.
 Vnio. *in vnu conduco, conuergo*.
 Vniuersaliter. *generaliter, gene-*
ratim, vniuersè, omnino, & p̄ v̄.
 Voluptuosus. *voluptuarius, iu-*
cundus.
 Vomitus. *vomitio*.
 Voracitas. *abdomen, edacitas*.
 Vulgariter. *populariter, plebeio ser-*
mone, patris sermonis.
 Zelus. *amulatio*.
 Zephyrus. *Fauonius*.